

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Tidskrift for Bival.

Aldgivet af Bivalerforeningen.

Redigeret af N. O. Andersen i Nyborg.

Nr. 1.

Januar 1876.

I 0de Aargang.

Om de mindste mikroskopiske Svampeformer (Pilsformen) isærdeleshed om Raaddenyngelsvampen.

(Bidrag til Væren om Raaddenyngelen, dens Natur, Aarjag, Forhindring af dens Udbrud, og dens Helbredelse.) (Sluttet.)

Det blev sagt i Begyndelsen, at man i raaddenyngelslyge Celler ikke alene finder *Cryptococcus*, men ogsaa de beklægtede mindre og i det Hele taget mindste Svampeformer, *Micrococcus*, der her formerer sig billionsvis. Under denne Form kommer Raaddenyngelsvampen i hvert Fald som Indholdet af mange Svampes og Skimmelbannelsers Sporer ind i Biskoppen.

Om alle eller kun nogle Svampe og Skimmelbannelses ere i Stand til, ved Indholdet af deres Sporer at frembringe Raaddenyngelslyge, maa Videnskaben undersøge, og dette vil kunne slaases fast ved Experimenter. Naar den ovenfor beskrevne Kultur foretages med de fundne *Micrococcus*-Korn, saa vil de jo ogsaa have Moderplanten til Resultat.

Den Antagelse, at *Micrococcus* en skulde komme ind i Staderne som Indholdet af Sporene, opklarer mange af de mest paafaldende Fænomener. Høfler ved Schroth 1860 S. 25 siger: „I mange Aar bleve Træblomsterne formelig forgiftede af Dug og Laage, saa at Bierne bleve syge“. Hofmann Brand siger i „Bzt.“ 1856, S. 64: „I en Samtale, som jeg havde med Pzierzon i 1855, da han var hos mig i Seebach, var han tilbøielig til at tiltræde Antagelsen om den giftige Dug, idet han sagde

til mig: Jeg troer, at jeg oftere har iagttaget dette i min Egn, navnlig i Træernes Blomstringstid, og Raaddenyngelen kan vel nok opstaa deraf; dog er den giftige Dug oftest Anledningen til den saakaldte Galelyge. — Hvad ere nu disse giftige Laager og Dug? Ikke andet end Svampesporer, som hæve sig i Luften fra de i billionvis i Naturen udbredte Skimmel og Brandsvampesporer, og som saa atter falde ned med Duggen. I mange Aar udvikle sig enkelte af disse Former, f. Ex. Brand i Kornet (*Uredo segetum*) i uhyre Mængder, og hiint Fænomen vil da særdeles let kunne indtræde.

Saaledes se vi, at de store Naturforskeres Iagttagelser, om de end foreløbig ere uforklarlige, senere blive bekræftede af Videnskaben.

Deraf, at Dug og Regn føre mikroskopiske Plantelementer med ned, har man blandt andre et Exempel i den saakaldte Svovlregn. Jeg har selv havt Leilighed til, for mange Aar siden, at iagttage en saadan. Den mikroskopiske Undersøgelse godtgjorde, at den formentlige Svovl ikke var andet end Granens Blomstertøv. I Nærheden af os gives kun ubetydelige Granstøve, og saa var Blomstertøvet formentlig blevet baaret herhen fra det Fjerne.

At den almindelige Penfjelskimmels Sporer (ogjaa uden at have antaget *Cryptococcus*-Formen ved Gjæring) kan frembringe Raaddenyngel, er ikke usandsynlig. I hvert Fald findes den, især om Foraaret, ofte i Staderne, medens Raaddenyngelen er et sjældent Fænomen. Den bliver dog altid ved at være mistænkelig. Og saa dette Spørgsmaal kan afsløres ved Forsøg.

At Raaddenyngelen er indført med den itali-

enfte Vi maa suldstændig benægtes. Jeg har set den i en Egn og paa en Vistand, i hvilke den italienske Vi aldrig har existeret, i Stoffe, som sikkerlig vare af ægte gammelpreussisk Herkomst, og hvis Forkædere utvivlsomt allerede have forsynet vore hedenste, gammelpreussiske Ager med Honning.

Om der findes en Sammenhæng Sted mellem Naaddenyngekvampen og Muscardinen, som Leucardt mener, vover jeg ikke at afgjøre. Det er muligt, at de begge have samme Oprindelse og at de begge kunne føres tilbage til den samme Kilde.*)

En Biavler i Baden har skriftlig meddelt mig, at hans Bier hente Vand fra Røggpølene, og at han troede, at dette hos ham var Nar-

sig til Naaddenyngekvampen. Jeg betragter dette som meget muligt, da Svampesporerne ogsaa formere sig i Røggpønger, og herfra bæres de af Bjerne i Stoffen.

Man har fornødig ogsaa villet erklære Nymfernes Skal som Narstig til Naaddenyngekvampen, støttet paa, at den indeholder Kvælstof. Dette gjendrives jaavel af Erfaringen som af Theorien. Alle Stoffe, der kun ere saa Maaned gamle, indeholde Karvefalter. Hvis de skulde kunne foranledige Naaddenyngekvampen, maatte dette være et ganske almindeligt Onnd. Man har aldrig hørt, at de skulde fremkalde Naaddenyngekvampen. Bjerne's Spind har samme Sammenlætning som Silke*), men denne er et af de Legemer, der vanskeligt gaaer i Forraadnelse.**)

Forebyggelse af Naaddenyngekvampen. Forebyggelsen af Naaddenyngekvampen fremgaaer af de angivne Narstige. I de Ord: „man sørge for den største Renlighed til alle Sider“, indeholdes Forskriften til Forebyggelse af Sygdommen. Ligesom man derved holder Røgnøl fra Staderne, som, naar de tage Overhaand, ogsaa maa betragtes som en smittet Sygdom, vil man derved tillige bedst kunne forhindre de mindre Sjænder af Svampesporer, Micrococci og Cryptococci, fra at blive slæbte ind. Specielt kan man anføre følgende:

- 1) Man maa kun kjøbe Stoffe fra anerkjendte sunde Steder.
- 2) Man maa saavidt muligt kun anvende den allerreneste Honning til Foder. Samvittighedsfulde Honningtilberedere, som jeg har lært

*) Silkeboanden er med Hensyn til Stoffet intet enkelt Værk, thi det bestaaer af tre Lag. Det ydre Dække er et limgivende Stoff, som først opløser sig i Vand eller vedholdende Kogning. Det andet Lag bestaaer af Væggehvide, som opløser sig i kogende Eddiksyre; det inderste bestaaer af Silkefibroin eller Sericin, hvilket er kvælstofholdig.

***) Jeg er i Besiddelse af et Silkeboand, som jeg selv har løst fra en Hjernekal, som, hvilket jeg da den tilhørte en nær Slægtning, noie vist, havde ligget i Graven i 48 Aar. Der var ingen Spor af Forraadnelse, intet lille Hul at se, ikke ormært, og endnu den Dag idag, 3 Aar senere, er det som nyt. Naar man aabner Graven, saa finder man ofte tallose Midelapsler, som samtidigt med Læget kom ned i Graven, og som her have forvandelt sig til Pupper, der ere usorterede. For nogle Dage siden undersøgte jeg en gammel Bogstave, som jeg for et Aar siden havde kastet hen i en Krog af min Vistand. Bogen var iuldstændig forsvunden, det Tilbageblevne bestod af en silkeagtig Filt, der ikke viste noget Spor af Forraadnelse.

*) Man har bebrejdet Prof. Leucardt, som i Forsamlingen i Darmstad 1868 udtalte sig for en Slægtsskabsforbindelse mellem Naaddenyngekvampen og Muscardinen, at han dermed anerkjendte Parasittheorien, medens han i 1860 beskæmte den i „Bztg.“. Dette kan kun bringe ny Roes over den berømte Naturforsker. Videnskaben bliver aldrig afsluttet; Instrumenterne ere i de sidste 8 Aar blevne langt mere fuldkomne, og de Smaalegemer, der under Mikroskopet endog ved tilsludfaldig Forstørrelse endnu ere punktformede, Micrococcus-Formerne, vare i hin Tid ubetydende med Hensyn til deres store Bevægning. Det er væsentlig en Erhvervelse af de sidste Aar. Jeg kan anføre et lignende langt mere paafaldende Exempel. Ingen, roer jeg, vil gjøre Ehrenberg, der endnu levede i en høj Alder i Berlin, den Hæder stridig, at han er dette Aarhundredes største Mikroskopiker, ja at han ene har grundet Læren om de mindste Organismers Bevægning. I Aaret 1834 rettede jeg, som hans daværende Elev, til ham det Spørgsmaal om der eksisterede en Fnatmide, om hvilken der taltes af ældre medicinske Forfattere. „Fnatmiden eksisterer ikke“, svarede han; „jeg har gjennemsogt alle Charitens Fnatpatienter, og har aldrig fundet nogen“. Noogle Aar senere udsatte en Professor i Paris en Prisbelønning paa 10,000 Fr. til den, der kunde vise ham en Fnatmide. Denne Belønning forvantes strax af en i Kliniken værende italiensk Student. Han spalte med en Naal en ved Siden af Fnatpukken liggende Kanal, der især findes let ved Siden af Fingeren, da den er betegnet ved sorte Smaaprisser under Overhuden, og hente til Alles Forbauselse Fnatmiden frem, et Dyr, der meget godt kunde ses med blotte Øine. Studenten hørte hjemme i en Egn, hvor gamle Koner bestjæftigede sig med at helbrede Fnatmen ved Hjernellen af Fnatmiden. Nutidiga er enhver istand til at finde Fnatmiden i dens Gange. Ehrenberg havde altsaa vel gjennemsogt hele Huden, de af Midens Skærn svagt markerede Gange under Huden vare imidlertid undgaaet hans Opmærksomhed. Det vil imidlertid ikke forringe hans udbødelige Berømmelse.

at kjende her paa Gænen, skille med megen Omhu Kager, der indeholde Ingel og Blomsterstøv, fra Homninglagerne. Et saaledes indvundet, smukt Produkt holder sig ogsaa aarevis usfordæret. Har man kun slet og fordærvet Homning, saa kan man alligevel anvende den til Fodring, naar man koger den i nogen Tid, og strax fodrer den op. Som ovenfor vist blive alle Svampelementerne dræbte ved kogning, og Færen altsaa paa denne Maade fjernet.

3) Man maa sørge for rent Drillevand. Ved hver Bistade burde der være et stort Kød fyldt med Mos, der daglig bliver fornyet med rent Vand. Det er bekvemt for Bierne og afholder dem fra at søge Møgdynger.

Kur mod Raaddenynge. Opdager man Raaddenynge i en Stok, saa maa man strax fjerne Dronningen for at forhindre Ingelens Forøgelse, og saaledes forhindre Sygdommens Udbredelse. Jeg henviser i denne Henseende til det, Dzierzon siger herom (Nationale Bienenzucht S. 273): Den bliver senere atter sat ind og igjen taget bort, saasnart der viser sig Spor af Raaddenynge. Ethvert raaddenyngefygt Stykke maa skjæres bort med en Kniv. Saasnart man har opdaget Raaddenynge i sin Bistand, maa man efterse alle Staderne meget ofte, og maa, jærlig om Sommeren i den varme Tid, bringe de Syge i rene Køliger. Renjelsen foregaaer paa den Maade, at man udsætter Træklubben for Kogebæden. Man bringer den enten i en Bagerovn eller vasker den gjentagende med kogende Vand. Naar den er fuldstændig tør, vasker man den med Alkohol, Spiritus paa 92—97°. — Andre Midler, der har stor Virkning, da de dræbe alle lavere Svampelementer, ere:

1) Karbolsyre*) (Phenylsyre, Phenylalkohol) Den dræber endnu alle lavere Dyr og Planteorganismer, naar den blandes med Vand i Forholdet 1:100.

2) Manganoversjurt Kali**) er ligesaa virksom, blandet med Vand i Forholdet 1:300.

*) 1 Pfd. Karbolsyre koster 7½ Sgr.; til en Kvart Vand til Raff af Stoffe behøves kun 1 Lod Karbolsyre; en saadan Blanding er ogsaa at anbefale til Konservering af Bie.

**) 1 Lod manganoversjurt Kali koster 5 Sgr.; det er tilstrækkeligt til at fremstille 3 Kvart, udmærket Ballembiddel for Trækluber. Blander man ¼ Lod med 8 Lod Vand og blander en Tjesselfuld af dette Præparat med Mundsthyebandet, saa har man det bedste Middele mod idelugtende Mande.

Fortyndet Svovls-, Salpeter- og Eddikesyre ere nyttige, men kunne ikke de ovenfor nævnte Midler nær i Virkning

Jorden, hvorpaa Staderne staa, maa ofte graves og overhældes med fortyndet Svovlsyre, eller oversprøjes med ulæstet Kalk.*)

Der gives ingen indre Midler, som kunne læge Raaddenynge tilstrækkelig. Man maa ikke tabe Tiden hermed.

Naar ovennævnte Midler anvendes vedholdende og med Energi, saa kan man være fast overbevist om, at Raaddenynge, om den end har grebet nok saa meget om sig, vil blive besejret. Den hurtige Borttagelse af de raaddenyngefygte Kagestykker, Køligerens Renjelse efter de ovenfor givne Forskrifter, Jordens Desinficering ville ufeilbarlig føre til Maalet.

Jeg kan ikke slutte denne Artikel uden at takke Friherreinde Lina v. Berlepsch, fordi hun har havt den Godhed at overrække Artiklen om Raaddenynge i „Bztg.“ af 1ste Oktober f. A. paa Engelsk og tilsende den den i Washington af Samuel Waquer udgivne „American Bee-Journal“.

Dernæst takker jeg i Videnskabens Interesse D'Her. Dzierzon, v. Berlepsch, Leuckardt, Vogel og Schmidt for de med mine Meninger overensstemmende Ytringer, som de dels i denne Avis, dels i Breve have udtalt, om de forrige Gsteaar af mig offentliggjorte Underøgelser af Raaddenynge. Der er derved banet Veien for Aerkjendelsen af en Sandhed, som selv Modstanderne snart ville være ude af Stand til at benægte.

Dirschau, 19de Juni 1869.

Dr. Freuß, Sanitätsrath.

Maret 1875.

Beretningerne om Biavlens i Maret 1875 ere saa forskjellige fra de forskjellige Egne i Landet, at medens Maret for Hebeegnenes Vedkommende maa regnes til et godt Bjaar, maa det iøvrigt henreges til under et Middelaar eller til et maadeligt Bjaar. Fra det nordlige Tysland

*) Isted i Wundersøvi ved Wittingen anbefales et slet tørt Kalk, der er smuldet hen paa Grund af Selvblæsning, under Klubberne paa Træet. hvorpaa den staaer, og at lægge et tykt Papir derover. Dette Middele maa betrages som et rationelt. De nedfaldende Raaddenyngeformer blive samtidig med Papiret ødelagt af den ikke fuldstændig tørrede Kalk. — At svovls Stoffene kan afbøde ikke hjælpe.

betegnes Aaret som udmærket godt, navnlig i Vendsyssel. Formanden for Hjørring Kredsforening har meddeelt, at Høninghøsten der har været meget god og at flere Bavlere, blandt hvilke Hørmager Christensen i Hjørring, der har en Vistand paa 115 Vinterstader, har havt rigt Udbytte af Bavl. — Eneboer Johanen i Sæby siger om det gode Bjaar bl. A., at af de sidste 12 Aar har kun et været bedre end Aaret 1875.

Fra Skive hedder det: „Aaret henregnes til et Middelaar“. Bavlens maa da give stort Udbytte i et godt Aar i denne Egn, thi fra samme Sted berettes, at en Bavl af 27 Stader har høstet 1150 Pbd. Høning, gennemsnitlig 42½ Pbd. pr. Stade.

En Bavl i Viborg-Egnen, Hr. P. N. Lund i Kind, har af 32 Stader havt 15 Sværme og høstet 551 Pbd. Høning. Hr. Lund er en gammel Kubebavl, der i mange Aar har drevet Bavlens efter Slagemethoden, men han ytrer sin særdeles Tilfredshed med at drive Bavl efter den ny Methode, hvorved der høstes et smukt Produkt og Bierens Liv spares. Han holder særskilte Stader til Sværming og til Høninghøst.

Fra Formanden for Kredsforeningen Holstebro hedder det: „Kubebavlerne have her været mindre tilfreds med Udbyttet af Bierne; mange Sværme er sloiet bort. Derimod have Dzierzonstaderne givet udmærket godt Udbytte, gennemsnitlig 40 Pbd. pr. Stade. Flere Stader have givet 50 Pbd. Høning hver“.

Fra Nørde- og Ribe-Egnene klages over, at Bierne have givet faa Sværme, men Høninghøsten har været god. Lærer Bruun i Ejersborg anfører som Grund til, at der falder faa faa Sværme i hans Egn, at det i Voghedens Blomsringstid, som er deres Sværmetid, blev for tørt.

I de frugtbare Egne af Sjælland og i hele Sjælland lyde næsten fra alle Meddelelere Klager over det tarvelige Udbytte af Bavl. Bavl N. Andreasen, N.-Dalby, siger, at af de 13 Aar, i hvilke han har drevet Bavl, har kun et Aar været flattere.

Mærkværdig nok har Bavlens i Fyen ogsaa været meget forskjellig, men dette hidrører fra Veirigt og ikke fra Jordbunden eller rettere Planterne. Den lange og vedholdende Tørke blev nemlig paa flere Steder afbrudt af Regn-

byger, der ligesom gav Planterne nyt Liv, og hvor dette var Tilfældet, nemlig i Egnen ved Kverndrup, midt i Landet, gav Bavlens ret godt Udbytte. Derimod har Høninghøsten været ringe i den største Del af Fyen, og i Nyborg- og Svendborg-Egnene har der faa godt som ingen Høning været avlet, og Bavlens har i det Hele været maadelig.

Lærer Holst fra Seiersø ved Kalundborg skriver om Bjaar: „Man hører fra alle Sider Klager over den daarlige Høninghøst, saa man maa jo antage, at Aaret i det Hele taget har været et daarligt Bjaar. Men her har det besynderlig nok været ganske udmærket. Mine gamle Stader have foruden en Sværm eller Afslægger hver givet over 32 Pbd. Høning i Gjennemsnit. Og Sværmene eller Afslæggerne have gennemsnitlig givet 12 Pbd. Høning hver foruden at de ere forsynede med mindst 20 Pbd. Høning hver til Vinterhusholdning“.

Med Hensyn til Sygdom iblandt Bierne, da har Raaddenyingelen eller som den ogsaa kaldes Bipesten, anrettet stor Skade paa flere Vistande i Nyborg-Egnen. Den har ogsaa vist sig ved Hjørring og vistnok mange flere Steder, men uden at der er meddeelt noget om dens skadelige Virkninger. — Om Mølormens Odelæggelse og Overhaandtagen i Stader er der fra flere Steder indkommet Beretninger.

Det var paatænkt at have givet en omtrentlig Oversigt over Antallet af Dzierzonstader i de Dele af Landet, der staa i Forbindelse med Bavlforeningen, men da de indkomne Meddelelser, der skulde give Grundlaget hertil, ere for faa, maa det opfattes til næste Aar.

Svorvidt Bavlens i de senere Aar er gaaet frem eller tilbage, vides ikke med Sikkerhed; men at Kubebavlens aftager Aar for Aar, især i de frugtbare Egne, er aldeles vist, og det er tvivlsomt, om Dzierzonstaderne tiltage i samme Forhold.

At Bavlens ikke gaaer frem saaledes som Agerbruget og i det Hele taget næsten al Industri, hidrører vist ikke faa meget fra, at Træffet for Bierne aftager, hvad det jo ganske vist gjør ved Jordens Opdyrkning, som fra, at den Indtægt, der kan have af Bavl, nu er ubetydelig i Forhold til Indtægten af Agerbruget, navnlig for de større Jordbrugeres Vedkommende. Anderledes forholder det sig i Hedeegnene. Der er Træffet ikke aftaget og Hedeboernes Indtægter

ere vist heller ikke tiltagne i den Grad, at Indtægten af Biaalen ikke paaagtes, og der er den sandsynligvis heller ikke gaaet tilbage.

Med Hensyn til Veiriget i 1875 kan dette kun siges at have været temmelig ugunstigt for Biaalen. En lang streng Vinter, koldt Foraar og næsten vedholdende Tørre i de tre bedste Maanedre, Mai, Juni og Juli, samt endelig et regn- og stormfuldt Efteraar, der allerede har holdt Bierne indespærrede i omt. 3 Maanedre. Den Juledag skal Bierne paa flere Steder have holdt Mensfelsesudflugt, hvortil de vist hellig trængte, og den første Dag med Solskin og 6 a 8 Graders Varme, tilraades det at anspore Bierne til at gøre en Udflugt, naar Jordens Overflade da ikke er bedækket med Sne.

Biaalens gyldne Regler

efter

Dr. Dzierzon, von Berlepsch og andre Mestere,

korteli; sammenstillet af

C. Th. Arnold,

Biaaler og Forstander for Biaalerforeningen
i Ansbach, Baiern.

Hold Bierne om Vinteren i største No, beskyt dem mod stærk Kulde, mod Tørst og Lustnød og mod Solskin; men benyt en vindstille varm Dag i Januar eller Februar (omtr + 6 til 8° R.) til en for Bierne meget nyttig Mensfelsesflugt.

Uthold om Foraaret Befolkningerne fra at flyve ud, undersøg dem paa en Flyvedag med Hensyn til Honningsforraad, Bidronningens Befindende og Befolkningens Størrelse og rens tillige Stedet, bring Vorkagerne i Orden, foren svage Befolkninger, giv talrigt befolkede dronningløse Stader unge Dronninger, hold Flyvehullerne rene og sørg efter Befolkningens Styrke for Ingelleiets Størrelse og Varmholden.

Anvend mod Midten af April (det sure Kirsebærtræes Blomstringstid) den spekulative Fodring kun hos stærke Befolkninger; forstærk de svage Befolkninger ved tillukkede, afstenede (abgeher) Ingelvorkager, tag fra et befolknings- og yngelrigt Stede kun en Ingelvorkage, og sørg for Flyvetidens Begyndelse om muligt at gøre Dine Befolkninger lige stærke.

Udvid lidt efter lidt Ingelrummet (kun med nogle enkelte Vorkager ad Gangen); bortsjern

overflødige Honningvorkager og enhver Dronebygning fra Ingelrummet.

Del Dine Befolkninger i Nol- og Honningstader. Sagttag hyppig Dine Befolkninger i Sværmetiden, undgaa den ofte besværlige Afventen af Sværme ved i rette Tid at udtromme de (foreliggende) Straakuber, at lave Afslæggere af de folkerige Dzierzonstader.

Former aarlig i det Høieste med 50 pCt.; tag kun Forvarmen af Sværnstaderne, foren flere Eftersværme til en Befolkning eller forstærk faadame ved Ingelvorkager. Foder Dine Sværme og affværmede Moderstader i daarlig Flyvetid.

Tabn og udvid Honningrummene, stil tomme Vorkager ind, udflug de fulde Honningvorkager, og undertryk Droneingelen.

Naar Flyvetiden har naaet sit Høidepunkt, saa indfang Dronningen i de folkerigeste Stader for at indskrænke den altfor store Ingelansats, opbevar dem eller anvend dem til Afslæggere.

Undersøg de affværmede Moderstader og Befolkninger med Hensyn til Ingelleiet og indfang alle Dronninger, der ere for gamle.

Benyt Hedeflyvetiden osv. ved Vandring.

Sagttag Dronelaget, kasser de med Droneingel befattede Befolkninger, foren de svage honningsfattige.

Hold ved Flyvetidens Slutning Flyvehullerne smaa, undgaa Alt (Sjadsken med Honning osv.), hvad der hidsjerer Røverier, borttag om Morgen tidlig Honningsforraadene.

Træk allerede i Begyndelsen af September Foranstaltninger til Overvintningen, undersøg Befolkningerne med Hensyn til Dronning, Styrke og tilstrækkelig Honningsforraad.

Overvinter kun folkerige Stader med tilstrækkelig Honningsforraad, sørg ved store Befolkninger for tilstrækkelig Lufttilgang (aabne Flyvehuller); overvinter smaa Befolkninger til Reserve for gode Dronninger i en mørk og tør Kjælder.

Afslut ved begyndende Snefald og koldt Veirigt Dine Bihuse; beskyt Dine Yndlinge om Vinteren mod enhver Foruroligelse og Ulempe, for at det kommende Aar ret kan blive velstignet for Din Biaal!

For ovennævnte gyldne Reglers Nyttighed, Henfigtsmæssighed og gode Sammenfætning kunne efterfølgende Bedømmelser fra anerkjendte

Autoriteter ligesoverfor Biavlen levere tilstrækkeligt Bevis.

Lr. Dzierzon, der er alle Biavlernes geniale Stormester, udtrede sig i et Brev til Undertegnede paa følgende Maade: De har virkelig sammensatt de vigtigste praktiske Regler paa en liden Plads, saaledes at det næppe er muligt at gjøre det bedre, og jeg vilde blot ønske, at enhver Biavler sedse vilde mindes de gylndne Regler, osv.

C. F. H. Gravenhorst, praktisk Mester og Bogenhjulperens Spinder, tilskriver Forfatteren følgende: Opstillingen af Deres gylndne Regler for Biavlen har været mig det kraftigste Bevis for, at De hører til de tænkende og iagttagende Biavlere. De har fremlagt dem ret i prægnant Korthed og forstandig Sammensætning. Jeg vilde ønske, at ikke blot enhver Begynder, men overhovedet enhver Biavler, altid vilde have disse Biavlerlære for Die og i sit Hjerte. Jeg billiger fuldstændig Deres Plan og er Deres osv.

Endvidere finder Hovedlærer Huber (der er bekjendt paa Grund af sit fortræffelige Værk: den ny nyttige Biavl) ovennævnte Reglers Sammensætning ligesaa god som nyttig.

Gid nu at ovennævnte gylndne Regler for Biavlen (ophængte som Plakat paa Bihuset) ikke maa mangle hos nogen Biavler, og den væsentlige Efterlevelse af hine Regler, som vilde være at fuldstændiggjøre ved Gjennemlæsningen og Gjennemtaenkningen af den relative Gjensstand efter en god Lærebog om Biavl, vil sikkerlig bære gylndne Frugter, naar Naturen ikke vil nægte sin Belsignelse.

Gid mit lille Arbejde, som kun er fremkaldt af den store Kjærlighed til Biavlen, vilde bidrage noget til dens Hævelse og Fremgang og gid det maatte faa en velvillig Optagelse hos alle Biavlere.

Ansbach, i Marts 1875.

C. Th. Arnold.

Det store Biavlermøde i Strasbourg d. 14., 15., 16. og 17. Septbr. 1875.

(Af Emil Koch)

Om dette Møde foreligger nu i „Bienenzeitung“ en udførlig Beretning, hvoraf jeg vil tillade mig at meddele dem af de danske Biavlere,

for hvem nævnte tyske Tidende ikke er tilgængelig, de Enkeltheder, som kunne tænkes at have Interesse for os.

Ikke mindre end 807 Deltagere skrev deres Navne paa de fremlagte Lister, og Udstillingen saavel af Redskaber som af Biavlprodukter var stor. Fra rovt lille Land saaes 3 Navne: Hr. Erikken, Lyngby: Glasfløtter, 2 Sorter Mjød og Vox; Hr. Mjødbrygger Müller, Kjøbenhavn: 3 Flasker Desjert-Laffelmjød og 3 Flasker Maltbrystmjød; Hr. Wood i Nyborg: kunstige Trommingceller og Voxapparater.

Forhandlingerne førtes med Liv; thi Mænd som Dzierzon, Huber, Hilbert, Pathe o. Fl. vare de ledende Mænd. Den første Sag, som bragtes paa Bane, var: „Den sidste lange strenge, snørige Vinters Indflydelse paa Bierne og de derved vundne Erfaringer“.

Dzierzon minde om, at en heldig Overvintring er Biavlernes vanskeligste Opgave og at et Tab af 5 pCt. maa anses for overordentlig heldigt. Efter den forløbne Vinter beholdt imidlertid en af hans Bekjendte i Baiern af nogle og tyve Stader kun 4 usle tilbage. Som Grund angav han Biernes langvarige Arrest — 4 a 5 Maanedes — og den megen Sne, som ved sit Vysstær lokkede Bierne til at komme udenfor og dø af Kulde. En Vinter, som retter sig nogenlunde efter Almanakken, skader aldeles ikke Bierne, men kommer Kulden først i Februar eller vel endog først i Marts, saa gaaer det skjævt; thi Angelasætningen er da begyndt og de trofaste Munker forlade ikke Riggerne for at søge et fjernere liggende Spisekammer, men gaa al Kjødets Gang. Foruden disse Gjenvordigheder lede Bierne ved, at en stor Del af den Hømning, som de havde til Winterbrug, var den daarlige Bladlus-hømning, især fra Naaletræerne. Dzierzon raader enhver Biavler at være Melankoliker om Efteraaret, stadig ventende den afskyelige Vinter og af den Grund forsyne Bierne med rigeligt Winterforraad, som anbringes over og ved Siden af deres Erbe og kasse dem Voliger, saa varme som muligt.

Teichert havde i August fundet Bladlus-hømning i sine Stader (den kjendes paa dens grønne farve) udslyngtet den og givet Kaudis istedet og derved frelst sine Bier.

Klimke havde anstillet omhyggelige Forsøg i sin Bihave og derved erfarede, at Bierne bedst havde staaet sig i de varmeste indpakkede Stader og hvor han tillige havde taget den bageste Honning i Efteraaret og givet opløst Kandis i Erstatning. Han tager 3 Liter Vand (lig med $3\frac{1}{2}$ Pot) til 2 Pd. Farin eller Kandis, koges og skummer Massen til der bliver $2\frac{1}{2}$ Liter tilbage, tilsætter et Par Draaber Melissespiritus for Lugtens Skyld og lidt skrabet Muskatind for at forhindre Bugløb. Foderet gives i lunten Tilstand.

Da the indlebede Spørgsmaalet: Hvorved forøges Honningudbyttet?

At dyrke de saakaldte Biplanter fandtes temmelig betydningsløst, naar ikke store Strækninger kunde bruges dertil. Han raadede at kasiere alle svage Stader og forene dem med stærkere Stader, før Hovedtrækket begynder; thi derved vindes flere Arbeidere og Vortavler i et Stade. Har man Stader, der ere saa stærke, at de kunne taale at afgive Ingeltavler, saa kunne svage Stader gjøres lykkelige ved slige Almisser, eller stærke og svage Stader kunne bytte Plads under den stærkeste Flugt; Dronevingelen kan indskrænkes, Svermningen kan forhindres under Hovedtrækket, fyldte Tavler udslynges, men fremfor Alt maa den spekulative Fodring ikke glemmes. Til Slutning raadede han at tage Dronningen 4 Uger før Hovedtrækkets Ophør fra de Stader, som skulle kasiere til Efteraaret og saa enten lade Folket slaa overladt til sin egen Virksomhed eller forene det med Stader, som skulle overvintres. Af denne Udtalelse tog Dierzon Anledning til at sige sin Mening om Hjernelsen af Dronningen 4 Uger før Hovedtrækkets Slutning overhovedet, og kom da til det Resultat, at det aldeles ikke kunde anbefales for de Stader, som skulle overvintres.

Ussmuis anbefalede Spekulationsfodring med Sukkeropløsning og Mg.

Bieienthal beforder Honningrigdommen ved at skaffe Bierne kjølig og frisk Luft i Staderne paa de bedste Dage, idet han i Tøren anbringer Trækhuller, som efter Umstændighederne aabnes eller lukkes.

Endnu skal jeg omtale Klimkes Waade at forøge Honningudbyttet: Hans Stader indeholde 3 Etager uden noget Mellemloft, hver Etage har 10 Kammer, altsaa 30 Kammer i hele Huset. Om

Foraaret tager han saa mange Tavler ud, at der eiter Bisolkets Størrelse bliver 3 a 5 Tavler i hver Etage, en Indfudsbor sættes for, og hvis det er nødvendigt, udenfor denne en tæt passende Straadør. Ingelansætningen gaaer nu raslere. Ved Hovedtrækkets Begyndelse tages Indfudsboeren bort og der hænges saa mange Kammer med Begyndelsesstrimler ind, at saantlige Kammers Antal bliver 21. Derpaa indfattes en Indfudsbor med Gjemmengange og bag denne 3 Kammer i hver Etage. Disse Kammer maa helst være udbygget og man kan godt tage Tronevoy, fordi Bierne her alene opstable deres Honningforraad. (Fortsættes.)

Svendborg Kvalersforeningskreds holdt Møde den 27de December; 12 Medlemmer mødte og 7 lode møde ved Fuldmagt.

Der forhandlede:

1) Efter Forslag af Formanden vedtoges det at forhøje Kredsbidraget fra 35 Ore til 1 Krone, hvoraf ved hvert Møde maa forbruges 25 Ore for hvert mødt Medlem, dog aarligen ikke over Halvdelen af Kredsbidraget.

2) Formand og Næstformand gjenvalgtes.

3) Med Henjyn til Udbyttet af Bierne sidste Sommer stemmede saantlige Medlemmers Erklæringer overens, idet Udbyttet overalt i Kredsen havde været saare ringe. Paa mange Distande er Halvparten, ja endog indtil $\frac{1}{4}$ af Stadeantallet taget op, og Honningen deraf givet de øvrige.

Til Diskussion

vare indkomne folgende Spørgsmaal:

1) Kan Nielsens Patentstade anbefales eller bør det forkastes? Da flere Medlemmer ikke kendte dette Stade, blev der givet en Fremstilling af dets Indretning, og derefter vare Medlemmerne enige om, at Stadet bør forkastes.

2) Kan Bojesens Bogenstølv anbefales eller bør den forkastes? Da flere Medlemmer heller ikke kendte dette Stades Konstruktion, blev denne fremstillet og tydeliggjort. Ingen fandt, at dette Stade kunde anbefales, og flere Medlemmer ansaa det for ligesaa forkasteligt som Nielsens Patentstade.

3) Spillet Materiale maa nu anses for bedst til Biboliger? Straa maa anses for det bedste

Materiale, naar det kan gives den ønskelige Form og Læthed og tillige vorde jevnt og glat.
Kornæs Skole, den 29de December 1875.

Madsen,
Kredsens Formand.

Onsdagen den 29de December 1875 afholdtes Diaplermøde hos Hjulmand Ringleren i Slagelse. Til Kredsformand valgtes Hjulmand Ringleren, til Kasserer Farver Fabricius. De af Foreningens Medlemmer, som ønske at blive i Kredsen, bedes indbetale deres Kontingent snarest muligt til Kassereren.

Indbydelse til Konkurrence.

I Henhold til Beslutning paa Foreningsraadsnødet i Kjøbenhavn den 4de Oktober 1874 indbydes herved til Konkurrence om Udarbejdelsen af en forfattet **Afhandling om den bedste Fremgangsmaade ved Overgangen fra Kube- til Dzierzonsk Biavl** med Tilføielse af **de første Regler for Viernes Behandling i Dzierzonskstadet.**

For Affattelsen af den bedste Afhandling er Bestyrelsen bemyndiget til at udbetale en Præmie af 20 Kroner.

Afhandlingen skal stereotyperes og sæges optaget i de lokale Blade.

Konkurrenter ville behøge at indsende Afhandlingen til Diaplerforeningens Sekretær inden den 1ste Mai d. A.

Den 21de Januar 1876.

Bestyrelsen.

Rettelse. I Decemberheftet for f. A., S. 111, 22de L. fra oven staaer feilagtig: „aabne“; læs „ubbuede“.

Bekjendtgørelser.

For d'Err. Biavlere

anbefaler Undertegnede mit Fabrikat af Bistader og Medskaber.

Der noteres følgende Priser:

1 Lurusstade	60	Kr.
1 Enkeltstade med Fod, Tag; Siderne, almindelig Høsttag, indeholder 24 Rammer i 3 Etager, samt malet	11	—
1 do. Dobbelstade	19	—
1 Enkeltstade med Fod, Tag, beklædt med Halm, uden Maling	8, ⁵⁰	—
1 Kubeundersæt med 7 Rammer og Glasdør	2, ²⁵	—
1 stor Centrifugalmaskine!	21	—
1 mindre do.	16	—
1 stor Cylindermaskine	12	—
1 mindre do.	10	—
1 Redstabskasse, indeholdende 3 Knive, 1 Løvetang og 1 Bundrensingsapparat	8	—
1 Presse til Bægge til Høistade	9	—
100 Rammer med trekantede Lister	5, ⁵⁰	—

Det bemærkes, at Maalet paa mine Rammer er 8 Tom. Høide, 9½ Tom. Brede.

Foderapparater for Kasser og Kuber, Pibe-hætter, samt alt til Diavlen hørende, anbefales til billige Priser.

Stader og Medskaber af andre Former og Maaal leveres ligeledes billigt.

Skjænt jeg ikke tør sige mit Fabrikat at være useilbarligt, saa tør jeg dog ligesuldt anbefale det som godt brugeligt, da det i de senere Aar har været anerkjendt ved forskjellige Udstillinger, saasom: i Sorøens 1869, i Middelfart 1872, i Aalborg 1873, i Aarhus, Kjøbenhavn og Svendborg 1874, og sidst i Viborg ved Landmandsforsamlingen, hvor det blev tilkjendt Sølvmedaillen.

Tved pr. Sveudborg, i November 1875.

Erbødigt

Kristian Pedersen,
Ejner.

Caffel- Mjød,

af Bøger anbefalet som et diætetisk Styrkningsmiddel for **Bryttsvage** og **Reconvalescenter**, 1 Krone pr. Flaske; ved Indkjøb af 6 Flasker og derover forsenbes det frit over hele Landet. Handlende saa Rabat.

Randers, den 2den November 1875.

P. Orndt.

Tidskrift for Bivol.

Udgivet af Bivolforeningen.

Redigeret af H. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 2.

Februar 1876.

10de Aargang.

Det store Bivolermøde i Strasbourg d. 14., 15., 16. og 17. Septbr. 1875.

(Fortjat.)

Gilbert: For at forøge Honningudbyttet stilles som Diamantregel at holde Dronningen fangen eller borttage hende helt 3 a 4 Uger før Hovedtræffets Slutning; men ved at følge denne Regel — som kun passer for udmerkede Biegne — uden at bedømme det stedlige Forhold nøie, er der tidt affledkommet stor Skade. Vel vindes der siekliffelig mere Honning; men Folket slides op, og trods den unge Dronning er der intet rigtig Liv i Stedet, og næste Foraar havest gjerne mange Døde og af de udslyvende gamle Folk vende mange ikke tilbage og Stedet kan aldrig maale sig med andre Stader, som have unge, raske Folk baade til Ude- og især til Indarbejde. Jeg lader ikke alene Dronningen blive under hele Træktiden, men søger ved nogen spekulativ Fodring efter Træffets Slutning at forøge Ungelanfættningen, som saa garanterer mig for næste Foraar.

Walter anbefalede indtrængende, tidlig om Foraaret at lægge endel Dronninger til ved i en lille Kasse at indhænge en Tavle med imaa Ungel og Ug og en Tavle med Honning og lidt Blomsterstøv samt endel Bier. Kassen, som beskyttes mod Kulden, sættes paa en isoleret Plads i Haven (vel bedre i mørk Arrest. Overs. Ann.). Som bekjendt kan der efter 14 Dages Forløb ventes en ung Dronning (dersom Kassefolket har havt Arrest jaalænge, maa det nu jelsfølgelig sættes ud i Haven. Overs. Ann.).

Dronningen vil snart være befrugtet og kan nu bruges paa forskjellig Maade. B. har taget den ubefrugtede Dronning fra en Efterføvern og givet den unge befrugtede Dronning istedet for, hvorover Bierne viste sig meget fornøiede og Byggearbejdet gik overmaade raske.

Af Lehzen opstafedes Spørgsmaalet: „Hvorfor er Bivolten saa betydelig i Hannover? Bedeeagne? Han fortalte, at efter statistiske Opgivelses af 1873 var der overvintret 216,000 Bistader i Hannover, 193,000 i Preussen, 197,000 i Rhinprovindserne, 138,000 i Schlesien, 114,000 i Holsten, 95,000 i Westfalen og kun 47,000 i Hesse. Han troede, at der fandtes endda langt flere i Hannover, fordi Folk frygtede for, at der skulde have været paatænt en Bistat, hvorfors de havde stjult deres virkelige Stadeantal. I den maarejste Del af Hannover, omkring Lyneborg, findes de fleste Bier, 75,000 Stader; i den frugtbarste Del, omkring Hildesheim, kun 12,000. Paa 1 □ Mil findes mellem 500 og 600 Stader, og paa enkelte Steder falder der 88 Stader paa 100 Indbyggere. Dette mærkelige Forhold har fremkaldt ovennævnte Spørgsmaal. I Hannover betragtes Bivolten ikke som en Biting, men som en Forretning, en Hovedbeskjæftigelse. Hvem, der vil blive Bivolter, træder derfor i Lære hos en Mester. Den korteste Læretid er 2 Aar, men saa betaler Lærlingen oveniikøbet; vil han lære frit, saa maa han blive længere end 2 Aar. Fra April af begynder han sit Arbejde med Bierne og maa deltage i alle Forretninger. Naar Bierne gaa til Hvile, kommer Lærlingen ind i Værkstedet og lærer at

Lave Biboliger. Efter Læretiden søger han Plads som Bisvend, modtager som saadan 10 a 11 Kroner ugentlig forinden fri Koft; dog har han en høiere Løn at arbejde for, nemlig Egnens Biavleres rosende Dindømme. En anden Grund til Hannovers Virigdom er den, at Biavlen drives i det Store. Hvem der kun har 30—40 Stader, regnes ikke for noget. Der gives Mænd, som have indtil 1200 Stader og holde 5 Bisvende og en Overbimester. Naar en Mand kun har nogle faa Bistader, saa er det en Bogatel for ham: vinder han Noget, saa er det godt, vinder han Intet eller taber han, saa er det aldrig værdt at tale om; thi han har jo ikke sat nogen synderlig Kapital i sin Bihave. Anderledes er det med Folk, som eie Bistader i Hundreder. For dem repræsenterer de en anseelig Kapital, som nok er værdt at gjøre Noget for. Desuden kræve faa Stader næsten ligesaa megen Pasning som et større Antal, og mange Stader give selvfølgelig mere Udbytte end faa. — Vil Biavleren vandre med sine Bier, saa stille Transportomkostningerne sig igjen til Fordel for den store Biavler, thi han læsjer ligesaa godt 80 Stader paa en Vogu som færre og giver ikke mere Løse for en fremmed Plads, om han anbringer der 100 eller 20 Stader. Tager en Biavler sig en Bisvend, saa kan denne for samme Betaling ligesaa godt passe 5 Gange 20 Stader som en Gang tyve. Er Biavlen en Hovedbeskæftigelse, da jøres der et langt bedre Tilfyn, end dersom man har Valg imellem enten at forsumme sin daglige Dønt eller lade Bierne passe sig selv.

Trækkforholdene ere meget heldige i Hannover. Fra Juli til August blomstrer Boghveden og fra 7de August til 15de September staaer Lynge i Flor. Derfor sørger Biavleren først og fremmest for at saa faa mange Trækbier som muligt. Naar Veiret er nogenlunde, saa begynder Fodringen allerede i April. Viser Bierne, at de nok vil æde selv, saa faa de efter 4 Dage igjen et lille Foder, siden hver tredie, hver anden Dag og tilsidst daglig. Man begynder med at give en Ste fuld og ender med en hel Tallerken fuld. Desuden passes der nøie paa, at man begynder med den yngste Honning og ender med den flereaarige, ja 9- a 12-aarige. Derved befordres Sværmningen, saa af 1 Stade faaes 1 Forsværme og 3—4 Esterfærme, men ved at forene flere Esterfærme forøges dog kun Stadeantallet aarlig til det Tredobbelte. Bi-

avleren nøies imidlertid ikke alene med Spekulationsfodringen, han reiser 10 a 20 Mile med sine Bier for at skaffe tidlig Træk.

Det, som desuden hæver den hannoveranske Biavl saa høit, er, at der her vælges Biboliger, som passe til Egnen og Trækkforholdene. Straakuben og nu Bøilestaden ere de regerende. Biavleren laver dem selv og laver dem saa stærke, at de bruges i 50 Aar og derover. Saavel i Straakuben som i Bøilestaden overvintre Bierne udmærket. Straaket med sin Gøne til at holde paa Rarmen, befordrer Sværmningen og Straakuben gjør det ved sin simple Indretning muligt for Biavleren at passe langt flere Bier, end dersom han havde Mobilstader.

Hovedgrunden, hvorfor Biavlen staaer saa høit i Hannover, maa imidlertid søges deri, at Biavleren altid sørger for at være velforsynet med Foderhonning. Han har Forraad til mindst 3 Aar, thi han veed af Erfaring, at 1 Pd. gammel Honning hjælper ligesaa meget som 3 Pd. ung.

Silbert paavise den forrige Talers Ensidighed, idet han stærkt betonee, at Hovedgrunden til Biavlens høie Standpunkt i Hannover var Jordbundens Bestaaffenhed og Veirforholdene. Begge disse Faktorer fylde Blomsterne med den søde Saft, Potterne med Honning, og Biavleren med Iver og Lyft til at uddanne sig mere og mere. Det er jo almindelig bekjendt, at de samme Slags Blomster give høit forskjellig Kvantitet Honning paa forskjellig Jordbund og Honningrigdommen er i ligesaa høi Grad afhængig af Veirliget (Bevis for det Sidste leverede Linde-træet i 1875 kraftigt nok. Overs. Anm.).

Pollmann: Kan Biavleren udøve nogen Indflydelse paa Bygningen af Arbeidsvoer?

Bygges en Kage bølgeformet, saa tages den ud og lægges paa et Brædt og trykkes lige. Opstaaer derved Hæver, saa er Sligt uden Betydning, da Bierne ubbedre Staden meget snart.

Forsværme have som bekjendt stor Lyft til at bygge Dronevoer. Giver man dem 3—4 Kammer med Begyndelsesstrimler af Arbeidsvoer og lag disse en hel Table med Dronevoer, saa bygge de udelukkende Arbeidsvoer. Esterfærme, som altid bygge Arbeidsvoer, anspores til forøget Flid ved Fodring med flydende Honning. Har man saa hængt Begyndelsesstrimler af Arbeidsvoer midt ind i Yngelleiet og ikke blot helt tilbage, saa vil Alt gaa efter Ønske.

Har et Stade sværmet og faaet en ung Dronning, saa bygges der kun Arbeidsvoer. — Naar der i Yngelrummet bygges Dronevoer forneben af Tavlerne, da maa disse Tavler tages ud baade før og i Sværmtiden og erstattes med Arbeidsvoer. Man kan ikke med Sikkerhed gjøre Regning paa Bygning af Arbeidsvoer, før Sværmtiden er forbi.

Jeg har før budt mine Bier kunstige Mellemvægge, med Fortegning til Arbeidsvoer, men de have desuagtet bygget Dronevoer. Nu har jeg faaet Mellemvægge fra Otto Schulz i Trumppsee. Dem bygger Bierne aldeles nøiagtig over med det nydeligste Arbeidsvoer. Som bekjendt arbejalede Dzierson i Halle at anvende Mellemvægge med Celler større end Droneceller for at benytte dem i Honningrummet; thi saa mente han ved Tønningen at kunne undvære Centrifugalmaskinen.

Otto Schulz lavede flige Mellemvægge og jeg anstillede Forsøg med dem. Bierne toge flinkt ind i dem, byggede raff videre, men stødte frevrere indtil hver Celle i Munden havde samme Størrelse som en Dronecelle. De derved opstaaede tomme Rum udfyldte de saa med 6 smaa Celler.

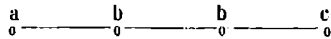
Dzierson: Hvilken Konstruktion af Tavlerammen maa anses for den simpleste og hensigtsmæssigste?

Det er noksom bekjendt, at jeg endnu bestandig bruger simple Tavlebærere og ikke Rammer i mine Mobilstader; men siden Udslyngningsmaskinen er kommen i Gang, stiller Sagen sig lidt anderledes. Rammerne have den Fordel, at de bekvemmere sættes i Maskinen, vendes om, tages ud og ikke brydes saa let itu. Nu bliver det derfor kun Spørgsmaal: hvilken Form er den hensigtsmæssigste for Rammen? og jeg troer, at det er den, som er simplest og nærmer sig Tavlebæreren mest. Dette er Tilfældet med Traadrammen. Jeg har ikke opfundet den. Opfinderen er en dansk Biavler.*) Han for-

sikrer, og jeg er fuldkommen overbevist om, at han har Ret, at Traadrammen forener Trærammenss Fordel med Tavlebærernes Simpelt. Naar Traadene ere byggede ind i Tavlen, saa har denne større Fasthed end i Trærammen. Traadene give efter paa Grund af deres Elasticitet og Tavlen brydes vanskelig itu. Tavler i Traadrammer ere langt lettere at befri for Bier end Trærammer, som saa let skjule en Bi, der, indhængt, til en fremmed ung Dronning, let kan blive denne dødbringende.

Skal der nu engang holdes paa Trærammer, saa anbefaler jeg Halvrammer, det vil sige: saadanne Rammer, som vel have den almindelige Højde, men ere aabne forneben. Underdelen af Trærammen har jeg mest ind. Den er ideoen ved mange Operationer. Sidedelene behøve heller ikke at være ret lange. For at give en saadan aaben Ramme mere Fasthed, kunde der anbringes en Tværliste et Par Tommer fra oven og forbinde Siderne, saa kunde man, isald det skulde passe En, større Tønningen over Tværlisten bort uden at fortrædige den nederste Del af Tavlen, som maaste indeholde Yngel. I disse tomme Rum kunde man da anbringe Kandis paa rette Maade. Svo, som altsaa ikke finder sig fornøjet med

rammen tages best Zinktraad Nr. 20. Sidedelen er af et Stykke og ser saaledes ud

Underdelen derimod

I en almindelig Tavlebærer anbringes 2 Staaltraadramper $\frac{1}{4}$ " fra Enden og noiaetig i Midten af Træet. I disse Ramper hænges Sidedelene med a og Nederdelens e og f forbindes med c paa begge Sidedelene.

Traadrammen maa ikke naa ned til næste Ramme, thi det er bedst, at Traadene overalt bygges godt ind i Voget. Hullerne b b finde forskjellig Anvendelse. Synes Kogen, at Rammen er vel dinglevorn, da trykkes et Som igjennem b lidt ind i Væggen og sidder en Dags Tid eller flere, til Bierne have bygget Kagen til Væggen, saa skæres det jo let. Har man et større Stykke Værk og vil befæste det i Traadrammen, da gjør en Stift gjennem b ind i Kagen stor Nytte. Desuden give b b Traadene større Forbindelsesslader med Kagen.

Kommer en saadan Table i Udslyngningsmaskinen, da boier og sies den sig i alle Nødvendigheder uden at gaa itu. Bierne bygge Tavlen fast til Væggen, hvilket ogsaa er Hensigten, da der ved opnaaet en langt lunere Volig end med alle de aabne Gange langs med Trærammernes Sider.

*) Dværs. Anm. Jeg gjættede strag paa Hr. Fotograf Vorbeck i Høllstebro og skrev derfor til ham for at saa Vished. Han svarede mig med største Forekommendhed og tilbød mig at nævne ham som den ovenomtalte danske Biavler. Tillige gav han mig en nøiagtig Beskrivelse af sin simple, men snitde Opfindelse, som nok fortjener ubilbede Biavleres Opmærksomhed. Dzierson meddelede ingen fuldstændig Beskrivelse, hvilket allerede i Strasbourg blev beklaget af enkelte Herrer. Derfor tillader jeg mig at tilføie nogle Smaabinf. Til Traad-

Larlebærere, kan vælge Traadrammer eller de omtalte forneden aabne Rammer; de synes mig at være de hensigtsmæssigste, fordi de ere de simpleste; thi i den største Simpeltid ser jeg den største Hensigtsmæssighed. (Fortsættes.)

Dronningens Parringslyst, Parring og første Uglægning.

(Overfat fra Bztg. af H. Tuxen)

(Fortsat.)

1) Efter al Sandsynlighed spore Dronningen og Dronen hinanden i Luften; og Dronningen opmuntrer Dronen til Parringshandlingen.

Da Bierne frembringe Toner ved Hjælp af deres Aandedrætsorganer, saa maa vi tillægge dem en virkelig Stemme. De fine Hinder, der sidde ved Lusthullerne, hvor Luftstrømskanalerne begynde, ere aabenbart Stemmeorganer. At Bierne ikke alene ved Vingeflag formaa at frembringe Toner, viser den kvækkende Dronning, thi hvorledes skulde det være Dronningen muligt at springe Vingerne i Gellen og frembringe Toner derved! De tre forskjellige Biflasker adskille sig ogsaa ganske tydeligt ved de Toner, som de frembringe. Dronnens Tone er jo saa eiendommelig, at den bliver opfattet af et selv usøvet Øre, og Dronningens Tone er neppe mindre tydelig at skjelne fra en Arbeidsbis. At Bierne udtrykke deres forskellige Sindstilstande ved Toner, og at de gjøre sig forstaaelige for hverandre ved hørlige Tegn kan ikke være underkastet nogen Tvivl. Naar man dog siger, at den parringslystne Dronning ved den Tone, som frembringes ved hendes Flugt, søger at lokke Dronerne til sig, saa kan jeg ikke uden videre slutte mig til denne saa almindelige antagne Sætning. Thi var dette Tilfældet, saa maatte den unge Dronning i en Efterførm allerede under Sværmehandlingerne blive kjendt og anfaldet af Dronerne. Men dette er aldrig Tilfældet, og Dronerne lade Dronningen forblive usøret under Sværmingen. Vlev Dronningen kjendt af Dronerne paa Stemmen, saa maatte jo om Sommeren, hvor Tusinder af Droner streife om i Luften, de fleste unge Dronninger allerede blive overfaldne af Dronerne paa deres første Parringsudflugt og saa vende hjem med Tegn paa Parring, men dette har, ifølge mine Erfaringer aldrig været Tilfældet. Skulde endelig Dronning og Drone lokke hinanden ved Toner, saa maatte den parringslystne Dronnings Stemme

være forskjellig i Henseende til Varighed, Kvalitet osv. fra den ikke parringslystne eller bortsværmende Dronnings. Andre Dyr give jo ogsaa særegne Lyde fra sig i Parringstiden.

Efter min Mening sporer Dronen den parringslystne Dronning d. v. s., den opfatter Dronningens Nervørelse ved Lugten. Paa den første Parringsudflugt har Parringslysten sikkert endnu ikke naaet en saa høi Grad, at Dronen allerede formaa at spore Dronningen; først paa den anden Udflugt har denne naaet en saa høi Grad, at Dronen strax iagttager Dronningen.

2) Under Sværmens Udbragen og Dmslækten er Dronningen ikke parrelysten, og den parrer sig derfor aldrig paa en saadan Udflugt.

Under Sværmingen hersker der hos Dronningen og Dronerne kun Sværmeulyst, og Parringslysten reises derfor heller ikke i Dronningen, hvorfor den heller ikke parrer sig under disse Forhold. Ved Slutningen af Juni 1872 fandt jeg en Efterførm paa en Pil, og da jeg satte den ind i Stedet, saa jeg den unge Dronning løbe om imellem Bierne med Tegn paa Parring. Mødiger nu denne Sagttagelse den Betragtning, at Dronningen under Sværmingen aldrig parrer sig? Nei; thi denne Efterførm hang under Pilens tykke Grene og havde allerede der bygget sig en nævestor Vogtaule; Sværmen har aabenbart indrettet sig det husligt under Grene og derfor paabegyndt Dnyningen. Det er derfor ganske naturligt, at den unge Dronning er bleven parrelysten og fra Pilens luftige Grene er den draget ud paa Elskovsventyr.

3) En Dronning maa være fløiet i det mindste to Gange ud før den formaa at lægge befrugtede Ugl.

Da Dronningen kun parrer sig udenfor Stedet, saa maa enhver Dronning, der formaa at forplante det kvindelige Køn, have holdt Udflugter. Er Parringslysten Marsfagen til den første Udflugt, saa har denne dog ogsaa den Hensigt at bevogte Stedet og lære Udflugtsfredsen at kende. Jeg har set vel over 100 Dronninger vende tilbage fra deres første Udflugt, men aldrig har en af disse baaret Parringstegningerne med sig hjem. Jeg er derfor tilbøielig til at tro, at den første Udflugt kun er en Orienteringsudflugt. I gunstige Tilfælde parrer Dronningerne sig paa den anden Udflugt. Herfra gjør heller ikke den unge Dronning en Undtagelse, som er bragt med en Efterførm ind i en Bolig. Jeg

har betragtet indtil 6 unge Dronninger, der med deres Efterførmere vare dragne frivilligt ind i tomme Stader, enhver af disse kom uden at være befrugtet tilbage fra deres første Udflygt, og enhver holdt en anden, tredje osv. Udflygt.

4) Dronningen parrer sig ved en Varme af + 18 Gr. R. og derover.

Veiriget begunstiger eller skader Parringen. At den unge Dronning ikke flyver ud i kølgt Veir, selv om den er parringslysten er almindelig bekjendt; ogsaa Vind og mørk Himmel og især Trækluft trækker Parringen ud. I klart Veir og stærk Varme følger Parringen snart efter Fødselen, men det maa i det Mindste være 18 Gr. Varme for at denne skal være fuldkommen. Den parringslystne Dronning flyver vel ud med 15 eller 16 Gr. Varme, men kommer da bestandig meget snart tilbage uden Tegn paa Parring. Men man maa ikke vente, at det allerede er 18 Gr. i de høiere Lufslag, naar Thermometret paa et stille Sted ved Jorden viser saa høi en Varme. For at overbevise sig herom behøver man kun oftere at gaa med Thermometret op paa et høit Taarn, og man vil da snart mærke den Forskjel i Varmegraden, som der er imellem høiere og lavere Luftlag.

5) Kun sjældent parrer Dronningen sig allerede paa den tredje Dag, efterat den har forladt Cellen.

Da Parringslysten hos mangen kraftig ung Dronning allerede indtræder efter to Dages og nogle Timers Forløb, saa følge ogsaa Udflygterne allerede paa den tredje Dag efter. Kun sjældent indtræder det Tilfælde, at Dronningen allerede parrer sig paa den tredje Dag, efter at den trøb ud af Cellen, da den i de fleste Tilfælde paa denne Dag kun holder Orienteringsudflugt; Parringen følger da i Reglen efter paa den fjerde Dag. At man ved Fodringen, især med varm Høning, driver den parringslystne Dronning til gjentagne Udflygter paa sit Livs tredje Dag er bekjendt. Jeg fødrede et Følk, hvis Dronning holdt sin første Udflygt, strax efter at denne var vendt hjem og tvang den derved til 5—6 Minutter senere at flyve ud igjen. Vedbliver man med Fodringen, saa opmuntrer man Dronningen til paa varme Dage at flyve gjentagne Gange ud, den vedbliver da dermed til Kloffen er 6 eller 7 om Aftenen. Men da de andre Følks Droner i disse fene Aftentimer ere ophørte med at sværme, saa er det godt,

naar Folket selv har Droner; thi disse blive ligeledes ved Fodringen opmuntrede til at holde gjentagne og fene Udflygter. Men med saa Droner naaer man sjældent Maalet; det Følk, hvis Dronning vil parres, maa da have i det Mindste nogle Hundrede Droner.

6) Der gives Dronninger, som allerede ere 10—12 Dage gamle, naar de holde den første Udflygt og parre sig.

Vi ville ikke nærmere omtale, at unge Dronninger, førend de parres, ofte paa Grund af slet Veir maa sidde 10—12 Dage i Stedet; men der gives ogsaa Dronninger, der selv ved juukt Veir sidde ligesaa længe inde før de holde Udflygt. Vi vide allerede, at de unge Dronninger ikke blive parringslystne, saalænge der endnu er Dronningeceller eller kvakkende Dronninger tilstede. Det er derfor heller ikke sjældent Tilfældet, at en Dronning er fra 6—10 ja 12 og endnu flere Dage gammel, naar den parrer sig. En i Stedet indpærret Dronning afholder imidlertid ikke den fri fra at foretage Udflygter.

7) Meget sjæla og svagelige Dronninger blive i Reglen i det Mindste 6 Dage gamle, før de holde deres første Udflygt, og de flyve da ud flere Dage i Stad uden at blive befrugtede, og det skjøndt der er et tilstrækkeligt Antal Droner.

Da de sjæla og svagelige Dronninger blive senere parringslystne end de store og stærke, saa foretage de ogsaa senere deres Parringsudflugter. Jeg veed ikke hvorfor sjæla Dronninger maa foretage saa mange Udflygter, skjøndt Luften giver Gjenlyd af Dronernes Summen, men jeg antager, at det er fordi, de ikke kunne parres fuldkommen med enhver Drone og derfor maa vedblive med Udflygterne, til de endelig finde en Drone, — sandsynligvis en lille — med hvilken de kunne parre sig.

8) Den tidlige eller fene Befrugtning afhænger af Antallet af de tilstedelevende Droner.

So større Antallet af Dronerne er, desto tidligere vil ogsaa den udflyvende Dronning finde sig en Egtemage i Luften. Er der derimod kun saa Droner tilstede, saa maa Dronningen i Reglen flyve gjentagne Gange ud, før den træffer paa en Jaaban. Og skjøndt Dronerne og Dronningerne i Reglen flyve ud i de smukkeste Etermiddagstimer imellem Kl. 12 og 5, saa har jeg dog ogsaa truffet nogle Dronninger, som regelmæssig først fløi ud, naar de fleste Droner vare gaarde til No, og som derfor og-

faa maatte vedblive med deres Udflugter i 3—4 Dage.

9) I Reglen begynder Dronningen paa den 3die Dag efter den fuldkomne Parring med at affætte befrugtede Æg.

Da Æglægningen overhovedet afhænger af Dronningens individuelle Styrke, og dette Forhold er faa almindelig bekendt, ville vi ikke give nogen yderligere Forklaring herover. I Træktiden lægger den befrugtede Dronning den første Æg paa den tredie Dag efter Befrugtningen. Hr. Baron v. Berlepsch siger meget rigtig, at naar man om Sommeren ser Dronningen vende hjem efter en Bryllupsudflugt og førende Parrings-tegnene med sig, saa vil man, naar man undersøger Vyrtavlerne, allerede 65—70 Timer efter finde Æg i dem. I mange Tilfælde har jeg efter 50 Timer og kun sjældent først efter 4—5 Dage funden Æg affat. En gang fandt jeg Æggene affat 58 Timer, en anden Gang 52 og atter en anden 49 Timer efter. Undertiden bliver Dronnens Lem siddende nogle Dage i Dronningens Stede, og først naar denne er fjernt, begynder Dronningen med Æglægningen. Man kan derfor ikke altid slutte sig til Parringsøjeblikket efter Æglægningen, thi parrer Dronningen sig om Efteraaret, naar Trækket er ophørt, saa lægger den først Æg en 8—14 Dage efter, og da kun naar der indtræder meget snukke Dage. Et Biernes Livsvirkomhed om Efteraaret allerede nedstemt saa meget, at Arbeidsbiene ikke ville have mere Ængel, saa fødre de Dronningen mindre rigeligt, og denne begynder da først at lægge Æg det næste Foraar. Vil man i en sen Aarstid skaffe sig Sikkerhed for, at den unge Dronning er parret, saa behøver man kun at fødre Folket en 2—3 Dage; man vil da, hvis Alt er vel, paa den 4de Dag finde Æg. Lægger den ved fortjat Fodring først Æg en 12—14 Dage efter, saa er den i Reglen ubefrugtet og de lagte Æg frembringe derfor kun Droner. Æglægningen hos en nylig parret Dronning afhænger ikke af Folkets Styrke, Honningrigdom osv., thi den begynder ligesaa tidlig i frage og honningfattige Aflæggere som hos det stærkeste og honningrigeste Folk; Folkets Styrke, Honningrigdom osv. vil kun forstærke Æglægningen.

Biblioliteratur.

Af Reinholdt Jensen.

Hr. B. Bojesen har i Nr. 11 af Tidsskriftet for

isjer taget til Gjenmæle imod hvad jeg udtalte om hans Bog i Tidsskriftet for Februar og Marts i. A. Det er lidt levlig lang Tid Hr. Bojesen har truet til sit Forsvar, men han maatte naturligvis heller love faalange, som det var ham nodvendigt for at faa Alting med, end i Hastværk maatte glemme det Uerbedste.

Det første af de 11 Punkter, hvori Hr. B. har samlet sine Bemærkninger, viser allerede klart hvor omhyggelig han har været for ikke at glemme noget. Han gjør nemlig her opmærksom paa, at jeg burde bruge Ordet „Haaendbog“, hvor jeg taler om „Lærebog“. Da han imidlertid om sin Bog hverken har brugt det ene eller det andet af disse Udtryk, ere hans Bemærkninger om dette Punkt en blot og bar Rettelse af min Stil, som den nidkjære Solemekster først maa besørge forinden han inkluderer sig paa selve Sagen.

I det andet Punkt nævner Hr. Bojesen, at jeg har udtalt, at hans Bog indeholdt „en Mængde vildledende Bemærkninger“. Han nævner derimod ikke, at jeg til Støtte for denne min Paastand forelægger Leserne et Par meget talende Exempler. Istedetfor at gjøre et Forsøg paa at afkræfte hvad jeg har sagt, slaar han en ryl Sværd over det, idet han fremsætter det truende Argument, at „efter mangfoldige Andre's Udtalelser udmærker Bogen sig netop ved Klarhed“. Hr. B. er benhønsfuld nok mod disse „mangfoldige Andre“ til ikke at stille nogen af dem i Gavefalden ved at nævne dem. Han indskrænker sig til hoimodigt at „beflage“ min Opfattelsesveie, og giver mig det faderlige Raad ikke at kritiserer, da jeg derved let kan gjøre mig selv latterlig. Som man ser gjør Hr. Bojesen her et ikke uehdigt Forsøg paa at overtrumse selve Ber Dean i overbevisende Logik. Ber fører Beviset for at Jorden ikke er rund ved at oplyse, at alle Folk i hans By ere enige med ham i at den er „flad“, og da han veed, „man maa jo tro mere hvad saa mange sige end En alene“, slutter han med fuldkommen Trygghed, at hans Modstander har Uret. Men Ber var dog fornuftig nok til ikke at „beflage“ sin Modstander. Hvilket overvældende Indtryk Børs Logik gjorde paa Jerser Ridesoged og de andre gode Mænd „paa Bierger“, er jo bekendt. Men troer Hr. Bojesen virkelig, at han her i Tidsskriftet taler til lutter tankeløse Ridesogeder?

I det tredie Punkt søger Hr. B. at forsvare sin Paastand, at „uden Tønningsmaskinen er den bevægelige Tavlebygning værdiløs“, idet han vil gjøre gjærdende, at han i sin Bog kun har talt om Tavlebygningens Værdi for Honningstien. En saadan Indskrænkning har han imidlertid aldeles ikke gjort i sin Bog. Derimod har han paa det vedkommende Sted udtalt, at den faste Tavlebygning kan give „omtrent ligesaa megen Honning som den bevægelige, og at den bevægelige Tavlebygning's hele Værdi alene ligger i dens Honningudbytte. Begge disse Paastande ere, som jeg har vist, lige urigtige. Hr. Bojesen fortæller, at jeg har revet hans anførte Ord ud af deres naturlige Forbindelse, idet jeg har udeladt Efter sætningen. Man vilde nu tro, at han for at støtte denne sin Paastand havde anført „Eftersætningen“, men han er forsigtig nok til ikke at gjøre dette. Ordene, der findes Side 140, ere disse: . . . „uden Tønningsmaskine er den bevægelige Tavlebygning værdiløs, da man uden denne er istand til at producere omtrent den samme Honning-

maße som ved dens Hjælp, forudsat at man ikke dræber Bierne før at hofte Honningen".

I det første Punkt berører Hr. B. mine Ord an gaende hans „Glasbæ" . Jeg har nemlig henviset Læserne til Bogens Side 21, hvor det tales om „Glasbæren" uden at Læseren har faaet eller senere faaer nogen Forklaring af Glasbærens „Form eller Henfigt". Om denne mia Yngling siger Hr. B. med fede Bogstaver, at „de ere usaaubt", hvilket oplyser, at der tolv Sider senere, nemlig Side 33, gives en Art Forklaring af Glasbæren. Altså et tale om, at det er noget baarefter et give Forklaringen, før da man Side 21 ikke faaer nogen Formodning om, et man overhovedet faaer nogen Forklaring af denne Dyr, maå jeg fastholde, at der hverken Side 33 eller noget andet Sted gives nogen Forklaring af Dyrrens „Hensigt". Derimod skal jeg erkjende, at der Side 33 er en Art Forklaring af Dyrrens „Form", der i hvert Fald er ligesaa forskæellig for den Uvibige som Hr. Bojesens øvrige Forklaringer. Allerede Side 12 omtaler han ibovrigt Glasbæren, dog ogsaa her uden med et Ord et anvise enten dens Form eller dens Henfigt.

I det samme Punkt foræller Hr. B. at jeg paastaar, at han „ikke omtaler Flyvehulle". En saadan Paastand har jeg imidlertid ikke gjort. Derimod har jeg sagt, at der „i hele Bogen findes ikke et Ord om Flyvehullets **Størrelse, Form og Betjening**", og jeg har i mine Bemærkninger udtrykkelig udhevet de tre her ubdævede Ord. Hr. B. har ikke, trods sit velmente Forsøg derpaa, været istand til at rolte disse mine Ord. Har paastaar vel, at de ere ubæde, men han gjør intet Arbej for at bevise dette end at henviser Læseren til Bogens Side 65, hvor man end ikke vil finde Flyvehullet nævnt, endlige dets Størrelse, Form og Betjening forklaret! At Flyvehullet nævnes endhelligs, har jeg som anført ikke benægtet.

I det femte Punkt stiller Hr. B. sin Sambedskjærlighed i et omtrende Lyd. Man vil se, at jeg i Tidsskriftet, Side 21, anfører forskellige Udtalelser af ham om Forbringen, og at han blandt Andre mener, at man kun ved et fodre Bierne og vel at mærke ved at fodre dem med Sukkerbaand og sælge som Honning det Sukkerbaand, de sløbe op i Cellerne, kan lide sig et aarligt Udbytte af Biavlens. Man vil endvidere se, at jeg har kaldt denne Opsættelse af vor Biavl for „trostløs", og man vil forstaa Berettigelsen til at bruge dette Ord ved at betænke, at den Forjæntelse, som Hr. B. foregjægl Læserne, jo vil forsvinde, saasnart Honningløberne blive vidende om hvad man sælger dem. Kan man derfor ikke saa Udbytte af Bierne ad anden Veir, er dermed hele Biavlen herilands dødsdømt. Man vil endvidere i Tidsskriftet, Side 18, se, at jeg paaviser, at det er urigtigt af Hr. Bojesen et imøde- gaa Hr. A. B. ansættelse af Biavlens Udbytte, da Bojesen selv mener, at man ved Hjælp af Sukkerbaand maå kunne faa et ganske lignende Udbytte. Man vil endelig se, at jeg som min personlige Mening om Biavlens Udbytte udtalte, „at jeg hører ikke til dem, som nære vidtgaende Forventninger om Biavlens Udbytte herilands", men en saa trostløs Opsættelse som Hr. Bojesens har jeg dog ikke, og jeg mener ogsaa, at den ikke er berettiget, for man har mere omfattende og grundigere Erfaringer, end der hidtil foreligger".

I Tilid til, at Læserne i de forløbne 8 Maanedre

forlangt have glemt hvad jeg har sagt, har Hr. B. Driftighed nok til at fortælle, at jeg har kaldt hans Opsættelse af Biavlens Udbytte for trostløs fordi han imodegaaer Hr. Brun, og han gaer endog saa vidt, at han fortæller, at jeg „vil bilde Folk ind, at Biavlens kan blive en indbringende Levevei".

I det sjette Punkt spørger Hr. B. mig med hvad Ret jeg kalder hans Dvervintning af Bierne for „fald og luftig". Atter her viser han, at han stoler paa Læsernes Glemsomhed, thi jeg har ved forskellige Udtalelser af ham — hvis Nigtighed han ikke benægter — netop paavist, hvorfor jeg kalder den fald og luftig. Man vil Side 19 se, at det er fordi Hr. B. lader Flyvehullet helt aabent og lader Døre og Dæksbræder være saaledes utætte, at de tillade Luften Gjennemgang. Han indrommer, at hans Dvervintning bliver „luftig", men mener, at den tillige blive „sund", medens jeg antager, at en saa „luftig" Vibolig maå om Vinteren være „fald". Uden paa nogen Maade at ville udtale nogen Mening om hvorvidt Hr. B. anfører Dzierzons Ord rigtigt, maå jeg tilføie, at det kun kan glæde mig at se ham omtale en anden Biavler med Respekt. Selve Dvervintningsspørgsmaalet skal jeg ikke her yholde mig ved.

I det syvende Punkt vil Hr. B. gjøre gjældende, at han ikke tilraader at fodre i godt Veir i Træktiden. Han erkjender imidlertid at have udtalt i sin Bog, og han „uden Tab" kan vedblive med Fodringen „i hele Træktiden", men han mener, at den her udtalte Tanke tildeels ophæves ved de efterfølgende, af mig ogsaa anførte Ord, at man helst bør indskrænke sig til at fodre naar Veiret har været ugunstigt. Det synes imidlertid mig klart, at den naturlige Mening i de her berørte Ord kun kan være den, at man ved at odre i hele Træktiden ikke noget Dieblis — altsaa heller ikke i godt Veir — udfatter sig for Tab, men at Forbelen ved at fodre dog er størst i ugunstigt Veir, og jeg ser ikke rettere end at Hr. B. saaledes tilraader at fodre baade i godt og i daarligt Veir. Hvis det havde været hans Mening med de omhandlede Ord, at der vil aldrig funde være Tab, men heller aldrig Forbøl ved at fodre i godt Veir, vilde han fornødtigvis have udtrykt sig helt anderledes.

I det øjeblikke Punkt giver Hr. B. atter en god Probe paa hans Mangel paa Evne til at tænke klart. Et med Honning velforsynet Stæbe faaer jo, selv naar det fodres med Honning, ikke Kraftfoder som Kvæg, der faaer kraftigt Foder, thi Stæbet faaer jo kun, hvad det iforveien har i Overskød. Selvfølgelig er Honning en Kraftig Mæring for Bierne, men deraf følger jo paa ingen Maade, at det, saaledes som ved Kvæget, er Foderets særegne Kraft, som det alene kommer an paa. Everimod er det klart, at da den Honning, som Bierne faa som Foder, ikke har mere „Kraft" end den, de iforveien har, kan deres ved Fodringen fremtalte Virksomhed ikke ligge i den dem ved Foderet tilførte „Kraft", men maå have andre, hidtil uopklarede Aarsager. (Fortsættelse.)

Bøn.

Beretningerne om Forhandlingerne ved Biavlermøderne have noget særdeles Tiltrækkende for mig; men naar jeg saa læser f. Ex: Hr. N. N. foreviste et Stæde, som tiltrak sig Alles Op-

mærksomhed, eller: Hr. P. P. glædede hele Forsamlingen med en Fremstilling af sin geniale Maade at danne Afslæggere paa; — men Læseren faaer Intet mere om denne Sag end de nævnte Sætninger, saa bliver jeg slet ikke fornøiet, thi det forekommer mig, at Referenten ligesaagodt kunde sige: Hør, I videbegjærlige Biavlere, jeg veed noget rigtigt Interessant, noget rigtigt Belærende; — men I maa ikke faa det at vide! — Dette, synes jeg nu, er, rent ud sagt, Synd mod os uskyl- dige Stakler. Derfor beder jeg saa pænt, saa pænt: fortæl os rent ud af Posen, I gode Herrer Referenter, hvad I veed, at vi fan blive kloge og glade ved, som I blev det ved Eders Møde!
Emil Koch.

Erindringsliste.

Biavlermøde afholdes Søndagen den 27de Februar, Efterm. Kl. 2, hos Overjergent N. C. Andersen i Nyborg.

Indbydelse til Konkurrence.

I Henhold til Beslutning paa Foreningsraadsn.ødet i Kjøbenhavn den 4de Oktober 1874 indbydes herved til Konkurrence om Udarbejdelsen af en fortsatt **Afhandling om den bedste Fremgangsmaade ved Overgangen fra Kube- til Dzierzonsk Biavl** med Tilhjælp af **de første Regler for Biernes Behandling i Dzierzonskstadet.**

For Affattelsen af den bedste Afhandling er Bestyrelsen bemyndiget til at udbetale en Præmie af 20 Kroner.

Afhandlingen skal stereotyperes og søges op- taget i de lokale Blade.

Konkurrenter ville behage at indsende Afhand- lingen til Biavlerforeningens Sekretær inden den 1ste Mai d. N.

Afhandlingen maa mærkes med et Tegn eller Motto (altsaa uden Navns Underskrift). Nav- net opgives i en forieglet Billet, hvor samme Tegn eller Motto tillige anføres. Efter Vedøm- melsen vil Seglet blive brudt for at udfinde Forsfatterens Navn.

Den 21de Januar 1876.

Bestyrelsen.

Spørgsmaal.

Nr. 34. Hvad er billigst at jodre med om Foraaret? N. Jensen.

Nr. 35. Hvilken er den hensigtsmæssigste Størrelse af Dzierzonskstadet. Indvendigt Maal særskilt for Ingeltrum og Honnigrum? 12.

Spørgsmaal Nr. 28: Hvorledes tillaver man Honninglager? staaer endnu ubesvaret og bringes herved i Erindring. S. T.

Bekjendtgjørelser.

Realisation af Kasser, m. M.

Foreløbig meddeles, at der, paa Grund af et Biavlsselskabs Opøsning, rimeligvis i Løbet af Marts, vil blive **fortsolgt ved Auk- tion et stort Biavlsmateriel**, hvoraf navnlig fremhæves omtr. **300 Dzierzons- kasser** af Træ og med Straahylstre, samt løse Luge (til Sammenstilling af 8 eller 12 Kasser. Errede Biavlere ville saaledes her rimeligvis faa Leilighed til at fornyne sig **usædvanlig billigt.**

Undertegnede tilbyder at modtage Ordres.

Th. Thorson,
Landinspektør.

Danebrogsvej 22.

Ordres modtages ligeledes af

N. Nielsen,
Snedkermester og Biavler.
Frederiksberg Allégade 25.

Da der frendedes og især i den sidste Tid er indløbet mange Klager over, at Tidsskriftet ikke kommer Medlemmerne ihænde, saa bringes det atter i Erindring: at Vedkommende først maa henvende sig til sit Postkontor og der er- kyndige sig om, hvorvidt hans Navn findes paa den tilsendte Liste over Medlemmer af Biavler- foreningen. Findes Navnet paa Listen, saa er Postkontoret **pligtig at afhjælpe Mang- len** og vil vedkommende Posthus eller Brev- jamlingssted ved Henvendelse til Nyborg Post- kontor kunne faa de manglende Exemplarer tilstillede.

Skulde i et enkelt Tilfælde Vedkommendes Navn ikke findes paa de Postkontoret tilsendte Listes, bedes man strax at henvende sig til **Redaktøren af Tidsskriftet.**

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af H. O. Andersen i Ålborg.

Nr. 3.

Marts 1876.

10de Aargang.

Fodring.

Efter et saa homningfattigt Aar, som det foregaaende, og efter at Bierne i den milde Vinter tidlig har begyndt Anskætning af Ingel, vil det hos mange Biavlere vist blive nødvendigt at fodre, og det formenes derfor at være paa rette Tid og Sted med et Par Ord at omtale Fodringen.

Som Foder anbefales Honning eller Kandis. (Maltjirup, Munkelrosjirup, Mel, Æg og flere Stoffer anvendes vel af enkelte Biavlere og vil blive omtalt i næste Hefte). Hvedehonning, der er betydelig billigere end den hvide Honning, skal være ligesaa god til Foder som denne, og de hneborgske Biavlere anvende den med Held til deres Spekulationsfodring og bruge 10—15 Pund til hvert Stade.

Foderet kan efter Omstændighederne gives Bierne paa forskjellig Maade, nemlig: Honning i Tavlerne, saaledes som den er udtaget; heraf er det tilraadeligt, saavidt muligt, altid at have Forraad, og i Særdeleshed ved Biavl med bevægelig Tavlebygning er Fodring med fyldte Honningtavler let at udføre og fører i de fleste Tilfælde sikrere til Maalet end nogen anden Maade at fodre paa. Afsløben Honning kan gives i fast eller flydende Tilstand. I fast Tilstand kan den gives Bierne i affaarne Stykker, der i Reglen bør lægges oven over Bierne. Haves den i Glas, kunne disse anbringes oven over Spindshullet med Nabningen nedad, og der stikkes Pinde op i Honningen, hvorpaa Bierne gaa og skaanes for at gaa paa Glasjet.

I flydende Tilstand forefindes den gode Honning i Almindelighed kun ved Tilskætning af

Vand, eller opvarmet (dog gives der Honning, der kan holde sig flydende i lang Tid, og dog derefter kan blive fast, hvid og en god Handelsvarer). For at give Bierne dette Foder bruges forskjellige Foderapparater, der anbringes, dels over, dels under Biernes Opholdssted.

Til Fodring forneden kan bruges flade Staalet eller Lallerkener; men for at Bierne ikke skulle tilføle hverandre i Honningen og derved ondtomme, maa der ovenpaa Honningen strøes lang Haffelse. For at saa Blads til Foderapparatet kan man, hvis det er Kubestader, der ere fuldbyggede, enten skjære lidt af Tavlerne eller sætte en Ring under Kuben.

Det hørlickeste Foderapparat, som er for Kubestader, er en rund Blitbeholder, 1 Tom. høi, 7 Tom. i Gjennemnit. Fra Beholderen gaaer et 6 Tom. langt og $\frac{1}{2}$ Tom. tykt Rør, paa hvis yderste Ende findes en mindre Beholder eller Tragt, hvori Foderet heldes og gaaer igjennem Høret ind i den egenlige Beholder. Apparatet anbringes under Kubestader og den lille Tragt staaer udenfor Kuben, saaledes at Fodringen kan foregaa uden at aabne for Bierne.

Dette Foderapparat er isørigt almindelig beskjendt og har tidligere været omtalt i Tidsskriftet.

Til at anbringe oven over Bierne haves flere Foderapparater med dels runde dels firkantede Beholdere og med Gjennemgang for Bierne op i Midten af Beholderen, for Enden eller paa Siden. De ere i Almindelighed dækkede med Glas for at man kan se, naar Foderet er fortæret eller rettere sagt bragt bort. Da imidlertid et andet ganske simpelt Foderapparat er blevet

prøvet og anbefalet af flere Viavlere, og synes at være at foretrække, vil kun dette blive omtalt her.

Det er et Glas, som de, der bruges til Malt-extrakt, 5 Tom. høit og $2\frac{1}{2}$ Tom. bredt. Det er at foretrække for de almindelige Honningglas, fordi det er smalkere foroven, nemlig $1\frac{1}{4}$ Tom. i Gjennemnit. Spundshullerne, der bør være anbragte paa alle Stader, maa helst være af samme Størrelse. Efterat Glasfættet er fyldt med den flydende Masse, overbindes det med et Stykke meget raabent Løi (Stramai). Glasfættet anbringes med Overbindingen over Spundshullet og det har viist sig, at Honningen ikke, som man skulde tro, løb igjennem Hullerne, men Bierne fuger den til sig og Tøttet pildes.

Sukker kan gives i hele Stykker, i hvilke Tilfælde det anbringes oven over Bierne, saaledes at Vanddampene, som fremkomme i Stedet, kunne sætte sig derpaa og opløse det, hvorved det bliver muligt for Bierne at nyde det. Det maa dækkes omhyggeligt til, for at der ikke bliver Lufttræk, hvorved den fugtige Luft vilde bortdunste, thi i saa Fald kunne Bierne sulte ihjel, skjøndt de have Forraad af Sukker. Gives Sukkeret saaledes, at Bierne maa hente det gjennem Spundshullet, hvad der tilraades, maa det jo anbringes i et Glas eller dækkes med en Staal, eller lignende.

Sukker (opløst i Vand); hertil kan bruges smaat Kandis, der er det billigste Foder. Det kommes i en Gryde og der gendes saameget Vand derpaa, at det dækkes dermed; derefter koges og skummes det og kan da anvendes til Foder. Hr. Lærer Vojesen i Sjøstøfte, der har stor Erfaring i Fodring, siger i sin „Praktisk Veiledning til Biavl“, at det er sundt for Bierne og i enhver Henseende at foretrække for Honning. At koge Honningen, som skal bruges til Foder, er tilraadeligt, forsaavidt man ikke er aldeles vis paa, at den er fra en Bistand, der er fri for Pesten. Røgningen tilintetgør Smitsstoffet.

Den første Fodring af et Bisfolk bør ske strax efter at det som Sværm, Tromling eller Aægger er blevet til et selvstændigt Folk, og til denne Fodring anvendes helst Honningtavler med flydende Honning eller opløst Kandis. Efteraarsfodringen, der har til Hensigt at bringe Bierne i Vinterstand med tilstrækkeligt Forraad, paabegyndes saasnart Trækket ophører. Bedst er det, hvis man har tilstrækkeligt Forraad af

fyldte Honningtavler at indsætte, hvor det behøves; men haves disse ikke, saa maa der fodres med flydende Honning eller opløst Kandis, der gives i store Portioner og saa hurtig paa hinanden, som Bierne kunne bringe det bort. Det bemærkes, at Foderet i denne Tid kan anbringes foroven eller forneden, som man vil.

Ved Forening af Bisfolk spares betydelig Foder og, naar f. Ex. to Stader have hver 10 Pd. Honning, saa vil de hver for sig blive for tidlig færdig med deres Forraad, men ved at forenes ville de have tilstrækkeligt for Vinteren. Vinterfodringen, der jo helst bør undgaaes, kan undertiden blive nødvendig ved at Efteraarsfodringen er bleven forjæmt, og skjøndt de fleste Stader, der ikke have tilstrækkeligt Forraad idetmindste til Marts, gaa til Grunde, saa er det dog ved en rigtig anvendt Fodring og omhyggelig Behandling muligt at frelse Stader fra Undergang, der alt have lidt Hunger og ere malte. Disse overbruges da med lunket Honningvand og gives derefter en Portion flydende Honning; men naar de atter ere komne til Kræfter, fodres de med fast Honning eller Kandis i større Stykker, som anbringes umiddelbart over deres Opholdssted. Bisfolk, der ikke have tilstrækkeligt Forraad til at naa igjennem Vinteren, maa gives samme Foder og maa det saavidt muligt undgaaes at forstyrre Bierne under Fodringen, der bedst foretages ved at give dem Foderet ved Hjælp af Spundshullet; dog maa det nøie paasees, at Foderet anbringes tæt over Biskumpen. En Biavler har i disse Dage meddelt, at han har mistet et Stade ved at fodre igjennem Spundshullet, hvorfra Bierne vare gaaede bort længere frem i Stedet, hvor de fandtes døde af Mangel paa Næring.

Den flydende Honning eller opløst Sukker vil altid ansipore Bierne til at yngle, og maa som Følge heraf ikke gives dem for Midten af April. Vinterfodringen bør altid ske fra oven.

Foraarsfodringen kan være enten Nøbsfodring eller Spekulationsfodring. Nøbsfodringen gives paa samme Maade som om Vinteren, indtil Bierne have holdt Renselsesudflugt, da der saa kan gives dem en større Portion. Det hænder ikke sjældent, at der i Staderne om Foraaret findes endel forjulkret Honning, hvilket let ses af de mange Sukkermuler, der ligge paa Bunden. Er dette Tilfældet, gives Bierne rigelig Vand i Foderet.

Spekulationsfodringen gives for at fremflynde

Ungelansætningen uden at Bierne egenlig trænge til Kæring. Den kan begynde i Midten af April, og der gives først mindre Portioner med korte Mellemrum, senere større Portioner med længere Mellemrum. Har man begyndt med denne Fodring, maa man vedblive til der indtræffer stadigt og godt Træk, selv om det varer til Juni.

Denne Fodring tilraades især, hvor Trækket kun varer kort, thi her er det om at gjøre at have folkerige Stader, der strax, naar der gives rigelig Kæring, kunne sende et stort Antal Arbeidere i Marken.

Anm. Da denne Artikel vil blive fortsat i næste Hefte, anmodes d'Her. Bivlere, der kunne give Bidrag til Veiledning om Biernes Fodring, om at indsende saadant til Redaktionen i Slutningen af denne Maaned. Til samme Tid ønskes Spørgsmaal angaaende Fodringen indsendte. Red.

Om Honningstader.

Af Gravenhorst.

(Efter „Vienenzeitung“ af Emil Koch.)

Et Honningstade er et Stade, som af Bivleren er bestemt til ubelukkende at levere Honning. Vel give de fleste Stader i gode Aar et Kvantum Honning, men ingenlunde i simple Aar. Bivleren maa, for under alle Omstændigheder at være sikker paa noget Sødt, have Stader, som til enhver Tid ere istand til at benytte Trækket tilgavn. Vil han formere enten ved Sværming eller Afslægning, saa maa han for disse Staders Vedkommende slaa en Streg over Navnet Honningstade. Hvem der vil indrette Honningstader, maa sørge for at være i Besiddelse af rummelige Huse, for at han kan give Bierne mere og mere Plads efter Trækkets Righoldighed. Derved dæmpes ofte Biernes Sværmykker, medens et indskrænket Rum anpøver dem til at søge et nyt Hjem. Dernæst maa Bivleren sørge for, at Folket ved Trækkets Begyndelse er saa mandsterkt som muligt. For at naa dette Maal, er det høist nødvendigt om Efteraaret kun at indvintre stærke Folk. Honningstadet pleies om Foraaret med en fornuftig Spekulationsfodring og forstærkes med modne Ungeltavler. I et Stade kan man ogsaa indvintre tre Bisfolk; borttages saa kort før Hovedtrækket de to Dronninger og forenes alle tre

Folk under en Dronning, da vil man næppe narre sig selv.

I min Egn (Braunschweig) begynder Hovedtrækket først med Lindetræets Blomstring. Da dette Træ først blomstrer langt henne i Sommertiden, saa kan jeg fordetmeste undvære Spekulationsfodring.

Vil man være muligst sikker paa sit Honningstade, saa maa man tage den residerende ældre Dronning bort ved Hovedtrækkets Begyndelse og give en ung, i samme Aar født Dronning, istedetfor, thi den ældre vil ellers en skjøn Dag sværme, naar man allermindst ønsker det.

I sidste Sommer (1875) tog jeg 8 a 14 Dage før Lindetræets Blomstring et tomt Stade (Bøilestade) med 3 Flyvehuller og afdelte foran det venstre Flyvehul Plads til 4 Tavler ved Hjælp af en tætfluttende Indskudsstjæl. Af et til et Honningstade bestemt Folk tog jeg 2 Ungeltavler med paasiddende Bier, men uden Dronning, og 2 Honningtavler, og satte dem ind i det lille Rum, medens jeg tilligemed gav dem en i samme Aar født Dronning i Bur.

Alle de andre Tavler med Folk og Dronning anbragtes i det større Rum og Stadet jattes paa sin gamle Plads.

Tredie Dags Aften befriede jeg den fangne Dronning, som blev vel modtaget. Fra nu af var der to aflaggende Dronninger i Stadet. Ved Hovedtrækkets Begyndelse eller kort før dette udfangede jeg den gamle Dronning og løsne Indskudsstjælen samtidig saameget, at Laboerne kunde stifte nyt eller opfriske gammelt Bekjendtskab, hvorved jeg forebyggede Dronningcellernes Dannelse i det store Folk. Efter tre Dages Forløb tog jeg Indskudsstjælen helt bort og ordnede samtlige Tavler samt indhængte fornyede ny.

Næste Aar vil jeg gaa et Skridt videre og ikke give det lille Folk tilvenstre en ny Dronning, men lade det selv udklætte en, som kan være befrugtet senest i Begyndelsen af Juni.

Lidt mere om italienske Bier.

Hvad jeg i „Tidskrift for Bivol“ Nr. 9 for 1874 berettede om mine italienske Bier, trænger til en Fortsættelse, som jeg vil gjøre ganske kort.

Det viste sig, at ikke en af de Dronninger, jeg havde tillagt, var bleven egte befrugtet, hvilket bestyrkede mig i min Formodning om,

at de italienske Bier allerede vare krydsede med forty Bier for de kom hertil. Hvad der end yderligere, og vel endnu mere, taler herfor er, at de, der sælge italienske Dronninger, uagtet de sælge disse for ægte sødte og ægte befrugtede, dog avertere om andre Dronninger, som de kalde Edelbrønninger, der skulle give et smukkere Afkom, og disse holde de 3—4 Gange saa dyre som de første.

Aaret 1875 har paa denne Gaan været meget slet, og som Følge deraf har jeg maattet reducere mine Etader til 17, da mange af dem vare saa smaa, at jeg ikke vilde lade dem bestaa selvstændigt. Jeg forenede dem derfor med andre.

Jeg har nu foreløbig opgivet at italiensere mine Bier, da Fornøielsen ved at gjøre dette, er mig for kostbar; men det vilde glæde mig meget, om jeg kunde saa at høre, at andre Bievædere havde været heldigere med at italiensere deres Bistande.

Bjergsted, den 15de Februar 1876.

V. C. W. Smith.

Den Kjøbenhavnske Kreds

afholdt sin aarlige Generalforsamling den 29de Decbr. f. A. i Sommerlyst Pavillon paa Frederiksberg.

Bestyrelsen gjenvalgtes saaledes som den i Aarets Løb havde dannet sig, idet Fabrikbestyrer Wiche var traadt i Stedet for prakt. Læge Købke, som var bortreist. Ligeledes gjenvalgtes Revisorerne.

Kassereeren fremlagde og oplæste Kredens Regnskab for afvigte Aar; dette fremkaldte ingen Bemærkninger.

Indtægt:	Kr.	Ø.
Saldo fra 1874	6	6
Indbetalte Restancer fra 1874	4	"
Medlems-Kontingent for 1875 (56)	112	"
Renter i Bikuben til Juni Termin	1	6
	Kr.	123 12

Udgift:	Kr.	Ø.
Trykning	8	25
"Bienenzeitung" 1874	6	50
Frimerker og Papir	7	41
Reiseudgifter: en Gang til Nyborg og en Gang til Viborg	44	74

At overføre Kr. 66 90

	Kr.	Ø.
Overført	66	90
Remitterede til Foreningen for Medlemmernes Bidrag (58) 1875	58	"
	Kr.	124 90
Indtægt Kr.	123	12
Underballance at overføre til 1876 Kr.	1	78

Kredsen har tilgode:

For Restancer 1874. 4 Kr.

Kredsen skylder:

For „Bienenzeitung“ 1875 . . . 6 Kr. 50 Ø., og et mindre Bælsb for Trykning af Medlemskort for 1876.

Dette Regnskab er ikke revideret.

Frederiksberg, den 29de December 1875.

Joh. N. Eridland,
Kassereer.

Til Diskussion forelaa det Spørgsmaal: om der kunde gjøres noget for at tilveiebringe en bedre Redaktion af Foreningens Tidsskrift?

Medens man var enig i at anerkjende den Fortjeneste, som den nuværende Redaktør har af at have holdt Tidsskriftet ilide under vanskelige Forhold, var man dog ogsaa enig om, at vort Tidsskrift med Hensyn til Indhold trængte meget til Forbedring. Der blev vel ytret, at Tidsskriftet ikke kunde udelukke den videnskabelige Behandling af forskjellige Spørgsmaal; men man erkjendte almindelig, at det af Hensyn til de mange Begyndere, som findes i Foreningen, i fortrinlig Grad burde tage Hensyn til disse, og at en Redaktion med Bievæderens praktiske Uddannelse for Die burde anvende en langt strengere Kritik over indsendte Artikler, samt hvor den maatte optage saadanne uden at være enig med vedkommende Forfatter, burde ved selvstændige Bemærkninger sætte de mange ukyndige Væfere paa det rette Standpunkt.

Fremdeles ønskede man, at Artiklerne skulde have en mindre personlig Karakter. Det var i det Hele et Savn, at man mærkede for lidt til en Redaktion. Efter forskjellige Udtalelser enedes man om, at der til Foreningens Bestyrelse indgaves en Adresse, som udtalte Mødets Anskuelse*).

*) **Red. Bem.:** Da denne Adresse er omfendt til Kredsforeningerne, formener Redaktionen ikke at ville spilde Tid og Plads til den i Tidsskriftet.

Det paalagdes Kredens Sekretær at lade Adressen cirkulere mellem de ei tilstedeværende Medlemmer, og naar den var bleven forsynet med Underkrifter, da indsende samme til Foreningens Bestyrelse. Endvidere blev det besluttet, at en Kopi af Adressen skulde tilstilles Formanden for hver af Biavlerforeningens Kredse med Anmodning om at forelægge den for Kredsmedlemmerne, opfordre disse til at undertegne samme, saafremt de billigede den deri udtalte Tanke, samt derefter sende den direkte til Foreningens Bestyrelse. Skulde vedkommende Kreds kunne frenkomme med et bedre Forslag til Opnaelsen af det samme Diemed, da anmodes den om at meddele samme til Foreningens Bestyrelse saa betids, at det kunde komme i Betragtning paa Foreningsraads mødet i dette Foraar.

Det betones, at dette Skridt kunde blive en lykkelig Indledning til meget nyttig Meddelelse og Samvirken mellem de forskjellige Kredse.

Da Tiden nu var fremrykket, skiltes Medlemmerne med Ensket om et godt Nyaar for den kjøbenhavnske og Foreningens øvrige Kredse.

I Anledning af Forhandlingerne paa Mødet i den kjøbenhavnske Kredsforening den 29de December s. A., skal Redaktionen ikke undlade at bemærke, at det ser noget besynderligt ud at udsende en Adresse til de øvrige Kredsforeninger, hvori der foreslaaes, at Bestyrelsen overtager Redaktionen af Tidsskriftet, uden forud at have meddelt Formanden eller Næstformanden et Ord derom, og endnu mindre have sikret sig deres Indvilligelse heri, uden hvilken den hele Historie kun er stabt til at vække Misnøje, Splid og Uenighed i Foreningen. Det forekommer Redaktionen som om Udstederne af Adressen ville lægge et Tryk paa de Mænd, der allerede i Forveien have ofret baade Tid og Penge for Biavlens Fremme, og det skjønes ikke rettere, end at det havde været i sin Orden først at høre disse Mænds Mening og ikke forbigaa dem og forhandle med de andre Kredsforeninger om deres og Foreningens Anliggender, uden deres Vidende og Villie.

Hvad den kjøbenhavnske Kredsforening egentlig vil, kjender Biavlerforeningens Medlemmer i Provindsjerne for længe siden. De smukke Ord

i Adressen ere langt fra tilstrækkelige til at skjule Planerne.

Den kjøbenhavnske Kreds har i disse Dage udsendt til Kredsformændene en Opfordring til Foreningens Medlemmer, om at medunderskrive en Adresse til Biavlerforeningens Bestyrelse, der gaar ud paa at opfordre Bestyrelsen til selv at overtage Redaktionen af Tidsskriftet. Forslaget synes meget uskyldigt, men for de Indviiede forholder Sagen sig helt anderledes, idet det nemlig er Forslagsstillernes Mening, at Redaktionen overdrages til Hr. Udjen (der ogsaa er Medlem af den kjøbenhavnske Kreds), som ligesom ved et Fik er bleven valgt til Medlem af Biavlerforeningens Bestyrelse istedetfor Hr. A. C. Andersen.

Medlemmerne af den herværende Kreds, Kalundborg og Omegn, kunne paa ingen Maade tiltræde dette Forslag, idet man ser det uheldige i at overdrage Redaktionen til en Mand som Hr. Udjen, der som Biavler staaer paa et saaa langt Standpunkt, at han endnu ansjer det saakaldte Patentstade for den bedste Vibolig, og de se Fare for, at Tidsskriftet ved den foreslaaede Forandring vilde blive et Partiblads af første Rang. Stemningen for Sagen i denne Kreds er derfor saaledes, at hvis Forslaget vinder Sejr, hvad der iøvrigt ikke er mindste Sandsynlighed for, vil de fleste Medlemmer her i Kredsen udtræde.

Næst at advare de ærede Medlemmer af Biavlerforeningen at de ikke gaa i den opsatte Fælde, vil jeg henstille til Bestyrelsen om det ikke var rigtigst, idetmindste foreløbigt, at lægge denne Sag tilside. — Jeg har det Haab, at Hr. A. C. Andersen, der er en af Foreningens Stiftere, og hvem Biavlerforeningen skylder meget, ikke tenker paa at fratræde Redaktionen, og at han ikke er den kjøbenhavnske Kreds tilpas er ingen Grund for os Andre til at ønske ham afløst eller for ham til at fratræde. Skulde der endelig ske Forandring, da er det min Overbevisning, at Foreningens ærede Formand ikke vil foretage noget i en saa vigtig Sag som denne, uden først efter Lovens § 4 „at give Kredsenes Velighed til at udtale sig“, og i alle Fald at lade Sagen bero til det Foreningsraads møde, der afholdes i Odense i Forbindelse med Foreningens Udstilling.

Bjergsted, den 4de Marts 1876.

A. C. R. Smith.

Det paalagdes Kredens Sekretær at lade Adressen cirkulere mellem de ei tilstedeværende Medlemmer, og naar den var bleven forsynet med Underkrifter, da indsende samme til Foreningens Bestyrelse. Endvidere blev det besluttet, at en Kopi af Adressen skulde tilstilles Formanden for hver af Biavlerforeningens Kredse med Anmodning om at forelægge den for Kredsmedlemmerne, opfordre disse til at undertegne samme, saafremt de billigede den deri udtalte Tanke, samt derefter sende den direkte til Foreningens Bestyrelse. Skulde vedkommende Kreds kunne frenkomme med et bedre Forslag til Opnaelsen af det samme Diemed, da anmodes den om at meddele samme til Foreningens Bestyrelse saa betids, at det kunde komme i Betragtning paa Foreningsraads mødet i dette Foraar.

Det betones, at dette Skridt kunde blive en lykkelig Indledning til meget nyttig Meddelelse og Samvirken mellem de forskjellige Kredse.

Da Tiden nu var fremrykket, skiltes Medlemmerne med Ensket om et godt Nyaar for den kjøbenhavnske og Foreningens øvrige Kredse.

I Anledning af Forhandlingerne paa Mødet i den kjøbenhavnske Kredsforening den 29de December s. A., skal Redaktionen ikke undlade at bemærke, at det ser noget besynderligt ud at udsende en Adresse til de øvrige Kredsforeninger, hvori der foreslaaes, at Bestyrelsen overtager Redaktionen af Tidsskriftet, uden forud at have meddelt Formanden eller Næstformanden et Ord derom, og endnu mindre have sikret sig deres Indvilligelse heri, uden hvilken den hele Historie kun er stabt til at vække Misnøje, Splid og Uenighed i Foreningen. Det forekommer Redaktionen som om Udstederne af Adressen ville lægge et Tryk paa de Mænd, der allerede i Forveien have ofret baade Tid og Penge for Biavlens Fremme, og det skjønes ikke rettere, end at det havde været i sin Orden først at høre disse Mænds Mening og ikke forbigaa dem og forhandle med de andre Kredsforeninger om deres og Foreningens Anliggender, uden deres Vidende og Villie.

Hvad den kjøbenhavnske Kredsforening egentlig vil, kjender Biavlerforeningens Medlemmer i Provindsjerne for længe siden. De smukke Ord

i Adressen ere langt fra tilstrækkelige til at skjule Planerne.

Den kjøbenhavnske Kreds har i disse Dage udsendt til Kredsformændene en Opfordring til Foreningens Medlemmer, om at medunderskrive en Adresse til Biavlerforeningens Bestyrelse, der gaar ud paa at opfordre Bestyrelsen til selv at overtage Redaktionen af Tidsskriftet. Forslaget synes meget uskyldigt, men for de Indviiede forholder Sagen sig helt anderledes, idet det nemlig er Forslagsstillernes Mening, at Redaktionen overdrages til Hr. Udjen (der ogsaa er Medlem af den kjøbenhavnske Kreds), som ligesom ved et Fjæs er bleven valgt til Medlem af Biavlerforeningens Bestyrelse istedetfor Hr. A. C. Andersen.

Medlemmerne af den herværende Kreds, Kalundborg og Omegn, kunne paa ingen Maade tiltræde dette Forslag, idet man ser det uheldige i at overdrage Redaktionen til en Mand som Hr. Udjen, der som Biavler staaer paa et saaa langt Standpunkt, at han endnu ansjer det saakaldte Patentstade for den bedste Vibolig, og de se Fare for, at Tidsskriftet ved den foreslaaede Forandring vilde blive et Partiblads af første Rang. Stemningen for Sagen i denne Kreds er derfor saaledes, at hvis Forslaget vinder Sejr, hvad der iøvrigt ikke er mindste Sandsynlighed for, vil de fleste Medlemmer her i Kredsen udtræde.

Næst at advare de ærede Medlemmer af Biavlerforeningen at de ikke gaa i den opsatte Fælde, vil jeg henstille til Bestyrelsen om det ikke var rigtigst, idetmindste foreløbigt, at lægge denne Sag tilside. — Jeg har det Haab, at Hr. A. C. Andersen, der er en af Foreningens Stiftere, og hvem Biavlerforeningen skylder meget, ikke tenker paa at fratræde Redaktionen, og at han ikke er den kjøbenhavnske Kreds tilpas er ingen Grund for os Andre til at ønske ham afløst eller for ham til at fratræde. Skulde der endelig ske Forandring, da er det min Overbevisning, at Foreningens ærede Formand ikke vil foretage noget i en saa vigtig Sag som denne, inden først efter Lovens § 4 „at give Kredsenes Velighed til at udtale sig“, og i alle Fald at lade Sagen bero til det Foreningsraads møde, der afholdes i Odense i Forbindelse med Foreningens Udstilling.

Bjergsted, den 4de Marts 1876.

R. C. R. Smith.

Diabelliteratur.

Af Rejnholdt Jensen.

(Sluttet.)

I det niende Punkt meddeler Hr. B. den for mig overraskende Efterretning, at Vælgemændene er den bedste Vælgelse i hele Danmark. Endvidere gjentager han sin anbefaling af Sufferfordringen, som jeg imidlertid har udtalt mig saa omstændeligt om i mine forrige Bemærkninger, at jeg her ikke skal opholde mig videre derved, men kun bemærke, at skal man tørre, vil det efter min Overbeviisning være mindst „kostbart“ at anvende Honning.

I det tiende Punkt giver Hr. B. den overflødige Opbyrdning, at naar han i sin Bog i al Almindelighed siger, at man kun ved Fodring kan sikre sig et aarligt Udbytte af Vælgelsen, saa gjælder dette „naturligvis“ Falsk. Er det imidlertid Hr. B.'s Mening, at hans anførte Ord kun gjælder Falsk, saa har han aabenbart været ganske særdeles uheldig med at finde det rette Udtryk for sin Tanke. Det er imidlertid en Selvfølge, at mine Bemærkninger om hans Maade at hofte „Honning“ raa ogsaa gjælde for Falskers Beskommende. Hr. B. bemærker, at jeg ikke kan forstaa, at naar man giver et Stue 12 Pd. Kands, saa vil man kunne hofte 12 Pd. af det Stof, som Hr. B. i sin Bog kalder „Honning“. Jeg maa indromme ham, at i den Betjending, hvori han tager Ordene her, kan jeg ikke forstaa dem. Men Grundet til, at jeg ikke kan tillegne mig denne Opsattelse, er simpelthen den, at der ikke er nogen Mening i den. Vil man med Hr. B. særskilt betone **Sikkerheden** for det aarlige Udbytte, saa viser den at hans frembragne Efterretning jo klart, at man efter hans Opsattelse **ikke** har mindste Sikkerhed for noget aarligt Udbytte i alle de Tilfælde, hvor „andre Stader, der se fornaaret at være af samme Stykke“ **ikke** naa at blive i Vinterstand. Den hele Tale om Sikkerhed i denne Betjending, er saaledes aabenbar meningsløs. Men selv om man vil tale om „Sikkerhed“ for et „aarligt“ Udbytte under Forhold, hvor man forud veed med fuldkommen Sikkerhed, at man **ikke** kan faa noget **aarligt** Udbytte, saa ville mine Bemærkninger om Hr. B.'s Honningshofst staa lige urokkede, thi jeg har jo hovedsagelig lagt Vægt paa, at han anbefaler at sælge som Honning, hvad der for endel kun er Suffervand. Om denne Fremgangsmaade er mere eller mindre fordelagtig i de forskjellige Aaringer er for mig et aldeles underordnet Spørgsmaal, thi for mig er det nok, at den til ender Tid er forfælsket. Og at Hr. B. særdeles vedkjender sig denne Maade at gjøre Vælgelsen fordelagtig paa, fremgaar klart nok af hans Punkt 7, hvor han fastholder den Mening, at man bør fodre (med Suffervand) paa alle Dage i hele Træktiden, hvor Veiret er ugunstigt, og at man aldrig ved at fræde, end ikke i det bedste Aar, udsætter sig for Tab. Det er indlysende, at selv om man indskrænker sig til at fodre i daarlige Veir, undgaar man ikke at faa Suffervand i den Blanding af Honning, Høg og Larver, som Hr. B. i sin Bog anbefaler at hofte.

Hr. B. berøver imidlertid under dette Punkt en Ytring af mig, hvori jeg, det skal jeg aabent og uforbeholdent indrømme ham — meget imod min Villie —, har gjort ham storlig Uret. Jeg har nemlig — af Høflighed mod Hr. B. — antaget, at han forhandlede sit Suffervand i god Tro til, at det blev til Honning

ved at opslæbe af Bierne. Da Hr. B. nu selv kender, at han altid har vidst, at det forbliver Suffervand, skal jeg, hvor ubehageligt det end er mig, gjøre mig al Umage for at tillegne mig denne Opsattelse, hvortil Rigtighed jo nu ikke kan betvivles.

I det elleve Punkt fortæller Hr. B., at jeg blyndt ham for at vide tilraade Vælgelsen at hofte Bane, Foderstoft osv., fordi han siger, at man under udmærkede Træktforhold kan hofte Honningen hver femte Dag, og Hr. B. er altfor uheldig til at kunne „fatte“ en ligesammelig Betjending. Ved at gennemlæse mine Bemærkninger vil man se, at Hr. B. her har tilladt sig en grov Forvansling af mine Ord. Jeg har selvfølgelig aldrig ment, at der kom enten Suffervand eller Foderstoft i hans Honning, fordi den blev udslungen hver femte Dag. Det er derimod ham selv, der (Side 137) mener, at hans „Honning“ ofte bliver vandet paa Grund af den bypige Udslugning, medens jeg tværtimod utrykkelig (se Anm. S. 22) har udtalt, at „en Grund til, at han undertiden har Vanskelighed ved at faa sin Honning fast, fuldt saa meget ligger i det overdrede Suffervand som i den bypige Udslugning“. Men det er ikke alene mine Ord, Hr. B. gjengiver paa en grundfaldt Maade, thi ogsaa sine egne er han ude af Stand til at gjentage uden at forandre Meningen. Som man ser vil Hr. B. her indbilde Læserne, at han i sin Bog kun har tilraadet Udslugning hver femte Dag, **naar Træktforholdene ere udmærkede**. I sin Bog angiver han derimod, Side 136 og 137, sex Grunde, der tale for en saa bypigt Udslugning, uden at denne med et eneste Ord beviises af et godt, endelig et udmærket Træk. Side 135 tilraader han endogsaa utrykkelig at udslugne Honningen „hver femte Dag lige til Høsten, selv om Honningrummet kun hver Gang afgiver et Pund eller to“, altsaa selv om Træktforholdene ere nok saa slette! Hr. B. kan ikke begribe, hvorledes det er muligt, at der kan komme Suffervand op i Honningrummet, naar man fodrer Bierne med Suffervand. Han kan heller ikke paa nogen Maade indse, hvorledes det er muligt, at der kan komme Foderstoft og Larver deryp, da han anbefaler at anbringe en Forbindelsesdævel deryp, som kun tillader Bierne, ikke Dronningen, at gaa igjennem“. Det hører med til Hr. B.'s forvirrende Maade at skrive paa, at han i et Dieblit tilraader at forbinde Dronningen i at komme i Honningrummet, medens han til andre Tider anbefaler det stik Modsatte. Hvad har vel det at betyde, at han anbefaler at holde Dronningen borte fra Honningrummet, naar han, som jeg har vist, fortæller, at man ikke skal være for omhyggelig i denne Retning, da Høg og Larver udsluges i Honningen! Paa mange Steder tilraader han endog utrykkelig en Forbindelsesaaftning mellem Honning- og Yngelrum saa stor, at Ingen vil kunne undre sig ved at finde Dronningen i Honningrummet. Side 25 anbefaler han saaledes „en meget rigelig Paaflage“ ved Hjælp af „et Spundshul paa 3 Tommers Brede“. Af den vedføjede Tegning maa det antages, at han mener et rundt Spundshul med 3 Tommers Gjennemsnit. Side 26 anbefales i et andet Sted til Paaflage „et stort Spundshul“ og kjendt her ingen bestemt Størrelse angives, saa er det dog næppe rimeligt, at han tænker sig en saa lille Aabning, at Dronningen ikke vil kunne gaa derigjennem. Side 134 siger han, at man „uden videre“ kan lade Paaflagen til Honningrummet være 4 a 5 Tommer i Kvadrat, „thi da

Diabelliteratur.

Af Rejnholdt Jensen.
(Sluttet.)

I det niende Punkt meddeler Hr. B. den for mig overraskende Efterretning, at Vælgemændene er den bedste Vægn i hele Danmark. Endvidere gjentager han sin anbefaling af Sufferbrøden, som jeg imidlertid har udtalt mig saa omstændeligt om i mine forrige Bemærkninger, at jeg her ikke skal opholde mig videre derved, men blot bemærke, at skal man føre, vil det efter min Overbeviisning være mindst „kostbart“ at anvende Honning.

I det tiende Punkt giver Hr. B. den overskødige Opbyening, at naar han i sin Bog i al Almindelighed siger, at man kun ved Fødding kan sikre sig et aarligt Udbytte af Viarlen, saa gjælder dette „naturligvis“ Falsker. Er det imidlertid Hr. B.'s Mening, at hans anførte Ord kun gjælder Falsker, saa har han aabenbart været ganske særdeles uheldig med at finde det rette Udtryk for sin Tanke. Det er imidlertid en Selvfølge, at mine Bemærkninger om hans Maade at hofte „Honning“ raa ogsaa gjælde for Falskers Berekommende. Hr. B. bemærker, at jeg ikke kan forstaa, at naar man giver et Stude 12 Pd. Kandiis, saa vil man kunne hofte 12 Pd. af det Slos, som Hr. B. i sin Bog kalder „Honning“. Jeg maa indrømme ham, at i den Betragtning, hvori han tager Ordene her, kan jeg ikke forstaa dem. Men Grundnu til, at jeg ikke kan tilægne mig denne Opsattelse, er simpelthen den, at der ikke er nogen Mening i den. Vil man med Hr. B. særligt betone **Sikkerheden** for det aarlige Udbytte, saa viser den at hans fremdragne Eiterfættning jo klart, at man efter hans Opsattelse **ikke** har mindst Sikkerhed for noget aarligt Udbytte i alle de Tilfælde, hvor „andre Stader, der jaa Fornæret af være af samme Styrke“ **ikke** naa at blive i Vinterstand. Den hele Tale om Sikkerhed i denne Betyning, er saaledes aabenbar meningsløs. Men selv om man vil tale om „Sikkerhed“ for et „aarligt“ Udbytte under Forhold, hvor man forud veed med fuldkommen Sikkerhed, at man **ikke** kan saa noget **aarligt** Udbytte, saa ville mine Bemærkninger om Hr. B.'s Honninghest staa lige uroffede, thi jeg har jo hovedsagelig lagt Vægt på, at han anbefaler at sælge som Honning, hvad der for endel kun er Suffervand. Om denne Fremgangsmaade er mere eller mindre fordelagtig i de forskjellige Vælinger er for mig et aldeles underordnet Spørgsmaal, thi her mig er det nok, at den til ender Tid er forfæstet. Og at Hr. B. fremdeles vedtjener sig denne Maade at gjøre Viarven fordelagtig paa, fremgaar klart nok af hans Punkt 7, hvor han taler om den Mening, at man bør føde (med Suffervand) paa alle Dage i hele Træktiden, hvor Veiret er uansigt, og at man aldrig ved at frøde, end ikke i det bedste Veir, udsætter sig for Tab. Det er indlysende, at selv om man indskrænker sig til at føde i daarlige Veir, undgaar man ikke at faa Suffervand i den Blanding af Honning, Eg og Larver, som Hr. B. i sin Bog anbefaler at hofte.

Hr. B. berører imidlertid under dette Punkt en Ytring af mig, hvori jeg, det skal jeg aabent og usorbeholdent indrømme ham — meget imod min Villie —, har gjort ham storlig Uret. Jeg har nemlig — af Høflighed mod Hr. B. — antaget, at han forhandlede sit Suffervand i god Tro til, at det blev til Honning

ved at opslæbes af Bierne. Da Hr. B. nu selv kender, at han altid har vidst, at det forbliver Suffervand, skal jeg, hvor ubehageligt det end er mig, gjøre mig et Umage for at tilægne mig denne Opsattelse, hvis Rigtighed jo nu ikke kan betvivles.

I det elleve Punkt fortæller Hr. B., at jeg beskylder ham for at vide tilroade Viarlerne at hofte Vand, Foderstoft osv., fordi han siger, at man under udmærkede Træktforhold kan hofte Honningen hver femte Dag, og Hr. B. er altfor uheldig til at kunne „fatte“ en ligesammelig Beskyldning. Ved at gennemlæse mine Bemærkninger vil man se, at Hr. B. her har tilladt sig en grov Forvanskning af mine Ord. Jeg har selvfølgelig aldrig ment, at der kom enten Suffervand eller Foderstoft i hans Honning, fordi den blev udslyngt hver femte Dag. Det er derimod ham selv, der (Side 137) mener, at hans „Honning“ ofte bliver vandet paa Grund af den bypige Udslyngning, medens jeg tværtimod utrykkelig (se Ann. S. 22) har udtalt, at „en Grund til, at han undertiden har Vanskelighed ved at faa sin Honning fast, seldt saa meget ligger i det opfordrede Suffervand som i den bypige Udslyngning“. Men det er ikke alene mine Ord, Hr. B. gjen giver paa en grundfaldt Maade, thi ogsaa sine egne er han ude af Stand til at gjentage uden at forvanske Meningen. Som man ser vil Hr. B. her indbilde Læserne, at han i sin Bog kun har tilraadet Udslyngning hver femte Dag, **naar Træktforholdene ere udmærkede**. I sin Bog angiver han derimod, Side 136 og 137, sex Grunde, der tale for en saa bypig Udslyngning, uden at denne med et eneste Ord beivges af et godt, endtege et udmærket Træk. Side 135 tilraader han endogsaa utrykkeligst at udslynae Honningen „hver femte Dag lige til Holten, selv om Honningrummet kun hver Gang afgiver et Pund eller to“, altsaa selv om Træktforholdene ere nok saa slette! Hr. B. kan ikke begribe, hvorledes det er muligt, at der kan komme Suffervand op i Honningrummet, naar man føder Bierne med Suffervand. Han kan heller ikke paa nogen Maade indse, hvorledes det er muligt, at der kan komme Foderstoft og Larver deryp, da han anbefaler at anbringe en Forbindelsesdævel deryp, som kun tillader Bierne, ikke Dronningen, at gaa igjennem“. Det hører med til Hr. B.'s forvirrende Maade at skrive paa, at han i et Dieblit tilraader at forbinde Dronningen i at komme i Honningrummet, medens han til andre Læber anbefaler det stik Modsatte. Hvad har vel det at betyde, at han anbefaler at holde Dronningen borte fra Honningrummet, naar han, som jeg har vist, fortæller, at man ikke skal være for omhyggelig i denne Retning, da Eg og Larver udslynges i Honningen! Paa mange Steder tilraader han endog utrykkeligst en Forbindelsesaaabning mellem Honning- og Ungelrum saa stor, at Ingen vil kunne undre sig ved at finde Dronningen i Honningrummet. Side 25 anbefaler han saaledes „en meget rigelig Paaflage“ ved Hjælp af „et Spundehul paa 3 Tommers Bredde“. Af den vedføjede Tegning maa det antages, at han mener et rundt Spundehul med 3 Tommers Gjennemsnit. Side 26 anbefales i et andet Sted til Paaflage „et stort Spundehul“, og Møntet her ingen bestemt Størrelse angives, saa er det dog næppe rimeligt, at han tænker sig en saa lille Aabning, at Dronningen ikke vil kunne gaa derigjennem. Side 134 siger han, at man „ubenviere“ kan lade Paaflagen til Honningrummet være 4 a 5 Tommer i Kvadrat, „thi da

disse Rum tømtes **hyppigt og regelmæssigt***) betyder det Intet om ogsaa Viseren stude gaa herop og affætte endel Eg: thi de smaa Larver ville udelæses i Maskinen tilligemed Honningene og kunne let fjæes fra den!!! I Sa Side 139 anbefaler han endogaa i udmærket gode Aar ganske at sjerne Stills-væggen mellem Ingelrum og Honningrum. Han har nemlig i 1870 ladet Dronningen have fri Gang overalt i et Stue, og da han af dette Stue holdte 75 P. Honning, saa ser han i Kraft af sin Hær Degue-Logik heri et Bevis for, at „netop fordi Bæsfagen var saa rigelig, blev Uobytet stort! Man kan altsaa uden videre gjøre Bæsfagen 5 Tommer i Kvadrat, da det Intet betyder om der kommer Foderstaf, Eg og Larver i Honningen, thi man kan jo se en Del af Larverne fra, saa at man kun beholder tilbage i Honningen: Foderstaf, Egene og den flyvende Del af de Larver, som knuses under Udfastningen; ja vil man have en rigtig rig Honningshost, skal man endog ganske ophave enhver Adskillelse mellem Ingel- og Honningrum. Under gunstige Forhold vil et Folk da indbære langt mere Honning“ (Side 139).

Dg efter disse Udtalelser spørger den sansberøstjærlige Mand med den største Forundring, hvor det vel skal „være muligt“, at der kan komme Mand, Foderstaf og Larver i hans Honningrum!

Imidlertid lykkes der dog snart for Hr. B. at komme til en Forskæelse af, at det i et Stue med en Forbindelsesvei paa 5 Tommer i Kvadrat, ja vel ogsaa i et, hvori ingensomhelst Stillevæg findes, kan være muligt, at Dronningen „undtagelsesvis“ en Gang kan „smutte op i Honningrummet“. Hr. B. meddelte den morsomme Oplysning, at han i saa Fald er noet til at lave „Honning“ paa den af ham angivne Maade, da han ellers vil tabe „flere Espund Honning“. Menningen af disse Ord er mig ganske uforstaaelig, men da den i hvert Fald ikke angaaer nogen af mine Bemærkninger, skal jeg ikke opholde mig ved den. Derimod skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en stor Misforstaaelse af Hr. B., hvis han troer, hvad han fortæller, at han i sin Bog har tiltraadet at soere „denne Honning“ og ikke at sælge dette Produkt. Hr. B. er ogsaa saa forsigtig ikke at nævne noget Sed, hvor han stude have givet et saadant Raad, der aabenbart vilde medføre, at Ingen, som følger hans Anvisning, noensinde vilde kunne komme til at sælge noet Honning, da jo alt, hvad de bester, er af denne Væstfænhed. Der, som han har tiltraadet „enhver ærlig Biavler“, er (se Side 137) ikke at stille sig ved Honningen „saalænge den er tyndflyvende“, men han har ikke nogetsteds i Bogen fraraadet at sælge Honning blot fordi der er Sukkervand, Foderstaf osv. deri, men kun, naar der er saa meget Vand, at hele Vædingen bliver „for vandet“ til at kunne blive sail.

Hr. B. fortæller, at han føler sig overbevist om, at Dzierzon er enig med ham i, at han ikke bør sælge det „Produkt“, som han kalder „Honning“. Ja tilvisse. Hr. B. fortæller endvidere, at han kunde anføre „mange andre meget ansete Biavlere, der anbefale en hyppig Udtømmning, fordi den er best fordelagtig“. Naar det erindres om, at jeg ikke har udtalt mig imod Hr. B.'s hyppige Tomning, skal jeg bemærke, at Grunden her til ikke er den, at jeg anser den for nyttig, men alene den,

at jeg ansaa den for mindre farlig end hans andre Fremgangsmaader. Jeg nævner imidlertid ikke minde Erikt om, at en regelmæssig Udtømmning hver femte Dag vil være en saa hyppig Forstyrrelse af Bierne, at Honningudbytten bliver ringere end naar man lemper Udtømmningen eller den insamlende Honningvænge, og jeg kan kun anfæ det for et temt Skryderi, naar Hr. B. giver sig Mine af, at endog „mange“ ansete Biavlere vilde en saa hyppig Udtømmning. At Dzierzon muligvis anbefaler en „hyppig“ Udtømmning betyder jo paa ingen Maade, at han vil tiltraade en Udtømmning hver femte Dag, selv om det kun er i Bund Honning eller 2 i Stuet. Naar Hr. B. vilkeligt anfæ blot en eneste anset Biavler, der tilliger hans Udtømmning, saa bør han nævne en saadan Mand, og angive noagtigt, hvor man kan finde den paagjældende Udtalelse. Dødsstrifters ærede Redaktør vil uviljsomt adbrige nægte Plads til lige Oplysninger. Hr. B.'s Frygt i saa Henseende er aabenbart aldeles ubesøiet, hvad man f. Eg. kan se af de Sagen uretfæommende og i sig selv interregende Bemærkninger, som han kunnet meddele i sit første Bunkt. Jeg har her tilstrækkeligt vist, at Hr. B. er saa upaatdelig i Øjnvekslen baade at Andres og af sine egne Udtalelser, at han ikke maa vente, at jeg skal tage mindste Hensyn til en tom Paastand af ham om, at nogen fornuftig Mand er enig med ham. Skal man kunne tro sigt, maa man kunne overbevise sig derom.

Jeg deler ganske det Vaste, hvormed Hr. B. slutter sine her berøste Bemærkninger, at nemlig Væerne selv vilde gennemlæse hans Bog og derefter domme ham og mig imellem. Jeg har søgt at gjøre Arbeidet berøved saa let for Væeren, som det overøvbet er muligt, ved at nævne en Mængde i mine Væne betegnende Udtalelser i Bogen, og jeg har ved hver enkelt noagtigt angivet, hvor den findes. En og anden Væer vil muligvis mene, at jeg har været altfor vidtsøftig, men ved lidt Øiertanke troer jeg man vil være enig med mig i, at naar man anfer en Bog for gjennemgaaende forfættet, saa skyder man baade Sagen og Manden at gjøre sin Mening saa fuldstændig klar som muligt. Jeg betraater Sagen som saa vigtig for vor Biavl, at jeg ikke har havt mindre Betænkning ved at lægge Væst paa en betydelig Plads i Tidsskriftet. Der foreligger nu fra begge Sider tilstrækkeligt Stof til at svage en Dom paa. Hr. B.'s Forsvar for sin Bog er ikke en Frukt af en siebtiffælig Overfættelse, men Uobytet af 8 Maaneders alvortige Overveielser, i hvilken lange Tid han aabenbart it'e har manglet rig Væstfættelse til at bestfættige sig med Sagen, da han jo i dette Tidrum har skrevet mange Artikler til Tidsskriftet. For mit Vedkommende betraater jeg bermed denne Forhandling som sluttet, selv om Hr. B. stude tro at finde sin Væstfættelse ved om et halvt eller helt Aar at fremkomme med ny Forsvars Indlæg.

Øfterkrift. Øier at foranstaaende Bemærkninger i Begyndelsen af December Maaned være afsænde til Optagelse i Tidsskriftet, ser jeg i December-Numeret, at Hr. Bø Jensen er saa venlig at bestfættelse til min Overveietelse noale Udtalelser af Dzierzon om Honningshost. Jeg veed ikke nogen bedre Maade, hvordaa jeg kan vise min Ørtfættelse for denne uortfættede Opmerksøved end ved lidt nærmere at betyfe de Ord, hvormed Hr. B. slutter. Han siger ueantlig om Dzierzon's Udtalelser, at

*) Udbøvet af Hr. B.

disse Rum tømtes **hyppigt og regelmæssigt***) betyder det Intet om ogsaa Viseren stude gaa herop og affætte endel Eg: thi de smaa Larver ville udelæses i Maskinen tilligemed Honningene og kunne let fjæes fra den!!! I Sa Side 139 anbefaler han endogaa i udmærket gode Aar ganske at sjerne Stills-væggen mellem Ingelrum og Honningrum. Han har nemlig i 1870 ladet Dronningen have fri Gang overalt i et Stue, og da han af dette Stue holdte 75 P. Honning, saa ser han i Kraft af sin Hær Degue-Logik heri et Bevis for, at „netop fordi Bæsfagen var saa rigelig, blev Uobytet stort! Man kan altsaa uden videre gjøre Bæsfagen 5 Tommer i Kvadrat, da det Intet betyder om der kommer Foderstoft, Eg og Larver i Honningen, thi man kan jo se en Del af Larverne fra, saa at man kun beholder tilbage i Honningen: Foderstoftet, Egene og den flyvende Del af de Larver, som knuses under Udfastningen; ja vil man have en rigtig rig Honningehost, skal man endog ganske ophave enhver Adskillelse mellem Ingel- og Honningrum. Under gunstige Forhold vil et Folk da indbære langt mere Honning“ (Side 139).

Dg efter disse Udtalelser spørger den sansberøstjærlige Mand med den største Forundring, hvor det vel skal „være muligt“, at der kan komme Vand, Foderstoft og Larver i hans Honningrum!

Imidlertid lykkes der dog snart for Hr. B. at komme til en Forskaelsse af, at det i et Stue med en Forbindelsesvei paa 5 Tommer i Kvadrat, ja vel ogsaa i et, hvori ingensomhelst Stillevæg findes, kan være muligt, at Dronningen „undragelsesvis“ en Gang kan „smutte op i Honningrummet“. Hr. B. meddelte den morsomme Oplysning, at han i saa Fald er noet til at lave „Honning“ paa den af ham angivne Maade, da han ellers vil tabe „flere Espund Honning“. Menningen af disse Ord er mig ganske uforstaaelig, men da den i hvert Fald ikke angaaer nogen af mine Bemærkninger, skal jeg ikke opholde mig ved den. Derimod skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en stor Misforstaaelse af Hr. B., hvis han troer, hvad han fortæller, at han i sin Bog har tilraadet at soere „denne Honning“ op og ikke at sælge dette Produkt. Hr. B. er ogsaa saa forsigtig ikke at nævne noget Sed, hvor han stude have givet et saadant Raad, der aabenbart vilde medføre, at Ingen, som følger hans Anvisning, noensinde vilde kunne komme til at sælge noet Honning, da jo alt, hvad de bester, er af denne Væstfænhed. Der, som han har tilraadet „enhver ærlig Biavler“, er (se Side 137) ikke at stille sig ved Honningen „saalænge den er tyndflyvende“, men han har ikke nogetsteds i Bogen fraraadet at sælge Honning blot fordi der er Sukkervand, Foderstoft osv. deri, men kun, naar der er saa meget Vand, at hele Vædingen bliver „for vandet“ til at kunne blive sail.

Hr. B. fortæller, at han føler sig overbevist om, at Dzierzon er enig med ham i, at han ikke bør sælge det „Produkt“, som han kalder „Honning“. Ja tilvisse. Hr. B. fortæller endvidere, at han kunde anføre „mange andre meget ansete Biavlere, der anbefale en hyppig Udtømmning, fordi den er best fordelagtig“. Naar det erindres om, at jeg ikke har udtalt mig imod Hr. B.'s hyppige Tomning, skal jeg bemærke, at Grunden her til ikke er den, at jeg anser den for nyttig, men alene den,

at jeg ansaa den for mindre farlig end hans andre Fremgangsmaader. Jeg nævner imidlertid ikke mindele Trivi om, at en regelmæssig Udtømmning hver femte Dag vil være en saa hyppig Forstyrrelse af Bierne, at Honningudbytten bliver ringere end naar man lemper Udtømmningen eller den insamlende Honningvænge, og jeg kan kun anføre det for et temt Skyderi, naar Hr. B. giver sig Mine af, at endog „mange“ ansete Biavlere vilde en saa hyppig Udtømmning. At Dzierzon muligvis anbefaler en „hyppig“ Udtømmning betyder jo paa ingen Maade, at han vil tilraade en Udtømmning hver femte Dag, selv om det kun er i Bund Honning eller 2 i Stuet. Naar Hr. B. vilstelig anføre blot en eneste anset Biavler, der tilliger hans Udtømmning, saa bør han nævne en saadan Mand, og **angive noiaagtigt, hvor man kan finde den paagjældende Udtalelse.** Dødsstrifters ærede Redaktør vil uviljsomt adbrige nægte Plads til slike Oplysninger. Hr. B.'s Frygt i saa Henseende er aabenbart aldeles ubesøiet, hvad man f. Eg. kan se af de Sagen uretfæommende og i sig selv interregende Bemærkninger, som han kunnet meddele i sit sidste Punkt. Jeg har her tilstrækkeligt vist, at Hr. B. er saa upaatdelig i Øjnvekslen baade at Andres og af sine egne Udtalelser, at han ikke maa vente, at jeg skal tage mindste Hensyn til en tom Paastand af ham om, at nogen fornuftig Mand er enig med ham. Skal man kunne tro sige, maa man kunne overbevise sig derom.

Jeg deler ganske det Vaste, hvormed Hr. B. slutter sine her berørte Bemærkninger, at nemlig Væerne selv vilde gennemlæse hans Bog og derefter domme ham og mig imellem. Jeg har søgt at gjøre Arbeidet berøved saa let for Væeren, som det overøvbet er muligt, ved at nævne en Mængde i mine Væne betegnende Udtalelser i Bogen, og jeg har ved hver enkelt noiaagtigt angivet, hvor den findes. En og anden Væer vil muligvis mene, at jeg har været altfor vidtsøftig, men ved lidt Øiertanke troer jeg man vil være enig med mig i, at naar man anser en Bog for gjennemgaaende forfættet, saa skyder man baade Sagen og Manden at gjøre sin Mening saa fuldstændig klar som muligt. Jeg betraaer Sagen som saa vigtig for vor Biavl, at jeg ikke har havt mindre Betænkning ved at lægge Væst paa en betydelig Plads i Tidsskriftet. Der foreligger nu fra begge Sider tilstrækkelig Stof til at svage en Dom paa. Hr. B.'s Forsvar for sin Bog er ikke en Frukt af en siebtiffelig Overfælle, men Uobytet af 8 Maaneders alvortige Overveielser, i hvilken lange Tid han aabenbart it'e har manglet rig Væstighed til at bestæftige sig med Sagen, da han jo i dette Tidrum har skrevet mange Artikler til Tidsskriftet. For mit Vedkommende betraaer jeg hermed denne Forhandling som sluttet, selv om Hr. B. stude tro at finde sin Væstning ved om et halvt eller helt Aar at fremkomme med ny Forsvars Indlæg.

Øfterkrift. Øier at foranstaaende Bemærkninger i Begyndelsen af December Maaned være afsendte til Optagelse i Tidsskriftet, ser jeg i December-Numeret, at Hr. Bø Jensen er saa venlig at henstille til min Overveielse noale Udtalelser af Dzierzon om Honningehost. Jeg veed ikke nogen bedre Maade, hvordaa jeg kan vise min Erkjendtlighed for denne uortentlige Opmerksomhed end ved lidt nærmere at betyde de Ord, hvormed Hr. B. slutter. Han siger nemlig om Dzierzons Udtalelser, at

*) Udbøvet af Hr. B.

„de vise Klart, at min (Fr. B.) Honninghøft-Methode er identisk med Dzierzons“.

Jentiteten af de to Metoder vil især falde i Øinene, naar man fastholder:

1) Medens Hr. B. tilraader at udslynge Honningen **regelmæssigt** hver femte Dag, sly om der i hele Stedet lya er et Hund Honning, raader Dzierzon til kun at udslynge Larver, hvori **„cellerne ere fyldte“**. Hvem ser ikke her „Klart“ Jentiteten?

2) Medens Hr. B. tilraader at udslynge Eg, Larver og Foderlaf i Honningen og senere sie Larverne fra, gjer Dzierzon — efter Hr. B.'s Mening — ganske det samme, ideel han udtaler, at man meget godt kan udslynge Honning af Larver, der indeholde Blomsterstov, „da dette ikke u-slates, men bliver tilbage i Cellerne“. At udslynge i Honningen Eg, Larver og Foderlaf, er aabensaa aldeles identisk med **ikke** at udslynge Blomsterstov!

3) Medens Hr. B. ikke drømmer om, at hans „Honnings“ vandede Bestaff:nh. d. simpeltthen har sin Grund i det opføder Suttervand, mener han at have gjort en Opdagelse ved at antage, at Grunden ligger i den hyppig: U-slyngning. Dzierzon udtaler aabenbart det selv samme, naar han siger om Hr. B.'s nævnte Anagelse, at den er „gaaende udegrundet!“

Sa Komiteeten gaaer langt videre end til Honninghøft-Metoden. Medens saaledes Hr. B. tilraader at holde og sætge som Honning en Blanding af Honning, Suttervand, Eg, larver og foderlaf, tiler Dzierzon selv sigeligst kun om at holde den af Bierne i Naturen indaamlende Honning. Det er derfor ganske „Klart“, at Begges Høst, ogsaa hvad Udslyet's Bestaffenhed angaaer, er aldeles identisk.

Hvem ser overhovedet ikke med et halvt Øie „Klart“, at Hr. Bøjsen i alle Maader er aldeles identisk med Dzierzon? Naagom Ingen har beraget saa mægtigt til at have Havlen som Dzierzon, saaledes har urvidsømt Ingen gjort saa meget for at forbrøve de danske Biavlere, som Hr. Bøjsen. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Hr. Bøjsen tillægges Prædikat af „Danmarks Dzierzon“.

Til Underretning.

Da jeg har modtaget flere Skrivelser angaaende min Straapressemaschine og Straastade — dels Forespørgsel om jeg modtager Bestilling; dels Anmodning om at give Beskrivelse af samme —, saa finder jeg mig deraf opfordret til at bekendtgjøre: Jeg er villig til at modtage Bestilling baade paa Pressemaschine og det ved Hjælp af samme forærdigede Straastade, og det uden at beregne mig nogen Godtgjørelse for Uleilighed og Tidspilde ved Bestilling og Afsendelse. Maskinen, solid baade af Arbeide og Materialier, koster omtrent 12 Kr., og Straastadet — uden Glas i Indskudsbøren og uden Tag — omtrent 8 Kr.

Jeg tillader mig at anføre, at jeg i Efteraaret leverede til en sjællandsk Kreds en Maskine og et Stade, der anskaffedes af Kredsen for at være sammes Eiendom. Paa denne Maade at blive bekendt med nævnte Maskine og Stade var vist bedre, end ved den mest udførlige Beskrivelse.

Denne Bekendtgjørelse var indsendt til Optagelse i Tidsskriftet i September f. A., men da den ei endnu har været optaget, saa indsendes den paany til Optagelse snarest.

Bornæs Skole pr. Thorseng, den 1ste Marts 1876. **Madsen.**

Grindringsliste.

Svendborg Kreds holder Møde Fredag den 14de April Kl. 2 hos Restauratør A. Masmussen i Svendborg. Efter Opfordring fra en af de største Kredse vil et Forslag om Forandring af Tidsskriftets Redaktion blive taget under Behandling.

Madsen,
Kredens Formand.

Bekendtgjørelser.

Auktion over Bistader m. m.

Den foreløbig bekendtgjorte **Auktion paa Frederiksberg**, som vil omfatte omtr. 300 Dzierzoniske Bistasser med Straahylstre, 50 Straakuber og andet til Biavlens hørende Driftsmateriel, navnlig et Hus, et Skur, en Vogn, Maskiner, Fade, Kasser, Spande og Værktøi samt omtr. **20 levende Stader**, vil blive afholdt i Alleegade Nr. 25 (hos Smedkammermester F. Nielsen) **Fredagen den 7de April forstkommende, Form. Kl. 10.**

Kjøbenhavn, den 10de Marts 1876.

Steinthal,
Overrettsprokurator.

S kraftige Kubestader

kunne i dette Foraar jaaes tilkjøbs hos Uhrmager S. C. Christensen i Toldbjerg pr. Skive.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

„de vise Klart, at min (Fr. B.) Honninghøft-Methode er identisk med Dzierzons“.

Jentiteten af de to Metoder vil især falde i Øinene, naar man fastholder:

1) Medens Hr. B. tilraader at udslynge Honningen **regelmæssigt** hver femte Dag, sly om der i hele Stedet lya er et Hund Honning, raader Dzierzon til kun at udslynge Larver, hvori **„cellerne ere fyldte“**. Hvem ser ikke her „Klart“ Jentiteten?

2) Medens Hr. B. tilraader at udslynge Eg, Larver og Foderlaf i Honningen og senere sie Larverne fra, gjer Dzierzon — efter Hr. B.'s Mening — ganske det samme, idet han udtaler, at man meget godt kan udslynge Honning af Larver, der indeholde Blomsterstav, „da dette ikke u-slyses, men bliver tilbage i Cellerne“. At udslynge i Honningen Eg, Larver og Foderlaf, er aabensaa aldeles identisk med **ikke** at udslynge Blomsterstav!

3) Medens Hr. B. ikke drømmer om, at hans „Honnings“ vandede Bestaff:nh. d. simpeltthen har sin Grund i det opføder Suttervand, mener han at have gjort en Opdagelse ved at antage, at Grunden ligger i den hyppig: U-slyngning. Dzierzon udtaler aabenbart det selv samme, naar han siger om Hr. B.'s nævnte Anagjælse, at den er „gaaende udegrundet!“

Sa Komiteeten gaaer langt videre end til Honninghøft-Metoden. Medens saaledes Hr. B. tilraader at holde og sætze som Honning en Blanding af Honning, Suttervand, Eg, larver og foderlaf, tiler Dzierzon selv sigeligst kun om at holde den af Bierne i Naturen indaamlende Honning. Det er derfor ganske „Klart“, at Begges Høst, ogsaa hvad Udslytets Bestaffenhed angaaer, er aldeles identisk.

Hvem ser overhovedet ikke med et halvt Øie „Klart“, at Hr. Bøjsen i alle Maader er aldeles identisk med Dzierzon? Naagom Ingen har beraaget saa mægtigt til at have Havlen som Dzierzon, saaledes har urvidselom Ingen gjort saa meget for at forbrødle de danske Biavlere, som Hr. Bøjsen. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Hr. Bøjsen tillægges Prædikat af „Danmarks Dzierzon“.

Til Underretning.

Da jeg har modtaget flere Skrivelser angaaende min Straapressemaschine og Straastade — dels Forespørgsel om jeg modtager Bestilling; dels Anmodning om at give Beskrivelse af samme —, saa finder jeg mig deraf opfordret til at bekendtgjøre: Jeg er villig til at modtage Bestilling paa Pressemaschine og det ved Hjælp af samme forfærdigede Straastade, og det uden at beregne mig nogen Godtgjørelse for Uleilighed og Tidspilde ved Bestilling og Afjendelse. Maskinen, solid baade af Arbeide og Materialier, koster omtrent 12 Kr., og Straastadet — uden Glas i Indskudsbøren og uden Tag — omtrent 8 Kr.

Jeg tillader mig at anføre, at jeg i Efteraaret leverede til en sjællandsk Kreds en Maskine og et Stade, der anskaffedes af Kredsen for at være sammes Eiendom. Paa denne Maade at blive bekendt med nævnte Maskine og Stade var vist bedre, end ved den mest udførlige Beskrivelse.

Denne Bekjendtgjørelse var indsendt til Optagelse i Tidsskriftet i September f. A., men da den ei endnu har været optaget, saa indsendes den paany til Optagelse snarest.

Bornæs Skole pr. Thorseng, den 1ste Marts 1876. **Madsen.**

Grindringsliste.

Svendborg Kreds holder Møde Fredag den 14de April Kl. 2 hos Restauratør A. Masmussen i Svendborg. Efter Opfordring fra en af de største Kredse vil et Forslag om Forandring af Tidsskriftets Redaktion blive taget under Behandling.

Madsen,
Kredsens Formand.

Bekjendtgjørelser.

Auktion over Bistader m. m.

Den foreløbig bekendtgjorte **Auktion paa Frederiksberg**, som vil omfatte omtr. 300 Dzierzoniske Bistasser med Straahylstre, 50 Straakuber og andet til Biavlens hørende Driftsmateriel, navnlig et Hus, et Skur, en Vogn, Maskiner, Fade, Kasser, Spande og Værktøi samt omtr. **20 levende Stader**, vil blive afholdt i Alleegade Nr. 25 (hos Smedkermester F. Nielsen) **Fredagen den 7de April forstkommende, Form. Kl. 10.**

Kjøbenhavn, den 10de Marts 1876.

Steinthal,
Overrettsprokurator.

S kraftige Kubestader

kunne i dette Foraar jaaes tilkjøbs hos Uhrmager S. C. Christensen i Toldbjerg pr. Skive.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Bivol.

Udgivet af Bivolersforeningen.

Redigeret af H. O. Andersen i Nyborg.

Nr. 4.

April 1876.

10de Aargang.

Viferløsheden, dens Aarsager, Fremkomst, Opdagelse og Behandling

(efter K. Satters Foredrag).

Undet bestaaer i, at Stedet ingen Vifer har. Døer Dronningen i et Stade, der ingen Yngel har, f. Ex. om Vinteren, eller naar der kun er tilbækket Yngel, saa bliver Stedet viferløst.

Hypptigst indtræder dette Unde i Sværuperioden. Ethvert Stade, som har udstødt en Forpærm, er derved viferløst, fordi de i Vifercellerne indekluttede Dronninger først om nogle Dage forlade Cellerne; men denne Tilstand er intet Unde, fordi dette finder regelmæssigt og naturmæssigt Sted og fordi de unge Dronningers Udloben af Cellerne almindeligvis bringer Stadets sædvanlige Tilstand tilveie. Langt farligere ere Efterpærmene. Her træffer det sig ofte, at enten sværme alle Dronninger ud eller de tilbageblivende dræbe eller bestadige hverandre i Kampen om Herredømmet; ofte bide Bierne i deres Utaalmodighed Dronningerne ud eller Udruigningen mislykkes.

Ved Befrugtningsudflugten gaa ogsaa mange unge Dronninger til Grunde; de kunne fanges af Fugle, bortføres fra deres Flugtklinie af Vinden, ved Hjemkomsten slutte sig til en uddragende Sværm og saaledes gaa tabt for dens eget Stade, flyve paa et fremmed og blive sukket ihjel.

Ligeledes blive ofte alle Dronninger ødelagte, naar flere Sværme flyve sammen eller forenes; det hændes ligeledes, at en hjemvendende Dronning stikkes ihjel af dens egne Bier.

Da der nu i disse Tilfælde ikke findes Yngel eller ikke til Dronningeaavl brugelig Yngel i Stadet, saa vil dette, overladt til sig selv, gaa til Grunde.

Aarsagen til at Dronninger anfaldes, bestadiges og dræbes ved deres egne Bier har man hidtil ikke udfundet, og hvad der udtales herom er kun Formodninger, som jeg derfor ikke vil berøre.

Kun et Tilfælde vil jeg omtale, som vor Stormester i Bivolten, Baron Werlepsch, beskriver:

Ved Undersøgelse af et meget folkerigt Stade lænede han Tavlen, paa hvilken Dronningen sad, affides, da den paa engang rullede anstikken ned af Tavlen. Han formodede, at det paa Tavlen faldende stærke Lys, samt et stærkere Lufttræk havde vægstedt Dronningen og Bierne, derved gjort forvirrede, havde anfaldet og dræbt den.

Samme Følger som Viferløshed har Viferufrugtbarhed og Viferernes Dronneynglen; thi om Stadet er uden Dronning eller der findes en, som ingen Æg lægger eller kun lægger Droneæg, er det samme; Stadet er, som forhen sagt, uden memmefelig Hjælp fortabt. Jeg tillader mig, da sikkert nogle Begyndere i Bivolten ere tilstede, at sige nogle Ord om Dronningens Æglægning, om dens Dronneynglen og om æglægende Arbeidsbier.

Dronningen har henimod Enden af Baglivet sin Sædblære med en lille Abning, i hvilken Dronens Sæd ved Parringen trænger ind. Sæden bestaaer af utallige, bevægelige Traade, svømmende i en Vædske. Hvert Æg, som lægges af Dronningen, maa passere Sædblærens Abning, og idet dette sker, slipper (naar Ægget

Tidskrift for Bivol.

Udgivet af Bivolersforeningen.

Redigeret af H. O. Andersen i Nyborg.

Nr. 4.

April 1876.

10de Aargang.

Viferløsheden, dens Aarsager, Fremkomst, Opdagelse og Behandling

(efter K. Satters Foredrag).

Undet bestaaer i, at Stedet ingen Vifer har. Døer Dronningen i et Stade, der ingen Yngel har, f. Ex. om Vinteren, eller naar der kun er tilbækket Yngel, saa bliver Stedet viferløst.

Hyppigst indtræder dette Unde i Sværuperioden. Ethvert Stade, som har udstødt en Forpærm, er derved viferløst, fordi de i Vifercellerne indekluttede Dronninger først om nogle Dage forlade Cellerne; men denne Tilstand er intet Unde, fordi dette finder regelmæssigt og naturmæssigt Sted og fordi de unge Dronningers Udloben af Cellerne almindeligvis bringer Stadets sædvanlige Tilstand tilveie. Langt farligere ere Efterpærmene. Her træffer det sig ofte, at enten sværme alle Dronninger ud eller de tilbageblivende drebe eller bestadige hverandre i Kampen om Herredømmet; ofte bide Bierne i deres Utaalmodighed Dronningerne ud eller Udruigningen mislykkes.

Ved Befrugtningsudflugten gaa ogsaa mange unge Dronninger til Grunde; de kunne fanges af Fugle, bortføres fra deres Flugtklinie af Vinden, ved Hjemkomsten slutte sig til en uddragende Sværm og saaledes gaa tabt for dens eget Stade, flyve paa et fremmed og blive sukket ihjel.

Ligeledes blive ofte alle Dronninger ødelagte, naar flere Sværme flyve sammen eller forenes; det hændes ligeledes, at en hjemvendende Dronning stikkes ihjel af dens egne Bier.

Da der nu i disse Tilfælde ikke findes Yngel eller ikke til Dronningeaavl brugelig Yngel i Stadet, saa vil dette, overladt til sig selv, gaa til Grunde.

Aarsagen til at Dronninger anfaldes, bestadiges og drebes ved deres egne Bier har man hidtil ikke udfundet, og hvad der udtales herom er kun Formodninger, som jeg derfor ikke vil berøre.

Kun et Tilfælde vil jeg omtale, som vor Stormester i Bivolten, Baron Werlepsch, beskriver:

Ved Undersøgelse af et meget folkerigt Stade lændede han Tavlen, paa hvilken Dronningen sad, affides, da den paa engang rullede anstikken ned af Tavlen. Han formodede, at det paa Tavlen faldende stærke Lys, samt et stærkere Lufttræk havde vægstedt Dronningen og Bierne, derved gjort forvirrede, havde anfaldet og dræbt den.

Samme Følger som Viferløshed har Viferufrugtbarhed og Viferernes Dronneynglen; thi om Stadet er uden Dronning eller der findes en, som ingen Æg lægger eller kun lægger Droneæg, er det samme; Stadet er, som forhen sagt, uden memmefelig Hjælp fortabt. Jeg tillader mig, da sikkert nogle Begyndere i Bivolten ere tilstede, at sige nogle Ord om Dronningens Æglægning, om dens Dronneynglen og om æglægende Arbeidsbier.

Dronningen har henimod Enden af Baglivet sin Sædblære med en lille Abning, i hvilken Dronens Sæd ved Parringen trænger ind. Sæden bestaaer af utallige, bevægelige Traade, svømmende i en Vædske. Hvert Æg, som lægges af Dronningen, maa passere Sædblærens Abning, og idet dette sker, slipper (naar Ægget

lægges i Arbejderceller) en eller flere Sædtraade ud og trænge igennem en lille Abning i Egget, ind i dette og befrugter det, saa at der af Egget opstaar en Arbeidsbi.

Lægger Dronningen derimod Egget i en Dronecelle, saa holder den, mens Egget passerer Sædblærens Abning, Sædtraadene tilbage, Egget glider ubefrugtet forbi, gennem Læggerøret ind i Cellen og udvikler sig til Drone.

Bliver nu en Dronning af en eller anden Aarsag ikke befrugtet, d. e. fyldes Sædblæren ikke med Sæd af en Drone, saa kan den, hvis Kjønsdelene ellers ere sejsfri, vel lægge Æg, men de udvikle sig kun til Droner.

Det samme sker, naar Sæden i Sædblæren i Tidens Løb er forbrugt eller af anden Aarsag hindres i at slippe ud.

Da Æg, der jaaledes ikke komme i Berøring med Sædtraade, kun udvikle sig til Droner, saa kalder man Dronningen i dette Tilfælde droneynglende.

Med Hensyn til æglæggende Arbeidsbier bemærker jeg:

Arbeidsbier høre ligesaavel som Dronningen til Hunkjønnet, hvilket ogsaa fremgaar deraf, at der af hvert Arbeidsbiæg kan udflækkes en Drone; man har ogsaa set Arbeidsbier lægge Æg, fanget dem og ladet dem undersøge og det viste sig at de havde Eggestofke, men Sædblæren var indstrumpet, og de derfor ikke kunde befrugtes af en Drone. Af saadanne Æg udflækkes derfor altid Droner og man kalder saadanne æglæggende Arbeidsbier Dronemødre.

Man formoder, at de ere udflækkede i Nærheden af en Bicerelle og her tilfældigt have faaet lidt af dette færlige Foder, som Bierne give Biserynglen, hvorved dens Kjønsorgan blev mere udviklet.

Æglæggende Arbeidsbier optræde i Reglen kun i visse Stader, som ikke have noget Middel til at udflække nogen Dronning, hvor da saadanne Arbeidsbier af de andre betragtes som en Dronning og behandles som saadan, jaaledes at slige Stader ikke alene ikke af tilbørlig Yngel udflække Dronninger, men endog ødelægger indsatte Bicereller og ikke modtage en indsat Dronning, men dræbe den.

Overhovedet ere de æglæggende Arbeidsbier os endnu en Gaade, hvis Løsning maaske i lang Tid vil være en Opgave for tænksomme Biavlere.

Det sikreste Middel, hvorved man skaffer sig

Bished om Biserløshed, Biserufrugtbarhed eller Biserdronerynglen er altid en nøie Undersøgelse af Stadet. Finder man tilbørlig Arbeideryngel, saa er Undersøgelsen tilende, Stadet er i Orden og man behøver ikke at forstyrre Bierne videre. Mængden af de ydre Legn herpaa ere mere eller mindre betragelige, men for Begynderen dog altid Tilfnytningspunkter, efter hvis Dagelse han foranlediges til at skride til Undersøgelse af Stadet; tilmed er Undersøgelsen ofte besværlig, navnlig med ubevægelig Tavlebygning. En erfaren Biavlere søde Die og Dre opdager snart indtraadt Biserløshed; er der derimod hengaaet flere Dage; saa er det ofte vanskeligere. Naar Bierne mærke deres Biserløshed, opstaar strax stor Uro og Bevægelse i Stadet. Der lyder en eiendommelig Klage lyd; de løbe om Sommeren enstakkeligen om og søge Biseren indtil sildig om Aftenen udenpaa Stadet. Banker man paa Stadet eller blæser man Røg gennem Flyvehullet ind i Tavlebygningen, saa hører man ikke den sædvanlige hurtige, opbrusende, ligelydende, glade Summen, men navnlig om Aftenen en usædvanlig Hulen, som snart ophører; de Baghavende, ellers med Hovederne indad mod Flyvehullet, med Bagtroppen rettet i Beiret og vistende Binger, findes ikke der; Flugten i Marken bliver ringere, de bringe saa, smaa, for det meste slet ingen Støvballer hjem; Forspillet ophører for det meste, de ved Flyvehullet siddende ubestjæftigede Bier snappe efter enhver ankommande, men lader den fare igjen; ved at aabne Stadet vise Bierne sig ofte meget stiklystne og flyve raft efter Ansigtet.

I Stadets Indre ser man Bierne mindre i Klump, men spredt. Finder man om Foraaret hyppig udrevet Droneryngel paa Bunden, men ingen Arbeideryngel, saa er Stadet mistænkelig.

Finder man paa en Celle, der indeholder Blomsterstøv, Begyndelse eller Udvidelse gjort til Bicerelle, saa er dette et sikkert Bevis for Biserløshed; ligesom Bierne tidt i deres Fortvivlelse og Længsel efter en Dronning danne Bicereller over Droneryngel, hvoraf selvfølgelig ikke opstaaer nogen Dronning.

Undersøger man et Stade for at se, om den unge Dronning allerede er befrugtet, og finder man en eller flere Bicerellebegyndelser, lig Agernhylstre, besat med Æg eller Larver, saa er Dronningen tabt og Ægene hidrøre fra en æglæggende Arbeidsbi.

Begyndelser til Bicereller i Stader, der skulde

lægges i Arbejderceller) en eller flere Sædtraade ud og trænge igennem en lille Abning i Egget, ind i dette og befrugter det, saa at der af Egget opstaar en Arbeidsbi.

Lægger Dronningen derimod Egget i en Dronecelle, saa holder den, mens Egget passerer Sædblærens Abning, Sædtraadene tilbage, Egget glider ubefrugtet forbi, gennem Læggerøret ind i Cellen og udvikler sig til Drone.

Bliver nu en Dronning af en eller anden Aarsag ikke befrugtet, d. e. fyldes Sædblæren ikke med Sæd af en Drone, saa kan den, hvis Kjønnsdelene ellers ere sejsfri, vel lægge Æg, men de udvikle sig kun til Droner.

Det samme sker, naar Sæden i Sædblæren i Tidens Løb er forbrugt eller af anden Aarsag hindres i at slippe ud.

Da Æg, der jaaledes ikke komme i Berøring med Sædtraade, kun udvikle sig til Droner, saa kalder man Dronningen i dette Tilfælde droneynglende.

Med Hensyn til æglæggende Arbeidsbier bemærker jeg:

Arbeidsbier høre ligesaavel som Dronningen til Hunkjønnet, hvilket ogsaa fremgaar deraf, at der af hvert Arbeidsbiæg kan udflækkes en Drone; man har ogsaa set Arbeidsbier lægge Æg, fanget dem og ladet dem undersøge og det viste sig at de havde Eggestofke, men Sædblæren var indstrumpet, og de derfor ikke kunde befrugtes af en Drone. Af saadanne Æg udflækkes derfor altid Droner og man kalder saadanne æglæggende Arbeidsbier Dronemødre.

Man formoder, at de ere udflækkede i Nærheden af en Bicerelle og her tilfældigt have faaet lidt af dette færlige Foder, som Bierne give Biserynglen, hvorved dens Kjønnsorgan blev mere udviklet.

Æglæggende Arbeidsbier optræde i Reglen kun i visse Stader, som ikke have noget Middel til at udflække nogen Dronning, hvor da saadanne Arbeidsbier af de andre betragtes som en Dronning og behandles som saadan, jaaledes at slige Stader ikke alene ikke af tilbørlig Yngel udflække Dronninger, men endog ødelægger indsatte Bicereller og ikke modtage en indsat Dronning, men dræbe den.

Overhovedet ere de æglæggende Arbeidsbier os endnu en Gaade, hvis Løsning maaske i lang Tid vil være en Opgave for tænksomme Biavlere

Det sikreste Middel, hvorved man skaffer sig

Bished om Biserløshed, Biserufrugtbarhed eller Biserdronenynglen er altid en nøie Undersøgelse af Stadet. Finder man tilbørlig Arbeideryngel, saa er Undersøgelsen tilende, Stadet er i Orden og man behøver ikke at forstyrre Bierne videre. Mængden af de ydre Tegne herpaa ere mere eller mindre betragelige, men for Begynderen dog altid Tilfnytningspunkter, efter hvis Dagelse han foranlediges til at skride til Undersøgelse af Stadet; tilmed er Undersøgelsen ofte besværlig, navnlig med ubevægelig Tavlebygning. En erfaren Biavlere søde Die og Dre opdager snart indtraadt Biserløshed; er der derimod hengaaet flere Dage; saa er det ofte vanskeligere. Naar Bierne mærke deres Biserløshed, opstaar strax stor Uro og Bevægelse i Stadet. Der lyder en eiendommelig Klage lyd; de løbe om Sommeren enstakkeligen om og søge Biseren indtil sildig om Aftenen udenpaa Stadet. Banker man paa Stadet eller blæser man Røg gennem Flyvehullet ind i Tavlebygningen, saa hører man ikke den sædvanlige hurtige, opbrusende, ligelydende, glade Summen, men navnlig om Aftenen en usædvanlig Hulen, som snart ophører; de Vagthavende, ellers med Hovederne indad mod Flyvehullet, med Vagtroppen rettet i Beiret og vistende Binger, findes ikke der; Flugten i Marken bliver ringere, de bringe saa, smaa, for det meste slet ingen Støvballer hjem; Forspillet ophører for det meste, de ved Flyvehullet siddende ubestjæftede Bier snappe efter enhver ankommande, men lader den fare igjen; ved at aabne Stadet vise Bierne sig ofte meget stiklystne og flyve raft efter Ansigtet.

I Stadets Indre ser man Bierne mindre i Klump, men spredt. Finder man om Foraaret hyppig udrevet Dronenyngel paa Bunden, men ingen Arbeideryngel, saa er Stadet mistænkelig.

Finder man paa en Celle, der indeholder Blomsterstøv, Begyndelse eller Udvidelse gjort til Bicerelle, saa er dette et sikkert Bevis for Biserløshed; ligesom Bierne tidt i deres Fortvivlelse og Længsel efter en Dronning danne Bicereller over Dronenyngel, hvoraf selvfølgelig ikke opstaaer nogen Dronning.

Undersøger man et Stade for at se, om den unge Dronning allerede er befrugtet, og finder man en eller flere Bicerellebegyndelser, lig Agernhylstre, besat med Æg eller Larver, saa er Dronningen tabt og Ægene hidrøre fra en æglæggende Arbeidsbi.

Begyndelser til Bicereller i Stader, der skulde

have en gammel Dronning, lade formode, at der er Viserløshed.

Finder man om Efteraaret megen Blomstefløv i et Stade, saa er Viserløshed sandsynlig.

Viserløse Stader forsvare sig ei heller saa godt og tilfidsst slet ikke mod Klobier, Vesper osv., lade deres Døde og Smul ligge i Stadet og tage enten slet ikke det givne Foder eller kun meget lidt.

Har et Stade alt i Marts eller endog tidligere Droner, eller beholder dem ud over Droneslaget, saa er det, især i sidste Tilfælde, mistænkelig.

Har endelig et Stade fra Begyndelsen af April til Udgangen af August ingen Yngel, saa er det enten viserløst eller har en usfrugtbar Dronning.

Tilstedeværelsen af bare Droneyngel i et Stade er ogsaa et Tegn paa, at der findes enten en ubefrugtet eller en af Alder eller Sygdelighed droneynglende Dronning eller en æglæggende Arbeidsbi i Stadet.

Et Blik paa Yngelen er nok for at vide om Droneyngelen hidrører fra en æglæggende Arbeidsbi eller fra en Dronning.

Staaer nemlig Yngelen i Droneceller, eller naar saadanne ikke findes, i Arbejdsceller enkeltvis, nogle her og nogle der, saa hidrører den fra æglæggende Arbeidsbier; staaer den derimod sluttet tæt sammen, Celle ved Celle, saa stammer den fra en Dronning, thi en droneynglende Dronning lægger aldrig Æg i Droneceller og en æglæggende Arbeidsbi kun da i Arbejdsceller, naar ingen Droneceller findes. Ligeledes lægge æglæggende Arbeidsbier for det meste et større Antal Æg i en Celle, en Dronning i Reglen kun et Æg.

Da de i Arbejdsceller ubklævede Droner ikke have Plads nok, saa overbygge Bierne Cellerne med et ophøiet Laag, hvorfra man kalder denne Yngel Puffelyngel.

Endelig taber et saadant Stade altid i Vægt, bliver søketommere og tilfidsst et Bytte for Klobier.

Forfægtighedsregler mod dette Unde bestaaer deri, at man:

- 1) Afkaffer gamle Dronninger i rette Tid og opklæffer unge; (at holde disse i smaa Reserverstader i Forraad er meget at anbefale);
- 2) ikke opstiller Staderne for nær ved hinanden;
- 3) mærker Sværnstaderne med forskjellige

Farver eller med andre i Die faldende Sager for at Dronningen paa dens Hjemkomst fra Parringsudflugten let finder sit Stade; ligeledes af samme Grund;

4) opstiller sine Stader paa en vindstille Plads, for at Dronningen ikke ved Vindstød fastes paa et andet Stade, hvor den fordømt gaaer tabt;

5) ikke stiller sig i Flugtlinien foran Stader med unge Dronninger under Forspillet, fordi Dronningen da ved Hjemflugten let kan forvilde sig;

6) ved flere Sværnes Sammenslyven udjører Dronningerne, kun giver Sværmene en i Viserbur og ikke frigiver den før 24 Timer efter;

7) ved Foreningen af to Stader om Efteraaret holder Stamstadets Dronning sängen i Viserbur og isorveien skaffer det andet Folks Dronning tilfide;

8) forhindrer de forliggende Bier af to Nabo-stader i at løbe sammen, f. Ex. ved at sætte et Brædt imellem dem eller endnu bedre ved en Strimmel Bænk; og endelig

9) i Sværmetiden at vaage flittigt over Bihaven og oftere uidsøge Staderne, for at befri saadanne Dronninger, som, hjemvendte fra Parringsudflugten og muligvis faldne paa fremmede Stader, enten anfaldes af Bierne strax udenfor eller indesluttet i en Klump, og efterat have sat den i Bur giver den til vedkommende Stade. Baron Berlepsch anfører mange Tilfælde, hvor Dronninger dræbtes af sine egne Bier, og navnlig var det enten italienske Dronninger, som dræbtes af indenlandske eller Bastardbier, eller Marjagen maatte tilskrives en Forstyrrelse ved Menneskehaand; derfor er det, at de hyppige Foruroeligelser af Bierne i Stadet og de hyppige Manipulationer, saa ofte Tilfældet hos Begyndere, har megen Viserløshed til Følge. (Sluttet.)

Beskrivelse af Magasinboilestaden.

1. Gavlene ere buede foroven og forfærdigede af $\frac{3}{4}$ indtil $1\frac{1}{2}$ Tomme tykke Bræder. Deres Spide er 12 Tommer og Bredden er 8 a 9 Tommer. I enhver Gaul er der anbragt et Flyvehul og en Dør. Denne er i den ene Gaul (Forgavlen) 4 Tommer bred og 7 Tommer høi og i den anden (Baggavlen) 3 Tommer bred og 5 Tommer høi. Døren udføres af Gavlen ved Hjælp af en Sang og belægges med

have en gammel Dronning, lade formode, at der er Viserløshed.

Finder man om Efteraaret megen Blomstefløv i et Stade, saa er Viserløshed sandsynlig.

Viserløse Stader forsvare sig ei heller saa godt og tilfidsst slet ikke mod Klobier, Vesper osv., lade deres Døde og Smul ligge i Stadet og tage enten slet ikke det givne Foder eller kun meget lidt.

Har et Stade alt i Marts eller endog tidligere Droner, eller beholder dem ud over Droneflaget, saa er det, især i sidste Tilfælde, mistænkelig.

Har endelig et Stade fra Begyndelsen af April til Udgangen af August ingen Yngel, saa er det enten viserløst eller har en usfrugtbar Dronning.

Tilstedeværelsen af bare Droneyngel i et Stade er ogsaa et Tegn paa, at der findes enten en ubefrugtet eller en af Alder eller Sygdelighed droneynglende Dronning eller en æglæggende Arbeidsbi i Stadet.

Et Blik paa Yngelen er nok for at vide om Droneyngelen hidrører fra en æglæggende Arbeidsbi eller fra en Dronning.

Staaer nemlig Yngelen i Droneceller, eller naar saadanne ikke findes, i Arbejdsceller enkeltvis, nogle her og nogle der, saa hidrører den fra æglæggende Arbeidsbier; staaer den derimod sluttet tæt sammen, Celle ved Celle, saa stammer den fra en Dronning, thi en droneynglende Dronning lægger aldrig Æg i Droneceller og en æglæggende Arbeidsbi kun da i Arbejdsceller, naar ingen Droneceller findes. Ligeledes lægge æglæggende Arbeidsbier for det meste et større Antal Æg i en Celle, en Dronning i Reglen kun et Æg.

Da de i Arbejdsceller ubklævede Droner ikke have Plads nok, saa overbygge Bierne Cellerne med et ophøiet Laag, hvorfra man kalder denne Yngel Puffelyngel.

Endelig taber et saadant Stade altid i Vægt, bliver søketommere og tilfidsst et Bytte for Klobier.

Forfægtighedsregler mod dette Unde bestaaer deri, at man:

- 1) Afkaffer gamle Dronninger i rette Tid og opklæffer unge; (at holde disse i smaa Reserverstader i Forraad er meget at anbefale);
- 2) ikke opstiller Staderne for nær ved hinanden;
- 3) mærker Sværnstaderne med forskjellige

Farver eller med andre i Die faldende Sager for at Dronningen paa dens Hjemkomst fra Parringsudflugten let finder sit Stade; ligeledes af samme Grund;

4) opstiller sine Stader paa en vindstille Plads, for at Dronningen ikke ved Vindstød fastes paa et andet Stade, hvor den fordetneste gaaer tabt;

5) ikke stiller sig i Flugtlinien foran Stader med unge Dronninger under Forspillet, fordi Dronningen da ved Hjemflugten let kan forvilde sig;

6) ved flere Sværnes Sammenslyven udjører Dronningerne, kun giver Sværmene en i Viserbur og ikke frigiver den før 24 Timer efter;

7) ved Foreningen af to Stader om Efteraaret holder Stamstadets Dronning sangen i Viserbur og isorveien skaffer det andet Folks Dronning tilfide;

8) forhindrer de forliggende Bier af to Nabo-stader i at løbe sammen, f. Ex. ved at sætte et Brædt imellem dem eller endnu bedre ved en Strimmel Bænk; og endelig

9) i Sværmetiden at vaage flittigt over Bihaven og oftere uidsøge Staderne, for at befri saadanne Dronninger, som, hjemvendte fra Parringsudflugten og muligvis faldne paa fremmede Stader, enten anfaldes af Bierne strax udenfor eller indesluttet i en Klump, og efterat have sat den i Bur giver den til vedkommende Stade. Baron Berlepsch anfører mange Tilfælde, hvor Dronninger dræbtes af sine egne Bier, og navnlig var det enten italienske Dronninger, som dræbtes af indenlandske eller Bastardbier, eller Marjagen maatte tilskrives en Forstyrrelse ved Menneskehaand; derfor er det, at de hyppige Foruroeligelser af Bierne i Stadet og de hyppige Manipulationer, saa ofte Tilfældet hos Begyndere, har megen Viserløshed til Følge. (Sluttes.)

Beskrivelse af Magasinboilestaden.

1. Gavlene ere buede foroven og forfærdigede af $\frac{3}{4}$ indtil $1\frac{1}{2}$ Tomme tykke Bræder. Deres Høide er 12 Tommer og Bredden er 8 a 9 Tommer. I enhver Gavl er der anbragt et Flyvehul og en Dør. Denne er i den ene Gavl (Forgavl) 4 Tommer bred og 7 Tommer høi og i den anden (Baggavl) 3 Tommer bred og 5 Tommer høi. Døren udføres af Gavlens ved Hjælp af en Sang og belægges med

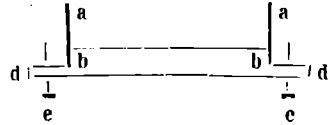
en Zinkplade, som overalt rager $\frac{1}{4}$ Tomme ud over den og derved dækker Saugsnittet, naar Døren sættes ind og forhindre den derved i at glide ind i Stedet. Flyvehullerne i Gavlen anbringes 1 Tomme over Dørene, hvorved det forreste kommer i en Høide af 8 Tommer og det bageste i en Høide af 6 Tommer over Standbrædtet. Deres Længde er $1\frac{1}{2}$ Tomme og Høide $\frac{1}{2}$ Tomme. Ethvert Folk har desuden et Flyvehul af 3 Tommers Længde i Standbrædtet under Fjoravlens, og enhver Afdeling et mindre Reserverflyvehul i Straavæggen. Hovedboligen er 12 a 15 Tommer lang.

2. **Magasinerne** (Tilføringerne), som jeg hidtil har benyttet, ere kun $4\frac{1}{2}$ Tommer lange, saa at de kun have Plads for 3 Bøiler, medens Hovedboligen rummer 8 a 10. Iøvrigt ere de indrettede i et og alt som denne, hvad Dørene og Flyvehullerne angaar. Tænker man sig nu en Hovedbolig stillet paa et Standbrædt med den største Dør fremad, og et Magasin stillet bagved, ligeledes med den store Dør fremad, vil man let kunne indse, at Hovedboligens bagerste Flyvehul udmunder i Magasinet største Døraabning, og at det derfor kan tjene som Passage for Bierne fra den ene Afdeling til den anden, naar den største af de sammenstødende Døre fjernes. Derimod bliver Tilføringens forreste Flyvehul dækket af Hovedboligens Gavl. Vil man have en større Passage mellem Afdelingerne, sætter man Stedet paa Standbrædtets modsatte Side, hvor man har anbragt en Kamme, der har samme Udstrækning som Stedets Grundflade og er $\frac{1}{4}$ Tomme høj. Den herved fremkomne Passage under Gavlen er 9 Tommer lang og $\frac{1}{4}$ Tomme høj. Vil man endelig sætte Afdelingerne i størst mulig Forbindelse med hinanden, udtager man begge Mellembøre.

3. **Riven** (Saugen). Langs ad Stedets Ryg ligger der en Rive eller Saug, hvis Tænder rage omtrent 1 Tomme ind i Stedet og udenfor dette har Hoveber, for at man kan trække dem ud, naar man onsker. Rivetænderne tjene til at holde Bøilerne i den rette Afstand foroven i Stedet. Trækker man en eller anden Tand ud af Riven, kan man gjennem Hullet indblæse Røg, give frisk Luft, fortyndet Honning m. m. til Bierne. Fornøden forenes Gavlene med hinanden ved to Sidelister af mindst 1 Tommes Tykkelse, i hvilke man borer Huller af $\frac{1}{3}$ Tommes Bredde i $1\frac{1}{2}$ Tommers Afstand fra

hinanden og med Retningen opad mod Straavæggene.

4. **Bøilerne** bestaa af den egentlige Bøile og af Tavlebæreren. Denne er tilbels anbragt imellem Bøilens Ben og hviler paa Standbrædtet. Dens Længde er omtrent 2 Tommer større end Stedets indre Vidde, altsaa 10 a 11 Tommer. Dens Form ses af hooftaaende Figur.

aa betegner den nederste Del af Bøilen, dd er Tavlebæreren, dd og db ere dennes Fremspring, som rage ind under de ovennævnte Sidelister, ee ere Holdestifter, som stikkes gjenennem Tavlebærerne og Sidelisternes før omtalte Huller op i Straavæggen. Ere Holdestifterne stukne ind i Straavæggene, har Bøilen en fuldkommen fast og bestemt Stilling. Tavlebærernes Tykkelse og Høide er indenfor Bøilens Ben $\frac{3}{4}$ Tomme, derimod er Høiden i Fremspringene kun $\frac{1}{4}$ Tomme. Bøilens Ben af fæstnes naturligvis til Tavlebærerne ved hh med smaa Traadstifter. Tænker man sig nu et Stede fyldt med Bøiler og stillet i ret Stilling paa Standbrædtet, fremkommer der mellem Frempringene af Tavlebærerne nogle smaa fir-kantede Huller (som en hel Række Flyvehuller), der kunne passeres af Bierne. Dette forhindres ved at dække dem alle med en Trælifte, der rækker fra den ene Gavl til den anden. Disse Dæklister maa gjøres saa tykke, at de tilligemed Sidelisterne saa samme Tykkelse som Straavæggene. Paa Grund af, at Tavlebærernes Fremspring hæve Stedet $\frac{1}{4}$ Tomme op over Standbrædtet, kunne Bierne fremdeles passere under Gavlene fra den ene Afdeling til den anden. Dette hindres ved, at man under Gavlene slaar Lister af $\frac{1}{4}$ Tommes Tykkelse og fornøden Længde og Bredde (Gavllister).

5. **Standbrædtet** maa have den fornødne Længde og Bredde, saa at man idetmindste kan stille en Hovedbolig og et Par Magasiner paa det. Paa den ene Ende af Brædtet er der en Flyveklovs og saavel over som under denne i Standbrædtet nedhugges 2 Kanaler af $\frac{1}{2}$ Tommes Dybde og 3 Tommers Bredde, som tjene Bierne som Hovedflyvehul. Da det ofte er ønskeligt, at Bisfolk gjenfaldig kunne varme

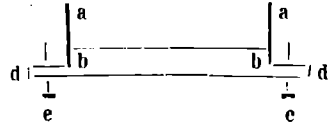
en Zinkplade, som overalt rager $\frac{1}{4}$ Tomme ud over den og derved dækker Saugsnittet, naar Døren sættes ind og forhindre den derved i at glide ind i Stedet. Flyvehullerne i Gavlen anbringes 1 Tomme over Dørene, hvorved det forreste kommer i en Høide af 8 Tommer og det bagerste i en Høide af 6 Tommer over Standbrædtet. Deres Længde er $1\frac{1}{2}$ Tomme og Høide $\frac{1}{2}$ Tomme. Ethvert Folk har desuden et Flyvehul af 3 Tommers Længde i Standbrædtet under Fjergavlen, og enhver Afdeling et mindre Reserverflyvehul i Straavæggen. Hovedboligen er 12 a 15 Tommer lang.

2. **Magasinerne** (Tilføringerne), som jeg hidtil har benyttet, ere kun $4\frac{1}{2}$ Tommer lange, saa at de kun have Plads for 3 Bøiler, medens Hovedboligen rummer 8 a 10. Iøvrigt ere de indrettede i et og alt som denne, hvad Dørene og Flyvehullerne angaar. Tænker man sig nu en Hovedbolig stillet paa et Standbrædt med den største Dør fremad, og et Magasin stillet bagved, ligeledes med den store Dør fremad, vil man let kunne indse, at Hovedboligens bagerste Flyvehul udmunder i Magasinet største Døraabning, og at det derfor kan tjene som Passage for Bierne fra den ene Afdeling til den anden, naar den største af de sammenstødende Døre fjernes. Derimod bliver Tilføringens forreste Flyvehul dækket af Hovedboligens Gavl. Vil man have en større Passage mellem Afdelingerne, sætter man Stedet paa Standbrædtets modsatte Side, hvor man har anbragt en Kamme, der har samme Udstrækning som Stedets Grundflade og er $\frac{1}{4}$ Tomme høj. Den herved fremkomne Passage under Gavlen er 9 Tommer lang og $\frac{1}{4}$ Tomme høj. Vil man endelig sætte Afdelingerne i størst mulig Forbindelse med hinanden, udtager man begge Mellembøre.

3. **Riven** (Saugen). Langs ad Stedets Ryg ligger der en Rive eller Saug, hvis Tænder rage omtrent 1 Tomme ind i Stedet og udenfor dette har Hovebør, for at man kan trække dem ud, naar man onsker. Rivetænderne tjene til at holde Bøilerne i den rette Afstand foroven i Stedet. Trækker man en eller anden Tand ud af Riven, kan man gjennem Hullet indblæse Røg, give frisk Luft, fortyndet Honning m. m. til Bierne. Fornøden forenes Gavlene med hinanden ved to Sidelister af mindst 1 Tommes Tykkelse, i hvilke man borer Huller af $\frac{1}{3}$ Tommes Bredde i $1\frac{1}{2}$ Tommers Afstand fra

hinanden og med Retningen opad mod Straavæggene.

4. **Bøilerne** bestaa af den egentlige Bøile og af Tavlebæreren. Denne er tilbels anbragt imellem Bøilens Ben og hviler paa Standbrædtet. Dens Længde er omtrent 2 Tommer større end Stedets indre Vidde, altsaa 10 a 11 Tommer. Dens Form ses af hooftaaende Figur.

aa betegner den nederste Del af Bøilen, dd er Tavlebæreren, dd og dd ere dennes Frempring, som rage ind under de ovennævnte Sidelister, ee ere Holdestifter, som stikkes gjenennem Tavlebærerne og Sidelisternes før omtalte Huller op i Straavæggen. Ere Holdestifterne stukne ind i Straavæggene, har Bøilen en fuldkommen fast og bestemt Stilling. Tavlebærernes Tykkelse og Høide er indenfor Bøilens Ben $\frac{3}{4}$ Tomme, derimod er Høiden i i Frempringene kun $\frac{1}{4}$ Tomme. Bøilens Ben af fæstnes naturligvis til Tavlebærerne ved hh med smaa Traadstifter. Tænker man sig nu et Stede fyldt med Bøiler og stillet i ret Stilling paa Standbrædtet, fremkommer der mellem Frempringene af Tavlebærerne nogle smaa fir-kantede Huller (som en hel Række Flyvehuller), der kunne passeres af Bierne. Dette forhindres ved at dække dem alle med en Trælister, der rækker fra den ene Gavl til den anden. Disse Dæklister maa gjøres saa tykke, at de tilligemed Sidelisterne saa samme Tykkelse som Straavæggene. Paa Grund af, at Tavlebærernes Frempring hæve Stedet $\frac{1}{4}$ Tomme op over Standbrædtet, kunne Bierne fremdeles passere under Gavlene fra den ene Afdeling til den anden. Dette hindres ved, at man under Gavlene slaar Lister af $\frac{1}{4}$ Tommes Tykkelse og fornøden Længde og Bredde (Gavllister).

5. **Standbrædtet** maa have den fornødne Længde og Bredde, saa at man idetmindste kan stille en Hovedbolig og et Par Magasiner paa det. Paa den ene Ende af Brædtet er der en Flyveklovs og saavel over som under denne i Standbrædtet nedhugges 2 Kanaler af $\frac{1}{2}$ Tommes Dybde og 3 Tommers Bredde, som tjene Bierne som Hovedflyvehul. Da det ofte er ønskeligt, at Bisfolk gjenfaldig kunne varme

hinanden, bør Standbrædtet helst have en Længde af mindst 50 Tommer; i saa Fald bliver der Plads paa det for 2 almindelig stærke og et svagt Bifolk, af hvilke det sidste sættes i Midten. Vil man i slikt Tilfælde undgaa at stille tomme Magasiner ved Enderne af Rækken, maa man naturligvis ved Hjælp af et Par Trælister fæstne lidt Straa udvendig paa Endevæggene.

6. **Sidevæggene** gjøres af Straa og helst efter den Anvisning, som findes i min „Beilebning til Biaul“. For at alle Stader nøiagtigt kunne faa samme Størrelse, bygger man dem over en Form σ : en Træflods af Stadets indre Stikkelse og Omfang. Væggene maa helst være 2 Tommer tykke, og de faa let den fornødne Glathed og Fasthed. Man gjør bedst i at bygge en Hovedbolig og et eller flere Magasiner paa en Gang. Man sætter da først Formen til Hovedboligen paa Standbrædtet, dernæst dannes to Gavle, fremdeles Magasinets Førgavl, Form og Vaggavl; endelig fastslaaes Rivebullen og Sidelisterne. Straarullerne afbindes nu saa lange, at de kunne dække begge (resp. alle) Afdelinger og saaledes, at de kunne gennemføres paa det Sted, hvor Gavlene støde sammen. Derefter formes og fastslaaes Rullerne og bankes let over Formene. Naar man har faaet dem afpudset, kan man let med en skarp Kniv stille Afdelingerne fra hinanden, og de ville passe bedre sammen end to glat-hølede Bræder.

7. **Stadets Dækning.** Skulle Staderne opstilles i det Fri, bør Væggene, som bemærket, mindst være et Par Tommer tykke; man kan da nøies med at dække dem med et Stykke Tagpap, nogle Lyngtørv eller slikt. Vil man derimod stille Staderne i et hertil indrettet Dhus med mindst 2 a 3 Tommer tykke Vægge, kan man meget godt nøies med Vægge paa mindre end 1 Tommes Tykkelse, da man jo til enhver Tid kan indpasse Staderne saa stærkt man vil. Stadet koster i saa Fald kun omtrent halvt saa meget, eller Materialet til en Hovedbolig og et Magazin kan have for den ringe Pris af omtrent en Krone (Bihuset naturligvis uberegnet). En saadan Opstilling er i flere Henseender meget at anbefale.

8. **Trædgitteret.** For den, som er vel øvet i Biaul, er det overordentlig vigtigt at anskaffe enkelte Rammer forsynede med Zern-twist. De skydes til visse Tider ind i Mellem-

gavlene og tjene f. Ex. til at skaffe samme Temperatur og Luft i Honningrummet som i Yngelrummet, ja endog samme Varme og Luft i to Nabostader. Betydningen af dette Gitter skal jeg dog denne Gang undlade at omtale videre.

Jeg vil haabe, at min ærede Læser har forstaaet ovenstaaende Fremstilling og vil være istand til at bygge et Magazinbøilestade, og jeg opfordrer enhver fremadstræbende Biauler til at gjøre et Forsøg med det og siden ytre sig om Resultatet. Man lade sig for alting ikke afstrække fra at gjøre et saadant Forsøg, som Følge af, at Flere allerede paa Forhaand (NB. uden at kende Stadet og uden at have gjort Forsøg med det) har udtalt sig imod Magazinbøilestadet. Hvad man hidtil har indvendt imod Stadet, grunder jeg kun paa Misforstaaelse eller Mangel paa Kjendskab, og det indskrænker sig foreløbigt til Følgende:

1. Man kan ikke udtage en Tavle uden at bestadige de andre eller dræbe Bierne.

For man vil udtage en bestemt Tavle kan man stubbe Nabotavlerne lidt, den ene frem og den anden tilbage. Der bliver herved omtrent $\frac{2}{3}$ Tomme mere Plads for den Tavle, der skal udtages. Dette sker da med stor Letthed.

2. Trægavlene gjør Stadet foldt.

Da man kan anbringe et tomt Magazin udvendigt ved Enderne, bliver Stadet jo netop varmere som Følge af Brugen af Trægavlene; og da Afdelingerne slutte fuldkommen nøie til hinanden, hvorledes skal der saa blive Træk imellem dem? Da Bierne selv med Letthed tætte Neven mellem Afdelingerne, hvad skal da bevæge os til at „smøre med Ler“?

3. Man maa vælte Stadet om for at undersøge det.

Det er en ganske bejnderlig Anse; thi hvad er vel lettest, enten at vende Stadet om, eller at udtage en Yderdør, eudel Udstopning, en Indskudsør og endel Detsbræder? — hvilket man jo alt maa gjøre, naar man vil undersøge et Dzjerzonstade.

4. Deleligheden medfører Mlemper. Hvilke ere disse Mlemper? Jeg har med største Omhu gennemlæst Alt, hvad Dzjerzon for eudel har siden skrevet om og imod Dtl's Straaprinds, men intet af alt dette rammer i mindste Maade Magazinbøilestadet. Selv om

hinanden, bør Standbrædtet helst have en Længde af mindst 50 Tommer; i saa Fald bliver der Plads paa det for 2 almindelig stærke og et svagt Bifolk, af hvilke det sidste sættes i Midten. Vil man i slikt Tilfælde undgaa at stille tomme Magasiner ved Enderne af Rækken, maa man naturligvis ved Hjælp af et Par Trælister fæstne lidt Straa udvendig paa Endevæggene.

6. **Sidevæggene** gjøres af Straa og helst efter den Anvisning, som findes i min „Beilebning til Biaul“. For at alle Stader nøiagtigt kunne faa samme Størrelse, bygger man dem over en Form σ : en Træflods af Stadets indre Stikkelse og Omfang. Væggene maa helst være 2 Tommer tykke, og de faa let den fornødne Glathed og Fasthed. Man gjør bedst i at bygge en Hovedbolig og et eller flere Magasiner paa en Gang. Man sætter da først Formen til Hovedboligen paa Standbrædtet, dernæst dannes to Gavle, fremdeles Magasinets Førgavl, Form og Vaggavl; endelig fastslaaes Rivebullen og Sidelisterne. Straarullerne afbindes nu saa lange, at de kunne dække begge (resp. alle) Afdelinger og saaledes, at de kunne gennemføres paa det Sted, hvor Gavlene støde sammen. Derefter formes og fastslaaes Rullerne og bankes let over Formene. Naar man har faaet dem afpudsset, kan man let med en skarp Kniv stille Afdelingerne fra hinanden, og de ville passe bedre sammen end to glat-hølede Bræder.

7. **Stadets Dækning.** Skulle Staderne opstilles i det Fri, bør Væggene, som bemærket, mindst være et Par Tommer tykke; man kan da nøies med at dække dem med et Stykke Tagpap, nogle Lyngtørv eller slikt. Vil man derimod stille Staderne i et hertil indrettet Dhus med mindst 2 a 3 Tommer tykke Vægge, kan man meget godt nøies med Vægge paa mindre end 1 Tommes Tykkelse, da man jo til enhver Tid kan indpasse Staderne saa stærkt man vil. Stadet koster i saa Fald kun omtrent halvt saa meget, eller Materialet til en Hovedbolig og et Magazin kan have for den ringe Pris af omtrent en Krone (Bihuset naturligvis uberegnet). En saadan Opstilling er i flere Henseender meget at anbefale.

8. **Trædgitteret.** For den, som er vel øvet i Biaul, er det overordentlig vigtigt at anskaffe enkelte Rammer forsynede med Zern-twist. De skydes til visse Tider ind i Mellem-

gavlene og tjene f. Ex. til at skaffe samme Temperatur og Lugt i Honningrummet som i Yngelrummet, ja endog samme Varme og Lugt i to Nabostader. Betydningen af dette Gitter skal jeg dog denne Gang undlade at omtale videre.

Jeg vil haabe, at min ærede Læser har forstaaet ovenstaaende Fremstilling og vil være istand til at bygge et Magazinbøilestade, og jeg opfordrer enhver fremadstræbende Biauler til at gjøre et Forsøg med det og siden ytre sig om Resultatet. Man lade sig for alting ikke afstrække fra at gjøre et saadant Forsøg, som Følge af, at Flere allerede paa Forhaand (NB. uden at kjende Stadet og uden at have gjort Forsøg med det) har udtalt sig imod Magazinbøilestadet. Hvad man hidtil har indvendt imod Stadet, grunder jeg kun paa Misforstaaelse eller Mangel paa Kjendskab, og det indskrænker sig foreløbigt til Følgende:

1. Man kan ikke udtage en Tavle uden at bestadige de andre eller dræbe Bierne.

For man vil udtage en bestemt Tavle kan man stubbe Nabotavlerne lidt, den ene frem og den anden tilbage. Der bliver herved omtrent $\frac{2}{3}$ Tomme mere Plads for den Tavle, der skal udtages. Dette sker da med stor Letthed.

2. Trægavlene gjør Stadet foldt.

Da man kan anbringe et tomt Magazin udvendigt ved Enderne, bliver Stadet jo netop varmere som Følge af Brugen af Trægavlene; og da Afdelingerne slutte fuldkommen nøie til hinanden, hvorledes skal der saa blive Træk imellem dem? Da Bierne selv med Letthed tætte Neven mellem Afdelingerne, hvad skal da bevæge os til at „smøre med Ler“?

3. Man maa vælte Stadet om for at undersøge det.

Det er en ganske bejnderlig Anse; thi hvad er vel lettest, enten at vende Stadet om, eller at udtage en Yderdør, eudel Udstopning, en Indskudsør og endel Detsbræder? — hvilket man jo alt maa gjøre, naar man vil undersøge et Dzjerzonstade.

4. Deleligheden medfører Mlemper. Hvilke ere disse Mlemper? Jeg har med største Omhu gennemlæst Alt, hvad Dzjerzon for eudel har siden skrevet om og imod Dtls Straaprinde, men intet af alt dette rammer i mindste Maade Magazinbøilestadet. Selv om

dette Stade har en eller anden Mangel, er det en afsjort Sag, at det besidder mange væsentlige Fortrin for de fleste andre Stader, som jeg har stiftet Bekendtskab med. Dette haaber jeg at kunne godtgjøre. Da Tidsskriftet imidlertid maa optage saa meget andet, og mine Meddelelser om „Magasinbilleitabets Brug og Brugbarhed“ ville faa et ret anseeligt Omfang, beder jeg Læserne om lidt Taalmodighed og at mindes, „at en Ting ikke er glemt fordi den er gjemt“.

Systofte, den 2den November 1875.

B. Bojesen.

Biernes Cellebygning.

Af „Der Bienenvater aus Böhmen“.

(Fortfat.)

Ved Biernes Tavledannelse ere de samme Forhold tilstede, som vi i. Ex. je ved Sæbeblæverne, der blive dannede i stort Antal, tæt liggende ved Siden af hinanden, ved at man blæser i Sæbevand. En enkelt fritstaaende Sæbeblære antager en rund Skikkelse, men blive mange Blærer sammenkrængte paa et mindre Rum, saa viger Kugleformen ved Væggenes gjensidige Tryk og antage en geometrisk Form, som er mest passende for at forene smaa Legemer, der ikke med matematisk Nøjagtighed ere lagte ved Siden af hinanden, og antage, uden at der fremkommer Huller og Mellemrum, nemlig Sektanten.

Vel iagttager man her smaa Uregelmæssigheder, da nemlig den sekstantede Form undertiden forbyttes med den femkantede, i sjældnere Tilfælde endog med den sikkantede, dog ere disse i en Bitaale nødvendigvis mindre, da enhver Vi har lige Størrelse og Styrke, medens ved Plante-Cellerne den ene Celle ved tilfældige Forhold voxer frodigere end dens Nabo er, og hvorved disse hemmes.

Efter denne Opfattelse nærer Bierne egentlig, ligesom saa mange andre høiere og lavere organiserede Dyr, den Bestræbelse, at skaffe deres Afkom en rundagtig Bolig til deres Udvikling. Denne Tilboelighed er Bierne medfødt, og kun ved Sagtagelsen af visse fysikalske Forhold, ved gjensidig Tryk bliver Cellernes runde Form forandret. Nu taaler maasse Sæbeblævernes bløde Vægge, der bøje sig for det mindste Lufttryk, ikke en Saammenligning med de af Vox byggede Skillevægge af den enkelte Celle i en Bitaale, hvorved Biernes gjensidige

Tryk foraarsager en Afjevning af den runde Form. Dette erindrer ogsaa om Buffons usandsynlige Hypothese, som paastaar, at Cellerne ere ikke anderledes end Biernes egen Skikkelse, som trænge sig ind i Hoyet og ved Guidning frembringe en med deres Legemers Form identisk Celle.

Forudsat at alle Arbeidsbier i en og samme Kube have Bagtrop af samme Omfang, da ville stedse 6 af dem, hvis de rykkede saa nær sammen, saa de bekvemt kunde dreie sig, stille deres Ceiler omkring en. Trænge de saa paa Nabocellernes tynde Vægge, saa forvandle Kredsene sig til regelmæssige Sektanter. Man ser paa de Celler, der ligge Nanden nærmest, at Sektanten ikke har været deres Hensigt, ikke er anlagt ved Kunst, men vilkaarlig hidført af Nødvendigheden; ved Nanden beholde Cellerne deres oprindelig runde Form.

Dog, naar dette forholdt sig saaledes, at Underet af de sekstantede Cellers Anlæg lod sig opløse i en saa simpel Hændelse, saa er det vanskeligt at forstaa, hvorledes Arbeidsbierne, der dog af Legemsform og Størrelse ere ens, bygge Celler af forskjellig Dimension, saaledes som de fremkomme i Virkeligheden, hvorledes et og samme Folk ofte forandre Cellernes Form og Størrelse naar der bliver lagt dem Hindringer i Veien af Menneftshaand. Denne Kjendsgjerning har nu ogsaa foranlediget Naturgranskningen til at udfinde en mere antagelig Grund til at tyde Sektantens Form naturmæssig. Man undersøgte ved Hjælp af Mikroskopet Arbeidsbiens Voxelorgan og fulgte den i dens hemmelighedsfulde Værksted for at drage rigtige Slutninger af dens Adfærd under Arbeidet.

Som bekendt er hverken Honning eller Vox rent vegetabiliske Stoffer. Arbeidsbierne tilberede ikke deres Vox saaledes som Svammerdam og Meraldi troede, nemlig ved at blande Blomsterstøv med Honning. Blomsterstøv indeholder ikke Spor af Vox, og dette kan hverken frembringes ved Guidning eller Befugtning; heller ikke danner det sig ved en Blanding af Blomsterstøv med Biernes Gift. Hoyet er meget mere et Dølsningsprodukt af den nybte søde Næring, fremkaldt ved en kemisk Proces i Biens eget Legeme, hvilket som en klæbrig Masse fremtræder mellem dens Daglivsringe. Til dette Diemed er Voxelien paa Bugtsiden i det lysere Rum mellem den anden og tredje, den tredje og fjerde, den fjerde og femte Daglivsring

dette Stade har en eller anden Mangel, er det en afsjort Sag, at det besidder mange væsentlige Fortrin for de fleste andre Stader, som jeg har stiftet Bekendtskab med. Dette haaber jeg at kunne godtgjøre. Da Tidsskriftet imidlertid maa optage saa meget andet, og mine Meddelelser om „Magasinbilleitabets Brug og Brugbarhed“ ville faa et ret anseeligt Omfang, beder jeg Læserne om lidt Taalmodighed og at mindes, „at en Ting ikke er glemt fordi den er gjemt“.

Systofte, den 2den November 1875.

B. Bojesen.

Biernes Cellebygning.

Af „Der Bienenvater aus Böhmen“.

(Fortfat.)

Ved Biernes Tavledannelse ere de samme Forhold tilstede, som vi i. Ex. je ved Sæbeblæverne, der blive dannede i stort Antal, tæt liggende ved Siden af hinanden, ved at man blæser i Sæbevand. En enkelt fritstaaende Sæbeblære antager en rund Skikkelse, men blive mange Blærer sammenkrængte paa et mindre Rum, saa viger Kugleformen ved Væggenes gjensidige Tryk og antage en geometrisk Form, som er mest passende for at forene smaa Legemer, der ikke med matematisk Nøjagtighed ere lagte ved Siden af hinanden, og antage, uden at der fremkommer Huller og Mellemrum, nemlig Sektanten.

Vel iagttager man her smaa Uregelmæssigheder, da nemlig den sekstantede Form undertiden forbyttes med den femkantede, i sjældnere Tilfælde endog med den sikkantede, dog ere disse i en Bitaale nødvendigvis mindre, da enhver Vi har lige Størrelse og Styrke, medens ved Plante-Cellerne den ene Celle ved tilfældige Forhold voxer frodigere end dens Nabo er, og hvorved disse hemmes.

Efter denne Opfattelse nærer Bierne egentlig, ligesom saa mange andre høiere og lavere organiserede Dyr, den Bestræbelse, at skaffe deres Afkom en rundagtig Bolig til deres Udvikling. Denne Tilboelighed er Bierne medfødt, og kun ved Sagtagelsen af visse fysikalske Forhold, ved gjensidig Tryk bliver Cellernes runde Form forandret. Nu taaler maasse Sæbeblævernes bløde Vægge, der bøje sig for det mindste Lufttryk, ikke en Saammenligning med de af Vox byggede Skillevægge af den enkelte Celle i en Bitaale, hvorved Biernes gjensidige

Tryk foraarsager en Afjevning af den runde Form. Dette erindrer ogsaa om Buffons usandsynlige Hypothese, som paastaar, at Cellerne ere ikke anderledes end Biernes egen Skikkelse, som trænge sig ind i Hoyet og ved Guidning frembringe en med deres Legemers Form identisk Celle.

Forudsat at alle Arbeidsbier i en og samme Kube have Bagtrop af samme Omfang, da ville stedse 6 af dem, hvis de rykkede saa nær sammen, saa de bekvemt kunde dreie sig, stille deres Ceiler omkring en. Trænge de saa paa Nabo-cellernes tynde Vægge, saa forvandle Kredsene sig til regelmæssige Sektanter. Man ser paa de Celler, der ligge Nanden nærmest, at Sektanten ikke har været deres Hensigt, ikke er anlagt ved Kunst, men vilkaarlig hidført af Nødvendigheden; ved Nanden beholde Cellerne deres oprindelig runde Form.

Dog, naar dette forholdt sig saaledes, at Underet af de sekstantede Cellers Anlæg lod sig opløse i en saa simpel Hændelse, saa er det vanskeligt at forstaa, hvorledes Arbeidsbierne, der dog af Legemetsform og Størrelse ere ens, bygge Celler af forskjellig Dimension, saaledes som de fremkomme i Virkeligheden, hvorledes et og samme Folk ofte forandre Cellernes Form og Størrelse naar der bliver lagt dem Hindringer i Veien af Mennefteshaand. Denne Kjendsgjerning har nu ogsaa foranlediget Naturgranskningen til at udfinde en mere antagelig Grund til at tyde Sektantens Form naturmæssig. Man undersøgte ved Hjælp af Mikroskopet Arbeidsbiens Voxelorgan og fulgte den i dens hemmelighedsfulde Værksted for at drage rigtige Slutninger af dens Adfærd under Arbeidet.

Som bekendt er hverken Honning eller Vox rent vegetabiliske Stoffer. Arbeidsbierne tilberede ikke deres Vox saaledes som Svammerdam og Meraldi troede, nemlig ved at blande Blomsterstøv med Honning. Blomsterstøv indeholder ikke Spor af Vox, og dette kan hverken frembringes ved Guidning eller Befugtning; heller ikke danner det sig ved en Blanding af Blomsterstøv med Biernes Gift. Hoyet er meget mere et Dølsningsprodukt af den nydte søde Næring, fremkaldt ved en kemisk Proces i Biens eget Legeme, hvilket som en klæbrig Masse fremtræder mellem dens Daglivsringe. Til dette Diemed er Voxelien paa Bugtsiden i det lysere Rum mellem den anden og tredje, den tredje og fjerde, den fjerde og femte Daglivsring

forsynet med et eieudommeligt Apparat, der bestaa af smaa serskantede Celler, hvilke kun ere mikroskopisk synlige.

Disse lyse Mellemrum mellem Arbeidsbiernes forreste Baglivsringe findes ikke hos Dronerne eller Dronningen.

Her møder man hos alle tre Viarter Everstriber, som ligne ciseleret eller chargereret Løder, i hvilke undertiden, naar flere Everstriber krydse hverandre, ses enkelte smaa uregelmæssige Serskantede eller en Blanding af andre Figurer, men aldrig Flader af regelmæssige Serskantede. Og saa paa den lysere Flade mellem den næstsidste og sidste Ring, saa Dr. Fr. Küchenmeister kun den omtalte Tegning uden nævnte Serskantede. Disse Serskantede ere rimeligvis omspundne af sine Luftstrøgsrene.

Dette berettiger rigtignok til den Antagelse, at disse Serskantede, som kun forekomme hos Arbeidsbienen, paa de betegnede Steder staa i nøie Forbindelse med den Funktion, som efter gjorte Erfaringer ingenjunde kan overtages af de andre Viarter. Det hænder undertiden, at Droner i Nøden samle Mæring ligesom Arbeidsbienen, men aldrig har man truffet Dronningen eller Droner, som affødre Vor. Allerede Huber beretter, at Voret fremtræder som smaa Tavler mellem 2den og 3die Ring. Derjom disse smaa Vortavler ved en mikroskopisk Undersøgelse nu viste sig at have en serskanted Form, saa var det ikke usandsynligt, derjom man antog, at Arbeidsbiens Vortapparat stod i Forbindelse med den serskantede Cellebygning.

Sagttage vi Bierne ved Cellebygningen, saa kastes derved et endnu klarere Lys paa denne gaadefulde Sag. Vel er det, selv for den opmærksomme Sagttager, ingenlunde let at følge Bierne ved dette Arbejde og komme paa det Rene med, hvorledes de egenlig bygge Cellerne. Alle ville dele Arbejdet, hvorved der opstaaer en saadan Mylbren, at man tidt slet ikke ser noget. De komme og gaa i store Flokke, og næppe ser man en bygge, saa er den allerede borte igjen. Imidlertid ser man dog, at de fugte de smaa Vortplader, som træde frem af deres Legemer, med Spyt for at Stoffet kan blive blødere ved Arbejdet og gjøre mere Modstand bagefter, hvorpaa de med deres Klæber sætte det paa og forme det. To og to gjøre de saa Reagene tyndere og finere, dog saaledes, at de bestandig have en ensformig Tykkelse. Men hvorledes bedømmer de det? hvem underretter

dem om det Dieblif, da allerede et lille Tryk kunde frembringe et Gul i Bæggen? Aldrig gjøre de sig den Umage at gaa om paa den anden Side for at se efter, men de synes at undersøge Alt med deres Følehorn. Ved deres fine Følelse mærke de paa Vorets Elasticitet, eller paa den Tone, som det frembringer, om de med Sikkerhed tør fortsætte deres Arbejde.

(Fortsættes.)

Det er nødvendigt at forny Tavlerne i Ingekrummet.

Naar og hvorledes sker det? Af Klinke.

(Oversat af Emil Koch.)

Enhver Biavler stræber hen til at saa saa stærke Bisfolk som muligt, thi kun disse bringe ham Nytte og Glæde. Maalet naaes imidlertid kun ved en tilfærelsig ny og sund Tavlebygning, fordi Ingekrumningen heri gaar meget raske end i gammelt Værk, som frembringe smaa og forkrøblede Bier. Paa de Steder i Ingekrummet, som jævnlig ere i Brug, blive Cellerne lidt efter lidt for snevne; hver Biunge efterlader, som bekendt, sit Svøb i Buggen. Rigtignok blive forkrøblede og svage lige Bier ødelagte strax efter deres Indtrædelse i Verden, men saa er Foderet og Pleien spildt. Selv om der skulde overjes adskillige ved den første Monstring, saa gaa disse alligevel tilgrunde ved deres første Flugt. Vormøllet er mere lysten efter gammelt end efter nyt Værk, hvorom man let kan overbevise sig ved i Juli eller August at hænge en rigtig gammel Tavle midt imellem ny i nederste Stage. Tvinger man Bierne til at blive ved at benytte gammelt Værk, saa blive de modløse og standser i alle Forretningerne. Først naar de komme i Besiddelse af nyt Værk, saa oppe de sig igjen. Sædvanlig sker dette desværre først, naar Kræftiden er forbi. En gammel, rigtignok forkastelig, Regel forlangte, at Værket i de første tre Aar skulde bruges til Tillæg, i det fjerde og femte Aar til Honninghøst og saa skulde Selvfabet slagtes. Paa den Maade bleve Ingekrumningerne kasserede hvert femte Aar. I honningrige Aar kan dette Tidserum (om just ikke Fremgangsmaaden) nok passe, men indtræffe daarligere Tider, saa maa Værket fornyes 1 a 2 Aar før, fordi Bisfolket i saa Fald har Vornestue paa et og samme Sted. Efter den ny Biavl kasserer man kun de svage og syge Stader; her maa

Yngeltavlerne altsaa fornyes paa en anden Maade. Der gives nu rigtignok visse Bavlere, som sige: „lad Bierne om det“. „Lad dem selv rive de gamle Bægge ned og bygge ny.“ Men for de Stakler gribe til dette Arbeide, har Borgmødet oprettet sit Spinderi til Skade for hele Kolonien. I gamle Bifuber, hvor Befolkningen paa Grund af daarligt Yngelleie er stærkt for mindsket, kan man nu og da finde slikt et Syn. I Et der med bevægelige Tavler er Begyndelsen af Hovedtrækket det bedste Tidspunkt til Yngeltavlernes Fornyeelse. Man tager da de gamle Tavler bort og erstatter dem med gode ny. De Tavler, som ere besatte med Yngel, hænger man bag de ny i øverste Etage; findes der imidlertid for mange, saa kan de meget godt anbringes i nederste. Yngelen kryber nu lidt efter lidt ud og de tomme Celler fyldes med Honning. Nu tages de bort og erstattes med Dammur, som ere forsynede med Begyndelsesstrimler eller med kunstige Mellemvægge. De gamle Yngeltavler, som hængtes i nederste Etage, maa tages derfra, ja snart Yngelen er udtrøben og nu hænges de tomme Tavler bag det ny Yngelleie for at fyldes med Honning, hvorefter de tages bort. Kan man forny Yngelleiet hvert Aar, da bør man gjøre det. At foretage dette Arbeide om Efteraaret, maa bestemte fraraades, da Bierne saa ikke mere ere ifaand til at indrette deres Vintersæde tilstrækkeligt.

I almindelige Bifuber med ubevægeligt Værk kan Yngelleiets Fornyeelse kun ske ved, at man bortskærer det mørke Bog og anbringer nyt, hvis det lader sig gjøre, eller lader Bierne bygge.

Da jeg af Tidsskriftets sidste Nummer ser, at Hr. Madsen i Bornæs er villig til at modtage Bestilling paa Pressemaschinen og Straaftadet, finder jeg mig deraf foraulediget til at meddele, at Holbæk-Kredsen er den Kreds, til hvilken Hr. Madsen sidste Efteraar saa beredvillig og til saare megen Tilfredshed besørgede disse Gjenstande anskaffede. — Begge Dele vandt paa Kredsforeningens Møde den 6te Januar de tilstedeværende Medlemmers udelte Bifald saavel med Hensyn til Arbeidets Udførelse som til Konstruktionen.

Udby, den 30te Marts 1876.

A. C. C. Olsen.

Grindringsliste.

Bavlermøder afholdes Søndagen den 30te April, Kl. 10 Formiddag, hos Bybygger Jens Nielsen ved Lystrup, og samme Dags Eftermiddag Kl. 2 hos Hr. Erik Rjoju, Bjorløse. Begge Steder gives praktisk Undervisning i Bavl.

Samme Dag, Eftmd. Kl. 2½, holder Kværndrup Kredsforening Møde hos Kredens Formand.

Samme Dag, Eftmd. Kl. 2, holder Kredsforeningen Nykjøbing paa Sjælland Møde hos Snekker N. Andersen i Snegetrup.

Søndagen den 7de Mai, Eftmd. Kl. 2, afholder Kredsforeningen Nyborg Møde i Hr. Restauratør S. Jørgensen's Lokale ved Jernbanestationen. Praktisk Undervisning i Bavl.

Søndagen den 7de Mai, Eftermd. Kl. 4, afholder Holbæk Kredsforening Møde i Hr. Bremers Lokale i Holbæk. — Den fra den kjøbenhavnske Kreds udgaaede Opfordring angaaende Forandring af Tidsskriftets Redaktion vil blive diskuteret, og vil Undertegnede søge at paavise det Mislige i den foreslaaede Forandring samt paapege, hvad det egentlig er, der ved Forandringen nærmest tilsigtes.

Udby, den 30te Marts 1876.

A. C. C. Olsen.

Onsdagen den 10de Mai, Eftmd. Kl. 2, afholder Kredsforeningen Kalundborg Møde paa Postgaarden i Kalundborg.

Foreningsraads møde.

I Genhold til Beslutning, tagen paa Foreningsraads mødet i Viborg f. A., indvarsles herved til et Foreningsraads møde paa Postgaarden i Nyborg den 25de Mai d. A., Kl. 4 Eftmd.

Forhandlingsgjenstande:

- 1) Udstilling i Odense i indværende Aar.
- 2) Forslag til Forandringer i Udstillingsvedtægterne.

Den 14de April 1876.

Bestyrelsen.

Tidskrift for Bivol.

Udgivet af Bivolforeningen.

Redigeret af H. O. Andersen i Nyborg.

Nr. 5.

Mai 1876.

10de Aargang.

Foreningsraads møde.

I Genhold til Beslutning, tagen paa Foreningsraads mødet i Viborg f. N., indvarsles herved til et Foreningsraads møde paa Postgaarden i Nyborg den 25de Mai d. N., Kl. 4 Eftmd.

Forhandlingsgjenstande:

- 1) Udstilling i Odense i indværende Aar.
- 2) Forslag til Forandringer i Udstillingsvedtægterne.

Den 14de April 1876.

Bestyrelsen.

Viferløsheden, dens Aarsager, Fremkomst, Opdagelse og Behandling

(efter K. Gatters Foredrag).

(Sluttet.)

Jeg kommer nu til Behandlingen af viferløse eller viferurigtige Stader. Herved er to Ting at iagttage:

1) I hvilken Aarstid er Stedet kommen i denne Tilstand? og

2) Hvorledes er Stedet i og for sig beklaffent?

Er Ondet indtraadt i Sommertiden, især i det stærkeste Træk, saa kan man forholde sig rolig; thi rationelle Bivolere borttage øste i denne Tid Viferen eller spærre den inde i sit eget Stade flere Dage i Træk for at indskrænke Yngelen og forat de med Yngelen beskæftige de Bier kunne anvendes paa en nyttigere Maade.

Baron v. Berlepsch kaldte denne først af Dzierzon anbefalede Fremgangsmaade „Diamantreglen“, fordi den er af udmærket Værd for Honningudbyttet, og jeg vil tillade mig ved Leilighed at holde et Foredrag herover.

Vil man alligevel hjælpe et saadant Stade til en Dronning, saa maa det ialfald ske i Dronnetiden, for at de unge Dronninger kunne blive befrugtede, hvis man ikke har et Forraad af befrugtede unge Dronninger i Reserve i Smaakasjer (hvilket en rationel Bivol burde have) for at kunne gives Stadet.

Har et viferløst Stade alt ansat Viferceller, og vil man ved at give det en Dronning bringe det tidligere i normal Tilstand, saa maa Vifercellerne først ødelægges til Grunden og de deri værende Larver fjernes, fordi Bierne ellers mestendels igjen udbedre Cellerne og fortsætte Udrueningen, men dræbe den tildelte Dronning.

Har man ingen frugtbar Dronning, saa kan man, som alt omtalt, hjælpe Stadet til en Dronning ved at indsætte hertil anvendelig, d. e. aaben Yngel eller Viferceller.

Er Stada blevet viferløst sildig om Efteraaret eller om Vinteren (man undersøge ved Forarsrevisionen de døde Bier nøie, om ikke Dronningen findes deriblandt), saa kan det kun beholdes selvstændigt ved en Dronning af et lille Reservestade; ellers er det bedst at forene det med et andet Stade, hvilket min Lærer i Bivol, Baron Ehrenfels, altid anvendte ved Udvintringen af sine Straakuber. Han jagde meget rigtigt: „Det er, især paa store Vistande, altid uøkonomisk at give sig meget af med at

tildele Visere ved Kunst og man kan vanskeligt bevare saadanne Stader mod Røveri“.

Ved ringe Folkeskyrke er den konstige Udflækning af en Viser unyttig, og Stader med meget Folk kan man, ved at give Folket til andre og sætte Bygningen paa andre Stader, drage større Nytte af.

Seg hjælp ham ofte ved denne Forening; han gjorde det ganske simpelthen: Han drev Folket af saadanne Stader en tiuit Middag i en tom Kube, holdt det indespærret deri indtil Aften, stødte det da ud paa et Standbrædt og stillede det Stade, der skulde optage Bierne, over det, efter at have isorveien røget Stamfolkets stærkt, og derpaa stillede det paa sin Plads, eller hvis han formodede en droneynglende eller feilagtig Dronning i det kasserende Stade, saa stødte han Folket ud paa et Standbrædt og lod det løbe ind i det ny Stade, hvorved han da fangede den feilagtige Dronning.

Bybygningen blev da, efter at han havde skaaret Hovedet af mulig forhinden Droneyngel, sat ovenpaa et folkerigt, honningfattigt, men vel ynglende Stade, og da taget bort om Efteraaret, fylt med Honning. Eller han stillede det viserløse Stade om Aftenen paa Hovedet (stillet i en Ring) og satte et vijerrigtigt, som det stod paa Standbrædet, ovenpaa. De viserløse Bier traf da om Natten ikke alene op i den øvre Kube til Dronningen, men bare ogsaa Honningen op. Det underste, folk- og honningtomme Stade blev fjernet den følgende Morgen og naar Bygningen var ung, reserveredes det til Optagelse af en Sværm, var Bygningen gammel benyttedes det til Honningmagasin ovenpaa et folkerigt Stade.

Baron v. Berlepsch anbefaler ved visersyge dzierzoniiserede Stader, om hvilke ikke vides, hvorvidt de have en aldeles ufrugtbar eller droneynglende Dronning eller æglæggende Arbeidsbier, følgende meget anbefalelsesværdige Fremgangsmaade: Man hænger paa en varm, solrig Dag alle Tavler af et visersygt Stade paa en Tavlebuf, tager to Tavler, paa hvilke findes saa eller ingen Bier, som man bærer paa de øvrige Tavler og hænger den ene i den øvre og den anden i den nedre Stage i Yngelrummet, helt hjemme ved Flyvehullet, tager da fra de andre Stader fem Yngeltavler med alle paafiddende Bier og hænger dem i den nederste Stage, hvor den ene tomme hænger foran. Derpaa ser man de øvrige Tavler i Tavlebakken

enkeltvis efter, om der findes en Dronning. Finder man den, saa dræber man den, stærker Hovederne af den fundne Droneyngel og hænger Tavlerne ind i Stadet, jager Bierne af de sidste 5 Tavler ind og lukker Stadet, efter at Dækbæderne ere lagte paa. De saaledes tiloversblivende 5 Tavler, hvortil ingen Plads findes i Yngelrummet, kan man give andre Stader eller gemme dem.

Finder man ingen Dronning, eller ser man af Droneyngelen, at den hidrører fra Drone-mødre, jager man alle Bierne af Tavlerne ind i et tomt Stade og ubstyrer dette syge Stade med de førstnævnte to tomme Tavler, fem Yngeltavler fra andre Stader og de i Tavlebufken værende Tavler uden Bier.

Nu bærer man det tomme Stade med Bierne hen paa et affides Sted i Haven og aabner Flyvehullet, hvorfra Bierne da snart ville flyve tilbage til det gamle Sted.

Ere de nu fløine bort indtil en Klump saa stor som et Hønsæg, saa helder man disse saa Bier, blandt hvilke de æglæggende Arbeidsbier befinde sig, i en indvendig med Honning oversmurt Eske, lukker den, bærer den til et visersigtigt Stade, ryfter den dygtigt, for at smøre Bierne med Honning, stiller Esken aabnet i Honningrummet, hvorfra de da ville løbe ned i Yngelrummet. Det er sjældent, at Bier da blive dræbte, kun de æglæggende Arbeidsbier gaa tabte.

Er man vis paa, at Stadet ingen yngeldygtige Bier af nogenjohmhelst Art har, saa behøver man blot at indhænge de 5 Yngeltavler med alle derpaa siddende Bier. Har man saa eller ingen stærke Stader, saa at borttagelsen af 5 Yngeltavler ikke er mulig, saa ere færre ogsaa nok, i Nødsfald en. Har man Bijerceller, saa giver man Stadet — men først næste Morgen — en, fordi Bierne i deres første Uro undertiden ødelægge dem; kan man give en Reserverdronning, er det saa meget desto bedre, kun maa man i Begyndelsen holde den indespærret.

Ved at indsætte Yngeltavler maa Begynderen paase, at der paa samme stæder unge Bier eller nogen Yngel, der er nærved at løbe ud; thi det er netop de unge Bier, som bringe et rørigt Liv i et viserløst Stade, og strax gjøre Anstalt til Udflækning af en ung Dronning.

Vil man kassere et visersygt Stade med bevægelig Tavlebygning, saa børster man Bierne

i et eller andet brugbart Kar, stænker dem med flydende Honning, kaster dem ind i Honningrummet af et viserrigtigt Stabe og anvender Tavlerne efter Behag.

Hvem der har et større Antal Stader, men ringe Tid for at iagttage eller undersøge de Stader, der have ubefrugtede Dronninger, bør af Forsigtighed henimod Enden af Sværmetiden give ethvert af disse Stader en Tavle med aaben Yngel eller endnu bedre en aaben Yngeltavle med en Visercelle paa; saa er det hjulpet, hvis den unge Dronning muligvis var gaaet tabt ved Parringsudflugten.

For at have Viserceller kan man hver 14 Dage tage Viseren bort fra et eller to Stader (som have gamle Visere), af hvilke da hver ansætter flere Viserceller, som man efter Behag og Trang kan benytte til at tildele Stader med unge Dronninger eller paa anden Maade.

Det maa bemærkes, at Biernes Hængivenhed for og Trofskab mod deres gamle, om end feilagtige Dronning er saa stor, at de først efter at denne er borttaget modtage en ung Dronning eller udklække sig en af indhængt Yngel.

Af det Fremførte gjentager jeg nu kun tre Punkter ved Forening, som vel maa iagttages og som ved de forskjellige Tilbelingsmaader maa bruges i Anvendelse, enkeltvis eller alle samtidig: 1) Man forener bedst om Astenen; 2) Stadet, som man tildele et Folk, maa ydmyges iforveien ved nogle Vist Høg; og 3) man overstænker med Honningvand de Bier, der skulle tildeles.

Om Raaddenyngelen.

Af Pastor Schønfeld.

Mine Herrer!

De af Bitidendens Læsere, der opmærksomt have fulgt mine Udtalelser over Dr. Preufs' Raaddenyngeltheori, vide, at jeg fra Begyndelsen er traadt i Skrannerne for en videnskabelig Begrundelse af den, og at jeg Skridt for Skridt har søgt at modbevise Modstandernes Indvendinger. Kort Tid efter at Raaddenyngelssvampens Opdager havde offentliggjort sin Theori, og derved udtalt, at Svampene med Luften trænge ind i de fjerne Stader, udtalte Baron v. Berlepsch sine Betænkneligheder og Tvivl ligeoverfor denne Formodning. Den betænkkelige Tvivlers vægtige Navn var fuldkommen egnet til paa Forhaand at bringe den Preufs'ke Theori i

Miskredit hos Læserne. Jeg efterviste derfor i min første Artikel om Raaddenyngelen, at mikroskopiske Svampeformer meget godt kunne trænge ind i Vilsaber med Luften, og i den anden, at de, naar de indeholdes i Raaddenyngelmasjen, kun kunde være kommen ind med Luften, med Bierne eller med Foderet, da Læren om generatio æquivoca, om en Selvudvikling af Intet, maatte være et fountet Standpunkt. Da det imidlertid efter Dr. Preufs', Professor Halliers og Andres videregaaende Studier ikke mere kunde nægtes, at der virkelig i Raaddenyngelmasjen forefindes hine mikroskopiske Svampeformer, som Dr. Preufs havde tillagt Navn af *Cryptococcus alvearis* og *Micrococcus*, saa fremsatte som bekjendt Modstanderne af den Preufs'ke Theori den Indvending, at Svampe aldrig kunne anses som Aarsag eller Fremkalder af Sygdomme eller Raaddenskab, men derimod altid kun som en Følge eller Resultatet deraf. Denne Indvending var nu rigtignok fuldstændig uvidenskabelig og allerede modbevist af Videnskaben førend Modstanderne fremsatte den; thi enhver Raaddenskab er altid kun en ved Svampe fremkaldt kemisk Proces, den opstaaer albrig derved, at Kvalstoffet i de æggehvideholdige Legemer paa Grund af sin Affinitet til Isten dekomponerer Vandet under Dannelse af Ammoniak, saaledes som Sukker albrig af sig selv gaar over i Alkohol og Kulsyre, men derimod altid ved at den bliver bragt til Gjæring ved Bærnesvampe; saaledes raadne heller aldrig organiske Bestanddele af sig selv, men de maa først bringes til Gjæring ved Svampe. (Læren viser her Forsamlingen til Forklaring og Bevis for disse, af ansete Lærde, navnlig Pasteur og Schwann, fastslaaede Kjendsgjerninger, flere Præparater i smaa Glascolber, af hvilke nogle indeholde flere i 4 Maaneder fuldstændig friskt behøvede Vilsarver i destilleret Vand, andre derimod kun aldeles forraadnede Masser deraf, fordi ved hine Udgangen af det Raaddenskab fremkaldende Bacterium Ternio var bleven forhindret ved Afslutningen af Kolben med en Bomuldstold under Rogningen, medens det var bleven begunstiget ved disse.)

Vi kjende ogsaa faktisk allerede en hel Række Infektjygdomme, som kun opstaa ved Svampe, hvis hele Udviklingshistorie videnskabelig er fuldstændig fastslaaet, hvorved jeg kun vil minde om de ved *Botrytes Bassana*, *Cordyceps*

militaris, *Isaria farinosa*, *Isaria strigosa*, *Empusa museae* og *radicaus* og *Tarichium megaspermum* fremfaldte Sygdomme, som bortrive hele Generationer af funde Orme og Fluer. Alligevel syntes det, paa Grund af *Bitidens* blandede Læsekræds, at være nødvendigt ogsaa at gaa ind paa denne Indvending, tilmed da Raadden yngelens Svamp var en hidtil ukendt Art. Jeg har derfor i min sidste Afhandling over Raadden yngelsspørgsmaalet søgt at bevise, at de mikroskopiske Svampeformer, som findes i Raadden yngelmasse, besidde den Evne at dræbe funde Insektlarver. De ville, mine Herrer! af mine Raadden yngelstudier mindes, at jeg ved et særligt dertil af mig konstrueret Apparat opfangede Svampeformerne i Bomuld, og med denne Bomuld dræbte de for Forsøgene indsatte Larver af Splysfluen og Raalommerfuglens Orme. At smitte et fundt Bistade med Raadden yngel, lykkedes paa Grund af Mangel paa Tid og Materiale endnu ikke, saaledes som jeg aabent udtalte det. Men ved Begyndelsen af sidste Sommer optog jeg naturligvis igjen mine Studier. Det gjaldt nu om endeligt at fastslaa, at de sig i Raadden yngelmasse befindende mikroskopiske Svampeorganismer faktisk ere Ferntalderne af Raadden yngelen, og for det Andet om muligt at udforske disse Svampes Udviklingshistorie og Slægtart. Materiale til mine Forsøg i Raadden yngelager fik jeg fra Sigmaringen, Gruningen ved Giessen, Schweidnitz i Schlesien, Freiburg i Baden, Mettenheim ved Worms, hvorfor jeg siger de vedkommende Herrer min venligste Tak. Samtlige Raadden yngelvoxfager viste sig stærkt svampholdige. Kun de fra Freiburg sendte tilhørte ikke den virkelig ondartede Raadden yngel, hvilket allerede den mikroskopiske Undersøgelse viste: de indeholdt kun uskyldige Kugle-Bacterier, *Bacterium Termo* og *Mucor Gouidieri*, lutter Svampeformer, der kunne forekomme i enhver Raaddenstab. Materialets Undersøgelse paafølgte i det plante-fysiologiske Institut i Universitetet i Breslau under den velvillige Ledelse af Hr. Professor Dr. Ferdinand Cohn, en Mykolog af første Rang og med Institut-Assistent Hr. Dr. Eidams Bistand med Mikroskopet fra Hartnack med 650 Gange Linearforstørrelse ved Immersions-linse IX. Oc. III.

Som Forsøgsobjekt benyttede jeg tre i mit Arbejdsverkses Vinduer opstillede Esterpærme i Glasfasker, som hver indeholdt 4 Voxfager,

Maddiker af Splysfluen og Orme af Raalommerfuglen og Pliespinderen (*Liparis salicis*).

Jeg gif frem paa følgende Maade:

Den 24de Juni (c) anbragtes i en Flaske med 20 Gr. destilleret Vand Indholdet af 4 med Raadden yngel besængte Celler, Massen blev rystet godt og 1 Gr. deraf, omtrent 20 Draaber, blev blandet med 250 Gr. ren Honning. Denne Honning blev givet Forsøgsstaden A., som naturligvis indefluttede Yngel i alle Stadier af Udvikling, til Foder. Fra Forsøgsstaden B. tog jeg en Yngeltavle, begrændsede ved 4 Raale et Rum af hundrede Larver og kom med Penselen noget paa enhver af disse Maddiker af det forhen omtalte Raadden yngelmasse indeholdende Vand. I Forsøgsstaden C. indsatte jeg et lille Stykke Raadden yngelvoxfage. Ligeledes bleve Splysfluens Maddiker og Ormene paa samme Maade behandlede, dels ved Foder og dels ved Paastrykning med raadden yngelbesængt Vand. Resultaterne afgave et slaaende Bævis paa Raadden yngelsvampens store Smittefærdighed og dens Evne til blandt et fuldstændigt fundt Bifolk at frembringe den ondartede Raadden yngel. Allerede efter 5 Dage bleve Ormene syge og døde de følgende Dage i de forskjellige Udviklingsstadier til Puppe; paa samme Maade, om end senere, bukkede Splysfluemaddikerne under. Jeg forbigaaer imidlertid Fremstillingen af deres Sygdoms Udviklingshistorie, da Resultaterne fuldstændigt stemme overens med dem, der opnaaedes og allerede ere blevene beskrevne ifjor. At v. Miktor Mühlfeld i sine Raadden yngelstudier ligefrem har kaldt disse Resultater „irrelevant“, omdøbt dem dog netop han paa det Estertrykkeligste har paastaet (*Bitidens* af 1872, Side 147), at Svampe aldrig finde Næringsbund paa en sund Plante eller i et sundt Dyr, vil jo forhaabentlig ikke vilde den ærede Forsamling, idet v. Miktor Mühlfeld netop ved denne Paastand paa det Tydeligste har godtgjort, at det mangler ham paa enhver Forkundskab til Bedømmelse af mykologiske Studier. Thi det er for længe siden ved Lulases, de Barrys og Kühns bekendte Forsøg paavist, at der ingenlunde til Svampeværten udfordres nogen særlig sygelig Tilstand af Næringsbunden, og idet den samme ærede Hætte ogsaa ved sine nyeste Opdagelser angaaende Voxtilberedelsen har vist med hvilken Virtuositet han forstaaer at nægte endogsaa de af anerkjendte Autoriteter fastslaaede Kjendsgjerninger.

Jeg vil derfor trøstlig meddele Beretning om mine Forsøgsbistaber, i hvilke Larvernes Vortdøen ligeledes blev bemærket efter faa Dages Forløb. En stor Fordel ved Sagttagelsen afgave Doligens Glasvægge. Jeg kunde derved ikke blot let kontrollere Smittens Grad, men ogsaa gjøre den Sagttagelse, hvormegen afdød Yngel, der i massevis blev skaffet tilside af Bierne, inden den gik i Forraadnelse. I størst Mængde døde Yngelen i Forsøgsstabet A. I Begyndelsen bleve alle Larver, som endnu døde bort i utilukket Tilstand, fjernede af Bierne; men senere, efterat Raaddenyngeleu ved de i tillukkede Celler afdøde og i Raaddenstfab overgaaende Larver, virkelig havde udviklet sig, svækkedes Biernes Sver og de lode ogsaa de aabent liggende døde Larver forraadne. I Forsøgsstabet B. maatte jeg gjentage Paastrygningen af 100 andre Larver, da kun 15 forraadnede, medens de andre vare blevne kastede ud. Den 20de Juli var Raaddenyngeleu, hvad allerede Lugten og en overfladist Undersøgelse beviste, brudt ud i høieste Grad i alle 3 Stader. Jeg tog altsaa af hvert Stade en Tavle og reiste dermed til Breslau, hvor de i det fysiologiske Institut ved d'Herr. l.r. Cohus og Dr. Eidams velvillige Understøttelse paa det Nøiagtigste bleve undersøgte. Denne Undersøgelse viste, at der i enhver død Larve og i enhver med Raaddenyngeleu besængt Celle enten Indholdet var hvidagtigt, let flydende eller allerede brunt, feigt og traaddannende, foresandtes hine smaa, jarveløse, langagtig ovale og stærkt lysbrydende Smaalegemer, som Dr. Preufs har kaldt Micrococcus. Ved Siden af og imellem dem opdagede Dr. Cohn derimod først med det stærkeste af de 5 opstillede Mikroskopier en ligejaa talløs Mængde hvilende eller i Bevægelse varende fine blege Traade, som snart vare korte og snart forenede til flere Led, og som han strax bestemte at være Bacterier, nemlig Bacillus. Længden af et enkelt Led beløb sig til omtrent 6 Mikrometre, dog viste de fleste Traade sig dels 2-ledet, dels 3-ledet, saa at disse Raaddenyngeleu-Bacterier, som jeg vil kalde dem, mikroskopist ikke adskiller sig ved Noget fra hine Traad-Bacterier (Bacteridium Ambracis), ved hvilke den befrygtede Miltbrand bliver fremkaldt hos Drøvtyggerne og pustula maligna hos Mennefket, emendfjondt naturligtvis begge Bacterier i fysiologist Henseende og med Hensyn til deres Fermentvirning ere fuldstændig forskjellige. — Opdagelsen af disse Bacillus-Traade i

Raaddenyngeleu var mig i allerhøieste Grad overraskende. Den 13de Februar omt. havde nemlig Dr. Moritz Traube i det fædrelandske Selskab for Kunst og Videnskabs medicinstke Sektion i Breslau holdt et Foredrag over Raaddenstfabens Fremkomst og Væsen og der paavist Bacterierne som Fremkalbere af enhver Raaddenstfab. Ansporet ved dette Foredrag var jeg strax dengang kommen paa den Formodning, at den ganske eiendommelige, feige og traaddannende Masse af Raaddenyngeleu kunde have sin Grund i en ganske særegen Art af Bacterier. Jeg havde derfor den 24de Juni omt. ved Afsperning af Næringsbierne i et sundt Bistabe ladet en Tavle Yngel dø af Sult og forraadne for at faa Materiale til sammenlignelsesværdige Forsøg. At nu min Overraskelse var stor, da der i Raaddenyngelemassen virkelig overalt foresandtes hine Traad-Bacterier, medens der derimod ikke var Spor at opdage deraf i de paa naturlig Maade i Raaddenstfab overgangne Larver, er forklarligt. Samme de samme Resultater gav en gjentagen Undersøgelse den 2den August omt., paa hvilken Dag Hr. Dr. Eidam besøgte mig i Teutschel og arbejdede sammen med mig fra den tidlige Morgenstund til sent paa Aftenen. (Sluttet.)

Det store Biavlermøde i Strasbourg den 14de, 15de, 16de og 17de Septbr. 1875. (Sluttet.)

Da Spørgsmaalet

„Er den C. F. H. Gravenhorst'ske Indretning ved Bogenstilperen (Buestadet) ogsaa anvendelig ved Siraastader med fladt Laag? Hvilke Fordele opnaaes, hvis det er gjort?“

blev bragt paa Bane, greb den nu afdøde Nothe Leiligheden til at omtale og rofe sit Stade, i hvilket Tavlerne blev skudt ind fra Siden.

Rubbow besvarede den første Del af Spørgsmaalet med et ubetinget Ja, men betonedde, at angaaende Spørgsmaalets anden Del maatte man først vide, hvilken Hensigt man agtede naaet ved Buestadets Delelighed. Vil man tiltrække Dromninger, saa kan Maalet lige jaa godt naaes i Lavstader, som ere tilgængelige fra oven. Har man en eller to Indskudssjælle og huffet at anbringe de fornødne Flyvehuller, da er det let at dele et Bisfolk og efter Behag forene Dele af samme igjen. Saavel ved

Rothes Stade som ved Gravenhorst's Buestade opirres Bierne altfor meget og man faaer Stik, inden man har faaet en eneste Kamme ud. Er Stadet tilgængeligt fraoven, da beroliges Bien meget let ved lidt Røg, som indblæses igjennem en lille Abning.

Dzierzon: Naar der er foreslaaet at gjøre Stadet tilgængeligt foroven, da kan det gjerne være hensigtsmæssigt, men en „Gravenhorst“ er det saa ikke mere, thi Buestadet har kun Udgang fra neden. Forresten kunne Stader med slabt Laag meget godt behandles, som Gravenhorst behandler sine Buestader, og vinde i Hensigtsmæssighed. Buestadet er, som bekjendt, et udmærket Dørvintringsstade. Deler man Buestadet ved Hjælp af Indstudsflælle i flere Rum, saa kan man her overvintre flere Smaasolk, som ellers næppe vilde kunne staa sig. Skal man indrette disse Stader med slabt Laag til almindelige Kammer, saa kunde man om Efteraaret tage mangt et svagt Folk ud af de koldere Træstader og overvintre dem i de abfalte Smaarum, for næste Foraar at sætte dem i deres gamle Bolig igjen. Paa den Maade vilde man overvintre dem sikret og oenikjøbet spare Honning, thi jo varmere Bierne sidde, desto mindre tære de.

Til Slutning holdt Hilbert et meget langt Foredrag over Raaddebygningen og Behandlingsmaaden af denne Sygdom. At gjengive hele dette Foredrag vilde lægge Beslag paa altfor megen Plads i vor Tidende og vistnok trætte Læserne, da der egentlig ikke fremkom noget Nyt. Saa snart et Stade bliver angrebet af Sygdommen, saa tager han saa mange tomme og honningsfyldte Tavler bort, at Nesten bedækkes meget tæt af Bierne. Svage Stader forenes med sterkere. Til at desinficere bruger han: 1 Del ren Salicylsyre blandet med 8 Dele Spiritus. Af denne Blanding tages 1 Draabe til 1 Gram blødt, kogt Vand, som ikke maa være for heft, dog ikke under 12 Grader. Ved Hjælp af en Forfrisker (Neftraicheur) fugtes hver Uge Alt i Stadet, selv den utildækkede Yngel, som og alle ved Stadets Behandling brugte Gjenstande. En lille Ske af haardt Træ dyppes i en Blanding af lige Dele Salicylspiritus og Vand og stiftes helt til Bunden i de af Raaddebygning fyldte Celler. Steen dyppes i Salicylblandingen for hver Celle. Til dette Arbejde kan ogsaa en lille Niekande, som bruges til Symaskiner, anvendes. Honningtavlerne, som et saadant Folk jaarer, maa befries fra Cellelaagene og

oversprøites med Forfriskeren. Hver anden Aften fodres med $\frac{1}{6}$ Pot Sukkervand eller Honning, blandet med 30—50 Draaber Salicylspiritus. Sunde Folk burde hver Uge ogsaa faa en saadan Portion. Dronningen maa ikke indespærres. Jorden omkring Stadet maa omgraves og bestantes med en svag Opløsning af Karbolsyre. Kuren foretages bedst strax efter Hovedtrækket eller før samme. Vælges det første Tidspunkt, da maa alle Honningtavler tages bort, desinficeres, udslynges op strax opfodres i fortyndet Tilstand, og Bierne kunne saa endnu faa Leilighed paa ny at tildække Dronningen.

Biernes Cellebygning.

Af „Der Bienenvater aus Böhmen“.

(Sluttet.)

Den ny Indretning af Bistaderne gjør det muligt at udtage og undersøge hvilkenomhelst Kamme. Naar man i Byggeperioden fra Tid til anden foretager denne Undersøgelse, saa bemærker man undertiden en hel Del Celler, hvoraf nogle kun ere anlagte, medens andre allerede have en ophøiet Kant. Begyndelserne ere søileformede og Kanterne ere allerede sekskantede. Medens nogle Bier lægge Kvinterne høiere, lægge andre Grund til ny Celler tæt ved Siben heraf, saa at enhver Celle danner et hele for sig og ikke har Stilleveg tilfælles med andre. Saa snart Cellebunden er lagt, bygges der paa begge Sider. Mangler Dronningen Plads til sine Æg, saa begyndes der uafslædig paa ny Celler, som først blive bygget færdig, naar de ere besatte med Æg. Bierne give sig heller ikke strax Tid til at pudse Væggene. Først senere udføres dette Arbejde og med en utrolig Hurtighed nappes alle fremstaende Vægspidser af og anvendes andre Steder.

Endskjøndt Cellerne ved en overfladiff Betragtning synes at være lige store og have samme Form, saa giver en opmærksom Iagttagelse invidlertid det modsatte Udbygte. Der er Forskjel, eftersom de ere bestemte til Honningeller Angelceller og i sidste Tilfælde, om de skulle huse Arbeidsbier, Drøner eller Dronninger. De mindste Celler bringe Trækbiere, de største Drøner. Dronningcellerne ere ægformede og hænge ofte i en næsten lodret Stilling. Naar den unge Dronning har forladt den, saa bliver Hytten nedbrudt og Vøret anvendt paa andre Steder. Vel er Cellens Grundform sekskantet, men

ingenlunde overalt. Hvor Tavlerne bygges fast til Træet, undgaaes den almindelige Form, fordi Særfantem frembyder saa lille en Befæstelsesplade. Cellerne gjøres derfor femkantet og klæbes fast med Propolis, men ikke med Bog. Træffe de imaa Arkitekter paa Forhindringer, saa vide de mærkværdigen at lempe sig. Uden tilsyneladende Vanskelighed foretage de de mest forskjelligartede Forandringer.

Det er værd at lægge Mærke til, at to Celler ikke have fælles Basis, men enhver Cellerbund berører Bunden paa tre andre, hvorved en større Fasthed opnaaes. Naar Yngelcellerne skulle tildækkes, lægges et Bortbælte*) om Cellens Kant, et lignende Bælte lægges indenfor dette og dermed vedblives, til den sidste Abning kan lukkes med et lille Bortkorn. Den samme Fremgangsmaade bruges, naar Honningcellerne forsynes med Laag, som anbringes, saa at Honningen ikke berører det. Derjom Honningcellerne ikke lukkedes, vilde Honningen „forjufkre“**). At Bierne bygge saa imaa Celler til Honningen har deri sin Grund, at Honning i større Kar vilde gaa i Gjæring ved den Varinegrad, som hersker inde i Stedet.

Biavlermøde.

Søndagen den 7de Mai afholdtes Biavlermøde i Nyborg. Til Formand for Kredsforeningen Nyborg og Omegn valgtes Kulmaaler J. Larsen istedetfor Møller S. Ottesen, der efter Tur frattraadte.

Kulmaaler J. Larsens Bistand blev først taget i Diejyn og han gav de Tilstedeværende en Meddelelse om den radikale Waade, hvorpaa han havde befriet sin Bistand fra Sygdommen Raadbenngel. Han havde nemlig dræbt alle sine Bier og opbrændt alle Staderne.

De 9 Familier, han nu var i Besiddelse af, havde han kjøbt og selv forfærdiget Staderne (Lavstader til en Familie, som det han havde udstillet i Viborg og som findes beskrevet i Tidsskriftet for August s. A., Side 73). Han havde forbrugt 50 Pbd. Randis til Foder og Staderne vare birige og godt forsynede med Forraad.

Der næst foreviste Maskinmester Wood sin Bistand, bestaaende af 15 Stader, hvoraf flere italienske Bisfolk, der vare særdeles kraftige og udmærkede sig ved Flid fremfor de almindelige danske Bier. Som Foder havde han forbrugt 112 Pbd. Randisjuffer, og det var en rimelig Følge heraf, at Staderne vare saa godt forsynede med Forraad, som Tilfældet var, og saa kraftige som man ellers sjeldent ser Stader paa denne Aarstid. Han havde et Stade, hvis Beboere havde været tilsyneladende døde, men som han ved at overbruse med lunket Sukkeropløsning havde bragt tillive, og nu befandt de sig i bedste Velgaaende. — Han bruger de almindelige Høststader, men han havde foretaget den Forandring med dem af de 8 Tom. høie Kammer, som han bruger i Yngelrummet, at han havde dannet en Kamme af to ved at borttage den ene Kammes Understykke og den andens Overstykke, og anvendt disse Stykker til ved Hjælp af Traadstifter at sammenholde Sidesykkerne, og Kammen bliver saaledes 16 Tom. høi, hvad han ansaa for at være bedre, især af Hensyn til at Dronningen uhindret kunde forjufkre Egglægningen uden at afbrydes af de to Kammeestykker. Som Honningmagasin agtede han at benytte Honningkasser efter amerikansk Mønster, 8 Tom. lange, 4 Tom. høie og 2 Tom. brede. Dog vilde han ogsaa tilbøielig benytte Honningrummet som det er og deri anvende de 8 Tom. høie Kammer.

Deretter foreviste Hr. Wood sin Samling af Biplanter, hvori der fandtes mange, vistnok for de fleste Biavlere ukjendte Sorter, som han havde tiltrukket af Frø fra England og Amerika. En Del af disse Planter vare endnu ikke komne frem og de ville ved en anden Leilighed blive nærmere omtalte. Fremdeles forevistes hans betydelige Samling af Stader og Redskaber; der fandtes her flere forskjellige Biboliger, lige fra det engelske mahogni polerede Observationsstade til den i det nordvestlige Jylland brugelige Liggelube. Af de Gjenstande, der tiltrak sig særlig Opmærksomhed, fremhæves følgende:

En ny Røgpuuster fra Posenborn, der bestaaer af en lille Puuster med en Fjeder indvendig; denne bringer Puusteren til at udvide sig, hvorved den gennem selve Røgapparatet trækker Luft til sig, tilbøielig efter samme Princip som Røgpuusterne med Gummiballoner. Som Brændmateriale anvendes Trøffe, der anbringes i en rund Beholder, omtrent som et stort Pibeoved.

*) Laaget over Honningcellerne er Bog, men Laaget over Yngelcellerne er det næppe. Det har stor Lighed med den lignede Side af „Bait“. Overs. Ann.

**) Honningen forjufkre undertiden altså godt, ogsaa i lukkede Celler, hvilket ender opmærksom Biavler vist ofte nok har set. Overs. Ann.

Et Apparat til Forskædning af kunstige Mellemvæge. Dette Apparat bestaaer af en omtr. 10 Tom. lang, 2 Tom. bred og 9 Tom. høi Beholder, hvori Vøret holdes smeltet, et Stykke glathoulet Brædt af ½ Tom. Tykkelse og af Høide og Brede saaledes, at det kan gaa ned i Beholderen. Dette Brædt gjøres først vaadt og stiftes nu ned i det smeltede Vø, hvoraf et tyndt Lag hænger paa hver Side af Brættet. Vøret gaar let af og man har nu to tynde Vøjplader. Endvidere hører der til Apparatet to Stykker 1 Tom. tykke Staalplader af Længde og Brede som Vøjpladerne. Disse ere paa den ene Side indstufne saaledes, at en Vøjplade ved at lægges imellem dem og presses, faaer samme Form som Cellebunden.

En Vøjfænde til ved sin End at anbringe Vøjstræger paa Tavlebæerne istedetfor Begynderfjesstrimler. Den er paa en sundrig Maade anbragt over en Lampe, hvorved Vøret kan smeltes og holdes flydende.

Et Dronningbur af Vøj, omtrent af Udseende som en Dronningcelle eller som et Fingerbøl.*) Et Dronningbur med en Dronningbeholder i Bunden.

En Straakube af god Konstruktion og særdeles smukt og holdbart Arbeide.

En Vøjfælde, en Dronefælde, et Thermometer til at anbringe i Stader for at vise den højeste Varmegrad, en Tavlevægt, Glasflokker, samt flere forskellige Foderapparater m. m.

Af Foderapparaterne blev det simpleste foretrukket, nemlig et Glas med 1 Tom. vid Abning, overbundet med aabent Væred.

De udmærkede Tegninger og Præparater, som Hr. Wood ere i Besiddelse af, og som ligeledes forevistes, er for alle Biavlere, der interessere sig for at gjøre sig bekendte med Bierens beundringsværdige Legemsbygning, af stor Værd at se, og de bleve betragtede med megen Opmærksomhed.

Mødet var kun tarveligt besøgt, men de Tilstedeværende havde saamegen bedre Leilighed til at betragte, især Tegningerne, og gjennem et fortrinligt Mikroskop Præparaterne, der bestod af forskjellige Legemsdele af Bier og andre Insekter, Blomsterstøv m. m.

*) For Englanden og Dronningburet af Vøj blev Hr. Wood ved Udstillingen i Strasbourg tilkjendt Hæderdiplom og ved Udstillingen i Krichalpaladset i London en Medaille.

Det besluttedes at afholde et Møde paa samme Sted Søndag den 11te Juni og d'Hr. Wood og Larsen tilbøde, at deres Bistande, og den Førsnevnte tillige, at hans Samlinger atter stilles til Afbenyttelse ved Mødet.

Det er at haabe, at ret Mange, saavel af Kredsforeningen som af Biavlerforeningens øvrige Medlemmer ville benytte denne Leilighed til paa Biavlens Omraade at gjøre sig bekendte med noget Nyt og noget Godt.

Tidlige Droner.

For at faa Droner tidlig paa Sommeren til Befrugtning af unge Dronninger, haad der jo ofte kan være af Vigtighed for Biavleren, indjættes en Tavle med Droneceller i Midten af Stadet og omgives med et Gitter eller Ræt af Rindtraad, saaledes at Dronningen kan passere alle Sider af Tavlen. Naar Dronningen er fat ind paa Tavlen, vil den snart lægge Æg, og den borttages atter, naar der er lagt Æg i alle eller dog i Størstedelen af Cellerne. Er Stadet kraftigt, vil Droneæggen blive pleiet, og der skal paa denne Maade kunne staffles Droner tilveie længe før de ellers vil fremkomme. Ved Tillæg af italienske Dronninger vil det jo have jærlig Betydning.

Erindringsliste.

Biavlermøde afholdes Søndagen den 11te Juni, Eftermiddag Kl. 3, i Restauratør Hans Jørgensens Lokale ved Maskinværkstedet i Nyborg. Forevisning af Biavlsredskaber m. m. og praktisk Undervisning i Biavl.

Samme Dag og Klokketiet afholder Kværndrup Kredsforening Møde hos Biavler J. Jensen i Sandager. Praktisk Undervisning i Biavl.

Bekjendtgørelser

til „Tidskrift for Biavl“,

som trykkes i 2000 Exemplarer og er udbredt over hele Landet, bedes indsendte til

Bogtrykkeriet i Middelfart.

Betalingen er meget moderat.

For flere Ganges Indrykkelse gives Rabat.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Bialv.

Aldgivet af Bialvforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 7.

Juli 1876.

10de Aargang.

J Henhold til Beslutning paa Foreningsraads mødet i Nyborg sidstledne 25de Mai offentliggjøres herved det af Hr. Sekretær Udsen forelagde „Forflag til Forandring i Udstillingsvedtægterne“, idet Kredsen anmodes om at ville diskutere Forflaget og meddele Bestyrelsen Resultatet før næste Foreningsraads møde i Odense engang i September d. A.

Jeg skal, for at vejlede de senere oprettede Kredse, bemærke, at de nugældende Udstillingsvedtægter, efter at være diskuterede paa forskellige Møder og underkastet gjentagne Revisioner, bleve vedtagne paa Foreningsraads mødet i Aalborg 1873. Vedtægterne havde imidlertid det Uheld allerede i Sommeren 1874 ikke at blive ansete for anvendelige for Udstillingen i Kjøbenhavn. Den kjøbenhavnske Kreds nægtede, da jeg ikke paa egen Haand kunde suspendere, hvad Foreningsraadet havde vedtaget, at yngre som Ordningssomite, og jeg maatte søge anden Assistance. Det er derfor af Vigtighed, at Vedtægterne underkastes en fornyet Bedømmelse. Hvad der særlig synes at mishage, er den Maade, paa hvilken Dommerne hidtil valges, og det er derfor væsentlig i den Henseende, at Forflaget afviger fra det Bestaaende.

Aarhus, den 22de Juni 1876.

J. Møller.

Forflag til Forandring i Udstillingsvedtægterne.

(Se Novbr.—Decbr.-Hæftet 1873.)

Paa det Foreningsraads møde, som afholdes samtidig med en Udstilling, tages Beslutning

om Tiden og Stedet for næste Bialv-Udstilling. Denne er underkastet følgende Bestemmelser:

Udstillingsudvalg.

Dette vælges paa det Foreningsraads møde, som gaaer nærmest forud for den kommende Udstilling, og til dette overdrages det Særv for at forberede Alt, vedrørende Udstillingen, saasom sørge for Lokale og dets Udtyrelse, for Arbeidskraft og Opsyn med Udstillingen, Modtagelse og Bortsendelse samt Opstilling af Udstillingsgjenstandene, Anvisning af Kvarterer til Udstillerne, Modtagelse af disse, Meddelelse af Oplysninger vedrørende Udstillingen osv. osv. Valget sker ved simpel Stemmeslæthed. Antallet fastsættes ved hvert Valg, og de med de fleste Stemmer ere Medlemmer af Udvalget, de med de færre Stemmer ere Suppleanter, som tilkaldes i Tilfælde af Forsald.

Dommere.

Disse vælges af Bialvforeningens Bestyrelse. Dommere maa ikke bedømme Gjenstande, udstillede af dem selv; her træder Suppleanter i Stedet. Disse vælges af Dommerne for hvert enkelt Tilfælde.

Udstillingsgjenstande.

§ 1. Bialvprodukter maa ikke bære Udstillereens Navn, men et Mærke og paategnet Pris. Udstillere af jaadanne skulle forud for Udstillingen indsende til Foreningens Formand en forseglet Meddelelse med Udstillereens Navn, Adresse og Udstillingsmærke.

Andre Gjenstande skulle ogsaa bære Paategning om Pris, men Udstillereens Navn istedet for Mærke.

§ 2. Gjenstande, som tidligere ere blevne prisbelønnede, skulle betegnes som saadanne, men kunne ikke atter æfse Præmie, medmindre de have modtaget væsentlige Forbedringer.

§ 3. Udstillingsgjenstande adresseres til Udstillings-Udvalgets Formand paa Udstillingsstedet og affendes frankerede til den af Udvalget nærmere bestemte Tid.

Gjenstandene kunne under Udstillingen sælges; men de folgte Gjenstande maa da have en Paategning herom. De maa ikke borttages før efter Udstillingens Slutning.

§ 4. For at der kan æfses Præmier for Biavsprodukter, maa der udstilles mindst: 4 P. Honning, 2 P. Vov og 6 Flasker Mjød.

§ 5. Udstillingsgjenstandene inddeles i følgende Klasser:

- I Klasse. Tomme Biboliger.
- II Klasse. Befolkede Biboliger.
- III Klasse. Redskaber af alle Arter (herunder indbefattet Modeller af Bihuse og Redskaber, samt Præparater af Bier og Viplanter m. m.).
- IV Klasse. Honning:
 - 1) Hvid og gul, jaavel afløben som i Tavler.
 - 2) Boghuede- og Lynghonning ligesaa.
- V Klasse. Forædlede Biavsprodukter:
 - 1) Mjød, Honningvin og Præparater, hvortil Honning er anvendt.
 - 2) Vov.

Tilfjendelse af Præmier.

§ 1. Præmie tilfjendes kun de Gjenstande, som æfse den; dog skulle Dommerne i deres Bedømmelse tage Hensyn til saadanne Gjenstande, som ere udstillede, men som ikke æfse Præmie, paa det at kun de bedste Udstillingsgjenstande vinde Anerkjendelse og Udstillingen virkelig kan opnaa sin Hensigt, at blive en Kappetid om at frembringe det Bedste til Biavlens Fremme.

Præmie maa kun tilfjendes det præmieverdige, selv om de til Præmierne stillede Beløb paa Grund af Udstillingsgjenstandenes Beskaffenhed ikke maatte finde fuld Anvendelse.

Præmierne kunne bestaa i: a) Pengebeløb, b) Redskaber og c) Skrifter.

Der kan i en Klasse eller i en Underafdeling af en Klasse tilfjendes: 1 første, 1 anden, samt efter Omstændighederne 1 tredje Præmie eller „Hæderlig Dmtale“.

Præmierne Størrelse maa forud for Bedømmelsen inddeles efter det Beløb, som af Foreningensraadet er stillet til Bedømmelsesudvalgets Raadighed.

§ 2. Bedømmelsesudvalget træder sammen Dagen forud for Udstillingens Afholdelse og efter at have ladet sig Gjenstandene forevise af Udstillingsudvalgets Formand og modtaget Fortegnelse over de udstillede Nr. og de opgivne Mærker paa et af Bestyrelsen leveret Schema, vælge Dommerne sig en Formand og dele sig i 3 Udvalg med 3 Dommere i hvert: første Udvalg for Klasse I og II, andet for Klasse III og tredje for Klasse IV og V. — Hvert Udvalg skrider derpaa til Bedømmelsen, affatter en Bedømmelsesprotokol, som, naar Hvervet er endt, undertegnes, forsegles og tilstilles Foreningens Formand. For hver prisbelønnet Gjenstand maa Dommerne angive de Egenstaber, der have foranlediget deres Dom, samt hvilke andre Bemærkninger de til Dplysning maatte finde Anledning til at udtale.

Dommerens Bedømmelse kan ikke anfægtes og kun Udfaldet skal bekjendtgjøres. Formanden for Foreningen lader ved Udstillingsudvalget, efter endt Bedømmelse, de forseglede Anmeldelser aabne, Gjenstandene vedsæie Udstillerens Navne samt Præmieedlerne, hvorefter Udstillingen erklæres aabnet for Publikum.

§ 3. Efter at samtlige Forhandlinger i Foreningens Vandreforsamlinger ere endte, uddeler Foreningens Formand de tilfjendte Præmier.

§ 4. Foruden Præmierne kan Bestyrelsen, forjaavidt Foreningens Midler maatte strække til, anskaffe saadanne Stader og Redskaber, Produkter, Skrifter eller deslige, som maatte antages at kunne interessere Medlemmerne, og lade disse Gjenstande bortlodde. — Bortlodningsgjenstandene udvælges, om muligt, blandt de udstillede, prisbelønnede Gjenstande. Disse Bortlodningsgjenstande skulle for selve Bortlodningen udstilles og betegnes som saadanne.

Anmærkning Hvis Biavlerforeningens Pengemidler maatte tillade det, vilde Forslagsstilleren tilraade Indførelse af Medaljesystemet, jaaledes at Sølvmedaillen blev første, Bronze-medailen anden og „Hæderlig Dmtale“ tredje Præmie. Enhver Præmietager skulde saa have Frihed til inden en vis Frist enten at vælge Pengebeløb eller Medaille.

Om Raaddenyngeleu.

Af Pastor Schönfeld.

(Sluttet.)

Da nu Bacterierne — der tidligere ere bleve regneble blandt Infusorier, men derimod af de allerfleste Botanikere regnes blandt Planterne — som klorofylfri Celler, der udelukkende formere sig ved Uvedeling og ikke assimilere Kulshyre, maa tælles blandt Svampene, saa tør jeg vel nu, uden at faare „min videnskabelige Samvittighed“, anse det for bevist, at lavere mikroskopiske Svampeformer ere at betragte som Fremkaldere af Raaddenyngeleu, idet jeg dog foreløbig lader det uafgjort, om Contagium ligger i Preufs' Micrococcus eller i de med dem samtidsigt optrædende Bacillus-Æraade.

Alligevel har jeg dog, for at møde enhver tænkelig Indvending, endnu udvidet mine Forsøg i denne Retning. Omendkjøndt jeg nemlig, i Særdeleshed ved de i Forening med Dr. Gibaud den 2den August foretagne Undersøgelser, ikke blot foresandt de onspurgte Svampeformer i friske, for kort Tid siden afdøde Larver, men ogsaa i levende, der dog øiensynligt vare syge, saa kunde det dog være muligt, at Modstanderne nu vilde sige, at Contagium dog alligevel ikke laa i Svampene, men derimod i Raaddenyngelemasens vandagtige, æggehvideholdige eller fede Bestanddele, Svampene havde blot her som overalt hurtigt indsmuglet sig i de døde eller syge Larver.

Jeg fyldte derfor, for ogsaa at modbevise denne Indvending, en Glascylinder med destilleret Vand og opløste deri en betydelig Mængde Raaddenyngelemasse. Denne Opløsning filtrerede jeg gjenneem et 18-dobbelt Filter af det bedste Filterpapir. Ethvert Forsøg, som jeg nu gjorde for med dette filtrerede Vand at befænge to ny opstillede Forsøgsstader med Raaddenyngele, var forjævedes.

Vandet havde mistet de svampeagtige Organismer.

Mine Forsøg stemte sølgelig fuldstændig overens med Klebs's Filtrerforsøg med Micrococcus septicus og med Chauveaus Diffusionsforsøg med Micrococcus Vaccinæ. Micrococcus septicus, en pathogen Kugle-Bacterie, er nemlig Contagium for Blodforgiftning. Et Atom af det Saarflod, i hvilket denne Svamp vexer, som bliver bragt ind i sundt Blod, fremkalder strax igjen Blodforgiftning. Filtrererede derimod

Klebs's Saarflodet gjenneem Leercylindre, saa var dets Contagium forsvunden; Micrococcus Vaccinæ, der ligeledes er en pathogen Kugle-Bacterie, danner Koppernes Contagium. Ved Chauveaus endosmotiske og Fortyndelsesforsøg er det godtgjort, at den micrococcus-fri Lymfe ikke mere er istand til at fremkalde Koppedannelse. Ved disse, som ogsaa ved mine Forsøg er det slaaende bevist, at kun de svampeagtige Organismer ere Contagiets eneste Bærere. Saa, jeg fik allerede de samme Resultater, naar jeg ved rolig Stillestaaen lod den ovennævnte Opløsning klare sig, hvortil der rigtignok behøvedes nogle Uger. De runde Svampeformer ere tungere end Vand og synke langsomt tilbunds; Bacillus-Æraadene gaa lidt efter lidt over i rolig Tilstand eller dø delvis bort og synke saa ligeledes tilbunds. Helde jeg nu, omendoglaa temmelig meget af den klarede Væske forsigtig paa Spyfluemaddiker, saa paafulgte der, selv efter flere Forsøg, aldrig nogen Smitte.

Men selv om nu ogsaa Spørgsmaalet angaaende den ondartebe Raaddenyngeles Contagium er løst, saa ere vi dog langtfra færdige med Raaddenyngeleu. For de ligefremme Praktikere kan det muligvis være tilstrækkeligt at vide, at mikroskopiske Svampeformer ere Sygdommens Aarsag, men Videnskaben skal saa endnu udforske Svampens Udviklingshistorie og Slægtart, den skal søge Grunden til den eiendommelige Raaddenfæbsdannelse, den skal udfinde Smitteens Art og Waade.

Desværte ere vi ikke paa det klare med alle disse Punkter. Spørge vi nemlig først efter Svampens Udviklingshistorie og Slægtsart, saa maa vi ovenikjøbet igjen begynde forfra. Efter Opdagelsen af Bacillus-Æraadene, som foresindes i enhver frisk ondartet Raaddenyngele, men derimod aldrig i den naturlige Forraadnelse af Bilarver, og efter den rigere Erfaring, som Videnskaben i den nyere Tid har vundet ligeoverfor hine Svampeformer, som Dr. Preufs har kaldt Micrococcus og Cryptococcus, kan man ikke længere uden videre bifalde Dr. Preufs' Angivelser om Raaddenyngelesvampens Slægtsart. Ligesaa vist og utvivlsomt som Micrococcus befinder sig i enhver med Raaddenyngele befængt Celle og staaer i oprindelig Sammenheng med Sygdommens Fremkomst og Udvikling, ligesaa lidt er det bevist, at denne Svamp, saaledes som Dr. Preufs antager det, hører til Barmesvampenes Klasse og i den videre Kultur

udvikler sig til forskellige Skimmelsvampe. Dr. Preufs staaer med sine Anskuelse fuldstændig paa Professor Galliers Side. Denne udmærkede Lærdes Værmethæori bliver imidlertid efter de Barrys Exempel paa det heftigste bekæmpet af de fleste Botanikere og Mykologer. Jeg kan naturligvis i en Strid mellem Jaglærde ikke tillade mig nogen Dom pro eller contra, men særligt med Hensyn til vor Raaddenynghel-svamp maa det være mig tilladt ogsaa at ytre mine Betænkneligheder ligesoverfor Professor Galliers Anskuelse og de af ham opnaaede Resultater. Som bekendt har Professor Gallier truffet 4 forskellige Ascomyceter ud af Raaddenynghel-massen, men der mangler det omstøbelige Bevis og den Garanti, at hine 4 forskellige Svampe virkelig ere vorede ud af Micrococcus og at Hr. Professoren har arbejdet i fuldstændig rent Forsøgsmateriale, da han fik dette langt borte fra. Spørgsmaalet angaaende Raaddenynghel-svampens Slægtsart maa derfor endnu anses for ubesvaret.

Men naar nu den af Dr. Preufs opkalbte Micrococcus ikke er nogen Værmesvamp, hvad er den saa? Man kan tænke sig to Tilfælde. Enten er den en Kugle-Bakterie -- ikke i Dr. Galliers Forstand, som ogsaa kalder Kugle-Bakterier for Micrococcus, og antager dem for lavere Udviklingsformer af høiere Svampe, saa at der af dem kan udgaa de forskjelligste Skimmelsvampe — men derimod en særlig selvstændig Svampeslægt, som kun formerer sig ved Tvedeling og hører til de contagiose eller pathogene Bacterier, saaledes som Micrococcus Vaccinæ, der fremkalder Koppperne, Micrococcus diphtheriticus, der fremkalder Diphtheritis, Micrococcus Bombycis, der fremkalder en Epedimi blandt Silteormene; eller ogsaa er den Goudier, det vil sige den varige Spore af de sig i Raaddenynghelen befindende Traad-Bacterier, af den allerede ofte omtalte Bacillus-Form.

Begge svampeagtige Organismer stode saa i udviklingshistorisk Sammenhæng.

Formodentlig er det Sidste Tilfældet. Rigtig nok har man ved Bacterierne i Almindelighed endnu ikke videnskabelig kunnet eftervise nogen Formering ved Goudier, men derimod kun en Formering ved Celledeling, men netop ved de Traad-Bacterier, hvortil den i Raaddenynghelen forekommende Bacillus hører, formodede Professor Cohn, allerede i sin for to Aar siden udgivne Afhandling om Bacterier, Forekomsten af

Goudiebannelse; ligesaa Polebotnom i Wiesners mikroskopiske Undersøgelser. S. 133.

Denne Formodning bliver ved Raaddenynghel-svampene understøttet ved Følgende:

1) Fodrer man en Bibefolkning med Honning, i hvilken der er opløst et Kvantum gammel tør Raaddenynghelmasse, hvori der ikke forefindes nogen Bacillus-Traad, men derimod nok hine runde Svampeformer, saa dør efter nogen Tids Forløb, saasnart Bierne tilberede Fodergrød af hin inficerede Honning og fodre Larverne dermed, den største Del bort af disse. Undersøger man nu de afdøde Larver, saa ere de, navnlig i deres Larvfanal, opfyldt med Bacillus-Traade. Dr. Sidam fandt disse Bacterier allerede i 1 Dags Larver. Jo ældre Larven bliver og jo mere den senere flyder hen i den befindende Raaddenynghelmasse, desto talrigere blive de. Men kun til en bestemt Grændse og Tid. Med Massens tiltagende Udtørring forsvinde de igjen, og de runde Svampeformer blive kun tilbage. Lader nu denne Forsvinden sig i nærværende Tilfælde ikke forklare derved, at alle contagiose Bacterier altid forsvinde og træde i Daggrunden, saasnart de have dræbt deres Offer og dette gaer i Forraadnelse, fordi de blive trængte til Side af den Raaddenstaben fremkaldende Bacterium Termo, saaledes som navnlig Davaine har eftervist dette ved Bacteridium Anthracis i de af Milkbranden døde Dyrs raadnede Blod, lader jeg, denne Forsvinden sig forklare herved, fordi der karakteristisk aldrig findes Bacterium Termo i Raaddenynghelmassen, saa synes det kun at tyde hen paa, at Bacillus-Traadene ved Massens tiltagende Udtørring gaa over i rolig Tilstand ved Dannelsen af varige Sporer.

2) Tillaer man en Blanding af 20 Gr. destilleret Vand, 0,1 Gr. fosforsur Kali, 0,1 Gr. svovlsur Magnesia, 0,01 Gr. salpetersur Kalk og 0,2 Gr. vinur Ammoniak, saa har man en vandklar Næringsvæske, i hvilken man med stor Letthed indtil utallige Millioner kan opdrage enhver Raaddenstab fremkaldende og Raaddenstab elsende Bacterie. Contagiose Bacterier derimod, der ere bekendte som Fremkaldere af Epedemier og altsaa oprindelig byggede i hvide Organismer, formere sig ikke i den omtalte Væske, fordi de behøve en ganske særlig specifik Næringsbund. Naar nu den sig i Raaddenynghelmassen befindende Bacillus heller ikke formerer sig i denne Næringsvæske, saaledes

som jeg her kan eiterwise det for Dem i en Række Forsøgskolber, saa synes dette ligeledes at tale for denne Svampes pathogene Karakter og endvidere for dens udviklingshistoriske Sammenhæng med de runde Svampeformer.

Rigtignok bliver dette Sammenhæng, som jeg ogsaa udtrykkelig vil fremhæve det, kun Formodning indtil den faktiske Forbindelse af begge Svampeformer i et lykkeligt Dieblak lader sig mikroskopisk efterwise. Indtil da vide vi nok, at Svampene kort og godt ere Aarsagen til Naaddenyngelen, men vi vide ikke endnu, til hvilken Slægtsart Svampen hører og kjende ikke heller dens Udviklingshistorie.

Uf den Grund vide vi endnu heller ikke noget Vist om Smitteens Art. Man kan rigtignok ikke betvivle, at Svampene, naar Naaddenyngelen er udbrudt i et Stæde, kunne trænge ud af de syge Stæder og ind i de sunde med Luften, saaledes som jeg forrige Aar har gjort det anskueligt ved de runde Svampeformer med mit Apparat og som man ved Bacterierne meget let kan se det, naar man lægger en Glasplade over et Fod med bacteriehoidigt Vand. Den underste Side af samme beslaaes snart med Vanddamp, som blive draabeslydende ved Paaheldning af Ether, og ved Undersjævelsen indeholde talrige Bacterier. Endvidere kunne de udbaare Svampe bringes ind i Doligen ved Bierne, umiddelbart fra Stædet eller fra Blomster og Sugepladsjer; man kan endnu tænke sig andre Tilfælde af Smitte. Men derved have vi dog endnu intet Holdpunkt for Sygdommens første Fremkomst. Men vilde det ved fortsat Forsken stadfæste sig, at Naaddenyngelsvampen maa regnes i Bacteriernes Klasse, saa maatte vi vel utvivlsomt søge Inficeringens Arne og Kuglested ved Bierne Sugepladsjer, og i Særdeleshed ved de af dem saa afholdte og yndede ammoniakholdige Stæder.

Kuvel, De se mine Herrer, hvormeget der endnu er at gjøre, inden Alt klares og inden vi naa Enden. Vi maa prøve og blive ved at prøve døde og syge Larver i alle deres Udviklings Stadier og paa alle Naaddenskabens Trin, thi ikke blot den fuldt udviklede, men meget mere den begyndende Epidemilover at give os den fornødne Oplysning. Vi maa uafslædig iagttage Kugebierne Larvkanaler og Chytusmave, Foderstakten i Cellen og Vandet i Sugestederne, med Mikroskopet i Haanden. Dertil hører rigtignok et Mikroskop med den stærkeste Forstørrelse

og Immerfionsystem, hvilket kraftige Instrument jeg desværre ikke eier. (Her fulgte meget livlige og længevarende Bisfaldsyttringer fra Forsamlingen.)

Om Bierne's Fodring.

(Fortsat.)

Det har iaar vist sig, hvilken stor Betydning Bierne's Fodring har for Bivolen, idet paa mange Stæder her i Landet mindst 80 pCt. af de Stæder, der have været overladte til sig selv, ere gaaede tilgrunde af Mangel paa Næring eller ialtfald af Mangel paa tilstrækkelig god og sund Næring. Det kan derfor ikke nok tilraades at fodre og at begynde dermed itide.

Paa de Bistænder, hvor Fodring har været anvendt i rette Tid og med Omhu, have Bierne i Forhold til Veirtilstanden holdt sig godt, ja, for flere Bivollere endogsaa meget godt, og disse have nu (i Slutningen af Juni) baade Sværme og Hønningsspil.

Det er bedst at fodre saaledes om Sommeren og om Efteraaret, at man kan undgaa den tidlige Foraarsfodring, og dette kan ske, naar Vinterhaderne forsynes med 16—20 Pds's Forraad, hvilket de imidlertid under almindelige Omstændigheder ikke fortære.

Som tidligere bemærket bør Sværme og Afleggere fodres strax efter at de ere bleve selvstændige Bisfolk og de største Bivollere i Verden, Amerikanerne, bruge denne Fremgangsmaade med stort Held.

Det ligger ogsaa nær, at denne Fodring især fremmer Byggearbeidet og derved ogsaa den tidlige Yngelansætning, idet Udsædning af Vog, hvortil der udfordres en høiere Varmegrad i Stædet, gaaer langsomt, naar Starkesteden af Bierne maa søge Marken for at hente Næring; hvorimod det gaaer hurtigere, naar Bierne ved Fodring kan lade et større Antal blive hjemme og udvikle den fornødne Varme samt varetage de indre Forretninger i Stædet.

Det gjælder især om at fodre disse Begyndere i daarligt Veir og ved Aftagen i Trækket; men mindre Folk maa fodres i ethvert Tilfælde. Saadanne smaa Folk ser man jo meget ofte, naar de ere overladte til sig selv, kun at bygge nogle faa Stykker Tavler, undertiden kun af 4—5 Tommers Længde, og om Efteraaret ere disse fordetneste aldeles tørre og undertiden ere Bierne allerede døde af Sult. Naar et saadant

Stade nu, ved fra Begyndelsen at blive fodret, kan bringes i Vintersland, saa er dets hele Værdi jo en Erstatning for den ydede Fodring.

Derimod vil Mange vel indvende, at naar Stedet skal bringes op til at veie 18—20 Pd., saa maatte det gives 20 Pd. Honning eller Sukkeropløsning, men dette forholdes sig ikke saaledes. Naar et lille Folk først er hjulpen frem ved den tidlige Fodring, saa samle de senere langt mere, end hvis de ikke vare blevne fodrede, hvilket jo hidrører fra, at der er bygget langt flere Forraadskamre og fødte langt flere Arbeidere.

Før ikke mange Aar siden kendte man som Foderstoffer kun Honning og Sukker; nu fodres der tillige med Mel, Mælk og Æg m. m. Mælfodring har i nogle Aar været anvendt i Udlandet, men kun enkelte Steder her i Landet, hvor flere Bavlere have næret Frygt for, at den skulde kunne blive Aarsag til Sygdommen Naaddenynge. Denne Frygt er nu, efter at Honning- og Sukkerfoderet blandes med Salicylsyre, aftaget, og Mælfodring anvendes af mange Bavlere, som finde sig tilfredse dermed.

Der kan bruges Hvedemel og Rismel, men Ærtemel er at foretrække, og det gives altid udenfor Stedet i flade Skaale, som maa sættes paa et Sted, der ikke er udsat for Vinden.

Fodring med Mælk og Æg er derimod kun i sin Begyndelse og saavidt vides er der kun enkelte Bavlere her i Danmark, som gjøre Forsøg dermed, og skal der herom blive meddelt mere, saasnart der indvindes Erfaringer i denne Retning. Som foreløbig Anvisning hertil tjener Følgende.

Mælfodringen. Af Emil Hilbert.

(Efter „Bzt.“ af Emil Koch).

Efter at Biernes Fodring med Mælk og Æg har vundet almindelig Anerkendelse, kunde det ikke være afveien atter og atter at bringe den i Grindring; thi den enorme Angelfæstning, selv i de Egne, som ere yderst fattige paa Blomsterstøv, saavel som og det uuiskefendelige Velbefindende, som man iagttager hos saaledes fedede Bier, kan nok have al Lovd om Mælk- og Ægfodringens Hensigtsmæssighed. Men huskes maa det, at der ikke maa fodres med Æg, naar Veiret ikke tillader Bierne at flyve ud. Der-

imod kan man helt vel begynde at fodre med Mælk kort efter at Bierne have holdt deres første almindelige Renselsesudflugt og Livet begynder at røre sig i Stedet. Det er ligegyldigt om man tager Komælk eller Gedemælk, men den maa være frisk og kogt. Vil svage Folk ikke tage Foderet, naar det sættes foruden eller foroven i Stedet, saa gjør man bedst i at helde Mælken i en Tavle og hænge den tæt ind til den sidste beleirede Tavle.

Skal den spekulative Fodring tillige være Nødfodring, saa tages to Pd. Sukker til en Pot Mælk. Ved Spekulationsfodringen kan man lidt efter lidt nøies med et Pd. Sukker til en Pot Mælk. Før Sukker og Mælk koges sammen, maa Sukkeret opløses i varmt Vand, dog kun i saameget Vand, som er høist nødvendigt til Opløsningen. Mælken har ikke saa let ved at optage Sukkeret i sig. Før Mælken og det opløste Sukker koges, blandes pulveriseret Salicylsyre deri. Til en Pot tages saameget som en Tert. Ved Ægfodringen tages derimod en tre Gange saa stor Portion Salicylsyre. Naar Sukkermælken er afkølet efter Kogningen, saa skummes den, da Skummet indeholder mange urene Dele. Foderet maa kun gives lunkent, naar Bierne kunne flyve ud, og indtræder et Veir, som holder Bierne flere Dage i Arrest, saa maa der aldeles standses med Fodringen; fordi Bierne ellers vilde blive urolige paa Grund af, at de ikke kunde faa Velighed til at rense sig, hvortil de ved denne Fodring trænge mere end ellers. Da der ved Mælfodringen ikke foranlediges Nøverier, saa kan man fodre til hvilken som helst Tid paa Dagen. Siden den 30te Marts (S. skriver denne Artikel den 8de April 1876) fodrer jeg 56 Bisfolk og giver dem daglig 5 Potter, men jeg vil lidt efter lidt stige til 10 Potter daglig og vedbliver til Trækket er i fuld Gang. I Egne, hvor der findes taalelig Blomsterstøv, er det tilstrækkeligt, naar der spekulativt fodres to Gange ugentlig.

Salicylsyren forebygger den sure Gjæring i Mælken for længere Tid og forhindrer Svampdamelsen aldeles og derfor er det ikke nødvendigt at rense Fodertrugene hver Gang.

Salicylsyren baade forebygger og ødelægger Naaddenynge og er, fornuftig anvendt, aldeles uskadelig, hvorfor den ikke skulde mangles ved nogen som helst Slags Fodring.

Biernes Flytning.

Af Emil Koch.

Da Tidskrift for Biaul ikke alene er bestemt for Mestrene i Faget, men ogsaa for ikke altfor flogne Svende og videbegjærlige, lærvillige Begyndere, saa vil jeg tillade mig at omtale Biernes Flytning for hvem, der gider høre om denne Sag.

Men da der i vor Friktionstid let kan blive gjort en farlig Støi om en Pandefage, saa siger jeg paa Forhaand: skulde jeg komme til at skrive Noget, som er „ubegribeligt dumt“ og derved støde an mod Folk, som have al Visdom i Forpagtning, saa er mit Maal ikke Strid og endnu mindre Tugtelse; nei, jer jeg Nogen komme med Nisfet, saa er jeg ikke hjemme.

Altsaa Biernes Flytning i al Venlighed!

Har man Bierne i Straakuber, som skulle flyttes, saa maa man sørge for, at Bortavlerne ikke rives løs og at Bierne ikke mangle Luft. Kuben kan godt bæres, men helst af to Personer, da enkelt Mand vanskeligt kan gaa ret langt frit og ugenert med en sliq Byrde. Enhver Ufskerhed, enhver Rystelse, gjør Bierne mere og mere misfornøiede. Før Kuben tages af Standbrædtet, pilles Klningen bort og lidt Røg pustes ind ad Flyvehullet. Med langsom og sifer Haand vendes nu Kuben om paa den Maade, at Tavlerne stadig staa paa Kant, da de ellers ved Biernes, Honningens og Hugelens Tyngde let brydes løs. For at kunne vende saaledes, maa man i Forveien have understøjt, i hvilken Retning Tavlerne ere byggede. Saa snart Kuben er sat paa Hovedet i en Spand, bindes Abningen til med et aabent Stykke Løi. Det mest aabne Løi er det bedste, naar blot Bierne ikke kunne komme ud. Bierne blive altid noget urolige ved at blive saaledes endvendt, de vil ud og snaffe et Ord med, og bryde paa, som om de havde Affordarbejde. Naar de under disse Omstændigheder ikke have tilstrækkelig frisk Luft, saa kunne de let kvæles.

Kuben bæres nu med Abningen opad af to Mand, som maa gaa soldaternæssigt for at ryste Bierne saa lidt som muligt. Ankommen til den ny Standplads, vendes Kuben med samme Forsigtighed og med samme Hensyn til Tavlebygningens Retning, som den blev vendt første Gang. Først nu løses Baandet, hvormed det aabne Løi var bundet over Kuben. Løiet selv bliver til næste Morgen. Flytningen fore-

tages bedst om Aftenen, og selvfølgelig ikke ved Vinterveir. Vil man flytte Kuben tilvogns, saa lægges et godt Lag Halm paa Bunden i Vognen. Kuben sættes nu paa Hovedet i Halm, saa at Bortavlerens Retning er tværs over Vognen. Kuben afstoppes med Halm. Mærker man, at Bierne blive meget urolige, saa maa man af og til holde stille. I varmt Veir er det ogsaa helt godt at stænke lidt koldt Vand paa Løiet, hvormed Kuben er tilbunden.

Vil man flytte et Dzierzonstade, da lukker man Flyvehullet med et Stykke Serntvist. Ligeledes tages Glas- og Trædøren bort, hvis det er varmt Veir, og erstattes med en Dør af Serntvist. I kjoeligt Veir behøves dette ikke. Huset vendes ikke, men flyttes i sin sædvanlige Stilling. Gravenhorst's Buestade derimod maa ganske behandles som et Kubestade.

Skal Bierne flyttes fra en Bolig over i en anden, da maa der mærkes følgende:

Naar en Sværm er fanget i en Straakube, stilles denne ikke som almindelig, paa et Standbrædt, men derimod paa to Stokke, der ere lagte paa Standbrædtet. Den kjoelige Aftenluft har saa Afgang til Sværmen, som saa trækker sig tættere sammen. Kl. 8 om Aftenen lægges et Stykke Pap, paa omtr. en Alen i Firkant, paa Jorden ved Siden af Sværmerkuben. Denne tages forsigtig fra Standbrædtet og stødes en Gang rask med Abningen ned paa Pappstykket. Kuben lægges tilside, Pappstykket bøies lidt sammen og Bilkumpen heldes i den tilkommende Bolig, hvorpaa Glasdøren sættes rask, men forsigtig for. Veed man, hvad man vil, — har man et roligt Sind og en sifer Haand, saa er denne Flytning kun en Leg.

Skal Bierne i et Buestade, saa sættes Indstudsstjællen med den buede Ende paa sin Plads, men heldes saameget med den anden Ende ind i Honningrunnet, at der bliver Plads til Bilkumpen, hvilket endnu bedre naaes, dersom dersom man saantidig sætter Stabet saaledes paa Jorden, at den Ende af Stabet, som skal være Ingelrum, staaer noget høiere end Honningrunnet. Saa snart Bierne ere i deres Bolig, vendes Buestadet langsomt om og sættes paa Standbrædtet, hvorpaa der ligger to tynde Stokke, for at ingen Vi skal bestadiges. Stokkene tages siden forsigtig bort. Næste Morgen vendes Buestadet og Indstudsstjællen sættes i sin rette Stilling. Det er raadeligt at have Flyvehullet lukket saavel i Dzierzonstabet som ogsaa

i Buestadet, mens Bierne heldes ind, men det maa lukkes op, naar Huset har indtaget sin frentidige Plads. (Fortf.)

Jeg antager, at de fleste Læsere helst ønske en Ende paa de Forhandlinger, der i det sidste Aar ere førte mellem Hr. N. Jensen og mig. Derfor skal jeg fatte mig i yderste Korthed og kun omtale et Par Punkter, som synes mig at være de vigtigste.

1) Bliver Honningen blandet med Sukker, naar man anvender dette til Biernes Mæring? Gaar man frem efter min Veiledning — fodrer kun fra 15de April til 15de Mai, giver daglig kun smaa Portioner og kun fodrer for at fremme Inngelen (se min „Veiledning“ Pag. 87 og 88), men ikke for at forøge Forraadet, saa vil der ikke komme en Draabe Suffervand i Honningen; thi alt Sukkeret vil blive fortæret, for Bierne angribe deres forseglede Honningjorraad, og skulde der ogsaa med en lidt for stærk Fodring komme mere Sukker i Inngelrummet, end der behøves til Biernes Mæring, saa vil det blive forjægtet her ligesom Honningen, men intet kommer op i Honningrummet, som jo først langt senere bliver gjort tilgængeligt for Bierne. Da enhver Biavler jo er i Stand til at høste en vis bestemt Art af Honning — Vindehonning, Kløverhonning, Granhonning m. m. — vil man med samme Letthed kunne høste god naturlig Honning af Honningrummet, selv om der skulde være lidt Sukker i Inngelrummet. Da Bierne netop i April og Mai bruge en stor Mængde Mæring til Inngelen, vil Sukkeret fortæres alt som det indfodres.

Fodrer man i Træktiden i slet Veir, vil det samme være Tilfældet; Bierne ville ikke forøge Forraadet, medmindre man vilde give store Portioner. Men da jeg kun giver smaa Portioner, fordi jeg kun vil holde Inngelansættningen i Gang, bliver der ikke opdyngt Forraad af Suffervand, og et sligt Produkt kan der derfor ikke blive Tale om at høste, og det saa meget mindre, som jeg aldrig fodrer egentlige Honningstader, da de have Forraad nok til, at Inngelen i den kan fremmes.

2) Naar Hr. Jensen mener, at Aarsagen til, at min Honning var tyndflydende i Efteraaret 1870, var, at den indeholdt Suffervand, er dette en Misforstaaelse; thi denne Honning var

ene og alene høstet af Nr. 25, som gav mig 75 Pund, og dog ikke havde faaet en eneste Smule Sukker. Grunden til, at Honningen i lang Tid holdt sig flydende, maa jeg derfor søge i den Omstændighed, at jeg tønte Stadets Honningrum hver 5te Dag.

3) Hvorfor tønte jeg hver 5te Dag? For at Honningen kunde blive fri for Vand, Foderjæst og Larver. Ganiske vist var der Æg i Honningen, men da de øieblikkelig bleve juede fra den, kunde dette næppe forringe dens Værdi. At der derimod hverken blev høstet Vand, Foderjæst eller Larver vil dog Enhver kunne indse, da der medgaaer 3 Dage inden Larven forlader Æget, og Dronningen aldrig indfinder sig i Honningrummet før atter at lægge Æg, førend alle Cellerne ere fuldstændig istandsatte og polerede. Hertil medgaaer ofte flere Dage. Hvorfra skulde saa Larverne, Vandet og Foderjæsten komme?

Hvad det øvrige, Hr. Jensen skriver, angaar, skal jeg ikke sige et Ord, da det er Biavlens uvedkommende, om han finder jeg tænker mere eller mindre klart, eller argumenterer som Per Degn osv. Derfor skal jeg for mit Vedkommende afslutte Debatten. B. Rojesen.

Grindringsliste.

Biavlermøde afholdes Søndagen den 23de Juli, Eftm. Kl. 4, hos Hjulmand Ringlarsen i Slagelse. Drøftelse af de Spørgsmaal, som komme til Forhandling paa Foreningsraads mødet i Odense.

Søndagen den 30te Juli, Eftm. Kl. 2½, afholdes Biavlermøde hos Biavler Lars Hansen i Gislev. Foredrag af Dyrlæge Jensen samt praktisk Undervisning i Biavl.

Kreditsforeningen Tikjøb pr. Fredensborg holder Møde Onsdagen den 2den August, Eftm. Kl. 4, i Tikjøb Skole, hvortil ærede Medlemmer af andre Kredse venligt indbydes.

Tikjøb, den 7de Juli 1876.

Naar Kreditsforeningens Vegne:
F. F. Hannemann.

Tidskrift for Bavl.

Udgivet af Bavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Aalborg.

Nr. 9.

September 1876.

10de Aargang.

Foreningsraads mødet og Udviklingen i Odense, se Side 71 og 72!

Maaret 1876

er for Bavl en snart tilende og vi kunne allerede nu betragte Resultaterne. Vinteren var lang og fordervelig for Lufte af Bifolk; Foraaret koldt og hæmmende for Udviklingen. Endelig kom en varm, stadig Sommer, hvori Staderne udviklede sig prægtigt, forsaavidt de vare istand dertil og Mange kunne rose sig af et godt Bavar.

Det har helt igjennem været et lærerigt Aar. Stærke Stader med tilstrækkeligt Vinterforraad have overvintret godt, navnlig hos saadanne Bavlere, der passede paa og benyttede de enkelte Dage, hvor de kunde lade Bierne rense sig. Hvor dette forsømtes ere Staderne dog gaaede tilgrunde, fordi Ingelsætningen blev forsinket og de gamle Bier gik tabt før der kom tilstrækkeligt af de ny. Hvad Fodring i Foraaret har at betyde, det have vi iaar set og jeg skal da navnlig henviser til de Resultater Foreningens Næstformand kan opvise — og jeg vilde have ønsket Foreningens Medlemmer det Syn jeg saa midt i Mai: Ivarnefærdige Stader, saa kraftige som mangen Gang ikke have i Midten af Juni, og det var vel at mærke ikke enkelte, men gjennemgaaende alle Stader. Det turde vel forekomme Mange, at det er en stor Udgift at føde saa meget Sukker paa sine Bier, men naar man bag efter ser, hvad Hr. Wood har opnaet i stærke Stader, da Sommeren endelig indfandt sig, Stader, der kunde samle store Forraad og virkelig gjorde

det, saa fortryder man ikke at gjøre et Ubleg. Vi maa være Hr. Bojesen Tak skyldige fordi han allerede for lang Tid siden saa stærkt talte Fodringens Sag.

Vor Opgave for Fremtiden synes mere og mere at tage fat paa den egentlig praktiske Del af Bavl, med Theorien synes man at være færdig. Den, der vil gjøre sig bekendt med Bierne Naturhistorie, finder intet Spørgsmaal ubesvaret. Selv de store Uheld, der hidtil truede Bavlere, f. Ex. Vipesten, har fundet sin Løsning; men i Praxis er der overmaade meget at gjøre. Det gjælder netop Nøgten af Bierne, at sørge for Indvintning, Overvintning, Udvintning, Fodring om Foraaret og Efteraaret og under daarlige Træfforhold, at studere Træfforholdene (Vegetationen), benytte Slyngeaffinen og spare Vortavlerne, saaledes at Bierne have Celler til at gemme den indsamlede Honning i, naar vort ustabige Veir nu og da tillade Bierne et Par gode Træddage. Vegetationen for Bierne bliver med hver Dag vanskeligere, efterhaanden som Agerbruget skrider fremad, Ufrugt i Marken forsvinder; Træffet indskrænkes mere og mere til enkelte Plantearter, ikke vildtvoksende af forskjellig Art og til alle Tider, medens Bierne kunne lye, men Planter af en Art i stor Mængde paa bestemte Tider, f. Ex. Raps, Kløver, Boghvede, Vikler og Bønner.

Om Stader og Nedstader er der skrevet og talt saa meget, at „det Halve kunde være nok“, men hvorledes Staderne og Bierne i dem skulle nyttes af Bavlere, hver i sin Egn og efter de der værende Forhold, hvorledes Enhver maa lempe sin Bedrift efter Klima og Vegetation,

dette synes mig at være Hovedopgaven i den nærmeste Tid. Jeg haaber, at den Udstilling i Odense, der nu med saa megen Iherdigheid forberedes af Ordningskomiteen, og det Ordliste, der tør ventes paa Mødet, vil give Stødet til forøget Liv paa det praktiske Omraade. M.

Et fortrinligt Overvintringsstade.

Af Dzierzon.

(Efter „Bztg.“ af Emil Koch.)

Straaakuben holdes i Almindelighed for det bedste Overvintringsstade saavel paa Grund af dens runde og hvælvede Form, som og fordi Straaæggene ere saa varme; men ogsaa i Straaakuber kunne Bierne lide meget i streng og langvarig Kulde, ja ligesom fryse ihjel, hvorpaa jeg 1845 har havt Exempel.

De yderste Bier lide naturligvis mest. De maa anstrænge sig mest for at forøge Varmen. Længere inde i Viklumpen ere Forholdene bedre; thi den af de Udvendige frembragte Varme kommer de Indvendige tilgode, saa at disse kunne forholde sig rolige. So større Antallet af disse lykkelige Indvendige forholdsvis er, desto mindre lider Folket af Kulden og desto billigere bliver det forholdsvis overvintret. Derfor er det fordelagtigt for en god Overvintring at gjøre ethvert Bisfolk saa mandstærkt som muligt ved Efteraarsrevisionen. Om Foraaret foretrækker Bivleren to nogenlunde stærke, selvstændige Folk for et overmaade stærkt Et mindre stærkt Folk, som har en god Dronning, kan nemlig snart formere sig og bære et lige saa stort Forraad hjem, ifald Hovedtræffet kommer sent, som et Folk, der dobbelt saa mandstærkt har gjen-nemgaaet Vinteren.

Ved Vinterens Begyndelse kan man bringe to Bisfolk saa nær sammen, at de under Vinterhøilen danne en Klump uden dog at ophøre med at være selvstændige, idet en tynd Væg holder dem fra hinanden. Dette sker lettest i Tvilingsstader. Til at lave et Dobbelstade udfordres baade mindre Tid og Materiale end til at lave to Enkelstader, og et saadant bliver ikke for tungt hverken for kortere eller længere Bladsliste. Ydervæggene dannes bedst af tynde Fjælle, men forsynes med en Galmbeblødning. Man har rigtignok lavet de smukkeste Vægge af Halm og med Rette belønnet dem med Præmie, men tager man Hensyn til den Tid, der bruges til en saadan Væg samt til det Nødvendige: en Pressemaskine, Hør, Traad, Vægter osv., saa

bliver den erstattede Trævæg temmelig dyr, især da en Straavæg aldrig kan faa den Properhed, Glathed og Varighed som en Trævæg. Bugløbspletter kan man visse af Træ, men ikke af Straa. Fra en Trævæg feier man lettere Bierne bort og løsner Tavlerne lettere end fra Halm, i hvilken Bormøllet ogsaa altfor let finder Smuthuller. I Nødsfald kan man bruge Fjælle, som ellers ikke ere til noget. Er blot den ene Side nogenlunde jævn, saa gjør det intet, at de ere tynde; thi da kan man anbringe Lister istedetfor Riller til Tavlebærere, omendstjændt Rillerne ere benjigtsmæssigere.

Paa to Stumper Vægter, saa lange som Stadet skal være dybt og saa brede som Straabeblødningens Tykkelse, altjaa $1\frac{1}{2}$ " a 2", fastsaaer man Fjæl ved Siden af Fjæl, saaledes at den indvendige Side bliver saa jævn som muligt. Rillerne til Kammerne kan man strax anbringe ved at jave $\frac{1}{4}$ " ned i Træet og bortskjære en fileformet Spaan ovenfor Savnattet. Ved et Lavstade paa omt. 15" Høide vilde en eneste Rille omtrent 12" fra Gulvet være tilstrækkelig. Et Høistade derimod fordrer to Riller, den nederste 10 a 12" fra nedens og den anden 6 a 8" høiere, alt efter Stadets Høide. For at Døren ikke skal falde ind i Huset vælger man paa det Sted, hvor Døren skal skydes ind, en Fjæl, der er lidt tyndere end de andre Fjælle, man har slaaet paa Vægteslumperne. Denne tyndere Fjæl har samme Bredde som Dørens Tykkelse. Derved opstaaer en fremspringende Kant, som forhindrer Døren i at glide for langt ind i Stadet.

Flyvehullet frembringes ved, at der i den nederste Vægteslumpe javes to Snit $\frac{1}{2}$ " dyb og 3 a 4" fra hinanden. Træet mellem Snittene skjæres bort og under denne Aabning anbringes en tynd Fjæl. Vilde man have Flyvehullet høiere, saa maa paa det Sted anbringes en Vægteslumpe, hvorigjennem Flyvehullet bores. Denne 3die Vægteslumpe gjør desuden Nytte, naar Straabeblødningen skal anbringes.

Foruden to saadanne Vægge behøver man til et Dobbelstade en lige saa stor Trævæg, som da der skal anbringes to Riller i den, mindst maa være 1" tyk. Denne Trævæg bliver Skille-væg. Har man ikke saa bred en Fjæl, saa maa man pløie to sammen, for at der ikke skal opstaa en Kevne, hvorigjennem Bierne fra Naboetabel kunne komme og bringe Dronningerne i Fare. Det falder af sig selv, at Traadene i Vægjællene

gaa op og ned. Igeoverfor Flyvehullet anbringes en Kommunikationsaabning, 3 a 4" lang og 1" høi i Mellemvæggen. Denne Aabning lukkes med en Træklods, som let kan skydes ud til hvilken som helst Side. Nu stiller man de 3 Vægge parallel med hinanden i 9" Afstand og danner nu Gulv og Loft af tomme tykke Fjælle, som naa ud over Ydervæggene. Gulvet kan man lade gaa 2 a 3" udenfor, hvorefter det her lidt skraat og saaledes erstattes Flyvebrættet, hvorved et Flyvebrædt endnu mere skraat under Flyvehullet fortjener Fortrinet.

Ydervæggene beklædes nu med Haln, idet man udfylder Pladsen imellem Vægteslumperne med ren Haln, skiftevis med Rod- eller Topendenen opad. Paatværs over denne slaas 4 Lister fast og Straaet skjæres foroven og forneden glat af. For at give Stedet et pynkeligere Udseende, kan det yderste Lag komme til at bestaa af Nør, Pap eller tynde Fjælle. Det Ud-vortes er en Smagsjag, Hovedsagen er at holde paa Varmen og der vil et Straalag paa 1/2" vistnok være tilstrækkeligt.

Dørene laves hurtigt af Planker eller tykke Fjælle af blødt Træ. De maa laves nøiagtig og retvinklet overalt, at de kunne vendes, ifald de skulde blive krumme. Dog laver man en langt hensigtsmæssigere Dør paa følgende Maade: To Træklister, saa lange som Døren skal være høi, 1 1/2" brede og 3/4" tykke, lægger man paa Høvlbenken saa langt fra hinanden, som Døraabningens Brede, og nu slaas ganske tynde Fjælle (Cigarasketræ) fast paa dem. Fjæl ved Siden af Fjæl. Derved dannes der et Slags Trug, som er 1 1/2" dybt, der fyldes med smukt Haln og lukkes med et Lag tynde Fjælle, ligesom paa den første Side. For Enderne skjæres Halmen lige af. Har man ikke tynde Fjælle, saa kan man godt lave en Plamme ved at fælde 4 Dørklister ind i de nævnte Længdelister, saa at det Hele dannes en jævn Flade. Paa denne Plamme lægges Halmen og befestes ved paa den anden Side, altsaa over Halmen at indfalde 4 andre Lister; dog kan man gjerne nøies med midt over Døren at holde Halmen fast ved at spænde flere Metaltraade eller Spanstrør fra den ene Sideliste til den anden og befestes disse ved Sm eller Krampor paa den anden Sides Træklister. For at Sidelisterne ikke skulle tvinges krumme kan man tværs over Døren og skjult i Halmen lægge en Liste, som nøiagtigen passer mellem Sidelisterne.

Derjom Dørens yderste Lag bestaaer af fine Nør, Pap eller tykt Pakpapir, som ferniseres, saa er saadan en Dør ikke alene smuk, men ogsaa varig. Man skulde idetmindste lave en af hvert Rum to Døre saaledes og anbringe Ungelicket bag ved denne. Den anden Dør kan gjerne være af et fjøliger Stof, f. Ex. en tyk Fjæl, da man fra denne Side ovenikjøbet har et Vindue, en tynd Trædør eller Halindør, som skydes ind i Stedet for at regulere Pladsen.

En saadan Indstudsffjæl er aldeles nødvendig, naar man i et Dobbeltstade vil overvintre 4 Folk. Denne Fjæl kunde ogsaa gjøres fast i Midten og forsynes med en Gjemmegang, der var til at lukke efter Behag. Om Sommeren kunde Bierne faa to Rum: et til Angel og et til Honning. Naar saa Honningrummet om Efteraaret var tømt og Gjemmegangen lukket, saa kunde det bejættes med et andet Folk. Denne Omloperen kan uden Skade foretages ved nogle Graders Kulde og helt vel foretages i Stuen. Bierne, som blive tilbage i det gamle Hus, heldes først ud paa et Ark Papir og dernæst til deres Kammerater. Bliver Stedet saa under Winterhvilen sat i Hus, saa behøver et saadant tilsat Folk ikke engang et Flyvehul; et Lufthul i Døren er tilstrækkeligt.

Skald et saadant Dobbeltstade var forsynet med et 6 a 8" høit Honningrum, saa kunde her, efter at der foroven var lukket for de underste 4 Folk ved at paalægge tynde Fjælle, indsættes 4 Folk med kort Borbygning, som ellers siverligen vilde dø i en streng Winter. Rigtignok forbyd man sig selv i Winterens Løb at forsyne de underste Folk med Foder eller Vand, hvilket sidste allermindst maa mangle Bierne i et varmt Winterleie, just fordi der under disse Omstændigheder næsten ikke kan tænkes, at Dimsterne kunne fortættes til Biernes Husbehov.

For Biavlere.

Under denne lovende Overskrift indeholder „Nærskov Avis“ for 30te f. M. og muligvis andre Provindsblade en Artikel, som skriver sig fra „Præstø By- og Amtstidende“, der har modtaget den fra „velvillig Haand“.

Den Velvillie, som Forfatteren har vist imod sidstnævnte Blads Redaktør ved at overlade ham denne Artikel, strækker sig tilsyneladende ogsaa til Bierne, thi Forfatteren udstøder med himmelvendte Dine et dybt Suk over den „store

Synd", man begaaer ved at dræbe „de slittige Dyr", naar man vil tage Honningen fra dem. For at gjøre en Ende paa denne Synd, meddeler Forfatteren en Fremgangsmaade, som han „har i en Række af Aar benyttet", og som „er meget hurtig og nem, og kun kræver meget faa Dyre af Bier". Betragter man imidlertid lidt nærmere denne nemme Maade at høste Honningen paa, vil man let se, at det ikke vil være ganske faa Dyre af Bier, den kræver, ligesom det for Enhver, der har noget Begreb om Biers Behandling, vil være klart, at denne Fremgangsmaade er endnu langt mere barbarisk imod Bierne end den hidtil brugte.

Jeg skal ikke indlade mig paa at give en udtømmende Fremstilling af den hele Fremgangsmaade, der her vil være ganske unødvendigt.

Hovedsagen er, at Kuben efter at være løftet fra sin Plads med Nabningen opad, bringes ind i et lukket Bærelse. Blæser man lidt Røg over Bortavlerne, ville Dyrene, efter Forfatterens Ord, „siebligelig begive sig ned i Kubens spidse Del og ikke en eneste vil prøve paa at flyve eller stikke". Derpaa støder man Kuben først med den ene Side og saa med den anden „temmelig stærkt" mod Gulvet. At man ikke skal støde ganske lempeligt, vil kunne forståes, naar man betænker, at man skal bearbejde Kuben paa denne Maade indtil „alle Bortagerne" løsnes saaledes, at man „uden Umage" kan tage dem op af Kuben „med venstre Haand". Enhver, der har en Smule Begreb om en fuldbygget Biskube, vil kunne have en Forestilling om, hvor stærkt der skal kunne tumles med en saadan for paa den ansøgte Maade at faa alle Bortavlerne banket løse, og han vil forstå, hvor mærkkelig fredsommelige Forfatterens Bier maa være, naar de under en saadan Behandling forholde sig aldeles rolige og taalmodigt finde sig i, at Tavlerne tages ud af Kuben. „Ngen Bi vil røre sig til Flugt eller Angreb og Stik faaes kun, naar man har det Uheld at klemme en Bi under Udtagningen". Det maa dog antages, at man langtfra bliver stultet hver Gang man kommer til at klemme en Bi, thi dette vil aabenbart ikke ske saa ganske sjældent under det beskrevne Arbejde, og det er jo — hvis man kan tro vor Forfatter — kun „meget faa" Bier, der gaa tilgrunde.

Imidlertid maa jeg tilstaa, at jeg har en stærk Tvivl om, at man slipper fra dette Arbejde med kun faa Biers Tab. Det er jo nemlig

aabenbart, at mange Bier ville knuses eller dog lemlæstes af Bortavlerne medens disse arbeides løse, og mange andre gaa tilgrunde under Tavlernes Udtagning. En Mængde vil drukne i den Honning, som uundgaaeligt flyder ud i Kuben, dels under Arbeidet med Tavlernes Løsrivelse og dels under deres Udtagning. „At Bierne blive tilhølede af Honning er en Selvsjølge", siger Forfatteren, og heri kan man give ham fuld Ret. Men saa tilføjer han, at det „skader ikke, værtimod vil det ses at være til Gavn". Desværre oplyser han ikke, hvorledes man skal faa dette at se. For at kunne arbejde i dette grændseløse Svineri, som hans Fremgangsmaade medfører, anbefaler han Bivavleren at forhyne sig forinden Arbeidet med „noget Vand og en Klud til jevnlig (!) at vaske Hænder og Redskaber, som blive glatte af Honning". Til Svineriets Forøgelse maa man naturligvis følge Forfatterens Anvisning og skjære de Tavler itu, som ikke ere brækkede i stykker under Arbeidet med deres Løsrivelse fra Kuben, og som ere for store til at udtages hele. Da dette Arbejde jo udføres med alle Bierne i Kuben, vil det selvfølgelig ogsaa give Anledning til Udelæggelse af Bier.

Efterhaanden som Tavlerne udtages af Kuben nedbørstes Bierne i en anden Kube, hvorfra de kastes tilbage i den tømte Kube og herfra styrtes de ud paa Jorden foran de Stader, man vil overvinde, for at de kunne flyve op i disse. At mange af de flyvedygtige ville blive nægtet Adgang til Staderne, anser jeg for utvivlsomt, og grumme mange ville, som alt antydet, være ude af Stand til at forsøge deres Lykke.

Forfatteren forsikrer, at det hele Arbejde „er i Birkeligheden baade hurtigt, simpelt og let, og man er næsten (!!) aldeles siker paa ikke at blive stukket". Hertil kommer, at Arbeidet efter hans Mening er „meget morsomt". Nuvel, Smagen er jo forskjellig.

Efter mit Skjøn er denne Fremgangsmaade en langt større „Synd" mod Bierne end den gamle sørgelige Drabsmaade; thi jeg kan ikke tro, at ret mange Bier ville kunne slippe velbeholdne ind i et nyt Hjen, og de øvrige ville gaa tilgrunde paa en langt mere oprørende Maade end naar de ligefrem dræbtes. Derimod er det indlysende, at den Bivavler, der har saa megen Døvelse i at behandle Bier, at han tør binde an med den omhandlede Fremgangsmaade, vil i alle Henseender langt lettere og sikrere naa

det tilfugtede Maal ved at afstromme Bierne forinden Honningen udtages. Man vil ad denne Vej med nogen Behændighed ikke mishandle nogen Bi eller blive stukken, og da han arbejder med Tavler, der ere saa godt som fri for Bier, vil han være saa fuldstændig Herre over Arbejdet, at Honningrildet vil være for Intet at regne imod det foran beskrevne. At imidlertid en Biavler, der har saa megen Øvelse i at behandle sine Bier, langt hellere bør overvintré honningrige Stader, for det følgende Aar at faa gode Kamme-stader befolkede, og herfra høste sin Honning, antager jeg enhver Sagkyndig vil være enig med mig i.

Veile, den 3die September 1876.

N. Jensen.

Hvorfor vandt Biavlen med bevægelig Tavlebygning ikke større Udbredelse strax da den indførtes her i Landet?

I Aaret 1858, da de første Dzierzonstader indførtes her i Danmark, var der strax nogle Biavlere hjft og her, der syntes godt om Methoden, anskaffede Stader eller, som det dengang hed, Kasser og befolkede disse. Det paafølgende Aar, da Lægermester Brun gav en lille Beskrivelse af Methoden og Staderne i Almanakken, anskaffedes mange Stader, og hvis det saaledes vedblivende var gaact frem, vilde den ny Biavls-Methode have vundet hurtig Udbredelse. Det viste sig imidlertid snart, at der hørte mere til for at drive Biavl med bevægelig Tavlebygning, end der dengang kunde præsteres.

Med Hensyn til Staderne, da vare disse for største Delen i høj Grad mangelfulde; navnlig var Bunden og Væggene for tynde og Staderne som Følge heaaf for meget ubsatte for Varmens, Kuldens og Fugtighedens skadelige Indvirkninger. I Almindelighed vare de ogsaa for lave og mange af dem saa slet konstruerede, at det kun vilde være med stor Møie at en øvet Biavler kunde behandle dem; langt mindre en Begynder.

Ved Biernes Behandling blev der ogsaa gjort for mange Feilgreb til at et godt Udsald kunde forventes, og det ubleev for detmeste ogsaa. Den bekvemme Maade at høste Honning paa, forlede undertiden Begyndere til at tage mere end Bierne kunde undvære. At der for ofte blev aabnet for Bierne og især da dette skete langt ud paa Efteraaret, var ogsaa et virksomt Middel

til deres Ruin. De bleve ikke fodrede paa en fornuftig Maade og fordetmeste vel slet ikke. Disse og mange andre Omstændigheder gjorde, at en stor Del af Bierne i „Kasserne“ døde og den ny Maade at drive Biavl paa kom i Miscredit, saa at det næsten overalt hed: „Kasserne duer ikke“.

Nu synes Sagen at have taget en anden Vending. Det er nu ikke udelukkende Begyndere, er d rive Biavl i Dzierzonstader; nei, en stor Del af dem, der dengang begyndte, have ved den lange Praxis indvundet endel dyre Erfaringer, som nu komme alle de Biavlere tilgode, der ønske at drage Nytte deraf.

Efter hvad der er bragt i Erfaring, var det langt overveiende Antal af de mange Bisolk, som i Foraaret maatte bukke under, indvintret i Kubestader og det har ved denne som ved flere Leiligheder vist sig, at Bierne holde sig ligesaa godt i Stader med bevægelig Tavlebygning som i Kubestader. Men for at opnaa dette Resultat maa Dzierzonstaderne være byggede med Sagkundskab og Nøiagtighed og med tilbørligt Hensyn til at beskytte Bierne mod Verklighets skadelige Indvirkning, da Kuberne, selv om de ere simple og ubesigtelsesmæssige, ellers ere bedre Overvintringsstader. Naar der altsaa ses hen til dette saavel som til, at der nu gives mange Exempler paa Bistaande af Dzierzonstader, der have holdt sig i flere Aar og med Undtagelse af enkelte daarlige Bjaar givet et godt Udbytte, og d r endelig Kjendskab til den ny Biavlsmethode saavel ved theoretisk som praktisk Undervisning nu er langt lettere tilgængelig end tidligere — saa er det at vente, at den dzierzoniske Methode snart vil vinde Udbredelse over hele Landet.

Biavlsliteratur.

Efter at Hr. B. Bojeien et Par Gange har havt Ordet siden min første Omtale af hans Bog, har han omfær nu opbaget nogle ny Urigtigbeder i mine Bemærkninger. Han har i Tidsskriftets Nr. 7 for Juli d. A. samlet sine Indsigelser i tre Punkter, som han anser for „de vigtigste“.

Stjandt jeg, da jeg sidst skrev om ham, lovede Læserne og mig selv ikke oftere at spilde Tiden ved at opholde mig ved ham, maa jeg dog bede om Tilladelse til at gjøre endnu nogle Bemærkninger. Det maa jo nemlig erkjendes, at Hr. Bojeien ubestrideligt er vor mest frugtbare Biavls-Forfatter for tiden. Han har som Følge heraf en Ret til at nyde en Opmarksomhed, som vilde blive nægtet enhver Anden, og man vil tilmed ved en omhyggelig Betragtning af hans Skribent-Virksomhed

kunne faa et ganske godt Begreb om den Udbylning, som vore Viavlere besidde, naar de kunne føle deres Trang til Kundskab tilfredsstillende af ham.

Efter halvandet Aars grundige Overvejelser har Hr. Wojensen endelig opdaaget, at jeg har gjort ham stamme- lig Uret ved at paastaa, at han i sin Bog har tilraad- et en Viavl, hvor man vil bøsse Sufferband, Æg og Larver i sin Honning.

Hr. B. forsikrer nu høitideligt, at han i sin Bog har tilraad- et, at man „lun“ skal fodre med Sufferband fra 15de April til 15de Mai, at man „lun“ skal give „smaa“ Portioner og „lun“ fedre for at fremme Yugelet, men ikke for at forege Ferraadet. Gaar man frem efter hans Veiledning vil der, efter hans Forsikring, „**ikke komme en Draabe Sufferband i Honningen**“, og „**et slikt Produkt kan der derfor ikke blive Tale om at høste**“.

Dièse Ord vise paa en forgelig Maade, hvilken utrugtbar Gjering Den øver, som skriver for vore Viavlere. Næppe er det Skrebne vel trufft for det Strøg atter er glemt. Jeg er ikke saa ubillig at ville for- lange, at Enhver, som sligtvis gennemlæser en Bog om Viavl, eller en Artikel i Tidsskriftet, skulde i ret mange Dage have nogen Erindring om det Læste, men det løber mig dog koldt ned ad Nyggen naar jeg ser, at Indtrykket af hvad der skrives er saa ringe, at ikke engang selve Forfatteren har nogen Aenelse om, hvad han selv har skrevet, naar det er blevet nogle faa Maanedes gammelt. Hr. B. har saaledes aldeles glemt baade hvad han har skrevet i sin Bog og hvad han har skrevet her i Tidsskriftet.

Hr. B. henviser til sin Bog Side 87, hvor der tales om at fodre „uden at Folkene have egentlig Mangel paa Forraad“ og hvor det hedder, at **denne** Fodring „**bor idetmindste** være indtil Midten af Mai“. Side 88 hedder det, at „Fodringen kan man uden Tab ved- blive med i hele Traktiden“. Side 88 tilraader han endvidere i September „fremfor Alt“ at give „**store Portioner**“*) 4 a 6 Pd. Sukker om Dagen, og at give et høit Stabe, „sem har noget Forraad af natu- rlig Honning“ ialt 8 a 10 Pd. Sukker i Vand. Sid- 85 tales om at give stærke Staber, som have „**Forraad fra Foraaret**“, 12 Pd. Sukker, for at kunne høste 12 Pd. „Honning“ mere end ellers. Efter at have ud- talt sig saaledes, mener Hr. B. nu, at han i sin Veil- edning „lun“ har raad- et til at fodre indtil 15de Mai og „lun“ har raad- et til at give smaa Portioner. Jeg indvænner villigt, at jeg vil være ude af Stand til at overbevise Hr. B. om, at han ved sin Fodring nodven- digvis faar Sufferband i sin Honning, og jeg skal derfor ikke gjøre noget Forsøg derpaa, saa meget min- dre, for det næppe vil være nødvendigt overfor nogen anden Læser.

I a Hr. B. mener, at der ikke kan være Tale om at bøsse Sufferband i Honningen naar man følger hans Veiledning, er det jo ganske naturligt, at han kan ind- bilde sig, at der heller ikke var Sufferband i det af ham omtalte Stabe Nr. 25, og at Honningen i dette Stabe holdt sig længe flyvende, alene fordi den selv udslyng- et hurtigt, hver femte Dag. Hvis Hr. B. nu ikke havde aldeles glemt, hvad han i denne Sag har skrevet, vilde han have erindret, at han i Tidsskriftets Nr. 12 for ifjor særligt bemlede min Opmærksomhed

paa nogle Udtalelser af Dzierzon, hvori det blandt andet udtales, at det er ganske ugrundet, naar man har an- taget, at en hyppig Udslyngning skulde gjøre Honningen utilboelig til at blive fast. Jeg tillader mig nu at bemlede Hr. Wojensens Opmærksomhed paa denne Udtal- else, og beder ham om ikke at blive vred, fordi han i sin Tankeleshed har kastet mig et saa udmærket Bidne for min Paastand om, at naar Hr. B.'s Honning hol- der sig saa længe tvnd, er Grunden hertil alene dens Sufferband, og ikke dens hyppige Udslyngning.

I samme Aandebret Hr. B. gjentager sin Paastand om, at den hyppige Udslyngning er Grunden til hans Honnings Lyndshyden bemærker han: „Hvorfor lømte jeg hver femte Dag? For at Honningen kunde blive fri for Vand, Foderfast og Larver“. Han, som antager, at der ikke ved hans Fodring kommer Vand i hans Honning, og som gjentagende forsikrer, at en Udslyngning hver femte Dag gjør Honningen lyndshyden, han forsikrer i samme Dieblit, at han tommer hver femte Dag for at frigjøre Honningen for Vand. Hvilken forbausende Stærpsindighed!

Hr. B. indrømmer nu, at der kommer Æg i den Honning, som han anbefaler at høste, men han spørger forundret, hvorfor Vandet, Larverne og Foderfasten skulde komme. Om Vandet har jeg alt talt. Larverne vilde naturligvis fremkomme af Æggene, og da et Æg saaledes som Hr. B. erkjender, kun behøver 3 Dage for at give en Larve, vil en Tid af 5 Dage*) være mere end tilstrækkelig hertil, og hvor der er Larver vil Hr. B. vel indrømme mig, at der ogsaa er Foderfast.

Hvor lidet Hr. B. tænker over hvad han skriver, ser man ogsaa paa dette Punkt, thi han maatte jo selv kunne besvare det Spørgsmaal, som han nu opkaster om hvor Larver og Foderfast skulde komme fra. Saa- ledes som jeg i mine Bemærkninger i Tidsskriftets Nr. 3 d. A. har gjort opmærksom paa, siger han nemlig selv i sin Bog Side 134, at det behøver Intet, om der kommer Æg og smaa Larver i Honningen, thi Larverne „kunne let stes fra den“. Side 137 traraader han endogsaa at være allfor ængstelig for at undgaa det Svineri, at saa Æg, Larver og Foderfast i Honningen. Han maa jo dengang han stes disse veiledende Dplys- ninger i sin „Veiledning“ have haft nogen Forestilling om, hvorfra Larver og Foderfast kunde komme, og be- høvede ikke at spilde Tidsskriftets Plads med nu at op- kaste et saadant Spørgsmaal.

Jeg er imidlertid ret fornøiet med at Hr. B. har faaet Leilighed til at gjøre sine Bemærkninger, thi naar man kan faa Plads i Tidsskriftet til saa mange over- flødige Ord, saa kan i denne Sag har opbaret med, vil det være klart, at det kun var en tom Udslyng, naar han i Tidsskriftets Nr. 11 f. A. gav sig Mine af, at Tidsskriftets Redaktion havde øvet et Tryk paa ham, saa at han var mere fortattet end han ellers vilde have været. Han har aabenbart havt fuld Frihed til at bruge langt flere Ord end nødvendigt var enten for Saaen eller for hans Anseelse som Skribent.

N. Jensen.

Jeg vil meget godt indrømme, hvad Hr. N. Jensen bl. A. siger i sin vidtloftige Kritik

*) Den Tid, der efter en Udslyngning medgaaer til hvad Hr. B. kalder at ifaandstælle og polere Cel- lerne, vil i mange Tilfælde ikke medtage et Døgn.

*) Udhevet i Vogen.

over Hr. Bojesens Bibog, at det at høste fra sine Bier hver 5te Dag forstyrer dem, men at dette sker i den Grad, at det paa nogen Maade forringer Honningubbyttet, vil jeg ingenlunde tilstaa. Hvilken Bivabler vil vel lade sine Bier hænge udenfor Stedet i store Klumper og spille den kostbare Tid, i hvilken der findes godt Træk, som i vort kolde og stormfulde Land undertiden indskrænker sig til kun at vare et Par Maanedere? Nei, denne Tid maa vi jo benytte paa den bedst mulige Maade.

Jeg har 8 Familier i Høistader og 8 i Lavstader. I Høistaderne er der to Rækker Tavler i Ingekrummet og en i Honningkrummet; i hver Række er der Plads til 15 Kammer. Kammerne ere 11 Tom. høje og 9¼ Tom. brede. I Lavstaderne er der Plads til to Rækker Tavler, 18 i hver Række.

Jeg har i de sidste 3 Uger høstet hver 6te Dag (ikke Vand men Honning) og hver Gang har Honningkrummet været proppfuldt, og det var ikke for meget, om jeg høstede hver 5te Dag.

Jeg tager ikke de 4 bagerste Tavler, men hænger dem i Tavlekrægten med paasiddende Bier, imedens jeg tager andre 4 Tavler, som bringes til Udtønningsmaskinen, derefter hænger jeg de 4 Tavler med paasiddende Bier og efter at Honningen er udslynget af de andre 4 indhænges disse.

Den Honningtaale, som i Stader uden Honningrum sidder op til Yngelleiet, høster jeg ikke, da den fjelden er fri for Æg eller Yngel. Paa denne Maade vil man stedse faa en god Honning, der er fri for saavel Vanddele som al Urenlighed.

Kirkeværkse, i Juli 1876. J. Nielsen,
Bøver.

Smaating.

(Efter „Bztg.“ af Emil Koch.)

Helene Lieb fortæller: Jeg havde et Stade med Ruffelyngel. Der byggedes Riserceller, hvorfor jeg 3—4 Gange forjynede Folket med Arbejdsyngel. Endelig fandt jeg en normalt aabnet Dronningcelle, men efter flere Uger des uagtet kun lidt Arbejdsyngel blandet med megen Dronningengel. Da fik jeg en Dag Die paa en ung, smuk, befrugtet Biser. Jeg vilde just fange hende, da jeg paa en anden Taale saa en gammel Mutter kravle omkring. Saa lod jeg naturligtvis den unge Dame gaa, men arresterede den gamle. Bierne lode den fangne

Majestæt sulte ihjel og efter den Tid lagdes kun Arbejdsbiæg.

Alberti, Niederems, har efter Dathes Anvisning taget Bisolk, som led af Bugløb, ind i en varm Stue, satte en Jerntvistdør istedetfor Stadets Vindue og ventede nu, at Bierne skulde rense sig. Men fikken en Rebelighed! Med stor Zver kravlede Bierne omkring paa Gitteret; en Del af dem gjorde hvad de skulde, men ikke hvor de skulde. Naar en blev renset, saa blev en anden uren og til Slutning var det Hele hverken Vælling eller Grød. Sjort klog ved Stade prøvede han en anden Fremgangsmaade, som han anbefaler paa det Bedste. Paa en Solstinsdag, naar Luften i Skyggen har 3—4° R. Varme, sætter han det syge Stade paa en solbeskinnet, lun Plads, ligegyldigt om det er i Nærheden af Standpladen i Bihaven eller ei. Dog maa der passes, at ingen andre Bier flyve i Nærheden. Foran Stadet belægges Jorden med Salm, for at Bierne ikke skulle sætte sig paa den kolde Jord og stivne. Sne, og især løs Sne, maa ikke findes i Nærheden.

Han paastaar, at der saa godt som slet ikke kan være Tale om, at Bierne skulde tage Feil af deres Flyvehul.

Baist helbreder droneynglende Stader sikert ved at give en eller flere Tavler med rigelig Æg samt paasiddende Bier og fodrer Stadet rigelig med Sukkervand. Han giver nogle Pund. Samme Mand advarer imod at indespærre Dronningen for at forøge Honninghøsten; thi en akklimatiseret Dronning vil selv bedst kunne bestemme Tidspunktet da Yngelansætningen bør standse.

Foreningsraads mødet

afholdes i Industriforeningens Lokale (ovenover den store Sal) Lørdag den 30te Septemder, Morgen Kl. 8.

Forhandlingssjenstande:

- 1) Valg af en Formand istedetfor Hr. Overdrifts-inspektør Møller, der efter Zuv fratræder.
- 2) Valg af 2 Revisorer.
- 3) Forslag om Honorar til Sekretæren, eventuelt Valg af en ny Sekretær.
- 4) Forslag til Forandring i Udstillingsvedtægterne.
- 5) Forslag til Forandring i Indbetaling af Medlemsbidrag.
- 6) Bestemmelse tages om Tid og Sted for næste Foreningsraads møde og Udstilling.

7) Opfylder Foreningens Tidsskrift sin Bestemmelse, isølge Lovene, under den nuværende Redaktion eller bør der tilstræbes en bedre og kyndigere, som foreslaaet af den kjøbenhavnske Kreds eller paa anden hensigtsmæssig Maade?

Diskussionsmødet

afholdes saanne Dags Eftermiddag Kl. 4.

Diskussionsemner:

- 1) Hvorvidt har man iagttaget nogen Raceforskjel paa Bierne hertilands? (Indledes af Hr. Lærer Smith, Bjergsted).
- 2) Hvilke Erfaringer haves nu med Hensyn til Fodringen — naar, hvorledes og hvormed fodres? (Indledes af Hr. Maskinmester Wood).
- 3) Hvad er Aarsag til, at to Stader, der i Foraaret ere lige stærke, give høist ulige Udbytte? (Indledes af Hr. F. Møller).
- 4) Hvilke Erfaringer haves med Hensyn til Vognudsvedningen, hvor Tavlebygningen ved Hjælp af Udtønningsmaskinen indskrænkes? Producere Bierne Vogn uagtet de ikke bygge? (Indledes af Hr. F. Møller).
- 5) Er det nødvendigt at have særskilt Honningrum og hvorledes bør Gjennemgangen fra Angelrummet i saa Fald være? (Indledes af Redaktør Andersen).
- 6) Hvorledes kan man bedst skaffe et Klubstade en ny Dronning, naar den gamle er gaaet tilgrunde? (Indledes af Gartner Kayserød).
- 7) Hr. Lærer Hørliick har velvilligt tilbudt at holde et Foredrag om Gjæringens Theori, nærmest for Mjødproducenter.
- 8) Hvorledes kan praktisk Veiledning for Begyndere lettest og bedst skaffes tilveie? (Indledes af Hr. Fotograf Vorbech).

Erindringsliste.

Biavlersmøde afholdes Søndagen den 17de September, Eftermiddag Kl. 2, i Ørenstrup Kro mellem Nyborg og Søndborg. Hensigten med Mødet er at danne en Kredsforening for Omegnen.

Biavlersforeningen for Slagelse og Omegn.

De Medlemmer, der agte at sende Biavlersprodukter til Udstillingen i Odense bedes anmelde det til Hjulmand Binglarfen i Slagelse. Overførelsen vil ske for Foreningens Regning.

Bekjendtgørelser.

Paa Foranledning af Biavlersforeningen kan der fra **Odense Glasværk** faaes

Honningglas,

der er forfærdiget i Form og som Følge heraf nøiagtig ens og afpassede faaledes, at de ved at fylbes indeholde bestemte Pund. Vægt af Honningen bliver herved unødvendig. De sælges til følgende Priser:

1-Punds Glas 12 1/2 Ore pr. Stk.

2-Punds do. 25 — — —

Det bemærkes, at det mindste Antal, der afsendes er 25 Stk. De afsendes direkte over hele Landet. Emballagen beregnes billig, men kan ogjaa tilbagesendes.

Medlemmerne af Hølstebro Kreds

annædes om at møde hos Formanden, Fotograf Vorbech, for at **vælge en Repræsentant** til at repræsentere Hølstebro Kreds paa Udstillingen i Odense.

Bekjendtgørelse fra Ordningsskomiteen.

Fristen for Anmeldelse af Udstillingsgjenstande er paa givne Anledning forlænget indtil den 20de September.

De, der ved Udstillingen ønske selv at forhandle Gjenstande, ville blive anviset særlig Plads; men de maa forinden til Ordningsskomiteens Formand fremkomme med skriftlig Begjæring desangaaende, da denne Tilbællelse er afhængig af, hvorvidt Pladsen strækker til.

Det bemærkes, at de til Bedømmelse udstillede Gjenstande kun forhandles af Salgsskomiteen og at denne ikke paatager sig Forhandling af de Gjenstande, hvoraf Udstilleren selv har overtaget Salget. For Enhver, der ønsker det, paatager Salgsskomiteen sig Udsalg.

De, der ved Udstillingskomiteens Foranstaltning ønske **Logis**, bedes anmelde dette til Komiteens Formand **inden den 24de September.**

Foreningens Mønsterstader og Redstaber ville blive reviderede og endel forældede Gjenstande udtagne og solgte.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 11.

November 1876.

10de Aargang.

Arbejde i November.

I denne Maaned er der ikke meget Arbejde ved Bierne, og det vigtigste, der er at gjøre, er at skaffe dem Ro. Men hertil hører ganske vist noget mere end blot at lade dem passe sig selv, thi al Forstyrrelse af en hvilkenjomhelst Art maa saavidt muligt forebygges.

Der foresindes nu ingen Vagt ved Flyvehullerne og Biavleren maa derfor gjøre Alt, hvad han formaaer, for at holde alle Urodstiftere borte. Mærker man Mus ved Staderne, bør der stilles Fælber for dem. Svies Forfætterblikkene til Flyvehullerne endnu ikke er anbragt, da bør det strax ske. Staa Bierne udsatte for Vinden, da maa der sørges for Lø, enten ved Plankværk, Nørvegge eller Jordvolde. Nogle Biavlere indbinde Staderne med Halmmaatter, men herved maa bemærkes, at Halmen maa holdes tør.

Staderne maa staa fast, saa at de ikke rokkes af Vinden, der selv om de staa i Lø, vil kunne naa dem.

Bier maa vel aldrig staa for nær ved Veie, Jernveie, Maskinpladser eller andre Steder, hvorfra der kommer stærk Larm, men det er dog langt skadeligere for dem om Vinteren end om Sommeren, og det maa ogsaa høre med til at skaffe Bierne Ro at fjerne dem fra saadanne Steder.

Sonningrummet og det Rum, der er imellem Indstubsdøren og Uderdøren, stoppes med saadant Materiale, der bedst holder sig fri for Fugtighed, s. Ex. Blaar eller Skjæver af Hør. Hø er ikke godt, da det let bliver muggent. En Straadør, der passer med Indstubsdøren, er ogsaa godt anvendelig.

Indtræffer en varm Solfinsdag, kan man anspore Bierne til at gjøre en Udflugt ved at forurolige dem, og de have godt af at komme ud for at rense sig saa sent paa Aaret, som Beirliget tillader det.

Kold eller varm Overvintring.

Af Baist.

(Efter „Bienenwater“ af Emil Koch.)

Mange Biavlere og deriblandt ogsaa dygtige Mestre have paaستااet, at Biernes Vinterbolig skulde være kold og at der ovenikjøbet maatte sørges for Ventilation, hvorfor de anbragte Lufthuller over Biernes Vinterfæde. Rigtignok kan et kraftigt Stade overvintres paa denne Maade og Gruschka har overvintret en Sværm aldeles i det Fri. (Da der rimeligvis ikke findes ret mange danske Biavlere, der kjennde Gruschkas Experiment, saa tillader Overf. sig her at tilføie Følgende: han lod en Sværm samle sig paa et Stativ, som foroven var forsynet med Løleberere i almindelig Afstand fra hinanden. Da Sværmen var kommen til Ro, anbragte han Stativet frit i Haven og forsynede det siden med et lille Trætæg. Morgens og Aftensolen skinnede frit paa de byggende Bier og enhver Vind aflagde sit Besøg i Kolonien, ja en orkanagtig Storm, som ellers aurettebe betydelige Ødelæggelser andre Steder, kunde end ikke ved Hjælp af en øjende Regn ruinere den luftige Bygning. Vel saa Stymperne ud som drukkne Mus, men saasnart Klæberne vare tørrede paa Kroppen af dem, gif de muntre paa

Arbejde igjen. Ungelaufætningen gik raft og regelmæssig, men standfede noget tidligere end i Husene. Da Kulden indfandt sig, faldt der rigtignok flere og flere Bier ned paa Jorden, men endel, omend ikke mange, naaede Foraaret. For at være rigtig istand til at bedømme hele dette Experiment maa man vide, at det blev foretaget i det sydlige Europa, hvor Klimaet jo er meget mildere end hos os.)

Jeg selv har et Aar overvintret alle mine Stader kolde og naaede derved det glimrende Resultat, at der af 24 Stader kun døde — 23! Dette Konstykke gjør jeg ikke oftere.

Ventilationen er ligesaa lidt nødvendig om Vinteren, thi under Vinterhvilen bruge Bierne meget lidt Luft. Væb de et rummeligt Stade, da indeholder dette fra Efteraaet tilstrækkelig Luft til hele Vinteren. Dette kan ses hos de Følk, som overvintres i Jordgruber. (I adskillige Lande glemmes Bierne om Vinteren paa samme Maade, som vi glemme vore Kartofler. Der graves et Hul af passende Størrelse; deri sættes Vistade ved Vistade. Nu lægges der Stænger tværs over Hullet, derpaa Kviste og Palm og endelig et tykt Lag Jord ovenpaa. Dverj. Anm.)

Balthasar Konrad i Climbach fortalte mig, at han heldigen overvintrede Følk paa 10 Pd. ved at skjule dem aldeles i en Havrebunke. Her pleie de at sidde fra November til Marts i bedste Velgaaende og uden at fortære synderlig af deres Forraad. Saadanne mindre Følk have tilstrækkelig Luft i deres Stade. (Hr. Waist, som ellers agtes for Mester blandt Biavlere, har her dømt noget uoverlagt. Saalænge Flyvehullet saavel som alle andre større og mindre Abninger i Stadet ikke ere lukkede nøiagtigt, vil Luften end ikke engang i Hr. Konrads Havrebunke forhindres i at trænge ind til Biskumpen, som er meget varmere end den den omgivende Luft. Sligt kan Enhver overbevise sig om ved i et opvarmet Kærlse at holde en fugtig Finger i Nærheden af et Nøglehul eller anden lille Abning i Døren. Dverj. Anm.)

At overvintre varmt er altsaa nødvendigt, og Spørgsmaalet er nu kun om Varinegraden og her vil vel Alle enes om, at det kun gjælder om at holde paa den Varme, som Bierne selv frembringe og ingenlunde tilføre dem konstig Varme. I et Enkeltstade sidder Biskumpen midt i Huset, i et Dobbeltstade derimod slutte begge Følkene sig tæt til Skillevæggen og i et

Trillingstade trækker det venstre Følk sig tilhøire og det høire tilvenstre, medens det midterste Følk vælger den varmeste Plads, enten tilhøire, tilvenstre eller i Midten. Saaledes vije Bierne os selv, hvorledes deres Vinterbolig skal være. Stadets Vægge maa holde saa meget som muligt paa Biskumpens Varme og forhindre Winterkulden fra at trænge igjennem. Dette sker bedst ved at vælge daarlige Varmeledere til Vægge. Et fortrinligt Overvintningsstade til et Følk har jeg lavet af en Kasse af tynde Fjælle, som beklædes først med et Lag gammelt Gulvkludetøj, dernæst med et Lag Pap og endelig med et Lag tynde Fjælle. Derved faaes 4 Lag flette Varmeledere og 3 Lag stillestaaende Luft, som er noget af det Fortrinligste til at forhindre Kulden fra at trænge igjennem. Intet er imidlertid bedre til en god Overvintning end en Pavillon. Under denne indretter jeg en muret Kjælder, som om Sommeren dækkes med en Dør, om Vinteren derimod er aaben. Hele Pavillonen omringes af Bistaderne, hvis Flyvehuller forlænges med et Trærør, 4" bredt, 4" langt og 2" høit. Uden om Staderne mures med raa Sten; paa et Bjælkelag lægges et Loft af Ler og ovenpaa dette et tykt Lag tørt Løv lige op til Tegtaget. Sautlige Homningrum og tomme Stader fyldes med blødt Hø. Af 31 Stader har jeg ikke mistet et eneste og samtlige Dronninger naaede Foraaret. Flyvehullerne vare alle aabne hele Vinteren igjennem. Det gik næppe saa heldigt med to Stader, som jeg satte ned i en Kjælder. De bleve paavirkede af en unaturlig Varme, fik løst Liv og mistede mange Bier. Blandt de Stader, som overvintrede ude, blev ikke et eneste sygt. Hvor der falder megen Sne eller hvor denne bliver liggende meget længe, der gjør man bedst i at overvintre sine Bier ved at nedgrave dem i Jorden eller som ovenfor er sagt, med varmholdige Vægge i det Fri, saa at hvert Stade beholder sin oprindelige Plads. Saasnart der saa i Vinterens Løb indfinder sig en jnuk Dag, saa kunne Bierne flyve ud og rense sig.

Et andet Spørgsmaal bliver, om man om Vinteren skal fodre tørt (med Randis) eller flydende. Jeg holder paa, at der aldeles ikke fodres om Vinteren. Ved Efteraarsrevisionen maa ethvert Følk have tilstrækkelig Winterforraad i Taalerne. Er dette ikke Tilfældet, da maa der uopholdeligen fodres. Naar der fodres godt, saa kommer der Liv i hele Stadet og

Dronningen begynder at lægge Æg, ofte i et stort Antal. Disse Sildesødninger naa sjelden faa vidt, at de kunne holde deres første Kendsels-udflugt før næste Foraar og dø derfor i Vintrens Løb massevis af Mavepine. Den Honning, ofte indtil 5 Pd., som de have forterret, er mere end spildt.

Derfor maa man ikke fodre mere end et Stade. Thi har et Stade om Efteraaret engang begaaet den Dumhed at ansætte Yngel, saa kan man dristigt fodre saa meget, man vil, det gjør det ikke oftere. Det er blevet klogt af Stade.

Jeg har engang ladet et ivagt Stade sørge for Vinternæring til hele 10 andre Stader, idet det maatte opbære og forjegle Tavle efter Tavle, som saa blev givet til andre Stader og det arbejdende Stade fik stadigvæk tomme Tavler isædet. Hver Nat maatte det forarbejde 6 Pd. Sukker blandet med 6 Pd. Vand, som det modtog i en firkantet Blikpote, der havde samme Høide og Længde, som mine Halvrammer. Tre Halvrammer stode fastbundne i Potten og saaledes blev den fyldt hver Aften. Siden jeg fandt paa denne Fodringsmaade, bringer Efteraarsfødringen mig intet Tab. Det er ligegyldigt om man fodrer med Honning eller med Kandis.

(Sluttet.)

Om Mjødbrygning.

I Tidsskriftet for Juni 1875 har Hr. Hestbech givet en Fremstilling af Mjødbrygning, som jeg har læst med megen Interesse og Glæde. Naar jeg alligevel tillader mig at fremkomme med endel Indvendinger og Forespørgsler, da er Grunden hertil kun, at jeg ønsker denne Sag fremdragen i Tidsskriftet til yderligere Belæring for mig og Andre. Har jeg Uret i mine Anskuelser, skal jeg med Fornøielse indrømme det.

At benytte Regnvand til Mjød anser jeg ikke altid for gjørligt. Paa Landet findes jo som oftest Straatage, som vanskeliggjøre Opsamlingen, da de i Regelen ikke ere forsynede med Tagrender, og tilmed er Vandet, som løber fra et gammelt mosbegrøet Straatag, smudsigt brunt. Hellerikke staaer altid blødt Kilde- eller Brøndvand til Raadighed og det hjælper da kun lidt, at man er istand til at prøve sit Vand med Soda. Vandet kaldes haardt, naar det indeholder meget kulsyre Kalk opløst i fri Kulsyre, men denne fri Kulsyre kan kun uddrives ved Kogning, og den

kulsyre Kalk, som nu har mistet sit Opløsningsmiddel, bundfalder da som Kjedelsten. Ved at anvende kogt Vand, kan man altsaa altid forskaaffe sig blødt Vand. Men selv om man anvender ufogt Vand, kan jeg dog ikke indse, hvad det skulde skade, da den samme Proces jo maa foregaa ved den senere Kogning med Honning og Kalken altsaa bortgaa i Stummet eller Bundfaldet; i den klare Mjød kan den ikke findes. Mit første Spørgsmaal til Hr. Hestbech er derfor: hvorfor er blødt Vand nødvendigt?

At Honningen af utildækkede Tavler ikke er saa god og holdbar, som Honning af tildækkede, indrømmer jeg, men er der anden Forskjel paa tildækket og utildækket Honning, end at den sidste er mere vandholdig og derfor lettere gjærer. Da man jo til Mjød skal opløse Honningen i Vand og denne Opløsning skal bringes i Gjæring, skulde man synes, at det var ligegyldigt, om Honningen var tildækket eller utildækket, naar den blot er ren. Mit andet Spørgsmaal er derfor: hvorfor kan utildækket Honning ikke benyttes til Mjød?

En Glasgradestof er naturligvis et langt nøiagtigere Instrument til at prøve Blandingsens Styrke med end et Æg, som ellers altid anbefales; men er det ikke endnu bedre at afveie Honningen efter at man har maalt Ankerets Indhold? Man behøver da ikke at være i Besiddelse af saa stor en Kjedel til Kogningen, da man kan foretage Kogningen med en mindre Mængde Vand, og derefter fortynde Blandingen i Svaletaret med kogt Vand til den kan fylde Ankeret.

Anvendelsen af Gjør medfører, som Hr. Hestbech ogsaa anfører, nogen Vanskelighed, idet der ikke maa bruges for meget, og idet Mjøden i rette Tid maa skilles fra Gjæren. Er det da ikke bedre rent at undgaa Brugten af Gjør? Naar Mjøden henlægges til Selvgjæring medens Luften Temperatur endnu er mild, vil Gjæringen ikke lade vente længe paa sig.

Svortledes forholder man sig med det Bundfald, som dannes i Ankeret? Jeg har forsøgt at filtrere det, men ethvert Filter stoppes hurtigt deraf. Kunde man ikke anvende det ved den følgende Brygning, idet man under Kogningen bortfjerner Urenlighederne med Stummet?

Til Slutning endnu Følgende:

Paa de senere Udstillinger er der fremkommet endel Variationer af Mjøden under Navn af Honningchampagne, Honningsberry osv. Det

vilde vilde vist være flere end mig kjærtkomment at faa Oplysning om, hvorledes disse Drikke tillænes. Jeg opfordrer derfor de Bavlere, som ere i Besiddelse af slige Rescepter, til at offentliggjøre dem her i Tidsskriftet. Afsetningen af Honning vil lettes, jo mere Anvendelse, der bliver for den. Jeg har selv iaar havt Leilighed til at smage en „Mjød“, som var tilberedt af ukogt Honningvand. Denne Drik, som forøvrigt slet ikke ligner Mjød i Smagen, men snarere Mælkpunch, smagte meget godt, men Fremgangsmaaden ved dens Tilberedning er mig ubekjendt. Maaſte kan den Rensning af Honningen, som man ellers tilſigter ved Kogningen, være opnaaet ved en Filtrering gjennem Benkul.

Ørholm pr. Lyngby, den 20de Oktober 1876.
S. Wiehe.

Naar vi Bavlere hele Aaret igjennem have belært hverandre ſaavel gjennem Tidsskriftet ſom ved vore Møder og Sammenkomster, og ſaavel theoretisk ſom praktisk, ſaa finder jeg det i ſin gode Orden, at vi ved Aarets Slutning meddele hverandre lidt om Udfaldet af Bavlens, og denne Lante har foranlediget mig til at meddele Nedenſtaaende:

Paa min Biſtand forefindes flere forſkjellige Bivoliger, ſaaſom: Høiſtader, Lavſtader, Nielsen's Patentſtader og de almindelige Straakuber.

Da jeg i mange Aar har drevet Bavl, har jeg havt Leilighed til at gjøre endel Erfaringer, ſaavel angaaende de forſkjellige Staders Henſigtsmæssighed eller Mangler, ſom ogſaa angaaende Bavlens i Almindelighed.

Af de Stader, jeg har brugt, giver jeg ubetinget Høiſtadet Fortrinet og af dette har jeg et til 6 Familier, ſom jeg ſelv har forfærdiget. Beboerne i dette Stade have i flere Aar udmærket ſig fremfor mine øvrige Biſolk og jeg er af den Mening, at dette er Stadets og ikke Biſolkets Skyld. Det er et almindeligt Høiſtade af Træ, men omgivet af en halv Stens Murværk og imellem Muren og Stadet er et 2 Tom. Rum, der er udfyldt med Kalk. Fugtighed og Skimmel viſer ſig mindre i dette end i noget andet Stade, og Bierne have altid overvintret meget godt deri, været de førſte til at flyve i Marken i Foraaret og givet den bedſte Høst om Efteraaret. Sidſte Vinter, der jo var meget ugunſtig for Bierne overalt og hvis ſkadelige Virkninger heller ikke udeblev, havde dog kun liden Ind-

flydſe paa Beboerne af dette Stade og de holdt ſig godt.

Foraaret var koldt og hindrede Udviklingen, og denne Kulde varede til Midten af Juni Maaned. Men ſaa forandrede Veirliet ſig pludſelig til det bedre og den længe vedvarende Varme gav Bærterne en ſaadan Frodighed, at Bierne kom overordentlig hurtigt til Kræfter og gav et ſaa godt Udbytte, at det langt overtraf mine Forventninger og blev bedre end de foregaaende Aar.

Mine Biſolk ere numererede og Nr. 3 til 8 bebo det indmurede Stade; Nr. 14 beboer ogſaa et Høiſtade, der er beklædt med 4 Tom. Halm. Ved Indointringen var Bimængde og Honningsforraad i diſſe Stader næſten lige ſtor. Ingen af dem har været fodret i Foraaret. Udtømningsmaſſinen har ikke været benyttet. Fra 23de Juli til 14de August har jeg høſtet:

Biſolkets Nr.	Honninghøst.		Pris.	
	Afløben Honning à 80 D. Ø	Honning ved Kogning à 60 D. Ø	Kr.	D.
3	80 Ø	13 Ø	71	80
4	78 —	13 —	70	20
5	63 —	12 —	57	60
6	59 —	12 —	54	40
7	59 —	11 —	53	80
8	12 —	4 —	12	—
14	13 —	4 —	12	80
Et Kubeſtade*)	13 —	6 —	14	—
	377 Ø	75 Ø	346	60
	13 Ø	Dog à 133 D.	17	29
		Summa	363	89
		Anvendt til Fodring af andre Stader 16 Ø Randis	9	60
		Netto-Indtægt	354	29

Dette Kvantum Honning har jeg næſten udfolgt til ovennævnte Pris.

Staderne Nr. 9—13 overvintrede i Høiſtader med Straaovægge; de vare ikke stærke i Efteraaret og døde henad Foraaret, dog ikke af Mangel paa Næring, men af Bugløb. Nr. 14, der ligeledes led af Bugløb, frelſte jeg fra Under-

*) Høſtet af en Kube, der var andragt under Kuben.

gang ved at tage hele Tavlebygningen ud og rense den. — Nr. 1 og 2, der overvintrede i et Lavstade og en Kube, bleve i Foraaret fodrede med 16 Pfd. Kaudis. De gave intet Udbytte, men ere nu ligesom mine øvrige Stader, indvintrede i en fortrinlig Stand. Intet af Staderne gav nogen Sverm.

Barritsgaard Teglværk ved Særljøbing, den 14de September 1876.

B. Føste.

Fra Norge.

Hr. Kinnè skriver fra Kristiania til Redaktionen af „Der Wienvater aus Böhmen“:

Biaul drives i Norge kun af enkelte Personer og endda kun ubetydeligt. Trækforholdene ere mange Steder gode. Der findes Afise-, Rød- og Hvidkløver, og L yng findes paa alle Bjerge. Bihusene ere forbedrte af Galin, men Træhusene af nyere Slags ere dog ogsaa kjendte. Jeg (N.) laver forbedrede Ramme-stader, aabne foroven, som foretrakkes mest her. Straafstaderne give Sverme, som saa anbringes i Ramme-stader og plyndres eller slagtes efter Behag. Der reises ikke omkring med Bierne. Norge har ingen Bi-Literatur, men den danske er tildels bekjendt. Affætningen af V og Honning er ubetydelig. Der indføres L ynghonning fra Holsten. Her findes ingen Biavlerforening og der kunde heller ikke trives nogen, da de saa Bienenner, som findes her, leve meget adspredte. Dzierzons og Verlepsch's nyeste Undersøgelser kjendes kun af yderst Faa.

Emil Koch.

mærker nu, at han i „de sidste tre Uger“ har udslynget hver sjette Dag, og saa slutter han glatvæl, at fordi det i hele tre Uger paa hans Egn har været muligt at faa Tavlerne „propfulde“ i hans Stader paa sex Dage, saa er dermed bevist, at det gjennem hele Træktiden (thi det er jo den, hvorom Tælen fornuftigvis maa være) i Landets forskjellige Egne og i alle Stader vil være muligt at have Tavlerne faldte til Udslynning regelmæssigt hver femte Dag.

Da Hr. Nielsen saaledes mæler mig fad med denne knusende Argumentation, Kusde man tro, at han kunde lade det være godt og rolig lade mig ligge til Stræk og Udværel for Enkver, der er saa letindig at have en anden Mening end han. Men i sin velmente Iver gaaer han endnu et Skridt videre, idet han paa en ham eendommelig, uhyre sin Maade søger at bringe Læseren den Forestilling, at jeg ved at gjøre Indsigelse mod at forstyrre Bierne ved at udslynge, naar der kun er et Pund Honning i Stadet, skal have villet friste ham til aldeles ikke at udslynge, men lade Bierne „hænge udenfor Stader i store Klumper og spille den kostbare Tid, i hvilken der findes godt Træk“. For ikke at forstyrre Virkningen af sine Ord, er Hr. Nielsen saa forsigtig at han ikke paa noget Punkt anfører de Ord, som jeg i Virkeligheden har brugt.

Jeg antager, at Hr. Nielsens Bemærkning om, at han ved sin ovennævnte Udslynning hæfter „ikke Vand, men Honning“, skal forstaaes som et lille Hib til Hr. Bojesen, der jo troer, at man ved en saa hyppig Udslynning faaer sin Honning vandet, selv om man ikke fodrer med Sultervand.

For at vise mig saa fælielg mod Hr. Nielsen som muligt, skal jeg udtrykkelig bemærke, at jeg gjerne vil tro, at hans Stader ere saaledes indrettede som han forklarer; kun maa jeg bemærke, at jeg ikke forstaaer Meningen med at give denne Forklaring her. Jeg vilde ogsaa gjerne tro, at han ved Udslynningen gaaer frem saaledes, som han beskriver, men desværre er jeg ikke istand til at forstaa Meningen af de anførte Ord.

N. Jensen.

Til Hr. Emil Koch.

Det har ingenlunde forundret mig, hvilket vistnok har været Tilfældet med de fleste af dem, der paa Udskillingen har betragtet Deres hele Gravenborster, at se Deres i Tidsskriftet fremstaaede Misfornoielse over det fortrinlige Stades Tilstedeværelse ved Bedømmelsen — ikke fordi jeg føler en saadan Misfornoielse billig eller megholdelig, men fordi De jo paa Udskillingen med fuld Alvor forsikrede, at Dommerne i Tidsskriftets næste Numer skulde faa „Sort paa Hvidt“ for deres begaaede Uretferdighed. — Naar jeg nu griber Bennen for at give Svar paa Deres Artikel, er det ikke for der ved at refferdiggjøre min eller de andre Dommeres Kjendelse overfor dem, der paa Udskillingen havde den Fornøielse at se Deres Gravenborster, da jeg er forbislet om, at disse have trukket paa Smilebaandet ved at læse Deres „noget ualmindelige Ytring af Misfornoielse“, men for at klare Sagen lidt for Dem selv, som og for dem, for hvem dette Stade er aldeles ukiendt, da disse mulig have tænkt som saa: Der maa dog være vægtige Grunde, siden en saa fornuftig og indsigtsfuld Biavler som Hr. Koch kan føle sig saa misfornoi.

Hr. Bøber J. Nielsen af Kirkeværlose er i Tidsskriftets Nr. 9 ryllet Hr. B. Bojesen til Undsætning. Hr. Nielsen imødegaaer kun en eneste af de mange Indsigelser, som jeg har gjort mod Hr. Bojesens Bog, men jeg beskænder aabent, at det kun vilde være et forsængeligt Haab om jeg heraf vilde slutte, at Hr. Nielsen var enig med mig i alle andre Punkter. Hr. Nielsen haber nemlig, hvad han kalder „vidtløst Kritikk“, og det er aabenbart af denne og ikke af nogen anden Grund, at han kun behandler et Punkt; thi hans Bogil er af den Natur, at han nødvendigvis maa være uenig med mig paa ethvert Punkt.

Det vil erindres, at Hr. Bojesen anbefaler — hvad jeg har tilladt mig at gjøre Indsigelse imod — at udslynge Honningen „regelmæssigt“ hver femte Dag, selv om der kun er et Pund Honning i Stadet, medens jeg har ment, at man kun burde udslynge, naar Tavlerne være faldte eller rettere sagt „lempe Udtømmningen efter den indsamlede Honningmængde.“*) Hr. Nielsen be-

*) Se Tidsskriftet for Mars d. A.

Deres Bemærkning om, at Stader skulle bedømmes efter de af Dem anførte 4 Punkter, er fuldkommen rigtig, og ligesaa rigtigt er det, at Dommerne under deres Virksomhed have fastholdt disse Punkter ogsaa med Hensyn til Deres Stade. Hvad de 2 første Punkter — Materialeis og Arbeidets Godhed — angaaer, har jeg ikke hørt Nogen drage dette i Tvivl, saa der er intet til Lintet for, at De dristigt tør kalde det første **fortrinligt** og om det andet spørge: „hvo kan qiøre det bedre“? uden at jeg derfor skulde kalde Dem en **Praler**. I det 3die Punkt — Prisen — samstemmer jeg fuldkommen med Dem, idet jeg af de af Dem anførte Grunde ogsaa erklærer den for „total betydningsløs“. Jeg vil derpaa gaa over til 4de, som De behager at kalde Stadets Hensigtsmæssighed, og paabide, at der her findes noget Uklar, hvortil Dommerne ikke kunde svare at drage Stadet frem til Belønning; thi trods Alt, hvad der ellers kan siges om et Stade, tør dette Punkt dog være saa overveiende og afgjørende, at det (Stæet) aldrig bør tilkjendes Udmærkelse, naar det ikke her har anvist den Fortrin.

Endvder Dom bør være støttet paa Kjendsgjerninger og ikke paa løse Formodninger, og jeg tror, at det netop var fordi Dommerne manglede disse Kjendsgjerninger om Deres Stades Fortrinlighed i dette Punkt, at Dommen kom til at lyde, som De behager at udtrykke Dem: „duer ikke, væ!“ Men hvorfor, min Herre, fremkom De ikke med Deres Rigdom paa Kjendsgjerninger? Hvorfor fremstillede De ikke „en hel Gravenhorster besat med Bier“, hvilket vist vilde have været Dem saare let, da De jo maa eie en saadan og tilmed boer saa at sige tæt ved Udstillingsstedet. — Dommerne kunde da selv have behandlet det og set det blive behandlet, og derved være blevne overbeviste om dens Brugbarhed og store Fortrin fremfor andre Stader. At Dommerne vilde have været Dem ialtommelige for saadanne Kjendsgjerninger, tvivler jeg ikke om, thi de havde vist Alle Bevidstheden om, at de være komne til Bedømmelsen, ikke for at tilkjende et enkelt Princip Prisen, men for at lade denne tilskyde det Stade, der i sin Helhed ansaaes for det bedste. At Gravenhorsteren var noget, „maasse aldeles ukjendt“, siger De jo selv, og jeg synes Deres **funde Fornuft** maatte da ogsaa have sagt Dem, at Dommerne til dels maatte mangle de Kjendsgjerninger, hvoraf De er i Besiddelse; og naar dette maatte være Tilfældet, kunde man saa premiere Deres Stade?

Alle maa vi vist meget beklage, at De svigtede Deres Pligt (De var jo nemlig selv valgt til Dommer) og udeblev med Deres haarde „Skabater“. Var det for ikke med disse at slaa Alle og Alt til Døde, da var det jo meget paafjonnelsesdyrbigt. Men naar De, min Herre, som den kompetenteste af Alle udeblev, synes jeg ogsaa — fremdeles apvelserende til Deres **funde Fornuft** — at De med Resignation, om end med medlidende Skuldertæk **stiltiende** maatte have fundet Dem i den Dom, vi andre „ukompetente“ Staller være istand til at sælde. Ja, jeg synes fremdeles, at De maatte føle Dem aldeles uberettiget til at vtre Deres **megen Misfornielse** over, at De har maattet „dele Skæbne med Klodshans's Brødre“. Skulden er, som bevisst, Deres egen, men — Selvbedbreidelse er en bitter Art, og maaste er denne for en Del Grunden til Deres Misfornielse.

„Det Ny skal drages frem!“ lod Deres Ord paa hin

første Udstillingsdag. De vilde dog vel aldrig have forlangt, at Dommerne skulde have draget Deres Stade frem, hædret og prisbelønnet, fordi det var noget Nyt? Hvis saa er, da mangler De sikert det rette Blik for Maaden, hvorpaa Biavlens bør drages frem i Danmark. Al Naturen ere vi vist temmelig tilbøielige til at sige med Ordspøget: „Ny Koste feie bedst“; og dette vel ikke mindst paa Biavlens Omraade. Nu, hos os, og navnlig her, gælder den guldne Regel: Brød Alt og vælg det Bedste! Da i Henhold hertil vil jeg i al Benksabelighed give Dem det Raad: Fremstil Deres **Gravenhorster**. Deres Kjendsgjerninger og øvrige talende Vidnesbyrd om Stadets Fortrinlighed paa næste og alle følgende Udstillinger og jeg forjakter Dem — det vil blive draget frem, hvis det fortjener det; thi jeg er overbevist om, at Dommerne altid vilde have Biavlens Interessé for Die, hvad enten Stadet skal stilles paa **Hovedet** eller blive staaende paa Benene under dets Behandling; og disse maa dog vel saa engang blive „komptente til at domme“ — (ikke fordomme) „en hel Gravenhorster“. — Materialeis og Arbeidets Godhed kunde det aldrig falde mig ind at benægte, men af disse to Grunde at tillende Stadet **hæderlig Udtale** eller, hvad der maasse nærmest er vænt paa ved den „fordrede Anerkjendelse“*) — **Præmie**, kunde jeg ikke være med til. Hvad vilde De have sagt, hvis en udstillet **Værk** — en af godt Materiale og fortrinligt forarbejdet Straakube — havde været befestet med Udmærkelsesstegnet? Mon De da ikke ogsaa vilde være bleven „meget misfornoi!“?

Hvoribid De nu vil antage foranskaende Udtalelser for „en Anerkjendelse eller en Valiterklæring“, benstiller jeg ganske til Dem selv, kun saa meget vil jeg tilføie, at dette er mine eneste og sidste Udtalelser i denne Sag. Udby, den 31te Oktober 1876.

A. S. G. Olsen.

Forespørgsel.

Efter hvilke Regler bedømmes Honningen paa vore Biavlsubstillinger?

Naar jeg har fremsat dette Spørgsmaal, da er det naturligtvis i det Haab, at en af v' Hrr. Dommere, som særlig har haat med Honningens Bedømmelse at gjøre, vil være saa venlig at besvare det. Spørgsmaalet fremkommer ingenlunde for at fremkalde Tvivl om, at den tidligere Bedømmelse har været haade retskædlig og rigtig; jeg har nemlig slet ikke Begreb om den nuværende Bedømmelsesmaade og kan da heller ikke dable den. Derimod har jeg ganske vist et Begreb om, hvorledes en saadan Bedømmelse kunde foregaa paa en heldig Maade, og herom vil jeg tillade mig at udtale mig noget nærmere.

Hvis man ikke ved Indleveringen har stillet nogen Betingelse med Hensyn til Honningens

*) Udøvet af Undertegnede.

Tilstand, kunde man strax dele den i 3 Klasser: fast ukrySTALLINFT, fast krySTALLINFT og flydende. I hver af disse Klasser kunde der da gives Præmier, men maaske af forskjellig Størrelse, eftersom man særlig maatte fore-række krySTALLINFT eller ikke krySTALLINFT Honning. I det nu enhver af disse 3 Klasser skulde bedømmes, kunde man bestemme visse Points for Honningens Egenstaber, f. Ex.:

1. Smag	10 Points.
2. Lugt	4 —
3. Renhed	10 —
4. Udseende	8 —
5. Fremstilling	4 —

Herefter vilde altsaa 36 Points være det højeste, og efter de forskjellige Pointsantal kunde Præmierne uddeles. Ved Punkt 4 tænker jeg naturligvis paa Honningens Udseende og ved 5 paa Karret, hvori den er, med Etiketter osv.

Med Hensyn til Honningens KrySTALLINFT-ring, da er jeg af den Mening, at flere Bivavlere feilagtig anser denne Tilstand for uheldig hos Honningen. Det er vel sandt, at den krySTALLINFT Honning ikke altid er ligesaa anvendelig som den ukrySTALLINFT; den første passer f. Ex. ikke saa godt til at smøre paa Brød som den sidste. Men er det anderledes med Sukker? Det krySTALLINFT Sukker (Kandis) passer ikke saa godt til Vandelager som Puddersukker, men Tungen vil dog vel falde paa, at falde Kandis simplere end Puddersukker. Nei, i Rentien gjælder almindelig den Regel, at netop de rene normale Vædske under visse Forhold kunne krySTALLINFT, men de urene eller forfalskede ville ikke krySTALLINFT. Jeg gaar dog ikke saa vidt, at jeg vil paastaa, at den krySTALLINFT Honning absolut er bedre end den ukrySTALLINFT, skjøndt jeg troer, at den første i Almindelighed er kraftigere end den sidste, men de to Slags Honning bør vistnok bedømmes hver for sig. Henøvelsen „grynnet“ Honning for dermed at betegne en Feil er vistnok uheldig, thi den gryne Tilstand betegner kun en begyndende KrySTALLINFT. Men det er vist langt lettere ved Kunst at forhindre KrySTALLINFT (ved Omsmeltning) end omvendt at bringe den faste, ukrySTALLINFT Honning til at krySTALLINFT.

Udstrup Skole, i November 1876.

Hans Erølev.

Smaating.

(Efter „Utg.“ af Emil Koch.)

Eisenlohr meddeler Resultatet af en Nødsfodring, som tidligere har været omtalt, dels rosende dels forfættende. Har et Bifolk ikke tilstrækkelig Vinterforraad, saa omvikler man en tom Kamme med tynd Metaltraad og fylder den med Kandis. Eisenlohr prøvede Sagen med tre fattige Stader, idet han strax efter Nyaar gav hvert af dem en Kandisramme. I Foraaret vare alle tre Kammer tomme, ja i den ene havde Bierne endog bygget en smal Strimmel Bær igjennem hele Kammen. Han fremhævede særligt, at alle tre Folk vare stærke, samt at denne Nødsfodring er meget anvendt i hans Egn.

Det er vist nok en let Sag at besvare Spørgsmaalet: Hvorfor overvintre Bierne bedst i Stader med Vildbygning? Denne gaar nemlig for det meste tværs over de andre Tavler, saa at Bierne have altid let ved at komme fra de øverste Tavler ned til hvilkenjombest af de nederste Honningtaavler og ligesaa omvendt. Jeg efterligner denne Vildbygning ved at bruge Hel-, Hal- og Kvartrammer. De sidste ere ontr. 3" høje. Pladsen over Halvrammerne bliver for Vinteren udtvoret paatovers med Kvartrammer. Et saaledes indrettet Stade kan meget let forsynes med Foder eller Vand, hvis det skulde behøves.

Kredsforeningerne.

Ved Aavlermødet i Drendrup dannedes en Kredsforening for Drendrup og Omegn. — Kredsen tæller 14 Medlemmer. Til Formand valgtes Lærer Hørlück i Høvelager.

Brevvefking.

J. i B. At De ikke har kunnet faa de ønskede Bøger, hidrører fra, at de ere udlaante og stedse forudbestille for længere Tid.

J. p. S. Naar De flytter fra et Postdistrikt til et andet, da maa De anmeldte Deres ny Opholdssted til det Postkontor, De fraflytter, for at der herfra kan gives Meddelelse til Nyborg Postkontor om, hvorhen Deres Brevskrift fremtidig skal sendes.

L. i St. Lindetræet formeres ved Frø, men Planterne komme ikke altid frem og naar De kun ønsker Træer til egen Udplantning, gjør De bedst i at kjøbe Planter.

S. i B. Titellad og Register til Tidskriftet vil følge med Decemberheftet.

B. i G. Det i Kataloget fra Udstillingen i Odense under Nr. 24 anførte Neullistade er en Kasse med 3 Rammer efter engelsk Mønster. Det bruges til Dronningopdrætning, men kan ogsaa anvendes som Honningmagasin ovenpaa Kube-stader.

Op. N. i S. Biavl med italienske Bier drives af tre bekendte intelligente Biavlere her i Landet. Om Nogen af dem sælger Droninger, vides ikke. De ere alle Tre særdeles tilfredse med Italienerne.

Anm. Under „Brevverling“ vil for Fremtiden alle Spørgsmaal, som tilsendes Redaktionen og som skjønnes at have nogen Interesse for Biavlere, saavidt muligt blive besvarede i det først udkomnende Nr. af Tidskriftet; dog kun forsaavidt Spørgsmaalene (som saadanne) ikke ønskes optagne i Tidskriftet eller de ikke kunne besvares tilfredsstillende uden ved en længere Artikel.

Anmodninger.

Følge Opfordring fra flere Biavlere agtes en statistisk Oversigt over Biavlens optaget i Tidskriftet i 1877, og vil der til den Tid blive omsendt Blanketter til Udfyldning.

For at kunne udfylde disse Blanketter vil det være nødvendigt allerede nu at gjøre Optegnelser, da Indvindingen i Efteraaret formenes at skulle danne Udgangspunktet; paa disse Optegnelser bedes anført: hvor mange Stader er indvintret og med hvor stort Forraad? naar op-hørte Trækket? og hvornaar holdt Bierne deres sidste Udflugt? m. m.

Den samlede Oversigt vil blive affattet efter en amerikansk Beretning, der ved Biavlerefor-eningens Næstformand er tilsendt Redaktionen.

Denne Beretning vil, for at give danske Biavlere et Begreb om Biavlens i Amerika, blive optaget i næste Numer af Tidskriftet.

De fra Foreningens Bibliothek udlaante Bøger (dog med Undtagelse af de i sidste Maa-ned udlaante) bedes afleverede til Foreningens Sekretær inden den 15de n. M.

For at Januar-Heftet af Tidskriftet for næste Aar strax ved Aarets Begyndelse kan blive Medlemmerne af Foreningen tilfattet, bringes den paa Foreningsraads mødet i Nyborg under Punkt 5 fastsatte Vedtægt i Erindring:

„Foreningsraadet vedtog, at Tidskriftet for det kommende Aar ikke tilfettes noget Medlem, forinden Aarsbidraget er indbetalt til Foreningens Kasserer“.

Erindringsliste.

Svendborg Kredsforening holder Møde Søn-dag den 3die December, Eftermiddag Kl. 1½, hos Restauratør N. Hansen i Svendborg. — Valg af Bestyrelse; Indbetaling af Kontingent for 1877 m. m.

Søndag den 3die December, Eftermiddag Kl. 4, afholder Veilby Kredsforening Møde hos Gaardmand Lauge Sørensen Trelde. — Flere forskellige Biavlsredskaber forevises ved Mødet og der gives Forklaring over dem. Der foretages Valg af en ny Kredsformand istedetfor Skræber S. Sørensen, der efter Lur fratræder. Kontingent for 1877 indbetales. — Alle Kred-sens Medlemmer bedes give Møde.

Bekjendtgjørelser.

Den afsløben

hvid og lysgul Honning

kjøbes. **Prøve** med billigste Pris sendes til **Carl Grifsen**, Hvidgaard, Kongens Lyngby.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Bial.

Udgivet af Bialerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 12.

December 1876.

10de Aargang.

Arbeidet i December.

Bierne leve nu i den bedste Ro og maa ligesom i forrige Maaned ikke forstyrres uden forsaavidt der maatte indtræffe en varin Solskinsdag; og dog maa man kun, naar Torden er fri for Sne, anspore dem til Udflugt. For at Bierne ikke skulle lade sig lokke frem af Solstraalerne, naar Torden er bedækket med Sne, tilbækkes Flyvehullerne med et Stykke Maatte eller Lignende. Ved Kubestaderne kan Halmhætterne sættes saa langt ned, at de dække Flyvehullerne, og naar Kuberne staa paa runde Bundbrædter og Flyvebrædterne ere til at tage af, hvad der er at anbefale, saa kan Halmhættene, naar de trykkes fast til de runde Bundbrædter ved et Løndebaand, danne et godt Værn mod Veirligets Indvirkning paa Stedet, ja endog saa et Værn mod Fugle og Mus.

For den, der har Lyst til at blive Bialer (i Modfætning til dem, som kun fortjene Navn af Biholdere), for ham er der saameget at lære, at der er fuldt op til alle de lange Vinterastener. Det er ikke alene Kjendskab til Bialen i Almindelighed, der bør erhverves; det er ligesaa vigtigt at lære Biernes Naturhistorie, at gjøre sig bekendt med de mange forskjellige Stader og Redskaber, med Produukternes rette Behandling m. m.

Bialerforeningens 8de store Udstilling, Foreningsraads- og Diskussionsmøde i Odense fra den 29de Septbr. til 3die Oktbr. 1876.

Diskussionsmødet, der afholdtes den 30te September, Eftm. Kl. 4, aabnedes af Foreningens Formand, der, efter at have ønsket de Tilstedeværende Velkommen, foreslog Valg af en Dirigent, hvortil valgtes Stationsforvalter R. Jensen, Beile.

Dirigenten gav først Ordet til Lærer Smith, Bjergsted, der var Stiller af Diskussionsspørgsmaalet:

„Hvorvidt har man iagttaget nogen Raceforskjel paa Bierne hertilands?“

Hr. Smith indledede Spørgsmaalet som følger:

„Naar jeg bruger Ordet Raceforskjel, saa er dette imidlertid ikke ganske korrekt, da jeg just ikke venter at saa Spørgsmaalet besvaret aldeles bekræftende, idet vore Bier maa antages at være saa blandede med hverandre, at nogen egentlig Raceforskjel næppe kan tænkes, men dog troer jeg, at noget lignende alligevel er iagttaget af flere Bialere, ligesom jeg ogsaa oftere har hørt Ord falde, som: „det er en daarlig Slags Bier, jeg har“, eller: „det er en udmærket Slags Bier, min Nabo har“. Hvor stor Forskjel, der kan være paa en Dronnings Frugtbarhed, er bekendt nok, og at Stadets Godhed berøver herpaa, er ingen Tvivl underkastet, men at denne Frugtbarhed eller en anden Dronnings mindre Frugtbarhed er arvelig, husker jeg ikke at have hørt noget om, hvorimod jeg i de senere Aar

har gjort Erfaringer, som tyde herpaa og godt kunde kaldes en Raceforskiel.

Mine Stader nedstamme alle fra italienske Dronninger; de ere ikke ægte italienske, da de ere krydsede med vor almindelige Bi, ja jeg troer endog at de vare krydsede før jeg fik dem, mine Stader nedstamme alle fra to bestemte Dronninger, og den Forskiel, der er paa Staderne, har ledet mig paa Tanken om den omtalte Raceforskiel.

Den første Dronning fik jeg fra Hannover i 1873 og den vil jeg her kalde Nr. 1.

Den anden fik jeg sammesteds fra i 1874 og den vil jeg kalde Nr. 2.

Alle de Stader, der nedstamme fra Nr. 1, have været fortrinlige og have hvert Aar givet godt Dverfsud, iaar endog udmærket godt, hvorimod de, der nedstamme fra Nr. 2, have været ualmindelig flette.

Saaledes var ifjor Foraar en Del af mine Stader i den Tilstand, at Fodring var nødvendig. Der var Stader af Nr. 1, som havde aldeles opspist, hvilke jeg fodrede udelukkende med Randsukker, og som uden anden Understøttelse dog bleve saa kraftige, at de, uagtet det flette Baaar, gave 12—16 Pd. i Dverfsud. Derimod havde jeg ingen Glæde af al den Hjælp, jeg gav Staderne af Nr. 2; uagtet jeg fodrede og senere understøttede med Ingeltavler, kunde jeg ikke bringe disse Stader til at blive i den Stand, at de kunde bestaa selvstændigt, end lige give Dverfsud, saa jeg maatte forene flere eller understøtte dem med Honningtavler.

Jeg gav Aaret og mig selv nogen Skyld, men dette Aar har overbevist mig om, at Skylden ligger udelukkende hos Bierne.

Iaar have alle Staderne af Nr 1 været mer eller mindre udmærkede; de, som jeg har behandlet som Honningstader, have givet fra 48 til 70 Pd. i Dverfsud. Saaledes høstede jeg: Af Nr. 1 a: foruden en udmærket Aflægger, der har mindst 30 Pd. i Behold — 48 Pd.; af Nr. 1 b: foruden en naturlig Sværm, der har givet 9 Pd. i Dverfsud — 48 Pd.; af Nr. 1 c: 52 Pd.; af Nr. 1 d: 48 Pd.; af Nr. 1 e: 72 Pd.; af Nr. 1 f: 56 Pd.;

og dog har jeg ladet disse Stader beholde fra 29 til 30 Pd. til Vinterforraad.

Staderne af Nr. 2 have derimod ogsaa i Aar været meget daarlige. Jeg havde i Foraaret

5 tilbage, og af disse Stader maatte jeg i Mai Maaned kassere de 3 Dronninger og lade Staderne udflekke ny Dronninger, hvortil jeg saa benyttede Ingeltavler fra Staderne Nr. 1. De andre 2 have vist en besynderlig Drevenhed til at udvikle sig til noget stort, og ere heller ikke, uagtet det gode Baaar, bleve til mere end ganske almindelige Stader.

Mine Erfaringer have overbevist mig om, at man udelukkende bør formere af sine bedste Stader eller med andre Ord af sine bedste Dronninger, og det er en Selvsølge, at man bør formere ved Kunst fremfor ved Sværmning.

Efter det jeg nu har tvert, beder jeg de tilstedeværende Bavlere at udtale sig om, hvorvidt de have iagttaget en Raceforskiel som den, jeg har nævnt.

Dirigenten gjorde den Bemærkning, at man ofte træffer paa usædvanlig gode Dronninger blandt vore danske Bier, og Baron Berlepsch erklærede, at de Udmærkelser, som man træffer hos Italienerne, ere illusoriske, da man træffer de samme Udmærkelser hos de almindelige graa Bier.

Stedermester J. Nielsen, Frederiksberg: Dronningens Frugtbarhed kan ikke bestemmes efter enkelte Stader, da Frugtbarheden er afhængig af flere forskellige Omstændigheder, og Stadets Udvikling afhænger ikke alene af Dronningens Frugtbarhed. Det ene Aar kan et Stade være godt, det andet Aar kan det være mindre godt, og dog med den samme Dronning. Den frugtbareste Dronning kan skaffe Pest i Stader.

Smith indrømmer, at et Stades Frugtbarhed afhænger ikke ene af Dronningen, men fastholder, at der er Forskiel paa Dronningerne og mener, at de Dronninger, der nedstamme fra kraftige Stader, have Fortrin for dem, der nedstamme fra svage Stader.

J. Nielsen: De fleste Dronninger ere meget frugtbare, naar de ere i gode, kraftige Stader, men tager man en god, frugtbar Dronning fra et saadant stærkt Stade og giver den kun saa Bier, saa ophører dens Frugtbarhed.

Lærer Olsen, Udby: Naar Dronningers Frugtbarhed skal bedømmes, maa Staderne, hvori de ere, bringes under lige Forhold; naar dette iagttages og Dronningerne ere af lige Alder, saa formodes det let at kunne udfindes, om de ere lige frugtbare.

Formanden havde for længere Tid siden et Stade, der i flere Aar efter hinanden ud-

mærkede sig fremfor de andre og i 3—4 Aar efter hinanden var det bedste Stade paa hans Bistand, men da den Dronning døde, der var Moder til den stærke Befolkning, blev Stadet svagt. Italienerne og ikke mindst Bastarderne ere flittigere og udmærke sig især ved deres Driftighed til at angribe og plyndre andre Stader og opsøge Honning saavel som Alt, hvad der er sødt, langt lettere end vore almindelige graa Bier. Deres gode Egenskaber nedarve de i flere Generationer.

Dirigenten lægger særlig Vægt paa Baron von Berlepsch's og flere tyske Biavleres Mening om Italiensering, og ingen af dem befatte sig dermed uden forsaavidt de gjøre sig en Industri deraf.

Næstformanden, der har italienske Bier, er af samme Mening som Smith, og har fundet, at der er stor Forskjel paa de indførte Dronninger. De bedste komme direkte fra Italien; de, der komme fra Tyskland, ere ikke altid ægte. Han havde den 17de Juli en italiensk Sværm, der i 12 Dage fyldte et Stade og gav derefter 18 Pd. Honning. En dansk Sværm den 14de Juni kunde næppe faa Stadet fyldt og byggede slet intet i en over Stadet anbragt Glaslokke.

Ulfen: Der er megen Forskjel paa Dronningernes Størrelse og en stor Dronning maa jo kunne lægge langt flere Æg end en lille.

J. Nielsen havde forskrevet 12 italienske Dronninger i Aarene 1861—62 da det var noget Nyt, men da han ingen Fordel fandt ved Italienerne, havde han ingen forskrevet senere. Han var af den bestemte Mening, at Størrelsen havde intet at betyde; men med Hensyn til et Stades Udvikling, da var der jo mange andre Omstændigheder, der maa tages med i Betragtning. Italienerne udklæffe ofte Bastarder og Mange mene, at Dronningerne af disse ere frugtbare, men det er ikke Tilfældet.

Dirigenten fandt, at de af Næstformanden gjorde Erfaringer ikke egnede sig til at drage Slutninger af, da det kun var enkelte Staders Udbytte, hvortil han støttede sig. Han henviste til, at Baron von Berlepsch experimenterede med flere Hundrede Stader og støttede sig dog ikke alene til de Erfaringer han gjorde paa sin egen Bistand.

Næstformanden indrømmede, at der ikke kunde drages Slutninger af Resultatet med Stadet med Glasloffen. Størrelsen af Dron-

ningen troer han ikke har noget at betyde. En lille Dronning kunde jo have en større Sædholder og da være frugtbare end en større.
(Fortsættes.)

§ 1877 vil „Tidskrift for Bivol“ udkomme den 1ste i hver Maaned og blandt Andet indeholde Følgende:

- 1) En Artikel om Arbejderne i den næste Maaned;
- 2) En do. om Biavlen i den forløbue Maaned;
- 3) En almindelig ledende Artikel, hvortil er valgt følgende Emner:

Januar: Hvorledes skaffer man Arbejdstavler?
Februar: Italiensering i Ruber og Dzierzonstader.

Marts: Fodring.

April: Honningvæxterne.

Mai: At udbringe Bier af Rubestader.

Juni: At oversætte fra Rubestader til Dzierzonstader.

Juli: Om Dannelsen af kunstige Sværme og Behandlingen af Sværme.

August: Vandring med Bierne til Heden.

September: Efteraarsrevision og Behandling for Indvintningen, samt Indvintning.

Oktober: Mjød, Gjæring, Opbevaring og Bedømmelse.

November: Honning i flydende og krystalliseret Tilstand.

December: Overjagt over de forskellige Staders Former; om Redskaber, deres Fortrin og Mangler.

- 4) Uddrag af udenlandske Tidskrifter.
- 5) Almindelige Korrespondanceartikler.
- 6) En Spørgsmaalrubrik med Besvarelse af opfattede Spørgsmaal. Hvis ingen Korrespondent indsender Besvarelse, vil Redaktionen saavidt muligt give Svar.
- 7) En Korrespondancerubrik, hvori Redaktionen ved korte Bemærkninger giver Svar paa Meddelelser, hvis Indhold turde være af mere almindelig Interesse for andre Medlemmer.

Det bemærkes, at Januar-Hestet først vil udkomme i Midten af Maanedens.

Tabellarisk

over Overvintringens Udfald i Aaret 1875

(Efter „Amerikan Bee-Journal“)

Biaolerens Navn.	Antal Familier.			Overvintringstid og Temperaturen efter Reaamur.	Fremgangsmaaden ved Overvintringen (affattet i Korthed).	Antal Familier.			
	Efteraar 1874.	Forsaar 1875.	Forsaar om Forsaaret.			Forsaar 1875.	Efteraar 1875.	Efteraar.	
								Stalletse.	Sorte.
C. J. Bright.	22	21	G	Kjælber. 0,0.	Ingen Ventil. forov. F. aab.	21	58	36	22
R. Bacon.	128	87	G	Bipavillon. 2,6.	5 Tom. Halm ovenp. F. aab.	87	130	1	129
J. H. Gates.	45	35	G	Mørk Kjælber. 4,4.	Vdt Ventilation foroven.	35	55	25	30
Joseph Stetfil.	20	20	G	Kjælber. ÷ 0,3 - 3,5.		20	45		45
C. & E. Alexander.	80	50	G	Kjælber. 0,4.		50	77		77
M. B. Warner.		3	G	Frit.		3	7		7
J. H. Nellis.	38	26	G	Kjælber. ÷ 0,8 - 5,2.	Læppe paa Stab. F. aab.	26	47	47	
Sohn Brooman.	100	66	G	Kjælber. ÷ 0,8 - 3,5.	Læppe og Halm paa Siderne.	66	90	30	60
J. E. Hetherington.	420	190	G	Kj. og Pav. 3,5 - 5,7.	Ing. Vent. forov. ; for meg. forn.	410	630	120	510
J. A. Burdick.	31	17	G	Hus.	Ventilation foroven.	17	27	25	2
W. Bacon.	4	3	G	Kjælber.	Ingen Ventil. forov. F. aab.	3	6		6
R. R. Vetsinger.	148	116	M	Frit.	Læppe og Halm. ov. St. Lætt.	115	212	212	
C. J. Rougeop.	16	12	G	Kjælber. ÷ 4,4.	Ligesom i det Fri.	12	26		26
Lewis Baird.	33	33	G	Kjælber. 6,2.	Læppe paa Staberne.	33	39	32	7
D. H. Van Alstine.	65	52	M	Kjælber. 1,2. Frit.	Læppe p. St. Loftet 1 L. foran.	52	60	60	
M. H. Tennant.	60	47	G	Hus. 4,8.	Luffet forov., Ventil. i Siderne.	37	60		60
D. L. Vetsinger.	11	10	G	Frit.	Ventilation foroven.	10	20		20
E. D. Clark.	16	16	M	Grube. 4,0.	Vdt Vent. forov. F. 1/2 L., aab.	18	37		39
Dr. S. R. Pratt.	50	28	G	Frit.	Dækket over og Sid. af Kamm.	28	47	12	35
Isaac Wilmarth.	61	46	G	Kjælber. 4,4.	Ventilation foroven og forn.	47	83		83
C. D. Jones.	29	27	G	Kjælber. 3,5.	Læpper over Kammerne.	27	32	16	16
J. C. Schofield.	50	34	G	Kjælber. 3,5.	Læpper over Kammerne.	44	60	60	
G. M. Doolittle.	106	46	G	Frit.	Læppet paa St. F. luffet.	46	106	106	
C. R. Isham.						55			
J. Hoffmaan.	105	105	G	Kjælber. 1,7.	Ingen Ventil. forov. F. aab.	102	142	20	122
L. E. Root.	121	119	M	Kjælber. 7,0.		119	130	65	65
C. E. Van Deusen.	72	55	M	Kjælber. 5,7. Frit.	Fodres om nbdv. Gode Dronn.	85	78		

D: Daarligt. — G: Godt. — M: Mellemgodt. — S: Svag. — F: Flyvehul.

Mr. J. E. Hetherington har i Aar (1876) fra 6 Distande (3,000 Staber) affendt med

Fortegnelse

(Amerikas nordøstlige Bivalerforening).

ved J. S. Wood.)

Stadets Navn.	Antal og Størrelse af Rammer.	Hvormange Pd. Honning er høstet?		Vog i Pund.	Opbrettet ekstra Dromm.	Planterne, hvoraf Honningen hovedsagelig er samlet.	Karet's Udbytte i Forhold til andre Aar.	Fobret Pd. Sukker i Efteraaret 1875.
		2 Læder.	Udbyttet.					
Iver-Ramme.	8. 11×17.	1,700				Hvidfløver.	M	
Greens Imp.	8. 9½×17 & 11×15.	2,620	600	36		Hvidfløver og Boghvede.		
Almindel. Ramme.	8. 10×16.	1,000	70			Rløv., Agertaal og Bogh.	D	
Quinby.	8. 11×18.	200				Hvidfløver.	S	
	12. 12×12.	200	1,900	50		Lulipantræ og Boghvede.	D	
Standard.	14¼×14¼.	50	100	5		Hvidfløver.	D	15
Gamle Quinby.	8. 10½×18.	717	642	5	211	Hvidfløver og Boghvede.	M	
Ny Quinby.	7-8. 11×16½ & 15×15.	2,900	350	25	50	Boghvede.	D	
Ny Quinby.	8. 10½×16.	11,200	2,100			Boghvede.	D	4,200
Sisfon.	8. 12½×12½.		778	14		Hvidfløv. og Lulipantræ.	D	
	8. 10×18.	100				Rløver og Boghvede.	M	15
Hetsingers Imp.	8. 9×14¼.	6,500				Lulipantræ og Boghvede.	M	
Union.	7. 10½×16.	800		15		Rløver og Boghvede.	M	
Langstroth.	10. 8¾×16¾.	4,326	350	5	22	Rløver og Boghvede.	M	
	8. 10×15.	3,400	1,000	16	7	Boghvede.	D	
Union.	8. 10×17.	4,420	200			Rløver, Lind og Boghv.	S	
Langstroth.	9. 9⅞×16⅞.	350				Lulipantræ og Boghvede.	D	
Ny Quinby.	16. 10½×18.	1,020	300			Rløver og Hindbær.	D	150
Quinby.	8. 12×17.	600	500	80		Rløver og Lind.	D	200
Ridder.	9. 12×12.	825		20		Rløver og Lulipantræ.	D	
Amerikan.	10. 11½×12½.	1,925	375	8		Rløver og Boghvede.	M	
Langstroth.	10. 8¼×17.	4,032	748		37	Rløver og Boghvede.	M	
Doolittles Imp.	9. 10¾×10¾.	4,848	30	35	150	Lulipantræ og Boghvede.	M	
Ramme.		2,600	400				D	
Ramme.	10. 10½×13.	4,200	400	5		Lulipantræ og Boghvede.	M	200
Ny Quinby.	7. 11½×19½.	2,098	2,457			Lulipantræ.	M	
Ny Quinby.	9. 11¼×16¼.	3,225	600			Rløver og Boghvede.	D	

et Log til Ny-York 120,000 Pd. Honning.

Biavlermødet i Ulstrup

afholdtes Mandagen den 27de November efter Indbydelse af nogle Medlemmer af Biavlerforeningen. Til Mødet vare alle Biavlere i Neks-næs og Rasklev Sogne indbudne. Et ubefolket, fortrinligt Høstade og forskjellige Slags Honning vare fremstillede til Efterfyn.

Lærer Ersklev, en af Indbyderne, indledede Mødet med omtrent følgende Ord:

„Om end Biavlren vistnok fra Arilds Tider har været drevet her i Danmark, saa er det dog først i den allernyeste Tid, at den har taget et saadant Opsving, at man tør vente, at den i en nær Fremtid kan blive en vigtig Hjelpe-næringsvei her i Landet. Aarsagen til denne pludselige Fremgang er utvivlsomt Opfindelsen af Hiboliger, af hvilke man kan udtage og ind-sætte Tavler uden at ødelægge Bierne. Det er nu omtrent 20 Aar siden denne Opfindelse kom hertil, saalænge har det dog været, inden den ret kunde slaa Rod hos os. Der maatte nemlig høstes mange dyrekjøbte Erfaringer, inden man lærte at indrette de ny Boliger saaledes, at de i enhver Henseende overtræffe de gamle.

Der er dog en meget væsentlig Omstændighed, som adskiller den ældre Biavl fra den nyere, og det er, at denne sidste fordrer langt mere Oplysning hos Biavleren end den ældre, men under den Forudsætning kan den ogsaa bringe Biavleren meget mere, baade Ud-bytte og Fornøielse. Derfor er det nødvendigt, at Biavlerne slutte sig sammen i Kredse eller Foreninger for at bidrage til at opløse hver-andre om Alt, hvad der vedrører Biernes Færd og deres rette Behandling. Den danske Biavler-forening har allerede for flere Aar siden dannet sig netop med dette Formaal. Men for at Maalet skal kunne naaes, maa der i alle Lan-dets enkelte Egne dannes jævne Kredse af Foreningen.

I denne Egn har Medlemsantallet hidtil været saa ringe, at vi have været nødt til at slutte os til den Kreds, som holder sine Møder i Syderup eller i Ralundborg. Indbyderne have nu ment, at der er Anledning til at søge For-andring i dette Forhold. Ifølge Foreningens Love hører det til at danne en Kreds mindst 5 Medlemmer; men Indbyderne ere overbeviste om, at der i Rasklev og Neks-næs Sogne vil blive mange Gange 5 Medlemmer, naar her dannes en jævgen Kreds, som holder sine Møder af-vekslende paa forskjellige Steder i de to Sogne

og navnlig paa saadanne Steder, hvor der er Bier, som Medlemmerne i den milde Aarstid selv kunne faa Leilighed til at behandle. Med-lemshidraget er 1 Krone aarlig, og hvert Med-lem faaer da et Exemplar af Foreningens Tids-skrift, som udkommer med et Hefte for hver Maaned.

Gaardmand Søren Larsen fra Kongstrup vilde omtale et Punkt, som han troede lagde væsentlige Hindringer i Veien for den nyere Biavls Udbredelse, og det var Frygten for Biernes Stif. Man mente i Almindelighed, at jo mere man havde med Bierne at bestille, desto lettere blev man stultet af dem. Denne Mening var dog feil, thi jo mere man havde med Bierne at bestille, des roligere blev man ved Arbeidet, og det var netop Roligheden det kom an paa. Man havde ofte udtaget hele Indholdet af et Stade og atter indsat det, uden at nogen Vi-gjorde Tegn til at vrede eller at stifke. Des-uden kan man lidt efter lidt vænne sig til Vi-sit, saa at de efterhaanden næsten ikke volde Ulempe. Man vilde derfor raade alle de tilstedeværende Klubbiavlere til snarest muligt at be-gynde med de ny Stader og til at indtræde i Foreningen.

De fleste af de Tilstedeværende lode sig derefter indtegne i Foreningen. Der dannedes saaledes en egen Kreds her for Egnen og man enedes om at kalde den Neks-næs Kreds. Til Kredse-formand valgtes Lærer Ersklev i Ulstrup.

Formanden holdt derpaa et Foredrag om Biernes Samfundsforhold. Dronningens, Ar-beidernes og Dronernes Udviklingshistorie og Virksomhed fremskilledes heri udspørgligt.

Mange Forespørgsler fremkom derefter og be-svarede af forskjellige Medlemmer.

Mødet hævedes, idet man bestemte, at næste Møde skulde jages afholdt i Rasklev Sogn i Januar Maaned 1877.

Brevvevling.

Gr. N. i Th. Konstige Mellemvægge ere prø-vede og kan anbefales til Begyndelsesstrimler. I næste Hefte skal blive meddelt hvorfra de bedste faaes.

Gr. T. i B. Transport af Mønsterstader be-tales af Modtageren og kun af Biavlerforeningen, naar denne modtager dem.

Et Par Ord om den krySTALLINSTE HONNING.

I Tidsskriftets Novemberhefte d. A. har' en æret Indsender hævdet, at den krySTALLINSTE Honning ikke bør betragtes som en ringere Kvalitet end den ukrySTALLINSTE. Det er første Gang man ser denne Theori dukke op i Tidsskriftet, idet vistnok Mange betragte denne Egenkab hos Honningen som Følge af en ukyndig Behandling.

Da det utvivlsomt vil have almindelig Interesse at høre flere Kjenderes Mening herom, tillader jeg mig at opfordre Foreningens Medlemmer til at fremkomme med Udtalelser derom. Det kunde være interessant, at faa nærmere opklaret, hvori den krySTALLINSTE Honning egentlig staaer tilbage for den ukrySTALLINSTE. Vel skal det indrømmes, at hin i Udseende ikke kan konkurrere med denne, men hvad Smagen angaar — ja, her kan det vel ikke nytte at føre Argumenter, da det jo er en „Smagsjag“, det her kommer an paa — men det tør vist ikke benægtes, at den krySTALLINSTE har en kraftigere, mere udpræget Honningsmag. Med Hensyn til Anvendelsen i Husholdningen som Surrogat for Farin osv., vil den vistnok fuldkommen kunne maale sig med den ukrySTALLINSTE. Til Tilberedelse af Mjød, Honningvin m. m. besidder den krySTALLINSTE Honning ubetinget Fortrinnet, da den er rigere paa Druesukker.

Sluttelig skal jeg endnu tillade mig at henstille til den høitærede Bestyrelse, om der ved den foreslaaende statistiske Oversigt ikke burde tilveiebringes Oplysninger om Forholdet mellem Mængden af krySTALLINST og ukrySTALLINST Honning. Det kunde mulig have sin Interesse, da det bl. A. vilde vise, hvorvidt de forskjellige Egnes lokale Forhold kunne have nogen Indflydelse paa disse afvigende Egenkaber hos Honningen.

Løsserup, i December 1876.

Dines P. Hansen.

En lille Bemærkning.

Naar Den, der i en god Hensigt fremkommer med noget Nyt, skal være udsat for en saa hensynsløs Kritik, som i den sidste Tid forekommer i Tidsskriftet af Stationsforvalter N. Jensen i Beile, saa fristes man let til at holde hos sig selv, hvad der maatte kunde komme Andre til Nytte og hvori der muligens laa en Spire til noget Godt og Almeennyttigt. Da det imidlertid er

mest om at gjøre at faa det Ny og Gode frem, og det ikke antages at være saa væsentlig, om det i Tidsskriftet kommer frem i den smukkeste Form, saa er jeg overbeist om, at de fleste af Biavlerforeningens Medlemmer vilde finde det heldigst, hvis Redaktøren vilde tage Anledning til at indskrænke Kritiken til det mindst mulige.

Alene af Frygt for at faa en Medfart, som især er overgaaet Lærer Bojesen, Bøver J. Nielsen m. Fl., har jeg hidtil undladt at komme frem med mine gjorte Erfaringer.

Nyborg, i December 1876.

J. Larsen.

Grindringsliste.

Biavlermøde afholdes:

Onsdagen den 27de December, Eftermiddag Kl. 2, hos Snedker N. Andersen i Sneglerup. Forhandling: Valg af en ny Kredsformand; Fastsættelse af Bidrag til Kredsforeningen; Indbetaling af Kontingent for 1877 samt Diskussion af forskjellige Spørgsmaal.

Søndagen den 31te December, Eftermiddag Kl. 1, holder Røerndrup Kredsforening Møde i Lærer Winthers Skole i Ryslinge.

Søndagen den 7de Januar, Eftermiddag Kl. 2, holder Nyborg Kredsforening Møde i Orbæk Kro. Til Diskussion fremjættes følgende Spørgsmaal: Hvad maa der gjøres for at man med nogen Sandsynlighed kan vente et godt Udbytte af Biavlen? Hvad kan der fremdeles gjøres for at aflasse Bislaget og for at vække Lynt til at pleie Bierne efter bedste Evne?

Titel og Indhold til Aarg. 1875 og 76 vil blive omdelt med næste Nr.

Bekjendtgjørelser

til „Tidsskrift for Biavl“,

som trykkes i 2.000 Exemplarer og er udbredt over hele Landet, bedes indsendte til

Bogtrykkeriet i Middelfart.

Betalingen er meget moderat.

For flere Ganges Indrykkelse gives Rabat.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 2.

Februar 1877.

11te Hæftning.

Februar.

Viernes Vinterro maa endnu ikke forstyrres, uden forjaaviddt de paa en varm Solstinsdag skulle anspores til at holde Vænsningsudflugt. Have de været ude for at rense sig, skal man i Reglen ikke anspore dem til at gøre det oftere, i ethvert Fald ikke i længere Tid, men snarere gjøre, hoad man kan, for at forhindre, at de blive løftede frem. Dette kan ske ved at dække Staderne med Maatter, saaledes at Sollyset ikke igjennem Flyvehullet kan naa Bierne eller Solens Varme trænge igjennem Staderne og derved forurolige dem.

Hvis Jorden er bedækket med Sne, er det saa meget mere nødvendigt at dække Staderne, for at forhindre, at Bierne flyde ud; thi de Raad, der gives, for at forebygge at Bierne omkomme i Sneen, nemlig at staffe denne bort eller strø Halm og Blade i Nærheden, synes ikke at være tilfredsstillende, og hvis Bierne ikke trænge meget haardt til at komme ud, er det tilraadeligt at lade dem være i Ro, jaalange de ikke komme frem af sig selv.

Er Bierne i et eller andet Stade urolige og summer, eller enkelte Bier forlade Stedet uden Hensyn til hvorledes Veiret er, da er det i Reglen tegn paa, at de mangle Vand, og Biavleren maa benytte den første varme Dag, de flyde ud, til at undersøge saadanne Stader. Findes der en Mængde forjukkede Honning- og Vogsmuler paa Bunden af Stedet, er det et tegn paa, at Bierne lide Tørst, idet de, for at tilfredsstille denne, fortære en større Mængde Honning end ellers, og løsrive langt mere end de fortære.

I Stader med Spundshuller (hvad der burde være paa alle Stader) over Bierne Winterleie, er det meget let at give Bierne Vand ved Hjælp af et Maltertraftglas, der overbindes med en Linhætte (se „Et godt og billigt Foderapparat“ af Vorbeck).

Mangel paa Vand indtræder egentlig først, naar Bierne have begyndt at yngle og ikke kunne flyde ud eller rettere ikke kunne bringe Vandet hjem, thi de bruge en Mængde deraf ved Tilberedning af Foderjafsten.

Endnu maa intet Bifolk mangle Næring, men skulde desuagtet et enkelt Stades Forraad være tvivlsomt, kan det gives nogle Stykker Kandisukker, der anbringes i og over Spundshullet; Sukkeret maa da dækkes med en Staal eller Kop og Nabningerne lukkes med Ler, Kalk eller Kit. Man maa være meget varsom med at aabne for Bierne, uden i varmt Veir, da de, naar der aabnes for dem i koldt Veir, ikke ere istand til at samle sig og tilveiebringe den for dem nødvendige Varme; den gamle Stik, at efterse Bierne paa en bestemt Dag, uden at tage Hensyn til Veirliget, er aldeles forfæstelig.

Glem ikke, at Stader og Medfaber bør bringes i Orden eller staffles tilveie for at have Alt paa rede Haand, naar den travle Tid kommer.

Det synes ogsaa nu at være rette Tid til at holde Møder i Kredse, og medens der om Sommeren kan være Tale om at give praktisk Undervisning i Biavl, er det vel nu paa Tide at give theoretisk Undervisning i Forbindelse med Diskussion af opstaaede Spørgsmaal m. m. Skulde der gives Kredse, der selv synes at kunne trænge til lidt Veiledning af en kyndigere Bi-

avler, gives dem herved det gode Raad, besaaende at henvende sig til Bjaavlerforeningens Bestyrelse, der da, efter al Sandsynlighed, vil søge at formaa en saadan Mand til at komme til deres Møder.

Bjaavlerforeningens utrættelige Formand har jo været tilstede ved mange tidligere Kredsninger, og det er aldeles ikke usandsynligt, at han endnu kan formaaes til at holde Foredrag ved saadanne Møder, naar han anmodes derom.

I de lange Vinteraftener er der jo god Leilighed til at gjøre sig bekendt med vor Bjaavlerliteratur, men det synes ogsaa, at de anvendes hertil; thi Efterspørgslen efter Bøger fra Foreningens Bibliotek er saa stor, at den langstka kan tilfredsstilles.

Fra andre Lande lyde Beretningerne om Udbyttet af Bjaavlen i 1876, ligesom i Danmark, forskjelligt, men dog flere slette end gode.

I Ungarn skal Honninghøsten have været udmærket god, derimod har den for de fleste Bjaavleres Vedkommende været ringe i Tyskland.

I „*Östfällischer Bienenzüchter*“ hedder det bl. A.: „Med Hensyn til Udbyttet af Bjaavlen kan 1876 i de østafste Sletter gennemsnitlig betegnes som middelmadigt, i mange Bjergegne endog som ringe, men Aaret kan ingenlunde regnes for et godt Bjaar. En lang, streng Vinter har decimeret Bifolkene og et vaadt Foraar har saa at sige umuliggjort Benyttelsen af det egentlige Honningtræk og Sværmingen. Den gunstigste af alle Maaneder var Juli.“

Fra andre Lande lyde Beretningerne om Udbyttet af Bjaavlen snarere slette end gode, hist og her, men meget sjældent, meget gode.

Hr. Redaktør Grand af Buzias tilskriver os, at hos ham (i Ungarn) har Honninghøsten været udmærket. I Danmark har en Bjaavler haft en Nettoindtægt af 50 Pd. pr. Stade, medens Høsten i Provindsen Slesvig og Holsten og overhovedet i Tyskland var meget ringe. Hr. Diebig, Forstanderen for Bjaavlerforeningen i Potsdam og Omegn, hvis Bistand vi for to Aar siden har taget i Tyskn, har af 8 Bi-ol høstet 352 Pd. Honning, og 11 andre Stader have givet ham 150 Pd. Honning og 14 Sværme. Resultater som disse ere desværre ikke opnaaede i Elsas. Stader, som hos os have givet Honning, have sjældent eller slet ikke sværmet. Usværmede Stader have næppe deres

Vinterforraad og Sværme have ikke kunnet samle dette. Man ser heraf, at man i daarlige Aar bør forhindre Sværmene og, hvis de alligevel fremkomme, forene saa meget som muligt.“

I det slesvigste Centralblad for Bjaav meddeler Hr. Lærer Kühl Følgende:

„Den afvigte Vinter indfandt sig meget tidlig og vedvarede usædvanlig længe, hvorfor Bierne først meget sent kunde foretage deres første Udflugt. Det syntes mig, at den 20de Februar skulde blive en saadan Dag. Fordi denne Dag var en Søndag kunde jeg skenke mine Bier en særlig Opmærksomhed. Jeg renjede om Morgenen Bundbrædderne og vendte Kuberne for at efterse dem; derved bleve Beboerne muntre og begyndte efterhaanden at holde deres Kæmpelsesudflugt. Kun et Antal Kuber, som jeg havde paa Loftet, forbleve henstaaende urørte, for at vækkes paa en passende Tid, efter at jeg havde de i det Fri staaende Kuber omhyggelig undersøgt.“

Undertiden har et Stade tabt Dronningen eller har tabt for mange Følk; saadanne Stader lade sig ved disse Reserverstader deligt kurrere og op hjælpe.

Men Veiret blev endnu længe herefter ugunstigt, og da jeg nu endelig tog Kuberne ned, fandt jeg dem i en meget daarlig Tilstand. De vare nemlig ikke som i tidligere Aar „kraftige“ og livlige, men i nogle Kuber laa omtrent saantlige Bier døde paa Bundbrædderne og andre vare i den Grad urene, at de ved det første gunstige Veir maatte omkvarteres. Jeg er bleven en Erjaring rigere. Man maa endelig ikke lade Kuberne staa for længe paa Loftet, men sætte dem ud i det Fri, selv om Veiret er ugunstigt, da Bierne her ikke bruje og ikke saa let blive angrebne af Durtløb. Gaaer der da ogsaa ved en utidig Udflugt nogle Bier tabte, saa er dog Tabet ikke stort. — De i Skuret henjatte Bier, vare temmelig godt komne igjennem Vinteren og kun saa vare angrebne af Durtløb.

De svagere Følk bleve forenede, og de, som havde tilsmudset deres Bolig, bleve renjede eller omlokaliserede, da gode, fuldbyggede Kuber stode til min Raadighed. April havde flere smukke Dage, paa hvilke Bierne kunde besøge Marken. Bierne tærede meget stærkt, men forbleve ogsaa rige paa Følk, hvorfor jeg havde Anledning til at være tilfreds. I Mai Maaned, af flere adspurgt, hvorvidt jeg med mine Bier vilde

vandre til Napsmarken, svarede jeg, at jeg ikke vidste hvorhen, og jeg var bleven hjemme, naar jeg ikke i den sidste Time havde bragt i Erfaring, at der ved Kongsførde ved Kanalen fandtes Naps og en Diaoler havde vist sig villig til at kjøre mine Bier til Kreunwisch. Jeg gik ind paa Forslaget. Godt tilpas, i Haab om en god Høst, tiltraadte jeg Reisen, thi vi vare jo allerede i Mai, og denne Maaned vilde vel næppe gjøre sit Navn til Skamme, men give os smukke, deilige Dage, paa hvilke Bierne vilde indvinde, jeg veed ikke hvormeget. — Men det blev anderledes; Mai Maaned var ingen Blidemaaned. Kulde, Blæst og Regn bragte den os og Bierne vare nær ved at fulke ihjel. Saa daarlige som iaar, har jeg aldrig hentet mine Bier fra Napsen. Men Veiret har ikke alene Skylden herfor. Jeg havde stolet formeget paa andre Folks Udsagn, jeg var vidende om, at Bierne maaatte flyve over 1,000 Skridt, og desuden skulde jeg have fodret dem midt i Napsblomstringen, men dette kunde jo paa Grund af Veiens Længde ikke finde Sted. Ved Eftersynet viste det sig, at flere Stadrr havde løstrevet deres Ungel og vare nær ved at dø. Andre Diaolere have ogsaa foresindet flere døde Folk. Med Sørgmodighed mænstrede jeg mine tidligere saa stærke Stadrr og beskyldte mig selv for at have indbladt at understøtte dem til rette Tid, det maatte da have kostet mig hvad det vilde. Til alt dette kom endnu, at min Kudsf, som jeg havde skenket min Lillid, da han ogsaa var Diaoler, for denne Kjøretur fordrede en uforstannet Betaling. Saaledes gik det mig paa min Vandring til Napsmarken. Dobbelt tomme Kuberr, tomme af Folk og tomme af Honning, og en tom Pengepung var Udbyttet heraf.

Men af Skade bliver man klog. Ved den næste Vandring vil jeg selv søge mig en Stadsplads, saa nær som mulig ved Napsen, fra Tid til anden omhyggeligt efterse Kuberne og afkorde med min Kudsf. Altsaa i en meget sørgelig Tilstand, som endnu aldrig før, kom mine Bier hjem. Hvad nu? Foderkrugene frem og intet Kniberi med Honningen, var min Udtalelse. Jeg har gjort det og har ingenlunde fortrudt det. Den hvide Kløver blomstrede en Tid lang deilig, Boghveden, som i Begyndelsen ikke vilde frem, kom sig o. saa efterhaanden. Men det ugunstige Veir har ikke gjort det muligt at opnaa en god Høst. Under Boghvedeblomstringen var Luften i Begyndelsen kold og det blæste

for meget, senere for tør og med Stormen fra Sydøst var Trækket tilende. Andre Diaolere klage over Mangel paa Sværme. Jeg kan for mine Stadrrs Vedkommende indberette det modsatte. Jeg har havt Sværme nok, men for en Del meget for sent. Den første Naturfjærm faldt den 14de Juni .og den sidste Eftersaarsfjærm den 7de August. Da min Kone og mine Børn skulde passe Sværmene, saa har jeg Udtrømlen for at lette dem Arbeidet og for at saa Sværmene tidligere. Denne Fremgangsmaade har vundet mit Bifald og jeg vil i Fremtiden gjøre en mere omfattende Brug heraf. Det er heller ikke saa omstændelig og vanskelig, som man har forestillet sig, og ved at vise den fornødne Ro, bliver man fri for Stik.

Hvis denne Udtrømlen ikke allerede flere Gange var omtalt i dette Blad, vilde jeg nærmere have bestrevet min Maade. Disse Trømlinger fik alle Kuberr med Boghygninger og ere nu de tungeste paa min Bistand. En af dem har afgivet en Somrussfjærm, de andre har jeg ved Udtrøining forhindret deri.

For di Sværmene kom saa sent og Boghvedeblomstringen saa hurtig tog en Ende, have et stort Antal ikke den fornødne Vægt til at overvinde, hvorfor jeg har kjørt dem ud i Heden. Folk have de i tilstrækkeligt Antal og saafremt Veiret kun vil være dem gunstig, ville de vist blive tunge nok.

Jeg er nu til Ende. Kun et Dujste og en Bøn vil jeg endnu udtale. Bierne lære os dette ret haandgribeligt, at kun forenet Virken giver Udbytte. Lad ogsaa os holde fast sammen „som tro Brødre gjøre“, i saa Tilfælde vil vor Forening ikke blot bestaa, men den vil ogsaa paa ny friskt og frodig opløbstrø.

Efter „British Beejournal“ har Diaaret i Almindelighed været meget godt i England, men dog ikke overalt. Mr. John Balthar ved Lemmington havde ved en Udstilling i Alexandria-Paladset i London udstillet 400 Pd. Honning i Glasfløkker, hvorfor han fik 9 Præmier. Mr. Smith i Gloucestershire har af en Sværm høstet 70 Pd. Honning foruden at den beholdt tilstrækkeligt Vinterforraad, og i Stafordsshire, hvor alle Betingelser for en heldig Diaol synes at mangle, da her kun produceres Kul og Jern, har Mr. Brijcoe af en Sværm høstet 144 Pd. Honning. (Den store Honninghøst af Sværme hidrører ikke saa meget fra, at Klimaet eller Trækket er bedre i England end i Danmark, men mere fra,

at Fodring anvendes, ikke alene om Foraaret for at faa kraftige Folt, der kunne give tidlige Sværme, men Sværmene føddes saasnart de ere indfangede.) I Yorkshire har Aaret derimod givet et daarligt Udbytte.

Følge „American Beejournal“ har Aaret i de forenede Stater været godt og der anføres mange Exempler paa stort Udbytte af Biavlten.

Italienisering i Kammerstader.

Naar de sorte Bier ere i Kammerstader, saa er Fremgangsmaaden ved Italienisering let. Det anbefales sædvanligvis til en Begyndelse at kjøbe og indføre en dregtig italiensk Dronning i den stærkeste Koloni af sorte Bier, men da denne Fremgangsmaade er forbunden med en betydelig Fare for Dronningen og, medmindre den foretages af en Kyndig, ofte mislykkes og medfører Tab og Skuffelse, saa anbefale vi følgende Fremgangsmaade fremfor alle andre, idet den, naar man iagttager almindelig Omhu, sikkert vil blive heldbringende.

Anskaf Dem en lille Sværm med en ægte italiensk Dronning i Spidsen; en saadan Sværm paa 2—3,000 Bier bør ikke koste mere end to Dronninger tilsammen. Tag fra de femde sorte Stader 3 eller 4 Kammer, fyldte med lukkede Yngelceller, men uden Bier, og desuden saa mange andre Kammer uden Yngel, som De behøver for dermed at fylde et af Deres Stader, og lad da den italienske Sværm komme derind.

Om en eller to Ugers Tid vil den være betydelig stærkere paa Grund af Forøgelsen med de sorte Bier, som ere blevne klækkede ud af de tilbakkede Yngeltavler, som De gav den, og Dronningen vil have lagt Hundreder af Æg i Cellerne. Der dannes da en kunstig Sværm af et af de stærkeste Stader, men istedetfor at tillade de Bier, der ere blevne tilbage i det udtrømmede Stade, at oplække Dronninger af deres egen Yngel, saa sætter man de Tavler, som indeholde de italienske Æg, istedetfor. I dette Diemed maa begge Staderne være aabne og alle Tavlerne maa, aldeles fri for Bier, forandre Plads følgerigtigt, idet man nemlig maa sørge for, at stille dem i samme Orden, som i deres oprindelige Stade. Ved denne Overføring af de sorte Biers fulde Tavler til Stadet, som beboes af de italienske Bier, ville disse sidste blive en Koloni af første Rang, som efter sin Tur vil sværme naturligt; da de sorte Bier

have italienske Æg til at udklække deres Dronninger af, og da de ikke have flere, end de let kunne tage vare paa, saa ville de rimeligvis udbruge et stort Antal Celler, hvilke kunne benyttes paa følgende Maade:

Saasnart man veed Besked om det Antal Dronning-Celler, som udbruges, hvilket omtrent vil kunne være Tilfældet 5 Dage efter at den kunstige Sværm blev dannet, borttag saa fra de sorte Stader alle de Dronning-Celler, som kunne borttages; vi sige „som kunne borttages“, fordi enkelte kunne være saaledes byggede, i Klumper eller op imod Kammerne, at man ikke kan borttage dem uden at ødelægge dem. Desuden maa man lade en eller flere tilslukkede Celler blive tilbage i Stadet, for at dette kan forsynes med en Dronning. To Dage senere, hvilket altfaa vil være 7 Dage efter Dannelsen af den kunstige Sværm, udfører man de overflødige tilslukkede italienske Dronning-Celler og en eller flere af disse indsættes i hvert af de sorte Stader, som ere berøvede deres Dronning-Celler. Man kan da vente at have Dronninger udbruge om et Par Dage. Det er af Bigtighed, at man lader forløbe nogle Dage i de ovenomtalte Tilfælde, navnlig efter at man har dannet en kunstig Sværm, fordi Familien vil blive forøget med mange unge Bier og fordi Dronningens nødvendige Tilstedeværelse saa meget mere vil søles af de Bier, som blive tilbage efter Udtrømningen og de da ville være mindre tilbøjelige til at ødelægge de Dronning-Celler, som man giver dem.

Regler for at oversføre Dronning-Celler:

Amatører, som opdrætte unge Dronninger, have ofte Vanskelighed ved at oversføre Dronning-Celler fra deres Dronning-Opdrætningsstader til andre Stader, hvor de behøves. Det er ikke altid tilraadeligt strax at indføre Dronning-Celler i et Stade, som man har berøvet sine, da Bierne ofte ville ødelægge dem. Idetmindste maa man altid lade 24 Timer gaa mellem den ene og den anden Operation, og selv da vil Dronning-Cellen undertiden blive ødelagt.

Naar man udfører Dronning-Celler for at oversføre dem, saa maa man altid skære et Stykke af Tavlerne med. Man skærer det sædvanligvis ud i Form af et V, med Dronning-Cellen ovenpaa, idet Bunden af Cellen er i Bunden af V. Formen er imidlertid saa temmelig ligegyldig, idet Hovedsagen er den, at man

stærker tilstræffelig langt fra Cellen, for at undgaa den mindste Berørelse med dens Vægge, da det ringeste Tryk rimeligvis vil bringe dens Indbyggere Døden. Efterat man har skaaret Cellen eller Cellerne ud (det hændes nemlig ofte, at to eller flere ere byggede saa tæt sammen, at man ikke kan skille dem ad), saa er det næste Foretagende at sætte Stykket ind i den Tavle, som er udvalgt fra det paatænkte Stæde, hvilket da let gjøres ved at lave et tilsvarende Hul i den og sætte den fast derinde i. Der er en Fordel ved den V-formede Udskæring og det er, at dersom Hullet bliver skaaret en lille Smule for stort, saa kan det Tryk, der er nødvendigt for at Cellen kan sidde fast, tilveiebringes ved at presse den forsigtig ind ligesom en Nøle i en Spalte; derpaa stikker man et Par Naale paatværs igjennem de øverste Hjørner ind i det V-formede Stykke, og Fastgjørelsen vil være fuldstændig fra Arbejderens Side. Bierne ville nu fuldføre Arbeidet og fastgjøre Kanterne af de tilstødende Celler med det indsatte Stykke, saa at det vil se ud som om Dronning-Cellen oprindeligt er bleven bygget der. Naale benyttes meget ved Bivæl og burde altid danne en Del af Bivællers Forraad. De maa være stærke og lange, saa at man om fornødent kan klistre med dem i Træ uden at de brække, eller gjennem flere Celler, naar man skal fastgjøre Dronning-Cellerne med dem. De ere i Serdeleshed nyttige, naar man vil fastgjøre Tavler, hvad der ofte kan forekomme; thi ved deres Hjælp kunne løse Tavler holdes i deres Stilling ved at Naalene stikkes langs deres Sider ind i Kammerens Stykker, eller ogsaa kunne de, naar man først anvender en sin Syl, stikkes igjennem Midtlinien af Kammerens Sidestykker og ind paa begge Sider af Tavlens midterste Stillerum eller Bunden af Cellerne.

Italienisering i Kubestæder

Den bedste Maade, hvorpaa Bier italieniseres i Kubestæder, er følgende:

Man kjøber en lille Sværm Bier med en italiensk Dronning i Spidsen; naar man har faaet den hjem, uddriver man alle Indbyggerne af en stærk sort Koloni ved den sædvanlige Anvendelse af Tromning, yderligere supplementeret ved at benytte en lille Smule Kloroform, for at rense Stædet for de saa tilbageblevne Bier. Sæt Stædet med de udjagne Bier paa dets forrige Plads, og lad dem staa der som en kunstig

Sværm Sæt Stædet med Tavlerne hen paa den Plads, som man har udvalgt til de italienske Bier, og lad dem tage Stædet i Besiddelse, hvad de gjøre med Beredvillighed. For at bevirke dette, sætter man Stædet med Tavlerne ned paa Jorden og løfter det lidt paa den ene Side, dernæst rytter man Italienerne ud foran og de ville begjærligen styrte derind, glade over et saa fortræffeligt Hjem. 7 Dage efter vil Dronningen have lagt Lusinder af Æg i Stædet, medens alle den forrige Dronningens Æg ville være for vidt fremfædne til at kunne omdannes til Dronninger, saa at man ganske uden Farsk kan udtrømme Bierne baade af det italienske Stæde og af det næststærke Stæde, idet man dog ikke maa glemme at kloroformere de Bier, som blive tilbage i Stæderne efter Tromningen. Man tager saa de sorte Biers Stæde og giver det til de italienske paa deres egen Standsplads og omvendt, idet man kun tager den Forsigtighedsregel at borttage den sorte Dronning. De sorte Bier ville da udbruge Dronninger af den italienske Yngel og Italienerne ville fylde deres ny Stæde med deres Yngel, saa at de efter en Uges Forløb atter ville være tjenlige til at operere med og til at faa deres Stæde ombyttet. Disse Operationer maa foretages, saasnart man er vis paa, at den først udtrømmede Sværm selv kan skaffe sig sit Underhold; jo tidligere de foretages, desto mere rimeligt vil det være, at der vil blive frembragt en passende Forsyning af italienske Droner. Fordelene ved denne Fremgangsmaade ere, naar den foretages omhyggelig, at man ikke risikerer at miste Dronningen, hvad der kan ske ved andre, at alle de første Sværme ville faa unge italienske Dronninger i deres Spidse, og de gamle Kolonier ligeledes, og saaledes kan hele Biholdet italieniseres i en Sæson med liden Bekostning og liden Uleilighed.

Befvangningen af de unge Dronninger kan ikke kontrolleres, og paa Grund af det sandsynlige ringe Antal af italienske Droner, vil Renheden af deres Arbejderyngel være tvivlsom; men da Renheden af deres Droneryngel, efter Dzierzon, den store tykke Naturforskers Udsagn, i ethvert Tilfælde vil holde sig paa sit oprindelige Standpunkt, saa vil en Gjentagelse af Operationerne i det følgende Aar blive efterfulgt af større Held. Det hændes imidlertid ofte, at Krydsningen i Afkommet, der forarsages ved, at det italienske Blod kommer ind i Bi-

holdet, giver Bierne en saa forøget Styrke, at videre Ueiflighed og Udgift ikke anses for uøvedig.

Et godt og billigt Foderapparat

er et Maltfirupglas med en kun lidt indsnævret Hals. Som oftest ere disse Glas overbundne med en Hætte af Tin. Naar denne Linhætte forsynes med ganske fine Huller, saa har man et ypperligt Foderapparat, hvad enten det gjælder om at fodre Bierne med fortyndet Honning, Sukkervand eller Vand alene til at stille Tørstnøden i Vintertiden eller i det kolde Foraar.

For at saa passende Huller i Linhætten, stiller man den paa en stor Kortprop (i samme Stilling som paa Glasfættet); med en Maskinrynaal af fineste Nummer stikker man saa eller mange Huller, efter Forholdet, igjenem en eller igjenem flere Hætter. Kun maa man ikke stikke Hullerne saa nær Ibertanten, at disse komme i Berøring med den Træslade, Glasfættet staaer paa, naar den er stillet omvendt over Foderaabningen; thi berøres disse Smaahuller af Noget, saa vil Indholdet lidt efter lidt sive nedemud.

Glasfættet fyldes helst til Randen og nævnte Linhætte med Hullerne i sættes over og klemmes med Haanden over Glasfættens Hals. Vil man nu stille Foderflasken over Foderhullet, saa lægges den ene Haand lufttæt over Linhætten og Glasfættet vendes da paa Hovedet; ikke en Draabe bliver spildt, selv om Glasfættet kun havde været halv fyldt; men det er en Betingelse, at Haanden skal slutte lufttæt over Hætten, medens Flasken vendes om, og naar Hullerne ere fine, saa vil ikke en Draabe sive ud, i hvor lang Tid end Glasfættet staaer paa Hovedet, dog maa, som nævnt, ingen Gjenstand nedenfra berøre de smaa Huller.

Linhætten og saadanne Glas kunne faaes hos enhver Materialist eller hos Kjøbmænd, der forhandle Maltfirup. Hætten koster vist ikke en Stilling og den kan bruges i Aar og Dag, den renses let ved at gyde kogende Vand ned paa den. Den er saa blød, at den let formes efter Glasfættens Hals, selv om der er lidt Forskjel paa Størrelsen.

Hvor let og hurtigt er det ikke, naar man har nogle Foderglas tilovers, at gaa ud til sine Bier og idet man tager et tomt børt, at stille et fyldt istedet. Paa en Gang kan Bierne jaaledes faa et helt Pund Foder, der undertiden kan vare længe.

Hvor let er det ikke at give et Stade, der i Vintertiden er bleven urolig formeddelt Vandmangel, og som følge deraf tillige lider af Bugløb og Dødelighed, et saadant Foderglas fyldt med Vand. Med et saadant Glas Vand i rette Tid kan et Bisfolk frelses fra Døden.

Noget bruge at give et tørstende Bisfolk en Svamp fyldt med Vand, hvilket dog næppe er saa bekvemt og maa gjentages oftere.

At Honningrummet, hvori Foderflasken er stillet, maa sikres imod Kulden, er jo indlysende. Udvasket Tang eller Tangpulver er ubiørligt Materiale til at stoppe saadanne Rum med, da det aldrig mugner og kan bruges i mange Aar.

Solktebro, i Januar 1877.

Vorbeck.

Paa Grund af, at det Rygte er udbredt, at Biavlerforeningen har likvideret, hvilket formodentlig hidrører fra en Forveksling med det danske Biavlerselskab (et Aktieforetagende i Kjøbenhavn), er der i disse Dage til Biavlere og Bivejner udgaaet et Opraab, der vil blive tilfattet saavel Biavlerforeningens Medlemmer, som Alle, der er Bestyrelsen bekendt at have nogen Interesse for Bisagen.

Det er i Foreningens Interesse at dette Opraab faaar saa stor Udbredelse som muligt, og Alle, som det kommer i Hænde, anmodes derfor om at sende det videre, jaaledes at det overalt i Landet bliver istand til at tilintetgjøre det falske Rygte.

„Tidskrift for Biavl“ for Marts vil udkomme **1ste Marts**.

Bekjendtgørelser om Møder m. v. bedes tilfattet Red. senest den 24de Februar.

At et af de sidste Hæfter af Biavlerforeningens Tidskrift for sidste Aargang, ser jeg med Glæde, at vi tør vente en Række Artikler i Lobet af dette Aar, som ikke vil undlade at vende til Gavn for Biavlen i Almindelighed og de enkelte Biavlere i særdeleshed.

Men skal Tidskriftet virke tilstrækkeligt — og hvor er Grændsen? — da maa det have den størst mulige Udbredelse, det bør have saa mange Læsere som muligt.

Hvad kan der gøres for at opnaa dette?

Kunne Medlemmerne ikke gøre noget, ved at lade Ikke-Medlemmer læse Tidskriftet, indtil

deres Interesse er vist saa meget, at de selv holde det, ved at betale deres 1 Krone om Aaret og blive Medlem?

Kunde Redaktøren ikke sælge de ældre Aargange til en billig Pris, f. Ex. for haad de koste Foreningen?

Kunne Sekretæren for Foreningen ikke tilsende et Par Medlemmer i de forskjellige Egne af Landet en trykt Opfordring til at hverve hver et Par ny Medlemmer?

Kunne endelig Kredsbestyrelserne ikke ved hyppige Møder paa de forskjellige Steder i Kredsen og ved at indbyde Bymænd og Kvinder til Møde, udvise mere Liv og vække mere Interesse?

Men skulle disse Kredsmøder føre til noget, da maatte efter min Formening Kredsbestyrelserne før hvert Møde bekendtgjøre Forhandlingsgenstanden og overdrage Indledningen til Mænd, som kunne foredrage Sagen saa godt, at den kan faa en god, udtømmende og indholdsrig, nyttebringende Behandling. Vilde Kredsene da ikke rivalisere med hverandre? X.

Svar paa Spørgsmaal.

Spørgsmaal Nr. 1 i Tidsskriftets Nr. 1 b A.

Jeg rensede i Maris Maaned 1875 3 Kuber i Stuen, efter at have fodret dem med flydende Honning i en Væskesilæske, med hullet Blik om, nedsat paa Hovedet i et Hul i Kubens Top, hele Vinteren. Fremgangsmaaden ved Rensningen var følgende: Min Hustru spæde mig af Vase en Sæk, 3 Alen lang og 1½ Alen i Diameter. Den aabne Ende jnøredes om Kubens Nabning, Kuben lagdes paa Siden paa et Bord i et stærkt opvarmet Værelse og den lukkede Ende af Sækken besæftedes med en Snor til Vinduet. Solen skinnede gennem Vinduet ind i Kuben og det varede kun nogle Minutter før Bierne fløi i Sækken frem og tilbage, som midt om Sommeren. Der var en glad Summen, der var fornøielig at høre paa; endel Bier rensede sig, det faldt paa Sækstens Traade, tildels igjennem. Men mange var det ikke. Fodringen havde saaledes ikke skadet Bierne, de trængte ikke meget til Rensning. Efter et Par Timers fornøielig Flugt i Stuen, dreiede jeg Sækken om og Kubens Nabning fra Vinduet, nu' traf Bierne atter imod Lyset og ind i Kuben og da alle vare dragne ind, fattes Kuben ud paa sin Plads.

Spørgsmaal Nr. 3 i Tidsskriftets Nr. 1.

Nei, man bør ikke strax dræbe en Dronning, man har frataget et Folk, men børste endel

unge Bier til hende fra hendes eget Stabe, give hende en Honningtafle, en Yngeltafle og en tom Tavle i en lille Kasse, pakke det lille Ffolk godt, varmt til. Man kan nu se, hvorvidt Dronningen lægger sine Æg i sluttet Viasse og man kan efterhaanden faa et lille Ffolk, som man senere hen kan forstærke med en enkelt Yngeltafle ad Gangen, og naar der haves overflødige Dronning-Celler, da kasserev man Dronningen og giver det lille Ffolk en moden Dronninge-Celle. Man kan saaledes faa et godt Stabe. M.

Spørgsmaal Nr. 4 i Tidsskriftets Nr. 1.

Man veed, at en Dronning kan lægge omtr. 3,000 Æg i Døgnet — jeg er ikke vis paa, om man ikke kan drive hende til at lægge flere — 3,000 Æg fordrer 3,000 Celler. En □ Tomme Yngeltafle har 50 Celler. Dronningen benytter altfaa i hvert Døgn 60 □ Tommer Tavle eller en Tavle, der er 10" bred og 6" høi. Cellerne ere besatte med Æg, Larver og Nymfer i 21 Dage og der behøves altfaa alene til Yngel 21 Tavler af den angivne Størrelse. Men der maa være Plads i Yngelleiet til Honning og Blomsterstøv og derfor bør der være mere end 21×60 □ Tavle. Dette Antal maatte idetmindste være 8" høie. Da var der 20×21 □ til Yngelfoder. Vi afhjælpe den muligen altfor ringe Plads i Yngelleiet ved at flytte Tavler med lukkede Yngelceller uden Dronning op i Honningrummet og lade Bierne have let Afgang dertil, medens vi henge tomme Tavler inderstfor ind midt i Yngelleiet. M.

Efter flere Opfordringer meddeles herved følgende Liste over de Kredsforeninger, der have dannet sig og de sidstvalgte Formænd. Enkelte Kredsforeninger have standset deres Virksomhed, men det er at haabe, at de ved lidt Hjælp fra Biværkerforeningen, atter kunne træde i Kraft.

1. Horsens og Omegn. Lærer Skive, Hjerre.
2. Kolding og vestlige Omegn. Lærer Møller, Vorbasse.
3. Slagelse og Omegn. Hjulmand Ringlarsen, Slagelse.
4. Middelfart og Omegn. Gartner Kayersb, Middelfart.
5. Kolding og nordlige Omegn. Gartner Nygaard, Kolding.
6. Silkeborg-Storup. Lærer Petersen, Storup.
7. Sæby og Omegn. Lærer Jensen, Babskjær.
8. Udby, Holbæk og Omegn. Lærer Olsen, Udby.

9. Kallehave og Omegn. Husmand H. Jensen, Kallehave.
10. Svendborg og Omegn. Lærer Madsen, Vornæs.
11. Kjerteminde og Omegn. Gartner Peter-
sen, Kjerteminde.
12. Grenaa og Omegn. Lærer Kling, Enslev.
13. Hjørring og Omegn. Dreier Christensen,
Bistrup.
14. Nyborg og Omegn. Kulmaal Larsen, Nyborg.
15. Odense og Omegn. Skræder N. Hansen,
Hunderup.
16. Ringsted og Omegn. Lærer Normann,
Kalksmagle.
17. Herning. Postmester Theill, Herning.
18. Afskov og Omegn. cand., Lærer Rughorn,
Afskov Høisfale.
19. Veilby-Fredericia. Skræder H. Sørensen,
Bøgestov.
20. Viborg og Omegn. Lærer Sørensen, Alsborg.
21. Uggeløse-Frederiksborg. Lærer J. Peter-
sen, Uggeløse.
22. Hadum og Omegn. Lærer Hansen, Smidie.
23. Kverdrup og Omegn. Ungkarl H. Zen-
sen, Trunderup.
24. Kaløvig og Omegn. Gaardeier A. N.
Rasmussen, Ugelbølle.
25. Hølstebro og Omegn. Fotograf Vorbeck,
Hølstebro.
26. Viby ved Aarhus. Gaardeier A. Albert-
sen, Viby.
27. Silkeborg (før Seiling). Stolebestyrer J.
N. Andersen, Silkeborg.
28. Kalundborg. Lærer Smith, Bjergsted.
29. Høislev ved Ekive. Forvalter J. N.
Madsen, Staarupgaard.
30. Nordfaling. Uhrmager S. Christensen,
Ldbjerg.
31. Sydfaling. Gartner Vittrup, Store-
Kamfing.
32. Skanderborg. Lærer Jensen, Boes.
33. Veile Vestereg. Viavler Hübner, Kan-
boldsals Fabrik.
34. Samssø. Birkebonner Schubarth, Trane-
bjerg.
35. Ormslev og Roldt Sogne. Pastor Leil-
mann, Berring.
36. Hobro og Omegn. Arrestforvarer Jensen,
Hobro.
37. Rjøbenhavn. Snekermester Nielsen, Fre-
deriksborg.
38. Langaa og Omegn. Plantør Bahnsen,
Langaa.
39. Nykjøbing paa Sjælland og Omegn. Snek-
ker N. Andersen, Sneagerup.
40. Lem ved Silkeborg. Lærer N. Nielsen,
Bakbjerg.
41. Nødkjærbro. Snekker M. Nielsen, Klo-
ster-Alsborg.
42. Randers og Omegn. Fuldmægtig Schmidt,
Randers.
43. Hammel. Lærer Vinther, Boldby.
44. Kullev. } Hjerringbro } Uhrmager P. An-
45. Hjermin. } Kreds. } drejen, Lee.
46. Aalborg og Omegn. Gasværksbestyrer
Vinther, Aalborg.
47. Aarhus og Omegn. Pastor Krøyer, Aarhus.
48. Nysted og Omegn. Lærer Larsen, Freilev.
49. Suldrup og Omegn. Husmand J. C.
Børresen, Brallstrup.
50. Ellitsløvi og Omegn. Rbmnd. Larsen, Ellitsløvi.
51. Skjelskjør og Omegn. Uhrmager Møller,
Skjelskjør.
52. Løkken og Omegn. M. P. P. Dybbro,
Sundstedgaard.
53. Storehedinge. Kjøbmand C. Larsen, Store-
hedinge.
54. Boulstrup-Odder. Parcellist N. Jensen,
Nørth.
55. Ebeltoft og Omegn. Postm. Grove, Ebeltoft.
56. Østertørslev ved Randers. Musikus Jo-
hannes Jørgensen, Østertørslev.
57. Fredericia. Sabelmager Petersen, Fredericia.
58. Stovring. Stationsforvalter P. F. Nørby,
Stovring.
59. Brande ved Veile. Lærer Madsen, Brande.
60. Laars-Sarkjøbing. Teglbænder Føste,
Gremitagten.
61. Lemvig og Omegn. Kjøbmand M. Hest-
beck, Lemvig.
62. Sønderomme. Lærer Axel Arelsen, Søn-
deromme.
63. Likhøj-Fredensborg. Glarmester Hanne-
man, Likhøj.
64. Ørendrup pr. Nyborg. Lærer Hørlück,
Højselager.
65. Veile og Omegn. Stationsforvalter Klein-
holdt Jensen, Veile.
66. Niesnæs. Lærer Erslev, Ulstrup.

Medlemmerne af Hølstebro Kreds
 annødes om at tilbageføre de laante Bibøger
 Hølstebro, i Januar 1877.

Vorbeck.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlereforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 3.

Marts 1877.

11te Aargang.

Marts.

Skjøndt den strengeste Vinter undertiden kan indtræffe i denne Maaned, giver den dog ogsaa fordetmeste enkelte eller flere Solstinsdage med Varme, der vække Bierne af deres Vinterro og give dem Leilighed til at flyve ud og rense sig.

En af de første af disse Dage maa Biavleren benytte til at efterse Staderne, rense dem og efter Omstændighederne fodre eller give Vand efter Behov. Komme Bierne ikke frem af sig selv, naar Dækket tages fra Flyvehullerne, saaledes at Solen kan skinne ind i Stadet, saa løttes de frem ved Tidspjøtning af lidt lunket Honningvand.

Det smukke og milde Veir er imidlertid som oftest af kort Varighed i denne Maaned og det bliver mange Gange efterfulgt af streng Vinter, hvorfor Bierne maa dækkes og de tomme Rum i Stadet udfyldes ligesaa omhyggeligt som om Efteraaret.

Det er nemlig vigtigt at sørge for Varmen, da Bierne have spredt sig, og ved en pludselig indtrædende Kulde turde have Vanskelighed ved at samle sig og bedække Ingelen. De maa derfor efter Rensningsudflugten have Ingelrummet indskrænket, saaledes at alle Tavler ere stærkt belagte; de overflødige Tavler fjernes til senere hen.

Have Bierne i den foregaaende Maaned holdt Rensningsudflugt, saa hafter det ikke med at blotte Flyvehullerne eller afdække Staderne, hvis de have været dækkede med Maatter eller lignende, i ethvert Fald ikke før Veiret bliver vedvarende godt, eller sidst i Maaned.

Liden, hvornaar Biavleren maa ønske sine

Bier fatte i fuld Virksomhed og paabegynde Spekulationsfodringen, er imidlertid ogsaa afhængig af, hvornaar Trækket i Egnen begynder. I Skovegne, hvor Bierne ikke alene have en lun Standplads, men hvor de for en Del have Læ, hvor de søge deres Næring og hvor Blomsterne ogsaa i Reglen komme langt tidligere end paa de aabne Marker, der er en langt tidligere Virksomhed at anbefale.

Sværmetiden for Bierne i Skovegne er i Almindelighed 6--8 Uger tidligere end i Hedeegne og varer her i Danmark fra Midten af Mai til Midten af August, og som Følge heraf kan det ikke tilraades alle Biavlere at fremstynde deres Bier til Virksomhed paa en bestemt Tid, men at den, som har tidligt Træk, maa begynde Fodringen noget før, f. Ex. i Marts, medens den, der har sildigt Træk, maaske helst maa udsætte det til Midten af April.

Bierne maa paa ingen Maade forhindres i at flyve ud ved aldeles at tilstoppe Flyvehullerne, men kun ved at dækkes eller bringes i Skygge. Nogle bruge at lægge Sne paa Flyvebrættet, naar de af en eller anden Grund (f. Ex. fordi Jorden er bedækket med Sne) ikke ønske at de komme frem.

Saaer man varmt Veir i denne Maaned, have Bierne dog kun lidt at samle af, og de ere da meget tilbøielige til at røve; man maa derfor være forsigtig ved Fodringen, at Intet spildes og derved hidløkke Røverne. For at forebygge Lugten af Honning fra de fødrede Stader, gnides Flyvebrædterne med Malurt, Løg eller andet Stærkflugtende, og det siges, at dette ogsaa skal bidrage til, at Indbyggerne

bedre forsvare sig mod Angreb. Indsnævring af Flyvehullerne er det bedste Middel, dernæst at fodre det udsatte Stabe med Hømning med lidt Rom i. Hold altid Yngelrummet indsnævret i det tidlige Foraar; dette bidrager ogsaa til, at Bierne bedre kunne forsvare sig og bedre holde Yngelkeiet varmt. Et Stabe maa kaldes svagt, naar det ikke fuldstændig kan besætte det tildelte Rum, og stærkt, naar Rummet (om det saa kun rummer to Kammer) bugner af Bier.

Saalænge der ikke gives rigeligt Træk, maa Forfatterbliffene med de smaa Huller ikke borttages, især ved de yngre Stader, der ere mest udsatte for Nøvernes Anfald og hvis et Stabe er bleven angrebet, maa Flyvehullet ikke være større, end at en enkelt Bi kan passere, og en Skjerm maa sættes for, saaledes at Bierne kun kunne komme ind fra den ene Side af Skjermen, og dette kun ved at gaa en lang Omvei. Hjælper disse Forholdsregler ikke, hvad de dog ofte ville gjøre, naar Stadet ikke er vjerløst, saa maa det helst flyttes til en anden Bistand. Er det vjerløst, kasseres det strax. Ved Hensyn til, om Staderne have en Dronning, da er en regelmæssig Uglægning jo et sikert Tegns herpaa; men forefindes denne ikke, maa Helligens Dumbdrædt ved Rensningsudflugten nøie eftersees og de døde Bier undersøges; findes deriblandt unge Arbeidsbier eller Arbeidsnymfer, da er Stadet vjerrettigt; findes en død Dronning eller endog død Droneengel, da er Stadet mistænkeligt. Skal Bier flyttes fra en nærliggende Bistand til en anden, saa er det nu paa rette Tid, jørend de begynde at flyve, da de mærke sig deres gamle Plads og mange Bier søge tilbage til denne, naar de flyttes efter at have begyndt at flyve i Marken.

Glem ikke at anføre i Notitsbogen, hvornaar Bierne holdt deres Rensningsudflugt, ethvert Stades Bessaffenhed, hvad der bliver det givet eller hvad der blev taget fra det, hvornaar Træffet begyndte og af hvilke Planter, m. m. m.

Fodring.

Ved J. S. Wood.

Fodring er uden Tvivl en stor Hjælp for Biavleren, naar den bliver udsat med Forsigtighed. Derjom det kan undgaaes, bør Fodring ikke finde Sted om Vinteren. Lad en Undersøgelse i September Maaned afgjøre dette Punkt,

og derjom det findes nødvendigt, lad den da strax blive paabegyndt i Begyndelsen af Maaned. Derjom der findes tilstrækkelig Føde, maa Indordningen af Forsyningen finde Sted de første Dage af Maaned. Det Følgende kan tjene som Exempel:

Lad nærmest ved Indgangen Lavle

Nr. 1	indeholde	1½ Pd.	Hømning,
— 2	—	2½ —	—
— 3, 4, 5	—	¾ —	—
— 6	—	2 —	—
— 7	—	4 —	—
— 8	—	5 —	—

eller i saa stort Forhold, som Bygningsmaade og Omstændigheder tillade. Skulde det vise sig ved Undersøgelsen, at Fodring er nødvendig, saa er det øverste af Stadet i ethvert Tilfælde den bedste Foderplads, og derjom det er muligt, da altid over Bierne. Fodringen maa i de varmere Maaned finde Sted om Aftenen og i de koldere om Middagen mellem Kl. 11 og 3. At fodre fra oven, vil forhindre, at Bierne ved at gaa nedad, blive kolde, hvilket derimod tidt er Tilfældet, naar de blive fodrede nedefra. Det hertil Nødvendige er et Hul i Loftet over Kammerne af omtr. 1¼ Tommes Gjennemsnit, og en Klar, ren Glasflaske af en passende Form, de bedste ere de, hvori der forhandles Maltfirup, og som indeholde 1 Pd., saa at det er let at holde Regnskab med den bortfodrede Mængde. Fodringsfirupen kan enten tillaves af Melis eller af Kandis, dog foretrækkes det sidste. Den tillaves paa følgende Maade: Lag 4 Pd. Kandis og dertil to fulde Flasker (af ovennævnte Slags) eller 2 Pd. Vand, lad det Hele tage langsomt indtil det er opløst, jøi dertil en Spisestekfuld god Eddike, en Pris Salt og en Pris Salicylsyre. Bemrtes Suffer, bruger man den samme Mængde og den samme Fremgangsmaade. Efter at det Hele er vel tagt og opløst, er det særldigt til Brug. I varmt Veir kan det være en Emule koldere, men i koldt Veir gives det bedst Bierne med en Temperatur af fra 16 til 30 Gr. Reaumur. Efter at Flaaskerne ere jylbte, overbindes de med fint Kammevas; dette kan benyttes til 100 Punds Bortfodring, inden det er ubrugeligt. Der behøves ingen Dietafplade under Flaasken, da saadant vil være jarligt. Over ethvert Foderhul i Staderne skal der være et tyndt Trælaag af omtr. 1/8 Tommes Tykkelse, i dettes ene Ende gjøres et Udsvit efter Foderflaskens Munding

og af Størrelse som dennes Halvdel, den øvrige Del af Laaget maa være stort nok til at lukke Hullet, naar Flasken ikke benyttes. Naar Flasken benyttes, kan den fri Del af Rannevaset varieres ved at forandre Flaskens Stilling over Hullet, idet saa Laaget dækker Resten. Dette er Alt, hvad der behøves for at fodre Stader efter Dzierzons Princip. Naar man skal fodre Kubestader, maa man have et Hul, der er saa stort, at Flaskehalsen kan gaa ned deri. Hullet lukkes med en Prop af Haln, naar Flasken ikke benyttes eller man kan benytte samme Hul til deri at sætte en Bøsning med Rammer for at saa Honning. Det er raadeligt at omvikle Flasken, naar man fodrer, for at tilbageholde Varmen. Naar man vil anbringe en Flaske i et Stade, da tages den i høire Haand; den venstre, eller om man hellere vil, et Stykke Træ lægges over Rannevaset og Flasken vendes derpaa med Mundingen nedad og anbringes hurtigt paa sin Plads; paa denne Maade vil Indtet af Indholdet tabes. Det er ikke raadeligt at benytte en større Flaske end den ovenomtalte, ja, det vil snarere skade paa Grund af den større Mængde Luft og Foden og dennes Sammentrækning og Udvidelse ved Kulden og Varmen, idet denne (Varmen) presser Sirupen hurtigere igjennem Rannevaset end Bierne kunne føre den bort til deres Celler, og de saaledes ville blive tilsmurte af den.

Derfor Fodringen er paabegyndt tidlig om Efteraaret for at oplukke Yngel, saa fodres langsomt, det vil sige en Flaskefuld hver 3die eller 4de Dag, kun maa det ske regelmæssigt, indtil man kan antage, at Yngelcellerne ere lukkede. Fodringen kan da gaa stærkere for sig, indtil Staderne ere tilfredsstillende. Derfor Fodringen er paabegyndt sent, da er en Flaskefuld om Dagen ikke for meget, men al Fodring maa afsluttes i September Maaned. Man maa ikke sætte sin Lid til, at der er Forraad i tilstrækkelig Mængde, om der ogsaa skal komme nogle enkelte smukke Dage i Marts, April eller Mai; men Biavleren skal fodre for Sikkerheds Skyld, for at undgaa det sørgelige Syn at se de hvide Myrsers døde Kropper blive kastede ud af Stadet, idet dette afgiver Bevis paa det forudgaaende Trin af Hungerensnød. Eggene og Larverne ere bleven dræbte, og deres indre Vædske er bleven fortæret for at stille Biernes Sult.

Tiden for Paabegyndelsen af Foraarsfodringen

kan være betydelig; som Regel maa den ikke paabegyndes, før Bierne holde deres Rensningsudflugt, hvilket i Almindelighed falder paa den første solklare, stille Dag i Februar Maaned, naar Temperaturen i Skuggen er over 5 Gr.; deres travle Flugt finder Sted i Timerne mellem Kl. 11 og 2. Under denne Flugt reise de sig for Alt, hvad der har samlet sig i deres Indvolde under deres Vinterophold. Vedens Bierne holde deres Rensningsudflugt, maa alt Smuds og Svavs reises ud af Staderne. Idet man saaledes sparer Bierne stor Uleilighed, kan det let gøres med en Skraber.

Skulde der være tillukkede Celler, som indeholde Honning, saa maa Tillukningen fjernes; dette vil da fremkalde forøget Liv og Virksomhed i Stadet, begrundet i, at Bierne flytte Honningen til andre Celler. Efter Rensningsudflugten maa Fodringen begyndes langsomt, men regelmæssigt. Maaden, hvorpaa dette gøres, læres snart ved lidt Øvelse med Foderflasken. Ved at begynde saa tidligt, kan man gøre Regning paa, at det første Kulb Yngel kan komme ud 6—7 Uger efter i saa stort Antal, at det vil være aldeles uskaterligt, hvad de kunne samle paa de tidlige Frugtblomster i April og Mai. I ethvert Tilfælde frelser det Kolonien, hvis der skulde indtræde en stormfuld Marts, da Tusinder kunne mistes. Fodrer man derimod, saa udfylder dette ikke alene Kæfterne, men man har ogsaa den store Fordel, at holde Bierne hjemme.

Tilføielsen af Salt, Eddike og Salicylsyre kan for Mange synes at være unyttigt, paa Grund af, at de ikke kjende den virkelige Nytte af Brugten. Et Par forklarende Ord turde derfor maaske være nødvendige her.

Saltet tilføies paa Grund af Biernes velbekendte Forkjærlighed for svagt saltagtige Vædske om Foraaret, naar de føre saamegne Vædske ind i Stadet for at tillave Blomsterføvet til Næringsmiddel, saaledes til Næringsstoff til Larverne.

Eddiken tilføies paa Grund af, at den forandrer Sukkeret (Sucrose), som er krystalliserende, til Glucose, som ikke er krystalliserende, men som ligner det Sukker, der findes i Honningen, hvilket istedetfor at krystallisere, efterhaanden som Fugtigheden fordampes, styrkner til smaa, hvidagtige Korn.

Ved Tilføielsen af Salicylsyre opnaaes to væsentlige Diemed, idet den forhindrer den alt-

for ofte stedsfindende Gjæring, som fremkommer, hvor man anvender stærk Fodring og hvor Bierne som en Følge heraf ikke have haft Tid til at lukke de Celler, som indeholde Sirupen.

Sirup, som indeholder Salicylsyre, kan derfor holde sig længe uden at blive fordærvet og uden at skimle. Saaledes præserverer Salicylsyren ikke alene, men den forhindrer ogsaa Vægten af andre Svampearter, imellem hvilke den farlige *Micrococcus* findes og som maa betragtes som den sande Årsag til Raaddenyngel.

Om Foraaret maa Føden tillaves noget tyndere, det vil sige man benytter 2½ Pfaster fulde af Vand istedetfor 2. Grunden hertil er, at Bierne om Foraaret fordrer en større Mængde Vand for at tillave Fodervællingen som Næringsmiddel til Larverne.

Lil at erstatte Blomsterstøv, kan Rug- eller Ortemel benyttes, det sidste er dog det bedste; det udstrøes imellem Rafkerne af Pil, Hassel eller Birk, hvilke kunne samles i stor Mængde. Dersom disse ikke kunne tilveiebringes, kunne fine Spaaner eller Haffelse anvendes istedetfor. Melet maa være under Laag foran Staderne.

Januar og Februar.

Veiriget har i det ny Aar været meget afvælgende, dog har Graaveir og Laage været fremherskende. Bierne have nogle Steder været ubeenkelt af de varmeste Dage, men det kan dog vel næppe siges, at de have holdt Rensningsudflugt; det skulde da være paa meget lune og beskyttede Pladser.

I Januar Maaned har den højeste Varmegrad været + 7 (den 1ste Januar), og den laveste ÷ 2½ Gr. (den 26de Januar). Middeltemperaturen var + 1½ Gr. — Klart Veir med Solskin 11 Dage: den 2den, 7de, 10de, 16de, 17de, 18de, 20de, 21de, 22de, 23de og 29de. — Regn 8 Dage: den 4de, 5te, 6te, 8de, 9de, 19de, 22de og 30te. — Laage og Graaveir i 20 Dage.

I andre Lande har Vinteten været usædvanlig mild, hvad der berettes fra flere forskjellige Steder.

I Elsas blomstrede allerede den 20de Januar Hassel, Violer og Bellis, og af Planter, som Bierne i Almindelighed søge i Februar, nævnes Hassel, Kornel, El, Mandeltræ og Sønsegæs (*Stellaria Media*).

En engelsk Biavler skriver til „British Bee-

journal“ den 19de Januar: Jeg spadserede i min Have idag, Formiddag Kl. 11. Luften var mild og behagelig, Vinden SW., Thermometret viste 57 Gr. Fahrh. (11 Gr. Reamur). Solforter, Drosler, Lærker, Kramsfugle, Gjerdesmuttere og Rødkjælder sang melodisk og Bierne fløi omkring. Jeg undersøgte og veiede 4 Stader og blev behagelig overrasket ved at finde, at der var forbrugt saa lidt Honning i denne ualmindelig milde Vinter.

Stadsnavn	eng. Ø	eng. Ø	eng. Ø	eng. Ø	eng. Ø
Staden i København	5	7	1½	5½	
Staden i København	42	35	53½	44½	
Staden i København	19. Jan. 1877.	—	—	—	
Staden i København	eng. Ø 32	24	34	33	
Staden i København	eng. Ø 15	18	21	17	
Staden i København	eng. Ø 47	42	55	50	
Stadsnavn	1. Præsteb. 1876.	2. Nuts Præsteb. 1876.	3. Plads- Stedtilsættingsst. 1876.	4. Pagnets Stæaflade, 5 Aar gl.	
10. Datoer	ber 1876.				

1 dansk Ø = 1/10 engelsk Ø

Biavlens Historie i Sverige.

(Overs. efter „Der Bienewater aus Böhmen“).
Kalmar, i September 1875.

Høfsterede Hr. Redaktør!

Det har geraadet mig til stor Fornøjelse, at se af Deres ærede Skrivelse fra Prag af 21de April, at man i Mellemeuropa interesserer sig for Dyre- og Handelslivet i vort herne Norden, hvis Naturforhold i Almindelighed af sydligere

boende Folketlag holdes for mere ugunstige for Kulturen end de i Virkeligheden ere, og jeg skal, saa godt som jeg kan, besvare Deres Spørgsmaal om Sveriges Biaul. Maaſke vil mit Svare Længde trætte Dem, men ja finder De ibetmindſte deri en Bekræftelse af den gamle Erfaring, at „ethvert Spørgsmaal er farligt“. Uden at opholde mig ved den rimelige Aaſtand hos vore ældre Forfattere, at Bierne ſkulde være hjemmehørende i Sverige og i de ældſte Tider ſkulde have levet i vild Tilſtand i Urſkovene, hvad der endnu ofte er Tilfældet, ſaa vil jeg kun anføre, at Sveriges Klimatiſke Forhold ſynes at være gunſtige for Biaulen. Dette beviſes ikke blot ved Nutidens Erfaringer, men fremgaaer ogſaa af forſkjellige hiſtoriske Kjendsgjeringer fra ældre Tider. At Forbruget af Mjød maa have været meget ſtort i de ældſte Tider, derom vidner maaſke det Saagn, ſom fortæller, at en nordiſk Konge druknede i et Kar med Mjød, der var ſaa ſtort, at det naaede op i Sufjets øverſte Etage. Fra vor ældre Middelalder veed man ſikkert, at Honning og Vov blev udſørt af Landet, omendſjøndt Mjød var en meget almindelig og brugt Drik, ligesom der ogſaa til den høitidelige Gudſtjeneste i det dengang katholiſke Sverige udſordredes meget Vov til Kjerter. Adamus Bremeniſis, en Geiſtlig fra Bremen, ſom i det 11te Aarhundrede gjorde Miſſionsreifer i Landet, kalder ogſaa Sverige „ager fruſibus et melle opimus“ (et godt frugtbart Honningland). Fra Middelalderen veed man ligeledes, at der paa viſſe Godſer beſtemtes, at Grundſtatterne ſkulde beſtaa i Honning, og man kjender endnu Mængden. De officielle Regninger fra Aaret 1561 udviſe, at der til Kongens Foged paa Slottet i Kalmar ſom Stat til Kronen er bleven leveret 6,796 Kilogram Honning af et Areal, der omtrent er ſaa ſtort ſom Meſſenborg-Sverin. I hvilket Forhold denne Stat ſtod til hele Honningproduktionen, kan ikke paaviſes.

Rimeligviſ maatte jo Skatterne betales med det Produkt, ſom var tilſtede i rigeligt Mængde. Det være ſig nu ſaa eller ſaa, ſaa meget er dog ibetmindſte klart, at Produktionen maa have været betydelig, naar Skatten in natura kunde udgjøre en ſaa ſtor Mængde. Efter denne Tid ſynes Biaulen at være aftaget i Sverige. Sukkeret indſørtes rigeligere og Mjød blev, navnlig efter Tredivaarskrigen, fortrængt af Brændevin og Vin. Vovkjerter udſordredes ikke

mere til Gudſtjenesten, Skovene bleve mindre, de blomſterrige Marker bleve oprevne af Pløven, der fremkom flere, mere lønnende Induſtrigrene, Landmanden førte Krig mod Ulrudtet, og Kulturplanterne (undtagen Raps og Boghvede, ſom dog ikke dyrtes i ſtørre Udſtrækning i Sverige) leverede Bierne mindre righoldig Næring; ſølgelig er Biaulen aftaget lidt efter lidt. Endnu i min Barndom, for et halvt Aarhundrede ſiden, ſaa jeg temmelig hyppigt Biſkuber ſtaa ved Bøndernes Gaarde (NR. Den ſveuiſke Bønde er Eiendomsbeſidder, ikke Forpagter). Nu forekomme de imidlertid ſjældent, ſelv i de rigere Egne, ofte have dog Haandværkerne eller Arbeiderne nogle, naar de have et eget Hus med en lille Have; men intetſteds er Vølen nogen egenlig Induſtri.

I de delviſ med Lyng bevogrede og ſkoprice Egne mellem Kalmarſund og Kattegat, ligesom ogſaa i Sveriges ſydligſte Del, turde Bierne maaſke forekomme hyppigt. Omendſjøndt vi rigtignok virkeliq have et Slags ſtatiftiſke Angivelſer over Biaulene i nogle Herreder af 5 af de 21 i Sverige Biaul drivende Amtsdistrikter, ſaa vover jeg dog ikke engang, ſtøttet herpaa, blot at gjøre et Forſøg paa at anſlaa Antallet.

Honning og Vov ſaa vel udſom indføres aarligt. I Gjennemſnit er der i de ſidſte 8 Aar udſørt 5,570 Kilogram Vov mere, end der er indſørt. Den ſtørſte Udſørſel fandt Sted i 1869, da den var 9,540 Kilogram Vov. Naar man benytter dette ſiſtnævnte Tal, og naar man antoger, at der aarlig forbruges noget mere i Landet, ſaa troer jeg, at man kommer Sandheden nær, naar man antager, at der ved Slutningen af Sværmetiden i Aaret 1869 mindſt har været 90—100,000 Biſkuber forhaanden i Landet. Dette Antal er endnu det rimeligſte, thi at Sveriges Biaul ſkulde være aftagen ſiden Aaret 1869, kan ikke antages. (Fortf.)

Biaul for Damer.

Foreningen tæller ikke ſaa ganſke ſaa Damer, der drive Biaul og med Held, fordi de drive den med Kundſkab ſom Grundlag. Men vi maatte ønske, at de erede Damer, ſom have ſluttet ſig til den nyere Biaul, vare mindre tilbageholdne, kom frem med deres Erfaringer og Reſultater, thi dette vilde ikke undlade at virke paa andre Kvinder, intereſſere dem for

Sagen, ægge dem til at læse Tidsskriftet, indfinde sig paa Nøder, hvor Bialøsemner diskuteres eller praktiske Greb forevies.

Vi ere alle Elever, Begyndere i Biavlens og vente at lære, lære af Andres Erfaring og af Andres Uheld. Men se vi hen til hvem af de to Kjøen, der har det bedste Haandlag til at behandle slige Smaating, den største Udholbenhed, den største Laalmodighed, den skarpeste Sagtagelseevne i mange af det daglige Livs Sysler, da maa vi indrømme, at Kvinden ogsaa paa Biavlens Omraade vilde bringe det vidt og løbe forbi de fleste Mand.

Vi udtale ikke dette for at nedsette Mændene, men for at opfordre dem til at tage Kvinden til Hjælp. Lad Eders Hustruer og Døtre læse om Bier og deres Behandling, lad dem øve sig i Haandgrebene og jeg tvivler ikke om, at de vilde opnaa en Dygtighed, der vilde betale deres Tid bedre end nu ved at sidde ved Naalen for at tjene en ringe Indtægt og et svækket Helbred i Tilgift.

Vi indbyde Kvinderne til at slutte sig til os og tage Del i vor interessante Gjerning.

Y.

Maret 1876.

Jeg har med Interesse læst det, Samar-Nr. bragte om Maret. Men Meddelelserne vare saa lidet oplysende, naar jeg undtager den ene om Fodring. Jeg savner Grunden til, at Maret var saa daarligt. Blomstrede der da ingen Honningplanter hos Biavlerne? Eller hvad blomstrede? Hvad samlede Bierne af disse Planter? Hindrede Veiret Bierne i at benytte Trækket? Eller vare Folkene ikke kraftige, da Trækket havde?

Naar Bisfolkene kunde sværme og Sværmene kunde samle tilstrækkeligt Vinterforraad, hvad kunde da ikke Stamstaderne have faaet for et Udbytte, hvis de havde samlet istedetfor at sværme — navnlig naar Biavleren havde sørget for tomme Celler.

Dr.

Biernes Flugt.

(Fra Westburg-on-Tryne Biavlerforeningen.)

En Nabo, som har 14 Stader, er vor største Biavler. Tre af hans Sværme vare meget beskæftigede med at samle Blomstervos Mandagen den 15de Januar og en i et enkelt Stade

var navnlig virksom. En Skov, som laa Øst for deres Stader, havde Overflødighed af Træer, der vare omslynge af Vedbenid, men for at naa disse, maatte de flyve henover flere Marker i en meget udsat Stilling; det er maaske værd at omtale deres Maade at flyve paa. Deres Flyvelinie kunde let iagttages paa Grund af deres Antal, og fordi de altid toge samme Retning mellem to Træer bagved deres Stader. Medens de fløj hen over Marken, flete det tæt laugsmed Jorden, idet de hævede sig pludselig for at komme op over Hækkene og Hegnene, der kom iveien og pludselig fløj ned igjen paa den anden Side.

Kong Georg den Første af Grækenland er ved at skrive en Bog om Bierne i Grækenland og har tilveiebragt en Samling af 19 forskellige Slags Honning fra forskellige Lande. Hs. Majestæt har en jærlig Forhærlighed for Fugle. Iblandt andre har han 5 dresfærede Stader og en uhyre stor tæmnet Grib, der hedder Militades og som han sætter megen Stoltthed i selv at have tæmnet.

(Øst. Brit. Beej.)

Spørgsmaal.

Nr. 5. Kan Bier staa opstillede og have fast Staudpunkt paa et Loft, saaledes at Staderne staa ved Siden af hverandre og at Bierne have fælles Udflugt gennem et Vindue? N. A. C.

Nr. 6. Hvad kan være Narjag til, at et kraftigt, folkerigt Stade med en 1 Aar gammel Droming i længere Tid viser Regn til Sværming, og poser, men dog ikke sværmer? S. B.

Nr. 7. Hvad kan en Kredsbestyrer gjøre for at vinde en større Tilslutning af Medlemmer? S. B.

Nr. 8. Kan Demarara-Sukker ikke bruges til Foder for Bierne, da det dog er langt billigere end Mandis? eller har det maaske Egenkaber, der er imod Biernes Natur, og saaledes gjør det ubrugeligt? S. B.

Svar paa Spørgsmaal Nr. 2

i Tidsskriftets Nr. 1 d. A.

Naar der i Vintertiden, den Tid, der er bekendt til Ro og Hvile for Bierne, er et enkelt Folk, der saa at sige uafbrudt summer, saa er uden Tvivl Mangel paa Vand som oftest Grunden hertil. Al anden Uro, der er fremfaldt

ved Forstyrrelse, vil for det meste snart ophøre, og selv Biserløshed vil næppe foranledige Bierne til en saadan vedblivende Bevægelse.

Spørgsmaalstilleren tilraades derfor at give Bierne Vand paa den af Hr. Fotograf Vorbeck i Tidsskriftets Nr. 2 beskrevne Maade.

I Anledning af et i Nr. 2 under Mærket X fremkommet Forslag om at sælge Tidsskriftets ældre Aargange til billig Pris, meddeles herved, at Bestyrelsen har vedtaget at nedsætte Prisen til 50 Dre pr. Aargang. Det er den Pris, Tidsskriftet omtrent koster Foreningen.

Aargangene 1874, 75 og 76 kunne faaes komplette og af den sidste Aargang haves stort Dplag.

Brevvevling.

W. S. i S. Tidsskriftets Forsendelse koster kun 6 Dre for hvert Medlem hele Aaret. Med Korsbaand vil det koste 48 Dre, saa denne Forsendelsesmaade vil altsaa medtage en Merudgift af 480 Kr. for 1,000 Medlemmer og Forsendelsen med Posten maa derfor bibeholdes. Naar De imidlertid ikke kan faa Tidsskriftet fra det Postkontor, hvortil det er anmeldt, saa maa De, efter forgiæves at have henvendt Dem til Kontoret, skrive en Klage, som kan tilstilles Bestyrelsen for Bivallerforeningen, der da vil søge at skaffe Dem, hvad De med Nætte tilkommer.

Svorledes fylbes en tom eller halvfylt Tavle med Honning eller Sukkeropløsning?

Det er ofte forklaret, at man om Efteraaret bør fodre sine tomme, fattige Stader til de have den fornødne Mængde Vinterfoder. Det læres tillige, at man bør give det i store Portioner, for at Bierne ikke skulle ødsle det bort til Ungelen, istedetfor at gemme det. Der maa endvidere fodres saa tidligt, at Bierne kunne svede Vøx for at tilkapsle Honningcellerne, og dertil udfordres en Varmegrad, som mangt et mindre Folk ikke har senere paa Efteraaret. For nu at lette os dette Arbejde, har man givet os Anvisning paa at fodre rigtig kraftige Folk forinden med store Portioner Honning, lade dem bære det op og tilkapsle Cellerne, hvorpaa man da tager disse Tavler og indhænger dem til de trængende Stader og hænger deres delvis fyldte

Tavler til det jodrede Stade. Sagen er rigtig saavidt, men det Arbejde, vi fordrer udført af det stærke Folk, slider paa Kræfterne, og — vi faa ikke saameget Honning i Tavlerne, som vi fatte ind til Bierne; der gaaer omtrent en Trediedel af Vægten tabt. Hvorfor lide dette Tab? Lad det stærke Folk sveide den Smule Vøx, der behøves for at tilkapsle Honningcellerne; men lad os selv fylde Tavlerne med Honningen. Det sker nemt ved at hælde Honningen gennem et Blik- eller Zinfad med en Mængde smaa Huller i Bunden, ned i Tavlen, der lægges paa et Næt (f. Ex. det af Slynngmaskinen) i et Kar, der kan opfange det, der løber udenfor. Er den ene Side fylt af de mange fine Straaler, da hænges Tavlen hen indtil Honningen er afsjålet; imens fylbes andre Tavler, og naar Honningen i Tavlen er afsjålet, da lægges den atter paa Nettet med den tomme Side opad og denne fylbes. Saaledes indhængt i det stærkt befolkede Stade, gaaer ikke saameget tilspilde og Tavlen tilkapsles hurtigt, saa at et Folk kan levere en Mængde færdige Honningtavler.

At man kan fylde sine Honningtavler, hvis Honning er knap, med en tyk Sukkeropløsning, veed vel de Fleste. At den laves ved at smelte 2 Maal Sukker med 1 Maal Vand, ved Røgning, derpaa skumme Dpløsningen, henstille den til Afkjøling og tilsætte hver Pot Sukkeropløsning en Tjeftefuld Cremor tartari, der omrøres godt og skal forhindre, at Dpløsningen krystalliserer, veed maasse Færre. Og endelig, at Fodringen med saadan tilkapslet Sukkeropløsning er bed re end daarlig tynd Honning, og billigere, dette tænke muligvis de Færreste paa. Dr.

Forslag.

At Kontingentet til Bivallerforeningen ikke opkræves, men at Medlemmerne selv maa erindre at indsende det, er høist urigtigt og er Aarsag til, at mange Medlemmer udgaa af Foreningen uden at ønske det. Det gjælder især de Medlemmer, der have tegnet sig som saadanne alene for at støtte Foreningen; disse have jo i Reglen saamange andre vigtige Forretninger at varetage, at de ikke erindre at indsende deres Kontingent, og da Tidsskriftet ikke maa sendes dem forinden dette erlagt, er det saameget mere sandsynligt, at Mange glemme baade Kontingentet og Bivallerforeningen.

I denne Anledning tillader jeg mig at foreslaa, at der til Slutningen af Lovens § 3 føies: „Anmeldelser om Udtrædelse af Foreningen sker skriftlig, og maa for det næste Aar være indsendt inden den 1ste December. Senere Udmeldelser gjælde kun for det paafølgende Aar“.

Til sammes §, 1ste Stykke føies:

„De Bidrag, der ikke ere betalte inden hvert Aars 1ste Februar, opkræves af Kasjereren ved Postforskuksbreve til hvert enkelt Medlem, uden Hensyn til om Vedkommende hører til en Kredsförening eller ei. Portoen for denne Opkrævning udredes af vedkommende Medlemmer, uden forsaavidt de have tegnet sig for et Bidrag af 2 Kroner og derover; i saa Fald af Biavlereforeningen“.

At alle Medlemsbidrag opkræves ved Postforskuksbreve kan jeg ingenlunde anbefale, da en stor Del af de Kredse, der ere organiserede som de bør være, opkræve Bidraget ved deres Vintermøder, i Forbindelse med det Bidrag, der af Medlemmerne ydes til Bestridelse af Udgifter ved Kredsföreningen.

Skulde Medlemsbidraget indsendes direkte til Kasjereren for hvert enkelt Medlem, saa maatte der jo betales Bidrag to Gange, og det maa dog vist anses for uheldigt.

Bestaar en Kredsförening af 50 Medlemmer, saa vil der ved at indklassere Kontingentet og sende det samlet været sparet næsten 8 Kr. (hvert Postopkrævningsbrev koster nemlig i Porto 16 Øre, naar Brevet er trykt, og 20 Øre, naar det er skrevet), og ved et yderligere lille Tilskud, vil en stor Kredsförening snart blive istand til at yde Rejseudgifter til en Repræsentant til Foreningsraadsmoderne, hvad der maa anses for en nødvendig Udgift, da det jo ofte vil blive Tilfældet, at de Mænd, der ere skikkede til at varetage dette Hverv, ikke have Gøne til at foretage en saadan Rejse for egen Regning.

Nyborg, i Februar 1877.

A. C. Andersen.

Skal Bog ingen Lugt have?

Kogle paaftaa, at Bog maa have Lugt efter Honning, Andre, at det maa have Lugt efter de Blomster, hvoraf Bierne have søgt Næring, medens det produceredes. Begge have Ret, siger Mehring, saalænge det kun dreier sig om Lugten; men naar det dreier sig om Bogets Godhed, det vil sige dets Fjnhed og Seighed

(Dejnhed), saa har Lugten ikke Noget hermed at gjøre, fordi Bog, der er rent, slet ingen Lugt giver fra sig. (Est. D. Vienens. a. Bøh.)

I Januar og Februar Maaneder er der af Extra-Bidrag indkommen til Biavlereforeningen:

Fra Nyborg Sparekasse	50 Kr.
— Fyens Stifts Sparekasse . . .	50 —
— Hudsjøbing Sparekasse . . .	40 —
— Kold. Herr. Landbrugsforen.	25 —
— Svendborg Amtsraad	80 —

Bekjendtgjørelser.

Til Biavlere.

Herved meddeles, at jeg er villig til at modtage Bestilling paa de af mig ved Udstillingen i Odense fremstillede Gjenstande: et **Høistade** og en **Straapressemaskine**. Et Høistade med dobbelte Vægge i 1 Kr., med enkelte Vægge 10 Kr.; en Maskine med Hjelpeopstandere 14 Kr., uden disse billigere. Gjenstandene leveres frit ved Svendborg Banegaard eller Havn.

Bornæs paa Thorseng, den 17de Jan. 1877.
Madjen.

Planteskole og Frøhandel i Nyborg.

Frukttræer, Fruktbuske, Alleetræer, Sivbuske, Roser, Stauder og Potteplanter samt Have-, Mark- og Blomsterfrø faaes hos **A. C. Andersen**, udenfor Landporten i Nyborg.

Det bemærkes, at der i Planteskolen bliver lagt særlig Vægt paa Tiltrækning af saadanne Planter, der afgive god Næring for Bierne, og der haves strax Forraad af mange Sorter Træer og Buske til Udplantning i dette Diemed.

Ligeledes kan der fra Frøhandelen faaes Frø af flere Sorter udmærkede Diplanter.

Bog kjøbes.

Redaktionen anvijer.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Ålborg.

Nr. 4.

April 1877.

11te Aargang.

April.

I Anledning af de mange Anmodninger, der er tilstillet Redaktionen om i Maanedsoverfigterne over Arbejder ved Bierne at give Anvisning for Begyndere, vil der fremtidig blive givet flere detaillerede Forklaringer af Fremgangsmaaden ved forskellige Arbejders Udførelse, som ganske vist kun have lidet Interesse for de ældre Biavlere; men da et stort Antal af Foreningens Medlemmer henregne sig selv til Begyndere, maa deres Ønske imødetømmes.

I denne Maaned maa Fodringen fortsættes, men da der i Martsheftet er givet Anvisning hertil, skal vi blot henlede Opmærksomheden paa følgende:

Hold ikke op med Fodringen fordi der indtræder nogle Dages godt Veir.

Er Staderne tunge og have Forraad nok, da læg Mærke til, om der ikke paa Bundbrædtet findes Smuler af forjukkret Honning, i saa Fald jødres der med meget tynd Sukkeropløsning eller endog kun med Vand.

Sagermester Bruun siger herom blandt Andet: „Naar man i rette Tid giver Bierne Vand, er dette ofte af ligesaa stor Værdi, som om det var ren Honning. Der findes nemlig altid krystalliseret Honning (Stenhonning) i Staderne om Foraaret, som Bierne, naar de have Vandmangel, ikke kunne opløse; og bestaaer hele deres Forraad deraf, julte de ihjel, men faaer de Vand i rette Tid, kunne de opløse Honningen“.

Vedbliver det kolde Veir med Nattefrost, saaledes at Blomsterne komme sent frem, er Mel-fodrina at anbefale. Det er bedst at indrette sine Stader saaledes, at man kan jødre uden at

aaabne for Bierne, og Fodringen ved overbmdue Glas, der anbringes oven over Biernes Ingelrum, foretrakkes nu af mange Biavlere endogfaa fremfor at indhenge fyldte Tavler, især til den sildige Foraarsfodring.

Har Veirliget ikke hidtil tilladt et fuldstændigt Efterjyn af Staderne, saa er det nu paa høie Tid, da det er af Vigtighed at faa visserløse og svage Stader forenede med andre, før de blive overjaldne af Nøvere. Man maa ved hvert Stade overbevise sig om Dronningens Tilstedeværelse. Bierne gives først nogle Pust Nøg indad Flyvehullet, og er det Kubestader, lettes disse derefter fra Bundbrædtet og vendes om, saa at Epidjen af Kuben vender nedad; der gives atter nogle Pust Nøg og Bierne trække sig nu tilbage, saaledes at det bliver muligt at se op imellem Tavlerne. Findes der almindelige tilbakkede Arbejdsceller eller regelmæssig Uglægning i Tavlerne, er Stadet viserrigtigt. I Kubestader faaer man sjelden Dronningen at se, da den trækker sig tilbage, naar man giver Nøg paa Bierne. Er Ingelen eller Eggene vanfælige at finde, stilles Kuben saaledes, at Solen skinner ind mellem Tavlerne og Bierne drives godt tilbage eller ned i Kuben. Findes der da ngen Ingel eller Ugl, stilles Stadet under Observation og undersøges atter nogle Dage senere.

Ved Dzierzonstader udtages nogle Tavler, hvorved det bliver let at opdage Ingelen, hvis saadan findes og man finder ogsaa let Dronningen. Rummet, som Bierne beho, maa endnu ikke udvides og det bør ikke være større, end at de holde alle Tavler besatte, ligesom ogsaa Ud-

fyldningen af det tomme Rum mellem Vinduene eller Inderdøren og den yderste Dør ikke maa borttages, før der indtræffer stadigt mildt Veir; alle tomme Rum maa i det Hele taget være udstoppede med varmholdigt Materiale.

Glyvehullerne maa ikke udvides til deres fulde Størrelse, førend der gives godt Træk og Bierne have formeret sig saaledes, at de holde dem godt befatte. Man har derfor Forsætterblik, der findes beskrevne i 1ste Aargang, Side 14, med Huller af forskjellig Størrelse, og anvendes der i denne Tid saadanne, hvorigjennem kun faa, i svage Stader endogfaa kun to Bier kunne passere; det skader ikke, om det kniber at komme ud eller ind, og det retter sig efter Folkemængden, naar Gjennemgangen skal forstørres.

Saalænge der ikke gives rigeligt Træk, maa man stedse give Agt paa, at Røvere ikke indfinde sig. De kjendes let derpaa, at de flyde længe omkring Glyvehullet før de sætte sig, og de blive da ugleaa i Regelen modtaget ved at bides af Bierne i det Stade, de vil angribe, medmindre disse alt ere overvundne, i hvilket Tilfælde de selv hjælpe til at føre bort af Forraadet.

Finder en usædvanlig stærk Flugt Sted ved et svagt Stade, undersøger man, om Bierne ikke ere isærd med at føre Forraadet bort. Man banker paa Stadet og giver Bierne lidt Nøg. Er det Røvere, søge de strax bort uden at forsøge at sætte sig til Modværge; Stadets egne Bier ville komme frem, men søge strax ind igen eller, hvis de ere bleune forstyrrede paa en ganske ublid Maade, endogfaa forsøge paa at tiltvinge sig Magten ved Hjælp af deres Baaben. Røvere sætter sig ikke til Modværge, selv om man uden at give Nøg forstyrrer dem nok saa voldsomt, men de drage skyndsomt bort.

Man maa samle Asten, som et Stade er angrebet, indsnøre Glyvehullet, stille en Plade skraat for, overprøve Folket med Sukkeropløsning med Annis eller Pebermynte, da vil Røverne blive varmt modtagne, naar de komme igen, hvis Stadet er viseret eller har ny Yngel.

Før at kunne anvende Afslæggerkuben med Fordel, tilraades det at skjære et Stykke nedan af den Kube, man vil anbringe ovenpaa den og ligeledes af Borgtavlerne. Hvor meget der skal skjæres af, retter sig efter hvor langt Yngelen naaer ned og man skjærer ikke gjerne denne bort. Det affaarne Vøj gemmes for at anbringes i Rammerne til Afslæggerkuben.

Det gaaer ikke an at sætte en tom Afslægger-

kube under et Kubestade, da Bierne i dette Tilfælde bygge en for stor Mængde Droneceller istedetfor Arbejdsceller; man maa saavidt muligt søge at faa Afslæggerkuben fyldt med Tavler med Arbejdsceller og endogfaa samle paa Smaaastykker, der let sættes fast i Rammerne ved Hjælp af Naale, som stikkes igjennem Huller, anbragte i Rammeastykkerne. Har man ikke Arbejdstavler til Rassen, da anstafte man kunstige Mellemvægge og man er sikret mod Dronebygning.

Det skal blive meddelt i Maiheftet, hvor de bedste faaes.

Viserløse Stader forenes med saadanne, som trænge til Bier, da det er for tidligt at ophjælpe dem ved at give dem Yngel i den Hensigt at avle en Dronning. Foreningen af viserløse og svage Stader gaaer i denne Tid i Almindelighed let, da de første ikke have sløiet synderligt og holde sig derfor godt til den ny Bolig.

Man kan bibringe begge Stader en svag, ensartet Lugt og for yderligere at forebygge Fjendtligheder inellem dem, kan man overbruse Bierne med Honningvand. Er det viserløse Stade folkerigt, er det dog rigtigst at indespærre Dronningen i det Stade, det skal forenes med. I et svagt Dzierzonstade er det jo en let Sag at fange Dronningen og sætte den i et Dronningbur, der anbringes midt i Boligen, og lade den blive der i 24 Timer. Er det Kubestade, sættes det viserløse Stade med Spidsen nedad (i en Spand eller i et Gul i Jorden) og det viserlige sættes ovenpaa dette. Det er imidlertid bedst at udbrive begge Familier, der skal forenes og efterat have opfanget Dronningen og sat den i Bur, at slaa alle Bierne i en tom Kube og overprøve dem med Sukkervand med Annis eller Pebermynte. Kuben med Bierne sættes med Spidsen nedad og den, som skal beboes, ovenpaa; Bierne gaa da strax op i denne.

Før at forebygge Vøj, der fremkommer af de i forrige Aar lagte Vøj, maa Staderne renses allevegne indvendig og det fine Smul feies godt ud; Rasser og tomme Tavler soovles med brændende Soovllapper.

Glem ikke at bdelægge Gedehamserne og Hvepserne, da der for hver en, der dræbes, bliver en Koloni mindre. Det er nemlig Dronningerne eller Mødrene, der leve paa denne Tid. (Bial for Begyndere, se 5te Aarg. 29 og 235.)

Det er nu paa rette Tid at iværksætte Plantning af Træer og Buske og Saning af Frø, og skjøndt det kun er de færreste Bialere, der

have Leilighed til at dyrke Biplanter i det Omfang, at det kan have nogen væsentlig Indflydelse paa Trækket, saa er der dog flere, der have et større eller mindre Stykke Land til sin Raadighed og som undertiden ved Valget af Odonomiplanter kan tage Hensyn og vælge saadanne, der give rigelig Næring for Bierne.

Hvilket ypperligt Træk give ikke Frugttræer og Frugtbufter, navnlig Stikkelsbær og Hindbær; til Læ bør Bavlaren anvende Ahorn, Lind og Højsel og have flere udmærkede Sorter Vil, der jo paa nogenlunde fugtige Steder voger let af Stiklinger. En god Buskevæxt til Hæk er Snebærttræet (*Symphorika gracemose*), den giver Træk for Bierne næsten hele Sommeren og voger villigt i næsten enhver Jordbund.

For Marken: Hvid Kløver, Alfiter eller svenst Kløver og Boghvede. Dyrkning af Raps er jo saa godt som ophørt.

Borago officinalis er en af de bedste Biplanter til Dyrkning i Haver; den blomstrer hele Sommeren og søges med stor Begjærighed af Bierne. Denis Frø er et udmærket Foder for Høns. Balmue (*Papaver somnifera*) med enkelt Blomst, er en udmærket Støvplante.

I Februar Maaned

var Veiriget meget afvejlende, men skjøndt den maa henregnes til en mild Wintermaaned, var det dog kun faa Dage, hvor Bierne kunde flyve og ingen Dag, der tillod dem at holde en almindelig Hensningsudflugt, idetmindste ikke her i Egnen af Nyborg.

Den højeste Barnegrad + 6, den 16. Febr.

Den laveste do. $\div 3\frac{1}{2}$, — 28. —

Middeltemperatur + 1 $\frac{1}{2}$.

Klart Veir med Solskin 11 Dage: den 1., 2., 3., 4., 5., 6., 8., 9., 26., 27. og 28.

Graat og Laage 9 Dage: den 7., 10., 14., 15., 18., 20., 21., 22. og 23.

Regn 8 Dage: den 4., 5., 15., 16., 17., 19., 21. og 24.

Sne i 7 Dage: 10., 11., 14., 21., 24., 26. og 28.

Vindstille 7 Dage, Brise 24 Dage, Ruling 18 Dage, stiv Ruling 5 Dage.

Vinden: N. 4 Dage, N. 8 Dage, V. 12 Dage, S. 10 Dage, S. 2 Dage, N. 1 Dag.

Høist Barometerstand 28,8, den 2., Jm. 8—12.

Lavest Barometerstand 27, den 25., Eftm. 3.

I den første Halvdel af Marts var Veiriget

mere klart med Solskin, men for det Meste med Frost og det har endnu (den 15. Marts) ikke tilstedt Bierne en Hensningsudflugt.

Uf Biplanter blomstrer her: Hæslen (*Corylus Avelanus*) og Wintergjækken (*Galanthus nevalis*), men Blomsterne have næppe været besøgte af Bierne.

De Dele af Planten, som opretholde dens Livskraft kunne kaldes det Personlige, i Modsetning til dem, som tjene til Formerelsen, hvilke kunne kaldes det Relative. Uf disse er Blomsten den, som har mest Interesse for Bavlaren, idet den er den Kilde, hvoraf hans Bier øse den nødvendige Forsyning til deres Ophold.

Blomsten, eller som den kaldes, Blomsterstanden er den Del af Planten, som indeholder Befrugtnings- eller Gjenfødelses-Organerne. De sidde paa to Klasser af Stilke, nemlig Blomsterstængelen og Frugtbunden, hvilke igjen ere delte i mindre Dele. En Blomst bestaaer af følgende Dele, som findes der i samme Orden udefra indester, som de nævnes her, nemlig: Hylsteret, Bægeret, Kronen, Støvdragerne og Støvveien. De første tre kaldes uvæsentlige Organer, medens de to sidste benævnes væsentlige, idet de danne Kjønnsorganerne eller de Organer, som væsentlig ere nødvendige for Gjenfødelsesprocessen, og der eksisterer ingen Plante, som ikke i højere eller ringere Grad har disse de væsentlige Organer. Blomsterhylsteret ligner et uregelmæssigt udfoldet Blad, det er Blomstens yderste Bedækning, det har en mer eller mindre grøn Farve og er undertiven vanskelig at adskille fra et Blad. Svad Bladet er for et almindeligt Blad, det er Blomsterhylsteret for Blomsten. Det voger ud fra Blomstens Stengel og undertiden saa nær ved Blomsten, at det kan forveyles med Bægeret, navnlig ved de Blomster, hvor Bæger og Krone ere forenede, da nemlig ikke alle Blomster have et Hylster. Bægeret er Blomstens ydre Beklædning, det er udvendig bedækket af Hylsteret og sidder saaledes inellem dette og Kronen. I Farve og Sammenfætning ligner det i meget høi Grad et Blad, og paa Grund af dette Udsende kan det i Almindelighed skjælnes fra Kronen. Ingen Blomst kan være uden Bæger, medmindre den saa er sammenfattet af lutter Hylstre.

Kronen er Blomstens inderste Beklædning og skjælnes fra Bægeret ved deres gjenfødige Stilling

mod hinanden og ved dens karakteristiske, livlige Farve. Den er sammensat af et eller flere Blade og er den Del, som i daglig Tale kaldes Blomsten; mange Blomsterstande have ingen Krone, og de egentlige Honningkar, der ere saa godt kjendte af Honningbierne danne ofte Dele af en Krone.

Efter at Befrugtningen ved Hjælp af Blomsterstøvret har fundet Sted, falmer Kronen næsten altid og falder af, idet den da har opfyldt sin Bestemmelse, nemlig at beskytte Befrugtningsorganerne indtil Befrugtningen er gaaet for sig. Kronbladets Bygning er væsentlig den samme som Plantebladets, kun at det forener større Fjæthed i Bygningsmaade med Hensyn til Størelsen af de enkelte Dele og Farven. Denne sidste meddeles Kronen af de farvende Bestanddele, som kaldes „Chromul“, medens de, som give den grønne Farve, kaldes „Chlorophyl“.

Støvdragerne ere Blomstens mandlige Organer og sidde inde i Kronen omkring Støvveien eller det kvindelige Organ, sædvanligvis paa Toppen af Blomsterstængelen. En Støvdrager kan betragtes som bestaaende af 3 Dele, nemlig Traaden, Knappen og Støvret. Traaden er den traadagtige Støtte af forskjellig Gjenemsnit og Form, almindelig blivende tynd og sefter, som med sin nederste Ende er fæstet til Blomsterstængelen og som paa Spidsen bærer Knappen, der kan være fæstet paa 3 forskellige Maader: 1) naturlig, naar den nederste Ende af Knappen er fastgjort til Spidsen af Traaden; 2) fastvojet, naar den bageste Del af Knappen er fastgjort til Spidsen af Traaden og endelig 3) bevægelig, naar Knappen er befæstet saaledes, i Almindelighed i Centrum, at den frit kan gyanke i alle Retninger. Knappen bestaaer af et Hylster eller Række af Celler, som indeholde Blomsterstøvret. Dette frigjøres ved Sprængning (dehiscence) af Hylstret og Cellernes Indre (Endothecium), og med saa Undtagelser sies denne Sprængning efter Længden paa Knappens For side.

Støvknapperne ere af forskjellig Bygningsmaade, og Sprængningen varierer i Overensstemmelse hermed, enten ved en eller flere langagtige Nabninger, eller ved Dplukning af to Smaabele eller Dørfløje, eller ved at en Del af Knappens Overflade bøier sig tilbage, eller ved Abstrømning gennem smaa Huller, eller ved at de smaa Celler briste og der derefter sies en almindelig Sprængning. Blomsterstøvret, der er den mandlige Kilde til Befrugtningen, er den

vigtigste Del af Støvdrageren. Det er af en fin, støvagtig Beskaffenhed, er forskjelligt farvet og findes i fuldt udsprungne Blomster. Det indesluttet i Støvknappen indtil det er fuldstændigt modent til at opfylde sin Befrugtningsfunktion, da det kastes ud paa Grund af Sprængningen og lægger sig paa Spidsen af Støvveien. Blomsterstøvret er af forskjellig Form og undersøges den ved Hjælp af et Mikroskop, finder man, at det bestaaer af Celler opstaaede ved Deling, hvilke Celler indeholde en tyk, mørk Vædske, kaldet Kavilla, som i Almindelighed bestaaer af 2 Dele, og som man antager for at være det frugtbargjørende Medium. Det er af denne underfulde Bestanddel, „Blomsterstøv“, at saa store Mængder samles af stærke Bifamilier i den Hensigt enten dermed at o:fsøde deres Yngel eller at fortære den selv for at forøge Vørgaffonningen.

Støvveien er Blomstens kvindelige Organ, den er Centret, hvorom alle de andre Organer ere stillede og er saaledes mærkelig ved sin centrale Stilling og derved, at der ingen Knop er heftet paa dens Spids. Den betragtes ligeledes som bestaaende af 3 Dele, nemlig Arret, Griffelen og Eggestokken. Arret er den brede, øverste Ende, paa hvilken Blomsterstøvret opfanges og tilbageholdes af en klæbrig Vædske, hvormed det er bedækket. Nøret til Blomsterstøvret gaaer ned igjennem Midten til Griffelen.

Griffelen gjør samme Nytte for Støvveien, som Traaden for Støvknappen, idet den ved sit støvledende Bævr bærer Arret og fører Støvret herfra ned paa Eggestokken.

Eggestokken er den udvidede nederste Ende af Støvveien og er af forskjellig Form, saasom rund, kegelformig eller kantet; den sidder almindeligvis paa Spidsen af Blomsterstængelen.

Imellem Støvdragerne og Støvveien, men altid under Eggestokken, findes der en kjødagtig Masse af forskjellig Form, som kaldes Frugt bunden.

Nanniklerne have et virkeligt Honningkar paa deres Kronblade, men almindelig taget er Honningkarret den centrale indhulede Fordybning, som findes ved eller omkring den nederste Ende af Eggestokken, og er den Del, der saa ivrigt søges af Bieerne paa Grund af den Honning, som det indeholder.

Af 130 forskellige Arter, der efter Linneas Angivelse havde Honning, ere siden 25 blevne udslittede.

**Liste over Sønningværter
og hvormange Fro til 1 Lob.**

	Fro til 1 Lob.
Spartium Scoparium	1,500
Spartium Junceum	48
Reseda luteola	39,500
Reseda Odorata	21,000
Phacelia tanacetifolia	7,750
Lavendula spicula	5,250
Rosmarin officinalis	12,000
Borago officinalis	900
Kaps	3,500
Bracica alracia (Kaal)	2,750
Mellilotus altissima	7,250
Ulex europæus	2,250
Trefolium hybridum	20,000
Fagopyrum esculentum (Boghvede)	750
Dracocephalum moldavicum	7,875
Centaurea cyanus	3,850
Althea rosea nigra	1,200
Cynoglossum officinalis	480
Citronmelisse	25,500
Hyoscyamus niger	19,650
Gutierrezia gynos	44,800
Salvia trichostemoides	8,686
Cleome integrifolia	1,879
Lophantus anisatus	47,500
Gleditschia triancunthos	44
Esparsette	588
Seradella	4,300
Senapis (Sennop)	1,800
Lucerne	5,750
Tilia american (Lind)	105
Acer sacherinum	84
Leriodendron (Lulipantræ)	118
Asters (american)	50,000
Solidago (Gylbenris)	75,000
Bartonia aurea	20,000
Cajaphora lateritia	100,000
Godetia	62,500
Gylbenlaf	9,125
Eutoca viscida	142,500
Salvia cocinea nana	15,350
Clarkia elegans	67,750
Lobelia erinus speciosa	80,000
Centranthus	14,750
Verbena hybrida	6,250
Cerithe aspera	2,300
Whitlavia grandiflora	80,000
Portulacca (enfelt)	195,000
Arabis alphina	25,000

Colomia
Papaver

Fro til 1 Lob.
2,900
200,000

Til d'Err. Kredsformænd.

Fra nogle Kredse har jeg modtaget Regninger over Porto, Avertissementer m. m., som er fra draget de indsendte Medlemsbidrag. Da jeg ikke har kunnet erhverve Anvisning paa disse Udgifter, har Bestyrelsens Medlemmer af deres egen Lomme betalt disse Udgifter for denne Gang.

Forjaavidt Kredsjene maatte ønske Udgifter erstatte, vilde det være ønskeligt, om de ved Forslag til Vedtægterne paa et Foreningsraadmøde vilde hidføre Gjæmnel for Udgiften, forsaavidt en saadan Gjæmnel nu savnes.

A. C. Andersen,
Kassjerer.

I Trykken findes „Kortfattet Anvisning til Biavl“, af F. Møller.

Paa given Anledning gjøres opmærksom paa: at der i Anmeldelsesformularerne, der ere udsendte, kun maa skrives Adressen. I mange af de indkomne Exemplarer er der tilføjet Bemærkninger paa Anmeldelserne og Foreningen har for mange af disse Exemplarer maattet betale 12 Ore i Extra-Porto; at Anmeldelsen ikke maa sammenlægges eller forsegles, da den i saa Fald ogsaa koster 3-dobbelt Porto; at de, der ikke selv benytte Anmeldelserne, bedes sende dem til andre Biavlere; at de, der ere Medlemmer og have erlagt Kontingent for 1877, ikke behøve at indsende Anmeldelse, medmindre de ønske at indbetale Bidrag for 5 eller 10 Aar. at de, der have Leilighed til at udsende flere Exemplarer af Dypabet til Biavlere, strax vil faa disse tilsendt, naar de henvende sig til Foreningens Sekretær; at den billigte Maade at sende Kontingent er ved Postanvisning og at der paa Kuponen kan skrives, hvad der i denne Anledning behøves, uden at det forhøier Portoen.

Udvigelse i en og samme Plantes Blomstringstid i forskellige Egne.
(Efter Bienenzeitung“.)

Til hvor forskjellig Tid vore smaa Yndlinge, Bierne kan samle af et og samme Træ eller Busk, viser følgende af mig sammensatte Tabel, hvilken indeholder Middels-Blomstringstiden af 10 Aar. Ved Stæderne i Østeuropa (Rusland) holdt jeg det ikke for overflødigt at angive den nøjagtige Brede- og Længdegrad og Tallene i Stedrubriken tilvænstre betyder den nordlige Brede, Tallene tilhøre den østlige Længde fra 1ste Meridian.

Planternes botaniske Navn.	Middelsblomstringstid i:							Middelsblomstringstid i Danmark.	
	Byvel. 57° 58' 53,44"	Byvel. 55,45' 55,14"	Drel. 52,58' 53,44"	Petersbora. 59,57' 47,58"	Delecarabien. 47,2' 46,30"	Stettin.	Byvel. 57° 58' 53,44"		
<i>Corylus avellana</i> Linn, Hæksel.	5/2	"	18/2	31/8	2/5	20/4	22/4	9/3	Sidste Halvdel af Febr. og Martz og første Halvdel af April.
<i>Ulmus effusa</i> vildt, Elm.	29/3	11/4	9/4	10/4	19/5	28/4	1/5	12/4	April.
<i>Populus tremula</i> Linn, Bøverast.	"	10/4	1/5	12/4	11/5	26/4	1/5	"	April.
<i>Populus alba</i> Linn, Sø-poppel.	2/4	"	16/4	5/4	17/5	"	24/5	1/4	Martz.
<i>Ribis grossularia</i> Linn, Stikkelsbær.	6/4	29/4	18/4	22/4	29/5	30/5	24/5	20/4	April.
<i>Ribis rubrum</i> Linn, Ribb.	6/4	30/4	22/4	23/4	2/6	30/5	24/5	28/4	Mai.
<i>Acer platanoides</i> Linn, Åhorn.	"	29/4	6/4	7/5	26/5	14/5	16/5	12/5	Mai.
<i>Betula alba</i> Linn, Birk.	12/4	2/5	22/4	"	22/5	29/4	8/5	21/5	Mai.
<i>Salix fragilis</i> Linn, Esjerpil.	"	29/4	1/5	5/5	29/5	18/5	11/5	20/4	Siste Halvdel af April og i Mai.
<i>Prunus Gerasus</i> Linn, Kirsebær.	17/4	3/5	29/4	26/4	7/6	19/5	25/5	2/5	Mai.
<i>Sabucus rasemosa</i> Linn, Druebyld.	21/4	1/5	7/5	"	31/5	28/5	26/5	"	"
<i>Pyrus Malus</i> Linn, Æble.	27/4	8/5	13/5	30/4	11/6	23/5	30/5	16/5	Mai.
<i>Syringa vulgaris</i> Linn, Syrin.	1/5	7/5	12/5	3/5	10/6	7/6	2/6	24/5	"
<i>Caragana arborescens</i> Linn, Væretre.	1/5	14/5	14/5	5/5	9/6	24/5	1/6	"	"
<i>Prunus Padus</i> Linn, Kræge.	3/5	11/5	3/5	7/5	2/6	16/5	29/5	12/5	Mai og Juni.
<i>Aesculus Hippocastanum</i> Linn, Røstanie.	5/5	18/5	12/5	"	12/6	"	2/6	16/5	Sidste Halvdel af Mai og Juni.
<i>Sorbus aucuparia</i> Linn, alm. Røn.	7/5	23/5	16/5	30/5	10/6	15/6	9/6	24/5	Juni.
<i>Berberis vulgaris</i> Linn, Berberis.	9/5	16/5	18/5	13/5	17/6	5/6	30/5	27/5	Juni.
<i>Lonicera Hylostemum</i> Linn, alm. Gædeblad.	9/5	18/5	"	10/5	9/6	24/5	29/5	27/5	Juni.
<i>Leonicea tatarica</i> Linn, Hæfte-Gædeblad.	10/5	16/5	20/5	12/5	14/6	26/5	30/5	"	"
<i>Rubus idaeus</i> Linn, Hindbær.	20/5	15/6	29/5	"	27/6	25/6	22/6	12/6	Juni.
<i>Rhamnus Frangula</i> Linn, Vriiden.	21/5	30/5	23/5	17/5	25/6	5/6	22/6	"	Juni.
<i>Philadelphus coronarius</i> Linn, Sæmmen.	26/5	7/6	7/6	26/5	4/7	"	1/7	"	"
<i>Spiraea Salicifolia</i> Linn, Spiree.	12/6	25/6	"	4/5	26/6	"	27/6	"	"
<i>Talia parviflora</i> Ehrbg., Lind.	14/6	10/7	6/7	25/6	21/7	4/7	17/7	8/7	Juli.
<i>Evonymus europæus</i> Linn, Venneved.	19/5	19/5	1/6	9/5	5/7	"	18/5	"	"

Bromberg, den 18de Oktober 1876.

Dr. Eduard Asmus.

NB. Første Rubrik af „Middelsblomstringstid i Danmark“ er udgibt efter Sagtagelser i 2 Aar af Gartner Hansen, Rosenfeldt, og anden Rubrik efter „Fortegnelse over nordiske Honningplanter af F. Møller (se 4de Aarg., Side 52).

Spørgsmaal.

Nr. 9. Hvorledes bager man Honningfager? Indsenderen beklager meget, at dette Spørgsmaal har været optaget i Tidsskriftet 4 Gange uden at der endnn er kommen nogen Besvarelse derpaa; Redaktionen billigere og tiltræder denne Beslagelse og anmoder derfor ærede Fabrikanter af Honningfager om at give en Veiledning i denne Retning.

Nr. 10. Hvor langt flyve Bierne for at søge Næring? G.

Nr. 11. Hvormange Stader kan der holdes i en Bihave, uden at det kan siges at den er for overfyldt? N. J.

Nr. 12. Hvilken er den bedste Udtømningsmasfine til Lynghoming, og hvor faaes en saadan? N. J.

Svar paa Spørgsmaal.

Spørgsmaal Nr. 5. Kan ikke sige det, har ikke selv prøvet, ei heller set hos Andre. Men mangler der ikke Lys paa Loftet, kunne Bierne finde deres Stade, da ville de ligesaa vel kunne flyve ud af det samme Vindue, som gjennem en fælles Skorsten, saa at sige, i Hr. N. Jensen's Bihus i Veile. M.

Spørgsmaal Nr. 6. Der kan være mange Aarsager til, at et Bifolk laver til Sværmning og dog opgiver det. Er Ruben overfyldt med Folk, Veiret varmt, saa Bierne maa hænge udenfor (pose), men fremfor Alt er Træffet godt og Dronningen savner Plads til sine Egg, da faaar Stadet Sværme-feber og da den vanskeligt lægger sig, saa maa der være en alvorlig Aarsag indtruffen, naar Bierne opgiver at sværme. Aarsagerne kunne være: Forandring i Veiret, i Træffet, Tab af mange Arbeidere ved Regn, Næst, Hagl osv. Men hvem vil paa Biavlens nævrende Standpunkt tillade sine Bier at pose, doove, og at more sig i længere Tid med Forberedelser til naturlig Sværmning, tabe Tid og Honning og Udvikling af den forventede Sværm?

Er Stadet modent til at give en Sværm, da tage vi Sværmen selv, vi forløse Stadet og faa øieblikkelig en flittige Stader istedetfor et dovent — og Dagten kan man spare sig.

Eller man arbejder med det Formaal, at man vil modarbejde Sværmning. I saa Fald maa man behandle Stadet saaledes, at Folket

ikke faaer Sværme-feber, man gjør altsaa det modfatte af de, der ønske en naturlig Sværm: man giver jevnthet Plads til Dronningen, sætter tomme Tavler med Arbeiderceller ind mellem Ingeltavlerne, man ventilerer for at Heden i Stadet ikke bliver utaalelig saavel for Bier som Ingel og — Vorebygningen. Da vil en Sværm blive en Sjeldenhed, men Udbyttet tør ventes forøget. M.

Spørgsmaal Nr. 7. En Kredsbestyrelse kan gjøre overordentlig meget for at vinde en større Tilslutning af Medlemmer. Man bør først sørge for, at Kredsens Bestyrelse udvides i Antal, han bør søge valgt en Næstformand, en Protokolfører, en Kassierer og et Par Andre med et eller andet Formaal, Alle boende i forskjellige Byer. Dernæst burde der sørges for, at Møder og Forhandlinger holdes afveglende i de forskjellige Byer i Kredsens Omegn. Man sørge for, at Avis-redaktøren i Kredsens Egn er Medlem og interesserer sig for Sagen, navnlig ved at omtale Møder og Forhandlinger. Man gjør det gjerne, thi det er jo hans Opgave, selv om han ikke var Medlem af Biavlerkredsen. Bestyrelsen sørger for, at ethvert Medlem til enhver Tid kan faa Veiledning, mundtlig eller ved Bøger fra Foreningens Bogsamling, se Tegninger til Medskaber eller Biboliger osv. Men det vigtigste Mittel er en Biavler, der kan vise, hvorledes man behandler Bier og hvis Resultater viser det høieste Udbytte, eller endog blot et Par Hundrede Procent af Anlægskapitalen. Bis Folk, at det betaler sig og at man forstaaer Sagen, da vil man strømme til for at lære, for at være med. Et slet Resultat derimod afstrækker. Det gaar her som overalt, Exemplet gjør Udslaget. M.

Spørgsmaal Nr. 8. Demarara-Sukker er lige saa godt som Kandis og bruges af de amerikanske Biavlere i meget stor Udstrækning baade til Foraars- og Vinterfodring. Naar det koges, skummes det. M.

Brevvegling.

L. S. i B. Glasflokker faaes i Nyborg hos Kjøbmand Drevsen. Pris 3 Kr. 10 Dre pr. Stk.

Med Henjyn til Brugen af dem skal der blive givet en Anvisning i Mai-Hæftet.

Honningglas faaes paa Ddense Glasværk.

1 Pd.s Glas 12½ Ore.

2 Pd.s Glas 25 Ore.

Dog bemærkes det, at der mindst maa tages 25 Stkr. De affendes direkte over hele Landet. Emballagen beregnes billig, men kan ogsaa tilbagefendes.

Stiketter til Overbinding af Honningglas faaes hos Maskinmester J. S. Wood, Nyborg.

B. N. i B. Foreningen optager til enhver Tid Medlemmer. Indmeldelsen regnes altid fra 1ste Januar, fra hvilken Tid Tidsskriftet tilstilles Alle, der indmelde sig, selv om Indmeldelsen sker sidst i Aaret.

L. S. og S. S. i C. Naar De have læst Loven og de senere paa Foreningsraads møderne vedtagne Bestemmelser, saa fremgaaer deraf, at Grunden til, at De ikke have faaet Deres Tidsskrifter er, at Deres Bidrag for 1877 ikke ere betalte.

S. i L. Naar De ønske en kyndig Mand til at holde Foredrag og Foreningens Mønsterskader og Redskaber udstillede i Deres Egn, og fra de saa Medlemmer, hvoraf Deres Kreds bestaaer, ikke ere istand til at skaffe Midler tilveie til de dermed forbundne Udgifter, saa tilraades De at fremkomme med et Forslag i denne Anledning og et Veløb vil muligvis da blive bevilget dertil.

S. J. i K. Italienske Droninger faaes hos G. Dathe, Eystrup, Hannover.

B. B. i B. P. Det bedste og hensigtsmæssigste Stade for Begyndere er et Høistade med 3 Etager, hvoraf de to benyttes som Yngelrum (Biernes egenlige Bolig) og den øverste benyttes dels som Honningrum, dels ved Formering og endelig anbringes Foderglasset i dette Rum over et Gul, som maa være anbragt i Loftet over Yngelrummet. Dette Stade har vundet størst Udbredelse og bruges af flere ældre Biavlere, men der gives jo mange andre gode Stader, der foretrækkes af de Biavlere, der have anskaffet sig dem eller fabrikeret dem; isærdeleshed af de Sidste.

Det nærmeste Sted, hvor de faaes, er for Dem, saavidt vides, hos Smeder N. Jensen, Østerborping pr. Silkeborg.

Grindringsliste.

Foraars-Foreningsraadmødet, der i Henhold til de paa Mødet i Ddense tagne Bestemmelser, afholdes i Korsør, vil blive afholdt i den sidste Halvdel af Mai Maaned.

Tid og Sted samt Forhandlingsgjenstande vil blive bekendtgjort i Mai-Hestet.

Bekjendtgjørelser.

Taffelmjød,

belønnet med **første Præmie** ved sidste store Biavlsudstilling, faaes à 80 Ore pr. Flaske, 40 Ore pr. ½ Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede. Forsendes mod Esterkrav; Emballage beregnes billig og erstattes ved Tilbagesendelse.

Udsalg: Urtekræmmer Fritz Larsen, Gøthersgade Nr. 343, Hjørnet af St. Grønne-gade, Kjøbenhavn. K.

Rosenvinge,
Ribe.

Bier og Stader til Salg.

3 Høistader med dobbelte Vægge, med mid- delsterke Bisk, 13 Kr. pr. Stk.

1 dobbelt Lavstade, efter Sægermester Bruuns Anvisning, med et svagt Folk, 11 Kr.

2 dobbelte Lavstader uden Folk, 6 Kr. pr. Stade.

1 Høistade med dobbelte Vægge, 8 Kr. Sællinge, i Marts 1877.

Falkenberg.

Uf „Tidsskrift for Biavl“

kan Aargangene 1874—75 og 76 endnu faaes komplette for 50 Ore pr. Aargang.

Uf Aargangen 1873 ønskes Nr. 1 tilkjøbs af **Biavlerforeningen.**

➔ Næste Heste ndkommer den 1ste Mai, og maa Bekjendtgjørelser, som ønskes optagne i Tidsskriftet, være Redaktionen tilstillet senest den 24de April, Formiddag.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 6.

Juni 1877.

11te Aargang.

Juni.

I denne Maaned er Trækket i Almindelighed godt hos os, og det gjælder nu om at benytte det med den størst mulige Fordel.

Man maa stedsje lægge Mærke til, naar Bierne mangle Plads, hvilket de i Reglen gjøre, naar de beleire alle Tavler helt ned til Bundbrædtet. Der maa da efter Omstændighederne formeres, indhænges Rammer (dog kun 2—4 ad Gangen), Bierne gives Udgang til Honningrummet, Ingeltavler udtages for at benyttes til soage Stader m. m.

Findes der Dronevov i Ingelrummet, borttages dette, og ere Cellerne besatte med Ingel, gjenueffjæres de med en Kniv; naar Tavlerne da indhænges i Honningrummet, udrybde Bierne Droneingelen og afsætte Honning i Cellerne.

Har man Afslæggerkuber under Kubestader, kan disse adskilles, saasnart Tavlerne i Afslæggerkuben ere besatte med Ingel, og Staderne gives da Plads hver paa sin Side af den gamle Standplads; man maa helst have en tom Afslæggerkube eller et Underfæt, hvorpaa Kuben, efter at være løsnet fra Afslæggerkuben, henfættes. Nusser man ikke strax at sætte Tavlerne fra Afslæggerkuben ind i et Dzierzonstade, saa dækkes Afslæggerkubens øverste Del med et Laag. — Flyve Bierne i de første Dage efter Delingen mere til det ene Stade end til det andet, ombyttes Staderne eller det soagere flyttes hen paa den gamle Plads.

I Almindelighed vil der være maq Ingel i begge Stader, men findes Dromingen i Afslæggerkuben, hvad man jo let kommer til Kundskab om, og der ogsaa findes Dromingceller, anbringes disse i en Af-

læggerkube, der sættes under Kuben; hvis Bierne ikke have tilstrækkelig Plads i den fyldte Afslæggerkube, maa der anbringes en anden Afslæggerkube under den. I de fleste Tilfælde sættes Tavlerne fra Afslæggerkuben med paafidende Bier strax ind i et Dzierzonstade, der under Operationen maa være anbragt paa det gamle Stades Plads.

Der maa nu have Rammer med Begyndelsesstrimler af Arbeidervov paasat, i Beredskab, og en ren Straakube maa i denne Tid forefindes i enhver Dihave. Sværme og Afslæggere, der ere fattede i Dzierzonstader, maa ofte eftersees, om de bygge rigtig efter Luvisningerne, og bygge de tværs over i flere Rammer, maa disse strax udtages og den feilagtige Bygning borttages eller om muligt rettes.

Stader, der ere bestemte til Honninghøst, maa være folkerige, og naar Høsten begynder, maa Ingelrummet indskrænkes. Man kan spare Bierne endel Byggearbejde i Honningrummet ved at rykke Tavlerne fra hinanden; Bierne forlænge da Cellerne ikkedetfor at bygge. Tavlerne kunne paa denne Maade blive meget tykke.

Det er i denne Maaned den bedste Tid til at holde Møder, ved hvilke der gives praktisk Undervisning i Biavl, og saadanne Møder vil jo sandsynligvis blive godt besøgte, naar de blive tilstrækkelig bekjendtgjorte, saavel i Tidskriftet som paa anden Maade.

Ingen kan betvivle, at praktisk Undervisning i Biavl er af stor Bigtighed og hidrager især til at gjøre Begyndere fortrolig med Bierne, og det er bleven udtalt af Mange, at de Operationer, der bleve udførte ved Udstillingen i Odense, gjorde stor Nytte i denne Henseende.

April—Mai.

April Maaned har iaar været meget kold og endstjændt Bierne kun faa Dage have været aldeles hindrede i at sthye ud, har Træffet dog kun været ubetydeligt.

Blomsterne kom kun sparsomt frem og Størstedelen udvikledes ikke i den Grad, at de afgave nogen Næring for Bierne.

De Bier, der have været fødrede, have imidlertid gjort udmærket Fremgang, og der haves Beretninger fra flere større Bistande, hvor kun ganske faa eller slet ingen Familier ere gaaede tabte. Derimod klages der fra flere Stæder i Sjælland over et større Tab af Kubestader, der selvfølgelig have været overladte til sig selv og da ikke have havt Forraad nok til at udholde den lange næringsløse Tid, der jo har været over 7 Maaneder.

Den højeste Varmegrad $+ 9\frac{1}{2}$: den 6. April.

Den laveste Varmegrad $\div 1$: den 15., 16., 17. og 18.

Middeltemperaturen $+ 3\frac{1}{2}$.

(I April 1876 var den højeste Varmegrad $+ 12$, den laveste $\div 0$ og Middeltemperaturen $+ 6$; det har saaledes været foldere iaar end i 1876.)

Klart Veir med Solskin i 15 Dage.

Graat Veir i 15 Dage.

Regn og Taage 10 Dage: den 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 11. og 27.

Sne og Hagel den 22. og 23.

Stiv Kulning den 1., 2., 4., 5., 10. og 11.

Storm den 2.

Til den 13. har sydlige og vestlige Vinde været fremherskende, efter den 13. østlige og nordlige.

I den første Halvdel af Mai har Veirliget været koldt som i April og Træffet har til den 13de Mai været ubetydeligt. Den 14de Mai var Veiret her i Nyborg udmærket godt og Blomsterne efter Regnen den 13de meget frodige, saa at der var et Liv i Bihaverne som i Sværmetiden.

I de stærke og folkerige Stæder hjembragtes Tusinder af Blomsterstødragter og ved i et Dieblik at betragte den Træthed, hvormed de paa Dagbenene belæssede Bier i stort Antal drog ind, skulde man næsten tro, at Voligen vilde blive fyldt med Blomsterstøv.

Vinteren og Foraaret har atter vist, hvor nødvendigt det er at holde lune Stæder med

folkerige Indbyggere, der ere godt forsynede med Forraad.

Af Biplanter blomstrede i April Maaned: El, Bøverasp, Elm, Anemone, Hæsel, Tusilage-Farfara og flere Sorter Pil; i den første Halvdel af Mai: Stikkelsbær, Løvetand og flere Planter af mindre Betydning.

Oversøring.

Oversøring fra Kubestader til andre Stæder maa aldrig foretages før Bierne have begyndt at bygge, ellers kunne de ikke fæstne deres Tavler. Den mest passende Tid til Oversøring er omtrent 10 Dage efter Sværmmingen, da paa den Tid næsten al Yngelen er lukket inde, eller 21 Dage efter den første Sværmming, ved hvilken Tid al den gamle Dronnings Yngel er udruget. Oversøring og andre lignende Operationer skulle foretages paa en snuuk Dag; Samlingstiden, mellem Kl. 12 og 2, vil være den mest passende.

Naar man vil oversøre fra Kubestader til Dzierzonstæder, saa er den første Operation at jage alle Bierne ud af Stedet; man sfjærer dernæst med en skarp Kniv rundt om Stedet, omtrent i dets halve Høide eller dersom Kuben er ballonformet, da langs dens største Diameter, derpaa frigjør man alle de Tavler, som sidde fast paa de øverste Ringe af den affkaarne Del og løfter denne forsigtig op. Alle Tavlerne ere da fri, idet de kun ere fastgjorte paa Stadets øverste Del, og de kunne da en efter en aftages og henlægges paa et Oversøringsbord eller et andet dertil indrettet Sted. Rammen lægges derpaa paa Tavlen, men saaledes, at den kommer til at indeslutte faa mange Yngelceller som muligt (man maa passe paa, at den øverste Ende af Rammen kommer til at svare til den Del af Tavlen, som har været øverst i Stedet).

Derpaa sfjærer man med en Kniv langs de indvendige Sider af Rammen, idet man lader Kniven helde lidt ind imod Centrum af Rammen. Dette vil da bevirke, at Tavlen bliver ubetydelig større end Rammen, saa at denne, naar den presses forsigtig over Tavlen, passer bedre, og der vil behøves mindre Bindemiddel. Efter at man har lagt de affkaarne Dele tilside for at gjemmes, presser man altsaa Rammen forsigtigt ned over Tavlen, idet den da omfatter denne ligelig paa alle Sider, og et Stykke Bændel af $\frac{1}{8}$ Tommes Brede bindes da over Rammen og Tavlen paa forskellige Stæder, for at hindre

Tavlen i at bukke sig og falde ud. Naar Bindingen er fuldført, saa kantes Overtjøringsbordet om i en perpendicular Stilling, og Rammen indeholdende Tavlen flyttes, idet man maa passe paa, at holde den lodret indtil man har sat den ind i Stadet. Naar 4 eller 6 Rammer fulde af Tavler saaledes ere satte ind i Stadet, saa bringes Stadet B, som indeholder de udtagne Bier, der inidlertid have været placerede saaledes, at de ikke bleve kvalte, derhen og Bierne rykkes sagte ind i Stadet eller ud paa en Plade foran, der er saaledes bestaaffet, at Bierne med Lethed og ad en jævn Wei kunne komme ind i Stadet, eller blive skubbet derind med Haanden eller med en Ske, idet man først forvisser sig om, at Dronningen er kommen ind, da saa Resten hurtigt vil følge efter. 3 Dage efter kunne Staderne undersøges og Vænderne fjernes, da Bierne til den Tid ville have fæstet Tavlerne til Rammerne. Ved at overskjære Stubstaderne paa den ovenomtalte Maade, kunne de benyttes igjen ved blot at binde eller sy de to Dele sammen, hvormod man ved at skjære dem paa anden Maade, ødelægger dem.

Efteraars-Overtjøring foretrækkes af mange Biavlere, men den giver en Tilbøielighed til at bygge Dronevov og hindre ogsaa en Mulighed for at tage en mindre Homningkloffe, omendstjundt den rigtignok kun kan være lille; den giver dog Leilighed til at forene svage Stader.

J. S. Wood.

Kalender for Biavlere.

Oversat fra Fransk
 efter „Der Elsasische Bienen-Züchter“.

Mai.

Hele Elsas-Lothringen er i denne Maaned bedækket med et rigt Blomsterflor; Frugttræerne, Napsen, Skovblaaber, Bønner og en Mængde andre honningydende Planter følge uden Ophør efter hverandre for at forsyne Bierne med rigelige Fødemidler. De udfolde ogsaa en ivrig Virksomhed, og hvis Veiret er dem gunstigt, ville Bifamilierne hurtigt udvikle sig, Beholdningerne fyldes med Homning og Bistaderne med gode Sværme. I de Egne, hvor Homningkilderne rinde lige til Efteraaret, vil Biavleren med Glæde hilse den gjentagne Sværmen; thi hans unge Kolonier ville endnu kunne samle af Honningdugen Voghveden, Grannen og Lyngen.

De ville da paa engang have at danne deres Voliger og samle deres Levnetsmidler for Vinteren. Stjundt svækkede ved Sværme, ville Stamstaderne dog kunne retablere deres Forsyning og Befolkning, saa at de kunne tilbringe Vinteren uden Fare. Biavleren i disse begunstige Egne vil kunne danne konstige Sværme, isald de naturlige Sværme tøve med at komme. I denne Henseende er man kun i Forlegenhed med Balget, saa talrige ere Fremgangsmaaderne ved at danne konstige Sværme. Her følge de simpleste.

1ste Fremgangsmaade.

Med faste Angninger, Udtrømning.

Om Aftenen eller om Morgenen tager man et Bistade, som har begyndt at pose og bringer det i nogen Afstand fra Bistanden. Efter at have foruvoliget Bierne med nogle lette Tobakspust, borttager man Salmhatten, vender Biskuben om, anbringer en tom Biskube af samme Størrelse over den og binder et gammelt Tørklæde eller et langt Haandklæde over den Neve, som adskiller de to Biskuber. Man jager derpaa en Del af Bierne fra den nederste Biskube op i den øverste. Dette gjøres ved Hjælp af to smaa Stoffe, med hvilke man slaar paa alle Sider af Moder-Biskuben, idet man gaar fra neden opad og følger altid en Spirallinie. Foretagendet er lykkedes, naar Dronningen har fulgt Bierne i den tomme Biskube; hvis ikke, maa man begynde Operationen igjen. Man giver derefter Tromlingen Moderkubens Plads og sætter denne paa en anden Plads, forsyner den med Vand i 3 Dage, hvad der kan gjøres ved Hjælp af en Svamp, som anbringes over den øverste Nabning og som vædes fra Tid til anden. — (Red. Anm.: Vand gives bedst ved de omvendte, overbundne Glas.)

2den Fremgangsmaade.

Sværme ved Ombytning med faste eller bevægelige Angninger.

Man skal give et udtrømt Stade eller et Stade, som lige har stærmet, et stærkt befolket Stades Plads. Det vil 10 Dage efter, om ikke før, yde en prægtig Sværm. Denne faaar paany Moderstadets Plads, hvilket sidste paa sin Tur atter faaar et andet velbefolket Stades Plads for at yde endnu en Sværm. Denne Sværmen ved Ombytning kan gjøres indtil 5, selv 6 Gange med en godt forsynet Biskube. Den har desuden den Fordel at give gode Sværme med unge Dromninger og endog italienske Drom-

ninger, hvis det saaledes anvendte Stade er af italiensk Race.

3die Fremgangsmaade.

Med bevægelige Bygninger.

Biavleren vil i en tom Kasse ophænge en tom Tavle; han udtager derpaa af et godt, stærkt Stade en Tavle med Æg, paa hvilken der er endel Bier og hvor Dronningen er; han skal hænge denne Tavle bagved den første i den tomme Kasse og tilføie en Honningtafle, dernæst 3—4 Rammes med Vogtavler, der ere paabegyndte eller hellere halvt fuldsførte. Han skal derefter lukke den saaledes udstyrede Kasse og sætte den paa det Stades Plads, som er berøvet sin Dronning, og den kunstige Sværm er dannet. Det moderløse Stade faaer en lebig Plads paa Bistanden og gives Vand i 3 Dage, eller ogsaa bliver den anvendt til Sværming ved Ombytning, hvis det er et Stade af italiensk eller fransk Race.

4de Fremgangsmaade.

Man ophænger i en tom Kasse en Tavle med Arbeidsvoer og søier dertil Tavler, hvoraf Halvdelen af Cellerne er fylbt med Æg og Halvdelen med Honning, fra et godt befolket Stade. Man skal derpaa sætte det ny Stade paa Moderstadets Plads og dette ved Siden af. Den kunstige Sværm faaer flere „indjamlede Bier“ og skjøndt uden Dronning vil den let kunne naa Moderstadet, som har beholdt Dronningen.

Voer derimod den kydige Tavler i et andet Kanton af Elzas-Lothringen, hvor Honningkilderne efter St. Hansdag udtørre lidt efter lidt, vil han være alt andet end Tilhænger af en talrig Sværmen; han vil ikke glæde sig over en tilsyneladende Rigdom, som kan foraarjage hans Bistaders Ruin. Han vil vide:

- 1) At et Bistade, som sværmer, kun giver lidt eller slet intet Overskud af Honning.
- 2) At et Bistade, som sværmer to eller tre Gange, udtømmer sine Kræfter i den Grad, at det ender med at bukke under.
- 3) At de sene Sværme, som ere berøvede den gode Høst, ikke kunne fuldsføre Vogbygningen eller samle de nødvendige Levetidsmidler for Vinteren.

I det han foretrækker Godheden for Mængden, vil han ikke fremkalde en mangfoldig Sværmen. Han vil forhindre den paa følgende Maader:

- 1) Ved at udvide Ingekrummet.
- 2) Ved at forstørre Honningmagasinerne.

3) Ved at tage Æg- og Honningtavler fra Stader med stærk Befolkning for at give dem til de Stader, der ere forblevne svage og slet forsynede med Proviant.

4) Ved at ødelægge Hanbiyngelen.

5) Ved at ombytte et befolket Stade med et svagt og passe paa at gjøre denne Operation mellem Kl. 10 og 2, paa hvilken Tid de indjamlede Bier ere mest beskæftigede udenfor.

6) Ved at borttage den gamle Dronning fra et Stade for at erstatte den med en ung, frugtbar Dronning fra dette Aar. Det sidste Middel er useilbarligt, de andre ere det ikke altid.

Desuden vil han forhindre Estersværme:

1) Ved at give Forsværmens Moderstadets Plads og dette en anden Plads. (Han skal give det sidste Vand i 3 Dage).

2) Ved at ødelægge alle Dronningcellerne paa en nær; den smukkeste skal bevares for at blive den ny Dronning i Moderstadet.

Hvis han ikke vil forhindre Estersværme af Frygt for, at det ikke lykkes med disse forskjellige Operationer, skal han give dem tilbage til Moderstadet Morgenen efter den Dag, han har samlet dem. Ved et haardt Slag paa Ruben lader han Bierne falde ned foran Stadet, der er anbragt paa en jævn Jordbund eller paa Timed. Under Indtrængningen ville de unge Dronninger, der allerede ere udklækkede, blive dræbte enten af Sværmens Dronning eller af selve Bierne. Der vil ingen Kamp finde Sted ved denne Forening, fordi Bierne ere af samme Familie.

Vil Biavleren sætte en Estersværmen i et Stade for at raade over en ung Dronning og for at faa smukke Arbeidsceller, skal han stille den ved Siden af en lidt svag Forsværmen, der har en gammel Dronning. Naar den unge Dronning bliver befrugtet, skal han forene de to Sværme, om ikke strax, saa idetmindste om Efteraaret.

Han maa ikke borttage Moderen fra en Forsværmen for derefter at give den en Estersværmen med en ung Dronning; denne vil useilbarligt blive dræbt af Forsværmens Bier, der ere vante til en frugtbar Dronning.

Man skal hjerne Estersværmes Tilbøielighed til at forlade den Birkube, i hvilken man har samlet den, ved at give den en Ingekrumme, paa hvilken der er Honning og især Blomsterstøv.

Man skal omhyggelig undgaa at sætte Sværme i Ruber eller Kasser, der have en daarlig Lugt;

de svovlede Bgninger skulle først godt udluftes, førend de benyttes til en Sværm.

Hvis man vil forhindre, at to Sværme forene sig paa samme Gren, skal man tilbække den første med Lærred og udslynge stærke Røgstyer mod den anden, hvis den søger at nærme sig.

Anm. Man opdager let det Stade, der har givet Sværm, ved foran Bistaderne at udfaste en Haandfuld Bier, tagne af den udtagne Sværm; disse ville ikke tøve med at flyve henimod deres gamle Bolig og betegne herved det Sted, hvorfra de ere komne. Man kan ogsaa indbeslutte en Haandfuld Bier af den ny Sværm i en Flaske og derpaa lade nogle af dem gaa ud foran hvert Flyvehul; saasnart de have fundet deres gamle Kammerater og deres Moderstade, ville de vise sig helt glade og finde en god Modtagelse.

Hvis man vil kjøbe Sværme, skal man give dem Fortrinnet, som er meget stærke og som ere faldne allerede i Mai. Man maa ikke forsømme at bringe dem i deres ny Stade samme Dag, de have sværmet, hvis man har kjøbt dem samme Sted eller i mindre end 2 Kilometers Afstand. Ch. Swilling.

Uddrag af Forhandlingerne ved et Biavlermøde.

(Fortset)

Jeg har nu altsaa foreløbigt et Slags Dobbeltsfolk, som samler Honning, og jeg tør vel vente, at et saadant Kæmpefolk vil kunne samle 10 Pd. Honning om Dagen, hvis Veiret er godt, eller skal jeg sige 7 Pd.? En Tysker fortæller, at han talte hvor mangr Bier, der i Løbet af en Dag kom hjem fra Træk. Der kom ialt omtr. 80,000 Bier og Stadets Vægt tiltog den Dag 8 Pd. Mit stærke Folk maatte vel kunne have 30,000 Træk Bier à 3 Udflugter — de 20,000 Bier ere jo den paatænkte Sværms —; men selv om jeg kun regnede 7 Pd. Forøgelse i Vægt, saa blev det i 14 Dage 98 Pd. Honning i Overflud.

Nu siger man, at Juni er en ypperlig Maaaned med rigt Træk og godt Veir. Da jeg jo har fuldt op af Bier og de tabte daglig erstattes, saa kan jeg vel vente et Udbytte i Juni?

Svar: Juni er ypperlig, den bedste Maaaned, hvor der er Forjommerstræk.

Gjæsten: Kan jeg vente ligesaa meget dag-

lig i 14 Trækdage — jeg regner kun godt Veir og Træk den halve Tid?

Svar: Ja.

Gjæsten: Ja, saa er der en Mulighed for at mit Stade kan samle end yderligere $7 \times 14 = 98$ Pd. i Juni. Det var ialt 196 Pd. Honning eller til 50 Ore pr. Pd. = 98 Kroners Indtægt.

Jeg tænker paa, at Dromningen blev taget bort for at hindre Bierne i at sværme og derved dele mine Arbeidere. Hvad sker, hvis Stadet ingen Biser faaar?

Svar: Det vil faa mange Biserceller og give endel Esterjærme, hvis de overflødige Biserceller ikke udfjæres den 8de eller 9de Dag efter at den gamle Biser toges bort.

Gjæsten: Jeg vil da se efter den 8de Dag, saa er jeg da sikker, Bierne ville ikke sværme, naar jeg bortfjærer alle Biserceller undtagen en, og da de ikke have unge Larver, saa kunne Bierne ikke lave flere for det Første. Skal jeg nu ødelægge de overflødige eller ei? Det forekommer mig, at jeg hurtigere vilde faa en ung Biser istedetfor den gamle, om jeg tog en færdig Bisercelle og gav den istedetfor den gamle Biser. Vilde det ikke være rettest at give de overflødige Biserceller til andre Stader, hvis gamle Biser jeg borttager og benytter paa samme Maade?

Svar: Jo, derved vindes en ung Biser 8 Dage tidligere og Ingelopræt kan ventes gjenoptaget i Stadet saa meget tidligere.

Gjæsten: Kunde nu min unge Biser forulykkes?

Svar: Den kunde gaa tabt paa Varringsudflugten.

Gjæsten: Hvad gjør jeg da, thi naar Folket ingen unge Larver har, kunne de jo ikke udfække nogen ny Biser, hvis jeg ingen Celler havde at indsætte? Vilde det maasse være gunstigt, hvis jeg gif til min gamle Biser og tog en Ingeltavle, hørstede alle Bier af og hængte denne Tavle ind i det store Stade, naar den unge Biser er født. Jeg kunde jo give den gamle en udløbende Tavle Ingel istedet, derved fik hun saameget hurtigere unge Bier og hvis jeg hver anden Dag gjorde dette, vilde der i en Ugestid være et stort Folk om den gamle Dromning og unge Larver i mit Kæmpestade. Vilde dette være tilraadeligt?

Svar: Indbitændig rigtigt. Kæmpestadet vil i de første 14 Dage ikke faa Nytte af de nyjødte Bier, men de ville danne et stærkt Folk og kunne pleie megen Ingel for den gamle Biser.

Gjæsten: Saa antager jeg, at mit store Stade faaer en ung, frugtbar Biser i Slutningen af Mai og kan vel snart begynde at lægge Æg. Vil hun forefinde tomme Celler dertil? Eller vilde de blive fyldte med Honning efterhaanden som Yngelen forlader dem?

Svar: Alle tomme Celler ventes fyldte med Honning.

Gjæsten: Jeg maatte da i Fuldtækstiden ikke alene give Bierne tomme Tavler i Honningrummet, søge at tømme dem, at Bierne aldrig savne tomme Celler; men jeg maatte jo ligeledes tømme de med Honning fyldte Tavler i Yngelrummet, at det ikke gaaer mig, som det vilde have gaact mig i April og Mai, hvis De ikke havde advaret mig. Ifjor var og vel i Neglen er Juli tør, saa Vegetationen lider noget, muligen kan der ogsaa for Bierne gives en Trækpause i Juli?

Svar: Ja, mange Steder.

Gjæsten: Hvis saadant maatte vise sig hos mig, vilde De da raade mig til at indskrænke Yngelen eller tværtimod fremme den, selv om jeg maatte fodre, for at have en stor Del Yngel igjen, parat til at samle i mulig kommende nyt Hovedtræk?

Svar: Det vil være rigtigt at yngle stærkt, hvis et Eftersommerstræk høves.

Gjæsten: Man har sagt mig, at Boghveden giver et godt Træk og den begynder at blomstre hos mig i Juli og skal give megen Honning undertiden. Er det saa?

Svar: Ja, Boghveden er mange Steder Hovedtrækket.

Gjæsten: Da jeg nu har Boghvede i Juli og August, saa vil jeg helst, at mine Bier skulle samle Honning af Boghveden, og altsaa maa jeg vel, i Lighed med hvad der var nyttigt i Foraaret, have mit Bisfolk stærkt med Bier før Boghveden blomstrer.

Jeg tænker da, naar jeg benytter den gode Del af Hundedagene, at mine Bier vilde faa 14 Dages Træk. Er det for meget.

Svar: Nei, det kan forventes, 14 Dage vilde forekomme et kort Træk.

Gjæsten: Altsaa, samme Folkestyrke i 14 Dage fuld Træk, synes mig at maatte give samme Resultat, samme Udbytte, om end af en anden Art Honning. Eller er De ikke af den Mening?

Svar: Det synes troligt nok.

Gjæsten: Ja, saa kan jeg jo vente 14×7 Pd.

Boghvedehonn. = 98 Pd. af mit stærke Folk. Men jeg tænker nu paa, at min gamle Biser fra Mai fik udløbende Yngel og blev efterhaands gjort til et stærkt Folk, der vel ikke bragte noget Udbytte i Mai og Juni. Nu maatte dette Folk jo være ligesaa stærkt som det store og have ligesaa mange Trækbier, altsaa yde samme Høst i Boghveden eller 98 Pd. Og jeg maa lige, at jeg fik en dygtig Sværm ovenikjøbet, uden at den kostede mig en eneste Arbeidsdø i Træktiden.

Hvis jeg nu opgjør mit Regnskab for at finde hvad mit Bistade fra Foraaret af har præsteret, efter at være fodret og pleiet rigtigt, saa at det kunde præstere det Yderste af Yngelopdræt og Honninghøst, da finder jeg Følgende:

Fra Mai Maaned . . . 98 Pd.

— Juni — . . . 98 —

— Juli-Aug. Maaned 98 —

En Afslægger:

Dennes Udbytte . . . 98 —

392 Pd. Honn.

og saa en Afslægger, der i Juli, August er et mægtigt Folk.

De 392 Pd. Honning repræsenterer a 50 Dre en Sum af 196 Kr.; herfra gaaer Udlæg til Foder, 20 Kr., og til Afslæggeren 16 Kr., = 36 Kr., Rest 160 Kr. Nettoudbytte. Og paa hvor stor en Anlægs kapital? Et Bistade med et stærkt Folk er dog vel ikke 20 Kr. værd. Men selv om saa var, saa har det givet over 800 pCt. (Sluttes.)

Svad er der i Weien?

Mange have prøvet Biaalen efter de nyere Principer, og efter nogle mislykkede Forsøg opgave de det og man er fiker paa at høre disse prøvede, erfarne Folk erklære: „Biaalen duer ikke, hverken den nyere eller den ældre, det duer ikke, alt hvad der er fremsført om den nyere som Weien til Guldgrube, er idel Humbug. Det er jo ogsaa klart nok, at den nyere Biaal ikke kan give mere Honning; det er jo ikke de bevægelige Binde eller Tavler, eller de firkantede Kasser det kommer an paa, men Spørgsmaalet er, om det er gode Bier man har og om der er Honning i Marken. Men det er jo klart, at der ikke hos os med vort kongelig danske Klima kan ventes noget ud af Biaalen“.

Ja, naar man gaaer ud fra de Forsøg, disse Godtfolk have gjort, Maaden de have gjort dem paa, og naar deres Erfaringer ere baserede paa disse Forsøg, da turde de have Ret og det maa ogsaa indrømmes, at de bedst ville være istand til at drive Biaul der, i de lykkelige Lande, hvor Biværmen hænger sig i Busfenes Grene og der i det Fri bygge deres Tavler, udvikle sig og samle rige Forraad hele Aaret, hvor Biværleren kun behøver at være Bivæger, beskytte sig mod Stik, naar han plyndrer Buskene for at tage Honningen.

Der hører mere til for at drive Biaul med Fordel og med Sikkerhed, ikke alene i Danmark med dets ustabile Klima, men ogsaa i de fleste andre Lande. Det er ikke alene absolut nødvendigt at besidde grundigt Kjenndskab til Biværns Natur og Instinkter, at kjende sin Egns Vegetation og Klima. Det er med denne Viden som med alle andre: skal en Viden ikke forblive gold, en Udenadskæmpe som af en Letnem, men tankeløs Skoledreng, da maa der mere til, da maa det vi vide forstaaes og det Forstaaede bringes i Anvendelse, i Praxis. Vinene maa være aabne, Alt bemærkes og huffes for at kunne forklæres, enten ved egen Eftertanke eller ved at forelægges Andre. Erfaringen har aarelang lært os, at ligesom der i Landvæsenet gives saakaldte „halvstuderede Nøvere“, saaledes findes denne Art Væsener ogsaa i Biværnsverdenen: En Race, der veed Alt, kan snakke om, ræsonere over Alt, har prøvet Alt og taalt Alt, tabt Alt. Hvorfor? Fordi de vare halvstuderede og Alt, hvad de have gjort, var halbt, kun Resultratet blev helt — Tab.

Vi have set Mænd med en vis Fordømmelse, Evne til at kunne tænke logisk, Evne til at kunne se og dømmes; de have kunnet skrive hele Dugter om Biaul, der virkelig indeholdt mange gode, fuldfornemne rigtige Regler; de vare ikke istand til i Praxis at bevise Sandheden af hvad de selv læste. De skadede Biværnen mere end de trodde. Vi kjende saaledes flere end En, der lærte, hvorledes man kunde danne Aflæggere, men at de maatte være stærke, og at en for stærk Væling af sine Biværns Instebet for at gøre sit Forsøgsloste vilde føre til Formindskelse af Staden antallet; og dog turde de ikke by sig, de løve Aflæggere saaledes til baade Gamle og Unge gik bort. Samme Folk vidste Bested om, hvorledes Lynborgerne fodrede om Foraaret og paaviste, hvor nyttigt, ja nødvendigt det er at fodre,

navnlige i vort afværende Klima, hvor Biværnen om Foraaret har Træl maasse hver 3die Dag og selv dette ikke regelmæssigt; og dog fodrede de saa uregelmæssigt, at de gjorde mere Skade end Gavn med deres Foder; de gave Biværnen Løfte om, at der var udget til dem, men det udeblev, fordi Biværleren ligesaa tidt holdt sit Løfte som Naturen, han fik Dronningen til at lægge Æg, hvis Larver Biværnen senere af Nød maatte suge ud, for at redde sig selv.

Samme Folk have saa rigtigt og smukt og indtrængende lært, hvorledes det i Honninghøsten kommer an paa, at der er mange Trækbier, idet det er Mængden af Arbeiderne, der skal gjøre det, deres Honningblærer ere saa smaa; jo kortere Høsttiden er, jo bedre maa den benyttes; men ser man det af dem selv opnaaede Udfald, saa var det Fattigdom, thi enten havde de ikke deres Folk talrige med Arbeidsbier i den rette Alder, naar en vis Plante gav Honning, eller det kom bagefter, naar det var for sildigt, eller ogsaa havde deres Bier Sværmsfeber netop i de Dage, eller de havde delt deres Folk, saa at der var nok at bestille med at bygge Yngeltavler og fodre Yngelen i den kostbareste Høsttid.

Vi kunde blive ved at anføre Exempler, kunde fylde hele Tidsskriftet med Exempler paa alle de Dumheder, disse Folk have begaaet, uagtet man af deres Skrift og Tale maatte tro, at de vare istand til at gjøre det Rette.

Men vi ville ikke trætte Læserne med mere om denne Race. Vi ville kun pege hen paa endnu en anden Art Biværns: Projektmagerne. Ja, af dem har Biværnerne mange, og jeg vil itrag oplyse om, at de ofte ere Afkommet af de „Halvstuderede“. Naar „Papa“ er kommen til Erkjendelse om, at „det gaaer ikke“, naturligtvis fordi de hidtilværende Opfindere vare nogle Sinker og Hanskvaster, saa kommer Børnene frem i Verden, en Myldren af Projekter, Forbedringer, Forbedringer af Andres Forbedringer, lykkelige Ideer, der maa være smukke og gode og sande af den samme Marsag som at Uglens Børn ere de smukkeste: Uglen finder det selv! Nu er det en gammel Sætning, at naar en Blind ledes af en Blind, saa gaaer det galt. Naar Folk, der hverken selv have opfundet Krudtet eller endog kun fundet det, falder i saadanne Lederses Hænder, ere de ilde farne.

Hvorledes skal andet end den alvorligste Stræben, Søgen efter Sandheden føre til Indsigt; hvorledes kan man tænke sig, at andet end ud-

holdende Jagttagelser skal kunne belære os; at andet end Forstaaelse skal kunne gjøre Kundskab brugelig!

Lad os da benytte de rolige Wintermaaneder til at læse, hvad anerkjendte Forfattere, store Biavlere med heldige Resultater have meddelt os af deres rige Erfaringer, og lad os, naar Foraaret kommer, gaa det indøde, udrustet med Viden og med en vel lagt Plan for Aarets Gjerning.

Er vi saaledes rustede, da vil hverken Klima eller Vegetation lægge flere Hindringer i veien hos os end andetsteds og vi maa kunne vise de Bantro, at Biavlen, naar den drives som den bør, giver et Udbytte, som ingen Kapital i nogen anden Forretning er istand til at give. Dr.

„Kortfattet Anvisning til Biavl“

er Navnet paa en lille Bog, som Biavlerforeningens Formand, Hr. Overdriftsinspektør F. Møller, i disse Dage har ladet udgaa.

„Lær fremfor Alt Theori, ellers forblive I praktiske Stympere, jaalænge I leve“, med denne af Baron Berlepsch udtalte og af alle Kyndige anerkjendte Sætning, indleder Hr. M. sin lille Anvisning, som jeg ved gjentagen Gjennemlæsning har følt mig høist tiltalt af. Den lille Bog behøver nu egentlig ingen anbefaling; jeg vil kun henlede ærede Læseres Opmærksomhed paa, at den er udfommen og bede dem om at gjøre Alt for dens størst mulige Udbredelse; de ville derved gavne vor Sag: Biavlens Trivsel.

Kun saameget vil jeg tilføje, at „Kortfattet Anvisning til Biavl“, der vil kunne læses med Nytte og Fornøjelse baade af Begyndere og Viderekomne i Biavlen, kun koster 32 Ø. (den indeholder 36 tætrykte Sider, høstet i Omflag), og faaes portofrit tilsendt ved at sende Beløbet i Frimærker enten til Forfatteren (i Aarhus), til Hr. Oversergent N. C. Andersen i Nyborg eller til Bogtrykkeriet i Middelfart. Chr. M.

Erindringsliste.

Biavlermøder afholdes:

Søndagen den 1ste Juli, Eftermiddag Kl. 3, hos Fotograf Vorbeck i Holstebro.

Søndagen den 8de Juli, Formiddag Kl. 9½, hos Boelsmand Henrik Pedersen, Felling Mark i Hjerm.

Samme Dag, Eftermiddag Kl. 3, hos Christen Søndergaard i Trabjerg, Vorbjerg.

De øvrige Søndage i Juli Maaned, om Eftermiddagen Kl. 4, hos Fotograf Vorbeck i Holstebro.

Ved disse Møder vil der blive givet Undervisning i den praktiske Biavl. — Ny Medlemmer optages og de, der ønske at købe eller sælge Vistader, kunstige eller naturlige Sværme, Biavlsredskaber eller Produkter af Bier, bedes ogsaa give Møde.

Svendborg Kredsförening holder Møde Søndagen den 24de Juni, Eftermiddag Kl. 3, hos Tourer Johan Andersen i Svovsbo tæt ved Svendborg; praktisk Undervisning i Biavl m. m.

Den 22de Vandreforsamling

af tyske og østerrigiske Biavlere afholdes den 17de — 20de September d. A. i Linz i Østerrige. — Biavlere fra Ind- og Udlandet indbydes til ikke alene at besøge Forsamlingen, men ogsaa at tage Del i den dermed forbundne Udstilling.

Bekjendtgjørelser.

„Kortfattet Anvisning til Biavl“.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar 32 Ø. i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus, til Oversergent N. C. Andersen i Nyborg eller til Bogtrykkeriet i Middelfart. J

Caffelmjød,

belønnet med
1ste Præmie

ved sidste store
Biavlerudstilling

faaes a 80 Øre pr. Flaske og 40 Øre pr. halvt Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede; forsendes mod Efterkrav; Emballage beregnes billigt og erstattes ved Tilbagejendelse.

Udsalg: Urtekammer **Fritz Lassen,**
Gøthersgade, 343, Hjørnet af St.
Grønnegade, Kjøbenhavn. K.
Rosenvinge,
Ribe.

Glaudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 7.

Juli 1877.

11te Aargang.

Foreningsraads møde

afholdes **Fredeag den 20de Juli, Mid-**
dag Kl. 12, paa Hotel „Store Belt“ i Korsør.

Forhandlingsømner:

- 1) Udstillingsvedtægterne.
- 2) Udstillingen i Kolding.
- 3) Regnskabet for 1876 fremlægges.

Juli.

I Juli Maaned er Trækket for Bierne meget forskjellig her i Landet, og hvis der indtræffer Tørke, er Hovedtrækket i de frugtbare Egne allerede forbi i Midten af Maaneden, og paa mange Steder kan der ikke mere ventes noget Træk af Betydning; hvor der derimod haves Lind og hvor der dyrkes Hvidkløver og Boghvede, der vedbliver Hovedtrækket hele Maaneden, og i Lyngegneene er Hovedtrækket først i August.

Der kan saaledes ikke gives nogen bestemt Regel for Arbejdet ved Bierne, men det maa rette sig efter de forskjellige Forhold, og Veirigtig har især megen Indflydelse derpaa.

Der kan undertiden ligesom indtræde en Pause i Trækket og Biavleren maa da se at raade Bod paa denne Ulempe ved enten at flytte Bierne til en Egn med bedre Træk, hvis en saadan findes i en ikke alt for lang Afstand, eller fodre Bierne, der maa holdes i Virksomhed for at kunne benytte Trækket, medens det er forhaanden.

Falder der Sværme i Juli, da maa disse enten fodres eller gives endel Vorebygning og

om muligt ogsaa Yngel- og Honningtavler fra stærke Stader.

De mange Efteraarsværme, som af gamle Biholdere blive overladte til sig selv, vise tydeligt nok, hvor daarligt dette lønner sig; thi som oftest ere de ikke den Uleilighed værd, de have kostet at indfange, og det hele Indhold om Efteraaret er: en Haandsfuld Bier, nogle faa, korte Stykker Tavler i Spidsen af Ruben, og kun i enkelte gode Aar tilstrækkelig Bygning og Forraad for Vinteren.

Det er en af de mange store Fordele ved Biavlen med bevægelig Tavlebygning, at mindre Efterværme, der ofte komme mod Biavlerens Villie, kunne afhjælpes til gode Vinterstader, der jo da med deres unge Dronninger ere mere værd end Forværme. Ganske vist kunne de fodres i Rubestaderne, men det er dog en stor Fordel ogsaa at kunne forsyne dem med Vore-, Honning- og Yngeltavler, og dette bør ikke forsvømmes.

Viferløshed indtræder ofte i denne Maaned og den maa strax afhjælpes; haves ingen Reserve-dronninger eller Dronningceller, gives Tavler med ung Yngel eller Vg.

Stader, der ere berøvede mange Bier, og Af-læggere bør fodres uden Hensyn til om Trækket og Veiret er nok saa godt. Hvis der haves Honningrum i Staderne, sørg da for, at ingen Lysstraale kan naa derind, da Bierne i saa Fald ikke kunne finde den Vei, de ere komne ind ad (se 10de Aarg., Side 502.)

I de Egne, hvor der haves silbigt Hovedtræk (Lyngegneene), kan Formering fortsættes, men i de frugtbare Egne er det i Almindelighed ikke tilraadeligt at formere. Honninghøsten fortjætted

og Honningen maa strax stilles fra Tavlerne ved Hjælp af Udtømningsmaskinerne, der endnu langt fra ere komne saa meget i Brug, som de fortjene. Biavlere, der bo ikke alt for langt fra hinanden, kunne jo let have en Udtømningsmaskine til fælles Brug.

Mai.

Efterat den første Halvdel af Mai havde vevaret med Kulde, begyndte det gode Veir og samtidig ogsaa det gode Træk i Midten af Maaneden; den første Halvdel af Juni har ligeledes været særdeles gunstig for Bierne, saa der er falden nogle Sværme, og de Stæder, der ikke vare svækkede altsor meget eller have lidt Mangel paa Næring, ere kraftige og godt forsynede med Honning, saa det tegner til at blive et godt Aaar. At de fodrede Bisfolk allerede have opnaaet en forbausende Honningmængde, viser de kolossale Stæder paa Maskinmester Woods og Kulmaaler Larsens Bistænder til Fuldkommenhed, og hvis Veiret vedbliver at være gunstig, vil der opnaaes stort Udbytte med Hensyn til Honninghøsten. Deres Sværme blive strax fodrede, uden Hensyn til Veiret, og det saalænge, de ville tage derimod. — Den samme Fremgangsmaade bliver nu gennemført paa flere Bistænder, og de gode Følger heraf ville sikkert ikke udeblive.

Brugeren af kunstige Borstrimler istedetfor at paafætte Tavlestrimler, har vist sig at være langt at foretrække, og Tavlerne, der ere byggede efter disse, ere saa lige som et høvlet Brædt.

Der har iaar vist sig flere Kjøbere til Bisværme, men det er endnu ikke kommet jaavidt, at Sværme er nogen Handelsartikel, der have en efter Omstændighederne afpasset Pris; de saa, der forhandles, sælges paa Slump.

Der er, jaavidt vides, ikke faldet mange Sværme, men de egentlige Biavlere søge ogsaa at forebygge Sværming ved at give Plads; naar dette bestandig iagttages, kan Sværming fordetmeste forebygges og Stæderne bringes til en enorm Størrelse, der da give godt Udbytte.

Den højeste Varmegrad i Mai var + 15, d. 28., Eftermiddag Kl. 3.

Den laveste Varmegrad ÷ 1, den 3., Formiddag Kl. 6.

Middeltemperaturen + 7½ Gr.

Klart Veir med Solskin i 18 Dage: d. 1.,

2., 3., 4., 6., 7., 8., 9., 17., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 29. og 31.

Skyfuldt, graat Veir i 17 Dage: d. 5., 6., 9., 10., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 19., 20., 21., 23., 27., 28. og 30.

Taaqe og Regn i 11 Dage: d. 13., 14., 16., 18., 19., 25., 26., 27., 28., 29. og 30.

Sne og Hagl: d. 2. og 4.

Stiv Kuling: d. 18., 20., 28. og 29.

Hovedtræffet her ved Nyborg har været af Løvetand og Frugtbuske og i Slutningen af Maanedens af Kirsebær, Uhorn, Kastanie m. fl. I Begyndelsen af Juni afgave Frugttræerne og nogle Buske, som Gødeblad (*Lonicera tartarica*), Guldrøgn m. fl. et godt Træk, og af Planter, der dyrkes for Bierne, blomstrede *Phacelia tanacetifolia*.

Om Dannelsen af kunstige Sværme og Behandlingen af Sværme.

Skjøndt dette Emne snarere skulde have været behandlet i Juni-Nr., saa vil det vel iaar paa Grund af Stædernes sildige Udvikling, navnlig hvor Biavlere ikke ved Fodring har fremmet den, komme tidsnok i nærværende Nr., selv for Derne og Østfyken af Jysland.

Om Dannelsen af kunstige Sværme gjælder den gamle Regel: ikke at høste Frugten før den er moden. Et Folk maa, for at kunne afgive en Kunstsværm, være meget folkstærk, saa stærk, at det vilde kunne ventes, at den vilde afgive en naturlig Sværm. Dannelsen af Sværmen bør rette sig efter Omstændighederne: om man alene har Kubestæder eller tillige Dzierzonstæder. Haves kun Kuber, da kan man udtrønkle Bierne, saaledes som dette saa ofte er pift, enten ved at vende Ruben om og sætte en tom Kube ovenpaa, saa at begge Abninger dække hinanden, fæste dem til hinanden ved 3—4 Kramper eller Hager, luffe Flyvehullerne, binde noget om Kubernes Forening for at hindre Lyset i at trænge ind og saa Bierne til at gaa op i den tomme. Nu sættes Kuberne (den tomme øverst) mellem Benene eller i en lille Kasse, og med et Par lette Binde bakes rundt om den besolkede Kubes Top, og efter en Pause altid høiere opad, ikke for raff. Bierne bør navnlig efter den første Bankten have 5 Minuter til forsyne sig med Honning; er man for hidsig, forvires de. Efter at have banket en 10 Minuter a ¼ Time vil man høre Bierne summe oppe i den tomme

Kube; man skifter da Kuberne fra hinanden og sætter Kuben med de udtromlede Bier paa et fort Klæde, Papis eller fort Brædt og lader den staa et Par Minuter. Viser der sig da Hg paa Underlaget, er Dronningen i Kuben og Sværmen er færdig; Kuben sættes paa den Afstromledes Plads, og den Kube, som under Afstromlingen var henfat der for at optage de hjemløse Bier, fjernes. Den afstromlede Kube flyttes mindst 8 Alen bort og opstilles der som en nu viserløs Afslægger, der i nogle Dage maa fodres med Vand eller stærkt fortyndet Sukkeropløsning. Haves flere stærke Kuber, da bør man jætte den afstromlede paa en saadans Plads og denne paa en ny. Derved svækkes den henslyttede Kube mindre og den viserløse faaer den flyttede Kubes Arbeidsbier og vil afgive en Sværm eller kan atter udtromles, naar den unge Viser er udløben og Stedet raaber ud.

Konstsværmen, Tromlingen, vil faa alle gamle Arbeidsbier, der flyde til det gamle Flyvehul, og vil bygge som en naturlig Sværm. Man bør selvfølgelig ikke lade denne udtromlede Sværm bygge i Kuben, men have et Dzierzonstade parat, udstyret med Kammer med Begyndelsesstimuler. Bierne i Kuben ville samle sig i Klump i Kubens Top og det er let ved et raft Stød at faa hele Klumpen til at falde ned paa et Lagen foran Stadet, i hvilket de da løbe ind, navnlig hvis man fanger Bieren og sætter den derind.

Har man Dvergangskuber, da er det en let Sag ved deres Hjælp at danne en Afslægger. Saasnart de nederste Celler i Kuben ere besatte med Yngel, sættes en Dvergangskube, udstyret med Tavler eller kunstige Mellenvægge, under Kuben. Flyvehullet i Kuben lukkes og Bierne ville da gaa ned i Dvergangskuben og flyde ud af dens Flyvehul, bygge nedad og Dronningen lægge Hg i de nybyggede Tavler. Kan man ikke udstyre disse Dvergangskuber eller Afslæggerkasser med Tavler af Arbejdsceller eller Konstavler, da ville Bierne ofte bygge megen Dronevog deri, og da maa man foretrække Afstromlingen.

Naar Afslæggerkassen er besat med Yngel, fjernes Kuben og opstilles paa et andet Sted, ligesom ved Afstromlingen, og Kassen dækkes med et Laag. Dronningen bør være i Kassen, og derfor gjør man vel i at undersøge Kassens Tavler for at finde hende. Er hun der ikke, da maa hun udtromles af Kuben og gives til Kassen, men uden de Bier, der udtromles med hende; disse lader man løbe ind i Kuben igjen.

Har man foruden Kuberne Dzierzonstader, der ere folkestærke, da er Dammelsen af kunstige Sværme et Legeøert, og de kunne dannes meget stærkere. Man udtager en for en Tavlerne af Dzierzonstadet, øverste Stage for sig, hænger tomme Kammer med Begyndelsesstimuler ind i stedet og brytter med en Gaasejær alle Bier tilbage i Stadet. De saaledes for Bierne befrieede Yngeltavler og et Par Honningtavler indhænges i et tomt Dzierzonstade, som henfættes paa en stærk Kubes Plads, med Flyvehullet nøagtig paa dennes Sted. Kuben flyttes til et nyt Sted, mindst 8 Alen bort. Kuben har Dronningen og alle unge Bier, de gamle Bier flyde ind i Dzierzonstadet, pleie Yngelen og udklæfte en ny Dronning. Det Stade, der mistede sine Yngeltavler, bør dog beholde et Par Honningtavler og en Yngeltavle, have alle unge og gamle Bier samt en Dronning, og er saaledes en meget stærk Sværm, der raft vil bygge Yngelrummet fuldt.

Da Staderne ikke alle ere lige tidligt udviklede, vil man altsaa ikke kunne danne alle kunstige Sværme paa en Dag, men helst danne den første 8 Dage før de følgende. Man opnaaer derved at give de mindre Udviklede Tid til at blive sværmyndige og naar da disse levere en Konstsværm, faa vil den første, viserløse Sværm have bygget endel Dronningceller, hvoraf en kan udfjæres 8de eller 9de Dagen og gives til den Dagen forud dannede Sværm af Yngeltavler fra et Dzierzonstade og Bier fra en Kube. Denne vil da faa en ung Dronning lige saa tidlig som den første Konstsværm og lige saa tidlig udviklet.

Man vil se, at de kunstige Sværme, dannede paa denne Maade, ere stærke. Dzierzonstadet beholder Dronningen og alle sine Bier, altsaa mindst dobbelt saa mange som en naturlig Sværm; den har Bier af enhver Alder. Kubens Arbeidere miste egentlig kun Dronningen, hver Dag faaer den Tilgang af unge Bier, og Savnet af Dronningen er ikke nær saa føleligt. De Celler, som efterhaanden blive tomme, ville i godt Træk blive fyldte med Honning. Den bortflyttede Kube mister vel sine gamle Bier, men har sin Dronning og er stærkt besat af Yngel og unge Bier, der daglig holde Forpil og daglig udvikle sig til Arbeide i Marken. Man jørge blot for Vand eller tynd Sukkeropløsning til dem, daglig indtil man opdager, at der kommer Bier hjem fra Marken.

Hvad Behandlingen af de kunstige Sværme angaaer, da bestaaer den, næst efter at Boligerne ere udfyrede med Kammer med Begyndelsesstrimler, i at de ikke faa Foder, der er saa nødvendig for et Folk, som skal bygge Tavler. Hvis Trættet derfor ikke er udmærket og regelmæssigt, bør der fodres og jo bedre, jo mere der fodres (opløst Sukker er godt nok), jo hurtigere gaaer Voksvedningen og Bygningen for sig, og den maa være saa stærk fremskridende, at Ingelrummet i Løbet af 14 Dage bør være udbygget helt ned. For at opnaa lige Tavler, bør den kunstige Sværm have lueben Plads, saa at Bierne hænge tæt pakkede. Naar de første Tavler ere færdige helt ned, da kan man indhænge flere tomme Kammer midt ind i Ingelleiet mellem de færdigbyggede, og Bierne ville da rask udbygge dem; da Nabotavlerne ere lige, blive de senere det ogsaa.

De Folk, som dannes af Ingeltavler og Kubier, maa eftersees senest 8—9 Dage efter at de ere dannede, for at de oversflødige Dronningceller kunne fjernes; og gives da en Gang imellem en Tavle med Eg eller unge Larver, hvilket vil anspore den unge Dronning til Parringsudflugt og sikre Folket en ny Dronning, hvis den udklækkede skulde gaa tabt paa Parringsudflugten. Borttagelsen af de fyldte Honningtavler fra Ingelleiet giver den fornødne Plads for den befrugtede Dronning til at udvile sin Egne til Eglægning, hvori hun vilde hindres ved at finde Cellerne fyldte med Honning, en Feil, der i et godt Træk som oftest stader Folkeudviklingen i et affværmeth Stede, der i nogen Tid har favnet Dronningen. De udtagne Honningtavler bør tømnes ved Honningudflyngningsmaskinen og indhænges i et eller andet Stades Ingel- eller Honningrum. Naar et Stede har faaet en ung, befrugtet Dronning, kan man godt lade det bygge ny Tavler i Ingelleiet, der bygges det første Aar sjældent Dronevox. Vil man derfor bruge et saadant Stades Bygning, da kan man, saasnart Dronningen er befrugtet, borttage de fleste Tavler og lade det bygge Ingelrummet ud, ligesom en nyfalden, naturlig Sværm. De udtagne Tavler anvendes i et svagt Folks Ingelrum (Ingeltavler) eller i et stærkt Folks Honningrum (de udflyngede Honningtavler).

Ved denne Sværmdannelse faaer man kun en Forøgelse af 50 pSt., men man faaer lutter stærke Stader og af hver to Stamstader en god

Avlskub, en god Sværm og et Honningstade, der, om man vil, kan miste sin Bygning og levere en ny Bygning af gode Arbejdsceller.

Det skulde holde svært, om saadanne kraftige Folk ikke skulde kunne bygge deres Ingelrum ud og samle rigeligt Vinterforraad, ja endog de to af dem give et Dversfud. I ethvert Tilfælde faaer man gode Folk og god Bygning, og ikke saadanne Plagestader, som ellers saa ofte findes, hvor man danner Afleggere efter de gamle Anvisninger.

Dannelsen af disse Kunstsværme er saa let, saa sikker og man behøver ikke at vente paa naturlige Sværme, lade sig holde for Nar af Bierne til det er for sent, eller endog miste Sværmenne.

Kalender for Biavlere.

Oversat fra Fransk efter „Der Elsasische Biene-Züchter“.

Juni.

Denne Maaned har ogsaa Ord for at yde Bierne i vort Land en rigelig Høst. Duggen og den milde Temperatur, fra Tid til anden forfrisket af Smaabyger, begunstige i høi Grad Produktionen af Honningen, Bierne i de lave Egne finde tilstrækkelig Forraad paa de forskellige Engblomster, paa Sparsette, Kløver, Snitbønner, Sennep, vilb Limian, blaa Knopurt, og Afasiatrær. I Skovegne søge de deres Næring paa Honningkløveren, Foderkløveren, vilde Hindbær og ofte endog paa Gran- og Fyrtræerne, hvis Grene Bladlusene bedække med sukkerholdige Afsondringer. Undertiden give Bladene paa Blommetrær, Pile, Linde og Popler m. fl. dem en Mellemret, idet de ved Uddunstninger frembringe en honningsød Saft, som Bierne begjærligt slikke. Den forudseende Biavler vil i denne saa rige Maaned samle et Forraad af tilbede Honningtavler, som han til næste Foraar vil give de Familier, der trænge dertil. Denne Fodringsmaade er den fordelagtigste og den nemmeste.

Han maa undersøge de Stader, som have jævret i Mai Maaned. Ere de bleve viserløse, som Følge af en gjentagen Sværmen, eller ved at Dronningen, ved et ulykkelig Tilfælde ved Parringsudflugten, er gaaet tabt, maa han give dem enten en Reserverdronning eller en Dronningcelle eller i Mangel heraf en Tavle med Eg. Han maa i denne Henseende steds

have sin Opmærksomhed henvendt paa Staderne, indtil den unge Dronning har begyndt at lægge Æg.

Med Genjyn til Sværmene, da maa han ikke være for karrig, fremfor alt ikke, naar Temperaturen forbyder dem at søge Næring ude. Han maa ikke forglemme, at den bedste Spekulation en Biavler kan gjøre, er at fødre sine Sværme; en Tavle, som han sætter ind til hver Sværm om Aftenen, som Sværmen er indfanget paa den følgende eller næstfølgende Dag derefter, vil være dem en værdifuld Gave.

Af Interesse for sin Biavl maa han i sit Stade erstatte alle uduelige Dronninger med ny. Uduelige ere i Almindelighed de, der have fyldt en Alder af 3 Aar og hvis Frugtbarhed begynder at formindskes. Han vil kunne iværksætte denne Ombytning paa forskjellige Maader:

1) Han kan i et velbefolket Stade dræbe den gamle Dronning. Ti Dage efter maa han borttage alle Dronningceller med Undtagelse af den smukkeste, der skal forsyne Stedet med en Dronning. Han anbringer derpaa de øvrige Celler i Stader, hvoraf han allerede den foregaaende Dag har bortskaffet de affældige Dronninger. Denne Forsigtighedsregel maa overholdes strengt, for at Bierne kunne faa Tid til at mærke Dronningens Forsvinden, da Cellerne ellers løbe Fare for at blive ødelagte.

Med Hjælp af en Kniv med tyndt, spidst Blad skærer man et trekantet Stykke Tavle, hvorpaa Dronningcellen befinder sig. Man gjør derpaa en Aabning af samme Form i en Tavle, hvor man vil anbringe Celler og anbringer da Tavlen i Midten af det viskeløse Stade.

- 2) Han kan ombytte en Tavle, hvorpaa der er en Dronningcelle, med en anden, der er taget af et Stade, hvis Dronning skal fornyes. Bierne maa ikke følge med Tavlerne, men maa afsceies med en blød Pennesjjer.
- 3) Han kan dele en Eftersværm i ligesaa mange smaa Kolonier, som der er unge Dronninger, og sætte dem i ligesaa mange smaa Stader, forsynede med en Tavle med Honning og give hvert lille Stade en afsondret Plads og saavidt de unge Dronninger blive befrugtede kan han ordne dem derfra.
- 4) I Mangel af unge Dronninger gives hver

af disse smaa Kolonier en Tavle med en Dronningcelle, taget fra Moderstadet.

- 5) Han kan af en stærk Sværm tage to Gaandsfulde Bier og sætte dem i et lille Stade, forsynet med en Tavle med Honning og Æg, bringe dem i en mørk Kældertil den følgende Morgen og derpaa sætte dem for sig selv i Haven.
- 6) Han kan fra en stærkt befolkede Kube borttage de Bier, som sidde udenpaa Stedet „pose“, sætte dem i et lille Stade paa en Tavle med Honning og Æg, give dem lidt Røg og bære dem bort til en anden Bistand i en Afstand af 3 Kilometre (omt. 9,000 Fod), for at forhindre Bierne i at vende tilbage til deres Moderstade.
- 7) Han kan i et Stade af italiensk eller Krainer-Race, som har sværmet, ombytte alle Tavler, der ere forsynede med Dronningceller, med ligesaa mange Tavler med Æg (stedse uden Bier) fra Stader, hvis Dronninger ere bortførte; saaledes vil det let lykkes ham at forplante den italienske eller krainske Race paa sin Bistand.

Vil han indføre en frugtbar Dronning i en Kube, maa han anvende følgende varmt anbefalede Fremgangsmaade: Han borttager først den affældige Dronning og overbruser alle Tavler og Bierne, der sidde derpaa, med Sulfervand, som er krydret med Krusenjunte-Essent (to Draaber i et Vandglas), eller med Mel af en Mustatnød, opløst i Vand i 24 Timer. Man overbruser derpaa Dronningen med den samme Lødske og sætter den paa den Tavle, hvorpaa den gamle Dronning fandtes, da den blev fjernet. For at Foretagendet skal lykkes, maa man udsjøre det, naar alle Bierne ere i Kuben. Man maa desuden være forsigtig med, at den overbrusede og krydrede Dronning ikke falder ned paa Bundbrædtet; den vil i saa Fald blive betragtet som en, der uberettiget sniger sig ind, og uden videre blive kvælt af Bierne.

Chr. Zwilling.

Spørgsmaal.

Nr. 13. Hvorledes skal et Stade behandles, som i April eller Mai Maaned opdages at være viskeløst og hvori der findes Puffelyngel?

N. Jensen.

Nr. 14. Spillet Maal i Høide, Brede og Dybde bør Ingekrummet i et Stade have?

B. S.

Brevvevling.

N. L. L. i K. Konstige Mellenvægge anbefales ikke; men derimod Strimler af samme til at anvende istedetfor Begyndelsesstrimler paa Rammerne. Kulmaaler J. Larsen har paabegyndt Fabrikationen af disse Vøjstrimler, der allerede ere prøvede og svare til Hensigten. De faaes for 2 Dre Stykket hos Fabrikanten og hos M. C. Andersen, Nyborg. (Se omstaaende Beskjendtgjørelse).

NB. For at sikre et godt Udfald, maa Staderne slaa Lodrette.

Uddrag af Forhandlingerne ved et Bivlermøde.

(Sluttet.)

Ja, de Herrer sige Alle, at det er umuligt, et saadant Resultat er aldrig naaet og kan aldrig naaes. Jeg maa udtrykkelig bemærke, at jeg ikke har reist en saadan Paastand, men jeg har regnet med de Tal, De have opgivet mig. Jeg har benyttet hele Viserens opgivne Frugtbarhed, jeg har sørget for tomme Tavler og fornødent Foder i Foraaret og i slaa Træetid, jeg har hindret Ingeksætning i Høsttiden, jeg har daamiet en Konstværn uden at berøve Stadet en eneste Trækhi, jeg har atter ynglet i Trækpausen, gjort Alt det De sagde var rigtigt og jeg har været helsehen, har kun forventet 14 Dage Træk i Mai, 14 Dage i Juni og 14 Dage i Hundedagene, og De have indrømmet mig, at dette Antal ikke var for stort.

Hvad er da det største Udbytte, som Nogen Windes opnaaet her i Landet?

Svar: Næstformanden paaviste for et Par Aar siden, at have udslunget omtr. 120 Pd. Honning af et Stade i Sommerens Løb, men han havde ingen Boghøve. Hr. Første opfører sit største Udbytte med 93 Pd. af et Stade og han har næppe Boghøve.

Gjæsten: Disse Resultater vise altsaa noget usædvanligt? Have da de tvende Bivlere anvendt nogen fra den almindelige afvigende Methode, eller have de fulgt de samme Regler, som d'Err. have anbefalet mig? Jeg betvivler det; et er at kjende Reglerne i Theori og et andet

er at følge dem. Jeg troer derfor heller ikke, at det vilde lykkes mig at opnaa det theoretiske Resultat, Regnesykket; men, mine Herrer! hvis de fremsatte Oplysninger ere rigtige, som jeg antager, da staaer de som Idealet for min fremtidige Virksomhed med Bierne, thi de bære Sandhedens Præg og bære derfor Sandsynlighed i sine Løfter. Jeg nsies gjerne med et mindre Udbytte end 160 Kr. pr. Stade, skjøndt jeg ønsker alle Bivlere dette Udbytte.

De ville maaske endnu sige mig, hvorledes jeg sørger for, at mine Bier komme godt i Vinteren, jaaledes at de næste Foraar kunne være stærke.

Svar: Lad dem yngle saa sent som muligt, for at have mange unge Bier til Vinters; sørg for, at det fornødne Vinterfoder gives i Winterleiet i forseglede Celler og, naar Vinteren indtræder, have Boligerne vel beskyttede mod Regn, Kulde, Bæst, Mus og Forstyrrelser.

Gjæsten: Det var meget af sørge for. Ingeklodret kjender jeg og at fodre om Sommeren forstaaer jeg ogsaa, men hvorledes kan jeg give dem Vinterfoder, naar jeg ikke har fyldte Honningtavler at hænge ind.

Svar: Det Manglende kan gives dem om Aftenen i store Portioner forneden, da ville Bierne bære det op i Cellerne og forsegle dem, naar det gjøres mens Luften endnu er nogenlunde varm. Der gaaer ved denne Fodring $\frac{1}{3}$ tabt; men Maaden er probat.

Gjæsten: Uleiligheden med at staffe Foderet i Cellerne kunde jeg jo godt selv paatage mig, jeg kan jo gjennem et Dørslag hælde lunkefodret i de tomme Celler til de ere fyldte og saa hænge Tavlerne ind til Bierne for at faa Cellerne lukkede, saa spildes Intet og jeg veed da, hvormange Tavler de have. Hvormed skal jeg fodre til Vinters?

Svar: Med Honning. Sukkeropløsning er godt til Sommerbrug, men ikke til Vinters, da den let forner eller krystalliserer og bliver ligesaa ubrugelig for Bierne som Sten- (kornet) Honning.

Gjæsten: Det var noget Nyt for mig, at Honning under visse Tilfælde kan være ubrugelig for Bierne. Jeg vil da ikke risikere at dræbe mine Bier med Stenhonning, saa vil jeg hellere give Sukkeropløsning i den rette Konfekt med en Tilsetning af Cremor tartari, dette forhindrer Sukkeropløsninger i al krystalliserer, siger min Kone. Saa gjør jeg endda den gode Forretning,

at jeg sparer det Beløb, Sukkeret er billigere end Honning. 1 Pd. Honning koster 50 Dre, herfor har jeg 1½ Pd. Sukkeropløsning, altsaa sparer jeg 20 Dre pr. Pd. Vinterjoder. Og jeg vil hellere give dem et stort Vinterforraad, f. Ex. 30 Pd., eller kan jeg give dem for meget? Vilbe det være godt, om jeg fyldte hver Celler i Vinterleiet med Foder?

Svar: Nei, der maa haves tomme Celler under Foderet at sidde paa.

Gjæsten: Vel, saa nøies jeg med 30 Pd. og lader Bierne have tomme Celler at sidde paa og naar jeg saa har et varmholdigt Stade, vel dækket mod Afkjøling og mod Vand, behøver jeg jo ikke at frygte for Vinteren, eller er der endnu noget at iagttage før Vinteren?

Svar: Ja, der tales om indre Fugtighed Stedet, der opstaaer ved Biernes Uddunstninger, som i den kolde Tid fortætte sig til Vand. Tavlerne maae deraf og Bierne menes at lide derved og at Bugløb kan opstaa deraf.

Gjæsten: Det er rigtigt, at en Mængde Mennesker i en stor Sal med kolde Vægge bringe Vand til at løbe ned ad Væggene. Men dette er kun Tilfældet, haar der ikke en ventilert saaledes, at Vanddunsterne kunne fjerne sig, før de slaa sig paa Væggene. Hvorfor da ikke ventilere Biernes Boliger, f. Ex. i Loftet?

Svar: Saa vilbe Varmen jo ogsaa flygte bort med Vanddunsterne.

Gjæsten: Kunde man da ikke dække med saadanne Stoffer over Vinterleiet, at de tilbageholde Varmen, men tillade Fugtigheden at undslippe, f. Ex. et Lag uldent Tæppesti umiddelbart ovenpaa Løsebæerne og derpaa maasse et Lag Mos, Tang, Fæhaar og lignende. Al det vilde holde Varmen tilbage, det vide vi da Alle, og at Fugtigheden vilde gjenstrænge de porøse Stoffer, det er jeg vis paa. Hvad mener De om dette?

Svar: Ja om noget Saadant har man i Tidsskriftet fortalt os som anvendt i England.

Gjæsten: Jeg vil prøve dette og hvad mere er, jeg vil prøve at drive Biavl og takker Dem for den Veiledning, jeg har faaet.

Svar: Selskabet udtaler sin Glæde deraf, og haaber, at Gjæsten vil befinde sig vel ved Biavl. Man har haft en Fornemmelse af de fremsatte Spørgsmaal og de næsten frentvungne Svar, som om Gjæsten vidste mere om Biavl end de Forsamlede.

Gjæsten: Som jeg jagde i Begyndelsen,

havde jeg tænkt over mine Spørgsmaal, og mit Kjendskab til Biavl er jo Resultatet af deres rette Besvarelse. Men jeg haaber, at de ikke trættes ved at oplyse mig. Naar nu Biavl synes at være en Gren af Landøøen, der betaler sig godt, ja, man skulde synes glimrende, den er saa lidet afhængig af Naturen, blot man har rette Arbeidskraft færdig i rette Tid og uden hvilken Forsigtighed man jo ei heller kunde høste Korn, ja man vilde jo ei heller saa Mælk af sine Køer, naar man ikke fodrede i rette Tid og malkede dem rigtigt og til rette Tid, hvor kommer det saa, at Noget kan paastaa, at Biavl i vort af Naturen velsignede Land er usiker og at selv gamle Biavlere saa et ringe Udbytte?

Svar: Vi ere, efter denne Forhandling tilbøielige til at antage, at det gaaer de Fleste som os selv: vi vide nok, hvad der bør gøres, men vi gjøre ikke Alt, hvad vi vide der bør gøres, og det vi gjøre, sker ikke altid i rette Tid. Mange ere vel tilbøielige til at spare paa Skillingen og lade Daleren ligge, de knibe paa Foderet og saa ikke Arbeidere i rette Tid.

Gjæsten: De vilde sige, at de holde paa Drene og miste Kronen!

Hermed sluttedes Diskussionen, da Mødet fandt, at Tiden var gaaet hen og man mente, at den havde været vel anvendt. Aftenen endte ved et vel besat Bord, hvor Skjemt og Tale krydrede Maden og Driften. Man mindedes ved Smaaler de Mænd, der i de sidste 20 Aar have arbejdet for Biavl her i Norden og særlig for den Forening, hvis ene Kreds idag havde haft Møde. Gjæsten ønskede Biavlerforeningen Held og Lykke og lovede snarest at indtræde i den; men maatte lægge Bemærke paa Sinde, at det ikke var nok at være Medlem, man maatte jo gjøre Profelytter og paalagde de Tilstedeværende at drage flere til Møderne og derved til Sagen. r.

Smaat.

Kritik.

Hr. Redaktør! Ja hvorfor ikke? Jeg holder af den: den fremmer det Sunde i en Sag, den ødelægger Ukrudtsplanterne, eller generer dem idetmindste, saa at den egentlige Plante kan komme frem. Den er altsaa nødvendig. Men skal den være nyttig, da maa den være mild, godmodig, sfaansom, velvillig, belærende, ikke saare. Der gives en Kritik, der er skarp og bidende, den lugter af Svool og smager af

Skedevand — den holder jeg ikke af. Redaktøren maa være Dommer og vi Kritiserende maa undertaste os hans Rødfridtspen uden Fortrydelse. Vi skrive jo alene for Sagens Skyld. Pr

Ny Kredsforeninger.

I Sjørølev ved Riborg er der dannet en Kredsforening for Sjørølev og omliggende Sogne, bestaaende af 10 Medlemmer. Formand S. Berg i Sjørølev.

Ved et Bivalmøde i Narup den 21de Mai d. A. dannebes en Kredsforening for Narup og Omegn. Kredsforeningen tæller 10 Medlemmer. Til Formand valgtes Lærer Nielsen i Frøbjerg og til Bestyrelsesmedlemmer Boelsmand Jacob Solumsen, Altonastedet, Fjelssted, Høfer S. Christensen i Sollested og Væver S. Larsen i Vred.

Erindringsliste.

Bivalermøde afholdes: Søndagen den 8de Juli, Kl. 2, hos Skovfogden i Drivesaat ved Syderup Station af Kredsforeningen for Kalundborg og Omegn.

Lørdagen den 14de Juli, Eftermiddag Kl. 3, i Langebæl Skole. Valg af en ny Kredsformand for Kredsforeningen Kallehave (Bordingborg).

Søndag den 15de Juli, Eftermiddag Kl. 2, hos Restauratør Sjørgensen i „Paraphen“ ved Jernbanepærkstedet i Nyborg. Undervisning i praktisk Bivalt m. m.

Søndagen den 22de Juli, Eftermiddag Kl. 4, af Kredsforeningen for Slagelse og Omegn hos Hjulmand Bingle Larsen i Slagelse.

Søndag den 29de Juli, Eftermiddag Kl. 2, hos Dreier Hanssen i Lørup, Kværndrup Kreds.

Bekjendtgjørelser.

„Kortfattet Anvisning til Bivalt“.

Af **F. Møller.**

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar **32 Ø.** i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør **F. Møller** i Aarhus, til Overfjergent **A. C. Andersen** i Nyborg eller til **Bogtrykkeriet i Middelfart.**

Caffelmjød,

belønnet med
1ste Præmie

ved sidste store
Bivalerudstilling

faaes a 80 Øre pr. Flaske og 40 Øre pr. halvt Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede; forsendes mod Efterkrav; Emballage beregnes billigt og erstattes ved Tilbagejendelse.

Udsalg: Urtekræmmer **Fritz Lassen,**
Gøthersgade, 343, Hjørnet af St.
Grønnegade, Kjøbenhavn. K.
Rosenvinge,
Ribe.

Bivalerskaber.

Efternævnte Bivalerskaber faaes hos **A. C. Andersen** i Nyborg til de vedføjede Priser, nemlig:

1.	En Tavletång	1 Kr. 50 Ø.
2.	En do.	2 — —
3.	En Røgspuster	4 — —
4.	En Røghætte til Biber	— 40 —
5.	Et Bibeoved med Røghætte	— 85 —
6.	Et Røngjøringsapparat	— 50 —
7.	Et Foderapparat til Rube- stader	1 — —
8.	Et Foderapparat (Pottema- geararbejde)	— 25 —
9.	Et Foderglas	— 25 —
10.	En Linhætte dertil	— 5 —
11.	En do. uden Huller	— 2 —
12.	Et Dronningbur	— 25 —
13.	Et do.	— 40 —
14.	En Røxtande til Begyndelses- strøger paa Rammerne	2 — 50 —
15.	Et Sønningglas til 1 Pd.	— 15 —
16.	Et do. til 2 Pd.	— 30 —
17.	Rapsler til Sønningvinsflasker, smukke fulørte pr. 100 Stk.	2 — —
18.	Konstige Røxtander til An- vendelse istedetfor Begyn- delsesstrimler	— 2 —

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 8.

August 1877.

11te Aargang.

Foreningsraads mødet i Korsør den 20de Juli 1877.

Mødte vare: Næstformanden, Maskinmester Wood fra Nyborg, der i Formandens Fraværelse overtog dennes Funktioner; Foreningens Sekretær, Oversergent Andersen, Nyborg, samt Kredsformændene for: Kværndrup Kreds Ungkarl S. Jensen, Trunderup, og Nyborg Kreds Kulmaaler Larsen, Nyborg.

Forhandlingsgjenstande:

1) Udstillingen i Kolding.

- a. Udstillingens Afholdelse fastsættes til Midten af September, og vil Ordningsskomiteen bestemme Dagene.
- b. Valg af en Ordningsskomite. Valgte bleve: Branddirektør, Ridder Frost, Kolding; Fabrikant Hansen, Askjærdsdal; Gartner Nygaard, Kolding; Driftsinspektør Hansen, Frederits; Redaktør Konrad Jørgensen, Kolding; Overbanemester Fischer, Frederits; Gartner Ragerød, Middelfart og Oversergent A. C. Andersen, Nyborg; med Ret til at supplere sig, i Tilfælde af, at nogle af de Valgte melde Forsald.
- c. Til Ordningen af Udstillingen bevilgedes 400 Kr. og til Præmier 450 Kr.

2) Udstillingsvedtægterne.

(Da intet Forslag forelaa fra det samlede Udvalg, men to forskellige Forslag med Ændringer fra Udvalgsmedlemmer, lagdes et af Maskinmester Wood affattet Forslag til Grund for næbenævnte Vedtægter.)

Udstillingsvedtægter.

- § 1. Paa Efteraarforeningsraads mødet, der afholdes paa samme Tid som den aarlige Udstilling, maa det afgjøres, hvor og i hvilken Maaned den næste aarlige Udstilling skal finde Sted.
- § 2. Paa Foraarsforeningsraads mødet, der altid skal afholdes paa det Sted, hvor samme Aars Udstilling skal finde Sted, vælges et Udstillingsudvalg, der har Ret til at supplere sig og har følgende Pligter:
 - a. At vælge en Formand for Udvalget.
 - b. At fastsætte Udstillingstiden.
 - c. At sørge for Lokale og Plads til Opstilling af Bier, for tilstrækkelig Hjælp til Udførelse af Arbeidet ved Modtagelsen, Opstilling af Gjenstandene, Dekorering af Lokalet, Ordrenens Overholdelse, Gjenstandenes Indpakning og Bortjendelse m. m.
 - d. At forestaa Salg og eventuel Bortlodning af Udstillingsgjenstandene.
 - e. At modtage de Besøgende og være dem behjælpelige, indtegne Medlemmer og affatte en Liste over de ny og de ældre Medlemmer, som besøge Udstillingen.
 - f. Sørge for, at der stedsse er kyndige Biavlere tilstede i Udstillingslokalet for at give de Besøgende Oplysninger.
 - g. At drage Omhu for, at Udstillingens Afholdelse bekendtgjøres i de lokale Blade og i "Tidskrift for Biavl" samt ved Opslag af Plakater m. m.
 - h. At udfærdige Kataloger og besørgte disse trykte, samt affatte en særlig Fortegnelse over hver Afdeling til Afbenyttelse for Donnerne.

i. Katalognumrene vedføres strax ved Ordningen af Gjenstandene.

§ 3. Udstillingsgjenstandene, som omfatter Alt, hvad der henhører til og vedrører Bivaklen, indordnes under følgende Afdelinger og Klasser:

Afdeling I.

Klasse A. Videnskabelige Hjælpemidler.

- B. Befolkede Bivoliger.
- C. Tomme Bivoliger.
- D. Redstaber.

Afdeling II.

- E. Hvid og gul Honning.
- F. Lynghonning og brun Honning.
- G. Honning i Tavler, Klokker og Kasser.
- H. Vov.

Afdeling III.

- I. Mjød og Honningvin.
- K. Vifor.
- L. Rager m. m.
- M. Syltetøj, Saft, Honningeddike m. m.

Afdeling IV.

- N. Udenlandske Udstillingsgjenstande, for hvilke der kun gives Medailler eller Diplomer.

§ 4. Anmeldelser, hvortil Blanketter sendes med Tidskriftet, indsendes til Udstillingskomiteens Formand til den i Tidskriftet fastsatte Tid, og vil der derefter blive tilfattet Udstilleren Adresse, der klæbes paa Emballagen, og Anmeldelsesnumre, der klæbes paa hver enkelt Udstillingsgjenstand. Priser vedføres og det maa bemærkes, om de ønskes folgte; de kunne ikke borttages, før Udstillingen er endt. Gjenstandene sendes frigitte til Udstillingsstedet, som bemærket, med trykt Adresse.

§ 5. Naar Gjenstande af Afdeling I tidligere have været prisbelønede, maa det bemærkes paa Anmeldelsen og tillige maa det bemærkes, hvis Gjenstanden er undergaaet Forandringer. Produkter af Afdeling II kunne ikke to Gange æste Præmie. Medlemmer af Udstillings- og Ordningsskomiteen, der forudsættes at kende Udstillingsgjenstandene, kunne ikke kjøbe disse før den anden Udstillingsdag.

I den landiske Udstillere, som ikke ere Medlemmer af Bivaklerforeningen, kunne ikke æste Præmie.

§ 6. For at der kan æstes Præmie for Bivaklerprodukter, maa disse være udfillede i Kvantiteter paa mindst: Af Honning 4 Glas, indeholdende ialt mindst 4 Pd., af Vov 2 Pd., og af Honningvin og Mjød 6 Flaasker.

§ 7. Bestyrelsen vælger en Formand for Dommerudvalget. Valg af Dommere sker ved, at hver Kreds forinden Foreningsraads mødet bringer to Medlemmer i Forslag; af disse vælger Foreningsraads mødet 9 Medlemmer, der deler sig i 3 Underudvalg, et til hver af de første tre Afdelinger. Fjerde Afdeling bedømmes af det samlede Dommerudvalg. (Anm. For iaar vælges Dommerudvalget efter de hidtil gjældende Regler.)

§ 8. Naar Dommerne i de forskjellige Afdelinger have tilsendt Bedømmelsen, overgives Resultatet til Formanden, der indfører det i en dertil bestemt Protokol, som da afgives til Foreningens Formand.

§ 9. Præmier maa kun gives for Gjenstande, der ere indsendte til Bedømmelse, og kun for præmieverdige Gjenstande, selv om der herved ikke bliver disponeret over alle Præmier. Efter at Bedømmelsen er tilsendt, påsættes Stiketter, Præmiemærker m. m. og Udstillingen erklæres af Foreningens Formand for aabnet.

§ 10. Første og anden Præmie kan bestaa af Medailler eller Pengebeløb, tredje Præmie kun af Pengebeløb. Et Diplom følger med hver Præmie; hæderlig Omtale bestaaer kun af Diplom.

Klasserne C, E, F, G og I kunne tilkjendes to 1ste, to 2den og to 3die Præmier, de øvrige Klasser kunne kun tilkjendes hver en 1ste, en 2den og en 3die Præmie.

For den største og bedste Samling kan gives: En Præmie til hver af Klasserne C, D og H; en Præmie til E, F og G; en til I og K og en til L og M.

§ 11. Ved Udstillingen kan en Bortlodning finde Sted.

3) Foreningens Regnskab for 1876 fremlægges. Næstformanden ønskede en Udgiøstpost omposteret. Regnskabet udviste en Kassebeholdning paa 1,220 Kr. 73 Ø.

4) Kassererens Forslag om Opkrævning af Medlemsbidrag ved Postopkrævning vedtoges saaledes: De Bidrag, der ikke ere indsendte inden den 1ste Marts, inddrages ved Postopkrævning.

5) En Skrivelse med Forslag fra Husflidsforeningen om en Samvirken mellem dette og Bivaklerforeningen blev forelagt og diskuteret. Sagen, som vandt Bisfald, henvises til nærmere Forhandlinger mellem de to Bestyrelser.

6) Fremlagdes en Skrivelse fra Kammerherre, Overintendant Holst i Christiania med Anmodning om at faa Foreningens Medstabsfamling sendt til den norske Landbrugsudstilling i Christiania (fra 2den—7de Oktober d. A.).

Foreningsraadet fandt det af særlig Interesse at udvide vor Virksomhed ogsaa til vore Venner i Norden, og besluttede derfor, at Udstillingen burde afholdes saa tidlig, at Medstaberne kunde komme betids til Christiania, ligesom ogsaa at vore Præmictagere ved Udstillingen i Kolding bør opfordres til at sende deres Fabrikater og Produkter til den norske Landbrugsudstilling, samt at Foreningen paatager sig Forsendelsen direkte fra Kolding til Christiania.

A. C. Andersen. H. Jensen. J. Larsen.
J. S. Wood.

August.

Denne Maaned er, med Hensyn til Værlen hert i Landet, ligesom Juli meget forskjellig i de forskjellige Egne, og Værleren har da ogsaa forskjellige Arbejder at varetage, efter som Trækket er ophørt eller vedvarer.

I Lyngegnene er Trækket endnu godt, naar Veirliget er gunstigt, og man kan vel egentlig kalde det for Hovedtrækket. Der falder ved endnu Sværme, som ere istand til at bygge deres Bolig fuld og blive gode Winterstader, men det tør dog vist antages, at det ofte slaar feil, da Veiret i Efterommeren undertiden er meget ustadigt; dog efterat man er kommen ind paa Fodringsystemet, behøver Værleren jo ikke mere at være saa ængstelig for de silbige Sværme eller Afslæggere, naar han blot strax, saasnart Trækket aftager, giver rigelig Foder, thi selv om Veiret nu i nogen Tid bliver ugunstigt, saa indtræffer der dog i Reglen i September flere Dage godt Veir, saa at Bierne kunne hente Blomsterstøv, naar de blot have den nødvendige Bygning af Vox. I de frugtbare Egne er det kun indtagelsesvis, at Bierne i denne Maaned have rigelig Næring. Nogle Planter kan under gunstige Omstændigheder endnu give endogsaa et meget godt Træk, saasom: Lind, Snebær, Borago, Nefeda, Hæve-Merian, Timian, Landbøger, flere Arter Kløver,

Malva, Mynte osv., men der findes i Almindelighed saa faa af disse, at de ingen Betydning have for Bierne. Linden, hvoraf der ved mange af de ældre Gaarde findes store Alléer, er iaar noget silbig og vil vedblive med Blomstringen til langt ind i August. Hvidkløveren, der paa Grund af Tørken i Juni og Juli ikke har givet megen Honning iaar, vil efter den Vædste, der nu er i Jorden, maaske give et bedre Udbytte i August. Det var at ønske, at flere af de Planter, der afgive godt Træk for Bierne, kunde finde Anvendelse paa anden Maade, og der kunde da ved Uger- og Havedyrkingen tages Hensyn til dem. Blandt andre kan Borago anbefales til Dyrkning, da dens Frø er et udmærket Foder for Høns.

Saasnart det skorter paa Næring, dræbes Hænbierne af Arbeidsbierne, og de Stader, der ikke gjøre dette samtidigt med de øvrige, maa undersøges. I Almindelighed ere de visserløse eller have en ubefrugtet Dronning. De visserløse Stader kunne endnu i denne Maaned hjælpes ikke alene ved at faa en Dronning, men ved Tilfætning af Dronningceller, ung Yngel eller Væg; men jo silbigere det bliver, jo usikrere er det med Dronningens Parringsudflugt, og det er paa høie Tid at sørge for, at der er frugtbare Dronninger i alle Stader; de, der have ufugtbare Dronninger, maa observeres. De Stader, der ikke dræber Dronerne, kunne ogsaa forenes med andre, da de jo saa meget bedre egne sig hertil, som man er fri for at opsøge og borttage Dronningen, hvad der bør gjøres ved det ene, ja endogsaa helst ved begge de to Stader, man vil forene.

Efterat Honningtavlerne, der jo kan tømnes flere Gange i Løbet af Sommeren, ved Hjælp af Udtømningsmaskinen ere tomte sidste Gang, indsættes de atter i Homingrummet, for at renses af Bierne og derefter ophænges de paa et lustigt Sted eller sættes i en tæt Kasse, for at opbevares til næste Foraar.

Der maa nu nøie gives Agt paa, at Røvere ikke faa Indpas, og Flyvehullerne maa indsnævres. Man maa saavidt muligt søge at fjerne Biernes Fjender og ved Rensning af Staderne passe nøie paa at udrydde alle Voxmøl, der opholde sig i Kroge og Revner. For at undgaa Røvbier, maa man undgaa at fodre om Dagen, ikke spilbe af Foderet og kun holde stærke og visserigtige Stader. For den Værler, der har et kort, men godt Træk tilbage, gjælder

det om at benytte det paa rette Maade ved at have tomme Vortavler at anbringe i Honningrummet og tømme dem, naar de ere fyldte; thi det er en bekendt Sag, at Bierne indbære meget store Partier Honning i kort Tid, naar alle Betingelser herfor ere tilstede, nemlig: folkerige Stader, tomt Vov, godt Træk tæt ved Bifstanden og gunstigt Veir. Glem ikke det vigtigste Voghholderi over Biaflen og navnlig ikke Dronningernes Fødselsdatum for hvert Etade.

Juni.

Juni Maaned har iaar været særdeles god for Biaflen. Blomsterne have paa Grund af det gunstige Veir, Varme og ofte Regn været særdeles frodige og givet rigelig Honning. Af Sværme faldt dog ikke mange, hvad der jo hidrører fra, at Bierne vare svækkede ved det kolde Foraar, saaledes at de først sent kom til Kræfter. Fra flere Steder er der klaget over, at mange af de unge Dronninger ikke ere bleve frugtede.

Brugen af kunstige Vovstrimler har vundet stor Udbredelse, og efter hvad der berettes fra flere Brugere svare de meget godt til Henfigten; men en Biafler, til hvis Ord vi tillidsfuldt kan støtte os, har sagt, at vi bør gaa videre, vi bør ogsaa have kunstige Mellemvægge, hvorved vi blive istand til at undgaa Dronevoget.

Den højeste Varmegrad i Juni var + 20, den 10., Ethern. Kl. 3.

Den laveste Varmegrad + 7, den 29., Form. Kl. 6.

Middeltemperaturen + 13¼ Gr.

Klart Veir med Solskin i 24 Dage: den 1., 2., 3., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. og 29.

Styfuldt og graat Veir i 9 Dage: den 1., 5., 6., 7., 12., 27., 28., 29. og 30.

Taaqe og Regn i 15 Dage: den 2., 6., 7., 10., 12., 13., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 28., 29. og 30.

I den første Halvdel af Juli har Veiret ogsaa været heldigt for Biaflen, men fra enkelte Steder i de frugtbare Egne klages dog over, at Trækket er aftaget betydeligt, idet Jorden er bleven for tør, saa at de urteagtige Planter ikke have holdt sig frodige. Forøvrigt ere de Betinginger, der ere indkomne, meget forskjellige. —

Her ved Nyborg have vi ogsaa havt ligesom en lille Pause i Trækket, og i denne forbredt vi alle svagere Stader, Sværme og Afleggere, for at vi kunne have kraftige Folk, der kan sende fuld Arbeidskraft i Marken til Vindeblomst høsten.

Bandring med Bierne.

I Egne, hvor Bierne finde rigeligt Træk i alle Foraars- og Sommermaanederne, er det ingen Vanskelighed at drive Biafl med Fordel. Underledes forholder det sig, hvor Vegetationen kun til visse, mangen Gang korte Tider, yder rigelig Næring for Bierne, og af disse Egne haves mange. Her gjælder det derfor at indrette sin Driftsplan saaledes, at Bierne ere stærkt udviklede til den Tid, dette stærke, men kortvarige Træk kan ventes. Saaledes gjør man f. Ex. i Thyringen, hvor der kun findes et Træk paa Frugttræer, Naps og Gparsette. I andre Egne falder Hovedtrækket først i August, paa Boghveden og Lyngen, f. Ex. i Lyneborg og i Hedeegnene paa den cimbriske Halvø.

Det er jo isinesfaldende, at Biaflen i saadanne Egne er risikabelt, idet det jo er muligt, at Egnens eneste Hovedtræk kunde slaa feil, og da mister man ikke alene Udbyttet, men bliver endog nødt til at ofre af forrige Aars Forraad for at skaffe sine Bier en sikker Overvintring.

For at undgaa denne Ubehagelighed og for at skaffe det størst mulige Overflud af Honning, have Lyneborgerne derfor fra Aar til Tid vandret med deres Bier: opsogt de Honningkilber, som den hjemlige Egn, Heden, ikke byder. Saasnart Napsen i Marsfegnene begynder at blomstre, kjører Lyneborgeren sine Bier ud til det Sted, hvor han og Forskædre før ham har Plads til at opstille dem. Her udvikle Bierne sig herligt og give flere Sværme. Saasnart Boghveden i Hjemmet er lige ved at blomstre, kjøres Bierne hjem og have da et Hovedtræk paa Boghveden og Lyngen.

Lignende Bandringer foretages paa flere andre Steder, men jeg skal navnlig anføre, at det sker i Holsten og Slesvigs sydligste Del.

Det maa være indlysende, at en Biafler, der driver Biaflen for Fordelens Skyld, maa være interesseret i at skaffe sine Bier saa mange Hovedtræk som muligt. Om det nu maa indrømmes, at Saa her i Landet har saa mange Stader, at de kunne betale de med Bandringen

forbundne Omkostninger (Transport og en Høgtter paa det fremmede Sted), saa maa jeg dog sige, at dette næppe vilde være en Hindring af stor Betydning, idet jo flere kunde slaa sig sammen, en hel By f. Ex., og da maaste kunne faa ligesaa mange Bisfolk som en enkelt Lyneborger. Vilkelig kunde man ogsaa arrangere sig med en Diavler paa det fremmede Sted om Høgtten, gjensidig Høgt af de sælles Bier paa de to forskjellige Steder.

Det er ikke nogen let Sag at transportere Bier, navnlig i den varme Aarstid og naar Folket er stærkt og Tavlerne bløde; naar man altsaa tiltræder Vandring med dem, da bør man ogsaa vide, hvorledes man skal bære sig ad for at sikre Bier og Tavlebygning.

Hovedsagen er at Tavlebygningen er fast, at Bierne have Plads mellem Tavlebygningen og den fri Luft, samt at Bierne ikke kunne forlade Stedet.

Jeg vil nu dele Anvisningen i to Dele:

a) Behandlingen af Kubler og Magasinkasser (bestaaende af Stimler ovenpaa hinanden).

b) Dzierzoniske Høi- og Lavstader.

a) Kublerne tages bort fra Standbrædtet om Eftermiddagen; et Billede (af Lørrød med indsyet Traadnæt, hvis Maister ikke lade en Bi ud) lægges paa dette, ovenpaa sættes en Stimmel af 5—6 Tommers Høide, derpaa stilles Kuben og krampes godt fast til Stimlen. Ere Tavlerne brede, da er det godt at stikke korte Pinde ind mellem dem ved Tavlespidserne, for at støtte dem; man kan ogsaa benytte smaa Stykker Vov. Om Aftenen, naar Træffet er ophørt, lukkes Flyvehullerne med en Træprop, Billede bindes om, Kløffene i de 4 Hjørner trykkes ind i Kubens Sider og en Snor bindes om fornedet, tæt over Stimlens nederste Rand. Derefter vendes Kuben og henstilles paa Hovedet med Billede opad. Snoren om Billede hindres i at glide, ved at krampes med nogle smaa Traadkramper, som stikkes gennem Klædet ind i Straaet. Kuben er nu færdig til at læsjes. Løsningen sker ved at stille Kuben paa Hovedet i et godt Underlag af Halm, velpakket til Siderne, at den staaer fast. Tavlerne stilles med Kanterne mod Vognsiderne paa et almindeligt Hjørte; paa Jernbanen derimod mod Enden af Vognen.

Skal Kuberne læsjes i flere Lag, maa der lægges et Lad ovenover det nederste Lag Kuber for at skaffe Luft.

Saaledes forberedte kunne de taale en lang Transport om Natten eller i køligt Veir. Solen tør ikke skinne paa Kuberne, derimod kunne de godt fjøres paa en aaben Vogn i Graaluft; i Jernbanevogne vil det ved Farten gennem Tremmer i Vognsiden opstaaede Træk gjøre godt og holde Kuberne kølige.

Ankommen til Bestemmelsesstedet stilles Kuben paa sit Standbrædt, Billede løsnes og Stimlens Flyvehul aabnes. Senere, naar alle Kubler ere opstillede og Bierne i No, d. v. s. have begyndt at flyve paa Træk, i Regelen $\frac{1}{4}$ Time efter Opstillingen, kan man se Bierne komme hjem med Blomsterstøv (et Bevis for, hvor lang Tid en Bi behøver til en Udflugt, naar Honningplanterne ere nær ved); da borttages Stimlen og Billede, Kubens eget Flyvehul aabnes, Sætterne sættes paa og Alt er i Orden.

Magasinstaderne behandles som Kuberne, blot at den tomme Stimmel sættes ovenpaa og lukkes med et Traadnæt eller andet luftigt Dække, medens Kasserne fornedet befastes til Standbrædtet og Flyvehullet lukkes. De vendes ikke om paa Hovedet som Kuberne.

b) Dzierzoniske Høi- og Lavstader forberedes noget anderledes. Man tømmer Honningrummet for Tavler, befastor Tavlerne i Yngelrummet, saaledes at de ikke kunne gyngte under Farten eller glide ud af deres faste Leie. Indsudsøren i Lavstader maa sidde fast og have aabne Huller, gennem hvilke Bierne kunne trænge ind i Honningrummet. Stadets ene Dør udtages og erstattes med en Kamme (der udfylder Døraabningen), hvori er indsat et Stykke Traadnæt, gennem hvis Maister Bierne ikke kunne trænge ud. Denne luftige Dør maa helst sættes ved et Par solide Træstuer.

Naar Flugten er ophørt om Aftenen eller tidligere paa Dagen, f. Ex. i Regnveir, lukkes Flyvehullet med et Blik, faststrevet med Træstuer eller smaa Stifter.

Man er Stedet færdigt til at transporteres. Det beholder sin opretstaaende Stilling, maa læsjes paa Vognen paa et godt Lag Halm og med Halm mellem de forskjellige Stadets Sider samt mellem disse og Vognsiden. Der maa sørges for Luft for Dørene, og Stadene læsjes saaledes, at Tavlerne indtage samme Stilling mod Vognsiderne, som anført for Kuberne. Grunden er, at almindelige Vogne støde til Siderne, medens Jernbanevognene saa Højt og Stød fremad eller bagfra.

Ankommen paa Bestemmelsesstationen opstilles Dzierzonstader i samme Orden som i Hjemmet, med Flugt til samme Side og i samme Hvide, for at Bierne ikke forvilde sig. Efter Opstillingen frigjøres Flyvehullerne, Traaddøren dækkes til og naar Bierne hende Flugten, da indsættes den tætte Dør. Derpaa indhænges Tavlerne i Honningrummet. Det følger af sig selv, at disse Tavler tømnes før Transporten og forjendes i særegne Kasser.

Vil man drive Forsigtigheden under Transporten endnu videre, da kan man fange Dronningen af Stedet, indespærre hende i et Bur, som under Transporten ophænges i Honningrummet. Skulde da en Tavle styrte ned undervejs, er man sikker paa, at Dronningen ikke udsættes for Fare.

Juli og August.

Efter „Der Elsassische Bienen-Züchter“.

Juni Maaned har igjen gjort godt, hvad dens Forgængere, Mai og April, have forsømt. Veiriget var gennemsnitlig meget gunstigt for Honningtrættet. Der var et rigeligt Forraad af Blomster, som bleve flittigt besøgte af Bierne. Stader, og det endogsaa de bedst befolkede, som fultede i Slutningen af Mai, have ikke blot samlet deres Vinterforraad, men indbragte oveni købet Biværten en god Høst. Af Sværme har der været meget faa og tilmed temmelig sene, hvad der hverken er fordelagtigt for disse eller for Moderstaderne. Et gammelt Ordsprog udtaler sig allerede herom paa følgende Maade:

„En Sværm i Mai er saa god som et Læs Hø,

En Sværm i Juni som en stor, fed Høne:

Men en Sværm i Juli kun agtes sig med en Femepose“.

Det er meget tilraadeligt at opmuntre sildige Sværme til at bygge, ved at fodre dem, for at de endnu før Slutningen af Trættiden kunne fuldende Bygningen af deres Tavler.

Blavlen vinder stedse mere Terræn og glæder sig ved en bestandig større Opmærksomhed fra Landbefolkningens Side. Selv i det nordlige Rusland synes den at gjøre store Fremskridt. I Vladimir Wolynsk er man især med at danne et Aktieselskab for Blavl, paa Anstiftelse af en derboende større Godseier, og Sagen har fundet saa almindelig Anklang, at Tilblivelsen af det nævnte Selskab vel kan betragtes som utvivlsomt. Hr. F. Matthæi, den fortjensfulde

Redaktør af „Tidende for Land- og Husvæsen“ (Søndags-Følgeblad til „St. Petersborgs Herold“) anbefaler samme Selskab i Nr. 18 af sit Blad paa en meget opmuntrende Maade. I ingen Industriegren, siger han, viser der sig en saadan Brug af Kræfterne, som ved Blavlen, der jo ikke med Urette kaldes „den mindre bemidlede Mands Faarehjord“. Ingen Gaandværker eller Dagleier paa Landet eller i Provindsbyerne, som har nogle Kvadratkvare Jord til sin Raadighed, vil, naar han blot har lidt Forstand paa og Lyst og Kjærlighed til Sagen, kunne udsætte sine sammen sparede Rubler til bedre og høiere Nøtter, end naar han anskaffer sig et velbefolket Stade og bærer Omforg for, at dette ene Stamme stade formerer sig paa en passende Maade. Svormange kunne ikke talke et eneste jaadant Stade for deres senere Formue, selv om den kun er lille. Naturen sørger rigeligt, ja ofte overmaade rigeligt, for Næring til Bierne, og for den ringe Pleie, man lader sine Distader blive til, lønne disses Beboere os med rige Gaver af Bø og Honning. Selv i Egne, som love lidet med Hensyn til Agerbruget, som f. Ex. det nordlige Rusland, kan Blavlen lønne sig, da Bierne ogsaa her finde Kilderne til en ingenlunde knap tilmaakt Ernæring i de forskjellige forekommende Træarter (Pil, Birk, Lind osv.), hvis Blomster byde en god Vinæring, ligesaa vel som i de vildtvoksende Planter, f. Ex. de forskjellige Kløverjorter, og ikke mindre i Mark- og Haveplanterne. Jeg veed et Exempel fra forrige Aar, hvor en Petersborger Blavl indvandt over 80 Rd. Honning og Bø af sine to i Haven opstillede Stader; naar man nu beregner det til kun 40 Koppek (= 1 Kr. 15 Ø.) pr. Rd., saa faaes altsaa den betydelige Sum af 32 Rubler eller omtrent 91 Kr. (1 Rubel = 2 Kr. 83 Ø.)

Saadet der under ugunstige Forhold er muligt i Omegnen af Petersborg, det vil være endnu meget mere muligt i andre af Ruslands Egne, som ere ulige rigere paa Vinæringstoffer og klimatiske Forhold ogsaa ere betydelig gunstigere for Blavlen end det nordlige Rusland. En Distand paa 10 Stader kan snart, og i nogle Aar, selv af den fattigere Mand, anskaffes uden stor Bekostning, og selv ved billige Bø og Honningpriser kan man beregne den Indtægt, som et Distade i Gjemmensnit aarlig giver os, til 5—7 Rubler. Heraf ses tydeligt, hvilken forholdsmaessig stor Gevinst den mindre bemidlede

Mand, den landlige Arbejder eller Haandværkeren kan have ved Biavlen. Referenten anfører derpaa Exempler paa store Vibebrødre i Tyskland og i Amerika og vedbliver dernæst: Naar der foreligger saadanne Exempler, saa kan man aldeles ikke undre sig over, at man ogsaa hos os, paa Steder, som særligt begunstige Biavlen, kommer paa den Tanke, at drive den efter en storartet Maalestok og i denne Tanke har dannet et Aktieselskab. Et saadant Selskab frembyder, saasnart det blot er rigtigt organiseret og forsynet med gode Kræfter, mange Fordele ligeoverfor den Enkeltes Bedrift. Afset fra Biernes almindelige Pleie og det særlige Kjendskab til Biavlen, som man hos et saadant Selskab netop der ved maa forudsætte at være for Haanden i fuldeste Maal, er der desuden tre Forudsætninger til en paa Udbytte rig Biavl, som vistnok af et større Selskab kunne udføres langt hensigtsmæssigere og mere energisk end af den enkelte, isoleret staaende Biavler.

Disse Betingelser, som Hr. Matthæi forklarer udførligt, ere: 1) hensigtsmæssige Pladser og Biboliger; 2) Omhu for tilstrækkelig og hensigtsjovarende Næring for Bierne; 3) hensigtsmæssig Behandling af den indvundne Honning og af Voget, for at danne en søgt og gangbar Handelsvare af disse Produkter.

Konstige Vogstrimler,

der anvendes istedetfor Vogtavlestrimler, kunne fastsættes til Tavlebærerne paa flere Maader, og det kan endnu ikke med Visshed siges, hvilken der vil blive den letteste og mest almindelige.

Man anbringer Stannetykket, hvorpaa Strimlen skal fastsættes, paa en varm Jernplade, i Almindelighed et Komfyr eller en Jernfakkelovn; naar Træet er godt varmt, sættes Strimlen paa og lidt af Kanten af den smelter da strax; men for at der ikke skal smelte mere Vog, end der er tilstrækkeligt til at holde den fast, sættes Stannet saasnart dette er fket ned i en Koldt Vand, hvorved Voget strax stivner.

Man kan ogsaa sætte Vogstrimlen fast ved at holde den paa Tavlebæreren, staaende paa Kant, saaledes som den skal anbringes, og da ved Hjælp af en lille Vogtande helde smeltet Vog langs den Kant, som berører Træet; men herved maa bemærkes, at Tavlebæreren maa holde sig til den modsatte Side, for at Voget kan

Løbe ind under Strimlen eller ialtfald tæt ind til den. Det er tilstrækkeligt at holde Vog paa den ene Side af Strimlen.

Gummi, der jo, som bekendt, bruges ved Paasætningen af Vogtavlestrimler, kan de konstige Vogstrimler rimeligvis ogsaa fastsættes med, men det maa ikke være for tyndtflydende, da Strimlerne, der jo kun berører Træet med den tynde Kant, i saa Fald ikke blive staaende, men falde om paa Siden. De kunne imidlertid sættes i den rette Stilling ved Hjælp af Knappenaale eller smaa Traadstifter, der borttages saasnart den flydende Masse er bleven haard.

Brevvevling.

J. J. i J. Af ældre Tidsskrifter kan kun Aargangene 1874, 75 og 76 faaes komplette.

D. Sorgenen i ? De manalende Tidsskrifter kunne faaes; men Deres Adresse kan ikke udfindes af den sendte Skrivelse.

J. i Aa. Vinasker anbefales ikke, men kun en Straahat med bred Skygge, omhyet med Flor (Bobinet) rundt om Skyggen. Det maa være saa langt, at det kan naa ned til Skuldrene og Frakken knappes uden om det.

J. i Aa. Deres to Rubestader, som De faaer til Efteraaret, skulle De ikke overføre iaar; derved gaar alt for mange Bier tabt. Anbring dem paa et lunt Sted i Deres Have eller skaf dem Læ ved et Planteværk, en Nørveg eller lignende; sæt dem paa stærke Pæle, der staa fast, saa de ikke kunne rokke; giv dem tykke Bundbrædder og tykke Salmhætter, og naar de da have tilstrækkeligt Forraad (20 Pbd. Honning), saa lad dem gaa Vinteren imøde dermed.

Kredsföreningerne.

Ved det af Kredsföreningen Kallehave i Langebæk Stole afholdte Biavlermøde valgtes Kjøbmand Thiesen i Nyraad til Kredsföreningens istedetfor Husmand H. Jensen, Kallehave, der efter at have været Kredsföreningens Formand i 7 Aar søgte at fratræde.

Smaat.

Røvere siges at blive firerede ved et Par Gange at faa en stærk Dosis Tobaksrøg.

Bierne's Flid kan i Honninghøsten forøges ved at flytte Tavlerne i Yngelrummet om med hverandre, sætte tomme Tavler imellem, flytte Yngeltavler — uden Dronningen — op i Honningrummet. Men mest forøges Fliden ved at berøve dem al Bygning eller ialtfald sætte Konftavler imellem her og der ind mellem Yngeltavlerne. At lade Bierne bygge meget i Honningperioden, er ikke rigtigt, thi Bierne's Høst bør ikke anvendes til Vov, men til Overfud.

Naturlige Sværme — disje den gamle Biavls høieste Altraa — sætte sig, at sige naar de ikke flyve helt bort, undertiden faa drillevorne omkring Stammen af et Træ eller mellem Grenene i en Busk, at Biavleren staaer som en Ko foran en Vindmølle: den kan ikke stoffes. Det er bekjendt nok, at man ved at sætte en Tavle ung Yngel i Stedet, forhindrer den indfangebe Sværm i at forlade Stedet; men det er muligens mindre bekjendt, at man ved at tage en faadan Tavle ung Yngel, uden Bier, binde den paa en Stang og hænge den hen til eller over Sværmens Bier fanger Dronningen, idet hun gaar paa Tavlen. Man indstænger derfor Tavlen, efterat Bierne have samlet sig om den, ind i Stedet, stiller dette paa Moderens Plads og Moderen paa en ny Plads. Man faaer da tillige en stor Sværm og rimeligvis ingen Eftersværme.

Kjorsel af Bistader paa Bogne i Almindelighed: stil Staderne parallel med Aen. Paa Ferrveivogne: Tavlen parallel med Bognens Elter.

Sæbe som Middel mod Bistif. Noget almindeligt Nadsfæbe, som guides over Stiffet, vil piekliffelig bringe Lindring. Jeg kjender en Biavler, som af den Grund fiedje bærer et Stykke Sæbe i sin Lomme.

Konstigt Blomstestøv. „British Bee-Journal“ giver udtrykkelig Værdmel Fortrinet blandt de forskjellige Melstøtter, som man om Foraaret kan anvende som konstigt Blomstestøv.

Gamle Bier ere ikke gode Yngelopdrættere, sige de Lærde. Mon det er gamle Bier, der opdrætte de første unge Bier, efter at Yngelsetningen om Vaaren har begyndt? Eller er det de unge? Nei, de ere jo i mindst 21 ikke fødte og i 23 Dage ude af Staud til at amne Bier. Altsaa kunne gamle Bier opdrætte Yngel.

Grindringsliste.

Biavlermøde afholdes Søndagen den 12te August, Eftern. Kl. 3½, hos Husmand N. Andersen, Birkenbe ved Marslev Station. — Der vil blive givet praktisk Undervisning i Biavl. — Indbyderne til dette Møde ere de Medlemmer af Odense og Nyborg Kredsforeninger, der overværede det sidste Møde i Nyborg.

Bekjendtgjørelser.

Caffelmjød,

belønnet med
1ste Præmie

ved sidste store
Biavlerudstilling

faaes a 80 Dre pr. Flaske og 40 Dre pr. halt Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede; forsendes mod Efterskrav; Emballage beregnes billigt og erstattes ved Tilbagejendelse.

Udsalg: Urtekræmmer **Fritz Lassen,**
Gothersgade, 343, Hjørnet af St.
Grønnegade, Kjøbenhavn. K.
Rosenvinge,
Nibe.

Paa Grund af Vortreise sælges **8 Kube-**
stader a 36 Dre pr. Pd., **6 Dzierzons**
Hoistader a 18 Kr., **en Udtømnings-**
maskine 7 Kr., **en Tavletang** 1 Kr., **endel**
Nammer a 5 Dre, **en Blik-Joderkasse** 30 Dre,
en Sværmtaske 50 Dre, **en Straapressemaskine**
2 Kr., **10 Mergange** af „Tidskrift for Biavl“,
godt indbundne, 12 Kr.

Forsendes mod Efterskrav. Man henvende sig
suaerst muligt til

J. Olsen,
Flensted pr. Laven.

Biplanter.

Løgvarter, hvoraf fremhæves et stort Parti
Krofnus a 1 Kr. 50 Dre første Sort og 1 Kr.
anden Sort pr. 100 Stk., anbefales af

N. C. Andersen,
Nyborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Ålborg.

Nr. 9.

September 1877.

11te Aargang.

Den 9de almindelige danske Biavlsudstilling, Foreningsraads møde og Diskussionsmøde afholdes Lørdagen den 22de og Søndagen den 23de September d. A. paa „Svendens Hotel“ i Kolding.

Til Udstillingen modtages alle mulige Gjenstande, som vedrøre Biavlen, saasom: Stader med Bier, tomme Stader, Redstaber, Honning, Bø, Mjød, Honningvin, Lixør, Honninglager, Syltetøier, Planter, hvoraf Bierne søge Næring, saavel tørrede som levende, Frø af Diplanter, Biavlsliteratur samt Tegninger m. m. m.

Anneldelser om Udstillingsgjenstande indsendes indtil den 10de September til Udstillingskomiteens Formand, Gartner Nygaard i Kolding.

Enhver Udstillers vil, saasnart Anneldelsen er modtaget af Udstillingskomiteens Formand, faa tilsendt Mærker med Adresse til at klæbe paa Emballagen eller udvendig paa Gjenstandene, samt Numre, der anbringes paa hver enkelt Gjenstand, og er alle andre Mærker da overflødige.

Udstillingsgjenstandene maa være i Kolding senest den 20de September d. A. For Biavlsprodukternes Vedkommende bedes opgivet, hvor stor Mængde der kan leveres efter de udstillede Prøver.

Prøvernes Størrelse skal være: af Honning mindst 4 Pbd., af Bø 2 Pbd. og af Mjød og Honningvin 6 Flaske.

Foraaavidt Prisen paa Stader og Redstaber angives, bedes de anfatte saaledes, at Bestillinger kunne modtages efter de udstillede Prøver.

Salgsprisen skal ved Indsendelsen være paa skrevet de Gjenstande, der ønskes solgte under Udstillingen.

Salg besørjes, naar saadant ønskes; men kun alene ved Ordningenskomiteens Foranstaltninger.

Alle skriftlige Forespørgsler og Genvendelser til Komiteen bedes adresserede til Gartner Nygaard i Kolding.

I Anmærkningsrubriken paa Anneldelsen bedes anført: For Staders og Redstaders Vedkommende, om Udstilleren selv er Fabrikanten og i Tilfælde af, at de før have været udstillede, da maa de forbedringer eller Forandringer, der ere foretagne ved dem, ligeledes anføres; derimod maa Brugsanvisninger og længere Beskrivelser skrives paa særskilte, løse Ark. For Honningens Vedkommende, paa hvilken Tid den er høstet og, foraaavidt det med nogenlunde Visshed kan bestemmes, af hvilke Blomster den er samlet, og endelig for de forbedrede Produkters Vedkommende, naar de ere tillavede.

Kredsføremændene anmodes om til den 10de

September at meddele til Udstillingskomiteens Formand, hvem der er valgt til Donnuer.

Donnerkomiteen sammentræder Lørdagen den 22de September, Formiddag Kl. 8, i Udstillingslokalet, og maa Bedømmelsen være tilendebragt til Kl. 12 Middag.

Udstillingen aabnes samme Dags Eftermiddag Kl. 1 og er aaben begge Dage indtil Kl. 10 Aften.

Bianlerforeningens Medlemmer have fri Afgang til Udstillingen, naar de ved Indgangen melde sig til Billettøren, hvor de da faa Afgangstegn, der bæres spnlig under hele Udstillingen.

Alle andre Besøgende løse Afgangstegn ved Indgangen, som betales med 25 Ø. Kataloger faaes ved Indgangen for 10 Ø.

Foreningsraads mødet afholdes Lørdagen den 22de September, Kl. 2 Eftermiddag. Følgende Forhandlingsgjenstande ville komme til Forhandling:

- 1) Valg af en Næstformand istedetfor Maskinmester Wood, der efter Lur fratræder.
- 2) Valg af Tid og Sted for næste Foreningsraads møde og Udstilling.
- 3) Foreningens fremtidige Virksomhed.

Diskussionsmødet, der staaer aabent for Alle, som have Afgang til Udstillingen, afholdes Lørdag Eftermiddag Kl. 4 og fortjættes, efter nærmere Bestemmelse, om Søndagen.

Fællesspisning, hvortil der løses Billetter a 1 Kr. 50 Ø., Lørdag Aften Kl. 7.

I Ordningsskomiteen, Kolding, den 20de August 1877.

A. C. Andersen.

Frost.

H. P. Hansen.

N. Hansen.

Konrad Jørgensen.

Kajersø.

Hygaard,
Formand.

September.

Om Arbeidet ved Bierne i denne Maaned henvises til omstaaende Artikel, „Efteraarshandlingen“ osv. Trækket er nu tildels ophørt, og af de Blomster, der endnu i denne Maaned udfolde sig, blive kun faa besøgte af Bierne, da Størstedelen kun er ligesom et Efterflor, der ikke udvikle sig til den Fuldkommenhed, at de give Blomstestøv eller Honning.

De Planter, af hvis Blomster Bierne her paa Fyen i denne Maaned væsentlig søge Næring, ere: Kløverarterne, nogle Lidsearter, Agernynthe, Skabiosa, Hefeda, Sandtjørn, Sneberbusken m. fl.

Endel af de Planter, der dyrkes for at skaffe Bierne Næring, saasom Borago, Rømpeslover, sort Malva, Fuchelia o. fl., blomstre til langt ud paa Efteraaret og bliver ogsaa slittigt besøgt af Bierne, saa ofte Veiret tillader det.

Nøveriet foregaaer i denne Maaned hyppigt; med Hensyn til Forebyggelsen heraf henvises til August-Hæftet. En Bianler anbefaler imod Nøveriet at oversmøre en Del af Forsiden af det Stade, der anfaldes af Nøvere, med tynd Ejere.

Det er nu paa rette Tid at gjøre Indtjøb af Bier, forinden de til Dptagning bestemte Stader blive kvælte ved Svovlpraaesen. Mange af de Stader, som de gamle Biholdere bestemme til at dræbes, ere bedre end dem, de bestemme-til

Overvintring. Det er nemlig en almindelig Mening blandt mange af de gamle Kubeholdere, at Forsværmene ere de bedste til Overvintring og at Eftersværmene og endel af de affværmede Kuber uden Hensyn til om de ere nok saa vægtige, bør kasseres. Da det nu er en bekjendt og afgjort Sag, at Forsværmene have de gamle Dronninger og Eftersværmene og de affværmede Stader have unge Dronninger, saa skulle vi Biavlere ikke forsmaa de dødsdømte Folk, men kjøbe saamange af dem, der kan faaes til en rimelig Pris. Ved at fodres og, om fornødent, forenes kan saadanne kasserede Stader blive gode Overvintringssteder, selv om de kun have meget lidt Honning.

Produkterne kan nu renses, forhandles eller foræbles og Regnskabet for Aaret afsluttes.

Juli.

Medens Juni Maaned var særdeles gunstig for Bierne, aftog Trækket altfor hurtigt i Juli til at Aaret kunde give et godt Udbytte, og i Honningrummene, der bleve udstyrede med Tavler, fandtes disse i August paa mange Steder at være aldeles tørre og maatte udtages for at opbevares til næste Aar.

Uflaggerne og endel af de silbige Sværne havde ved Slutningen af Juli (den Tid, da Bøgbygningen i Almindelighed ophører i de frugtbare Egne) kun lidt Bøgbygning og ingen Honning.

Vinden blomstrede her først den 20de Juli, men Storm og Regn svækkede Blomspringen og forhindrede Bierne i at benytte Trækket, saa at Vindehøstningen blev meget tarvelig.

Den højeste Varmegrad i Juli var + 20.

Den laveste Varmegrad + 8½.

Middeltemperaturen + 14¼.

Høiest Barometerstand 8' 5¼".

Lavest Barometerstand 27' 9".

Solen skinnede vel i 25 Dage, men med Undtagelse af den 4., 24. og 31. var Veiret skyfuldt og graat.

Regn i 15 Dage: den 4., 5., 7., 8., 9., 14., 15., 16., 17., 20., 21., 25., 26., 29. og 30.

Taae 1 Dag: den 25.

Tordenreir 4 Dage: den 4., 5., 15. og 24.

De fremherskende Vinde vare Vest og Syd-Vest.

I den første Halvdel af August var Veiret saa regn- og stormfuldt, at Bierne kun enkelte Dage kunde benytte Trækket, der dog her endnu ikke var saa ganske ubetydeligt. Vinden vedblev at blomstre og en Mængde Sirplanter i de mange her ved Byen liggende haver stode i fuldt Flor; men af Honning samlebes Intet og Bøgbygningen hørte aldeles op. Aaret tegner saaledes til at blive under et Middelaar.

Efteraarsbehandlingen, Behandlingen før Vinteren og Indvintringen.

En god Dørvintring er Grundlaget for næste Aars Fremgang. Til en god Dørvintring hører: Et godt Stade, tilstrækkeligt, godt Foder, en ung, frugtbar (ikke alene befrugtet) Biser, en jevn Temperatur i Ingekrummet (Vinterleiet), omt. 10 Gr. R., Overflodighed af unge Bier ved Indtrædelsen af det kolde Veir i Oktober eller November, tomme Celler forneden i Vinterleiet, paa hvilke Bierne kunne sidde.

Svordledes opnaaes dette?

En god, ung, frugtbar Biser burde der sørges for allerede i Sværmtiden. Er dette forsømt, da maa man i September kassere de gamle eller de, som have vist sig mindre gode og af de kasserede Følk tilsætte deres gode Biser, ved at

fjorene begge Følk et Par Dage efter at den daarlige Biser er kasseret. Forening af to Følk sker lettest ved at udtage begge Følk og bærte dem af Tavlerne foran det Stade, der skal modtage dem (paa et Stykke Pap eller en anden glat Flade, hvorpaa Stadet stilles) og lade dem samlede løbe derind, idet man overstænker dem med Honningvand, hvori er kommet lidt Pebermynte vand. Dronningen overstænkes med samme Vand Derefter indhænges Tavlerne og ordnes til Vinteren. De to Følk ville forliges og Dronningen ikke angribes. Foreningen sker bedst inod Aften, ½ Time før Mørkningen. Det kasserede Stade fjernes. Lettest sker det, naar de to Stader iforveien vare opstillede tæt ved Siden af hinanden. Man kan ogsaa indespærre Dronningen i en Bidehatte og trykke den ind mod en Tavle og med en Penneskriv udfjære et Hul i Tavlen, saa stort, at en enkelt Bi ad Gangen kan gaa igjennem. Bierne ville da snart selv befri hende.

Bierne skulle gaa ind i Vinteren med saa mange unge Bier som muligt, de ville da ikke dø saa tidligt om Foraaret. Af sig selv ophøre Biserne ofte alt tidligt om Efteraaret at lægge Æg og de maa da ved en Smule Foder daglig, givet forneden i en flad Staal med Vinderist i (en Steskuld er nok), pirres til at yngle. Ingekrummet indsnævres til den Størrelse, at Bierne holde alle Tavler besatte.

Have Bierne ikke i Slutningen af September et Forraad paa nogle og tyve Pund, hvilket let findes ved at efterse Tavlerne, da udvegles de halvfyldte Tavler med næsten fyldte og forseglede Tavler eller, naar saadanne ikke have, da maa der fodres med flydende Honnig, helst lunkent og i store Portioner ad Gangen, indtil de have faaet nok, hvorved maa bemærkes, at af Foderet en Trediedel gaar tabt. Haves ikke heller flydende, god, sund Honning, da fodres med en tyk Oplosning af Mandis eller Demerara-Sukker, hvori er tilsat paa hver Pot Oplosning en Tjefskuld Cremor tartari, for at forhindre, at Oplosningen krystalliserer. I lunkent Tilstand bære Bierne det hurtigt op og viser det sig Dagen efter, at ikke Alt er haaret op, da tages det bort og opvarmes med det ny Foder. Bierne ville da tilbække Cellerne, saalænge Kulden ikke hindrer dem i at svede Bøg til Cellesaagene.

Uleiligheden med at bære Honningen eller Sukkeroplosningen op i Tavlerne, kan man spare Bierne og derved ogsaa noget af Svindet,

ved at udtage Tavlerne, lægge dem paa et blødt Underlag over et Kar og gjennem et Dørslag med fine Huller helde den i Tavlerne, hvorpaa Tavlerne hænges ind.

Saaledes forberedte ved Efteraarsbehandlingen er der kun lidt at gjøre, naar den kolde Tid kommer. Flyvehullet indskrænkes, at kun en a to Bier ad Gangen kan passere, at ingen Spidsmus kunne trænge ind; Blikstykker med passende Gul i er bedst, thi i den kunne Mus ikke gnave. Er hele Yngelleiet ikke besat af Folket, men indfnevret, da udstoppes det tomme Rum med tør Halm, Tang, Mos, Fæhaar eller Saugmel, der kan fyldes i Poser, som stoppes ind.

Dzierzonstader ere koldere Dvervintningsstader end Kuber; men Narfagen synes at være, at Udbunfningerne fra Bierne ikke kunne forsvinde, der opstaaer Fugtighed i Stadet og fugtig Kulde virker skadeligere end tør Kulde — en almindelig bekendt Sag. I Høistader bør man derfor helst ikke have noget fast Loft mellem Yngel- og Honningrum. Haves fast Loft mellem Yngel- og Honningrum, vilde jeg børe nogle Smaahuller deri, for at aflede Fugtigheden; det kan gjøres med et Vridboer, over Hullet lægges Lærred og ovenpaa dette Udstopning. Man tager Dækbræderne af, lægger et afpasset Stykke Sæffelærred over Yngelrummets øverste Tavlebærere og derpaa lægger man Udstopningsmaterialet. Varmen holdes saaledes tilbage, men Fugtigheden trænger ud, indsiges af Udstopningen. Om Foraaret, naar Rensningsudslugten finder Sted, ombytter man det fugtige Udstopningsmateriale med tørt. Bruger man Magasinkasser, da lægger man et Par Lag Sæffelærred over den øverste, sætter en tom Kasse derpaa og udfylder den med Udstopningsstof, og derpaa Laget. Sluttes Laget ikke nøie, er det tilraadeligt at dække den øverste Kasse med et Stykke Traadnet, at Mus ikke kunne trænge ind. For at holde Stadets Bund fri for Kulde, bør man lægge et godt Lag Halm under.

Om Staderne ere nok saa varmholdige, er det godt at ombinde dem med et tykt Lag Halm, for at hindre Regn i at gjøre dem vaade og kolde. Saaledes har jeg indvintret og mine Bier kom udmærket gjennem Vinteren uden døde Bier, uden mugne Tavler og uden Bugløb, der mere er en Følge af vaad Kulde, end af selve Kulden eller en lang Vinter.

Det er meget omtvistet, om man kan indvintre Bierne for varmt; men Erfaringen viser, at

Dzierzon har Ret, naar han paaftaaer, at Stadet i og for sig ikke er varmt; Bierne læmpe deres Arbeide om Vinteren for at holde den fornødne Varme, efter det Varmetab de lide paa Grund af Stadets større eller mindre Gvne til at tilbageholde Varmen. So flettere Stadet er til at tilbageholde Varmen, jo mere maa Bierne anstrænge sig, jo mere tære, og jo mere de tære, des flere Extremerter maa de ophobe i sig; træder der saa Fugtighed til i Stadets Indre, da saa de let Bugløb, d. e. de kunne ikke længere tilbageholde Skarnet og de ikke alene tilføje Tavler og Bægge, men Skarnet udbreder i blød Tilstand Stank og U sundhed. De bugløbsfyge Bier dø i Neglen en tidlig Død.

Er Stadet varmt og tørt, kan man om Foraaret finde tørt Skarn iblandt Smullet paa Bunden af Stadet, hvilket viser, at Bierne ikke have lidt af Bugløb.

Saaledes indvintret spares Biernes Kræfter til nyttigt Arbeide tidligt i Foraaret til Yngel- opdræt og senere Træk og man kan vente en ny, talrig Yngel udklækket før de overvintrede Bier gaa bort, saa man ikke mærker Afgangen, der ellers ofte ødelægger Stader om Foraaret, naar de allermeest trænge til Arbeiderne.

Man vil se, at Arbeiderne med Bierne ere saa sammenhængende som Leddene i en Kæde, der maa forud tænkes over Fremtiden og Fremtidens Gjerning forberedes. Efteraarsbehandlingen betænkes i Sværmetiden, hvor Formeringen og deraf følgende Opstilling af Stader sker. Derved lettes Foreningen i Efteraaret. Tillæg og Valg af gode Dronninger sker lettest i Sværmetiden og nærmest derefter, hvor der altid kan haves et godt Udvalg af unge Dronninger. Ved Efteraarsbehandlingen arbeides, ved Tillæg af unge Bier, for Yngelsetningen næste Foraar, ved tidlig Fodring i Efteraaret sikres Winterforraadet i bedste forseglede Tilstand. Jeg maa ved Efteraarsfodring endnu henlede Opmærksomheden paa den fortrinlige Artikel af Hr. Wood om Fodring.

Biavlermøde.

Biavlermødet i Nyborg den 15de Juli var ret godt besøgt, saavel af Kredsens Medlemmer som af Medlemmer fra Odense og Marup Kredsforeninger. Efterat Kredsformanden, Kulmaalers Larsen, havde budt de Fremmede Velkommen, indbød han Forsamlingen til at bese Maskin-

mester Woods og sin egen Bistand, der var belliggende tæt ved Vødestedet. Denne Indbydelse blev modtaget med Glæde og Forsamlingen begav sig strax hen i Hr. Larsens Bihave, hvor 19 godt befolkede Stader vare i fuldt Træk. Staderne stode opstillede fra Ost til Vest i to Rækker med en bred Gang i Midten; Bierne fra den nordlige Række, i hvilken det største Antal og de stærkeste Stader stode opstillede, havde deres Udflugt over Gangen, hvor hele Sværmen af Biavlere nu toge Plads. Det er en Selvfølge, at var der isorveien mange Bier i Luften, saa kom det nu til at se ud som om en temmelig stærk Sværm fvevede over Bihaven, idet Biavlerne jo aldeles spærrede Bierne Veien til deres Boliger. Det maa under saadanne Omstændigheder anses for en Mærkverdighed, at kun ganske enkelte af de Besøgende bleve stukne. Flere af de ældre Biavlere forsikrede, at de aldrig havde set noget lignende, da det jo saa ud som om den dristige Optreden af Biavlerne havde forbauget Bierne i Luften, ligesom naar man med et Pust Tobaksrøg gjør dem bange i Stadet; men man var enig om, at Bierne ikke altid ere lige fredsommelige, og at det ikke lod sig gjøre hver Dag saaledes at standse dem i deres Fart, naar de komme belæstede hjem fra Marken.

Størstedelen af Staderne vare Magasinstader med to Ringe som Yngelrum, hver paa 8 Nummer a 8 Lommers Hvide og 10 Lommers Brøde, og efter Omstændighederne en eller flere Ringe som Honningrum.

Et Stade havde 4 Ringe, hvoraf de to vare fyldte med Honning, og det antoges at indeholde 50 Pd. Honning.

To Vølestader, forandrede saaledes, at Tavlerne kunne tages ovenud og Stadet saaledes ikke behøves at vendes, vare ogsaa befolkede, men ikke fuldbyggede. Dette Stade er deleligt paa Midten og den øverste brede Del er igjen delt fra oven til nedent midt igjennem. Bøbygningen saa meget godt ud i de buede Nummer; efter hvad der kunde skjønnes, ville Tavlerne let kunne tages ud fra oven, men ikke fra nedent.

Endvidere forskandedes nogle Rubestader, der alle vare forsynede med en Ring af Magasinstaderne, hvilket vandt udelt Bisfald.

Der blev aabnet for flere af Staderne, og Bøbygningen, der alt var opsørt paa kunstige Bøstrimler som Begyndelsesstrimler, lod Intet tilbage at ønske i Nødtigheds.

Der blev udtaget Tavler med Honning, Wg og Yngel og en Dronning opsøgt og forevistes.

Derefter toges Maskinmester Woods Bistand i Diebyn og her glædede flere af de Tilstedeværende sig over for første Gang at se de smukke gule Italiener; den samme Lovtale over kraftige, folkerige og honningrige Stader, som udtaltes i Hr. Larsens Bihave, gjentog sig her.

De fleste af Hr. Woods Stader vare Høstader, nogle Magasinstader, et almindeligt Vølestade og endel Rubestader. Et af disse blev uddreven ved aaben Udtromning, og det tildrog sig særlig de yngre Biavleres Opmærksomhed, at Bierne saaledes lod sig drive som en Flok Faar. Hvad der her ogsaa tiltrak sig almindelig Opmærksomhed, var en Samling af Biplanter, tilbels amerikanske, hvoraf mange stode i fuld Flor og bleve flittigt besøgte af Bierne. Flere af de Besøgende fik Frø og unge Planter, som Maskinmester Wood velvillig overlod dem. En Biavler ytrede: „Seg har kun lidt Jord til min Naadighed, men jeg vil forsøge at saa Frø paa Grøstevolde og i Grøster“. Ved Bihaven fandtes et Nedsfabshus, til hvilket der ogsaa gaves Forsamlingen Udgang. Her fandtes saa mange jevverdige Gjenstande, at det næsten ikke var muligt at saa Folk samlede i Diskussionslokalet. Derefter nødtes nogle Forfriskninger i Restaurationen.

Diskussionsmødet aabnedes med, at Ordet gaves til Biavlerforeningens Sekretær, der holdt et længere Foredrag, hvoraf følgende anføres:

„Naar man kommer i Samtale med en af de gamle Biholdere, saa hører man ofte af ham de smukke Ord: „Seg interesserer mig meget for Biavl og har stor Lyst til at lære den nyere Biavl nøiere at kjende og til at saa nogle af Kasserne, da man jo deri kan høste saa overordentlig megen Honning, der betales med en langt højere Pris end Biværket, hvilket man nu næsten ikke kan komme af med, siden Kasserne ere komne i Brug“. Paa alt dette svarer man ham, at saa maa han tage fat paa Sagen med Alvor, anskaffe sig Bøger og Skrifter og læse disse, indmelde sig i Biavlerforeningen, komme tilstede ved dennes Møder, komme frem med Spørgsmaal, saavel ved Møderne som i Tidskriftet, hvergang han er i Uvisshed om Noget, anskaffe sig Stader og de nødvendige Nedsfaber osv. Men, Nei! det er for meget, det koster jo Penge og Meilighed; det er ikke det, han vil; nei, han vil have Indtægt, kun Indtægt, søge

paa en fin Maade at bringe i Erfaring hvad der kan gives for Honningen og undertiden falbyde en Sværm eller et Kubestade; men bagefter sporer man aldrig det Mindste til al den megen Interesse og al den Lyft til den ny Biavl; thi selv om der afholdes et Møde i den samme By, hvori han boer, faaer han dog ikke Tid til at komme derhen, ligesaa lidt som at anvende en eneste Dre paa Noget som helst, der har med Kjendskab til Biavlen at gjøre. At vække Interesse for Biavlen hos saadanne Folk er ikke let og lader sig ikke gjøre, selv om man vilde skrive nok saa lærerige og fyldige Artikler eller holde nok saa gode Foredrag. Det, der skulde hjælpe, maatte nærmest være Exemplet, og da de Tilstedeværende jo idag have set meget Godt, baade med Hensyn til stærke Stader med rigelig Honning og med Hensyn til en Sikkerhed i at behandle Bierne m. m. M., saa tillader jeg mig at anmode Dem om at bringe dette til Biavlernes og Biholdernes Kundskab i disses Hjem, indbyde dem til at tage med til vort Møde næste Gang og give dem Forsikring om, at de ikke ville komme til at fortryde det. Sig dem, at de erfarne Biavlere ere meget tilbøielige til at meddele dem alle de Oplysninger, de ønske, og at der nu er mange af dem, saa at det ikke gaar nu som for 20 Aar siden, da man i vort eget Sprog Intet kunde lære om Biavlen efter den ny Methode ligesaa lidt som der gives Leilighed til at tale med Nogen, der havde Kjendskab til Sagen, og det er en Selvsølge, at vi derved gjorde mange Feilgreb.

Det er en Fornøielse at holde Møder, naar de ere godt besøgte; men det er trivielt at komme til et Møde, hvor man først tilbringer en Del af Tiden med at vente paa flere Deltagere, som dog udeblive, hvorfor Diskussionen indskrænkes til, at man taler lidt om Biavlen, men mere om det beklagelige i, at Ingen vil komme til Mødet. Jeg tillader mig derfor endnu engang at anmode de Tilstedeværende om at medvirke til Sagens Fremme og bringe mange Medlemmer og Ikke-Medlemmer med til vort næste Møde.

Kulmaalder Larsen henlede Dpmærksomheden paa, at det var paa høie Tid at tænke paa Overvintringen. Den første Betingelse for en heldig Overvintring er stærke Stader med rigeligt Forraad. Det er nu den rette Tid at sørge for folkelige Stader, medens man ved Hjælp af Foder, der gives i smaa Portioner, kan op hjælpe

svage Stader, idet man ved denne Fodringsmaade formaaer Dronningen til at vedblive med Uglægningen. Honningforraad kan skaffes tilveie enten ved at indhænge Honningtavler eller ved at fodre med store Portioner, men dette kan ske noget senere. Der maa ikke alene sørges for at Bierne bo i lune Boliger, men de maa ogsaa have Ventilation. Det er nemlig godtgjort, at tre Fjerdedele af Biernes Vinterforraad fordamper eller bortdunster i Vintertiden (vel at mærke idet Bierne fortære det), og naar Boligerne nu ere saa tætte, at Fugtigheden ikke kan trænge igjennem, saa samler den sig først paa Loft og Vægge og endelig paa Bundbrædtet, hvad der foraarstager Bugløb hos Bierne og Mug i Staderne.

At saameget af Honningen bortdunster, kan enhver Biavlere forvisse sig om ved at veie Stadet ved Indvintringen og om Foraaret før Rensningsudflugten.

Kudsk S. Stavre, Tnelsbjerg, havde flere forskellige Stader af Træ; men med Hensyn til at holde sig tørre om Vinteren, da holdt de, der vare udstoppede med Straa eller Lignende, sig langt bedre end de, der ikke vare udstoppede.

Husmand Niels Andersen, Birken, bemærkede, at hans Bier kunde man ikke behandle, som man idag havde gjort ved Hr. Woods.

Wood anbefalede, at man skulde banke paa Kuben 10—15 Minutter før man lukkede op for Bierne; de ville da fylde sig med Honning og kunne ikke stikke.

Andersen, Nyborg, var af den Mening, at N. Andersen's Bier nok kunde behandles og tilhød at vise det.

N. Andersen vilde ønske, at der kunde blive afholdt et Møde hos ham. Hertil svarede Andersen, Nyborg, at det var der vist Intet til Hinder for, naar der var Sandsynlighed for, at der vilde komme mange Biavlere tilstede.

Fru Demant, Odense, foreslog at optage en Indbydelse i de lokale Blade.

Andersen, Nyborg, svarede hertil, at det var vedtaget, at Udgifter til Bekjendtgjørelser m. m. skulde udredes af Kredsforeningerne og at hverken Odense eller Nyborg Kredsforening havde Midler til selv de mindste Udgifter.

Fru Demant mente, at det Bølsb, der vilde medgaa til disse Bekjendtgjørelser, kunde udredes af Indbyderne (den tilstedeværende Forsamling), og det blev nu vedtaget at holde et Møde hos

Gusmand Niels Andersen, Birkende, den anden Søndag i August Maaned.

Efterat mange flere Spørgsmaal af mindre Betydning vare forhandlede, sluttedes Mødet.

Svar paa Spørgsmaal.

Spørgsmaal Nr. 13. Et Stade, som befindes viferløst og med Buffkelyngel, har en æglæggende Arbeidsbi som Viser. At finde denne er umuligt; thi fanger man ogsaa en, kan der dog være andre, og Folket modtager eller udflekter ingen Viser, før de æglæggende Arbeidere ere fjernede. Dette sker bedst ved at fjerne Stadet et Stykke, sætte et andet med en Ingeltavle paa Pladsen og derpaa hørste Bierne af Tavlerne fra det flyttede Stade. Bierne flyve da hjem til Stadet, hvorimod de æglæggende Arbeidere ikke flyve bort. Man kan hænge de bitomme Tavler tilbage i det ny Stade og naar Bierne ere gaaede til det ny Stade, samler man de sidste, som klumpe sig om de falske Visere og kaster dem ind til et andet, viserrigtigt Folk, der da dræber dem.

Efter en Dags Tid kan man give det nu viferløse Folk en ny Viser eller Vifercelle samt flere Ingeltavler fra andre Folk. Kan man i April ikke give det viferløse Folk en ny Viser, da bør det forenes med et andet; at lade det udflekke en ung Dronning, nytter ikke i April, derimod nok i Mai. Det vil altsaa ses, hvor nyttigt det er at overvintre Reserve-Visere i et stærkt Stades Honningrum med et lille Folk, for at kunne redde et viferløst Folk i Marts eller April.

Spørgsmaal Nr. 14. Om Tavlernes Hvide og Brede og ligeledes om selve Ingelrummets Dimensioner ere de Verde endnu lige uenige og ville næppe blive enige. For Overvintringens Skyld bør Ingelrummet dog helst være 12—14 Tom. høit og ikke over 12 Tom. i Bredden.

Hvad Totalrumfang angaaer, da bør der i Ingelrummet være Plads til 1260 □ Tom. Tavle alene til Ingel, foruden den fornødne Plads til Blomsterstøv og Honning til Ingelens Foder.

Sætter man altsaa Tavlehøiden til 12 og Tavlebredden til 10 Tom., da giver dette Tavler med 120 □ Tom., og der vilde da udfordres omtr. 11 saadanne til Ingel og 2 til Forraad.

Jeg vilde tilraade 1300 □ Tom. Tavleflade i Ingelrummet. Om Sommeren i den stærke

Ingeltid kan jeg udvide Ingelrummet ved at tage Tavler med næsten udløbende Ingel uden Dronning og hænge i Honningrummet, hvor Bierne vilde holde dem varme, og for de udtagne Tavler hænge tomme ind midt i Ingelrummet.

Smaat.

Borblade og Borblokke. Det vil være i vore Læseres Grindring, hvorledes den gamle Sætning, at Bierne jvede Boyet i tynde Blade og at de af dem bygge Bortavler, blev bestridt af Hr. Nielsen paa Mødet i Odense f. A. Af de af Hr. Nielsen foreviste Borblokke maatte man unægtelig faa en til Overbevisning grændsende Formodning om, at Bierne jvede Bøg i Blokke, 3: i Blade, hvis ene Ende er tyk, klumpet. Jeg besluttede at iagttage Sagen i denne Sommer og valgte dertil en Søerm, der indsattes i et tomt Stade, saaledes at en rask Bøgsvevning og Tavlebygning maatte gaa for sig. Det er en bekendt Sag, at naar der bygges meget, spildes en stor Del Borblade (Blokke) og at man saaledes ikke behøver at pille dem af Bierne — hvor Bladene maaste ikke være fuldt udviklede til Blokke. Jeg har nu af de fra Stadets Bund udjeiede Borblade faaet en Væske fuld, altsaa saadanne, som vare afsbidte, men tabte under Arbeidet. Ved et stærkt Forstørrelsesglas har jeg undersøgt dette tabte Bøg og til min Forundring gjort den Erfaring, at der ikke fandtes en eneste Blok iblandt, men littede tynde Blade. Hele Væskens Indhold staaer til Reaktionsens Disposition.

Jeg kunde nu raskest slutte, at Hr. Nielsens Bier vare særlige Bøgsvedere; men jeg troer det ikke, ligesom jeg er villig til at erkende Hr. Nielsens Sagttagelsesevne og øvrige opistiske Dygtighed. Hvorledes kunne da begge disse modsatte Erfaringer stemme overens?

Jeg antager: mine Bier byggede raskest og tog Borbladene strax; Hr. Nielsens lod dem sidde mens de længere Tid hængte i Klump, Bladene mødte Modstand og bukke sig, faa de bleve tykke i den yderste, fri Ende.

Gravenhorsts „Bogenstülper“ paa Udstillingen i London f. A. „Beekeepers Mag.“ indeholder følgende Beretning fra sin Special-Korrespondent: „Jeg maa ikke forglemme at omtale et meget morsomt tykk Stade af Gravenhorst,

lavet af Straa, 2½ Allen langt, buet, indeholdende Rammer i Bueform, bevægelige alene ved at vende Stedet om! Jeg tænker, at en Bialler, der bruger dette Stade, næppe vil forstyrre sine Bier meget; thi naar Stedet er fuldt af Tavler og Honning, vil han behøve en Kran for at vende det.

Middel mod Møl. Hav et lille hvidtmalet, tomt Stade med et Stykke gammel Tavle i. Alle Møl ville om Natten gaa deri og lægge deres Vg og skaane de befolkede. Tavlen soovles og Vggene ødelægges før de udklækkes.

Fra Amerika. At den ny Verdens Biallere altid forstaa at forene det Smukke og Elegante med det Praktiske og Nyttige i deres Fortagender, derom vidner det af Hr. A. S. Root i Medina (Ohio) i det engelske Sprog udgivne Biskrift „Gleanings in Bee Cultur“, Nr. 5. Dette i det Hele taget altid meget smukt udstyrede Blad bringer 3 Illustrationer, hvoraf den første fremstiller en Bi- og tillige Binrankehave, hvilken danner en Sexkant og er beplantet med Binranke; hver Ranke tjener som beskyttende Tag for det nedenunder staaende Stade. Paa den forreste Side er Haven aaben, medens der paa de andre 5 Sider er anbragt firlige Bræddewægge; i Baggrunden er der et Havedhus. Det Hele befinder sig i en stor Park, for hvilken det er en ikke ringe Pryd. Det andet Billede ligner i Form og Inddeling det foregaaende. Biltaderne staa en quinconce i en sexkantet Have, men ere derimod ikke beskyttede af Ranker. Vidt i Haven er et Springvand. Det tredie Billede forestiller et moderne Bihus; det danner ligeledes en Sexkant. I Stagen nærmest Jorden er der Bier, medens de øverste Stager tjener til Havefalou.

Grindringsliste.

Kredsforeningen Nyborg afholder Biallermøde Lørdagen den 8de September, Eftermiddag Kl. 3, hos Restauratør S. Sørensen i „Paraplyen“ ved Jernbaneverkstedet i Nyborg. Valg af et Medlem til at tiltræde Dommerkomiteen ved Udstillingen i Kolding.

Drendrup og Omegns Kredsforening afholder Møde Søndagen den 9de September, Eftermiddag Kl. 3, i Drendrup Kro. Diskussion og Foredrag over Biallen for Begyndere. Valg af et Medlem til at tiltræde Dommerkomiteen ved Udstillingen i Kolding.

Da der endnu fremdeles indløber mange Klager over, at Tidsskriftet ikke kommer Medlemmerne ihænde, saa bringes det atter i Erindring, at Vedkommende først maa henvende sig til sit Postkontor og der erkjendige sig om, hvorvidt hans Navn findes paa den tilsendte Liste over Medlemmer af Biallerforeningen. Findes Navnet paa Listen, saa er Postkontoret **pligtig at afhjælpe Manglen** og vil vedkommende Postkontor Brevjamlingssted ved Henvendelse til sit Postkontor kunne faa de manglende Exemplar tilstillede.

Skulde i et enkelt Tilfælde Vedkommendes Navn ikke findes paa de Postkontoret tilsendte Lister, bedes man strax at henvende sig til **Redaktøren af Tidsskriftet.**

Bekjendtgjørelser.

Casselmjød,

belønnet med
1ste Præmie

ved sidste store
Biallerudstilling

faaes a 80 Ore pr. Flaske og 40 Ore pr. halvt Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede; forsendes mod Efterkrav; Emballage beregnes billigt og erstattes ved Tilbagesendelse.

Udsalg: Urtekræmmer **Fritz Lassen,**
Gøthersgade, 343, Hjørnet af St.
Grønnegade, Kjøbenhavn. K.

Rosenvinge,
Ribe.

Honning.

Svid, lys og mørkegul ren afløben Honning kjøbes. **Prove** med billigste Pris bedes tilsendt

Carl Erikson,
Svidgaard pr. Gjentofte.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Aalborg.

Nr. 10.

Oktober 1877.

11te Aargang.

Den 9de almindelige danske Biavlsudstilling, Foreningsraads- møde og Diskussionsmøde

afholdtes den 22de og 23de September 1877 i
Kolding.

Udstillingen var ikke saa righoldig paa Gjenstande, som flere af de foregaaende Aars Udstillinger. Dette gjælder især om Honningen, der ikke alene var udstillet i langt færre Prøver, men Tilbudene (hvoraf der ved de tidligere Udstillinger fandtes mange) om de store Partier, der kunde leveres efter de fremstillede Prøver, vare meget sparomme, hoad der selvsølgelig stylbes det saa maadelige Biaar, som det synes at have været de fleste Steder i Danmark. — Den udstillede Honning var inidbertid af udmærket Bestaffenhed, og der var mange flere Prøver, der fortjente at fremhæves, end de, der blev tilkjendt Præmie. Af Synghonning var der kun udstillet saa Prøver, men disse vidnede om en omhyggelig Behandling, og da denne Honningsort nu er henført til en egen Klasse, synes der at være lige saa god Leilighed for Hede-Biavlerne til at fremstille deres Produkter som for Biavlerne i de frugtbare Egne. Den Omstændighed, at det er noget tidligt med Udstillingerne og at Hede-Biavlerne ikke kunne saa deres Produkter færdige, formenes ikke at være aldeles hindrende, da Produkterne jo kunne gjenmes fra det ene Aar til det andet. De Prøver, der vare udstillede af denne Honningsort, vare ogsaa af ganske udmærket Bestaffenhed.

Den videnskabelige Afdeling, der for Størstedelen indeholdt de samme Gjenstande som forrige

Aar, tiltrak sig særlig Opmærksomhed og vandt forjænt Bisald.

Af Staber og Redstaber var der ikke noget egentlig Nyt; men derimod var de foretaget nogle Forandringer ved de tidligere udstillede og præmierede Staber. Høistadet fra Eved var saaledes forandret, at Døren indvendig og Bunden udvendig vare beklæbte med Haln og at det var forsynet med Forsætterblik. A. Jensens Høistade fra Østerbording var forandret saaledes, at Udstopningen kan fornyes. Et Straastade til 3 Familier, indvendig Træ, udstillet af J. Berg, Sjørslev, var dog forsaavidt noget Nyt og ogsaa noget Godt. Straæet var sammensøjet efter den af Lærer B. Bojsen beskrevne Maade (Halnspøller omvundne med Rinktraad og sammensøiede med Pløffer af Træ). Det var fremstillet som Husflidsarbeide og som saadant maa det kaldes udmærket (herved ses særligt hen til Snedkerarbeidet, der dog selvsølgelig ikke kan maale sig sig med Møbel-snedkerarbeide).

I Modstætning hertil var der udstillet et lille Straastade, der ogsaa blev kaldt Husflidsarbeide, men det var med Hensyn til Konstruktionen og indvendigt Maal saa mangelfuldt, at Udstilleren maatte kunne drage særlig Nytte af at tage de øvrige udstillede Stader i Oiesyn. De største Mangler ved Stadet var, at der indvendig var paaslaet Lister paa Straæet, hvorved Rummet fra Kammerne til Stadets Bægge blev meget forskjelligt, saaledes at naar Kammen hængte ligesom de paaslaede Lister, var Pladsen for lille og Møllene kunne i Fred og Ro opholde sig der, da Bierne ikke kunne komme der, medens

Bladfen fra Kammerne til Straaevæggene blev for stor inellem Listerne. Over Kammerne var et Rum paa omtr. $1\frac{1}{2}$ Tomme høit; dette er ogsaa uhenfigtsmæssigt; det bør kun være $\frac{1}{4}$ Tomme, medmindre man ønsker et Rum over Tavlerne til vilkaarlig Bygning, men i saa Fald maa det være større. Kammerne vare ogsaa af en mindre heldig Konstruktion og meget for svære i Træet.

Den, der selv vil forfærdige sine Stader, tilraades det først at gjøre sig bekendt med de almindelig anerkjendte Stader, hvoraf vi ikke have saa faa, førend de anvende saa megen Flid, som der iøvrigt var anvendt paa dette lille Strøgstaabe.

Af nyere Medstaber var der udstillet en Røgpipe med Rør og Ribespids anbragt i Ribehytten, udstillet af S. P. Hansen, Møkkersdal; en Røgpuster, der var forsynet med en Luftventil, saaledes at Luften ikke kommer ind ad den Spids, hvoraf Røgen kommer ud, udstillet af Kulmaalder Larsen, Nyborg; et Apparat til Forfærdigelse af kunstige Vøjstrimler (Begyndelsesstrimler), udstillet af Maskinmester S. S. Wood, Nyborg.

Af Mjød og Honningvin vare med nogle Undtagelser Udstillerne de samme som de foregaaende Aar, men Produkterne have ubetinget tiltaget i Godhed.

Hvad der imidlertid tiltraf sig særlig Opmærksomhed, var nogle af Branddirektør, Ridder Frost, Kolbing, udstillede Flasker Valhalla-Mjød, hvoraf en Flaske havde været udstillet paa Biværkerforeningens første Udstilling i Nyborg 1868. Det var den første lyse Mjød eller Honningvin, der var produceret i Danmark og den er nu 14 Aar gammel. Den var ikke udstillet til at æsse Præmie, men Dommerkomiteen erklærede den for den bedste af de udstillede Prøver.

Af Litsør blev den af cand. pharm. Jartmann udstillede Solbærrøm søgt med stor Begjær og var i Forhold til dens udmærkede Bestaaffenhed billig.

Honningfager vare udstillede i langt større Mængde end ved nogen af de tidligere Udstillinger og de udmærkede sig ved deres behagelige Smag og smukke Udseende. — En Del forblev usolgt, hvad der ikke er hændet før.

Af fyltede Frugter, Saft og Gele var der flere udmærkede Varer, men det synes ikke, at Dommerkomiteen har været gunstig stemt for denne Afdeling, siden den ikke kunde opnaa at

blive præmieret, men maatte nøies med Dytale. Et enkelt Glas med Prøver, endog saa af fortrinlig Bestaaffenhed ikke har været aabnet, viser ogsaa, at der ikke er skjænket Afdelingen den Opmærksomhed fra Dommerens Side, som den havde billig Krav paa.

Afdelingen Vøj, der var noget sparsomt repræsenteret, blev ogsaa efter mange Kjenderes Udtalelser stedmoderlig behandlet af Dommerkomiteen, og naar de saa Stykker af udmærkede Varer, der foresaandtes, og hvoraf noget var fremstillet i smukke Figurer, ikke kunde henføres til 1ste Klasse, saa er man berettiget til at spørge: Hvorledes skal Vøj være, for at have Udkomst til 1ste Præmie?

Besøget af Biavlere var ret godt og der indmeldtes en Snees ny Medlemmer, hvoraf endel fra Sønderjylland.

Af Byens Indbyggere var Besøget derimod ringe, hvad der imidlertid vist skyldes den Omstændighed, at der samtidig med Bivælsubstillingen afholdtes en Bazar og endel dermed i Forbindelse staaende Forlystelser. De saa Besøgende viste megen Interesse for Udstillingen og gjorde ikke ubetydelige Indkjøb af de udstillede Gjenstande.

Udstillingen aabnedes Lørdag Eftermiddag Kl. 1 og Foreningsraads mødet afholdtes samme Dags Eftermiddag fra Kl. 2 til 4.

Foruden Bestyrelsesmedlemmerne vare følgende Kredsrepræsentanter mødte:

P. Jensen, Gjevng, Storehebinge Kreds;
cand. Jartmann, Hornslet, Ralløvig Kreds;
Lærer Madsen, Vornæs, Svendborg Kreds;
Berg, Sjorslev, Sjorslev Kreds;
Hans Sørensen, Aftov, Aftov Kreds;
J. Larsen, Nyborg, Nyborg Kreds;
Kayerød, Middelfart, Middelfart Kreds;
H. Jensen, Trunderup, Kværndrup Kreds;
Laugesen, Trelde, Veilby Kreds.

- 1) Valg af en Næstformand istedetfor Maskinmester Wood, der efter Tur fratræder.
Fr. Wood gjenvalgtes enslemmig.
- 2) Valg af Tid og Sted for næste Foreningsraads møde og Udstilling.

Det vedtoges at afholde næste Udstilling og Foreningsraads møde i Svendborg. Udstillingen afholdes sammen med Landmandsmødet. Foraars-Foreningsraads mødet afholdes i Genhold til Udstillingsvedtægterne, i Svendborg.

3) Valg af to Revisorer iftedetfor d'Hrr. Lærer Hørlück og Stationsforvalter N. Jensen.

D'Hrr. Hørlück og Jensen gjenvalgtes.

4) Valg af et Udvalg til at forhandle med Husflidsjelskabets Udvalg for at fremkomme med Forslag til Foreningen om fremtidig Samvirken.

Det besluttedes at danne et Udvalg til at forhandle med Husflidsjelskabets Udvalg. Valgte bleve: Overtrodsinspektør F. Møller, Maskinmester J. S. Wood, Gaardeier Carl Grilfsen, Lyngby, og som Suppleanter: Gmd. N. Nielsen Lund, Storehedinge, og Njæbsfabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn.

5) Foreningens Regnskab fremlagdes og godkjendtes.

6) Kan Foreningen begynde at udsende Biaolslærere?

Foreningsraadet voterede et Beløb af indtil 400 Rk. til Andenhjælp for Aaret 1878 til Udbannelse i Biaol. — Bestyrelsen bemyn- digedes til at anvende Beløbet enten som Honorat til saadanne praktiske Biaolere, som maatte findes villige til at bereise visse Egne og give praktisk Undervisning eller eventuelt til at votere Beløb til saadanne Kreds- eller Egne, som maatte begjære Hjælp til at udsende Biaolere for at gjøtte sig bekendt med den praktiske Biaol.

7) Foreningens fremtidige Virksomhed.

Foreningsraadet vedtog at andrage hos Regeringen om, at Veterinærpolitiet's Virksomhed ogsaa herefter maatte omfatte Biaolen.

Fr. Møller. J. S. Wood. A. C. Andersen.

J. Berg. H. Jensen. P. Jensen. Kayersød.

J. Larsen. P. Laugesen. Madsen.

H. N. Sørensen. Hartmann.

Diskussionsmødet afholdtes samme Dags Eftermiddag Kl. 4.

Forhandlingerne ville følge i næste Nr.

Om Aftenen samlebes omtr. 30 Biaolere til et livligt og muntert Fællesmaal tid paa Hotellet.

Bedømmelseskomiteen bestod af følgende Medlemmer:

Lærer Hørlück, Hesselager, Ørendrup Kreds;

Snedker J. P. Jensen, Øjevang, Storeh. Kreds;

J. P. Laugesen, Trelde, Veilby Kreds;

Lærer Madsen, Vornæs, Svendborg Kreds;

S. P. Ottesen, Grønne Mølle, Nyborg Kreds;

Lh. Termansen, Aftov, Aftov Kreds.

Præmierne tilkjendtes som følger:

I. Afdeling.

B. Befolkede Stader.

1ste Præmie: Kulmaaler Larsen, Nyborg, for Stadet Nr. 14 med 1 Familie.

2den Pr.: J. Berg, Sjørsløv, for Stade Nr. 15.

C. Tømme Biboliger.

2den Nr.: J. Berg, Sjørsløv, for Stade Nr. 20.

3die Pr.: Kulmaaler J. Larsen, Nyborg, for Stade Nr. 18 (forbedret Magasinstade).

D. Kredsfaber.

3die Pr.: Maskinmester J. S. Wood, Nyborg, for et Vogpresse-Apparat, Nr. 57.

II. Afdeling.

E. Hvid Hanning.

1ste Pr.: Landmand M. Olsen, Frørup pr. Nyborg, for Nr. 69.; Kulmaaler J. Larsen, Nyborg, for Nr. 71.

2den Pr.: Uhrmager W. Møller, Skjelskør, for Nr. 83; Hans Lund, Ny-Nyby, for Nr. 96.

3die Pr.: Tømrer K. Pedersen, Løed pr. Svendborg for Nr. 89.

Hæderlig Dmtale: Gartner Kayersød, Middelbælt, for Nr. 107; B. Føste, Grenitagen, Sæthjøbing, for Nr. 77; Tømrer K. Pedersen, Løed, for Nr. 90.

F. Rughanning.

3die Pr.: J. P. Hansen, Aafjærdsdal, Lunderkøv, for Nr. 67.

H. Bor.

2den Pr.: B. Føste, Grenitagen, for Nr. 106.

3die Pr.: Kulmaaler J. Larsen, Nyborg, for Nr. 105; Maskinmester J. S. Wood, Nyborg, for Nr. 62.

Hæderlig Dmtale: J. P. Hansen, Aafjærdsdal, for Nr. 104; K. Pedersen, Løed, for Nr. 108; Gartner Kayersød, Middelbælt, for Nr. 109; Fru Kjerbo, Sjørring, for Vognblomster Nr. 110.

III. Afdeling.

I. Njæb og Hanningvin.

1ste Pr.: Njæbsfabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, for Nr. 118.

2den Pr.: Assessor Rosenvinge, Ribe, for Nr. 116; Lærer Hørlück, Hesselager, for Nr. 123.

3die Pr.: Overfergent N. C. Andersen, Nyborg, for Nr. 127; Mjødfabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn for Nr. 117.
 Hæderlig Dmtale: Lømrer K. Pedersen, Ved, for Nr. 125.

K. Rifor.

1ste Pr.: cand. pharm. Zartmann, Hornslet, for Nr. 129.

2den Pr.: Mjødfabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, for Nr. 134.

3die Pr.: S. Lund, Ny-Nyby for Nr. 135.

L. Honningtager.

1ste Pr.: S. Lund, Ny-Nyby, for Nr. 140.

2den Pr.: J. P. Hansen, Aakjærsdal, for Nr. 136.

3die Pr.: J. Berg, Sjørslev, for Nr. 139.

M. Splytteri m. m.

Hæderlig Dmtale: S. Lund, Ny-Nyby, for Nr. 141—146; N. C. Andersen, Nyborg for Nr. 147 og 155.

Oktober.

I det sidste Aar har der været talt og skrevet meget om Fodring af Bier og det synes nu, at dette er gjort i rette Tid; thi overalt klages der over fattigdom paa Forraad, som forefindes ikke alene hos Sværmene, men ogsaa hos de gamle Stader. Det er nu paa høie Tid at forsynne sine Stader med saameget Forraad, at de kunne holde Vinteren ud. Giv hellere for meget end for lidt og gjør det jo før jo hellere, medens Bierne endnu kunne udsøvede Bog til Dækning.

Flyvehullerne maa nu indskrænkes; dette sker bedst ved at anbringe Forsætterblik. Der maa nu ogsaa sørges for, at Bierne staa fast, saaledes at Staderne ikke kunne roffes af Stormen; hvis det ikke alt er slet, foretages det sidste Eftersyn af Staderne, og skulde der endnu findes et enkelt vikerløst Stede, forenes det med et andet af de svageste Stader.

I denne Maaned er Trækket ubetydeligt, men Bierne vedblive dog at flyve, saalænge Veiret tillader det. Det synes nu paa rette Tid til at holde Efteraarsmøder, hvorved da Bier, Stader og Produkter kunne kjøbes og sælges.

Flytning af Bier kan godt foretages i denne Maaned, dog helst i den sidste Halvdel.

August.

Denne Maaned har iaar været saa ugunstig saavel for Biaul som for Indavling af Sæden, at Tugen af den nulevende Befolkning kan erindre noget Lignende; der gaves kun saa Dage uden Regn og Regnen var for det meste ledsaget af Storm og Kulde, saa Bierne have kun havt ganske enkelte Dage, paa hvilke de kunde samle Noget.

Linden blomstrede iaar noget sent og man ventede en god Efterhøst i August af denne udmærkede Honningplante, men forgjæves. Var det en enkelt Dag fri for Regn, saa forhindrede Stormen aldeles Trækket, og det gik vist kun lidt bedre med Trækket af Lyngen i Hebeegnene.

Mjød: Mjødens Gjæring, dens Opbevaring og dens Bedømmelse.

Gjentagne Gange har der heri Bladet været omtalt forskjellige Regler for Mjødbrygning. Slige Regler gjentage sig jævnlig i hele Litteraturen for Biaulen og i Husholdsningsskrifter, saa det maa vistnok antages usødvendigt, her at forsøge paa en Gjentagelse. Man kjender overalt det almindelige Forhold: Honningens og Vandets Blanding, den derpaa følgende længere eller kortere Kogning og saa den derpaa følgende Gjæring, som enten indledes ved Gjæringsmidler eller overlades til Selvgjæring. Dette sidste Punkt, Gjæringsakten, finder man imidlertid paa sædvanlig Vis forbigaaet med en vis Letthed, som om man her stod udenfor alle Regler, og man her ikke havde nogen Veiledning behov. Og dog er det saaledes, at Gjæringen maa anses baade som Hovedpunkt og Knudepunkt ved hele Mjødproduktionen. Nogle Bemærkninger i denne Henseende synes derfor at være paa sin Plads. Det er høist interessant at gjøre sig bekendt med de Erfaringer, Videnskabsmænd have indvundet angaaende dette Spørgsmaal, og de senere Aar synes at have bragt Fremskridt tilveie i Videnskaben, som ogsaa kunne komme det praktiske Liv til Nytte. Man har altid nok forstaaet, at Naturen anvender en forunderlig Gjæringsproces til sine store Omdannelser af Stofferne, og det er rimeligt nok, at man higer mer og mer at efterspore Naturens skjulte Veie. Et saadant Exempel ligger os Biaulere nær. Vi tænke ofte, hvor er det

dog muligt, at vore Bier kunne indsamle saa store Forraad af Sukkerstof, da det let forekommer os, at Naturen er saa fattig paa Sukker. Men i ethvert Bygkorn er der et ubetydeligt Stof, kun $\frac{1}{200}$ af hele Kjærnen, som er en langt virksommere Sukkerdanner end vore bedste Bier. Saa snart der kommer passende Fugtighed til Kjærnen, begynder dette lille Stof, Diostofen, at sætte sig i Bevægelse, det, vi kalde Spiringen, begynder, og da sker Sukkerdannelsen, som vi kjende Nigt fra Maltgjørierne. Alt dette maa betragtes som en Gjæringsaft. Naar der da laves Malt til Ubrugging, afbrøder man Udviklingen ved at indtørre den spirende Kjærne, thi derved ødelægges ikke Gjæringsvækketens Liv, det gemmes kun for at benyttes i vor almindelige Praxis ved Ubrugging og Brændevinsbrænding. Her kan man nemlig blive Vidne til, hvorledes Naturen paa en forbausende hurtig Maade ved Gjæring danner et nyt Stof af andre Elementer, idet alt Melstofet i Kjærnen omdannes til Sukker saa at sige i et Øieblik. Thi det forholder sig saaledes, at den lille Gjæringsvækker, der, som sagt, kun udgjør $\frac{1}{200}$ af hele Kjærnen, har den mærkelige Egenkab, at den ikke blot i kort Tid kan forandre hele Kjærnens Melstof til Sukker, men endog et 4—5 Gange saa stort Kvantum. Man har vel Lov til at studsse, naar man staaer ved Gjæringskarret i Brændevinsbrændierne og saa betænker, idet den jagte Uro og Brusning iagttages, at nu er der et Maskineri i Gang, som laver Sukker. Maskinen drives ikke ved Damp eller trækkes af Heste, nei, Naturen har sin egen eiendommelige Kraft til at omdanne Stofferne, nemlig Gjæringen. Det er altsaa ikke saa underligt, at vore Videnskabsmænd gjerne vilde aflure Naturen den Hemmelighed, hvad der er den egenlige Drivekraft ved de os mest bekendte Gjæringer. Man har saaledes tidligt lært at kjende Resultaterne, f. Ex. at Mel kan ved Gjæring forvandles til Sukker, dette igjen ved Gjæring omdannes til Spiritus, men Spiritus ved Gjæring igjen til Eddike osv. osv.; men denne Kundskab er ikke tilfredsstillende for os; thi det er ikke nogen Vanskelighed for os at foranlebigde eller indlede en Gjæring; Vanskeligheden er at gjøre sig til Herre over den. Vi have jo nemlig set, at der forekomme saa mange forskjellige Slags Gjæring, og derved løbe vi netop Fare for, at den ene Slags Gjæring ikke blot kan afløse den anden, men

udvikle sig samtidig i samme Væske. Derved udsættes man for den Risiko, at Produktet ødelægges eller forkludres, efter som den falske Gjæring ikke kan standses, uden at den sunde Gjæring ogsaa bringes til Lavshed.

Al stor Vigtighed er det derfor, om den rette Grund og Aarsag til al Gjæring kunde eftervises. For at naa dette Maal, har der altid været gjort mange Forsøg og opstillet mange Slutninger og Paastaande. Her skal nu korteligen ansføres, hvorledes Theorierne gjennem Tiderne have afløst hinanden indtil vi staa ved Nutidens Anskuelse.

En Hollænder, Leeuwenhoek, det var i Slutningen af det syttende Aarhundrede, iagttog Smaakugler i Vl. Han undersøgte disse og fandt, at det var smaa Gjæringsvækker, hvorfra han drog den Slutning, at disse Svampe stode i nær Forbindelse som Aarsag til eller Virkning af Gjæringen. I Aarene 1836 og 37 gik Schvan nærmere ind paa denne Ide og søgte plannæssig at udfinde Gjæringens Aarsag. Han antog, at Svampenes Sporer fandtes som usynlige Kim i selve Luften, og at den raadne Gjæring fremkaldtes paa samme Maade ved usynlige Infusorier. Naar han derfor udgødede Luften eller filtrerede den gjennem Bomuld, udeblev Gjæringen. I Aaret 1843 fremkom Liebig med en ny Theori. Han forkastede Meningen om Organismer og antog et Ferment eller en Gjæringsvækker, en kvælstofholdig, ægghvideagtig Substant, der allerede var i Gjæring eller Opløsning, men havde den særegne Evne, at kunne forplante denne Tilbøielighed som et Smitstof til andre Gjæringsmaterialer. Denne Anskuelse er senere bleven forkastet af den franske Kemiker Pasteur, der paany fremdrog Schvans Erfaringer og godtgjorde deres Rigtighed. Han viste, at Modskætning til Liebig, at det ægghvideagtige Stof, hvilket denne antog som Gjæringsvækker, kun tjente som Næring for de organiske Væsener eller Svampe.

Den ny Theori kom da til at vise hen paa, at Gjæringsvampene (hvoraft man allerede kjende mange forskjellige Slags) under deres saakaldte Vandedræt optager Ilt og afgiver Kulsyre og have den særegne Evne, at de ogsaa optage den bundne Ilt, som findes i det i Gjæringsopløsningen tilstedeværende Sukker, hvilket under denne Proces opløses i Alkohol, Kulsyre og nogle saa pEt. Narsyre og Glycerin. Svampene begynde strax at formere sig ved en Art

Knopfydning, men bevirker først Gjæring, naar de ikke have Udgang til fri Ilt fra Luften, og henvises til at leve af den bundne Ilt i Sukkeret. Under denne Optagelse af bunden Ilt, mente Pasteur, at Spampene baade formere sig, levede, og samtidig dermed og betinget deraf indtraadte Gjæringen.

Botanikeren Brefeld er traadt op mod Pasteurs Theori, idet han beviste, at Spampene ikke kunne vøge og formere sig uden fri Ilt, og ved mange Kjendsgjæringer har han bevist, at for at vøge, kræve Spampene fri Ilt, men for at leve kunne de nøies med bunden Ilt, og kun i denne sidste Tilstand fremstaaer Gjæringen, ibet Smaakuglerne hæve sig som et Forløb af Planten paa at stige op til Overfladen for at faa fat i den fri Ilt, altsaa kun en Kamp for Tilværelsen. De Gjærsceller, som ikke naa den fri Ilt, vedblive at frembringe Kulhydrater ved Spaltning af Sukkeret, ligesom om de vidste, at dette er deres eneste Frelse. Efterhaanden blive de udmattede og tilsidst maa de aftræstes og dø. Altsaa forholder det sig saaledes, at enhver Mangel paa fri Ilt giver Gjæring, enhver Tilstrømning giver Liv og Spirer. Det er forstaaeligt nok, at Gjærings-spampene, som enhver anden Plante, for at udvikles kræver fri Ilt; det er en mærkeligere Erfaring, at Gjæringen først opstaaer, naar Organismens Væxt er standstø og Planten nærmest er henvist til en Art Sultejøde.

Saa vidt har altsaa Vidensstaben ført os indtil dette Dieblis, og naar vi brygge Mjød, maa vi søge at tage os disse Erfaringer til Rettefnor. Spørge vi nu f. Ex., hvilke Betingelser maa være tilstede, for at en en normal og virksom Gjæring kan sættes i Værk, da pege vi paa fire nødvendige Forudsætninger: Vand, Luft, Temperatur og Ferment. Udelukke vi Vandet af en Gjæringsmasse, maa Gjæringen standse. Naar vi nedlægge vort Kjød i Salt og Salpeter, da er det, fordi disse Stoffer skulle trække Vandet til sig og derved forhindre Gjæring eller berøre Infusoriernes Betingelserne for at leve. Af samme Grund anvende vi Sukker ved Nedhyllning af Frugter, thi Sukkeret drager ogsaa Vandet til sig. Gjæringen forebygges ogsaa, naar vi udelukke Luften eller fremkalde en Temperatur, hvor intet Dyreliv eller Planteliv kan trives, f. Ex. ved høie Kuldegrader eller Røghede. Udelukke vi endelig Fermentet, som overfører Livet, maa Gjæringen ogsaa

udeblive, og dette Liv kan dræbes f. Ex. ved Klor, Svovlsyre, Arsenik, Sublimat, Robbervitriol, Jernvitriol, Allun, Garvestof, Kreosot, Salicylsyre osv., altsaa tilbels en Mængde farlige Giftstoffer.

Den praktiske Side af Sagen maa imidlertid ogsaa snart føre os til det Spørgsmaal, om vi nu efter de almindelige Forskrifter for Mjødbruggingen efterkomme endel af disse theoretiske Forholdsregler. At fordriste sig til herpaa at give et benægtende Svar, vilde vel være lidt voveligt, thi vore gamle Mjødbruggere, som maaske endog have modtaget Præmie for deres Produkt, ville maaske derved komme i Garnis. Og dog træder man vel ikke Sandheden for nær, naar man siger, at den trods de Forbedringer eller Fremskridt, der i de sidste Aar synes at være gjort med Hensyn til Mjødproduktionen, saa vil man let med lidt Erfaring i Faget kunne paavise Mangler ved ethvert af de fremstillede Produkter: Magerheden, Sparommeligheden med Honningen, er en almindelig Mangel. En falsk Gjæring enten i den første Periode eller som Følge af Magerheden, giver sig ogsaa stadig tilkørende. Det er overhovedet ikke let at forefinde et Mjødprodukt, hvor man kan sige, at den rene usofalstede Mjødsmag er tilstede, saa at Produktet heldigt har gennemgaaet alle Stadier, og det er desværre kun lidet opmuntrende at arbejde hen til just et udmærket Produkt, fordi det ikke i Handelen betales efter nogen tilsvarende Værdi. Mjøden maa nemlig mindst have 2 Aar for at lagres, og dette er saaledes ikke blot en langvarig, men tillige en vanskelig Akt. Mjødens Gjæring synes nemlig fuldstændig at svare til den udviklede Theori. Man hører gennem 2 Aar Gjærsvampens Brus og Arbeiden opefter for at skaffe sig frisk Luft til Udvikling; dette bør forebygges i det sidste Aar. I den første Periode maa man hurtigst muligt sønke sig de rette Gjærsvampes Udvikling, og dette kan man i Regelen opnaa uden Fare for en sig indsneltende uren Gjæring, naar den fuldstændigste Renlighed har været iagttaget og naar til dette Diemed Røgningen er udjort i fornøden Grad og med fornødent Hensyn. Thi det maa kaldes en Fordom, naar man koger efter Klofleslet uden at tage et fornødt Hensyn til de Grunde, hvorfor man koger. Man koger naturligvis for at befri Mjøden for en for stor Mængde kvælstofholdige Stoffer, som give Gjærsvampene

for frodige Livsbetingelser og let indeholde urene Stoffer, der give usunde Svampe eller maaſte endog Infusorier Livsbetingelser. Rogningen maa derfor fortjættes til Njøsden er klar, og dette Punkt kan den erfarne Njøsdbrygger i Regelen naa paa en kortere Tid end 2 Timer.

Men naar man altsaa ikke behøver at ængste sig saa meget for Gjæringen i det første Aar, saa er det nødvendigt at tage de fornødne Hensyn i det sidste Aar; thi efter denne Tid maa en god Njød være aldeles holdbar og fæsfri. Vil man altsaa overveie, hvor langt et Tidsrum der forløber fra selve Njøsdbrygningen til Njøsden fulde Udvoikling og Modenhed, da kunde et vellykket Produkt kunne gjøre Forbring paa en ikke ringe Værdi. Men Njøsden's Pris staaer jo, som bekendt, i et Misforhold i den anførte Hensende. Stal Njøsden hævede sin Blads under Konkurrencen med de mange andre spirituose Drikke, da maa der tages andre Midler til Hjælp; naar dette sker, er der Naab om, at Hømingsproduktet endnu kan komme til sin Ret. Herom kan dog maaſte senere blive forhandlet.

Nammer eller Vinde?

Der er nu allerede gaaet en lang Række af Aar, siden Berlepsch opfandt Nammen, og dog er Striden om hvad der er bedst, Nammer eller Vinde, endnu ikke ført tilende, idet mange af de dygtigste Bialvere, deriblandt Dzierzon selv, endnu stadigt foretrækker Vindene. Det vil derfor ikke være uden Interesse endnu engang at belyse dette Spørgsmaal.

Vindene have det Fortrin at være simple og billige. Det er af stor Betydning for dem, mindre bemidlede Bialver, at han, med ringe Betsøfning og i kort Tid, selv kan forfærdige sine Tavlebærere. Noget stor Nøiagtighed behøves ikke; naar blot Vindene gaa villigt i Fugerne eller paa Listerne samt ere forsynede med passende Frempring (Dorer eller Stifter) og ere stærke nok, fordres ikke mere. Endvidere have Vindene det Fortrin, at man lettere kan børste Bierne af de derpaa byggede Tavler, da der ikke, som ved Nammerne, findes Skjulesteder for Bierne mellem en ikke fuldt udbygget Tavles Kant og Nammens Sideslykker eller Underdel, men især roses dog Vindene fordi Bierne bygge Tavlen fast til Stabets Vægge og derved gjøre Stedet lunere om Vinteren, hvad der er af den

allerstørste Betydning. Derimod have Vindene den Ulempe, at en tung Hømingsstavle let brækker af dem, naar Tavlen holdes lidt skjævt, og at den lettere gaaer itu under Udslængningen. Denne Ulempe er dog paa en findrig Maade afhjulpen af Fotograf Vorbeck i Hølstebro, idet han forsyner Vinden med en nedhængende tynd galvaniseret Jerntraad, høiet ligesom en Namme, hvorfor ogsaa denne Tavlebærer har faaet Navn af Traadrammen. Denne Traad bygges ind i Tavlen og forhindrer derved en lang og tung Tavle fra at brække af, samtidigt med, at Betsøfningerne og Arbeidet med at anbringe denne Traad ere yderst ringe. Men Fastbygningen til Stabets Sider har ogsaa sine Ulemper. Alting skal først stjaeres løst for at kunne faa Tavlen ud, og derfor er et Stabe med Vinde senere at behandle end et godt Kammeſtade, og da man tillige herved har meget Hømingsmøreri, bliver man befværet af Kobbier og har et ubehageligere Arbeide.

Kammerne have ikke disse Mangler. Man kan uden Stade have Tavlerne meget lange og tykke, og ved Udslængningen behøver man ikke at være meget forsigtig; men de ere dyrere. Et Stabe med Berlepsch-Nammer bliver mindst 1 Krone dyrere end et Stabe med Vinde. Hertil kommer, at Kammerne maa være forfærdige med den største Nøiagtighed; ere Sideslykkerne fjernede mere end $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ " fra Stabet, udbygge Bierne dette Rum, saa at man atter nødsjages til at bruge Kniven, og er Afstanden mindre end $\frac{1}{8}$ ", faststiktes Nammen, saa at man ofte ikke kan faa den ud uden at den sønderbrydes. Herpaa er der dog ogsaa raadet Bød ved Dathes Masſinrammer. Naar man kun har de fornødne Lister, som man billigt kan lade sig forfærdige af den rette Brede og Tykkelse i et Træ- eller Jinerſkjæreri (de behøve ikke at høvles), kan man selv affkære de nøiagtige Længder i et Skjærelad og sammenflaa disse med Traadstifter i en Nammeform; Dorerne erstattes af indslagne Afstandsſtifter. De paa denne Maade forfærdige Kammer ere meget nøiagtige, lette at lave og forholdsvis billige. En udførlig Beskrivelse af disse Kammers Forfærdigelse findes i Bojsens „Anvisning til Bialv“. Kammerne have altsaa ved Siderne et tomt Rum, som tillader Luften at cirkulere, og dette er Hovedgrunden, hvorfor Mange forkaſte Kammerne. Men er denne Indvending ogsaa begrundet? Jeg troer det ikke; lad os engang undersøge

Sagen lidt nøiere. Man vil bemærke, at Bierne, naar de bygge paa Vinde, sjældent helt udbygge Tavlen til Siderne, men kun hefte den fast vift og her, og i et saadant udbygget Stade er der da omtrent ligesaa megen Luftcirkulation som i et Ramme-stade, men selv om Tavlen er helt fastbygget, kan Luften trænge igjennem, thi Bierne maa kunne passere fra den ene Tavle til den anden, og de gjøre derfor flere Huller midt igjennem Tavlerne, hvilket de i Reglen undlade at gjøre, naar de bygge i Rammer, da her er sørget for den nødvendige Passage. Jeg troer desuden, at dersom disse Mellemrum vare naturstridige, vilde Bierne snart udfylde dem, hvad de jo, som anført, ogsaa gjøre, naar Mellemrummet er for stort. Og hvad siger nu den bedste Læremester, Erfaringen? Den viser, at naar man sørger for gode, lune og veludstoppe Stader, forsynede med kraftige Folk og tilstrækkeligt Honningforraad, overvintret man Bierne særdeles godt i Ramme-stader, ligesaa godt som i Stader med Vinde. Min Mening er derfor, at Spørgsmaalet om Rammer og Vinde kun er et Pengespørgsmaal. Er man nødt til at vende Skillingen to Gange i Haanden før man giver den ud, da bør man vælge Vinde eller hellere Traadrammer, men behøver man ikke at tage dette Hensyn, da ere velforarbejdede Rammer absolut at foretrække, ja ved nogle Stader, f. Ex. Bøilestadet og Nielsens Patentstade, aldeles uundværlige.

Lægermester Bruun bragte i sin Tid saakaldte Halvrammer i Forflag. De bestode af en Tavlebærer og kun et Sideslykke og skulde indhænges med Sideslykkerne skiftevis til højre og venstre. Served skulde vindes et varmere Vintersæde, idet Tavlerne bleve fastbyggede til Stadet, skiftevis til højre og venstre, medens tillige Tavlen fik større Styrke, end ved Brugen af Vinde alene, men da man alligevel skulde bruge Kniven, have disse Halvrammer, som desuden altid blive betydelig dyrere end Vinde, aldrig haat nogen rigtig Fremgang, og ere nu, siden Opfindelsen af Traadrammen, bleve aldeles overflødige.

Dette er hvad jeg har at sige om de forskellige Tavlebærere. Dersom imidlertid Nogen skulde finde, at jeg har uret i et eller andet Punkt, vilde det glæde mig at blive imødegaaet, da det ikke er mig om at gjøre at beholde Ret, men kun om at faa Sandheden frem.

S. Wiehe.

Spørgsmaal

til Bedømmelseskomiteen ved Udstillingen i Kolding.

Hvorfor blev R. Pedersens Stader og Redstaber faa totalt forbigaade ved Bedømmelsen?

K.

Den 14de danske Landmandsfor- samling i Svendborg 1878.

Den forberedende Komite for den nævnte Forsamling holdt sit første samlede Møde i Svendborg den 30te August og bestemte, at den 14de danske Landmandsfor-samling skal afholdes i Svendborg fra Tirsdagen den 2den til Lørdagen den 6te Juli 1878, begge Dage inklusive. Udstillingen vil omfatte Tillægsdyr, Slagtedyr, Redstaber og Maskiner samt Produkter af Agerbrug, Meieri, Skovbrug, Fiskeri, Bialv og andre i Forbindelse med Agerbruget staaende Tilværinginger. Den detaillerede Plan for Mødet vil udkomme i Begyndelsen af December og vil da kunne faaes hos Forsamlingens Provindskommisærere og i dens Bureau, Prindsens Palais, Kjøbenhavn. K.

Bekjendtgjørelser.

Caffelmjød,

belønnet med
1ste Præmie

ved sidste store
Bialverudstilling

faaes a 80 Ore pr. Flaske og 40 Ore pr. halv Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede; forsendes mod Efterkrav; Emballage beregnes billigt og erstattes ved Tilbagejendelse.

Udsalg: Urtekræmmer **Fritz Lassen,**
Gøthersgade, 343, Hjørnet af St.
Grønnegade, Kjøbenhavn. K.
Rosenvinge,
Ribe.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlereforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Lyborg.

Nr. 11.

November 1877.

11te Aargang.

November.

Bierne ere nu ved at gaa til Ro; kun paa enkelte smukke Solskinsdage komme de frem, undertiden endoglaa med stor Livlighed. Man maa paa ingen Maade søge at forebygge flige Udflugter.

Alt maa nu indrettes til Vinterperioden og der maa gives nøie Agt paa, at Staderne ere vandtætte, staa faste og at de tomme Rum blive udfyldte med Straa. Fodringen maa nu helst være tilendebragt og Staderne maa nu have Forraad til April, da Fodringen atter kan paabegyndes. Der maa have Tilsyn med Staderne, at Mus ikke tage Ophold under Taget eller Salmhætten, og der maa opstilles Fælber, hvis der viser sig Tegns paa deres Nærverelse. Glem ikke at sørge for Lø for Bierne, hvis det ikke allerede er sket. De lange Vinteraftener ere nu for Haanden, og for Biavleren er der fuldt op at gjøre; nu er der Tid til at gennemlæse Bøger og Tidskrifter, hvad der høves og hvad der kan skaffes tilveie. Biavlereforeningens Bibliothek er jo altfor utilstrækkeligt til at det kan naa ret vidt; det vilde jo være heldigere, om Kredsforeningerne holdt et Bibliothek hver for sig.

Der kunde jo ogsaa i Vintertiden holdes Aftenmøder, i Righed med hvad der holdes i andre Foreninger. En stor Del af de nyere Biavlere vilde vist glæde sig ved at høre Foredrag eller Oplæsning af Afhandlinger om Biernes Naturhistorie. For de Biavlere, der have mange andre Ting at tage vare, gives der jo ikke anden Tid hertil.

Skulde der være Kredse, hvor der ikke findes

Medlemmer, der ville paatage sig at holde Foredrag, tilraades det at oplæse Artikler af Tidskriftet eller af Bøger og da lægge disse til Grund for en Forhandling. Det bringes i denne Anledning i Erindring, at de ældre Tidskrifter faaes for 50 Ore pr. Aargang.

Det er jo ogsaa nu paa rette Tid at samtale om de Forandringer og Forbedringer, der bør foretages ved Fabrikationen af Stader og Redskaber, som man agter at forfærdige eller forskaffe sig i Vinterens Løb.

September

Maaend bragte vel nogle Dages godt Veir, men Trækket var allerede forbi og Aarets Høst affluttet. Hvad der kunde ventes af den Mængde Regn, Blæst og Kulde, som har karakteriseret Aaret, er ikke udebleven. Høsten er ringe og Hømningen knap i Almindelighed; der er imidlertid ikke saa faa Undtagelser og der gives Biavlere paa Sjælland, der have avlet ganske godt. Enkelte Biavlere have beklaget, at de af det gode Veir i Juni lod sig bevæge til at høste formegen Hømning; Andre beklage, at de have dannet formange Afleggere. Af Sværme, der ikke have Forraad for Vinteren, gives der en stor Mængde, og det er ligesom en Undtagelse fra Reglen, naar Nogen har en naturlig Sværm, der kan staa Vinteren over uden at hjælpes.

En ældre Biholder paa Fyen havde endel Sværme i Kuben, som han vilde sælge, og henvendte sig i den Anledning til flere af de nyere Biavlere. Han fandt ogsaa snart Kjøbere og affluttede Handel, stedse efter Bægt; men da

Tiden kom, at Staderne skulde afleveres til Kjøberne, vare Beboerne af flere Kuber allerede døde af Sult, og det Hele, der fandtes i den yndige, rummelige Kube, var et Par smaa Stykker tørt Vøj i Spidsen af Kuben, og Bundbrædtet dækket med døde Bier.

Saa, er Kubebiaflen aftaget i de senere Aar saa vil den iaar blive end yderligere reduceret. Nogle Kubebiaflere klagede i Sommer over, at Bierne ikke vilde sværme; men det var det bedste, der kunde hændes dem, og det var ligesom Bierne havde en Forudfølelse af, at der Intet vilde blive for dem at samle.

Honning: flydende og frystalliseret, dens Opbevaring og Bedømmelse.

Esaias Fleischer, der har skrevet en udmærket Bog om Bier i 1777, altsaa nu for 100 Aar siden, havde den samme Modbydelighed for Bislagteriet og den samme Interesse for at indføre en bedre Maade (Magasinbehandlingen), hvorpaa Honningen kunde høstes ren og uden at dræbe de flittige Arbeidere, som vor Tids rationelle Biaflere. Fleischer henviser endog saa til en ældre Skribent, Hervik, der havde de samme Anskuelser, og det hedder i Fleischers Bog, Side 619: „Den samme Klage herom, som vor gamle Hervik førte over den slette Maade, paa hvilken hans Tids Folk (1649) behandlede Honning og Vøj, kan vi med Villighed endnu føre; man dræber et Stade med Svovlbamp, masse derpaa Honning og Vøj tilligemed de døde Bier og deres Giftblærer samt al den Urenlighed, som der er i Kuben af Dm, gammelt og skimlet Blomstermel, ja ofte forraaden Yngel og Vøjtager bejubede af Biernes Durkløb, Alt tilsammen i en Masse, og deraf udpresses en Honning og omsider et Honningvand, som man bruger til Mjød“.

Man skulde nu tro, at efterat der har været arbeidet derpaa i over 200 Aar, maatte man være naaet til Maalet; men nei, det er vi langt fra, vi ere endnu kun naaet Halveien, eller rettere: endnu har kun næppe Halvdelen af Danmarks Biaflere forladt den gamle forfæstelige Glenbrian. Den største Halvdel bruger den samme Maade at indvinde Honning paa, som Hervik, Fleischer, Næraa o. Fl. advarede imod. Den rationelle Biafler er imidlertid ikke alene naaet det dengang tilføjede Maal, nemlig at høste Honningen, uden at dræbe Bierne og

mase Altting sammen; men han er naaet langt videre.

Bed Hjælp af den bevægelige Tavlebygning er han istand til at høste Honning af visse, bestemte Planters Blomster. I dette Diemed tager han, saasnart han mærker, at Bierne begynde at søge den Blomst, hvoraf han vil samle, alle Tavler, hvori der er Honning, ud af Honningrummet og der indsættes andre, eller Honningen udslænges af de fyldte og de indsættes atter. Saasnart Trækket paa den Blomst, hvoraf der høstes, aftager (endnu førend det ophører), udtages alle Tavler og Honningen udslænges.

Det er ganske vist ikke muligt at samle Honning af hver enkelt Slags Blomster for sig, da der af de Blomster, hvoraf Bierne søge Næring, fremkomme flere samtids, og kun til enkelte Tider og paa enkelte Steder fremkomme Blomster af samme Slags i saadan Mængde, at Biernes Hovedindsamling kan siges at ske fra disse.

Af saadanne Planters Blomster ere her i Landet de mest bekjendte: Ynglen, Boghveden, Linden, Hvidkløveren, Algerkaalen, Napsen o. fl. Af Frugttræer kan ogsaa samles en udmærket Honning, men den kan kun samles af flere forskellige Slags Frugttræers Blomster.

Det Spørgsmaal kan nu opkastes, om det har nogen Betydning saaledes at indsamle Honningen af forskjellige Blomster, og hertil maa sandsynligvis kunne svares Ja. Forskjellen paa Vegetationen og, som Følge deraf, ogsaa Forskjellen paa Honningen er i vort lille Land ikke ubetydelig, men den er jo andre Steder langt større. Saaledes hedder det i „Elsassische Bienen-Züchter“ om Biaflen i Abbyssinien: „Man høster der Honning tre Gange om Aaret, gjennemsnitlig 48 Pbd. af hvert Stade. Honningen, som høstes i November, er lysgul og af en meget stærk bitter-lød (süs bitterlichen) Smag; den, som høstes i Februar, er mørk, og den, som høstes i Juli, er hvid. Honningens Smag og Udseende er altsaa forskjellig efter de forskjellige Blomster, hvoraf den er samlet, og det formenes at være rigtigt, hvor der gives saadant Træk, at det med Visshed kan siges, at det afgiver Hovedindsamlingen, at samle den særskilt for sig, da det maasse kan have Betydning baade med Hensyn til Opbevaring og Anvendelse. Den ene Slags har Egenstaber, som den anden mangler, og man hører allerede Honningen efterspørges af bestemte Blomster; saaledes er Lindehonningen meget efterspurgt iaar, vel nær-

mest paa Grund af, at der kun er avlet ubetydeligt. Honningen høstes, af hvilkenformhelst Plantens Blomster den end er samlet, i Almindelighed i flydende Tilstand og bliver efter kortere eller længere Tids Forløb fast, men denne Fasthed er meget forskjellig.

Tidligere ansaaes Honningen at være færdig som Handelsartikel, saasnart Bierne vare dræbte og masede godt omkring in mellem Honning og Vov m. m.; afløben Honning var da en underordnet Artikel, hvoraf der ikke gik meget i Handelen, men en stor Del Biavlere lod noget Honning løbe fra Massen, førend den sendtes til Mjødbruggeriene. Den rationelle Biavler anser nu ikke engang Honningen for færdig som Handelsvare, saalænge den er flydende; man vil have den fast, og naar den skal kaldes god, maa den ikke være storfornet, krytalliseret, men fin som Smør. Dette opnaaes ikke altid, selv med den smukkeste og klareste, flydende Honning, men den bliver undertiden fornet og med en flydende Masse oven i Beholderen.

Det er altsaa saare let at tilberede en smuk og klar, flydende Honning, men derimod er der flere Vanskeligheder at overvinde, for at faa Honningen fast og saa fintfornet, at intet Korn mærkes, og ved at opbevare den, uden at den gaaer i Gjæring. Det kommer ganske vist til dels an paa Honningens Bestanddele, paa Høsttiden og paa Høstmaaden, men det kommer ogsaa an paa Opbevaringen. Opbevaringsstedet maa være tørt og helst in mellem 5 og 10 Graders Varme. Kruffer og Glas, hvori der opbevares Honning, maa være godt overbundne med Vovpapir, og er det maaste at foretrække, at lægge Vovpapiret umiddelbart ovenpaa Honningen og hælde et Lag smeltet Vov ovenpaa Papiret. Antere eller Lønder maa være godt tilspundede. Men selv om disse Regler ere nok saa godt iagttagne, hænder det dog ikke sjældent, at Honningen ikke bliver saa smuk som man ventede.

Vi komme nu til det sidste Afsnit af Artiklen, nemlig om Bedømmelsen, og det er vel berettiget at spørge: Hvorefter bedømmes Honning paa vore Udstillinger?

Efter hvad der kan skjønnes er Honningen ved vore sidste Udstillinger bedømt efter Farven, og den hvide synes at have havt flest Talsmænd for sig, da den jo nemlig ved de to sidste Udstillinger har vundet størst Anerkjendelse.

Det er ikke af alle Planter, at Honningen er hvid, thi i saa Fald maatte det jo være

Urenlighed, der gjorde den gul, brun osv. Nei, Honningen af en Plante er hvid, af en anden gul, af en tredje brun osv. Lindehonningen kan vel anses for vor kraftigste og bedste Honning, men den bliver aldrig saa hvid som Honning af Frugttræernes Blomster, og dog kan den være lige saa fri for Urenlighed som denne.

At den hvide Honning ikke altid er den bedste, fremgaaer af Følgende:

Paa Biavlerforeningens Udstilling i 1876 i Odense kjøbtes nogle Glas af den smukke, hvide Honning, der var tilkjendt 1ste Præmie. To af disse bleve tillige med flere andre Slags Honning opbevarede paa et tørt og passende Sted, men i April Maaned vare de gaaet i Gjæring, saaledes at endel af Indholdet var gaaet ovenaf Glassene, medens de andre Glas alle holdt sig godt. Det er aldeles afgjort, at det ikke var Opbevaringsstedets, Glassenes eller Overbindingens Skyld, men at det var Honningen af Frugttræblomster, der var mere tilbøielig til at gaa i Gjæring end de andre Slags.

Skjøndt det jo vel egentlig er rigtigt, som flere Biavlere sige, at Honningen bedømmes efter Smagen og ikke efter Farven, saa formenes det dog at være tilraadeligt ogsaa at tage Synet til Hjælp ved Bedømmelsen, men i saa Fald maa man kende de forskjellige Honningforters Farve for at kunne afgjøre, hvorvidt der er Urenlighed i den Honning, der er noget gulagtig eller brunlig.

Man kan ogsaa prøve Honningens Kræfter ved at opløse et ligestort Parti Honning i et ligestort Glas Vand og da maale Graderne med en Sukkermaaler; det er allerede prøvet at sammenligne Lindehonning med Foraarthonning, men denne viste sig at indeholde mindre Sukker end hin.

Den retferdigste Maade at bedømme Honning paa ved Biavlerforeningens Udstillinger maa jo være at give den Fortrinnet, der svarer bedst til hvad den er angiven for at være og iøvrigt er bedst behandlet; thi at klassificere den efter Farve eller Sødme, er jo det samme som at udelukke Størstedelen af Landets Biavlere fra at konkurrere til Præmie, eftersom Helebiavleren ikke kan frembringe hvid Honning, og den Biavler, der har sit Hovedtræk i Foraaret, ikke kan faa saa kraftig Honning, som den, der har sit Hovedtræk af Lind osv.

Men for at anvende denne Regel, maa vel en

stor Del af os Bivavlere erkjende, at vi mangle
nøiere Kjendskab til vort Hovedprodukt, thi man
maatte jo, i dette Tilfælde især, have nøiagtigt
Kjendskab til Honningen af ovennævnte Planter,
hvoraf der ved Udstillingerne i Reglen findes
Prøver til Bedømmelse.

Den 9de almindelige danske Bivavlsudstilling, Foreningsraads- møde og Diskussionsmøde i Kolding.

Ved Bivavlsudstillingens Foredrag og Diskus-
sion den 22de September bleve følgende Gæmner
indlebede og diskuterede, efterat Redaktør Kon-
rad Jørgensen af Kolding var valgt til
Ordstyrer: 1) Hvorledes sker Overgangen lettest
og fordelagtigst fra Kubebiavl til Vol med Mo-
bilbygning (bevægelige Tavler)? Dette Spørgs-
maal indlebedes af Formanden, Overdrifts-
inspektør Møller omtrent saaledes: Overgangen
fra Kubebiavl til Bivavl med bevægelig Tavle-
bygning kan udføres paa flere Maader: a) ved
naturlige Sværme, der indfanges og anbringes
i de ny Kuber, hvilken Maade vel er den
simpleste, men ikke kan anvendes vilkaarligt og
derfor undertiden bliver noget langvarig; b) ved
Udtrømning. Naar et Stabe er inodent til at
sværme, kunne Bierne aftrømmes; dette sker
saaledes: Ruben tages bort fra Standbrættet
og føres noget bort fra Staderne, efterat man
har sat en tom Kube paa dens Plads; den
vendes derpaa og sættes paa Spidsen i en dertil
passende lille Kasse, en tom Kube sættes ovenpaa,
saaledes at Abningerne slutte sammen og et
passende Stykke Lærred bindes om Sammen-
føiningen, saa at Bierne ikke kunne komme ud;
derpaa begynder man at banke ganske let paa
den underste Kube fra neden af, bedst med et
Par smaa Stokke, man holder lidt op og lytter
efter om Bierne begynde at kravle op i den
tomme Kube, og begynder da igjen; efter omtr.
10 Minutters Forløb ville Bierne have samlet
sig i den øverste Kube, denne tages nu fra og
sættes paa et Stykke sort Løv, hvor de fra Bi-
dronningen faldende Eg snart vil vise, om hun
er fulgt med, og de aftrømmede Bier behandles
da som en Sværm, der dog flyttes ¼ Mil
bort; er Dronningen ikke fulgt med — thi For-
søget kan mislykkes — sættes Ruben paa sin
gamle Plads; c) man kan indespærre Dronnin-
gen og dels fra dette Stabe, dels fra andre

afbørste endel Bier, indtil man faaer samlet saa
mange som en almindelig Sværm, der da an-
bringes i det ny Stabe, hvor der helst indhænges
et Par om endog tomme Borgfager, Stabet
flyttes et Stykke bort fra Bistanden og Dron-
ningen lukkes ud efter 1—2 Dages Forløb; d)
enten ovenpaa Ruben eller under denne sættes
en Kasse med bevægelig Tavlebygning, og naar
Bierne have bygget den fuld og man ser der
er Angel, kan den tages fra med Bier og det
Hele, flyttes noget bort og vil da danne et
selvstændigt Stabe. Woldsen, Fønirborg,
indrømmede, at det vel kunde udføres paa en
af disse Maader, men han vilde dog helst befolke
sine ny Staber med Sværme. Netop naar
Sværmen er moden til Afgang, er Uglægningen
mindre rigelig og det bliver da vanskeligt at
forvisse sig om, at Dronningen er fulgt med
ved Aftrømningen. Mislykkes Aftrømningen,
foraarfager den Stabe paa Stabet. Andersen,
Nyborg: Naar man har Tavler nok at hæn-
ge i Kassen, der sættes under, bygge Bierne let ind
i den; at danne Sværme ved at tage Tavler fra
forskjellige Staber, saakaldte Afleggere, er ei heller
vanskeligt, naar man iforveien har Staber med
bevægelig Tavlebygning. Saa tidligt som muligt i
Forsæret at danne Konstsværme, er heldigt.
Larsen, Nyborg: Afleggerkuben bør helst an-
vendes efter første Sværm, da derved Efter-
sværmen undgaaes og Bierne ei heller ere saa
tilbøielige til at bygge Dronevog; Ruben stilles
først fra næste Aar. Aagaard, Jedsleb, sluttede
sig til den sidste Taler; han havde dannet Af-
leggere paa denne Maade. Bruun, Tjæreborg,
beklagede de dzierzonske Rubers høie Pris, og
ønskede, at Bivavlerne vilde begynde med Kube-
biavl og senere gaa over til de ny Staber.
Ved at sætte en Kasse eller et Honningrum oven
paa Ruberne og tømme dette, kunde der høstes
et godt Produkt og lidt Færdighed læres, hvad
der dog var en Hovedsag, naar Bivavlen med
bevægelig Tavlebygning skal blive til noget.
Woldsen mener, at der gaaes lidt udenfor
Spørgsmaalet. Bruun: Kassen, der sættes
ovenpaa, kan behandles aldeles som et dzierzonsk
Stabe. Møller anser Udtrømningen for meget
let at benytte, flere andre Methoder forudsætte,
at der allerede haves dzierzonsk Bivavl. Nye-
gaard, Kolding: Alle de nævnte Methoder
kunne give et godt Resultat, men fordrer dog
nogen Færdighed; han vilde derfor tilraade at
formere ved at anbringe Sværmene i de ny

Stader og vedblive med Rubebiaulen indtil den fornødne Vælse og Erfaring var erhvervet. Uheldige Forsøg bringe let Methoden i Miscredit og Stader saaledes Biaulen. Barthmann, Hornslet, spurgte Larsen, om det med Sikkerhed kunde ventes, at Bierne efter den første Sværm ikke bygge Dronevog. Larsen: Ja, ved unge Dromninger bygges i Reglen intet Dronevog. — 2) Om Lovgivning med Hensyn til Biaul, indledeedes af Proprietær Woldsen, Føynborg. Han haabede at udtale et almindeligt Ønske, naar han opfordrede Biaulforeningen til at arbejde for en Revision af vor Lovgivning med Hensyn til Biaul, da det Lidet, vi havde derom i Christian den Femtes danske Lov, baade er forældet og høist utilstrækkeligt. Han vilde, at f. Ex. Dipest ligesaa vel som andre for vore Husdyr smittende og farlige Sygdomme sættes under offentlig, kyndigt Tilsyn; Lovgivningen burde sætte Regler for herteløse Sværms Indfangning, Gierens Ret til at fange og stikke sine Bier hvorjomhelst; med hvor lang Afstand fra Veien Bistader maatte opstilles, saaledes at Ingen derved kunde forurettes eller tage Skade, m. m. Møller: Dette Spørgsmaal var netop nu behandlet i Foreningsraads mødet og han haabede, at dette nok vilde føre til noget. Al den Lovgivning, vi have, stammer egentlig fra Valdemar den Stores Lov derom, som dog var fuldstændigere og bedre. Nyegaard vilde fuldt slutte sig hertil og paa det kraftigste henstille denne Sag til Bestyrelsen, som noget, der haardt trængte til at tages fat paa. — 3) Om Bistadernes Opstilling, indledeedes af Nyegaard, Kolbing, omtrent saaledes: Et af de Arbeider ved Biaulen, hvor der gaaes høist skjædesløst tilværks, er med Bistadernes Opstilling; kun altfor ofte ser man de almindelige Straakuber hensatte paa en flad Sten et Par Tommer høvet over Jorden og Kuben blot dækket med en Græs- eller Lyngtørv, sjældent klines de ordentlig til; at Bierne ved en saadan Opstilling ofte mislykkes, maa mindre forundre os, end at det i det Hele taget er muligt, at Bierne kunne leve paa den Maade. Insekter og alle Slags Udsi have let Afgang til dem, og hverken mod Fugtighed eller mod den altfor brændende Sol havs fornøden Beskyttelse. Han vilde anbefale at sætte Kuberne paa løse Standbrædder, forfærdigede af gode, plathøvede Brædder, der hvilede paa to Lægter omt. 18—20 Tom. fra Jorden, dække Kuberne med gode Salmhætter og fast-

binde baade Kube og Hætte til Lægterne; Lægterne hæftes paa stærke Næle. Tilstrækkeligt Læ var steds en Fornødenhed for Bistaderne, ligesom at alle Ribser og Abninger, undtagen Flyvehullet, nøie holdes tilklinet med Ler. At Flyvehullerne steds vende mod Syd eller Sydøst, ansaa han for heldigst, da Bierne saa begynde at arbejde noget tidligere om Morgenen. At have et Bihus ansaa han for heldigst, om dette endog blot bestod af en Forlængelse af Husets Tag, hvorved der kunde dannes et Halvtag, hvorunder Staderne af hvilkensomhelst Form da opstilles. Selve Kuberne blive derved varigere og man kunde beskytte Staderne til enhver Tid baade for Regn og Sne. Beføstningen ved et Bihus af simpleste Form var saa ringe, at dette ikke kunde afholde Nogen fra Forsøget. Larsen, Nyborg, foretrak dog at have Staderne vendte mod Syd, navnlig for Behandlingen i de djærzoniske Stader. Maskinmester Wood, Nyborg, bemærkede, at Bierne i Jær hente Blomsteskøv om Morgenen og først samle Honning op ad Dagen. Begyndte de tidligere, holdt de ogsaa tidligere op. Nyegaard indrømmede Rigtigheden af det Første, men kunde af Erfaring forsikre, at Bierne opstillede mod Øst arbejdede ligesaa silbigt paa Dagen som andre Stader, der vendte enten mod Syd eller mod Vest. Lige frem brændende Sol paa Staderne kunde aldrig anses for heldig. Bruun mente, at naar der kun dækkes med gode seige Græstørv, var denne Dækning ikke saa ringe, naar blot Standbrædder o. desl. var i Orden. — Fra forskjellige Sider fremkom der mindre Udtalelser om den Retning, hvorimod Flyvehullet burde vendes, hvoraf det syntes at fremgaa, at dette Punkt just ikke har overveiende Vigtighed, naar Læ og øvrige Betingelser ellers ere heldige. — 4) Hvilke Erfaringer havs med Hensyn til Ventilation i Biholiger og hvorledes kan den tilveiebringes? indledeedes af S. Larsen, Nyborg, omtrent saaledes: En af Ulemperne ved de djærzoniske Stader, hvor der bruges Træ, er den, at de blive saa tætte, at den fordervede Luft og Fugtigheden ikke kan trække ud af Flyvehullet, hvorfors ogsaa Ragerne hyppigt skimle og forderves, om end Staderne staa nok saa tørt, noget, der ikke finder Sted i Straakuberne. Man har derfor ogsaa erkjendt, at Ventilation er nødvendig, men at anbringe en eller flere Abninger oven i Stadet giver Træk og Kulde, hvad der er ligesaa skadeligt. Det er derfor

prøvet at have et Hul i Dækket over Kammerne og stoppe dette med Saln, eller et Hul i Enden af Stadet, dækket med et Par Lag Saln. Salmen optager da Fugtigheden og der staffles Ventilation gennem Salmen. Dmtrent tre Fjerdedele af Stadets Vægt jordamper i Vintrens Løb; Uddunstningen er altsaa stor. Mølle: Tre Fjerdedele er ikke fordampet, men fortæret af Bierne og fordampet ved Vanddrættet. Ved Unglingen benyttte Bierne mere Eggeholdstof, ved Vanddrættet mere kulstofholdig Næring, de udaande Kulhyre og Vanddampe. Den varme Luft afsjøles paa Væggen i et Træstade, løber ned derad og bringer saaledes Fugtighed; jo stærkere Folk, des mere Uddunstning. Ofte om Sommeren blive Staderne for varme og Bierne pose; staffles der Ventilation, skulle de nok arbejde igjen; at dække over Løbleberne med Lærred, giver god Ventilation om Sommeren; Straastader have fornøden Ventilation gennem Straaet. Slet ventilerede Stader tære mere om Vinteren. La rfen har prøvet Hø, Vlaar og Høvspaaner til Udstopning, det blev Utsammen fugtigt; Salm holdt sig bedst. Bruun bruger Høstader; Binduerne i Enderne bestaa af Glasstrimler og der stoppes om Vinteren med Hø og Salm, der aldrig tager Skade af Fugtighed. Imellem Glasstrimlerne tilstrækkelig Ventilation Mølle: Sommerventilation er ligesaa nødvendig; at udslynge Honningen jævnlige staffer ogsaa Ventilation. — Dermed sluttedes Diskussionen, da Eiden var langt fremrykket, endsljøndt endnu et Spørgsmaal var anmeldt.

For hvem kan Biavl anbefales?

Ovenstaaende Spørgsmaal havde Underteg- nede fremsat til Diskussion ved Biavlsudstillingen i Kolding; Eiden blev for knap, saa at det ikke kom frem, hvorfor jeg skal tillade mig her at give en lille Udsigt over det, jeg nærmest havde tænkt at ansøre derom.

Biavl, Plantning og Havedyrkning høre efter min Mening sammen, og som Grundlag for det Hele betragter jeg Plantning; efterhaanden som Sandisen derfor vækkes og der plantes mere, navnlig omkring Gaarde og Huse paa Landet, som Beplantninger, blive Villaarene baade for Biavl og Havedyrkning bedre. Der vil da ogsaa blive plantet flere og flere Frugttræer og Frugtbuße, deraf vil igjen Biavl nyde For- del og saaledes blive mere lønnende; Dpmærk-

somheden derfor skal da nok vækkes, thi Inter- esen, 2: om der kan vindes Indtægt derved, — er og bliver dog stedse en af de mægtigste Drivkedre for vore Handlinger; jo mere løn- nende en Ting er, desto flere ville da ogsaa med Lyft og Sver kaste sig derover. Godt Væ og Træt for Bierne til Mærets forskellige Eider ere Hovedbetingelserne for Biavl, i Forbindelse med, at den drives efter rigtige Principer.

Biavl vil jeg ubetinget anbefale for alle Landboere i de bedre Egne, ja selv i de Egne, som vi anse for mindre gode for Landbruget, viser det sig dog, at Biavl endnu kan drives med Fordel. For den større Gaardeier er vel den Indtægt, som Biavl giver, at anse for ubetydelig, men desto større Betydning har Ind- tægten for alle Husmændene, og de burde aldrig undlade at drive Biavl, selv om de kun ere raadige over den Havedyrkning, hvorpaa Vistaderne kunne opstilles. Naar jeg dog alligevel anbefa- ler alle Landboere til at drive Biavl, da har dette yderligere sin Grund i Følgende: Overalt hvor Naturen er uberørt af Menneskets Haand, er der en passende Ligevægt imellem de forskellige Dyr, Fugle, Insekter osv., hvor Mennesket træder til, udrydder han hyppigt en eller flere Dyrarter, der hidtil have hjulpet til med at vedligeholde Ligevægten mellem de skade- lige og nyttige Dyr, og Følgen er da ofte, at f. Ex. skadelige Insekter i høi Grad tage Over- haand. Bierne ere ogsaa et af Naturens nyttige Dyr, et Led i Naturens store Husboldning, og det er ved utallige Erfaringer paavist, hvor stor Nytte de stifte ved Planternes Befrugtning, naar de flyve fra Blomst til Blomst og Plan- ternes Sædstøv hænger fast ved dem og saaledes føres omkring; man kan, uden at gjøre sig skyl- dig i nogen stor Overdrivelse, for mange Plan- ters Vedkommende sige: „jo flere Bier, desto større Frugtbarhed!“ Sulte alene deri ikke ligge tilstrækkelig Opfordring for enhver Land- bruger til at holde Bier? For Enhver, der har et aadent Die for Naturen, er allerede Betragtningen af disse smaa Dyrs Færd i høieste Grad underholdende og lærerig.

Mangen Kjøbstadsboer, der boer ved Udkan- ten af Byerne, kan med Held drive Biavl, saa at ogsaa for dem kunde Biavl anbefales. Med Hensyn til Nydelsen af Honning og Mjød, da taaler hverken Sukkeret eller de forskellige Drikke, der under Navn af „Vin“ bydes os, nogen Sammenligning dermed, hvad Sundheds-

hensyn angaaer. Frygten for Bistik kan og bør ikke afholde Nogen fra at drive Biavl; i værste Fald kan man jo beskytte sig med Handsker og Maske; iagttages kun den fornødne Nøilighed ved Biernes Behandling, ville Bierne sjældent eller aldrig stikke; et Bistik er da i ethvert Fald en Ubetydelighed ved Siden af de andre Goder Biavlen kan bringe. Altsaa lyder min Opfordring til Alle: plant rigeligt baade Læplantning og Frugttræer, bring Eders Haver i Orden og hold saamange Bier som muligt baade for Eders egen og Eders Medborgeres Skyld. Den Dag, da „det, der kaldes Vin“, kunde fortrænges af Mjød eller Honningvin, bør vi Alle i Sundhedens Interesse hilse med Glæde.

C. L. Nyegaard,
Kolding.

Biavlermødet

hos Husmand N. Andersen ved Selleberg den 12te August var meget godt besøgt og de Mødte viste stor Interesse for at gjøre sig bekendt med Biavlen med bevægelig Løvbygning, der saa at sige var aldeles ukjendt paa Egnen.

N. Andersen havde nogle Dzierzons-Stader og disse bleve nu grundig efterseede og der høstedes endel Honning.

Staderne vare Lavstader og en af de Tilstebeværende spurgte, om saadanne Stader kunde bruges?

N. C. Andersen, Nyborg, svarede, at de just ikke vare af den hensigtsmæssigste Konstruktion, men at de godt kunde bruges og at Stadets Form ikke spillede saa stor en Rolle, som det mange Gange hedder; en Hovedsag er det derimod, at Stadet er tæt, lunt og dog saaledes, at Vanddampene kunne dvinde bort, samt at det er bekvemt at fodre.

S. Larsen, Nyborg, henlede de ny Biavlere's Opmærksomhed paa Overvintringen og anbefalede indtrængende at dække Bierne med saadanne passende Gjenstande som Straa og Lignende. Han henviste til, at Staderne i Vinterperioden mistede meget af deres Vægt og da Bierne beholdt alle Ekstremiteter i sig, maatte det større eller mindre Vægttab foraarjages ved Uddunstninger.

H. Rasmussen, Fraugde, spurgte, om Bierne overvintrede bedst i Kuben eller Dzierzonsstader?

S. S. Wood og S. Larsen m. Fl. vare

af den Mening, at skjøndt Kuberne altid gaves Fortrinet som Overvintringsstade, vare Kasserne ligeaa gode, naar de dækkedes tilstrækkelig med Galm. Larsen fremhævede, at Kubestader ikke vare saa lette at forene, og han havde hos en Biavler set et større Antal Kubestader, der ikke lode sig overvintre, selv om de bleve fodrede, da Bygningen var saa ubetydelig, at der ikke var Plads til at affætte nogen Honning til Vinterføde.

N. Andersen anbefalede, at holde sine Bier godt i Lø og at dette kunde opnaaes ved at sætte et Gjerde af Ris, der vare huggede, medens Bladene endnu sad fast.

P. Jensen, Nonnebo-Birkende, beklagede, at han kun havde et Stade og det var visjerløst, men det var isvrigt et godt Stade. N. C. Andersen foreslog ham at kjøbe en lille Esterfværm og sætte til Stadet. Wood spurgte om Stadet var gammelt, om det længe havde været visjerløst og om der ikke fandtes Eg i Stadet. Det sikreste er at utromme begge Stader, indfange Dronningen og indespærre den i et Dronningbur, der sættes ind i det gamle Stade, hvor Bierne af Esterfværmen ogsaa strax sættes ind og Ruben beholder sin tilbiger Plads. Bierne af den gamle Kube slaaes helst ud paa et Lagen, et lille Stykke fra Ruben, og hvis der er en æglæggende Arbeidsbi, flyver den ikke med ind i Ruben, men forbliver paa Lagenet tilligemed nogle faa Bier, der kunne sættes ind til et visjerligt Stade, hvor den æglæggende Arbeidsbi da vil blive dræbt.

Larsen forklarede Afstromninger, saavel den aabne som den lukkede (se Maiheftet Pag. 35).

Lærer N. Jensens Kone fra Birkende ønskede at vide, om den underste Kube skulde borttages, naar alle Bierne vare gaaede op i den øverste.

N. C. Andersen vilde borttage Ruben, naar man ønskede Soerme, men lade den blive staaende, naar man ønskede at formere Staderne ved Deling.

Wood vilde lade Kuberne blive sammen for at give Plads for Yngel.

N. C. Andersen vilde dog i et Tilfælde tilraade at tage den underste Kube bort, navnlig naar den øverste var meget stor.

Wood vilde dog lade dem blive sammen.

Flere Biavlere ytrede Ønsket om at saa et Stade utrommet, men Tiden var saa langt fremrykket og Veirlyget saa koldt, og da N. C.

Underfen foreslog ikke at tage fat paa Udtrøningen, vandt dette Forslag Stemme flest.

J. Larsen gav derefter en Forklaring over Overføringen og J. S. Wood gjorde den Bemærkning, at Overføringen bør ske den 21de Dag efter Sværningen.

N. Hansen, Hundstrup, spurgte om Udstopning var at anbefale og om den ikke blev fugtig.

J. Larsen: Naar der er sørget for tilstrækkelig Ventilation; Dækbræderne af Straa, Gul i Døren, der udfyldes med Straa, og Fugtighed er ikke at befrygte.

Efterat Diskussionen var tilende, toges der atter fat paa Staderne i Haven, hvorfra der endnu blev høstet en hel Del Honning. Alle de fremmede Besøgende bleve derefter indbudte og bevarrede med Smørrebrød, Brændevin, Ol og Kaffe og Biavlermødet hos Husmand N. Underfen ved Selleberg overtraf Alles Forventninger i alle Retninger. Det var godt besøgt og der var en livlig Diskussion og en særdeles gæstfri Vært, hvem de Besøgende længe vil beholde i venlig Erindring.

Spørgsmaal.

Nr 15. Vides der noget Raad mod Myrer og Myrelus i Viggaarden? —g—

Nr. 16. Hvorfor blive tiltrædende Medlemmers Navne ikke mere offentliggjorte i Tidsskriftet? — (Det er dog mangengang meget nyttigt, at det ene Medlem veed hvor det andet er at træffe). —g—

Nr. 17. Beretningen om Biavlermødet i Nyborg (se Nr. 9, Pag. 69) foranlediger mig til at opkaste det Spørgsmaal, om Nogle har set en fra Marken hjemvendende med Honning eller Støv belæsjet Vi stikke? M

Svar paa Spørgsmaal Nr. 16.

En Fortegnelse over samtlige Medlemmer af Biavlerforeningen vil blive optaget i næste Hefte.

Erindringsliste.

Krebsforeningen Odense og Omegn afholder sit aarlige store Efteraarsmøde Lørdagen den 24de November, Estermiddag Kl. 3, i Industrieforeningens Lokale i Odense. — Alle Krebsens Medlemmer anmodes om ikke alene at give Møde, men det bringes i Erindring, hvad der

blev aftalt ved sidste Møde, at de indbyde Biavlerne i deres Nærhed til at følge med og endvidere opfordres de til at medbringe Gjenstande eller Prøver af Alt, hvad de mulig maatte have til Salg eller blot til Forevisning, det være sig Stader, Redskaber, Produkter eller hvadsombest Udret, der hører til eller staaer i Forbindelse med Biavlen. Ny Medlemmer optages og Kontingent for 1878 kan erlægges. Kl. 2—3 Forevisning af Gjenstande og Prøver. Diskussionsmødet begynder Kl. 3 og indledes med et Foredrag: „Biavlen for Diebliffet“, af Biavlerforeningens Sekretær. Kl. 5 forhandles Spørgsmaalet om et et lille Bidrag til Bestridelse af Krebsens Udgifter. Kl. 7 spises og Mødet sluttes forhaabentlig sent paa Aftenen.

Sunderup, den 25de Oktober 1877.

N. Hansen,
Krebsformand.

Krebsforeningen Uggeløse-Frederiksborg afholder Møde Søndagen den 16de December d. N., Middag Kl. 12, hos Stræder N. Larsen i Uggeløse. — Diskussion af forskellige Spørgsmaal angaaende Biavlen. Fastsettelse af et lille Bidrag til Bestridelse af Krebsforeningens Udgifter. Bidrag for 1878 kan erlægges.

Uggeløse, den 24de Oktober 1877.

J. Pedersen,
Krebsformand.

Bekjendtgjørelser.

Caffelmjød,

belønnet med
1ste Præmie

ved sidste store
Biavlerudstilling

faaes a 80 Ore pr. Flaske og 40 Ore pr. halvt Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede; forsendes mod Efterkrav; Emballage beregnes billigt og erstattes ved Tilbagejendelse.

Udsalg: Urtekræmmer **Fritz Lassen,**
Gothersgade, 343, Hjørnet af St.
Grønnegade, Kjøbenhavn. K.
Rosenvinge,
Ribe.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Hedigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 12. (Dobbelt-Nr.)

December 1877.

11te Aargang.

December.

Biaaret er forbi. Bierne ere indvintrede og vise sig kun af og til, naar Solen lokker dem ud. Særgelig var Sommeren paa mange Steder, men vi bleve da floge paa, at stærke Folk kunne faa Dverfsud; ialtsald have de kunnet hjælpe sig selv, hvorimod svage Folk Intet have ydet, men maatte have Tilskud. Vi gaa nu Vinteren imøde; Bierne ville ikke lægge Beslag paa vor Tid, men desmere vil Revisionen af sidste Sommers Biavl og Forberedelser til næste Aar ijselsætte os.

Sommeren er for praktisk Biavl, Vinteren for Theori. Læs de nyere Skrifter, der ere at faa — mange er der ikke. Det nyeste danske Skrift er „Kortfattet Anvisning til Biavl“ af F. Møller; det er værd at læse, ikke alene af Begyndere, men af enhver Biavler. — I hvert Tilfælde er der meget, der bringes i Erindring; søg Møderne og diskuter; kom til Tidskriftet med Spørgsmaal og giv Dplysninger til Besvarelse af optastede Spørgsmaal; spred Interesse for den forbedrede Biavl; drag Biavlere til vor Forening og lad dem idetmindste læse Tidskriftet.

Oktober Maaned var just ikke ugunstig for Bierne, efterjom der dog gaves flere Dage, paa hvilke Bierne kunde flyve ud, og Fodringen kunde da fortsættes, hvad den da ogsaa paa mange Steder er bleven, skjøndt det burde være gjort tidligere. Endel Regn og Blæst har vel karakteriseret Efteraaret, men endnu i den første Halvdel af November har Bierne ofte været ude.

Om Anvendelsen af og Handel med Produkterne har der iaar ikke været megen Tale, og det af den simple Grund, at der kun foresandtes Ubetydeligt af Honning. Der er affmeltet endel Bog, nærmest paa de Egne, hvor der drives Kubebiavl. En Korrespondent meddeler, at en Honningforhandler i hans Egn har bragt endel Divært hjem i Sække; det var nemlig ganske tørt og egnede sig derfor bedst til at emballeres paa denne Maade. — Kubestaderne ere især betydelig reducerede og det endogjaa i Egne, hvor Dzierzonstaderne have givet ret godt Udbytte.

Boliger og Biavlsredskaber.

Boliger. Naar der i den nyere Biavl er Tale om Boliger, da forstaaer man derved saadanne med bevægelige Tavler. Ligesom det er disse, der væsenlig adskille sig fra de ældre Boliger, saaledes er det dem, der have bevirket den store Omvæltning i Biavlen, som begyndte med Dzierzons Opfindelse og vi skulle derfor først nærmere omtale dem.

1. Bevægelige Tavler ere aldeles nødvendige for en rational Nøgt af Bierne. Uden bevægelige Tavler kan man ikke underjøre Boligens Indhold saa nøie, som nødvendigt for at faa et Indblik i Tilstanden og derefter stride ind. Ved de bevægelige Tavler kan Boligens Indhold udtages, hver Celle underjøres, Tavler og Bier kunne flyttes, ombyttes, forjøges eller formindstes, flyttes fra en Bolig til en anden; svage Folk kunne fratages overflødige tomme Tavler og gives saadanne med Ungel eller Honning, stærke

Stader kunne fratages fylbte Yngel- eller Honningtavler og faa tomme istedet, Sværne kunne dannes ved at dele Tavler og Bier, ny Dronninger kunne udlæffes af Yngel fra et bestemt Folk, Sværming kan undertrykkes ved at hænge tomme Tavler ind i Stedet, Udfjæring af de forejundne Dronningceller eller Fjernelse af selve Dronningen, Droneyngel kan fremmes eller undertrykkes ved at tillade Bierne at bygge Drone-tavler eller udtage disse, eller udfjære de Dele af en Tavle, der indeholde de store Celler, og udfylde Hullet i Tavlen med Vortager med smaa Celler; fylbte Honningtavler kunne udtages, udflynges og atter hænges ind til Fyldning; der kan altid sørges for tomme Celler i tilstrækkeligt Antal i Yngelrummet, saa at Folketallet ikke fjænder ind og Arbejdsstyrken tabes.

Skulle alle disse Fordele opnaaes, maa alle Tavler, idetmindste i Yngelrummene, være af ens Størrelse og ens Tykkelse, omtr. $\frac{7}{8}$ " , de maa ikke hænge nærmere hverandre, end at Bierne kunne passere, omtr. $\frac{3}{8}$ " frit Rum mellem hver to og to, 3: en Yngelcelles Dybde. Bruges Kammer med Træstykkestykker, bør disse ikke være nærmere Voligens Sider, end $\frac{1}{4}$ " og ikke fjærere end $\frac{3}{8}$ " , ellers blive de enten fastfittede eller der bygges mellem Kammen og Voligens Sider, — en Vi maa med Betthed kunne passere for at hindre Mål i at benytte Nabningen som Smuthul. Kammer og Tavlepinde skulle helst være ughulede, Bierne kunne lettere bevæge sig paa den end paa glatghulede Flader og lettere bygge paa ru Flader. — Tomme Tavlepinde skulle for de hænges ind altid forsynes med Anvisning, for at Bierne kunne følge den og bygge Kagerne lige. Anvisningen kan bestaa af et Stykke Vortage, fastfittet eller linet til Tavlepindens Underside i hele Længden, en Vortreg eller en skarp, voget Kant.

2. Kammernes udvendige og Voligernes indvendige Maal bør altsaa være ens, og saaledes, at der er den ovenangivne Afstand mellem Kammens og Stadets Sider. Over de Tavler, der benyttes af Folket, lægges Dæksbrædder for at hindre dem i at gaa op om Tavlerne andre Steder end hvor det ønskes. Vigeledes affilles den Del til Siden eller Siderne af Tavlerne, som Bierne ikke benyttte, ved et Indskudsbrædt, der nøie passer fra Voligens Bund til Tavlepindens øverste Flade og fra den ene Side af Voligen til den anden. Derved kan Rummet altsaa udvides eller indskrænkes efter Folkets

Størrelse. Voligerne bør bygges nøiagtigt, thi U nøiagtighed bliver Kilden til mange Fortrædeligheder, Forhindringer i den lette Behandling af Tavlerne. Voliger af Træ bør bygges saaledes, at den Side af Brædderne, som medens Træet groede var nærmest Barken, vendes indad i Voligen. Brædder ville nemlig ofte kaste sig, saa at Barkhiden bliver hul; anbragt i Voligen som angivet, ville Kanterne ikke kaste sig.

Voligerne kunne bygges til at rumme Tavlerne i en eller flere Etager.

Bund og Loft kunne gjøres faste eller løse.

Voligens Størrelse. Da det Vigtigste og Første er Yngelrummet, maa man beregne den Del, der udfordres hertil, for at give tilstrækkelig Plads til Yngel, Blomsterstøv og Foderhonning til Yngelen. Naar man veed, hvormange Celler der i den første Yngeludvikling ere besatte med Æg, Larver og Nymfer, vil man finde, at 2,000 Kubik-Tommer (hellere lidt mere) er nok til Yngelrum. Hertil maa lægges det til Honningrum Forøndne, Størrelsen afhænger af Driftsmaaden, Voligens Form og Træforholdene. Hvad Formen angaaer, da er denne yderst forskjellig, som nedenfor vil blive vist, men da Bierne altid lagre deres Vinterforraad over deres Vinterfæde, saa maa Yngelrummet have en saadan Høide, at der kan lagres tilstrækkelig Honning over Bierne. 12—14 høie Kammer i Yngelrummet maa anses for passende hos os, i en eller to Etager. Dyfaa om Voligens Brede er man meget uenig, idet Nogle benytte Tavler 8", Andre 9", atter Andre 9 $\frac{1}{2}$ ", 10", 11", 12", ja indtil 20" brede. Det sædvanlige Maal hos os synes at være 9 $\frac{1}{2}$ " indvendig Brede (fra Voligens ene Side til den anden). Store Tavler ere vanskeligere at haandtere end mindre.

Efter disse almindelige Bemærkninger ville vi forsøge i al Korthed at beskrive de forskjellige Voliger, som vi have set eller paa anden Maade gjort Bekjendtskab med.

Dzierzons Trugstade er bygget af to Stykker 12—14" brede Brædder til Sideskykker, med en Fals i Siderne 2" fra oven, i hvilke Tavlepindene hvile. Bunden bestaaer af Brædder $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ " tykke, sammenpudsede og paasømmede tværs over Sideskykkerne. Enderne lukkes med et i en Fals passende Brædt og fastholdes ved Spirvler eller desl. Et Flyvehul udfjæres forneden, midt i Stedet, tæt ved Bunden, 4" langt, $\frac{1}{2}$ " høit. Stedet er saaledes færdigt og ligner et Trug, aabent foroven. Tavlerne kunne ud-

tages og indhænges fra oven eller ved at aabne en af Dørene fra Siden. Rummet indsværes og udvides ved Indstudsbrædder og Tavlegangene lukkes foroven ved Dæksbrædder, tynde Spaan, Straamaatter eller desl. og derover lægges i den kolde Værstid Haffelse, Saugmel eller lignende varmholdige Stoffer.

Dzierzons Lavstade. Da det var saa let at udtage Tavlerne til Siden gennem Døren, lukkede Dzierzon sit Trugstade foroven ved et fast Loft og bibeholdt det 2" Mellemrum mellem Dæksbrædderne og Loftet til den friere Bevægelse for Haanden ved Udtagelse af Tavler osv.

Dzierzons Tvillingstade. Hvis to Lavstader stilledes med de to Sider sammen, med Flugt til to modsatte Hjørner, da vilde Nabosiderne være varmere om Vinteren, naar de stode tæt sammen og de behøvede da kun at bestaa af tynde Brædder. Ved at stille 4 Lag Tvillingstader over hinanden, fik man en varm Opstilling, og ved om Sommeren at rykke Staderne lidt fra hinanden, kunde en Luftkanal dannes, som, ved at lukkes udad mellem Enderne af hver to og to Stader, vilde føre en sølig Luftstrøm fra Jorden opad og afføle Stadernes Vægge. Ved en Abning i Nabosiderne, lige overfor Flyvehullet, kunne to Stader sættes i Forbindelse med hinanden.

Dzierzons Dobbelstade. Ved at bygge Stadet af dobbelte Brædder med fælles Stillevej midt igjennem, faaes et Stade, der fordrer mindre Materiale; den tynde, fælles Stillevej mellem de to Folk hjælper til gjensidig Opvarming, saa at de, naar der om Vinteren er udstoppet i hver Ende af Boligerne mellem Indstudsbrædt og Dør, kun have en Væg ud til den ydre Luft.

Disse Boliger byggedes dels af Træ alene, dels af Straa udvendig og Træ indvendig. Da Dzierzon kun bruger Tavlepinde og derfor forte Tavler, saa gav han sine Boliger et Par Falsker hver 6te", altsaa til en Bolig af 12½" Høide to Par Falsker, osv. Dzierzon anvender særlig lave Boliger, d. e. ikke høiere end 12, 14—16" høie og har Ingelrum i hele Boligens Høide samt Homningrum nærmest ved Døren paa hver Side af Ingelen med Indstudsbrædt mellem Ingel- og Homningrum. Disse Boliger kalder man Lavstader og de have deres største Udstrækning i Længden, indtil 30".

Berlepsch's Høistade. Gaaende ud fra, at Bierne i Naturtilstand samle Homningen oven-

over Ingelseiet, byggede han sit Stade med største Udstrækning i Høiden, idet han delte det i tre Etager med Kammer af 7½" Høide, med to Etager til Ingelrummet og øverste Etage til Homningrum, med Plads mellem midterste og øverste Etage til Dæksbrædder og endda ¼—½" Rum mellem Dæksbrædt og Kammens nederste Stykke. Berlepsch's Stader byggedes til 10 Kammer (Tavler) i hver Etage, Kammen 7" bred udvendig Maal (sa han har varieret til 11 eller 14"), de fik kun Dør i en Ende, derimod Flyvehuller i Frontenden og foran til hver Side, saa at han kunde benytte hvilket han ønskede.

Ligesom Dzierzons Lavstader gav Anvisning paa at opstille 8 Folk, to og to over hinanden til en Stabel, dækket af et fælles Lag, med Flugt til to, tre eller fire Sider, saaledes gav Berlepsch's Høistade Anvisning til at opstille dem, to og to overpaa hinanden, som Vægge i et Hus med et stort Fællestag over — det blev en Pavillon.

Istedetfor blot Tavlepinde, lavede Berlepsch fuldstændige Kammer, hvori han lod Bierne bygge Tavler, for at slippe for den Omstændighed, at maatte løsfjære Tavlerne fra Boligens Vægge før de tages ud, og for at undgaa, at de sværere Tavler styrte fra Binden, hvilket let sker, naar man som Dzierzon opererer med Tavler, alene bygget til en Tavlepind. Ved Brugten af Kammer kan man ogsaa have større Tavler og derved hurtigere blive færdig.

Dathes Lavstade er af samme Høide som Dzierzons Lavstade, men har store Kammer i fuld Høide. Da de imidlertid ofte ikkun ere halvt fyldte af Homning eller Ingel, eller den øverste Del kan have Homning, den nedre Ingel, saa sømmer han paa Kammesidernes indvendige Side, midtvejs, en lille Riste, og denne bærer en Tavlepinde, der bygges ind i Tavlen. Man kan nu udfjære den nedre Halvdel af Tavlen med Binden og anbringe i en anden Kamme.

Dtl's Straaprinde bestaaer af firkantede Ringe af presjet Straa, lyet med Seglgarn, Pilestinner, Hasselstinner, flækket Spanstrør, Jerntraad o. desl., hver Ring 6" høi og af den indre Form som Tavlerne skulle have. Ved at hefte flere af disse Ringe sammen med Jernkramper og lukke de aabne Ender med Straadøre med Flyvehul i den ene, haves et Lavstade. For at hænges Tavlerne ind i disse Stader, faaer hver Ring indsyet to Rister til at bære Tavlerne, den øverste Kant ½" fra oven. Boligen kan

udvides og indskrænkes ved at tilføje eller fratage en Ring.

Stilles disse Straaringe, istedetfor bagved hinanden, ovenpaa hinanden med Tavlelisten $\frac{1}{2}$ " fra den øverste Kant i Ringens aabne Ende, da faaes et Høistade, der forpøges ved at sætte en Ring paa foroven eller under den nederste udbyggede Ring.

Samme Slags Stade i hel Bygning, ikke af enkelte Ringe, kaldte Dttl Straakonger. En Hr. Braun byggede et Stade saaledes, at Tavle- (Ramme-)kanterne vendte mod Døren (altsaa Stadets ene Side blev Dør). Rammene hvilede paa en Liste eller i en Fals paa Stadetsiden modsat Døren og hængte i Jerntapper over Dørsiden, med smaa Øskener ovenpaa Rammen. Opfinderen vilde ved denne Indretning opnaa at kunne udtage en hvilken som helst Tavle af Boligen uden at forstyrre de andre, ligesom han ogsaa ved Boligens Side som Dør vilde med et Blik kunne overse Folkets Tilstand uden at behøve at udtage en eneste Tavle. Dette Stade er omtrent det, der her kjendes som „Nielsens Patentstade“.

Dzierzon har bygget et Stade, hvis nedre Del er firkantet, medens den øverste er buet, saaledes at det, set fra Enden, ligner en foroven buet Port. Dette kaldte han Portstade. Hvor den buede Del begynder, lægger han sine øverste Tavler eller Tavlelister, medens den buede Del lades udbygget vildt, d. e. uden Tavlepind.

Dette Portstade er senere indrettet med buede Rammer, der passe i Boligen ligesom de firkantede Rammer i andre Dzierzonstader og fik da Navn af Høistade, og da man saa indrettede det uden Bund, saa at man for at se til Bierne kunde skylpe det om som en Kube, saa gav man det Navnet „Buestylperen“. — Rammene skydes op i Boligen fra neden. Dette findes beskrevet af Hr. Wofesen i dette Tidsskrift.

Medens saaledes de fleste Boliger paa Fastlandet ere indrettede til at udtage Tavlerne fra Enden eller Siden, altsaa have faaet Loft, synes det af de Forfatteren af disse Linier kjendte forskjellige engelske Boliger, at være et almindeligt Kjendetegn, at man har taget den gamle Magasinfaskje, en firkantet Kasse uden Loft eller Bund, og istedetfor de gamle faste Tavlepinde forsynet dem med Tavlelister eller Falser, saa at Rammene fra oven kunne sænkes ned i Kantene, altsaa ligesom i Dzierzons Trugstade. $\frac{1}{4}$ " over Tavlerne lægges et løst Loft

brædt med Midser i, gennem hvilke Bierne kunne gaa op i de over Boligen anbragte Løse Honningrum. Disse bestaa enten i en hel Kasse med Rammer af samme Størrelse som det egentlige Stade (Yngelleiet) eller af mindre Kasser af Træ eller Glas, hvori Bierne bygge vildt eller i hele Glasklokker. Yngelleiet sammensættes i Regelen af 1—2 Kasser, eftersom disse ere høje.

Et Særkjende ved disse engelske Boliger er, at deres Rammer ere fladere, men længere end vore: Woodburrys 6" høje, men 14" lange; Carr-Stewarton samme Maal.

Amerikanerne ere gaaede samme Vej som Englænderne. En amerikansk Referent paa en engelsk Udstilling af Biavls-gjenstande for et Par Aar siden kritiserede blandt Andet Buestylperen og kunde ikke begribe, hvorledes det kunde falde noget Menneffe ind at bygge og bruge et saa upraktisk Stade. Om Berlepsch's Høistade udtalte han, at Behandlingen var for omstændelig og langsom. Amerikaneren vil strax have et Overblik over Stadets Indhold og udtage en hvilken som helst Tavle, han lyfter, uden at behøve at udtage de øvrige; men han vil ikke behøve at vælte hele Boligen (Buestylperen) for at faa en Tavle eller aabne for hele Stadetsiden (Nielsens) for at gjøre det. Han bygger Stadet med en Glasvæg, modsat Flyvehullet, Tavlerne hænge med Kanterne mod Flyvehullet; Glasvæggen dækkes udvendig med en Laage, hængende i Hængsler foroven. Tavlerne dækkes, naar ingen Honningkasje er paa, med et Tæppe, som tages af over den Ramme, han vil behandle.

Med Hensyn til Rammernes Størrelse, da afvige de forskjellige Biavlere meget. Som Regel benyttes i de varmere Egne flade, men lange Tavler, f. Ex. Langstroth 9" høje, 19" lange, i koldere Egne med strænge Vintre høiere Tavler, f. Ex. Kings „amerikansk Stade“ 12" høje, 12" lange. Af sidste Art benyttes 9 Rammere i Yngelleiet og da Maalet angiver Rammens indvendige Maal, vil man se, at det giver en Tavlebygning af $9 \times 12 \times 12 = 1296 \square$ Tavle à 50 Celler = 64,800 Arbejdsceller, netop nok, naar Dronningen er i sin fulde Kraft.

Nogle amerikanske Boliger have Dør i den ene Side af Stadet, saaledes at Tavler kunne udtages baade foroven og fra Siden. De Løse Honningrum, som sættes ovenpaa Yngelrummet, sættes ogsaa af flere Amerikanere ved Siden af Stadet, rundt om, saaledes at Yngelkassen er

omgivet af Honningrum foroven og paa alle Sider, med Udgang fra Yngelrummet forneden ved at beslaa Standbrædtet med Lister, paa hvilke Kasserne stilles, og de Abninger foruden, der ikke benyttes som Flyvehul, lukkes.

Som Følge af Boligernes Form og Behandlingsmaade, kunne de ikke saaledes som Dzierzons, Berlepsch's og Fleres stables ovenpaa hverandre og stilles under et fælles Tag, men hvert Folk opstilles for sig.

Nedskaber. Efterat have beskrevet de forskjellige Boliger, ville vi forsøge at beskrive de vigtigste Nedskaber, som bruges af Biavlere i de forskjellige Lande.

Standbrædtet. Hvor Boligen haves aaben fornedet med løst Standbrædt, indrettes dette saaledes som Behandlingen fordrer, med den Størrelse, som Boligen, eventuelt de tilhørende Side-Honningkasser, fordrer. Standbrædtet maa være tykt, at det er tilstrækkeligt varmholdigt; det maa ikke kaste sig, bør derfor forsynes med stærke Revler fornedet. Man kan i Standbrædtet fastgjøre Ben, saa at det derpaa kan staa i den Høide over Jorden, som ønskes, fra 6" til 24".

Et særligt Standbrædt af Berlepsch er beskrevet i en tidligere Afgang af Tidsskriftet, saa vi skulle ikke opholde os derved, men henvide dertil. Kun bemærk vi, at dette „dobbelte Standbrædt“ ikke behøver at være i et Stykke. Naar man sætter to sammen, saa at Længdekanalerne løbe i Flugt med hinanden og de et Par Tommer dækkes af et tyndt Stykke Blik, da give de Udgang fra det ene Stade til det andet og de kunne da stilles naar som helst Længdekanalerne lukkes og efterhaanden rykkes fra hinanden. For at kunne dække sine Stader paa disse Standbrædter om Vinteren med yderligere Beskyttelse mod Kulden, bør Standbrædtet være nogle Tommer bredere end Stadet til hver Side. En Kasse uden Bund og Laag kan om Efteraaret stykkes over Boligen, saa at der bliver f. Ex. 2" Mellemrum rundt om; naar der sørges for Flyvehul i den ydre Kasse, kan Mellemrummet udfyldes med Gaffelse, Sangsmul og saaledes give en ypperlig Beskyttelse for Vinteren og det tidlige Foraar.

Standbrædtet bør have Flyvehul indstaaen som anviist i „Tidsskrift for Biavl“, men da man bør holde meget stærke Folk, tilraades det, at Flyvehullet i Standbrædtets yderste Kant er mindst 6—8" langt. Ved at rykke Boligen

fremad mod Flyvebrædtet eller tilbage, udvides eller indsnævreres Flyvehullet efter Eiden og Følgets Størrelse.

Taget. Dette indrettes enten fast (f. Ex. paa enkeltflaaende Berlepsch-Stader) eller løst. Det bør bygges saaledes, at det holder Regn ude og springe saa langt frem til alle fire Sider, at det om Sommeren giver nogen Skygge for Boligen samt leder Regnen bort fra Standbrædtet.

Rensningsredskaber. Hvor løse Standbrædter anvendes, behøver man, f. Ex. om Foraaet, kun at skifte dette. Hvor man derimod anvender Boliger med fast Bund og der kun haves Udgang gennem Døren, maa man have et Redskab, hvormed man under Tavlerne kan naa ind i Boligen og træde Urenlighederne ud. Det simpleste er en tynd Tjernstang, ¼" i Jirkant, hvis ene Ende (3") er bøiet vinkelformet, samt hamret tynd som en Kniv. Den kan da tillige bruges til at løsfjære Tavler om Sommeren. Den anden Ende bøies ¼" om til en Hage, med hvilken man kan gribe over Rammerne og trække dem ud eller ialfald løsne dem.

Tavletangen. For med Lethed at kunne udtage Tavlerne, benyttes en Tang, 6—8" lang, hvis øverste Kjæbe er ½" bred og ⅛" bøiet nedad som en Hage. Den nederste Kjæbe er spids, ikke bredere end en Celle og ikke længere end at den lukket naaer til den omhøiede Hage af den øverste Kjæbe. Naar Kjæberne ere lukkede, maa de staa saa langt fra hinanden, at Tavlepinden kan rummes derimellem. Den øverste Kjæbe maa kun være nogle faa Linier tyk, for ikke at tage formegen Plads.

Tavlekniven. For at kunne affkrælle Laagene af Honningtavlerne, før de udslynges, maa man have en Kniv, hvis Blad er tyndt og saa langt, at det naaer over hele Rammens Brede.

Udslyngningsmaskiner. Af disse findes en stor Mængde, men der gives dog kun to særlige Arter.

Binglarzens: Rammestykket bestaaer af to Bukke, forbundne fornedet og foroven. I Midten staaer en opretstaaende Træ-Axe med Tap fornedet og et lille Landhjul foroven. Midt paa Axen er anbragt to parallelle Tværstykker med Kroge paa. Paa disse Kroge hænges til hver Side af Axen en sirkantet Blikspand, rigelig saa stor som Tavlen, der skal udslynges, og med et Par Lister et Par Tommer nede,

hvorpaa hviler en Ramme med Traadnæt. Langs oven over den øverste Stang, som forbinder de to Buxke, løber en Axe af Jern med et Tandhjul, der griber ind i den horizontale Axe, og ved at dreies med et Sping sætter Axen i roterende Bevægelse, saa at Blikspandene svinge udad med Bunden til Siden. De to Buxke i Ramnestykket maa altjaa staa saa langt fra hinanden, at der er Plads til Spandene, naar de svinge ud. Traadnættet i Spandene maa være med Maffer af $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ " , men det maa være stivt og ikke give efter for Tavlenes Tryk; det bør derfor stives ved et Par tykke Stykker Sertraad paa den nederste Side.

Vi kjende kun en Afart af disse Slynge-maskiner, nemlig den af Rielsen i Kjøbenhavn, og den væsentligste Afvigelse bestaaer i, at Spandene ere med buet Bund, hvilket letter deres Lønning efterat Tavlen er udslynget.

Cylindermaskinen. Af denne findes en Mængde Arter, men de ere deri ens, at en Cylinder af Træ eller Blik bygges ind i en Ramme. En horisontal Axe sættes midt i Cylinderen med Træstykker til derpaa at hænge Tavlerne og med fast Traadnæt saa nær Cylinderens Sider, at Traadnættet ikke ved Axens Omdreining støder mod Cylinderens Sider. Cylinderen har foroven enten et Tandhjul, som ved Ringlarsens, eller en Dreieskive, der ved Drioren fra en anden, større Stive paa en Omdreiningsskive sættes i Gang, eller en Snor fastgjort, saaledes at den snøet om Axen bringer denne i Gang ved at trække i Snoren. Midt i Cylinderens Bund er en Metalforhøjning, i hvilken Axen har sit Tapleie og i en af Siderne af Bunden eller lige hvor Bund og Side støde sammen et Udløbsrør for den udslyngede Honning.

Hovedsagen ved Udslyningsmaskinerne er, at de gaa let, at Omdreiningsskiven er stor nok til at slynge Honningen ud af Cellerne efter at de ere afdappede. Mange mene, at Ringlarsens er den kraftigste, og at den kan udslynge kold, jeig Honning om Efteraaret til en Tid, hvor det skal være vanskeligt for Cylindermaskinen.

En Afart af Cylindermaskinen er den italienske Smelatore. Den er god for mindre Biaul, hvor kun saa Tavler ad Gangen skulle udtømmes. Tænker man sig en Spand, som den paa Ringlarsens Maskine og med 4 Baand, et fra hvert Hjørne, forene sig i et Die over Midten, da vil

man se, at man ved at stifte en Stang gennem Diet, fastgjøre den ene Ende af Stangen til en fast Gjenstand og tage den anden Ende i Haanden, kan svinge Spanden rundt om Stangen. En Tavle, der ligger paa Spandens Næt vil afgive Honningen af de nederste Celler. Vi tilraade enhver mindre Biauler at anskaffe sig den, da den er billig, kan laves af enhver Blikkenslager og gjør Fyldest paa de fleste Steder. Vi bemærke, at Spanden ved Udslynningen, hængende løs paa Stangen, kan glide frem eller tilbage. Dette maa reguleres ved at holde den i Haanden værende Ende af Stangen i rette Højde. En Smule Dvælske, før en Tavle udslynnes, med en Tallerken fyldt med Vand, vil snart give den nødvendige Dvælske og Filtro.

Tavlebuf. Naar man haandterer Tavler af et Stade og ikke strax kan hænge dem ind igjen, maa man have Noget, hvorpaa man kan hænge dem fra sig, medens man arbejder videre. En Ramme af samme Form som Stadets Brede, saa at en Tavle kan hænge frit og dog sikkert derpaa, med 4 Ben af tilstrækkelig Højde fra Jorden, Bund og Sider forsynede med Seilbug og med et løst Stykke Lærred til at dække foroven, udgjør en let, billig og god Tavlebuf. Den bør være saa stor, at samtlige Tavler i et Stade kunne hænge deri med et Mellemrum af 1" mellem hver to og to Tavler. Derved ere Bierne ikke i nogen sluttet Forbindelse og lettere at behandle, medens de hænge i Buxken.

Dronningebure. For at beskytte eller sikre sig Dronninger, findes en Mængde forskellige Dronningebure, lige fra en Hyldepind, hvoraf Marven er udtagen og Ribber ere indfaarne paa den ene Side, og til firkantede Kasser af Traadnæt med bevægelige Laag. Vi skulle nævne nogle Slags.

Vil man simpelthen indespærre en Dronning eller Dronningcelle paa en Tavle, da tager man en stor Ribehætte af Traadnæt og sætter over, idet man trykker dens Kant ind i Tavlen. Ved en tynd Sertraad, som naaer op over Tavlerne, kan man ved at trække opad løse Hætten saa meget man vil og tillade Dronningen at forlade Buret.

Af et Stykke Traadgaze med Maffer af $\frac{1}{10}$ " , 4" lang, laves et Buret ved at presse det over en firkantet Stok, hvis Sider ere $\frac{3}{4}$ ". Burets øverste Ende stoppes ved at borie Gazeen sammen og deri anbringe en Sertraad, saa lang, at Buret kan hænges ned midt i Bilkumpen.

Dronningen sættes ind og den aabne Ende lukkes med en Prop af Træ. Burets Sider presses ind paa nogle aabne Honningceller, der give Dronningen Føde. Dette Bur kan ogsaa anvendes saaledes, at dets øverste Ende ikke flemmes sammen, men lukkes med en Svamp, fyldt med Honning, til Føde for Dronningen. Træproppen i den nederste Abning kan erstattes af et Stykke Tavle, som Bierne gnave ud, og befri saaledes selv Dronningen.

Et Bur af samme Art som det forrige, men fastgjort paa en stiv Traad eller Bind. Den nederste Abning lukkes med en Træklap, der paa den ene Side med Jerntraad befestes til Buret og med en stiv Jerntraad befestet til den anden Side af Proppen og Traadens øverste Ende ombøjet stiftet ind i Binden, der bærer Buret. Saaledes kan Buret hænges ned imellem Tavlerne og aabnes ved fra oven, uden at forstyrre Bierne, at løsne Proptraadene og lade Proppen falde ned.

Disse Bure ere især at anbefale til Indspærring af Dronninger, som gives et fremmed Folk. En Slags Dronningbure er en Kasse af Traadnæt med Maske saa store, at en Bi ikke kan løbe igennem og af en saadan Størrelse, at en hel Tavle kan sættes deri, med $\frac{1}{8}$ " Plads mellem Cellerne og Traadnættet. Heri sættes Dronningen og hendes Ledfagere indtil de have faaet samme Lugt som de øvrige Bier. Dronningen kan lægge Æg strax og naar der er Honning i Tavlen, vil baade hun og Bierne ikke mangle Noget. Ere Masserne i Nættet af den Størrelse, at de tillade en Arbeidsbi, men ikke Dronningen at passere, da kunne disse Bure anvendes til at indskrænke Ungelsætningen i Hovedtrækket til den ene Tavle.

Dronningbure af Vøj. For at bilde et Folk ind, at en indsat Dronning er udklækket i det viferløse Stade, laver man en Vøjhætte ved at dyppe en rund, glat Stok i Vand og derpaa i smeltet Vøj nogle Gange til Vøjet bliver ganske tykt og stærkt. Derpaa dypes den i koldt Vand og Støffen trækkes ud. Man skjærer nogle Ridsjer i den lukkede Ende eller prikker nogle Huller med en varm Strikkpind, sætter Dronningen ind, flemmer den aabne Ende af Vøjhætten til og sætter dette Bur ind mellem Tavlerne. Bierne ville fodre Dronningen gennem Ridsjerne eller Abningerne og søge at befri hende ved at bide Buret itu. Dronningen vil

let blive modtagen i disse Bure, der ligne de naturlige Dronningceller, kun ere de større.

(Sluttet.)

I Tidsskriftet for 1878 vil de tolv maaned-
Artikler blive af følgende Indhold.

Vøjet.

Om Lø og om Ventilation for Bierne.

Udvintring.

Tavlebærernes Udstyr med Anvisning til Bygning.

Sværme- eller Honningstader.

Om Dronningens Fornælselse.

Behandling af sildige Sværme.

Formering af Stadeantal og Reduktion om Efteraaret.

Røveri.

Biernes Fjender.

Honningen.

Statistisk Beretning over Bivæden i Foreningen.

Landbrugsmøde i Christiania.

Fra Udstillingen i Kolding blev der udtaget endel Bivædsredskaber og Produkter, og efter Opfordring sendt til det norske Landbrugsmøde i Christiania.

Foruden endel af Bivædsforeningens Stader og Redskaber, var deriblandt Gjenstande fra nedenævnte Bivædere, nemlig:

Maskinmester J. S. Wood, Nyborg,

Kulmaaler J. Larjen, Nyborg,

Tømrer K. Pedersen, Tved,

Asjesfor Rosenvinge, Ribe,

J. Berg, Sjørølev,

H. J. Lund, Ny Nyby,

Gartner Rayerød, Middelfart, og

Oversergent A. C. Andersen, Nyborg.

Dommerne eller, som det hedder, Jurgen tilkjendte Bivædsforeningen Sølvmedaille for den hele Samling af Produkter og Bronce-medaille for Stader og Redskaber.

Asjesfor Rosenvinge og Oversergent Andersen tilkjendtes hver en Broncemedaille for Produkter; Maskinmester Wood tilkjendtes hæderlig Dmtale for en Samling af Redskaber, Apparater m. m., og H. J. Lund tilkjendtes hæderlig Dmtale for Produkter.

Spørgsmaal.

Nr. 18. Jeg har iaar kjøbt en Mængde tomme Vortavler med ifiddende døde Bier, der allerede vare gaaede i Forraadnelse. Ved Udtagelsen af disse ere enkelte gaaede istykker i Tavlerne og have derved tilføjet dem lidt. Kan der være nogen Fare ved til Foraaret at benytte disse Tavler i Yngelrummene? og, i Tilfælde af bekræftende Svar: Gives der noget Middel til at gjøre dem faresfri til dette Brug?

Hornslet Apothek, den 12te Novbr. 1877.

Rahrtnann.

Grindringsliste.

Kredsforeningen Svendborg og Omegn afholder Møde Søndagen den 30te December, Efterm. Kl. 2, hos Restauratør A. Hansen i Svendborg. — Forskjellige Redskaber forevies og Foredrag holdes af Foreningens Sekretær m. Fl. Derefter Forhandling af flere Spørgsmaal.

Bekjendtgjørelser.

Kortfattet Anvisning til Viavl.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar **32 Ø.** i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller til Oversergent A. C. Andersen i Nyborg.

Tomme Tavler

betales med 3 Kr. Pundet. — Redakt. anviser.

Caffelmjød,

belønnet med
1ste Præmie

ved sidste store
Viavlerudstilling

faaes a 80 Øre pr. Flaske og 40 Øre pr. halv Flaske, uden Flaske, hos Undertegnede; forsendes mod Efterkrav; Emballage beregnes billigt og erstattes ved Tilbagejendelse.

Urtetræmmer **Fritz Lassen,**
Gøttersgade, 343, Hjørnet af St.
Grønnegade, Kjøbenhavn. K.

Rosenvinge,
Ribe.

Franz Suber.

Ny Jagttageller over Bierne

med Anmærkninger af Georg Kleine.
Oversat paa Dansk under Medvirkning af Th. Thorsen.
Med 15 lithograferede Tavler.

536 Sider (Bogladepreis 8 Kr.) sælges, saalænge det lille Restoplag varer, i enhver Boghandel for **3 Kr.**

Hoffensberg, Jespersen & Fr. Trap.

Liste over Medlemmer af Viavlerforeningen.

A. Kredsforeninger.

Horsens og Omegn.

Lærer Skive (Formand), Bjerre ved Horsens.
Bæver J. Andersen, Bjerre.
Lærere N. Andersen, Bjerre.
Murer Knud Pederesen, Bjerre.
Smd. N. Rasmussen, Bjerre.
Ungkarl N. Jensen, Bjerre Kro.
Ungkarl Hans Pederesen, Braa ved Daugaard St.
Detallist N. P. Pederesen, Grumstrup ved Horsens.
Smd. S. Nielsen, St. Thorslund, Gistrup Sogn.
Fabrikbestyrer Th. N. Christensen, Wilholt Mølstrup pr. Brædstrup ved Horsens.
Gauge Møltrup, Brædstrup.
Gartner N. Møller, Mattrup pr. Brædstrup.
Friskeleærer P. Jensen, Barith.
Wilhelm Hansen, Nim pr. Horsens.
Nicolai Møller, Tholstrup Lommestrup.
Gaardeier L. Jensen, Nim.

Kolding.

Gartner Nygaard (Formand), Kolding.
Branddirektør Frost, Kolding.
Justitsraad G. C. Sævilb, Kolding.
Overportør Th. Pederesen, Kolding.
Murmester S. L. Gynther, Kolding.
Vørstenbinder Jensen, Kolding.
Viavler N. C. Rasmussen, Gamst, Glistrup Veien.
Fabrikant J. P. Hansen, Nakjærødal, Lunderskov.
Høter Wilh. Scholz, Bekke.
Gaardeier Th. P. Thomsen, Østergaarden.
Proprietær J. C. Adolff, Seestgaard.
Kristen Pederesen, Skeen Dalby.

(Kortfattelsen følger i Tillæget.)

Hjulmand A. Suhl, Hjarup.
 Hans Andersen, Raadvad.
 Møller Boyesen, Drabæk's Mølle.
 Gmb. Vendt Madsen Vendtsen, Veirskov.
 Proprietær F. Boldsen, Fønixborg.
 S. Landt, Hals.

Slagelse.

Hjulmand Binglarsen (Formand), Slagelse.
 Farver Fabricius, Slagelse.
 Gmb. S. Rasmussen, Tingjellinge ved Fuglebjerg.
 Lærer G. Hansen, Tjørnelund ved Slagelse.
 Skraeber Gannerup, Flakkebjerg.
 Gartner Thisen, Valbygaard.
 Gmb. P. Christensen, Hærsted.
 Gartner S. Andersen, Falkenstein.
 Lærer Christensen, Skjellebjerg.
 Komtesse Moltke, Konradsneslyst.
 Bøver D. Nielsen, Faardrup.
 P. Jensen, Lille Ebberup.
 Gmb. L. Christensen, Nordrup.
 Peder Nielsen, Gjerlev.
 Høker Jørgen Hansen, Kragerup.
 Gaardeier Bruun, Lynge ved Sorø.
 Gmb. Jacob Madsen, Eggerslevmagle v. Skjelskør.
 Gartner Meier, Nøestilde.
 Kammerj. Castenskjold, St. Frederikslund v. Sorø.
 Murer Birch, Holsteinborg ved Skjelskør.
 Lærer Schmidt, Rude ved Skjelskør.
 Gartner Jensen Laarnholm ved Korsør.

Middelfart.

Gartner Ragerød (Formand), Middelfart.
 Kapitein Claudius Madsen, Middelfart.
 Lærer A. L. Nissen, Middelfart.
 Boelsmand P. Nielsen, Skrillinge ved Middelf.
 Skovfoged N. Olsen, Fensø.
 Gmb. A. Hansen, Veilby.
 Landmand S. Hansen, Siby.
 Lærere L. Jensen, Siby.
 Bøver A. J. Hansen, Nabylund Mark.
 Ungkarl Julius Andersen, Indslev Mark.

Sæby.

Lærer N. Jensen (Formand), Badskjær v. Sæby.
 Proprietær Busch, Eveden, Rarup.
 Gartner Lorenzen, Gammel Striben.
 Husmand J. Hansen, Rønholt.
 Lærer Østergaard, Lyngsaa.
 Skraeber Lars Chr. Sørensen, Ørtost.
 Gaardeier Thomas Madsen, Rugtved.
 Lærer Christensen, Drengheden.
 L. Larsen, Boersaae.
 J. Carlsen, Hammerholt.

Snedker Johansen, Sæby.
 Kjøbmand Egholm, Sæby.
 Lærer Møller, Sponheden pr. Flauenfjeld.

Udby-Holbæk.

Lærer Olsen (Formand) Udby ved Holbæk.
 Skomager J. Hansen, Markeslev.
 Skraeber D. P. Hansen, Løserup.
 Ungkarl S. Larsen, Statslunde.
 Ungkarl N. Larsen, Favrebjerg.
 Ungkarl N. Jørgensen, Ragerup.
 Husmand Gregers Nielsen, Uglerup.
 Kjøbmand Gottschalk, Holbæk.
 Lieutenant Frandsen, Holbæk.
 Gartner L. Christensen, Mørkjøb pr. Mørkjøb St.
 Ungkarl Chr. Jensen, Skinnede pr. Tølløse.

Kallehave-Bordingborg.

Kjøbm. Theisen (Formand), Nyraad v. Bordingb.
 Gaardeier P. Fugl, Nyraad.
 Træskommand P. Hansen, Nyraad.
 Husmand D. Pedersen, Nyraad Mark.
 Husmand Hans Jensen, Kallehave.
 Smed P. Larsen, Kallehave.
 Skipper J. Rasmussen, Kallehave.
 Smed M. Jensen, Kallehave.
 Gaardmand Rasmus Nielsen, Langebæk.
 Lærer Jensen, Langebæk.
 Hjulmand Johan Rasmussen, Skyttemarken.
 Skomager Niels Larsen, Stensby.
 Gartner Hansen, Rosenfeldt.
 Høvebrugssever S. S. Hansen, Rosenfeldt.
 Godsforvalter Baumann, Rosenfeldt.
 Exam. jur., Assistent F. L. Pedersen, Dringe.
 Gaardbestyrer D. Larsen (Aldr.: Gaardmand L. Nielsens Enke, Drølev).
 Husmand Ole Beckmann, Nørrevænge.
 Fabrikant Turby, Bordingborg.
 Apotheker Gøttsche, Bordingborg.
 Gaardmand L. Hansen, Rindvig pr. Præstø.
 Gaardm. Ole Albrechtsen, Bogø pr. Stubbeljøb.

Svendborg.

Lærer Madsen (Formand), Bornæs pr. Svendb.
 Husmand N. Knudsen, Bornæs.
 Høiskoleforstander Lund, Veistrup.
 Skomager B. Lund, Veistrup.
 Ungkarl Jens Hansen, Veistrup Mark.
 Lærere Kr. Pedersen, Eved.
 Bestyrer N. Hansen, Hannelund.
 Skovfoged Caspersen, Bregninge.
 Bødker J. Madsen, Bregninge.
 Ungkarl S. Jensen Lund, Ny-Nyby.
 Gaardbestyrer P. Andersen, Strammelse.

Lømrer Chr. Lund, Sørup.
Lømrer Johannes Andersen, Skovsbo.
Ungkarl Hans Rasmussen, Brudager Bøenge.
Snedker J. N. Pedersen, Dure.
Smed J. Frandsen, Lakkendrup.

Kjerteminde.

Gartner Pedersen (Formand), Kjerteminde.
Møllersvend N. Nielsen, Kjerteminde.
Lømrer P. Christensen, Brolykke pr. Kjerteminde.
Møllebygger M. Møller, Kjertinge.
Gaardmand N. R. Hansen, Laaby.
Gaardmand N. Nielsen, Kevninge Mark.
N. P. Jacobsen, Rynkeby.

Grenaa og Omegnen.

Lærer Ring (Formand), Ensløv ved Grenaa.
Landinspektør Christensen, Ensløvegaard.
Husmand Søren Nielsen, Hemmed.
Træskomand Chr. Ottesen, Benzon.
Gartner J. Jensen, Volbby.
Snedker S. Sørensen, Volbby.
Gaardmand N. Rasmussen, Glatved Mark.
Gaardmand A. Mikkelsen, Selkjer, Raftberg Sogn.
Gaardmand N. Bester, Besterlund ved Trustrup.

Hjørring.

Dreier Christensen (Formand), Hjørring.
Kørmager Christensen, Hjørring.
Dyrlæge N. Hansen, Hjørring.
Restauratør N. Larsen, Hjørring.
Apotheker Christens, Hjørring.
Kjøbmand L. Schibsky, Hjørring.
Kjøbmand H. Svirup, Hjørring.
Boghandler Giersted, Hjørring.
Konful J. H. Nielsen, Hjørring.
Prokurator H. J. Schmidt, Hjørring.
Fru Kjerbo, Hjørring.
Lærer Hanghøi, Nørre Braa ved Hjørring.
Gaardeier S. M. Mikkelsen, Sindal.
Sognefoged Jens Buck, Hæstrup.

Nyborg.

Kulmaaler J. Larsen (Formand), Nyborg.
Oversergent Andersen, Nyborg.
Maskinmester Wood, Nyborg.
Arbejdsmand J. C. Spiesgaard, Nyborg.
Arrestforvarer Sibbernisen, Nyborg.
Lokomotivfører Le Fevre, Nyborg.
Kapitain C. F. W. Stehr, Nyborg.
Oversergent Schmidt, Nyborg.
Maskinarbejder L. Lund, Nyborg.
Kjøbmand L. Pedersen, Nyborg.
Værkstedformand Hansen, Nyborg.
Oberst Wickleben, Nyborg.

Skytte Clausen, Ravnholt pr. Ullerslev.
Kammerherre Sehested Tuhl, Ravnholt.
Ungkarl M. Olsen, Frørup.
Ungkarl N. Olsen, Frørup.
Gaardmand Niels Larsen, Frørup.
Gaardbestyrer Tørgen Hansen, Frørup Mark.
Husmand J. Nielsen, More Mark.
Kust H. N. Stavre, Tuelshbjerg.
Lærer Thorup, Bovense.
Gaardmand J. Simonson, Bovense.
Slagter N. Poulsen, Kullerup.
Lærer P. C. Thorup, Aunslev.
Snedker P. Rasmussen, Aunslev.
Ungkarl D. C. Clausen, Herrested.
Justitsraad S. Lange, Ørbækslunde.
Forpagter Andersen, Frederikshøj.
Ungkarl J. Frederiksen, Hjulby Mark.
Gartner H. C. Jepsen, Refsvindinge.
Ungkarl D. Hansen, Refsvindinge.
Væver H. H. Andersen, Ullerslev.
Stræder R. Tørgensen, Ullerslev.
Gartner S. Tørgensen, Skovsbo ved Ullerslev.
Biaavler Ottesen, Grønne Mølle ved Ullerslev.

Odense.

Stræder N. Hansen (Formand), Sønderup.
Linsfabrik Brandt (Bestyrelsesmedlem), Brandts-
minde ved Tommerup.
Bogholder E. Grill (Bestyrelsesmedlem), Odense.
Proprietær Rasmussen (Vstrmedl.), Tommerup.
Gasværksbestyrer H. C. Hansen, Odense.
Entrepenør Christensen, Odense.
Frøken M. Lum, Odense.
Gartner Pedersen, Odense.
Fru Demant, Odense.
Lærer Løve, Odense.
Brygger H. Olsen, Odense.
Guldmed C. Christiansen, Odense.
Banevogter Morten Terp, Odense.
Kjøbmand Demant, Odense.
Murmester J. Andersen, Odense.
Suffervarefabrikant H. Lyshen, Odense.
Bankdirektør Bierfreund, Odense.
Leglværkseier Schnackenberg, Odense.
Lithograf Hagen, Odense.
Kjøbmand Chr. Hansen, Odense.
Kjøbmand Severin Hansen, Odense.
Lærer Smith, Odense.
Dræningsmester Weibel (Aldr. Brændevinsbrænder
Rasmussen), Odense.
Restauratør Rasmussen, Industriforen, Odense.
Wilhelm Lyngren, Odense.

Kjøbmand Julius Pedersen, Odense.
Husmand N. Andersen, Sælleberg ved Marslev.
Smed Chr. Nielsen, Birkende ved Odense.
Tømrer N. Jensen, Birkende.
Murer H. Pedersen, Birkende.
Husmand Johan Henriksen, Sjælløse Mark.
Høker Sorgen Larsen, Nørre Lyndelse.
Boelsmand H. Nielsen, Neder Holluf Mark.
Husmand M. Nielsen, Holluf.
Gaardmand Peder Nielsen, Skalbberg.
Proprietær Andersen, Dalumgaard.
Hans Rasmusen (Aldr. Rasmus Chr. Madsen),
Fragde.
Husmand J. Larsen, Fragde.
Kjøbmand Sorgenen, Sønder-Brøby.
Forvalter Hansen, Taruplund.
Gartner N. Pedersen, Nytterskov, Annerup Mark.
Husmand E. Andersen, Trøstrup-Korup.
Stomager S. L. Buck, Berringe.
Pastor Madsen, Ringe.
Tømrer H. Rasmusen, Nørre-Søby, Ringe.
Snedker Hansen, Pedersborg, Tommerup.
Snedker P. S. Pedersen, Aslum.
Snedker P. Henr. Andersen, Hølev Mk., Engberg.
Husm. Jens Christensen, Vastrup Mk., Engberg.
Møller P. Sorgenen, Marslev.
Strædermester M. Andersen, Bellinge.
Skorstensfeier A. Caspersen, Birketved.

Ringsted.

Carl Chr. Nielsen, Bandlelse ved Ringsted.
Conrad Pedersen, Brangstrup.
Smed H. Nielsen, Lyvelse-Utterslev.
Husmand H. Christoffersen, Langemosehuse, Si-
gersted.
Stræder Lars Pedersen, Nørre-Dalby pr. Borup.
Blavler Anders Andreasen, Nørre-Dalby.
Landpost Jens Rasmussen, Borup.

Herning.

Postmester Theill (Formand), Herning.
Gaardmand P. Sørensen, Andrup ved Herning.
Gaardmand J. Kolbek Nielsen, Roldsgaarde.
Lærer Løvborg, Åsfeng.
Lærer Sorgenen, Borgod.
Fabrikant Th. Glaesel, Glasjensborg.
Blavler N. Sepstrup, Bjellerup.

Ålfov.

Cand. theol. H. Muthorn (Formand), Ålfov.
Stomager Eiseben, Ålfov.
Møllebygger J. P. Hansen, Gjørding ved Gjør-
ding Station.
Teglbrænder L. Engclund, Folding v. Gjørd. St.

N. P. Lermansen, Hultjær ved Hølsled.
Gaardeier P. Sorgenen Tæffer, Gjerndrup ved
Brørup.

Lærer Sorgenen, Veien.

Forpagter Th. Lermansen, Veien.

Gaardeier Ludv. Sørensen, Dorthassminde v. Veien.

Gartner Niels Lermansen, Estrup Mark.

Weilby ved Frederits.

Stræder Hans Sørensen, Bøgestov v. Frederits.

Ungkarl J. P. Laugesen, Trælde.

Husmand H. F. Kirkeby, Trælde.

Gaardmand H. S. Gravslund, Trælde.

Ungkarl Christen Knudsen, Trælde.

Husmand Jonas Thomsen, Weilby.

Gaardeier Jens Hvid, Weilby.

Murmester Jens Madsen, Weilby.

Gaardeier H. J. Oman, Vedsted.

Bæver Christen Pedersen, Tgum.

Uggeløse-Frederiksborg.

Bæver J. Pedersen (Formand), Uggeløse pr.
Slangerup.

Stræder N. Larsen, Uggeløse.

Smed N. Hansen, Uggeløse.

Hjulmand Peder Johansen, Uggeløse.

Pigen Gumb Andersen, Bodstrup.

Afbygger Jens Nielsen, Lystrup.

Bæver J. Nielsen, Kirkeværlose pr. Birkerød.

Stomager B. Hansen, Farum.

Graver Erik Røie, Gjørlose pr. Frederiksborg.

Stræder N. N. Larsen, Nederdraab pr. Jægerspris.

Gaardeier Sylvad Andersen, Enøble pr. Hillerød.

Hadjund.

Lærer Hansen (Formand), Smidie pr. Bælum.

Landinspektør N. P. Hansen, Lyngby Skov.

Proprietær Svanholm, Borsgaarden.

Ungkarl J. C. Thygesen, Nørre-Rongerslev.

Smed Madsen, Bælum.

Fuldmægtig Sommerfeldt, Bælum.

Gaardmand Rasmus Poulsen, Bælum.

Proprietær Maby-Sernind, Hadslevgaards Mølle.

Gaardeier N. Jensen, Nymark Hurup pr. Hadjund.

Kværndrup.

Ungkarl Hans Jensen (Formand), Trunderup pr.
Kværndrup.

Stomager H. Nielsen, Trunderup.

Ungkarl H. Jensen, Trunderup.

Snedker P. Sorgenen, Trunderup.

Dyrlæge P. Jensen, Trunderup.

Ungkarl A. P. Jensen, Trunderup.

Ungkarl J. Jensen, Trunderup.

Snedker L. Hansen, Gislev.

Ungkarl H. R. Jensen, Gislev.
 Skæder J. Jensen, Gislev Sylt.
 Ungkarl H. Hansen, Lørup.
 Husmand N. Pedersen, Lørup.
 Gaardmand J. Pedersen, Lørup.
 N. P. Riikoft, Lørup.
 Bøver N. Johansen, Sandager Mark.
 Ungkarl J. Jensen, Sandager.
 Sadelmager H. Christensen, Nyslinge.
 Lærer Thomsen, Nyslinge.
 Lærer Winther, Nyslinge.
 Ungkarl H. C. Theill, Holmelund.
 Musikus H. J. Andreasen, Bantinge.
 Lærer Johnsen, Rudme.
 Husmand N. Andersen, Rudme.
 Ungkarl H. Jensen, Eskildstrup.
 Ungkarl H. J. Andersen, Marslev-Høirup.
 N. Nielsen, Navndrup.
 Gaardeier Thyge Hansen, Ferritslev.
 Ungkarl Johannes Nielsen, Ferritslev.
 Gaardeier Hans Hansen, Søndinge.
 Stomager K. Tørgensen, Søndinge.
 Husmand Kl. Nielsen, Herbæk.
 Hans Jacob Andersen, Sønder-Høirup.

Kaløvig.

Gaarde. A. B. Rasmussen (Formand), Ugelbølle.
 Lærer J. Christensen, Ugelbølle.
 Gaardeier Jørg. Rasmussen, Dbud., Dmmestrup.
 Gaardeier Chr. J. Sørensen, Dmmestrup.
 Gaardeier Søren Bæk, Dmmestrup.
 Plantør A. Hansen, Segalt Krat.
 Aftægtsmand Rasmus Simonson, Segalt.
 Gaardeier Søren Simonson, Segalt.
 Aftægtsmand Anders Simonson, Indrupgaard.
 Provisor Zahrtmann, Hornslet Apothek.
 Apotheker J. Klein, Hornslet.
 Træskomand Niels Skov, Hornslet.
 Lærer Nielsen, Rostved pr. Nønde.
 Ungkarl B. B. Nielsen, Laastrup Mark.
 Boelsmand L. P. Nielsen, Grønsfeldt Mark.
 Lærer Christensen, Egens.
 Gaardeier Martin Andersen, Maarup Mark.
 Kontorist Sørensen, Kalø.
 Bankdirektør Christensen, Holgersminde.
 Gaardeier N. Frederiksen, Karlby Mark.
 Søren Poulsen, Hjortshøj.
 Peder Sønder, Hjortshøj.
 Søren Sønder, Hjortshøj.
 Mads Winther, Hesteballe.
 Distriktslæge Storm, Rosenholm.
 Henrik Christensen Bay, Balle Mark.

Holstebro.

Fotograf Vorbeck (Formand), Holstebro.
 Kjøbmand Chr. Pedersen, Holstebro.
 Nebflager Poulsen, Holstebro.
 Kjøbmand Bøgild, Holstebro.
 Gartner Nielsen, Holstebro.
 Apotheker Faber, Holstebro.
 Gaardmand N. Andersen Hørgaard, Holstebro.
 Husmand N. Willadsen, Holstebro.
 Gaardmand Mads Bertelsen, Bjerre v. Holstebro.
 Gaardmand Steffen Vestergaard, Sevel.
 Boelsmand Henrik Pedersen, Lilling Mark.
 Gaardmand M. Kofholm, Olby.
 Ungkarl og Lærere Poul Poulsen, Resen.
 Ungkarl Jr. Jensen, Lundager.
 Enke A. M. Gade, Fausing.
 Gaardmand Iver Skodborg, Fausing.
 Gaardmand N. Pedersen Vestergaard, Vogustrup.
 N. Jensen, Felbingsholm.
 Ungkarl N. Christensen, Gade i Nauer Sogn.
 Gaardmand Niels Christensen Ring, Veirum.
 Proprietær M. Mikkelsen, Nordentoft.
 Uhrmager Jensen, Struer.
 Ungkarl Hans Christensen, Søndergaard.
 Ungkarl N. Bilemose, Villemose.
 Husmand Christian Bium, Øster-Bium.
 Stomager Laurits Nielsen, Dybe.
 Pastor Amundsen, Nørre-Felbding.
 Forvalter Ludvig Hansen, Haffledgaard.
 Jens Øster, Krupagerhus.
 Husmand Chr. Tegager, Baurtrup.
 Smed Jens Jensen, Navnshøj.
 Husmand P. Kragelund, Buer.
 Maler N. Hansen, Borgergade 60, Kjøbenhavn.
 Ungkarl P. Lauritsen, Tegbjerg ved Hjerm.
 Niels Skre, Tauglbjerg.
 Snebter Chr. Mikkelsen, Trabjerg.
 Proprietær Lambæk, Kogsdal.

Kalundborg.

Lærer Schmidt (Formand), Bjergersted.
 Gaardmand Jens Christensen, Seiers v. Kalundb.
 Indsiddet N. Andersen, Seiers.
 Lærer Holst, Seiers.
 Ungkarl Anders Larsen, Skippinge.
 Uhrmager Thyme, Kalundborg.
 Banevogter Høiland, Kalundborg.
 Lærer Christensen, Store Fuglede.
 Boelsmand H. Christensen, Stokkebjerg.
 Lærer Jordan, Stokkebjerg.
 Gaardmand Anders Christensen, Gaasetofte.
 Gaardmand N. Olsen, Børslov.

Nord-Salling.

Uhrmager S. C. Christensen (Formand), Ildbjerg.
Tømrer Hans Andersen, Ildbjerg.
Lærer J. Pedersen, Durup.
Smed Chr. Hedetoft, Tondering.
Kapitain H. Müller, Åstrup Hovedgaard.
Smed Christian Pedersen, Rybjerg.
Chr. Thomsen, Oddense.
Sens Christensen, Sinnerup.
Jacob Paarup, Laanum.
N. C. Pedersen, Vinde.
Sens Hørgaard, Sevel.

Skanderborg.

Lærer N. Jensen (Formand), Boes pr. Ålken.
Lærer Meldgaard, Vjestrup.
Stationsforvalter Vandhølg, Ålken.
Gaardeier Chr. Ernstsen, Ålken.
Maler P. Thomsen, Dallerup.
Piaoler Rasmus N. Nielsen, Soring.
Proprietær E. S. Lange, Kalbygaard.

Ørnslev og Kolbd ved Aarhus.

Valgmenighedspræst Leilmann (Formand), Ber-
ring.

Generalkonjul Pontoppidan, Konstantinsborg.
Forvalter Søborg, Konstantinsborg.
Husmand Ferd. Bertelsen, Ørnslev.
Hjulmand Jens Sørensen, Stautrup.
Stræder N. Pedersen Hølb, Stautrup.
Gaardmand Søren Pedersen, Stautrup.
Gaardmand Søren Jacobsen, Stautrup.
Gaardmand S. P. Nielsen, Lemming.
Bæver D. J. Møller, Lemming.
Sadelmager N. Kristensen, Tøxen.

Hobro.

Uhrmager Præstmarck, Hobro.
Snedker H. P. Nielsen, Vognsild.
Ungkarl P. Hansen, Vognsild.
Christen Hermansen, Lindum.
Stræder Byrial Nielsen, Gjettrup.

Nykjøbing paa Sjælland.

Parcellist N. Andersen (Formand), Sneglertup.
Stræder N. Nielsen, Tølsager.
Uhrmager Chr. Jensen, Vig.
Uhrmager Chr. Frederiksen, Vig.
Gaardeier H. Pedersen, Grevinge.
Parcellist N. Jensen, Åtterup.
Sognefoged Chr. Hansen, Gundsstrup.
Husmand P. Larsen, Kollsekølle.
Frederik Jensen, Åsminderup.

Randers.

Fuldmægtig L. Schmidt (Formand), Randers.

Kjøbmand P. Tryde, Randers.
Ungkarl J. C. Sørensen, Salling ved Randers
Gaardeier J. Glavind, Høring.
Gartner Klauber, Lundsbyerg.
Lieutenant Møller, Lundsbyerg.
Ungkarl M. Villisen, Dalbyneeder.
Uhrmager N. Schødt, Dalbyneeder.
Skoufoged Rasmus Jensen, Estruplund.
Gaardbestyrer Niels Andersen, Laanum.
Gaardeier P. C. Christensen, Støvring.
Gaardeier Jens Christensen, Støvring.
Forvalter Jensen, Hoolbjerg.
Kæretmager Therkildsen, Ny Nyungaaards Mark.

Hjerringbro.

Uhrmager P. C. Andreaesen, Lee ved Hjerringbro.
Lærer J. Møller, Hjerringbro.
Lærer Jensen, Mammen.
Lærer Kjeldsen, Hjerring.
Lærer Christensen, Hjortbæk.
Tømrer Chr. Klode, Sal
Kjøbmand N. Lougaard, Hjorthede.
Gaardmand H. Nielsen, Hjermind.
Boelsmand C. Kaue, Hjermind.
Husmand Niels Chr. Nielsen Bindum.
Husmand Niels Rasmussen, Lille Thorup.

Ålborg.

Gasværksbestyrer N. S. Winther (Formand), Ålb.
Driftsinspektør Berner, Ålborg.
Boghandler M. M. Schulz, Ålborg.
Boghandler M. A. Schulz, Ålborg.
Grosferer Lindholm, Ålborg.
Restauratør M. J. Christensen, Ålborg.
Stabsjergent Silkeborg, Ålborg.
Entrepreneur E. Voss, Ålborg.
Grosferer Herstind, Ålborg.
Amtmandstjener J. Lassen, Ålborg.
Stabsjergent Jøns, Ålborg.
Arbeidsmand A. C. Nielsen, Ålborg.
Strædermester N. C. Nielsen, Ålborg.
Kapitain Køner, Ålborg.
Gartner Falk, Ålborg.
Brygger Joh. P. Johansen, Ålborg.
Gartner L. Jørgensen, Lovisebal ved Ålborg.
Kammeraad Loft, Lovisebal ved Ålborg.
Gaardmand P. Andersen, Skjønngaard.
Lærer Jensen, Sønderholm.
Fru Kehler, Søhnegaardsholm.
Gaardmand A. Pedersen, Hørfens ved Ålborg.
Gartner C. Lassen, Birkelse.
Forvalter C. Clausen, Birkelse.
Lærer og Organist Pedersen, Bolle.
Kjøbmand Thomas Jensen, Stenum.

Narhús.

Naslor Kroyer (Formand), Narhus Mark.
Forpagter Pedersen, Narhus Mark.
Overdriſtsinspektør F. Møller, Narhus.
S. P. Rasmussen, Afsendrup ved Narhus.
Statsraad Bruun, Tegergaarden.
Forpagter Jacobsen, Norslund.
Gaardmand H. P. Pedersen, Lading.
Bødker Søren Anton Laurerſen, Lading.
Gaardmand And. Mortensen, Neder Fløistrup.
Johannes Julius Rer, Kleis.
Gaardmand Søren Jensen, Hasle.
Gaardmand P. Kjeldsen, Marslev.
Smed J. Jensen, Søsten.
Biauler A. P. Pedersen, Brandstrup.
Høfer N. Christensen, Kasted.
Gartner Hansen, Haveselskabets Have.
Gartner Hansen, Marjelisborg.
Økonomiforvalter Hagen Jacobsen, Sindsyuge-
anstalten.
Gartner M. Jensen, Skodbal.
Maler N. Jensen, Ravnholt.
Gaardeier Jacob Jørgensen, Synnedrup.
Møller Trolbal, Graa Mølle.
Baron J. v. Rosenkrantz, Sophiedal.

Skjelftør.

Uhrmager B. Møller (Formand), Skjelftør.
Murer N. Larsen, Skjelftør.
Uhrmager G. Jensen, Skjelftør.
Pastor F. Schmidt, Skjelftør.
Gaardmand Chr. Nielsen, Dmø ved Skjelftør.
Hans Knudsen, Egerup.

Storehedinge.

Kjøbmand Chr. Lassen (Formand), Storehedinge.
Maler Lassen, Storehedinge.
Snedker Lassen, Storehedinge.
Forpagter C. Sørensen, Storehedinge.
Gaardmand Jens Hansen, Strøby ved Storeh.
Gaardmand Niels Nielsen, Lumb.
Tømrer F. Konradsen, Lyderslev.
Snedker P. Jensen, Gjevna.
N. Frederiksen, Gjevna.
Smed Jens Hansen, Lillehedinge.
Gaardmand L. Christoffersen, Lillehedinge.
Gaardmand Hans Nielsen, Bjelkerup.
Gaardmand Peder Larsen, Bjelkerup.
Gaardmand H. P. Frederiksen, Holtug.
Ungkarl P. Hansen, Holtug.
Karen Marie Pedersen (Aldr. Sognefoged P.
Jensen), Holtug.

Ulsbruger Peder Hansen, Moreſkov.
Gaardmand H. Hansen, Fjøslev.
Skomager P. K. Nielsen, Havnlov.

Boullstrup ved Odder.

Parcellist N. Jensen, Nørth ved Odder.
Ungkarl N. Rasmussen, Nørth.
Husmand Mads Henriksen, Nørth.
Smed Morten Sørensen, Nørth.
Bøver Poul Sørensen, Nørth Mark.
Gaardmand P. Beck, Vesterhaugen.
Snedker J. Pedersen, Bjergager.
Gaardmand Hans Jesjellund, Boullstrup
Lærer Nielsen, Rude.
Gaardmand Steffen Pedersen, Orting.
Husmand N. Jørgensen, Falling Mark.
Anders Sørensen, Søby.
Postexpeditor Dohn, Odder.

Ebeltoft.

Postmester Grove (Formand), Ebeltoft.
Fotograf Møller, Ebeltoft.
Gaardeier Severin Jensen, Draaby ved Ebeltoft.
Lærer Christensen, Draaby.
Kjøbmand Rasmus Jensen, Rosmus.

Taars ved Saxkjøbing.

Teglbrænder B. Føste (Formand), Eremitagen
ved Saxkjøbing.
Indsiddet Søren Pedersen, Taars.
Skreder Jens Larsen, Taars.
Gaardmand Anders Holm, Taars.
Gaardmand Chr. Ramme, Taars.
Gaardmand B. Pedersen, Kallerup.
Lærer Jensen, Kalls.
Gaardmand P. Bødker, Kalls.
Ungkarl Rasmus Larsen Volle, Kalls.
Skoolsøber Jørgen Mortensen, Kalls.
Møller Tordenberg, Kalls.
Tømrer H. Hansen Nøgter, Kalls.
Gaardmand J. Steffensen, Kalls.
Gaardmand Jørgen Pottmager, Sorsmark.
Faareſchefer Hans Knudsen, Dureby.
Gartner Mortensen, Dureby.
Tømrer Mathias Hansen, Nørbaek.
Gaardmand Søren Larsen, Lille Møse.

Lemvig.

Kjøbmand E. M. Hestbeck (Formand), Lemvig.
Christen Saugmansgaard, Faaborg ved Lemvig.
Ungkarl P. Chr. Serup, Gudum.
Ungkarl J. Hauffau, Gudum.
Lærer Sogaard, Nørre Møsum.
Fru Petra Bryndum, Vandborg Præstegaard.

Petrine Jøppesen, Bøvlingsbjerg.
Knud S. Noe, Bekmarks Bro.

Drendrup.

Lærer Spørlück (Formand), Højselager.
Overgartner Elsholtz, Glorup.
Lærer Koch, Svindinge.
Gaardmand L. Nielsen, Svindinge.
Husmand P. Nielsen, Svindinge.
Bæver Johan Jensen, Svindinge-Lamdrup.
Husmand Jens Lysmoje, Langaa.
Husmand T. Rasmussen, Langaa Mark.
Murfvend Niels Madsen, Langaa.
Bæver N. Jørgensen, Laarup.
Husmand N. Rasmussen, Drendrup.
Møller Pederesen, Langaa Mølle.

Fredensborg.

Glarmester J. F. Hammenmann (Formand), Likhøj ved Fredensborg.
Forstander E. Otto, Likhøj.
Kjøbmand Poulsen, Pleist.
Lærer Andersen, Havreholm.
Lærer Nielsen, Hornbæk.
Snedkermester W. Mogenssen, Nyrup.
Skovrider Schade, Valdemarslund.
Husmand L. Andersen, Saltrup, Sørom.

Nesnes ved Kalundborg.

Lærer Erslev (Formand), Ulstrup ved Kalundb.
Husmand Peder Christensen, Ulstrup.
Gaardmand P. Andersen, Ulstrup.
Gaardmand Søren Larsen, Kongstrup.
Gaardmand Peder Jensen, Kongstrup.
Gaardmand Lars Rasmussen, Bjørnstrup.
Gartner Peder Jensen, Nesnesgaard.
Gaardmand Jacob Clausen, Nyrup.
Gaardmand Niels Rasmussen, Nyrup.
Smed Pedersen, Nøstrup.
Ungkarl Christen Madsen, Nagerup.
Ungkarl T. Hansen, Nagerup.
Lærer Urbrandt, Tøllrup.
Lærer Møller, Næstev.
Gaardmand Jens Hansen, Kollerup.

Narup.

Lærer C. Nielsen (Formand), Frøbjerg v. Narup.
Bøker Jens Christensen, Søllested.
Boelsmand Jacob Tokumsen, Altonastedet.
Gartner S. Gornsen, Erholm.
Skovrider C. Bang, Erholm.
Snedker P. S. Ravn, Boldtofte.
Stræder N. Johansen, Åsenbøl.
Bæver S. Larsen, Bred.
Gaardeier S. Jørgensen, Gassbølle.

Sjorslev.

Jens Berg (Formand), Sjorslev.
Gaardeier Kjeld Christensen, Sjorslev.
Ungkarl Anders Pederesen Munk, Sjorslev.
Ungkarl Mikkel Nielsen Bjerring, Sjorslev.
Snedker Hans Jensen, Amsbjerg Skov.
Skomager Johannes Sørensen, Amsbjerg Skov.
Skovfoged Hans Larsen, Amsbjerg.
Boelsmand Jens Nielsen, Strø i Vandet.
Husmand Mads Nielsen Spillemand, Demstrup.
Ungkarl Andreas Martin Nielsen, Almind.
Garver Kødser, Viborg.

Kolind.

Trækmand Jørgen Mathiasen, Kolindbro.
Gaardmand T. Skovsen, Kolind.
Husmand Jens Holst, Begstrup.
Husmand Niels Jensen, Koed.
Lærer P. Kolind, Koed.
Husmand Niels Rahr, Bedø Lundhus.
Lærer Mortensen, Moesballe, Nyum.

B. Medlemmer, som ikke hører til nogen nu bestaaende Kredsforening.

Sofjægermester A. Bruun, Louisauna, Helsingør.
Kjøbmand Chr. Ulstrup, Helsingør.
Murer Christen Mogenssen, Kvøls pr. Viborg.
Joseph Vater, Viborg.
Lærer Olejen, Flensted ved Laven Station.
Snedker A. Jensen, Østerbording ved Silkeborg.
Lærer N. Grifsen, Bakbjerg.
Lærer Anton Nielsen, Skjellerup.
Stræder Søren Nielsen, Høislev.
Godeinspektør Kruse, Drislund, Koldby p. Samsø.
Boelsmand Fr. Jørgensen, Pilemark, Koldby.
Birkedommer Schubarth, Tranehjerg, Koldby.
Fabrikbestyrer Wiehe, Orholm ved Lyngby.
Cand., Journalist S. Udzen, Valdbj ved Rbhon.
Kurvemager Larsen, Sundbyhøster paa Amager.
Aspirant Lutzen, Nyvei 13, Frederiksberg ved Rjøbenhavn.
Gartner Brun, Bernstorff ved Gjentofte.
Mjøbsfabrikant Müller, Graabrødretorv, Rbhon.
S. Børgesen, Pilestræde, Rjøbenhavn.
Graver Bahnsen, Vesterfælledvej 61—62, Rbhon.
Tpsen, Overgade oven Vandet, Rjøbenhavn.
A. Schrøder, Dronningens Overgade 15, Stuen, Rjøbenhavn.
Otto Herman Dorus, Rjøbenhavn.
Grosferer T. Pederesen, Lampeveien 30, Frederiksberg ved Rjøbenhavn.
Læge Carl Pederesen, Glostrup pr. Rjøbenhavn.
Husm. Hendr. Jørgensen, Smidstrup v. Bogenfse.

Bialler M. P. Hansen, Hærtslev Mk. v. Bogenfje.
 Bialler S. Hansen, Hærtslev Mark ved Bogenfje.
 Bæver L. Christensen, Tyendetvist ved Bogenfje.
 Mjødfabrikant J. S. Jensen, Bogenfje.
 Gaardeier And. Andersen, Mosegaard, Haarslev.
 Aftægtsmand Poul Lund, Rind pr. Rødkjærsbro.
 Ungkarl S. P. Poulsen, Kleinstrup ved Hammel.
 Stomager Chr. Larsen, Sørup, Sløje pr. Nysted.
 S. P. Hansen (Aldr. Gaardmand Fr. Hansen),
 Bregninge pr. Nysted.
 Hjulmand C. Andersen, Flaarup pr. Mariebo.
 Gaardeier Jens Jørgensen, Østervilkslev Stov.
 Bødker A. Jensen, Brendsted pr. Løkken.
 Jens Mikkel Mikkelsen, Sindal pr. Løkken.
 M. P. Dybro, Sundstedgaard pr. Løkken.
 Musikus Johannes Jørgensen, Østertørslev ved
 Haders.
 Frøken S. Høirup, Frederits.
 Handelsfuldmægtig A. P. Tyehsen, Frederits.
 Drixtinspektør N. Hansen, Frederits.
 Lærer J. Mosbek, Støvring ved Aalborg.
 Gaardmand Søren Jensen, Støvring.
 Farver Martens, Arevad, Brande ved Veile.
 Gaardeier S. Jørgensen, Holbsted ved Næstved.
 Gaardmand Peter Sørensen Willadsen, Skjæring.
 Barber J. K. Haarst, Lille Billings.
 Kjøbmand Christoffer Nielsen, Erolsby, Sølle-
 sted ved Næstved.
 Stræder N. Jørgensen, Horslunde ved Næstved.
 J. M. Hansen, Næstved.
 Lærer Bryndum, Østerhæfinge ved Korinth.
 Ungkarl S. Jørgensen, Østerhæfinge.
 Smedker S. J. Bendixen, Østerhæfinge.
 Husmand N. Christensen, Østerhæfinge.
 Kantor Nielsen, Thisted.
 Ungkarl A. Th. Yde, Hundborg ved Thisted.
 L. Høier, Sebbergaard ved Thisted.
 Assessor Rosenvinge, Ribe.
 Lærer Vigtoft, Ribe.
 Gaardmand N. Hansen, Hillerup.
 Lærer J. M. Aagaard, Fjebsted.
 Høker N. Sørensen, Tøbbøl.
 Pastor G. Sodemann, Hjortlund.
 Dyrlæge Caspersen, Tranekjær paa Langeland.
 Hjulmand S. Jacob Rasmussen, Tranekjær.
 Gaardmand D. Hansen, Snøde paa Langeland.
 Ungkarl S. J. Hansen, Fuglsbølle.
 Husmand Joh. Lund, Bistrup.
 Wilhelm Dye, Tistrup pr. Varde.
 Møller Schack, Alsø Mølle pr. Varde.
 Christian Hansen, Kathrinelund, Ølgod pr. Varde.
 Aftægtsmand A. Knudsen, Vallund, Ølgod.

J. B. Albinus Hansen, Vallund, Ølgod.
 Lærer N. L. Bruun, Ølgod.
 Mads Bertelsen, Ansager pr. Varde.
 Mads Christensen, Leevad pr. Varde.
 Plantør Drewsen, Husby Klit, Ringkjøbing.
 Fru Justitsraadinde Roefoed, Aldershvile ved
 Ringkjøbing.
 Gartner C. Erikken, Jægersborg, Gjentofte.
 Gartner L. Sørensen, Marieborg, Frederiksdal.
 Murmester L. Vogel, Bagsværd pr. Lyngby.
 Ungkarl L. Larsen, Strandbygaard pr. Løgstør.
 Ole Albertsen, Bogø pr. Stubbekjøbing.
 Lærer Manick, Sommerup pr. Roskilde.
 Skovfoged L. Andersen, Laagerød pr. Njæge.
 Maler C. Ehemann, Svaneke.
 Bager N. M. B. Dam, Svaneke.
 Stomager A. Hansen, Kroghauge, Nykjøbing paa
 Falster.

Assessor Stenstrup, Ørøstjøbing.
 Parcellist Søren Ludvigsen, Slaglille, Sorø.
 Wilhelm Fiedler, Møllegaard, Korsør.
 Smedker J. Sonne, Ronne, Bornholm.
 L. P. Jørgensen, Gislev, Faaborg.
 S. P. Bendtsen, Jordløse Mølle ved Faaborg.
 Ungkarl L. Christensen, Jordløse Mark.
 Grev Wille Brahe Selby, Svedholm v. Faaborg.
 Lars Peder Jørgensen, Besterhæfinge v. Faaborg.
 Hans Christensen, Stoftebro, Besterhæfinge.
 Husmand Tonnes Hansen, Lys ved Faaborg.
 Lærer S. Jørgensen, Ristrup ved Faaborg.

C. Medlemmer fra Slesvig og Holsten.

Gaardeier S. P. Boiesen, Høirup, Slesvig.
 Apotheker S. N. Levinson, Gram.
 Smedker L. Pedersen, Fauervraa, Christiansfeldt.
 Gaardeier Jacob Mikkelsen, Kolstrup, Aabenraa.
 Kammerraad Møller, Jørgensgaard v. Aabenraa.
 Hans Vognsen, Høpdrup, Haderslev.
 S. P. Stau, Bukshave, Haderslev.
 J. Møller, Sommersted.

D. Medlemmer fra Sverige og Norge.

Provst Menander, Bursløf pr. Malmø.
 Gartner Ulrikken, Alnarps, Malmø.
 Orgsjerer Heilmann, Uddevalla.
 D. W. Rosengren, Actaboden, Rijeberga, Hel-
 singborg.
 Kammerherre, Overintendant Holst, Christiania.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 1.

Januar 1878.

12te Aargang.

Maret 1877

var for Biavlere i Almindelighed et maadeligt Aar og Udbyttet kun ringe; dog gaves der ikke saa Undtagelser, idet flere af de rationelle Biavlere — det vil sige: Saadanne, som drive Biavlen efter fornuftige Regler — havde et godt Udbytte.

Uhrmager Møller, Skjelskør, havde af 6 Honningstader 190 Pbd. Honning (af det bedste Aar og af det ringeste kun nogle faa Pbd.). Husmand S. Nielsen, More Mark, havde af 9 Honningstader omtr. 150 Pbd., foruden et stort Forraad af sylbte Honningtavler, som han opbevarer for i paakommende Tilfælde at anvende dem til Fodring.

Lærer Holst paa Seiersø har haft en god Høst og Brødrene M. og N. Olsen i Frørup m. Fl. have ligeledes haft et ret godt Udbytte af deres Bier. At mange andre, maaske ligesaa kyndige Biavlere, ikke have haft nogen synderlig Honninghøst, hidrører fra, at de have forsøgt at formere deres Stadeantal, hvad der vanskelig lader sig gjøre i et Aar med saa kort Træktid som iaar.

I et saadant Aar er det nødvendigt for at have noget Udbytte, at følge den Regel, som en af vore første Biavlere ofte lægger os paa Sinde, nemlig: „Sørg for at have Arbeidere, naar der er Noget at samle“. Det er her om at benytte Diebliffet, da det gode Træk ofte varer kort, iaar kun fra Midten af Mai til Midten af Juli.

Det er ganske vist, at det gode Træk ikke altid indtræffer til den Tid, Biavleren har ventet det, men i saa Fald maa der vedblives med Fodringen.

Det er imidlertid et godt Tegn paa Fremgang, at vi i et Aar som dette kan opvise saa gode Exempler; men den sørgelige Sandhed, at det kun, som bemærket, er Undtagelser, kan jo ikke benægtes, ligesaa lidt som, at det ellers i det Hele staaer saa daarligt til med Biavlen, at det ikke i mange Aar har set saa sørgeligt ud som Tilfældet er iaar.

Kubebiavlen aftager Aar for Aar og den vil iaar saa et saa mægtigt Stød, at den snart gaaer aldeles til Grunde, i alt Fald i Sjælland og Fyen. Efter Beretning fra flere Honningssamlere har Udbyttet af Kubebiavlen været saa ubetydeligt, at noget Vignende ikke erindres. — Det kunde imidlertid ikke blive anderledes for dem, der overlode Bierne til sig selv, thi Foraaet var saa koldt og den gode Træktid saa kort, at Bierne ikke kunde komme til fuld Kraft før Trækket var forbi. Fra Hebebiavlerne er der kun udelukkende kommen daarlige Beretninger og det er jo ikke sandsynligt, at der er avlet Honning, hvor Bierne kun vare henviste til at samle af Boghvede- og Lyngblomster, i hvis Blomstringstid Veiriget var koldt og regnfuldt.

Bivog.

Bivoget, som er det Hovedmateriale, hvoraf Tavlerne i et Stade bygges, er en Udsvedning, der dannes sig imellem Ringene paa Undersiden af Biernes Bagtrop. Det er en størknet, animallsk Dlie, der staaer i samme Forhold til de fede Olier, som Harpiz til de ætheriske. Ved Udsvedningen dannes det sig som smaa, 5-sidede Skiver eller Plader og saadanne 8 Plader kan

man finde under Bagkroppen i Byggetiden. Gjennemsnitsvægten af disse 8 Blader beløber sig til omtrent 0,02310 Gram. De Blader, som en Bi producerer, maa nødvendigvis dannes af den Honning, som den fortærer, skjøndt Produktionen efter al Rimelighed i ikke ringe Grad forhøjes ved den Mængde Blomsterstøv, som Bierne fortære i Byggetiden. Udsvedningsprocessen er høiest, efterat Temperaturen i Siadet er naaet op til 18 Gr. eller derover. De ovenomtalte Blader, som hovedsagelig udsvedes af unge Bier, have en hvidlig Farve, ere halvgjennemsigtige og i Almindelighed tynde, men dersom de udsvedes hurtigt eller dersom Forbruget ikke svarer til Produktionen, danne de sig tidt i Klumper, idet de ved Udsvedningen komme i Berøring med Atmosfæren; hvadenten de nu have den ene eller den anden Form, drage Bierne dem frem ved Hjælp af deres Ben og ælte dem med en Slags Spyt eller Væske fra deres Mund til en Deig, der er passende til at de deraf kunne bygge deres Celler. Efter mange Forsattere, foregaaer Bygningen af Tavler eller Celler hurtigere i Mørke, og til Dannelsen af 1 Pbd. Celler eller Vox behøves der et Forbrug af 12—20 Pbd. Honning; thi da Honningen efter Vægt indeholder 8 Pbd. Drygen mod 1 Pbd. Kulstof og Hydrogen, blive disse Forhold ved Omdannelsen til Vox dog meget forandrede, idet det store Forbrug af Drygen ved Operationen rimeligvis medgaaer til at frembringe den Varme, der er nødvendig for at Voxet kan udsvedes af Biernes Kroppe. Den Kjendsgjerning, at Voxudsvedningen hos Bierne virkelig foregaaer paa den ovenomtalte Maade, blev opdaget af Pastor Hermann C. Hornbostel.

Naar man undersøger en nybygget Tavle, vil man i Almindelighed finde den bygget saaledes, at Kanten, der dannes af to af Cellens sammenstøbende Sider, vender nedad, og fra første Begyndelse er Cellens normale Form efter nogle Sagtagelser cirkulær efter andre femkantet, men Alle ere enige om, at efterhaanden som Bygningen af Cellerne skrider frem, antage de den mest økonomiske Form, nemlig Sektantens, og deres Konstruktion er saa fin, at Donhoff angiver Tykkelsen af Siden i en ny Celle til $\frac{1}{150}$ af en Tomme, medens Kirby og Spence gaa saa vidt, at de paaftaa, at en Celle side bestaaer af to Tykkelser. Tilgaa lidt mangler det selve Cellen paa stor Nøagtighed, thi ved Hjælp af en meget smuk Beregning løste Rönig, Miraldi og Ma-

clairin den Opgave, som var fremsat af Reaumur, nemlig:

„Der er givet et sekskantet Kar, som er luffet med tre ligefladede, skjævvinklede Firkanter. Skulle Vinkler skulde man give disse, for at faa det største Rum ved det mindst mulige Forbrug af Materiale“? idet de beviste, at de Vinkler, der i Bunden af Cellerne skulle danne Rhomberne, ere stumppe og spidse, den større (stumpe) Vinkel maaler 109 Gr. 28 Min. og den mindre (spidse) 70 Gr. 32 Min.

En Tavle bestaaer ofte af tre Slags Celler: Arbeids-, Drone- og Forvandlingsceller; af Arbeidsceller er der 25 i hver Kvadrattomme paa hver Side af Tavlen, og af Droneceller 16 i hver Kvadrattomme. Arbejdercellerne danne, naar Tavlen ikke udelukkende bestaaer af Arbejder- og Droneceller, den øverste Del af Tavlen, medens Dronecellerne danne den nederste Del. Forvandlingscellerne, der ligge i Midten, have to Rhomber og to Sektanter i Bunden, istedet for tre Rhomber.

Gjennemsnitlig give almindelige Stader omtrent et halvt Pund Vox for hver 15 Pbd. Honning, og man har ved Forsøg godtgjort, at kun $\frac{1}{10}$ af meget gamle, forte Tavler er Vox, medens Resten er Kokoner.

Foruden den Honning (omtrent 40 Pbd.), som en Sværm bruger, naar den etablerer sig, til Tavler og Yngel, forbruges kun en lille Del af det ovenfor nævnte — et Pund — for at tildække et Pund ung Yngel, da denne Eildækning er porøs, hvorimod Celler, der indeholde Honning, tildækkes med rent Vox.

Voxets Bestanddele varierer efter forskellige Forsatters Analyser paa følgende Maade:

Kulstof .. 80,20	81,79	82,00	87,39	} Svillet giver } et Gjennemsnits- } indhold af: {	82,84
Hydrogen 13,14	12,67	13,00	13,29		13,02
Drygen .. 6,86	5,54	5,00	5,22		5,50

Voxets specifikke Vægt er 0,969, den latente Varme 63,5 og 1 Kubikfod veier 59,9 Pbd. Det har som oftest en lysegul Farve, hvilket rimeligvis kommer af den Glasfarve, hvormed Bierne overtrække Cellerne, og af det gule Farvestof „Erihalin“ (det er saa stærkt farvende, at 1 Gram farver 5 Unzer Alkohol).

Voxet har en behagelig Lugt, som, ifølge Dr. Rönig, meddeles det af „Anthosmin“, „Erihalin“ og sandsynligvis „Cerinthin“.

Efter Renheden smelter det ved en Temperatur af 49 Gr. og derover, er uopløselig i Vand,

men opløselig i Æther; det er en daarlig Leder for Darmen og er sammensat af 90 pCt. „Cerotin“ og 10 pCt. „Myricine“.

Cerotinen udbrages af Børet ved gjentagen Røgning i Alkohol, hvorfra det udfiller sig ved Afkøling; det smelter ved 79 Gr. og størkner i Krystaller.

Myricin (sammensat af palmitisk Syre og Melissyloxyd) er den Del, der bliver uopløst tilbage, naar Bivoret behandles med Alkohol, ved 72 Gr.; det er en krystalliserende Børbestanddel, men er vanskelig at holde i ren Tilstand.

Efterhaanden som Biavlens skrider frem, og efterhaanden som Kammeftader komme i Brug, forsøges den reelle Tilvirkning af Bør, medens den Mængde, der udbydes til Salg, aftager paa Grund af, at det er uundværdigt naar man benytter Kammer, at dræbe Bierne for at faa deres Honning og Bør. Da nu Tavlerne ved at man benytter den nyere Fremgangsmaade — at slynge Honningen ud af dem — kunne benyttes i mange Aar, opsamles der ved denne Forbedring et Overflud af Bør, d. v. s. Dronevør, og det er derfor nødvendigt, at man veed, hvordan man skal tilberede saadant Bør, for at give det den høist mulige Salgsverdi.

Det er ikke alt Slags Bør, der bleges med samme Lethed; saaledes bleges Børet fra Hamborg, England, Odesja, Portugal, Mogador, Zanzipar, Ost- og Vestindien og Nordamerika hurtigt, medens det fra Kuba, Danzig, Königsberg, Gabon og Gambia vanskeliggere bleges, og det svagt mahognifarvede Bør fra Brasilien kan ikke bleges. Medens der, for at faa samme Lysstyrke, af Oliven-Olie forbruges 129 Gran, forbruges der af Rapsolie 125, af Linolie 120 og af Bør 100 Gran. (Fortf.)

Honningens Sammensætning.

(Eft. Prof. N. F. Rebzié.)

Honning er en af de ældste Ting under Solen. Til en Tid var den sandsynligvis den eneste Form, under hvilken Sukker var kjendt, og den Dag idag er den en af de delikateste Fødemidler. Er det da ikke underligt, at der i vor videnskabelige Tidsalder er saa lidt Kjendskab til dens virkelige Sammensætning eller de Forandringer, den undergaar? Honning bestaar af Druer og Rørsukker tilligemed Vand, Syre og vøragtige Dele. Hvis Honning brændes aldeles, bliver der

tilbage en graalig farvet Afte, som udgjør omtrent 15 pCt. af den oprindelige Honning. I denne Afte lykkes det mig at faa Reactioner for Salica, Kalk og Jern. Der findes ogsaa et lille Quantum Potaske og Fosforsyre i Honning. For at vurdere Mængden af disse, tog jeg to Dele Honning fra Honningrummet, frit for Blomsterstøv og Bør og brændte dem til en kulagtig Masse. Af den ene uddrog jeg Potasken ved muriatic Syre og af den anden Fosforsyren af nitric Syre og kalkulere dem paa sædvanlig Maade. Der fandtes: Potaske 0,06 pCt., Fosforsyre 0,08 pCt. Disse Bestanddele ville paa en naturlig Maade komme i Honningen, da de findes i Jordbunden og cirkulere i Plantefæsten.

Der er mange Ting ved Honningen, om hvilke vor Tid kun veed lidt. Følgende ere nogle faa:

1. Har Honningen en bestemt Sammensætning? Er der nogen Forskiel i den relative Mængde Sukker i Honning, samlet af Voghvebe, Lind, Kløver, Randis osv., eller mellem Druer og Rørsukker? Dette Spørgsmaal kan formentligen kun løses ved at sammenligne Analyserne af forskellige Slags Honning.
2. Føje Bierne Noget til Nektaren, idet de forvandle den til Honning? Herom er der stor Meningsforskjel, men jeg kjender ingen Experimenter, som have forsøgt at afgjøre Sagen. Aldeles ren Honning, som er bleven tørret fuldstændig, indeholder omtrent 1 pCt. Nitrogen (Kvælstof). Tilføje Bierne dette Stof? For at afgjøre dette, samlede jeg Nektar fra Blomster i Algerdyrkningskollegiets Drivhus (af Azalia, Rhododendron og Fuchsia, særlig af den sidste). Resultatet af mine Undersøgelser var, at Nektar indeholder Kvælstof. Det Faktum, at Honning indeholder Kvælstof, beviser derfor ikke, at Bierne have tilføjet det. Kan dette Spørgsmaal ikke afgjøres ved at fodre Bierne med rent, hvidt Sukker, som ikke indeholder Kvælstof, og bagefter undersøge Honningen for at erfare om kvælstofholdige Dele ere komne til?
3. Efterat Honning har staaet nogen Tid, krystalliserer endel af Druesukkeret og „Rörning“ eller „Kandering“ er Følgen. Aarsagen til denne Forandring er ubekjendt. Kunde de Betingelser, under hvilke „Rörningen“ finder Sted, ikke blive udfundne ved en Række Experimenter, ved at holde Honning i forskellige Temperatur osv.?

Besvarelsen af disse Spørgsmaal vilde muligens ikke bidrage til at skaffe Honningen et bedre Marked; det turde imidlertid være en god Veiledning til Bedømmelsen af de udstillede Honningforters Renhed og Ensartethed.

Boliger og Biavlssredskaber.

(Sluttet.)

Bisælder. For at kunne hindre Bier i at trænge ind i Stedet, sætter man en lille Trækasse for Flyvehullet med runde Abninger, $\frac{1}{4}$ " i Tværmaal. Kassen laves af et trekantet Stykke Træ: den ene Sideflade lodret paa Bund-

den skraa

fladen, saaledes set fra Enden, Side udad. Paa denne anbringes 4 Knappenaale, to indflaaede over Hullet, to under det, saaledes at Hovederne sidde tæt sammen. En femte Naal stikkes fra oven ned imellem de fire. Man vil nu se, at en Bi inde fra Stedet kan komme ud, idet den løfter eller skyder Naalen udad. Men en Bi udefra kan ikke skyde Naalen tilside. Hvor man benytter de omtalte Honningkasser, ere disse Fælder nyttige, idet de i Kasserne værende Bier kunne komme ud, men stikvorne Bier ikke trænge ind.

En anden Bisælde laves af en lignende Kasse med smaa Klapper paa den skraa Flade af tynde Marieglasplader; men de ere dyrere og gjøre ikke bedre Nytte.

For at fange Droner benyttes lignende Fælder, men Abningerne maa være saa store, at Dronerne kunne komme ud igjennem dem. Ved Siden af maa da have mindre Huller uden Naale, gennem hvilke Arbejderne kunne passere ud og ind, men ingen Drone.

Indskudsbræder. Til Afspasning af det et Folk tildelte Rum, benyttes et Indskudsbrædt, af samme Brede som Boligen indvendig og af samme Høide som Ingerummet eller Honningrummet. I Høistader gives Ingerummet fit og Honningrummet fit Brædt. De bestaa i Reglen af en Træramme med Glas i, enten en hel Rude eller Glasrimler med snevre Ribser i, for at kunne ventilere om Sommeren og lade Dampene forsvinde om Vinteren. I Lavstader gives Indskudsbrættet en Abning, gennem hvilken Bierne kunne have Udgang til Honningrummet. Denne Abning maa kunne lukkes, ved en Svirvel eller paa anden Maade.

Røgpiber og Røgpustere. For at dæmpe Biernes Brede, eller bedre: for at forhindre Biernes Bredeudbrud, anvende de fleste Biavlere Tobaksrøg og indrette deres Piber saaledes, at man kan puste en Røgspøile hen paa et bestemt Punkt. De fleste Piber adstille sig kun fra andre Tobakspiber derved, at de have en tæt Hætte af Blik med en lang Skorsten bøiet fremad. Disse have dog den Mangel, at man ikke kan lede Røg ind i et langt Stade. En bedre Pibe er det, naar Opstanderhovedet med sin Svampdaase kan dreies om og danne en lige Linie med Røret. Man kan da stikke hele Piben ind i Stedet og saaledes ved Pibens Længde og det lange, lige Rør i Pibedækslet, lede Røgen hen paa et hvilkenfomhelst Punkt. Men mange Biavlere kunne ikke røge Tobak og derfor ikke bruge nogen Pibe. De maa da have en Røgpuster. De simpleste og ældste bestaaer i en lille Blæsebælg, paa hvis Rør fastsættes et Blikrør, hvori stoppes Lønder, Trøste eller lignende Stoffer, som ved Blæsebælgen kan holdes tændt og pustes ind under eller imellem Bierne. Man sørge for, at der mellem Beholderen og Røgrøret er et tæt Ferrinæt, at Gnistre ikke pustes ind i Stedet, der kunde beskadige Bierne. En nem lille Røgpuster laves af et Pibehoved af Træ med et langt Rør i den Ende, der sættes i Svampdaasen; istedetfor Hætte sættes et Stykke Gummislange, luftet med en Træprop, i den ene Ende. Gummislangen gjør da Tjeneste som Bælg.

Foreningens Samling indeholder en saadan Røgpuster af en Metalcylinder, der i den ene Ende gaar ud i en Spids med en fin Abning, medens den anden sættes paa et Rør, der fastholder et Stykke Trøste i den ene Ende, som gaar ind i Cylindren, og en Gummifugle i den anden. Naar man trykker paa Gummifuglen, giver Cylindren Røg fra sig.

Sværme kasser. Til Indfangning af Natursværme bygger man en Kasse af ganske tynde, uhølede Bræder, for at Bierne kunne hænge fast deri. Kassen er uden Bund. Størrelsen maa være saaledes, at den med den aabne Bund mod Stabets Abning kan skydes ind i Stedet; derved lettes Indbringelsen af Sværmen. Løftsbrættet maa være bevægeligt, saa at man ved at løsgjøre det kan skyde det fremad, efterat Kassen er sat i Stedet, og trykke Bierne ind i Boligen.

Sværmenæt. For at Natursværme ikke skulle

flyve bort eller flyve sammen med en anden, lige uddragen Sværm, laver man af luftigt Løi en 2 Men lang Cylinder, med indfyet Gjord af Pilekviste paa hver 6—12" til at udspile Cylinderen. Enden luffes ligesom en Sæk og bindes til en Stof, der stiftes fast i Jorden, saa langt foran Stedet, at den aabne Ende naaer til Flyvehullet, hvor det ved Forlængelser af Løi med Vaand i bindes fast om Stedet eller Ruben, saaledes at alle udflyvende Bier gaa ind i Sækken, som Fisk i en Kuse. Sværmenætten anbringes paa et Stade, der begynder at sværme og Sværmen famles da deri; Enden nærmest Ruben bindes sammen og Nættet hænges op, saa at Sværmen klumper sig, den kan da rykkes ud foran det ny Stade paa et Lagen og Bierne ledes ind i det aabne Stade. Nættet bør helst opstilles foran de Stader, der ventes at ville sværme, saa at man blot behøver at befæste den Ende, der skal anbringes foran Flyvehullet i sidste Dieblif. Sværmenætten kan ogsaa benyttes istedetfor Sværnkassen til at rykte en Sværm i, naar den har samlet sig. Maaden kan Endover let tænke sig.

Sværnbrædt. Istedetfor at lægge et Stykke Løi (Lagen) eller Pap foran det Stade, der skal modtage en Sværm og derpaa udryfte den i Sværmenætten eller Sværnkassen fangede Sværm, har en engelsk Biavler, Chesshire, lavet et stort, tyndt Brædt, paa hvilket han stiller det ny Stade og paa Brædtet udryfter han Sværmen. Dette Brædt gjør ligeledes udmærket Nytte ved Dzierzonstader, fra hvilke man vil danne Afleggere, ved at udtage Tavler og børste Bierne tilbage for at sætte Tavlerne i et nyt Stade og hen paa et andet Stades Plads. Det Stade, der skal modtage Bierne, sættes paa Sværnbrædtet og Bierne børstes af Tavlerne foran Flyvehullet og løbe da selv ind i Stedet, der i Forveien har faaet Rammer med Tavleanvisning hængt ind.

Rensningskasser. For i Vinterens Løb eller det tidlige Foraar at kunne lade Stader rense sig, naar det befrægtes, at de ville faa Bugløb ved at afvente gunstigt Veir, anbefaler Dzierzon at tage Stedet ind i et opvarmet Værelse og lade Bierne flyve mod Vinduet for at rense sig. Denne Methode er forbunden med Urentlighed og Vanskelighed ved at faa Bierne ind igjen. Amerikanere have derfor bygget Kasser, bestaaende af Ramme stykker overtrukne med Løgaze. Kassen maa være aaben i den

Side, der sættes til Flyvehullet. Paa Magasinkasser sættes de ovenpaa, idet man aabner ved en Side af Tavlerne. I disse Kasser ville Bierne flyve som i det Fri og rense sig, og de bringes let til at søge deres Tavlebygning ved at formørke Værelset og afkjøle Temperaturen. Vi have engang benyttet Sværmenætten til denne Rensning i Stuen og opnaaede et godt Udfald.

Transportkasser. For at kunne transportere Bier fra en Bihave til en anden, forstærke Folk paa et Sted med Bier fra et andet, laves en let Kasse med Traadnæt i den ene Ende, og et bevægeligt Loft, der kan skydes saa langt tilside, at der bliver Abning i den Traadnættet modsatte Ende, til deri at nedbørste Bierne, de samle sig da i den Ende, hvor Traadnættet findes. I Traadnætsenden anbringes en Skobde, der kan aabnes, naar dens Abning sættes foran Flyvehullet, og hvorigjennem Bierne kunne trække ind i det befolkede Stade. Man kan hørste Bierne i Kassen, ved at sætte en Bliktragt, sirlkantet, vid foroven og snævrere forneden, ned i den. Bierne flyve da ikke ud.

Foderapparater. Til Fodring af Bierne haves en Mængde forskellige Apparater, hvis Form afhænger af den Art Boliger, hvori Bierne holdes. Til Ruber haves saaledes Foderallerkerener af Blik, runde, 1" høje, med et Rør, der i Flugt med Bunden gennem et Udsnit i Ruben ledes ud udenfor, her er bøsiet op, saa dets øverste Kant er i samme Høide som selve Tallerkenens øverste Kant. En Svømmer laves af et tyndt Brædt med Ridsler eller Smaahuller i, saa stor, at den let bevæger sig i Tallerkenen. Foderapparatet kan nu med en Kande fyldes udenfor Ruben, og Svømmeren vil lette sig, flyde ovenpaa og hindre Bierne i at drukne. Det uændelige Rør luffes med Prop. Disse stilles paa Standbrædtet under Bygningen. De ere ikke anvendelige i den kolde Varsid, naar Bierne ikke kunne gaa ned til Foderet. Man har derfor lavet et Foderapparat til at sætte ovenpaa Ruben, i hvis Top der er et rundt Hul. Apparatet bestaar af en Tallerken af Træ eller Ler af 4—5 Tommers Høide med et rundt Rør i Midten, der med den ene, aabne Ende passer i Rubens Abning; Rørets anden, ligeledes aabne Ende naaer op i Røret, $\frac{1}{8}$ " fra den øverste Kant. Svømmeren er en rund Skive af Træ med saa stort Hul i Midten, at det med Lethed gaaer om Røret fra Ruben. Taller-

tenen dækkes med en Glasplade, der maa passe tæt, for at hindre Varmen i at gaa tabt, og hele Apparatet dækkes med en lille Kasse.

Til Dzierzoniske Høistader laves tynde Trækasser, der naa over Stedet fra Side til Side, dækkende 1—2 Tavlegange. Kassen er aaben forneden og lukkes med et Glaslaag, der stydes ind fra den ene Side. I Trækassen hænger en Blikkasse, der udfylder Bredden, men ikke Længden, saa at Bierne fra neden kunne gaa op i denne, der fyldes med Honning og har en til Formen ajpasset Svømmer. I Lavstader benyttes en flad Fodertallerken under Tavlebygningen eller i Honningrummet.

Den nyere Tid benytter simplere Foderapparater: Foderglas. Glasfæt bestaaer af et almindeligt Honningglas, der fyldes med Honning, overbindes med grovt, ikke altfor tæt Sæffelærred, vendes om og sættes: paa Kuben over Hullet i Toppen, i Dzierzonstader over et Hul i et Dækbrædt. For at regulere Forbruget af Foderet, lægger man ovenpaa det hullede Dækbrædt et andet lille Brædt med et lignende Hul og paa dette stilles Foderglasfæt. Ved at flytte det øverste Brædt mere eller mindre til Siden, indsnævres eller udvides Afgangen for Bierne til Foderet. Graden kan i Forveien markeres paa Dækbrædtet.

Istedetfor Lærredet over Foderglasfæt benytte nogle Metalplader med flere eller færre Smaahuller (Knappenaalkshuller) i. Pladen lægges paa det fyldte Glas, dette vendes om og stydes ind paa Dækbrædtet.

Et meget nemt Foderapparat er et Honningglas, der dækkes med en omvendt Skaal af en Urtepotte, vendes om og henstilles paa Dækbrædtet, saa at Bierne kunne komme op til Skaalen. For at hindre Bierne i at komme ud og Varmen i at gaa tabt, styldes et større Honningglas eller en større Urtepotte med Prop i Bundhullet over Honningglasfæt og dets Skaal. Den dækkende Urtepotte maa være saa vid, at den dækker over Dækbrædtshullet. Honningen siver ud mellem Honningglasfæt og Skaalen efterhaands som den af Bierne stikkes bort. Et saadant Honningglas paa en Urtepotteskaal kan ogsaa henstilles i Lavstaders Honningrum, men maa ikke dækkes af Noget. Dette kan ogsaa om Foraaret benyttes til at vande Bierne med, ved at henstilles i Bihaven nær Bierne; Glasfæt fylbes med Vand istedetfor Honning og fødmes lidt i Førstningen for at vænne Bierne dertil.

De behøve da ikke at flyve langt efter Vand eller udsættes for at bortsnappes af Frøer i Grøfter, eller drukne i aabne Vandkar.

Konsttavlepresser. For at presse kunstige Mellemvægge, behøves en Blikkholder, hvori Bort smeltes, 1" vid og saa stor som Mellemvæggens Størrelse rigelig fordrer en Glastavle lidt længere end Mellemvæggen skal være, samt endelig selve Formen til Konsttavlen. Denne bestaaer af to Metalplader, hvori Sellebundene ere afformede. Naar en tynd Bortplade, dannet ved at dyppe den vaade Glasplade i Bortholderen, derpaa i foldt Vand og derpaa pillet af Glasfæt, lægges mellem de to Formplader, efterat disse ere fugtede, og udsættes for et stærkt Tryk i en Presse (Papir- eller Løypresse), da vil man med nogen Døvelse snart kunne presse Konsttavler. De bedste Forme ere de, der foruden Sellebund tillige give lidt Sellevæg.

Bortkande til Tavleanvisninger. Har man ikke tom Bortkande nok til Tavleanvisninger og ikke vil benytte Konsttavler, da kan hveranden Tavlepind forsynes med en Bortkreg, der frembringes ved at føre Ruden af en lille Kande langs hen ad Midten af Tavlepinden. Kanden med Bortkreg i holdes over et Lys til det er smeltet. Rудens Spids maa være saa spids som mulig og Aabningen i Spidsen ikke større, end at en tynd Strikkpind kan stikkes ind, da faaer man en tynd Bortkreg.

Vandskaaler. Hvor man plages med Myrer, sætter man Benene under Staderne i Urtepotteskaaler, som holdes fyldte med Vand. Over Vand gaa Myrer ikke.

Musefælder. Naar Musene om Efteraaret indfinde sig, kunne de afstedkomme Udelæggelse. Spidsmusen kan næsten gaa ind overalt, hvor en Drone kan passere, saa Flyvehullet maa være lille. Det bedste er dog at fange Musene. Paa en af Biavlerforeningens Udstillinger saa man en udmærket Fælde. Den bestod af en Træklods, gennem hvilken var boret et Hul, saa stort som fornødent for at en almindelig Mus kan passere. Over Klodsen var en Springfjeder, der trak en gennem Blokken fra oven nedbuuden Ring opad og klemmer Musen fast mod Fælden. Ringen holdes nede ved to Traade, som stikkes gennem Klodsen forneden og atter op mellem Ringen og Flyvehullet og fastbindes foroven. Naar Musen vil ind gennem Hullet paa den foran Flyvehullet anbragte Fælde, hindres den af Traadene, som den derfor gnaver itu; men i

samme Dieblif, som en af Traadene er itu, trækker Fjederen foroven Ringen opad og kvæler Musen. Bierne finde Blåds under den døde Mus til at passere.

Sie (Dørslag) til Fyldning af Tavler. Ligesom man ved Slynngmaskinen kan tømme Honningstavlerne og derved opnaa en større Honninghøst, saaledes kan man have Behov for den modsatte Operation, at maatte give Bierne Vinterfoder. Naar det tilfodres dem, ville de sikkert bære det i Cellerne, men det er en Kjendsgjerning, at det Kvantum, der gives dem, ikke Alt bringes i Tavlerne, man regner, at $\frac{1}{3}$ gaar tabt. Dette Tab undgaaes ved at tillave Foderhoningen saa tyk som den naturlige Honning i en tilluftet Honningtavle og saa selv uleilige sig med at fylde den i Cellerne. Dette er vanskeligt, da Cellerne indeholde Luft, men ved at lægge den tomme Tavle paa Udslynngningsnættet, der ligger i Slynngmaskinens Spand, holde en firkantet Blikkie med endel Smaabuller (1 Linie i Tværmaal), ikke altfor tæt sammen, men i regelmæssig Afstand, f. Ex. et Hul paa hver femtedel Tomme, over Tavlen, hælde Honningen i Sien, vil den løbe i sine Straaler ned i Cellerne og fylde dem. Er den ene Side fyldt, vendes Tavlen om og den anden Side fyldes. Naar Tavlen da hænges ind i Stedet, behøve Bierne kun at lufte Cellerne.

Refraischeur. For at oversprøite Bier, Tavler og Voliger med Desinfectionsmiddel i Tilfælde af Raadbenyngel, benyttes en Refraischeur, hvis Indretning er saaledes, at vi ikke kunne beskrive den og derfor raade til at kjøbe den. Den faaes i Handelen; det skal senere blive meddelt hos hvem.

Vogsmelter. En Cylinder af Blik med en lille Vandbeholder fornedet og et Hjør gennem den dobbelte Bund et Par Tommer op i den større, øverste Del. Over Hjøret lægges et Stykke Traadnæt paa en fremspringende Liste. Paa Traadnættet lægges Vortavlerne og Cylinderen lukkes med et tæt Laag. Naar Vandet i Cylinderens nederste Del bringes i Røg, trænger Dampene op i den øvre og smelter Tavlerne; Sammene blive liggende, men den rene Vøj løber gennem Nættet og gennem en Lud fornedet ud i en Skaal koldt Vand.

Slør. De, som ikke kunne taale Bilkif, anbefales et Slør af sort Bobinet, sammensyret som en Cylinder med Gummifnor. Dette Slør trækkes over Huen eller Hatten og den nederste

Ende stikkes under Frakken. Sløret bør være af et Stof med rene, faste Traade og ikke for tæt, at man kan se klart igjennem det.

Handsker. I England og Amerika benyttes Handsker af tyndt Gummi, gennem hvilke Bierne ikke kunne stikke.

(Efter Opfordringer.)

Udtog af Love angaaende Bier.
Christian den Femtes danske Lov, 13de Kapitel.
 Om Bier og vilde Dyr.

1ste Art. Hvo, som Bier haver, hand skal selv vogte dem med Gjerde, saa at anden Mands Fæ kunde dem ei nedkaste og spilde. End er Gjerdet saa lavt, at anden Mands Fæ fandt gange i Gaard og spilde dem, vide sig det selv, og fange ei anden Bod.

2den Art. End vorder nogen Mands Fæ stunget til Døde uden for Mands Biegaard, da bøde hand ikke derfor, der Bierne ejer.

3die Art. End vorder det stunget ihjel i Biegaarden, da gjælde hand Skaden, der Bierne ejer, fordi hand hafde ei lovlig Luffe om sine Bier.

4de Art. Følger een Mands Bier anden Mands op, da skal den, som eier de Bier, der opflye, med andre Naboer byde den anden Gier fællig til paa samtlige Bier; Vil hand ei det antage, og forkommer de Bier siden de andre, da tage hand Skade for Hjemsjeld.

5te Art. End flye nogen Mands Bier fra hannem, og hand følger dem af sin egen Gaard til Søde i anden Mands Stov og Træ, da skal hand sige hannem til, som Skoven ejer, og kan dennem saa undfange, at hand ei fordærver hans Træ, da tage hand sine Bier. Det samme er og, om de flye paa anden Mands Hus.

6te Art. End siger hand, der Træet eller Huset, ejer, at Bierne ere hans egne og fra hannem fløjne, da bør hand det lovligen at bevise.

7de Art. End begjær hand, som Træet eller Huset, ejer, at den som vil Bierne sig tilholde, skal med Gød bekræfte, at de ere hans egne, og hand dennem fulgte, da bør hand derpaa gjøre sin Gød.

8de Art. Vil Bonden, som Træet ejer, ej fælde sit Træ, da stande Træet, og hand være Gjermant til Bierne, der dennem ejer, og naar Træet fældes, have baade Honning og Bierne.

9de Art. Tager den, der Skoven tilhører, Bierne bort, da er det Tyverj eller Ran. Det samme er og, om anden Mand tager dem bort; dog skal hand, der ejer Bierne, sætte Mærke paa Træet, indtil det vorder hugget.

(Cfr. 6te Bog 14de Kap. 4: „Far Mand i anden Mand's Biegaard, og tager Bier og fører bort, og dræber dem, og tager Honning bort, da er det Herverk.“)

Frdn. 8de Jan. 1810 om Tiendevæsenet i Danmark fastsætter 8 St. Tiende af hvert Bistade overalt i Landet; cfr. 17de Juni 1812.

Lov 19de Febr. 1861 § 1: Den fastsatte Tiendeafgift for og Bisværme, forandres til en Afgift i Byg, der svares af det tiendepflichtige Hartkorn.

Beisforordn. 13de Decbr. 1793, Kap. 5, § 75 fastsætter, at Bistader ikke maa taales ved Bete nærmere end 10 Alen.

Spørgsmaal.

Nr. 1. Undgaaer man Droneynge i Honningrummet, naar der benyttes Rammer af 4 Tommers Hvide? Frørup.

Nr. 2. Hvilket er det mest hensigtsvarende, enten at lade Rammerne i Yngelrummet i Høststaderne løselig berøre hinanden, eller have 1/4 Tommes Mellemrum mellem Tavlerækkerne?

(S „Praktisk Veiledning til Biavl“ af B. Wojesen [Side 35 og 38] er det første anbefalet, men jeg ønsker gjerne at høre Fleres Meninger.) J. B.

Nr. 3. Bør Spørgsmaal, som diskuteres ved Møderne, ikke altid ansøres ved Indbydelserne? Det synes at være i Sagens Interesse. S.

Brevvegling.

Sr. Skovfoged L. Andreaen, Laagerød, bedes undskyldte, at Deres Navn i Medlemslisten feilagtig er skrevet L. Andersen.

Sr. G. i S. De fremsjendte Mjødprøver ere gode, og der er ikke sparet paa Honningen, hvad der er en af de første Betingelser for at faa en god Mjød. Den mangler blot, at den skal gjære og derefter omtappes.

Naar en Udstiller ikke faaer Betaling for alle sine ikke retournerede Udstillingsgjenstande af Produkter, saa hidrører det i Reglen fra, at noget deraf er forbrugt ved Bedømmelsen, hvilket i Almindelighed ikke bliver erstattet.

Sverrig. Deres Spørgsmaal om Stader skal blive bevaret i et af de følgende Hefter.

Til Bivulserforeningens Medlemmer!

Skrivelser til Bestyrelsen bedes tildele til Bestyrelsen og adresserede til Sekretæren; de ville da blive besvarede af Bestyrelsen.

Breve til enkelte Medlemmer af Bestyrelsen betragtes som private Breve. Bestyrelsen.

Alle ublaante Bøger indleveres til Sekretæren inden den 1ste Februar.

Alle resterende Medlemsbidrag til Foreningen tages ved Postopkrævning; nægtes Modtagelse af Brevene og Kontingentet ikke strax derefter indsendes paa anden Maade, blive Bedkommende at opføre paa en Liste over Ukluderede, og Medlemsretten er tabt.

Naar Tidsskriftet udebliver, henvender Bedkommende sig til det Postkontor, Postexpedition eller Brevsamlingssted, hvortil hans Adresse er sendt, og kun naar det ikke kan faaes her, indgives der Klage til Foreningens Bestyrelse.

Da Kredsmøder i Henhold til Lovens § 2 ogsaa kunne sammenkalbes af Foreningens Formand, saa var det ønskeligt, om dette ved enkelte Leiligheder bragtes i Anvendelse der, hvor ingen Anden vil tage sig af Sagen. Et enkelt Medlem.

Erindringsliste.

Bivulsermøde afholdes Søndagen den 27de Januar, Efterm. Kl. 2, i Lærer Winthers Lokale i Nyklinge. Foredrag holdes.

Bekjendtgjørelser.

Kortfattet Anvisning til Biavl.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar 32 S. i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller til Oversergent A. C. Andersen i Nyborg.

Af „Tidsskrift for Biavl“

kan Aargangene 1874, 75, 76 og 77 faaes komplette, hver Aargang for 50 Ore.

Glædelig Akaar

med Tak for det gamle!

Utter iaar bringer jeg mit Fabrikat i ærede Bivulseres Erindring. 100 Stader haves i Arbejde. Prislister sendes paa Forlangende.

Løved pr. Svendborg, den 26de December 1877.

Kristen Pedersen,
Løvmrer og Bivulser.

Næste Hefte udkommer den 1ste Februar.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middebsart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlerforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 2.

Februar 1878.

12te Aargang.

Baron von Berlepsch.

Blandt de Mand, som i vor Tid have virket mægtigt til at hæve Biavlen, indtager Baron von Berlepsch ubetinget en af de første Pladser. Hans skarpe Sagttagelseevne, hans klare, bestemte Forklaringer, hans Opofrelser, hvor det gjaldt at berige Videnskaben, er beundringsværdig. Om det end maa indrømmes, at hans Pen i Stridens Hede var lidenskabelig, hensynsløs, ja som en Kælle, hvormed han slog om sig til Høire og Venstre uden Personsansæelse, saa er det vist, at han ved sin Pen tvang det Rigtige frem og viste det Falske og Umodne tilbage, og det er en Gjerning, hvorfor selv hans Modstandere maa yde ham Anerkjendelse.

En stor Del af vore Biavlere ville kjende Baronens gjennem hans berømte Skrift: „Die Biene und ihre Zucht in honigarme Gegenden“; men hans Virksomhed indskrænker sig dog ikke til dette ene Værk, den er indflettet i Alt, hvad der angaaer Biavlen, og vi kunne saaledes se hen til hans Liv og Virken som tilhørende os; som Spiren til det vi præstere og i lang Tid ville præstere.

Da de tyll-østerrigste Biavlere sidste Efteraar vandrede til det store Biavlermøde, hvor han, indtil for faa Aar siden, var en sikker Gæst, foer han til den store Sværm af Mestre i hint Land, hvorfra Ingen vender tilbage. Hans Pen er lagt til Side, men hans Værker og hans Minde vil leve blandt Biavlerne, saalænge Biavl drives og trives.

Vor Tak følge ham!

Februar.

Bierne maa have Ro.

All Forstyrrelse bør forebygges, saavel hvad der foraaarsages af Menneſker og Dyr, ſom ogsaa af Vind og Veir.

Solſtraalerne maa ikke kunne ſkinne ind igjennem Flyvehullerne, og diſſe maa i denne Henseende være dækkede og kun naar man ønsker at Bierne ſkulle flyve ud for at renske ſig, borttages Skjermene. Dette bør kun ſke, naar Luften har mindſt 7 Graders Varme og der ikke er Sne paa Jorden.

Forſtyrres Bierne i koldt Veir, ſprede de ſig paa Kvælerne, iſtedetfor at blive i Klumpen, og mange gaa tabte; Reſten maa nu fortære meget mere Honning for at vedligeholde den for dem nødvendige Varme, og derved ſaa de ofte Bugløb.

Skulde der gives Stader, der mangle Røring, da kan der gives dem Randsiſtykker, lagt over deres Winterleie (ſe iøvrigt Februar-Hefte 1877).

1877.

Der er ſenere indkommet en Del Beretninger, fra Kredſene, der omtrent lyde overensſtemmende med, hvad der er meddelt i Januar-Hefte om Aaret 1877; kun ere flere Meddelelſer fra Lyngegnene og fra Kredſforeningerne Nyljøbing paa Sjælland og Fredensborg endnu maadeligere end nogle af de foregaaende. Om Veiriget i Slutningen af Aaret kan kun ſiges, at det var ikke af den Beſtaffenhed, at det havde nogen Indflydſe paa Bierne.

Middeltemperaturen i 1876 og 1877.

	1876	1877		1876	1877
Januar	+ 1/2	1 1/2	Juli	16	14 1/2
Februar	3/4	1 1/3	August	14	13 1/4
Marts	2 1/2	1 1/2	September	11	8 3/5
April	6	3 2/3	Oktober	9	6 1/2
Mai	8 1/2	7 1/2	November	2 1/2	6 1/2
Juni	11 1/2	13 1/3	December	1	2

Spørgsmaal.

Nr. 4. Hvorledes bør man behandle et Bifolk, der viſer ſig at være Rovbier, for at betage dem Lyſten til at plyndre?

Ermitagen, den 3die Januar 1878.

B. Føſte.

Brevvevling.

Fru B. i B. Naar Veiret er godt og Temperaturen 7 Grader (ingen Sne), kan De ganſke roligt ſeie de døde Bier ud af Deres Stader og, om behøves, fodre.

Hr. L. J. i T. Lad dem ikke afſtrække fra at drive Djaavl med bevægelig Lavlebygning af den Grund, at De ikke kan ſaa Bierne til at bygge lige i Rammerne efter den givne Anviſning, thi denne Ulempe ſaa aldeles hæves ved Brugten af konſtige Vogſtrimler.

Honningplanter.

Da jeg i Vinteren 1871 ſluttede min Artikel om de nordiſke Honningplanter, lovede jeg et Supplement, og jeg ſender hoſlagt en Liſte over Økonomi- og Sirplanter, ſom jeg har ſamlet ſiden og ſammenſtillet paa ſamme Maade ſom den i Aargangene 1868, 1869 og 1871.

Blomſtringstiden er viſt ved en Streg gjennem vedkommende Maaned. Ved at gjenſemgaa de enkelte Maaneder, vil man kunne ſe, hvilket Antal Planter, der kan høves enten ſom Økonomi- eller Sirplanter i Marken, Haven, Anlæg eller Alleer.

Det er af ſtor Vigtighed at have tidligt Træk i Foraaret, for at kunne ſaa Sværmene udviklede ſaa tidligt, at de ere folketærke, naar det første Hovedtræk kommer.

I Marts er der kun ſaa Planter, ſom yde Støv eller Honning. Er Vinteren et ſjældent Aar forbi, da kan man have Asp, El, Krokus, Vintergjæk og Kjælberhals.

I April blomſtrer ofte mange, ſ. Ex. Kornel, Stikkelsbær, Asp, El, Alm, Krokus, Kjælberhals og Vintergjæk, men fremfor Alt er viſſe Pilarter i Anlægget eller Hegnet af Vigtighed, navnlig Salix caprea og Stjørpil, to ſmukke Træer.

I Mai blomſtrer Frugttræerne og mange af de nævnte Planter, ſom maatte være blevne forſunkede af det ſildige Foraar. I Mai yder Naturen ſaa rigeligt Træk de fleſte Steder, at man ikke behøver at ſørge. Har man Frugttræer i ſtor Mængde i en Egn og kraftige Folk, da kan man alt høſte Dverſkud. Har man Kaps i ſtorre Udſtrækninger, da yder denne Plante Dverſkud for stærke Folk.

Naar man vil plante det Manglende for tidligt Træk, da vil man af Liſten ſe, hvad man bør vælge, og det lønner ſig; thi naar Naturen yder Støv, ſtiger Virkſomheden og Udviklingen

i Stedet. Ved Fodring med fortyndet Honning eller opløst Sukker kan man erstatte den i Naturen endnu manglende Nektar, men Blomsterstøvet bør man ved Plantning omkring Haven skaffe tilveie.

Mellem Frugttræblomstringen og Kløveren pleier der i Reglen at være en trækløs Pause. Denne bør man udfylde ved at dyrke saadanne Økonomi- eller Sirplanter, som i Reglen blomstre i den trækløse Periode.

Er Kløveren og Engblomsterne forbi, saa er Trættet i mange Egne ogsaa forbi, idetmindste finde Bierne kun til Husbehov. Boghveden vilde afhjælpe denne Mangel. I Haver og paa øde Steder eller Hjørner af Husladden kunde da dyrkes silbigblomstrende Planter, der vilde forarsage, at der vedbleves med Ungelen længere end ellers, og vilde gavne i høi Grad, da unge Bier afgive bedre Vinterstader og stærkere overvintrede Stader. Som saadanne Planter kan ikke noksom anbefales Stenkløver. Den kan, ved at afmeies indtil 6" Høide, bringes til at skyde ny Grene og give et rigt, sildigt Træk lige til Frostens indtræder. Den saaes som anden Kløver i Baarsåden og blomstrer næste Aar, men er ikke nogen god Foderplante, naar den ikke afmeies før Stænglerne blive for høie og stive. Den voger i det bare Sand og vil derfor være velkommen i Hebeegnene. Af Stenkløverarterne er Bofharakløveren den første. Borago, sort Malva (Stokrose) — en Handelsplante —, Lavendel, Limian, Merian, Sjop og fremfor alle Reseda ere af uskarlig Værdi. At saae en Emmule af disse sidste Planter vil naturligvis ikke nytte stort, men i større Stykker, saa at de ved deres Mængde kunne tiltrække Bierne, saa de den store Betydning. En Biavler i Utah har gjentagende paastaet, at 6 Skjæpper Land besaaet med Reseda alene kan ernære 100—200 Bisolk, d. v. s. til et Fokk fordres kun et Ved, 10 Men i Firkant. Sagen er ikke saa utrolig for den, som har set, hvor flittigt de smaa Partier Reseda i en Have besøges af Bierne i Efterommeren; Resedaen er rig paa Støv og en meget fin Honning. Ved at dyrke Lavendel, Limian, Sjop og Merian faaer man en meget fin, krydret Honning, der giver den øvrige Honning en heldig Bismag, om den end er tilfat i ringe Mængde. En af mine Venner, der har dyrket disse Planter, har ofte hørt Folk rose hans Honning fremfor Andres, der var samlet paa de samme Planter som hans, men favnede disse, om jeg saa maa sige, Buketplanter.

Reseda saaes om Foraaret, saasnart Frostene er ude af Jorden, i Rader, 1 Fod fra hinanden og Frøet lægges enkeltvis i 6" Afstand. Planterne saa da Plads til at brede sig. Frøet er dyrt, men ved at saa paa den angivne Maade behøves ikke mange Korn for at saa et stort Ved tilplantet. Resedaplanterne kunne ikke godt omplantes og deres værste Fjender ere Bladlusene, som maa kues med Sob om Morgenen, naar Jorden og Planterne ere vaade af Dug.

Foruden de paa Listen anførte almindelig bekendte Honningplanter, har jeg efter de i amerikanske Biavlskrifter fremkomne anbefalinger vedsjøet en Liste over de bedste amerikanske Honningplanter, hvoraf en stor Del, der voger vildt i umaadelig Mængde og paa store Flader. De give en stor Del Honning, især om Efterommeren. At dyrke dem særlig for Honninghøsten, vil ikke betale sig; at udbrede Ukrudtsplanter kan ikke være vore Biavlernes Opgave, og det, at de trives og yde Honning i Nordamerika, beviser ikke, at de ogsaa ville give synderlig Honning her. Men der er mange af dem, som hos os vilde afgive Sirplanter. Forsaavidt som de ere tidligblomstrende, ville de være at anbefale, og af disse maa fremhæves: *Teucrium canadense*, *Peucedanum foeniculaceum*, *Lady of the valley* (jeg kjender ikke det botaniske Navn).

Kjært vilde det være mig, om Biavlerne vilde yde deres Bidrag til at forsøge vort Kjendskab til Honningplanterne, ved at meddele deres Jagttagelser, sende Exemplarer af de Planter, hvis Navne de ikke kjende, til Redaktionen, og angive hvad de yde, naar og paa hvilken Jordbund de voge.

Af Sirbuske, som jeg sætter megen Pris paa, skal jeg nævne:

Kjælderbals, der blomstrer tidlig i Marts og April.

Dunet Gedeblad (*Lonicera Zylesteum*), blomstrer i Mai og er oversaaet med Bier. Denne Busk kan plantes i Haven, hvor det skal være, frit eller under andre Træer.

Snebærret blomstrer hele Sommeren til Oktober og besøges fra tidlig Morgen til silbig Aften af Bierne. Busken er fuld af smaa røde Blomster, der stadig fornyes. Planten egner sig til Hækker og Grupper.

Er der Nogen, som kjender det af Fleischer anpriste siberiske Bønnetræ?

J. Møller.

Af amerikanske, udmærkede **Sonningplanter**, som i **Diavelskrifter** anbefales meget, anføres:

Asclepias tuberosa, smuk Sirplante.

Aster villosus,

— *novi Belgii*,

— *ericoides*,

— *novi Angliæ*,

} blomstrer i Efteraaret.

Cynoglossum Virginicum.

Cleome integrifolia, blomstrer fra Juli til Frosten; mager Jord, Frøet til Hønsføder.

Cephalanthus occidentalis: fugtige Steber, bl. i August.

Coreopsis aristosa, godt Land. Bedre end Hvidkløver.

Eupatorium scrobinum.

Echium vulgare (vild, smuk Plante hos os [Slangehovede]).

Leonurus cardiaca.

Lopanthus anisatus, bl. fra Mai til Frosten. Fleraarig.

— *nepetoides* (Kæmpe-Tjop); Frøet godt til Kyllinger.

Lynosyris graveolens, bl. i September og Oktober.

Liriodendron tulipifera, Tulipantræet, bl. i Juli.

Locust-Tree (fort Locust.)

Monarda punctata.

Nepeta, Sandjord.

Oxydendron arboreum, et smukt Træ.

Ponceadanum foeniculaceum, bl. i April. Fleraarig (Pollard).

Rudbeckia laciniata, fugtige Steber, bl. i August.

Rhamnus alnifolius.

Scropularia Nodosa

Solidago poberula.

— *odora*.

— *canadense*.

— *altissima*.

Symphoricarpus vulgare, fugtige Steber, bl. i Juli.

— *occidentalis*.

Tenacium canadense, bl. fra April til Frosten.

Trifolium procumbens.

Accasia Mesquit, Segnsplante.

Artischok, vild, bl. i September.

Bidens crysanthemum.

Boneset.

Helenium autumnale.

Lady of the valley, bl. i April.

Persimmon.

Rabbit bush, bl. til sildigt paa Aaret.

Solidago rigida.

The great american Beeplant.

end ikke forhindre dem i at flyve ud i Blæsten, saa kan man dog værgе dem mod dens Indflydelse i selve Bihaven.

Blæst har en uheldig Virkning i forskjellig Retning:

1) Den virker om Vinteren stærkt affjølende ved at fare hen over Voligen's Sider og Flyvehullet, saa Bierne for at erstatte den tabte Varme maa tære stærkere. Men dette kan have Bugløb, i ethvert Tilfælde Forbrug af Kræfter til Følge. Bier, der om Vinteren have været urolige, ere næsten opslidte, naar Foraaret kommer og forsvinder før der er udklækket tilstrækkelig unge Bier.

2) Den kaster i det tidlige Foraar en Mængde Bier paa den kolde Jord, naar de holde Rensningsudflugt eller begynde Trættet.

3) Den kaster de flyvende Bier paa et urigtigt Stæde. Er det Arbeidsbier, da rifterer man, at de angribe Stædets Dronning. Er det en ung Dronning paa sin Rarringsudflugt, der kastes paa det urigtige Stæde, bliver den afstikken og er tabt og dermed i begge Tilfælde ofte et helt Folk ødelagt.

Bihaven bør derfor indhegnes godt med et Planteværk eller et tæt levende Hegn, f. Ex. en klippet Granhække, der er 6—7' højt mod Vest, Nord og Nord-Vst. Mod Syd og Syd-Vst bør Hegnet være lavere og helst saaledes, at Solen kan befinne Voligerne om Foraaret.

Hvor selve Haven ikke kan skaffe et saadant Læ, bør man af Pæle, forbundne med Lægter, og disse tækkede med Haln eller Lyng, danne en snevrere Indhegning, i hvilken Staderne kunne opstilles langs Væggene med en Gang mellem disse og Staderne, at en Mand kan passere.

Om Sommeren kunne Solens Straaler virke saa stærkt paa Voligen, at Bierne af et stærkt Folk ikke kunne arbejde og ved egen Ventilering ikke holde det Indre tilstrækkelig affjølet. Temperaturen bør nemlig ikke stige over 30 Gr. R. Man bør altsaa give Staderne Læ mod Solstraaerne. Har man et stort Træ, da kan man udenom dette opstille sin Indhegning og da vil Træet om Foraaret lade Solstraaerne virke, men om Sommeren give Skygge.

Men selv om man ved at skygge for Solen eller et stærkt overstyggende Lag har forhindret Solstraaerne i at ophede Stædets Indre, saa vil man ofte bemærke, at stærke Stæder saa det for varmt, maa pose, naar Luften er meget

Om Læ og om Ventilation for Bierne.

De fleste Diavlere opstille Bierne, hvorjombest det er bekvemest for ham selv, istedetfor at Pladsen burde vælges efter Biernes Lærv.

Næst at vælge en Plads, hvor Bierne finde Beskyttelse for Dyr, der ved Uro, ved deres Uddunstninger kunne opirre, eller endog ved at vælte Voligerne ville ødelægge dem, maa man være betænkt paa at give dem Læ. Kan man

varm, eller ventilere. Bierne søge altfaa selv at regulere Temperaturen i Stadets Indre til den Grad, der er den passende: 27—30 Gr. R. Svage Folk behøve ikke at forsømme Arbejdet i Marken eller i Boligen med at ventilere, men desværre saadanne Ræmpfolk, hvis Yngelrum holder 60,000 Geller, bejatte med Yngel, og de fødte, men endnu ikke arbejdende Biers samt endelig Træbiernes Antal staa i Forhold dertil (— og det er jo saadanne Folk, vi bør holde).

Sos en Biven saa jeg engang et Stade, der midt i Kløvertrækket holdt Ferie; Biavleren kunde ikke forstaa Grunden, da det var et stærkt og tidligere sluttigt Folk. Gjemmem et Vindue i Stadesiden faaes da Rummet pakked fuld af Bier, som sild i en Lunde, men ikke en rørte sig af Stedet. Jeg gav Luft foroven og satte en løs Kasse paa, og efter ikke 1/4 Time arbejdede Folket af alle Kræfter. Her er et saadant Tilfælde, hvor det vilde være farligt for Bierne at arbejde, da Voget kunde smelte, og de forholdt sig derfor rolige, turde ikke engang ventilere det tæt tilkittede Stade. Frikt Luft formindskede den farlige Hede, gjengav Bierne til Arbejdet, og Forraadet forøgedes.

Istedetfor at overlade Bierne selv at ventilere, bør Biavleren gjøre dette ved at skaffe lidt Luft, en Kevne her og der mellem Yngel- og Honningrum, at Varmen fordeles over det Hele og ud af Stedet foroven. Ved at udtage fyldte Honningtavler og erstatte dem med tomme, eventuelt ved Udslyngning, ved at borttage enkelte tilkappede Yngeltavler til svagere Folk og henge tomme Tavler istedet mellem de med Yngel belagte, affjøles Yngelrummet en stor Del, forøges saavel Træbiernes Flid som Dronningens.

Der tales saa tidt om Ventilering om Vinteren og navnlig skete dette paa Koldingmødet i September f. U. Det er en feilagtig Betegnelse for hvad der skal opnaaes. Jeg maa meget fraraade i vor kolde Vinter at ventilere, d. e. lade frisk Luft gennemstrømme Taalebbygningen i et Stade, affjøre den dyrt erhvervede Varme i Biskumpen. Nei, Boligen skal være uigjennemtrængelig for Luft om Vinteren, men Materialet maa være porøst, saa at Vanddampene kunne trække ud og forduufte. Dette opnaaes ved Straastader, hvis Vægge indjuge Damp og afgive dem til Luften. Træstader gives over Yngelriet et Lag Tsi af Uldstof og derover Salm, Haffelse, Fæhaar, Sauginel, der kan stoppes løst i en Pose, som kan tages ud uden

at forstyrre Bierne og tørres. For at opnaa fuld Nytte, bør Stadets Døre eller Loft være af Straa, thi ellers vil man risikere, at Udstopningsmaterialet ikke kan optage mere Fugtighed og da ville Bierne sidde fugtigt, og fugtig Kulde er skadeligere end tør Kulde.

Til Biavlerforeningens Medlemmer!

Ved Indsendelsen af Kontingent til Biavlerforeningen, bedes medgivet tydelige Adresser med Tilføjning om, til hvilken Kreds eller Distrikt Vedkommende hører, ligesom Dymærksomheden paa givne Anledning henledes paa, at den billigste Maade at forsende mindre Pengebeløb paa, sker ved Postanvisning. At sende Breve, der ikke indeholder andet end Afsenderens Adresse og Meddelelse om, at det er Kontingent til Biavlerforeningen, er overskødig, da dette og meget mere kan skrives bag paa Postanvisningens Kupon. Blanketter til Postanvisninger udleveres gratis fra Postkontorerne. Naar Bidrag indsendes ved ny Medlemmers Indmeldelse, maa dette udhæves ved at anføre „Ny“, for at undgaa at gennemgaa hele Protocollen efter Navnet blandt de ældre Medlemmer.

Naar Tidsskriftet udebliver, henvender Vedkommende sig til det Postkontor, Postexpedition eller Brevsamlingssted, hvortil hans Adresse er sendt, og kun naar det ikke kan faaes her, indgives der Klage til Foreningens Bestyrelse.

Da Postlisten for det ny Aar sluttes den 15de December, forvolder senere Udmeldelser af Foreningen for dette Aar megen Uleilighed og burde undgaaes.

Til Kredsforeningerne!

Da det paa Foreningsraads mødet i Kolding vedtoges at anvende et Beløb af indtil 400 Kr. for 1878 til Uddannelse i Biavl, saa anmodes de Kredsforeninger, der ønske Veiledning af en Biavlsklærer eller Hjælp til at udsende en Biavler til at gjøre sig bekendt med praktisk Biavl, om at indgive Andragende herom til Bestyrelsen **inden 1ste Marts.**

Til samme Tid ønskes Tilbud af Biavlere om at bereise visse Egne for at give Undervisning i praktisk Biavl.

D'Hrr. Kredsformænd anmodes om ved Møderne i Kredsen at drøfte Spørgsmaalet:

„Hvilke Mangler findes ved Lovgivningen om Biavl?“ — og derefter fremkomme med

Forslag til saadanne ny Lovbestemmelser, som man antager, der maatte have Trang for.

De udlaante Bøger, der endnu ikke ere tilbageleverede, bedes indsendte med omgaaende Post.

Fra nogle Sider er der fremkommet Forslag om et høiere Medlemsbidrag til Foreningen, imod at Kredsene deraf til Bestridelse af Kredsudgifter faaar en vis Del (s. Ex. en Fjerdedel). Dette Forslag bedes drøftet i Kredsene og Meddelelse om Udfaldet bedes indsendt til Bestyrelsen.

Svar paa Spørgsmaal.

Nr. 15, 1877. Da der i forrige Aar her i Tidsskriftet blev rettet en Forespørgsel om Naad mod Myrer, skal jeg herved, da jeg ikke har set Forespørgslen besvaret, meddele Følgende:

En lille Konstsværm, jeg Aaret iforveien havde dannet, blev ifjor i Foraaret oversalden af Rovbier, af hvilken Grund jeg satte den her i min anden, $\frac{1}{4}$ Mil bortfjernede Bihave. Da jeg imidlertid ikke troede, at Sværmen kunde blive til Noget, varede det nogen Tid inden jeg saa til den; imidlertid vorede den hurtigt op til et saa kraftigt Fjolk, at jeg maatte sætte det i en større Bolig. Først nu opdagede jeg, at der mellem Kassen, hvori Bierne boede, og dennes Indpakning af Galm befandt sig en ganske overordentlig Mængde Myrer, og at disse oven paa Kassen ganske gemyttlig havde indrettet et betydeligt Myrebo med flere Lusinde Myreægg i. Imidlertid mærkede jeg ikke, at Myrerne paa nogen Maade fortrædige Bierne, men da jeg desuagtet frygtede for at saadant kunde ske, forstyrrede jeg paa flere Maader Myrerne, uden at det lykkedes mig at fordrive dem, indtil jeg endelig i min Angst for, at Bierne tilsidst skulde blive ødelagte af dem, tog en Flaske med Stenolie og heldte noget deraf i Myreboet. Da jeg snart mærkede, at dette i høi Grad generede Myrerne, og at Bierne derimod ikke lod til at bryde sig om Stenolien, heldte jeg saa megen Olie over Stadet, at dette over Loftet og Siderne blev besugtet deraf. Efter denne Behandling forsvandt Myrerne aldeles, og Stenolie synes saaledes at være et sikkert Middel til at fordrive disse.

Boes Skole, i Januar 1878.

N. Jensen.

Nr. 17, 1877. At Bier, der komme belæssede hjem fra Marken, ikke stikke, er en bekendt Sandhed, men i det omhandlede Tilfælde, hvor der var en Mængde Bier over Bihaven, som en stor Sværm, tør det nok med temmelig Visshed antages, at en Del af dem vare dragne ud af Staderne for at søge Marken, men havde sluttet sig til Mængden, der syntes ret at være tilfreds med at svæve i Luften, og kun gjorde Brug af deres Vaaben, naar de kom til at sidde fast i Haar eller imellem Klædningsstykker.

Erindringsliste.

Biavlermøde afholdes Søndagen den 24de Februar, Eftermiddag Kl. 3, paa Gæstgivergaarden ved Ullerslev Jernveistation.

Foredrag og Diskussion over Foraarsbehandlingen.

Bekjendtgørelser.

Af „Tidsskrift for Biavl“

kan Aargangene 1874, 75, 76 og 77 faaes komplette, hver Aargang for 50 Ore.

Alle Slags Biaavlsredskaber
og **Konstige Bogstrimler** til Begyndelsesstrimler faaes hos **A. C. Andersen,**
Nyborg.

Samme Sted staa **Distader** fra flere af Landets bedste Fabrikanter til behageligt Eftersyn og Bestillinger modtages.

Æg

af **Crevecoeur-Høns**
faaes indtil 10 Skr. for 35 Ore pr. Stk., over 10 Stkr. 30 Ore pr. Stk.

A. C. Andersen,
Nyborg.

NB. De, der have været uheldige med Æg, kjøbte 1877, faa dem iaar til halv Pris.

Omhyggelig Emballage beregnes billigt.

Næste Hefte sluttet den 23de Februar og udkommer den 1ste Marts.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Aalborg.

Nr. 4.

April 1878.

12te Aargang.

Biavlsubstilling

for 1878, der efter de paa Generalforsamlingen i Koldingtagne Bestemmelser gaaer ind under Landmandsforsamlingens Udstilling i Svendborg, finder Sted Tirsdagen den 2den Juli, Kl. 8 Morgen, og staaer derefter aaben hver Dag fra Kl. 8 Morgen til Kl. 6 Aften den 6te Juli.

Annemeldelser til Udstillingen sker i 2 Exemplarer paa dertil trykte Blanketter, for Biavlsprodukter og videnskabelige Hjælpenmidler efter Skema D, og for Boliger og andre Apparater efter Skema C., og skulle være indsendte til Landmandsforsamlingens Secreter inden den 15de April.

Virksomhedsplaner samt Blanketter til Annemeldelser faaes hos nedennævnte Mand, der velvilligen have paataget sig at udlevere og modtage Annemeldelser til Landmandsforsamlingen samt i det Hele taget at virke i dens Interesse.

Aalborg: Kjøbmand Chr. Simoni.
Aarhus: Grosserer Otto Mønsted.
Årsens: Vicekonsul B. Bruun.
Bogenfse: Kjøbmand N. Detleffen.
Faaborg: Kjøbmand J. J. Jacobsen.
Fredericia: Kjøbmand S. C. Høyrup.
Frederikshavn: Kommerceraad Kall.
Frederikshund: Kjøbmand Harald Lindhard.
Grenaa: Kjøbmand Carl Nobel.
Helsingør: Kjøbmand P. L. Nielsen & Komp.
Hillerød: Kjøbmand Alfred Peterfen.
Hjørring: Konsul Søren H. Nielsen.
Hobro: Vicekonsul N. E. Brasch.
Holbæk: Kjøbmand G. D. Fry.
Holstebro: Kjøbmand E. & F. Schou.
Horsens: Agent F. B. Levy.

Kalundborg: Vicekonsul Wilh. Colbing.
Kjerteminde: Kjøbmand C. A. Prøvensen.
Kjøge: Agent, Vicekonsul C. F. Petersen.
Kolding: Agent M. Warming.
Korsør: Konsul Th. Rasmussen.
Lemvig: Kemner Lund.
Løgstør: Kjøbmand J. M. Theilmann.
Mariager: Vicekonsul C. W. Sorvad.
Mariibo: Kjøbmand Laurig Schrøder.
Middelfart: Kjøbmand J. A. Raffenberg.
Nakfsv: Kjøbmand B. Bøttern.
Nibe: Fabrikant Færch.
Nyborg: Konsul S. W. Clausen.
Nykjøbing paa Falster: Kjøbmand Edw. Benzon.
Nykjøbing paa Mors: Redaktør A. Nielsen.
Nykjøbing paa Sjælland: Vicekonsul M. Hansen.
Nysted: Kjøbmand Chr. Bønnelycke.
Næstved: Vicekonsul C. M. Wittusen.
Odense: Grosserer W. Petersen.
Præstø: Kjøbmand N. Grønvolds Efterfølger.
Randers: Grosserer J. Ankerstjerne.
Ribe: Dyr læge N. K. Pedersen.
Ringkjøbing: Landinspektør J. Kirk, Holmegaard.
Roeskilde: Kjøbmand Anders Borch.
Rødby: Kjøbmand S. C. Hovmand.
Rønne: Vicekonsul J. Rasch.
Saxkjøbing: Kjøbmand M. C. Fæster.
Standerborg: Kjøbmand N. Christensen.
Stre: Kjøbmand Behrens.
Slagelse: Kjøbmand C. F. Grønvold.
Sorø: Kjøbmand S. A. Hansen & Komp.
Stege: Kjøbmand Emil Evers.
Storeheddinge: Kjøbmand Carl M. Rønie.
Stubbejøbing: Vicekonsul C. B. Benzon.
Svendborg: Kjøbmand J. P. Baagøe.

Sæby: Kjøbmand N. C. Berthelsen.
 Thisted: Kjøbmand N. C. Andersen.
 Varde: Branddirektør Nielsen.
 Veile: Kommissionær N. Rasmussen.
 Viborg: Kjøbmand Th. Christensen.
 Vordingborg: Konsul C. W. Gumoës.

*
 Aabenraa: Forpagter E. A. Tolderlund, Aarup.
 Flensborg: Brygger A. B. Eramsen.
 Haderslev: Poul de Wolff.
 Høier: Apotheker Nagel.
 Sønderborg: Mægler A. Petersen.
 Lønder: Proprietær K. Knudsen, Bisby Hedegd.
 Vejens: Kjøbmand Julius Nielsen.
 Christiania: Ludvigsen & Schelderup.
 Gøteborg: Grosjerer M. L. Warmark.
 Helsingborg: Vicekonsul C. G. Stevenius.
 Landskrona: Konsul J. C. N. Schmidt.
 Malmø: Konsul A. C. Holm.
 Stockholm: Grosjerer Edw. Heckscher.
 Ystad: Aug. C. Andersson.
 Hull: C. C. Brøchner & Komp.
 Leith: L. la Cour.
 London: Fr. & A. Delcomyn.

Foraarsforeningsraadmøde

afholdes Mandagen den 29de April, Formiddag Kl. 10, paa Wandballs Hotel i Svendborg.

Forhandlingsgjenstande:

1. Forslag til Samvirken med Husflidsjelskabet. Meddelelse om de pleiede Forhandlinger mellem de valgte Delegerede.
2. Valg af staaende Delegerede.
3. Lovgivningen om Biaul.
4. Foreningens Status.
5. Biaulskrætere for dette Aar.

April.

I denne Maaned hyder Naturen i Almindelighed Bierne strax nogen Næring, saasnart Veirliget tillader dem at samle. Men nogle Dages godt Veir maa ikke forlede Biauleren til at overlade Bierne til sig selv, nei, de maa i denne Tid selv være under Opsigt. Staderne bør nu efterses og renses, visserløse Stader forrenes med andre, Fodringen bør fortsættes. Det er ogsaa nu paa rette Tid med Melfodring. Yrtemel skal være det bedste; det maa sættes i Lø og beskyttes for Vinden. Bierne gives Vand, der ligeledes maa sættes paa et lunt Sted i Haven, og maa der over Vandskaalene lægges

Halm eller et Trælaag med Suller, for at Bierne ikke skal drukne. Vær opmærksom paa Novbierne og pas nøie paa, at intet spildes af Foderet, da det let hidløkker dem. Vornøllene begynde nu ogsaa deres ødelæggende Værk, og det er om at gjøre, at holde dem borte, at de ikke saa Indpas, da de saa ere vanskelige at faa udryddet. Der maa endnu fremdeles holdes udstoppet imellem Indstudsøren og Yberdøren, da det jo ofte kan blive meget kaldt i denne Maaned. Forsætterblikkene forblive for Flyvehullerne indtil der indtræffer vedvarende godt Veir og Trækket bliver saa stærkt, at Bierne ikke kan passere.

Februar og Marts.

Efterat Bierne ved det milde Veir i Februar kom i Bevægelse, har Veirliget sidst i Februar og i den første Halvdel af Marts dog kun enkelte Dage tilladt Bierne at flyve, og dette for det Meste kun til Skade for Biauleren, idet Temperaturen har været for lav til at Bierne kunne tumle sig i det Fri, og mange af de uddragne Bier have aldrig vendt tilbage, men ere omkomne af Kulde. Det er unægtelig et stort Gode, at Bierne staa godt i Lø af Plankeværk, Nørvægge eller Lignende, men betragter man Bierne paa en stormfuld Solstinsdag i Vintertiden eller Foraaret, saa erfares det let, at de løkkes ud, og at der drage flere ud, end der komme tilbage, og det fremgaaer heraf, at Plantning af Træer, for at tilveiebringe Lø i en videre Udstrækning, ogsaa er af stor Vigtighed.

Den 18de og 19de Februar sløi Bierne muntert og Enkelte kom med Støvballer.

Mange Biaulere skulle have begyndt Fodringen i Februar og Marts, og det er jo altid bedre, end at lade Bierne sulke ihjel; men ved denne Fodring maa der fremfor Alt agtes nøie paa, at ingen Barme gaaer tabt. Luftes der op for Bierne for at give dem Foder, blive de let saa affjølde, at de ikke søge det. De maa heller ikke forstyrres mere end høist nødvendigt. Naar der er klaget over, at Bierne ikke ville tage Foderet, skjøndt de trænge dertil, saa hidrører det fra, at Bierne ikke have den for dem nødvendige Barme, saaledes at de kan bevæge sig, og at Foderet ikke er givet dem i deres umiddelbare Nærhed.

Den højeste Barmegrad i Februar var + 8¼

den 18de. Den laveste Barmegrad \div 2 den 2den, 12te og 13de. Middelttemperaturen $+$ 2 $\frac{1}{2}$ %. Solskin 16 Dage, Regn 4 Dage, Hagel 2 Dage. Vestvinden var den fremherskende, og kun 5 Dage var Vinden østlig.

I Februar blomstrede, foruden de i Januar anførte Planter, enkelte Crocus, Daphne Mezereum, men disse to Planter have endnu ikke været søgte af Bierne.

Straaftadet i Forbindelse med Rammestadet.

(Efter „Vienenzzeitung“.)

Det Spørgsmaal, om man ved Siden af Rammestader ogsaa skulde holde almindelige Straaftader, er allerede ofte bleven fremsat og sædvanligen besvaret saaledes, at dette var meget at anbefale. Naar man derimod fornylig i et Blad har udtalt den Mening, at det var absolut nødvendigt at holde Straaftader ved Siden af Stader med bevægelige Tavler, saa er jeg dog ikke saa ganske overbevist om denne Nødvendighed. Naar Rammestaderne ere konstruerede uden Feil, naar de ere i Besiddelse af den nødvendige Evne til at holde paa Barmen, og naar de borge for en god Overvintring af Bibe-folkningen, hvorfor skulde man da ikke udelukkende kunne drive sin Biavl i dem? Anderledes stiller Sagen sig, naar Rammestaderne ere byggede for let og ikke yde Bierne den tilstrækkelige Beskyttelse i den kolde Aarstid.

Milde Vintre kunne Bierne vel nok udholde i saadanne Boliger uden at lide synderlig Skade, navnlig naar Tavleren paa bedste Maade hjælper til ved at indsnævre det indvendige Rum, eller ved en eller anden udbendig Ombygning. Indtræffer derimod en lang og streng, sand fiberist Vinter, som f. Ex. den fra 1829—30 eller fra 1844—45, saa kunne i kolde Boliger alle Bifolk gaa til Grunde, og Tavleren komme i den Stillning, at han maa begynde hele sin Axl forfra, hvorimod Straaftader snarere undgaa Udelæggelsen, fordi de nu engang ere udmærkede Vinterboliger og fordi de i Nødsfald ogsaa let lade sig flytte hen paa et Sted med mildere Temperatur. Naar man er i Besiddelse af et Antal Rammestader, saa vil man efter en forberøvelig Vinter lettere og hurtigere kunne udfylde de opstaaende Huller og atter kunne besolke sin Bistand.

Spørgsmaalet angaaende Rubeavl i Forbin-

delse med Biavl i Rammestadet, kan man derimod ogsaa opfatte paa en anden Maade og fremsætte saaledes:

Kunde man ikke overvintre Bierne i Rubeftader og lade dem fortsætte deres Virksomhed i Rammestader om Foraaret og om Sommeren, for at benytte Rammestadets Fordele, nemlig at kunne udslynge fulde Honningtavler og atter sætte dem tilbage paa deres Plads?

At dette er muligt og slet ikke er saa vanskeligt at gennemføre, det vil enhver indse, der tænker lidt derover. I ugunstige Aar, i hvilke Bierne ikke have indbragt det nødvendige Forraad, blive Bifolkene ofte, istedetfor i Efteraaret at opbjaelpes ved Fodring, omlokaliseret, det vil sige, de blive uddrevne af den Rube, de hidtil have beboet, efterat deres Forraad er fortæret, og bragt over i en anden, som endnu indeholder Forraad. Istedetfor Ruben kan man nu ligesaagodt give den udtrommede Befolkning et Rammestade til Bolig for den varme Aarstid. Den mest passende Tid til Omflytningen turde være den, naar Bierne have holdt en Kænsfjesslugt, og endnu ikke have ansat Yngel i større Mængde. Man kunde ogsaa vente med Omflytningen til heini mod Sværmetiden, altsaa tage en tidlig og stærk Tromling af Rubeftadet, anvise denne et Rammestade til Bolig, og sætte et kraftigt Stade istedetfor den med Yngel fyldte Rube. Den kunde da atter blive et godt Opdrætningsstade, og maaske endog efter 14 Dage levere en eller flere tidlige Sværme med unge Dronninger. Af Tromlingen kunde man derimod i gunstige Aar vente sig en rigelig Indsamling af Honning, da unge Stader ved deres bekjendte overordentlige Flid ikke sjældent naaer op til ældre med Hensyn til Indsamlingsmassen, ja endog saa overgaa dem.

Den, som har nogen Øvelse og Erfaring i at udtromme, vil let være istand til at udføre den nylig omtalte Operation. Naar Temperaturen endnu er kølig i det Fri, kan Arbeidet let foretages i den varme Stue, saa at man ingen Bier mistet, idet de, som muligens flyve bort, samle sig ved Vinduene, hvor man let kan samle dem og sætte dem sammen med de andre.

Man kan imidlertid ogsaa saa en Befolkning til selv at gaa over i et Rammestade og bebygge det, uden fuldstændig at tromme det ud af den Rube, som den hidindtil har beboet. Man kan, idet man sætter Rammestadet under eller fører det til Ruben, forbinde dem til en Bivolig.

Den undersatte Kasse maa naturligvis da enten være aaben foroven, eller være forsynet med en tilstrækkelig stor Gjennemgangsaaabning i Laaget. At spise begge sammen fra Siden er naturligvis kun da mulig, naar Kuben bliver lagt om paa Siden og saaledes, at Tavlerne komme til at ligge paa Kant, eller naar der under den bliver sat en lille Kasse, som er aaben paa den ene Side. Ved firkantede Straakuber, af hvilke jeg saa nogle for over 20 Aar siden paa den v. Berlepfste Bial i Seebach under min Rejse til Vandringsforsamlingen i Dusseldorf, er en Tilfætning fra Siden mulig, naar der blot i den ene Side bliver dannet en Gjennemgangsaaabning. Saadanne firkantede Kuber have udprægede Fordele og ere meget at anbefale. Naar man løfter dem af, rulle de ikke, men have et fast Seie, passe meget bedre paa en Trækasse eller ethvert Kamnesteade, og egne sig saaledes fortræffelig til den øverste Del af et faadant. At Bierne skulde overvintres mindre godt i dem end i de runde eller kloffeformede, kan ikke tænkes, da deres øverste Del, hvor det egentlige Vinterfæde befinder sig, ligesaagodt som ved de sædvanlige Kuber, kan løbe ud i en afrundet Kuppel.

Et Kubestades Befolkning, som man paa den ene eller anden Maade har givet et Kamnesteade til Udvidelse, vil naturligvis først da gaa over i den ny Del af den fælles Bolig, naar den gamle ikke mere yder dem tilstrækkelig Plads til Ungel og Honning, idet Bierne kun udvide deres Bygning efter Behov. Rummet i Kuben maa derfor først indsnævers saa meget som muligt, ved at borttage hvad der muligen er sat under, eller ved at skjære dens nederste Del bort. I et godt Aar, der begunstiger Byggedriften, forlægge Bierne maaske hele deres Virksomhed til det tilfældige Kamnesteade og overlade Besidderen den med Honning fyldte Kube som Høst. Da Bierne bestandig udvide Bygningen og Ungelsætningen henimod Flyvehullet, saa maa man bestandig indsnævre et i Kuben værende Flyvehul mere og mere og vænne Bierne til Flugten igjennem den ny Del af deres Bolig, hvis man ikke strax fra Begyndelsen har gjort det.

En saadan Forbindelse af Kubestadet med Kamnesteadet bliver imidlertid, selv om den kan udføres med Fordeel og uden stor Vanskelighed, altid Rappearbejde, og kan nærmest tilraades som Overgang fra den sædvanlige Kubedrift til den rationelle Vidrift med Kamnesteader, eller

naar man ikke netop vil kassere feilagtig byggede, for kolde og til Vinterboliger uduelige Kasser, men saavidt mulig vil benytte dem til Sommerboliger. Thi om Sommeren skaber Boligens Kølighed naturligvis ikke, tvertimod holder den Bierne ved lunner Temperatur, ved hvilken der i Reglen er mest at bære hjem, men ved hvilken Bierne desværre ofte massevis ligge doovne hen, i samme Virksomhed. Bierne udvide ogsaa Ungelsætningen mindre henimod Boligens køligere Dele, men fylde dem saameget før og sigrere med Honning. Saadanne kølige Trækasser egne sig ganske fortræffelig til om Sommeren at sætte under Kubestaderne, saaledes som det bruges i mange Egne. Men skulde de ene og alene afgive et Honningmagasin og ikke Dronehæt, saa maa man gjøre det umuligt for Bierne at forlænge deres Tavler erneret, men derimod saa dem til at begynde en ny Tavlebygning ved Hjælp af en Kist af Smaapinde, udover hvilken Dronningen ikke saasnart udvider Uglægningen. Man kan saameget sigrere hindre den heri, ved at tilbække Gjennemgangene, hvilket lettest sker ved Hjælp af halvtommens Træstykker eller tynde Dækbrædder, idet man saa henimod Siderne, hvor Dronningen har vanskeligere ved at finde hen, lader være smalle Gjennemgangsaaabninger til Bierne.

Dunster man derimod at kunne udtage Ungeltavler herfra, enten paa Smaapinde eller i Kamner, til Formering eller til Forstærkning af Sverme, saa maa man naturligvis lade Gjennemgange være fri overalt, foruden at man ogsaa i Kassen anbringer et Flyvehul, dog maa man hellere undlade dette, naar den undersatte Kasse mere skal tjene Bierne til Honningkammer. Thi alle de Num, hvorhen Dronningen ikke kommer, følger Bierne paa den gunstige Tid med Honning, enten de saa ere foroven eller forneden eller ved Siderne. Men det er i ethvert Tilfælde lettere at sætte en Trækasse under en Kube end at anbringe den ovenpaa eller ved Siden. (Sluttes.)

„Nøveri“.

Smaa Konstvarme kunne være daarlige nok at saa til Noget, men plyndres de først af Nøvere og undrages de endog saa Tilsyn og Hjælp, da er det et Vidunder, om de kunne blive til Noget. Hvad vilde den i Nr. 2 omtalte ikke være blevet til, om den havde modtaget Tilsyn, Hjælp i Form af tomme Tavler, Afspasning af

Kunnet, Foder oju. Hr. Jensen, Boes, fortjener Tak for Midlet mod Myrer, der kunne være sande Plageaander.

I Tredserne havde jeg Bistader i en Lund. Det var ikke muligt at finde en for Træer aldeles fri Plads og der stod saaledes en Eg, der strakte en Gren ud over Stablen. Myrerne krøb op ad Bænken og angreb Biernes Forraad. Jeg prøvede alle de Midler, jeg kunde finde, men forgjæves. Saa satte jeg Bænkens Ben i Vandkæaler. Det hjalp, Bierne vare fri, Myrene studsede og vendte om. Glæden var kort. Dagen efter vare Myrerne atter paa Spil, men de gik ikke op ad den vante Vej og hjem gik de ved at lade sig falde fra Flyvebrædtet ned paa Jorden. Endelig fandtes Udgangen til Staderne: de løb op paa Træet, ud paa den Gren, der høit oppe rakte ud over Stadernes Top og lod sig falde ned paa Taget; derfra spadsere de ind i Flyvehullet og naar de vare læsede, lode de sig falde ned paa Jorden.

Er det Instinkt eller Overlæg?

En Myreplaget.

Biavlermødet

i Ullerslev den 24de Februar 1878.

(Stenografisk optegnet.)

Efterat Kredsformanden havde indledet Mødet med et Par Ord, gik han over til Forhandlingsemnet: „Om Foderbehandlingen“. anbefaler Fodring fraoven, Bierne ville endnu ikke gaa ned. Fodring er endnu ikke nødvendig, medmindre de ikke have nok. Er det nødvendigt, da fodre med Kandi. Spekulationsfodring er for tidlig, det er bedst at rette os efter Naturen, lad os vente til der er Blomsterstøv, mangler der Støv, da kunne de ikke opfostre deres Ungel.

Sørg for ved Indvintningen, at Bierne have nok, at man ikke behøver at fodre før Rensningsudflugten, ellers foruvoliger man dem for tidlig og bevirker Bugløb. Fodring efter Rensningsudflugten har ikke skadet dem de sidste tre Vintre.

Luk ikke for Bierne, kun indskrænk Flyvehullet for Mus; havde Bierne kunnet holde deres Udflugt en Dag man ikke er hjemme, da kunde de let gaa glip af Leiligheden.

Skulde der være Sne paa Jorden, da kunde man lukke for at hindre dem i at flyve ud paa Sneen og gaa tabt. Er Jorden bar som nu,

da skader det ikke, om de flyve, og de saa, der gaa tabt, skader ikke. Jeg har ikke mere at sige denne Gang, kun anbefaler jeg Flaflen, — ikke Brændevinsflaflen, men Foderflaflen.

Hr. Stavre valgtes til Dirigent.

Stavre har høit aabnet og rensket og sat Flaflen paa, anbefaler at fodre fraeden, de bære det da op itide.

Anderfen. Det er Foraarsbehandlingen, vi skulle holde os til. Det er et vanskeligt Aar, Bierne indvintret med smaa Forraad, vi ville iaar se, at Biholderne ville betale det dyrt, om de ikke følge med. Det er ikke godt at bestemme Tiden, naar der skal fodres, Bierne ere i Bevægelse, de ville fortsætte Ynglen, de ville bruge megen Honning, den havende vil gaa med og der maa passes paa. Biholderen fodrer maa ske, men mere for at holde Liv i Bierne, og det kan skade, naar de ikke saa nok, hvis man holder op netop naar det kniber. Bierne opstaa af Foder, derfor maa man ikke fodre og saa holde op. Der menes ikke at fodre spekulativt nu, men der passes paa, at de ikke komme i Nød, da de jo yngle saa smaat uden Fodring. Taleren kan mærke, at Kubeholderne ere tagne betydeligt af, og hvad de ikke ere, ville de tage af iaar. Naar Foderet er gaaet med, ødelægge Bierne Ynglen og saa ere de færdige. En anden Side af Foraarsbehandlingen, som vi jo have Anvisning paa, er at beskytte Bierne mod Kulde. Jeg har set Adskillige i den Henseende at have begyndt noget iaar, jeg har besøgt flere, hvis Bier vare aldeles indpakkede i Galm, at man ikke kunde se, at der var Bistader. Det anbefales, at holde dem indpakket saa godt som muligt; naar de ere i Bevægelse, trænge de netop til det, naar Klumpen er opløst.

Med Hensyn til at lukke for Bierne, da har jeg set nogle aldeles indelukkede. Dette anser jeg ikke for heldigt. I den strænge Winter er det ikke saa galt, naar Yngen vil ud, men naar en Enkelt vil ud og ikke kan, klager den, og der bliver Uro. Bier, der føle sig indespærrede, føle sig utilfreds; jeg har tabt et Stade, fordi en Spidsnis havde tilstoppet Flyvehullet; alle Bierne døde og vare ganske vaade. anbefaler Forfatterblik med Suller i, at enkelte Bier kunne passere, og flere af dem, hvis et enkelt skulde blive tilstoppet.

Stavre har i to Aar indpakket sine Stader med Maatter, som Gartnere bruge, har faaet

mugne Tavler, det havde været for varmt, foretrækker Ventilfilter.

Biaulerforeningens Formand gav da en Beskrivelse af sin Dørvintring: Rummet indsnæveret, de tomme Rum udstoppede, ingen Dækbrædder over Vinterleiet, men et Lag Sækkelærrød med Gaffelse og Saugmel over, saaledes at dette kunde trække Dampen fra Bierne og afgive Fugtigheden til den ydre Luft, udenom Staderne Beskyttelse mod Regn og Kulde. Saaledes indvintret viste Tavlerne ikke Spor af Muggenhed og der var tørret lidet og ingen døde Bier.

Da denne Indvintring er udført overensstemmende med den i Efteraaret givne Anvisning, er Foredraget ikke ordret gengivet her.

Ander sen. Der bliver ikke andet for os at gøre med de gamle Stader med tætte Bræddewægge, end at skjære Træet væk. Von Berlepsch' Stader ere for tætte ved Loftet og holde Fugtigheden tilbage.

Larsen. Stavre har bundet Halm udenpaa, Fugtigheden er indeni Træet. Naar tørt Veir kommer, da tørres Mellemrummet mellem Halmen og Stadets Trævægge. Hans og Woods Stader af den Art blev fri for Fugtighed ved at stoppe ud med Halmmaatter over Vinterleiet, som var i Berøring med en Abning i Døren, hvori var indsat Halm, saaledes at Fugtigheden holdtes ude og den indre Fugtighed kunde trænge ud. Der skjæres i Døren et firkantet Hul, over dette slaaes indvendig Lister, og Halm sættes ind saaledes, at Enderne baade foroven og forneden hænge udenfor Døren. Angaaende Spekulationsfodring, da er der et Par Biaulere, der ville anses for de bedste, de have været de værste imod Spekulationsfodring. Den Ene er næsten gaaet ganske tilgrunde. I 1875 mistede han 30 Stader fordi han ikke vilde fodre. Den Anden er ikke gaaet ganske tilgrunde, men han er kommen til Erkendelse om, at han var feil paa det, saa han troer nok, han maa til det.

Siden vi ere isærd med Fodring, da vilde han sige: fodre Svermene, det er den bedste Fodring og sikrer god Dørvintring og kraftige Folk.

Stavre har Stader med tykke Bægge, som holde sig tørre, de have Langhalm over Ingelrummet.

Larsen. De fleste have mellem Honning- og Ingelrummet Brædder, faste eller Indskudsbrædder, de heldigste, men de ere af Træ og

optage Fugtigheden ikke saa godt som Halm. Har lavet en Ramme med Halm i over Ingelrummet, med Hul i til Foderflasken, med faa smaa Huller i denne Ramme, løse Halmstraa over, bagved denne løs Halm paa Enden op til Døren, i Døren et firkantet Hul, hvori Halm, med begge Ender udad, befæstet ved en Liste, saa denne Halm ikke lader Fugtighed trænge ind, men afgiver den indre Fugtighed til Luften.

H. H. Andersen beholdt sine Stader, vandt for 19 Rdl. Honning og havde 8 Stader (tre mindre end om Sommeren), Naboen beholdt af samme Antal kun to svage Stader og fik ingen Honning, fordi han ikke havde fodret.

Larsens Fodring og Høst sidste Sommer: Brugt 113 P. d. Randis = 70 Kroner, høstet 50 P. d. Honning + 6 Sverme, 2 Folk mistede Dronningen, opnaaede saaledes kun en Forøgelse af 3 Folk. Honningen regnedes til 50 Ore pr. P. d., gif Indtægt og Udgift lige op.

Forsamlingen anmodede Foreningens Formand om at meddele dem noget om Biaulen udenlands. Foredraget er for langt til at kunne refereres; men Resultatet var sammentrængt i de saa Ord, at medens man i Tyskland lærte, hvorledes Biaulen skal drives, og vi kjende det af Lidskriftet og Bibøger, saa udføre Englændere og Amerikanere det i Praxis: de gjøre det, som Tydskerne sige der bør gjøres. Dette er et Fingerpeg: lad os ikke nøies med at læse og høre, men udføre det og nøiagtigt.

Efter en længere Forhandling om Vigtigheden af at anskaffe Udfligningsmaskiner, hvoraf den simpleste og billigste er den af Hr. Wood udstillede, indlebede Hr. Larsen et Ordskifte om visjerløse Folk om Foraaret og Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde nytte Noget at lade udklække ny Dronninger.

Man enedes om, at det var bedst at holde Reserverdronninger med hver et lille Folk, der kunde overvintre tre eller flere saadanne i et Magasinstade, naar de adskiltes ved tynde, men tætte Indskudsdøre og hvert lille Folk med sit eget Flyvehul. Havde man da om Foraaret Visjerløshed, da kunde man tage til en af disse Reserverdronninger, og forene dennes Folk med Naboen.

Foreningens Formand anbefalede, istedetfor at kassere svage Folk om Efteraaret, at overvintre disse i samme Stade med et stærkere, adskilt ved Indskudsdør og med eget Flyvehul.

Larsen kunde ikke anbefale svage Stader.

Formanden vilde det ikke heller, men findes de, da vilde han bevare dem som antydet. Men man kan jo let lave sig Reserverdronninger af Dronningceller med nogle Bier, som udvikles og om Efteraaret indvintres.

Andersen vilde tale om en anden Sag, vilde ikke anbefale at gjøre Meget for at overtale Folk til at tiltræde Bavlforeningen. Men der er flere Herreder, hvor ingen Medlemmer findes, og hvor Foreningen ikke fjendes, man maa dog se at faa dem i Tale, vi maa dog se at finde dem i hvert Distrikt, at Foreningen kan blive bekendt, om de maaske vil med. Jeg er en Hader af smaa Kredse, de bestille ikke Andet, end at Formanden samler Kontingentet og sender det ind. Vi gjøre Noget, men ikke nok, vi maatte faa alle de med, som ville med, naar de blive bekendte med os. De Fremmede her tilstede kunne vel gjøre det samme. Vi kunne vel faa flere ind i Bestyrelsen, lad os faa flere ind. Kan man ikke i. Ex. bestemme, at de og de Sogne høre til den og den Kreds, uanset om der er Medlemmer eller ikke. Der findes dog Bavlere der, som ville kunne vindes. Har korresponderet med flere Kredse af de virksomme, som strax gif ind paa Tanken, valgte en Bestyrelse af flere Medlemmer, fordelte i de forskjellige Sogne. Man kalde disse Bestyrelsesmedlemmer Sognekasserere, en i hvert Sogn, vi kunne maaske have en for hver to Sogne, og stiller Forslag til, at vi gjøre noget saadant. Vort Maal er at ophjælpe Bavlens i Danmark, lad os trods N.s Mening trække Folk til Foreningen, at gjøre Bavlens bekendt. Der er nu Tale om Vandrelærere, vi skulle da maaske faa os bedre Hjælp. Det gaaer jo undertiden lidt broget til ved Udstillinger med Indpakning. Vi burde have flere Mibler for at anskaffe flere Stader og Redskaber, og det fik vi ved flere Medlemmer. Der vandtes maaske ogsaa dygtige Folk iblandt de ny Medlemmer, Exemplet smitter, naar man ser den bedre Bavl nærvæd. Hvad synes De om mit Forslag?

Larsen: Kan vi ikke udvide vor egen Kreds, her er vist flere, som ikke ere Medlemmer? det Hele er en Krone om Mæret.

Foreningens Formand sølte sig tiltalt af Korslaget. Man taler saa meget om at have Interesse for Bavlens, vis det, har vi en god Bavl, lad de Andre se Udsalbet, det virker. Interessesen for Møder er ofte ringe, har ikke saa sjældent ofret 14 Kroner i Udgift for at be-

jøge et Møde, paa hvilket mødte 14 Medlemmer, det er en Krone ud af minomme for hvert Medlem, det opmuntret ikke den, der villig ofrer sig for Sagen. Mød talrigt, drøft Sagen, og fremfor Alt, vis godt Udbytte.

Opfordring.

Da jeg for nogle Dage siden modtog Martshestet, og naaede sidste Side, ser jeg Listen paa de indkomne Bidrag til vor Forening. De anførte Beløb ere ganske vist ikke store i Forhold til, hvad der ved tidligere Leiligheder har staaet til Foreningens Naadighed. Navnlig er en tarvelig Indtægtsfide meget uheldig ved den forestaaende Udstilling i Svendborg, hvor der vist mere end nogenstede før, vil være Anledning til at Foreningens Evner, Maal og Mibler stilles frem til Skue for et meget stort og formuende Publikum. I Modsetning til vor ringe Pengekraft maa det være os en Opmuntning, at der fra Ordningens Komiteen for Landmandsforsamlingen er overladt os en smuk og ingenlunde indskrænket Plads til Ushenyttelse, saa det kun egentlig nu gjælder om, at alle Bavlere samle sig, for med forenede Kræfter at virke i Interesse for vor Udstilling.

Det er i denne Anledning, jeg tillader mig at fremkomme med en almindelig Opfordring. Lad det være vort fælles Maal, En for Alle og Alle for En, som man siger, at stræbe sammen af Alt, hvad vi finder hos os selv eller hos Andre, af Produkter, Redskaber og Gjenstande, som kunne være tjenlige for Bavlens, og som saadan har Plads paa en Udstilling. Vi skulle ikke altid udstille, for at faa Belønninger med tilbage i Form af Præmie! Det bedste Udbytte kan komme i en helt anden Form, baade til egen Fordel og til Nytte for det Almene.

Skulde Noget af en eller anden faldt Udsælsse være bleven betænkt paa at holde sig tilbage, saa gib disse mine saa Ord maatte forandre hans Beslutning, og de, som mulig ville holde sig tilbage for en eller anden, maaske ringe Vanskelighed, gib de ma. opmande sig til anden Bestemmelse.

Bavlen's Fremgang er jo vort Løsen, men lad os faa ogsaa ved denne Leilighed vise, at der bagved vore Ord tillige ligger en Gjerning.

Lved, den 16de Marts 1878.

Kristian Pedersen.

Til Brevpressens Medlemmer.

Henvendelser til Brevpressen bedes stiledes til Bestyrelsen og adresserede til Kassereren.

I Anmeldelser m. v. bedes Navn, Bopæl, Sogn og Brevsamlingssted eller Postkontor tydelig fremført. — Medlemmernes Navne opgives da af Sekretæren til Postreksenet og Navnet bør findes paa det udløberende Brevsamlingssted eller Postkontor. Antommer det første Nr. af Tidsskriftet, saa er Vedkommende rigtig anmeldt; antommer det ikke, saa spørg først om Navnet er opgivet og findes det ikke, da skriv til Brevpressen. Uebeliver Tidsskriftet, sijnndt Navnet er opgivet, da anmodes Postkontoret eller Brevsamlingsstedet om, at drage Omjorg for, at det Manglende bliver skaffet tilveie; i modsat Fald skrives en kort, tydelig Klage til Bestyrelsen: Exemp.: „Tidsskrift for Bial!“ Nr. 1, 1878, er ikke modtaget og Postmesteren i N. nægter at forskaffe mig det; men svarede osj.

Virk for, at Tidsskriftet bliver bekjendt, og lad ogsaa Andre end Medlemmer læse det, eller saa dem til at holde det. En Krone er dog ikke nogen Gjenstand og sdåles ofte til unyttige Ting.

Søg at vække Bladredaktørernes Opmærksomhed for Bialven og giv dem Meddelelser om Bialven i Kredsen. Søg at formaa dem til at optage passende interessante Artikler af Tidsskriftet i deres Blade. (De tages i Reglen gjerne).

Rundgjør Deres Møder i de stedlige Blade, idetmindste en Gang om Aaret, hvis Midlerne ikke strække videre; men undlad ikke at bekjendtgjøre dem i Tidsskriftet, hvor det Intet koster. I Indbydelse til Møder bør nævnes Alt, hvad der skal forhandles, foretages eller forevise. Kun Saa besøge Møder, hvor Intet forhandles. — Giv Meddelelser om Deres Bialv saaledes:

Antal Staber indvintret og overvintret.

Formering.

Udbytte.

Fodring.

Seld eller Uheld og disses Aarsager.

Quilte Honningkilder, der haves.

Er der gode Honningplanter, som ere ukjendte, da send Exemplarer deraf til Foreningens Sekretær, som giver Oplysning om Alt, Bialven vedkommende.

Sekretæren har Bøger, Staber og Redstaber, Frø og Planter; han modtager Prøver af Redstaber og Produfter.

Send Spørgsmaal til Redaktionen og de ville om muligt blive besvarede i det følgende Hæfte. Dvskes Svar pr. Post, da indlæg et Frimerke. Man bør ikke forlange, at Redaktøren, foruden Papir og Tid, skal betale Porto.

Al „Tidsskrift for Bialv“ kan Aargangene: 5te Aarg. 1870, 6te Aarg. 1871, 8de Aarg. 1874, 9de Aarg. 1875, 10de Aarg. 1876 og 11te Aarg. 1877 faaes komplet a 50 Dre. Sjulv dem ud fra Redaktørens Loft, hvor Ingen læser dem!

De Medlemmer, der høre til Kredsforeninger, bedes om at erlægge deres Medlemsbidrag til Kredsenes Kasserer eller til Kredsformanden, og kun de, der ikke hører til nogen Kreds, erlægge deres Bidrag til Foreningens Kasserer. Tidsskriftet sluttes den 24de i den forudgaaende og udgaaer den 1ste i den paagjældende Maaned. — Være Medlemmer kunne saa selv udregne naar det bør være hos dem.

Stencoppt.

Grindringsliste.

Bialvernmøde afholdes:

Torsdagen den 11te April, Eftermiddag Kl. 1, paa Raadstuen i Aarhus. Krøyer.

Søndagen den 14de April, Eftermiddag Kl. 3, i Industriforeningens Lokale i Odense. — Der foretages Valg af en udvidet Bestyrelse, i Lighed med hvad der er sket ved flere Kredsforeninger. Tid og Sted for Sommermøderne med praktisk Undervisning fastsættes. Skulde et Medlem af Kredsen, der er forhindret i at komme tilstede ved Mødet, være villig til at modtage et Sommermøde paa sin Bistand, bedes meddelt Underretning herom, for at det kan blive bragt i Forslag. Foredrag og Diskussion over Arbejderne ved Bierne i Sommertiden. Forklaring over Biplanterne; de Besøgende anmodes om at medbringe Planter eller Grene af Planter, som Bierne til den Tid søge Næring af. N. Hansen.

Bekjendtgjørelser.

Alene saa ofte prisbelønnede Bistader og Redstaber anbefales d'Her. Bialvere.

Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg, i Marts 1878.

Kristian Petersen,

Lømrer og Bialver.

Pro af et stort Antal af de bedste Biplanter faaes hos N. C. Andersen, Nyborg.

Alle Slags Bialvsredstaber og Kunstige Bogstrimler til Begyndelsesstrimler faaes hos **N. C. Andersen,** Nyborg.

Samme Sted staa **Bistader** fra flere af Landets bedste Fabrikanter til behageligt Eftersyn og Bestillinger modtages.

Indhold: Bialvsubstillng. — Foreningsraadsnmøde. — April. — Februar og Marts. — Straastadeti i Forbindelse med Rammestadeti. (Sluttes.) — „Nøveri“. — Bialvernmødet i Ullersted. — Dyfordring. — Til Bialverforeningens Medlemmer. — Grindringsliste. — Bekjendtgjørelser.

NB. „Løvebævernes Udstyr med Uavisning“ vil blive optaget i næste Hæfte.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Nyborg.

Nr. 5.

Mai 1878.

12te Aargang.

Mai.

Da Bierne ved det gode Veir i April ere komne i travl Virksomhed, saa bliver der saa meget mere at varetage i Mai. Skulde der indtræffe flere kolde Dage, saaledes at Bierne ikke kunne søge Marken, da maa Fodringen ikke forsummes. Bliver Veiret vedvarende godt, borttages Forsætterblikkene og al Udstopning af Honningrummene udtages. Afslæggerfuber kunne atter sættes under stærke Kubesteder og i Slutningen af Maanedens tages Afleggere eller Tromlinger, ligesom ogsaa Sværne kunne ventes. Glem ikke at fodre Afleggere, Tromlinger og Sværme; det lønner sig rigeligt. Før nøjagtig Bog over Biavl. Sæt Nummer paa Staberne; det ses endnu saa sjældent. Hold Møder med praktisk Undervisning i Biavl; det er det bedste Middel til at saa de ældre Kubeavlere ind paa det Ny.

I Marts Maaned

var Veirliget ikke gunstigt for Bierne. Vel var Vinteren ikke streng og der var kun ubetydelig Frost, men der gaves dog kun saa Dage, paa hvilke de kunde flyve, uden Fare for ikke mere at vende tilbage. Den 20de og 21de var Luften mild, men der var dog intet Træk. Regn-, Sne- og Hagelbyger have været hyppige. Graaveir har været fremherskende hele Maanedens og i flere Dage har Solen slet ikke vist sig.

Den højeste Varmegrad var + 8 den 2den og 21de; den laveste Varmegrad \div $1\frac{1}{4}$ den 10de; Middelttemperaturen var + $3\frac{1}{4}$.

Af Biplanter blomstrede i Marts: Sessel,

El, Crocus, Dafne Mesereum o. fl., men de bleve ikke besøgte af Bierne.

De første Dage af April blev Veirliget mildere og Bierne begyndte at søge Marken; men den 10de blev der en travl Virksomhed i Bihaverne, og det var en Fornøielse at se, hvorledes Bierne tumlede sig i Krokusbedene og i Vertemelsbedene. Det gode Veir vedvarede fremdeles og Staberne have i April gjort god Fremgang.

Straaet i Forbindelse med Kammestadet.

(Efter „Bienenzeitung“.)

[Sluttet.]

Som bekendt have heller ikke alle Kuber foroven en Spundsaakning, og naar denne ikke er stor nok, og Bierne allerede have temmelig megen Honning i den øverste Del, saa tage de ikke gjerne en ovenpaa sat Kasse i Besiddelse, hvorimod de snart gaa ned i en, der er sat under, og begynde at bygge i den.

Vil man igjen benytte et paa denne Maade behandlet Kube om Vinteren, saa maa man om Efteraaret atter borttage den undersatte kasse og istedetfor den, for at Bierne ikke skulle komme til at mangle Luft i den stærkt udbyggede Kube, sætte en, om end kun lav Straaring.

Men den hensigtsmæssigste Forbindelse af Kube- og Kammestade bliver imidlertid altid Konstruktionen af en ud i Et forfærdiget Biholig, der er Kube- og Kammestade tillige, der tilsteder en god Overvintring og paa samme

Lid dermed forener Bygningens Bevægelighed, saa at alle Operationer, som den rationelle Diavol fører med sig, let og bekvemt lader sig forrette. En saadan Bibolig har Gravenhorst forfærdiget i sin „Bogenstülper“. Denne er en sædvanlig hvælvet, kun noget større og længere udtruffet Kube til at lukke op, og er samtidig et bekvemt Kammerstade, idet den tilstøder, at man, ogsaa udenfor den sædvanlige Orden, kan udtage og atter indsætte enhver Tavle. Udvendig og indvendig ligner den næsten aldeles det af mig paa Side 70 i den ny Udgave af „Rationelle Bienenzucht“*) beskrevne og forhaabentlig ogsaa anstueliggjorte Portstade.

Forstjellen bestaaer blot deri, at „Bogenstülper“ kun er tilgængelig franeden og maa vendes om ved Operationerne, medens det med en fast Bund forsynede Portstade er tilgængeligt fra Siden og oveniøjet fra to hinanden modsatte Sider. Begge ere naturlignis, ligesom almindelige Straafluber, udmærkede Overvintningsstader, men tilbyde desuden endnu den store Fordel, at to til tre Befolkninger, som ellers vanskeligen enkeltvis vilde kunne overvintres, kunne bringes gennem Vinteren i en Bolig, idet de ere adskilte ved Skillevægge.

Om Operationerne falde En lettere fra Siden eller franeden, afhænger af Banen. Jeg holder det for lettere at udtage et større Antal Tavler, end steds at maatte løfte Stadet op og vende det om, for at kunne foretage Noget deri. Skillevæggene kunne idetmindste lettere indsættes eller tilkæbes hitæt fra Siden end nedensfra. Men opstaaer der, om ogsaa kun paa et eneste Sted, en Abning, saa at Bierne kunne smutte igjennem, saa ville Befolkningerne, som skulle blive adskilte, forene sig, ombringe en Dronning og saaledes tilintetgjøre vor Hensigt.

I Portstadet kan man indhænge saavel Buerammer som ogsaa blot Smaapinde eller sædvanlige sammenstøbte Kammer. I den bageste Del, i Nærheden af den Dør, der almindelig aabnes, kan man i ethvert Tilfælde bedre anbringe almindelige Kammer, fordi de ere lettere at indsætte i de almindelige Honninggudshyng-

ningsmaskiner end Buerammerne, som turde være for høie. I den forreste Del af Portstadet, hvor Bierne pleie at tage deres Vinterkvarter, kan man, selv om man der har indfat enten bare Smaapinde eller almindelige Kammer, ogsaa snart lade det hvælvede Honningrum bygge ud, enten som Bierne selv vilde, eller ogsaa i dertil svarende halvkrædsformede Buer, som man let kan lave sig af tyndt Træ, Blisstykker, Pap o. desl.; i den bageste Del maa man derimod hellere aflukke dette Rum under Svælvingen ved smaa Dækbrædder, for steds at kunne operere let.

Man vilde ikke kunne ønske sig nogen hensigtsmæssigere og bekvemmere Bibolig end Portstadet, naar det ikke ved Siden af alle sine Fordele havde en Feil, nemlig at den, paa Grund af sin hvælvede Form og sin ringe Bærekraft, ikke lader sig opstille eller opstable ovenpaa hinanden, saa at et større Antal af saadanne Stader fordrer et stort Rum til Opstilling og stort Overdække. Nærmere Eftertanke førte mig til Konstruktionen af Tvillingstadet. Fordi i denne Bibolig ikke blot to, men ogsaa, naar man indretter ethvert af de to Tvillingstader til Bolig for to Befolkninger, oveniøjet fire kunne hvile op mod hverandre, og saaledes maa overvintre ligesaagodt som om de vare forenede til en stor Befolkning, og fordi man, paa Grund af Tilgængeligheden fra begge Sider og paa Grund af den fri Opstilling, kan foretage Alt med den største Letthed, saa anser jeg Tvillingstadet for den Bibolig, i hvilken Straastadets gode Egenstaber og Kammerstadets bekvemme Indretning i højeste Grad ere forenede.

Dr. Dzierzon.

Tavlebærernes Udstyr med Anvisning til Bygning.

For at saa Bierne til at bygge saaledes, at Bygningen kan skilles ad, Tavle for Tavle, er det nødvendigt, at der gives dem Anvisning, saa at hver Tavle kan fastbygges til en Tavlebærer. Denne Anvisning kan gives dem paa flere forskellige Maader, men da det er en stor Gene, naar Bierne (hvad de ere tilbøielige til) bygge skjævt, saa er det af Vigtighed at kende den sikreste og bedste Maade, hvorpaa de formaaes til at bygge efter Diavlerens Ønske.

Den hidtil mest brugelige Maade, nemlig at anbringe Strimler af Bortavler paa Tavlebæ-

*) ligeoverfor maaste nys tiltraadte Læsere bemærke vi, at Dr. Dzierzons „Rationelle Bienenzucht“ fornylig er ny udkommen, og at denne Bog, med Indsendelse af kun 4 Reichsmark pr. Postanvisning, kan faaes franco under Korsbaand hos den ærede Hr. Forfatter samt hos os. Bogladeprisen er 6 Mark. Redaktion.

ernes underste Flade er ganske vist at anbefale, naar man har tilstrækkelig Forraad af Vortavler med Arbejdsceller, der ikke ere for gamle, brunt og sprødt, thi i saa Fald gnave Bierne det bort og bygge efter eget Forgodtbefindende, sjældnen langs en Tavlebærer. Ere Vortrimlerne ikke satte godt faste, falde de af, naar Bierne hænge sig i Klynger ved dem, og det gaar da ligesaa.

Vortavlerne, der maa være aldeles rene, fjæres itu i Strimler paa $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ Tom. brede og det maa iagttages, at de komme til at sidde i samme Stilling, som de ere byggede, da Cellerne jo, som bekendt, gaa noget kraat opad. Strimlene sættes fast med Gummiopløsning, der stryges langs Midten af Tavlebærernes Underflade, som under Paasætningen maa vende opad. Rigge Strimlene ikke fast til Tavlebæreren, lægges et lille Stykke Vædt paa for at trykke den til, og naar Gummiopløsningen ikke er for tynd, vil de let kunne sættes fast. Da der imidlertid meget ofte haves Mangel paa gode anvendelige Vortavler, maa det anses for et stort Gode, at de kunstige Vortrimler fuldstændig erstatte de naturlige, og Bierne bygge altid nøiagtig efter dem.

De kunstige Begyndelsesstrimler ere aldeles som de kunstige Mellemvægge; kun, at de ere udskaarne i smalle Strimler. De blive forberedte paa følgende Maade: I en Beholder med smeltet Vøj nedbypes et Stykke Glas af den Størrelse, som man ønsker Mellemvæggene. Der affætter sig da et tyndt Lag Vøj paa hver Side af Glasset og, saasnart det er afføjet, aftages Vøjlaget, der nu ser ud som et Stykke Papir (Vøjpapir). Derefter lægges det imellem to Metalplader, der ere udgraverede saaledes, at naar Vøjpladen preses imellem dem, faaer den Udseende som Mellemvæggene eller Cellebundene i den naturlige Vortavle.

De kunstige Begyndelsesstrimler kunne sættes fast paa to Maader, enten ved Hjælp af smeltet Vøj eller ved at varme Tavlebærerne ved et Komfyr eller en Døn. Naar man vil fastsætte dem ved Hjælp af smeltet Vøj, maa man have en lille Rande med en fin Løb, hvorigjennem det smelte Vøj kan løbe ud. Vortrimlen anbringes da paa den underste Sideflade af Tavlebæreren i den Stilling, hvori den skal forblive, og det smelte Vøj hældes nu langs den Kant af Strimlen, der berører Tavlebæreren. Er Strimlen ikke tilstrækkelig fastgjort herved,

hældes ligeledes smeltet Vøj paa den anden Side af Strimlen, der nu maa rettes forinden Vøjet stivner.

Vil man fastsætte Begyndelsesstrimlerne ved at varme Tavlebærerne, sættes disse paa et varmt Komfyr eller i en varm Døn, og naar de ere saa varme, at Vøjet smelter ved at berøre dem, sættes Strimlen paa og trykkes fast imod den varme Tavlebærer. For at undgaa at smelte for meget af Strimlen, sættes Tavlebæreren strax i koldt Vand for at afkøles.

Man har ogsaa med Held forsøgt at faa Bierne til at bygge langs Tavlebærerne ved at anbringe trekantede eller flade Lister, der vende en skarp Kant nedad. Ligeledes have nogle Diavlere anbragt en fin Vøjstreg paa Tavlebærerne, hvad Bierne heller ikke ere utilbøielige til at følge, men disse to Maader føre dog ikke saa sikkert til Maalet, som de to førstnævnte. En væsentlig Betingelse for at forebygge, at Bierne bygge over paa Siderammerne er at Stedet staaer lodret.

Diavlermødet

i Odense den 14de April var godt besøgt, og der synes at komme mere og mere Liv i Kredsföreningen. Det første Forhandlingsemne var Valg af en udvidet Bestyrelse, og vedtoges det efter nogen Diskussion at vælge en Distriktsformand for hvert Distrikt, bestaaende af 1—2 eller 3 Sogne. Valgte bleve:

- for Odense By: Kjøbmand F. Demant, Odense,
- „ Korup, Paarup og Ubbetod Sogne: Husmand L. Andersen, Trøstrup-Korup,
- „ Bispenbjerg Sogn: Gaardmand P. Nielsen, Skalbjergr,
- „ Berninge, Tommerup og Brylle Sogne: Skomager Bue, Berninge,
- „ Høime og Sanderum Sogne: Snekter N. Hansen, Høime,
- „ Bellinge og Fangel Sogne: Stræder L. Andersen, Bellinge,
- „ Dalum Sogn: Husmand Johan Hendrik- sen, Hjallesø,
- „ Lyndelse og Sønderneraa Sogne: Høker S. Larsen, N. Lyndelse,
- „ Nørresøby, Heden og Allested Sogne: Tøm- rer S. Rasmussen, N. Søby,
- „ Fraugde, Allerup og Davinde Sogne: Ung- karl S. Rasmussen, Fraugde,
- „ Nafum og Seden Sogne: Snekter P. S. Petersen, Nafum,

for Marslev Sogn: Snekker P. S. Andersen, Hølev Engbjerg,

„ Birkende, Agerdrup og Munkebo Sogne: Husmand N. Andersen, Sællebjerg.

Flertallet af de valgte Distriktsformænd var tilstede og modtog Valget, og da der blandt disse findes Mange, der ikke alene have Interesse for Bisagen, men ogsaa have Kjendskab til Biaalen, saa er det at vente, at denne Foranstaltning vil stifte megen Nytte i Kredsforeningen.

Murmeester Andersen, Odense, foreslog, at der blev trykt Kvitteringsblanketter med Rubrikker for det ordinære Bidrag til Biaalerforeningen og for det Extrabidrag, der ydes til Kredsforeningen.

Biaalerforeningens Sekretær bemærkede hertil, at saadanne Blanketter ville blive trykte, og holdt derefter et Foredrag over Resultater af Fodringen i det sidste Aar, hvoraf det fremgik, at mange Bifolk vare holdte i Live her i Landet ved Hjælp af Fodring, og at Tusinder af Stader, der have været overladte til sig selv, ere gaaede tilgrunde ved Hungerdøden eller ialtsald af Mangel paa sund Næring og paa Pleie. Det turde ikke tilraades at holde op med Fodringen fordi der indtraf enkelte Dages godt Veir.

Høker S. Christensen, Søllested, var meget tilfreds med Udsalbet af sin Fodring, men efter hvad han havde bragt i Erfaring var Fodringen af Sværme dog det, der lønede sig bedst. Han havde givet 10 Rd. Sukkeropløsning til hver af tre Efterværme, og disse udviklede sig saa kraftig, at de bleve gode Overvintringsstader, og uden denne Hjælp vilde de, som alle Efterværme forrige Sommer, have været næsten uden Borghugning, fattige paa Bier og uden Honning.

Om Formeringsmaaden af Kubestader vare Meningerne meget delte, men Stemningen var dog overveiende imod at vente paa de lunejulde Sværme, der ikke saa sjældent drage bort i det Dieblis, da Biaaleren glæder sig til at have faaet sit Stadeantal formeret.

N. Hansen, Hunderup, havde sjelden Sværme, der fløi bort, men for at undgaa dette, maatte Bierne have Træer i Nærheden, hvor de kunne sætte sig; der maatte strax gives Sværmen Skygge, og Kuben, hvori Sværmen skal indfanges, maa være fuldstændig ren og fri for al ubehagelig Lugt.

Fru Demant mente, at den kunstige Formering absolut maatte være at foretrække, hvor Bihaven var omgivet af meget høie Træer, hvorfra det vilde være vanskeligt at indfange Sværmen, selv om den blev siddende rolig, og hun ønskede at vide, hvilken Maade der var at foretrække.

Man var enig om, at Afslæggerkuben var at foretrække, naar man havde tomme Vogtavler at indhænge i den, hvorved Bierne forhindrede i at bygge Dronevor, hvad de jo ellers ere tilbøjelige til.

N. Andersen, Sællebjerg, ønskede at vide, om en Afslæggerkube ikke kunde anbringes ovenpaa Kubestadet. Spørgsmaalet besvarede bekræftende. Fra de yngre Biaalere fremkom flere Spørgsmaal, som ikke have nogen almindelig Interesse, og Diskussionen var i det Helt livlig.

Et Stade af ny Konstruktion af Ungkarl S. Rasmussen, Fraugde, forevistes og vandt meget Bifald. Arbejdet var solidt og smukt udført, og det vil blive nærmere beskrevet efter Landmandsforsamlingen i Svendborg, hvor det skal udstilles.

En Tavletang til at udtage Tavler fra oven med, af Samme, var ogsaa meget hensigtsmæssig indrettet.

Det næste Møde bestemtes til Afholdelse hos S. Rasmussen i Fraugde.

Biaalermøde afholdtes i Illerup Stole den 17de April. Kredsens Formand (Lærer Ersløv, Ulstrup) glædede sig over at se saa mange Tilhørere være tilstede, deriblandt Afstillige, som ikke tidligere havde deltaget i vore Biaalermøder. Foreningen vilde fremdeles søge, ved at holde Møder ogsaa i de Egne, hvor Biaalen kun er meget lidet udbredt, at fremkalde Kjendskab til den forbedrede Biaalmaade. Stader med beoegelig Tavlehugning fordrer ganske vist langt mere Tilsyn end Kuberne, men de kunne da ogsaa i gode Bjaar give et meget større Udbytte, og Tilsynet behøver dog ei at være anderledes, end at enhver Arbeidsmand kan udføre det uden derved at forsømme sit Dagværk. Vore kunstige Stader (Høistader og Lavstader) vare indrettede efter tykt Mønster. Høistaderne vare vistnok de bekvemmeste, men de havde den Ulempe at være vel dyre (omtr. 10 Kr.). Han havde i den senere Tid haft Leilighed til at blive bekendt med den engelske Biaal. Denne var i mange Henseender væsentlig forskjellig fra vor. (Her

fulgte nu en nøiagtig Beskrivelse af de almindeligst brugte engelske Stader). Han troede, at man efter engelsk Mønster vilde være i Stand til at fremstille et meget brugeligt Stade til en Pris af 4 a 5 Kr. og tillige saa let at lave, at enhver Arbejder med nogenlunde godt Haandelag selv vil kunne forarbejde det med en Udgift af 2—3 Kr. pr. Stade. For dem, der endnu drive Kubeblavl, havde han ligeledes efter engelsk Mønster lavet et Bundbrædt, der var saaledes indrettet, at man kunde udtage en Klods af dets Midte og under den derved fremkomne Abning anbringe en Kasse eller Skuffe, som var forsynet med Tavlebærere (Pinde, Halvraamer eller Nammer). Et saadant Madix eller Under-Num, der var saa let at sætte til eller tage fra, vilde maasse paa den lempeligste og billigste Maade gjøre Begynderne fortrolige med den kunstige Blavl. — Mange af de Tilstedeværende betragtede med stor Interesse det udstillede Under-Num og lovede i den kommende Sommer at prøve dets Anvendelse. — Gaarmand Peder Jensen (Kongstrup) opfordrede Formanden til ved et følgende Møde ligeledes at udstille et af de i Foredraget omtalte billige Stader. Han var overtydet om, at den forbedrede Blavl vilde vinde Indgang overalt med stor Hurtighed, dersom det blev muligt for en saa ringe Pris at skaffe sig gode Biboliger. — Lærer Urbrandt, Tillerup, spurgte om, hvilke Aarsager der kunde fremkalde Død om Vinteren hos et Stade, som var rigeligt forsynet med Honning. — Formanden svarede, at man i Almindelighed angav Mangel af Dronning som Aarsag, men i den senere Tid var man (navnlig i England) bleven opmærksom paa en anden Aarsag dertil. De gamle Bier have nemlig ikke saa stærk en Evne til at overvintre som de unge. Naar altsaa Eglægningen i Stedet opføres tidligt om Efterommeren, bliver der kun saa unge Bier til Overvintring og Stadet kan da dø af Mangel paa Vintervarme. Grunden til, at Eglægningen saa tidligt indskrænkes, uagtet Stadet har rigeligt Forraad, kan være, at Arbeidsbierne under meget rigt Honningtræk fylde hele Stadet med Forraad, saa at der ikke er Plads til Egl. Man bør derfor under stærkt Træk altid paae, at der midt i Stadet kan være rigelig Plads til Ungel. I kunstige Stader sker det let ved at udslynge Honningen af de midterste Tavler. I Kuber kan det ske ved itide at anbringe et Under-Num. — Flere an-

dre Spørgsmaal fremkom og besvarede. Næste Møde agtes afholdt i Mai Maaned hos Sognefoged Søren Larsen i Kongstrup, hvor der da vil blive Leilighed til Ovelse i at behandle Bier.

Blavlermødet i Solbæk den 4de April. Til dette Møde havde Kredens Formand, Lærer Olsen, Udby, indbudt Medlemmerne af Kredens i Syderup, Nykjøbing og Kefsnæs i Anledning af, at Blavlerforeningens Formand, Overdriiftsinspektør Møller, Aarhus, havde lovet at komme til dette Møde og holde Foredrag over Blavl. — Lærer Olsen indledede Mødet, idet han udtalte, at denne Kreds i den senere Tid havde været i nogen Tilbagegang. Han havde derfor skrevet til Bestyrelsen om Hjælp, og denne havde sendt ham det bedste, den eiede, nemlig Formanden, hvem han derefter fremtillede for Tilhørerne med Tak, fordi han vilde komme til dem. Bestyrelsen havde tillige sendt et Udvalgt af sine Stader og Medskaber, som vare fremtillede i Salen, hvilke de Tilstedeværende nu havde haft god Leilighed til at tage i Oiesyn. — Til Ordfører valgtes Kredens Formand (Olsen). Han gav derefter Ordet til Overdriiftsinspektør Møller: Det gaaer med Blavl som med al anden Avl, at hvis den skal blive til Noget, maa Mennesket stadig træde hjælpende og ledende til. Hvorledes vilde det gaa med Kvægavl, hvis vi lod Kvæget støtte sig selv? Saaledes havde man vel en Gang haaret sig ad, men da stod Kvægavl paa et saare lavt Standpunkt, ja fortjente næppe dette Navn. Nu opdyrkes Markerne og Skovene forandres saaledes, at de ikke tilbyde Bierne saa megen Næring som tidligere. Derfor bør Blavleren paa visse Lider hjælpe Bierne med Foder, for at de til andre Lider kunne samle saa Meget, at der kan blive et Overskud til Blavleren. I ældre Tid gav man blot Bierne en Volig. I det højeste „stimlede“ man dem undertiden op paa Ringe eller Kasser for at give Mads. Dierzens Opfindelse var den bevægelige Tavlebygning. Behandlingen heri er ikke anderledes, end den altid burde have været i Kuberne; man skal fremkalde mange Bier til den Tid, da der er Brug for dem. Ved Sviftløverens Blomstringstid kommer det gode Træk, derfor maa man om Foraaret opmuntre Bierne til at ynge stærkt. De ere istand til endog i meget stærk Kulde at frembringe Varme i deres

Stade. Men Biavleren bør bevare denne Varme ved at indskrænke Rummet i Stedet; herpaa ere Indsudsørene beregnede. Dernæst bør han række Bierne Foder for at opmuntre dem til Virksomhed. I Dzierzons-Stadet kan dette allerede ske ved at borttage Laag af saadanne tilbæftede Tavler, som alt findes i et godt forsynet Stade. Foderet fremfalder Virksomhed, og denne atter Varme. Saasnart Fodringen begynder, ser man ogsaa Bierne, naar Veiret er nogenlunde godt, indbære Blomsterfæv. Foderet omsættes i Bier. Ingelpladsen udvides, men Fodringen maa vedblive, ellers lide de Mangel, udsuge Ingelen og ødelægges. Naar det gode Træk kommer, da aabnes Udgang til Honningrummet, og fra dette kan Biavleren høste. Man udslynger Honningen og indhænger atter de tomme Tavler. Dette er en meget stor Fordeel ved den nyere Biavl. Honningen bør dog ikke høstes, før den er tilbæftet, thi før har den ikke opnaact en saadan Tilstand, at den kan gjenmes. Taleren gif derefter over til at omtale Sværmningen. Denne finder som oftest Sted i det bedste Træk. Naar man derfor nærmere eftertragter Honninghøst end Formering, bør man hindre Sværmningen enten ved at udtage den gamle Viser eller ved at ødelægge alle de ny Dronningceller. Dronninger bør kun blive 2 a 3 Aar gamle. Udtages den gamle Viser (som, hvis den endnu ikke er for gammel, kan anvendes til Dannelse af en Konstsværm), da sværmer Stedet ikke, før de unge Dronninger ere udløbne; hvis man altsaa forinden ødelægger alle Dronningceller undtagen en, da undlades ganske Sværmningen. Taleren omtalte dernæst Stadernes Indvintring og sluttede sit Foredrag med at udtale, at det ingenlunde kan betragtes som besværligt at paafe Bier. Det kommer kun an paa at hjælpe dem i Tide og være opmærksom. Holighed og Sikkerhed i Behandlingen giver fuldstændig Herredømme over Bierne. — Efter dette Foredrag, som fulgtes med levende Interesse af alle Tilhørerne, fremkom flere Spørgsmaal, der alle bleve udsærligt besvarede af Formanden. — Musiklærer Bremer, Holbæk, bad om Dplysning med Hensyn til Dannelsen af kunstige Sværme (Aflæggere). — Lærer Smith, Hjørgsted, udtalte, at det morsomste ved Biavlen var dels at høste Honning, dels at danne Aflæggere; men navnlig i den sidste Retning burde man være forsigtig. Han havde prøvet at danne smaa Aflæggere,

men maatte nu fraraade det; kun de stærke Stader kunde give Udbytte. — Fabrikant Winther, Holbæk, spurgte om de italienske Bier vare bedre end vore egne. — Smith oplyste, at Italienerne vare langt værre til at stifke. — Olsen havde hørt, at en Blanding af vor egen og den italienske Birace var meget trigerst, medens Italienerne skulle være ligesaa godmodige som vore egne Bier. — En af Tilhørerne spurgte om, hvorledes man kunde undgaa et Stades Dverfhyldning med Hænbier. — Olsen tilraadede at udtage Dronnevoget og i dets Sted at indhænge Arbeidervoy, i modsat Fald bygge Bierne igjen Dronnevoy. — Formanden anbefalede som et Middel derimod rigelig Fodring. Alle Sværme bygge i Begyndelsen kun Arbeidervoy; men man bør fodre sine Sværme. Han anbefalede smeltet Demarara-Sukker som Foder. Lidt Cremor tartari hindrer Sukkeret fra at krystallisere og Salicylsyre (en Saltsefuld til 8 Pd. Foder) hindrer Gjæring.

Lærer Erlesen, Ulstrup, holdt derefter et Foredrag over den engelske Biavl. Han mente, at vi ogsaa i denne Retning kunde lære meget af de praktiske Engelskmænd. Det Stade, som nu bruges almindeligt i England, er en meget forbedret Form af Dzierzons Trugstade. Som Fordele ved det engelske Stade fremhævede han den lettere Behandling, den fortrinlige Indvintring ved Hjælp af et Læppe som Dække over Tavleborerne og endelig Prisbilligheden. I denne sidste Retning kunde intet af vore Stader paa nogen Maade maale sig med det engelske, idet han antog, at enhver lidt fingernem Arbejder vilde kunne lave et godt Stade efter engelsk Mønster for 3 a 4 Kr. Hvis denne Antagelse skulde bekræfte sig, var der ingen Tvivl om, at disse billige Stader vilde i Løbet af faa Aar bringe den danske Biavl et mægtigt Skridt fremad. — Formanden takkede Lærer Erlesen fordi han havde draget denne Sag frem. Grunden til, at Biavlerforeningen eller han, dens Formand, ikke tidligere havde bragt den frem, var den, at man frygtede for at vække Strid, jaaledes som det tidligere havde vist sig med Bøilestaden og med Nielsens Patentstade. Nu, da Sagen er tilstrækkelig prøvet, glædede det ham, at den kom frem. Han fortalte derefter meget om den amerikanske Biavl, der i alt Væsenligt ligner den engelske. — Efterat Lærer Olsen havde omtalt nogle af Kredsens særlige Anliggender, sluttede han Mødet, idet han paa

samtliges Tilhøreres Begne udtalte en hjertelig Tak til Dverdriftsinspektør Møller fordi han saa utrættelig havde ladet dem nyde godt af sine rige Rundsfaber paa Biavlens Omraade.

Efter Mødet samlede de fleste af Deltagerne til et Fællesmaaltid, hvor mange gode Drikke udtaltes for Biavlen, Foreningen, dens Formand, dens Redaktør og dens Aredsformænd.

Spørgsmaal.

Hvor man driver Biavlen rationelt, anvender man vel snart allevegne Lønningsmaskinen, der mere end fordobler Fordelene ved den bevægelige Tavlebygning. Jeg har anvendt den nogen Tid, men er derved stødt paa en Vanskelighed, som jeg ikke hidtil tilfredsstillende har kunnet høre ved egen Erfaring, hvorfor jeg herved forsøger ad en Gjenvei at naa til Maalet, idet jeg tillader mig at stille det Spørgsmaal til erfarne Biavlere: Hvor ofte skal man tømme? Jeg har fulgt Boissens Anvisning og tømt Tavlerne ofte, førend de blive tildekkede, og da jeg udeluftende tog Tavler af Høstfadens Honningrum, var Honningen ren, let at udslynge, men — den vedblev at holde sig flydende, saa, uagtet den forblev ufordæret, og var af en ren, ikke vandet Smag, var den dog ikke sælgelig. Navnlige blev Honningen efter Midten af Juni meget tyndflydende. Jeg har ogsaa ladet Bierne forsøge Cellerne; den derefter høstede Honning krystalliserede hurtig og var af en fortrinlig Bestaaffenhed, jaavel med Hensyn til Udseende som Smag; men den var ofte saa seig — navnlig Foraarshonningen — at det trods al Omhu var næsten umuligt at faa den ud af Tavlerne, uden at disse gik i Løbet, og desuden blev Høsten langmt mindre end ved den ofte gjentagne Lønning. Kunde man lade Bierne beholde de fyldte Honningtavler og efterhaanden indhænge tomme, saamange der kan være i Stabet, og ikke tømme, førend dette bogstavelig talt var fuldt, da troer jeg, at man paa den Maade vilde faa Honning af en fortrinlig Kvalitet; men et Spørgsmaal er det, om man derved vilde opnaa et antageligt Udbytte.

For at alle vedrørende Momenter kunne komme i Betragtning, vil jeg dele mit Spørgsmaal i følgende fire:

1) Hvormange Tavler skal man indhænge i Honningrummet?

- 2) Hvornaar skal man tømme første Gang?
- 3) Hvornaar 2den (3die) Gang?
- 4) Hvad kan man gjøre for at fremme Honningindsamlingen (Biernes Arbeidslyst), naar man ikke vil tømme ofte? (At fjerne Dronningen, hører ikke herhen).

Langebæk Skole, den 21de April 1878.

F. A. Jensen.

Svar paa Spørgsmaal.

Nr. 18, 1877. Efter at have henstillet Tavlerne adskilt paa et forholdsvis varmt Sted, saa at Bierne, der befinde sig deri, saavidt muligt ere indtørrede eller henviste i deres Celler, idet den i dem indeholdte Vædske er fordampet, opvarmer man, kort før man har ifinde at bruge dem, Tavlerne let, for at gjøre dem blødere og bedre istand til at taale Renselsesprocessen. Denne udføres paa følgende Maade:

I en Fyrretæres Ramme af samme Størrelse som Tavlerne, man skal rense, udspænder man i begge Retninger Snore eller tyndt Seglgarn i en indbyrdes Afstand af 2—3 Tommer. Saa at der altsaa dannes Kvadrater med 2—3 Tommers Sider. Naar Tavlerne ere blevne opvarmede, lægger man dem paa denne Rætramme, der hviler paa et fast Underlag; ved derpaa at banke paa Rammen, ville de tørre, døde Bier let bringes til at falde ud af deres Celler. Ved at vende og lade Tavlerne skifte Plads, vil man næsten fuldstændig kunne befri dem for Bier; skulde endda enkelte blive tilbage, da kan man pille dem ud.

Før man derpaa benytter Tavlerne i Stabet, maa man desinficere paa følgende Maade:

Man opløser 1 Kvint Salicylsyre i 9 Kvint Alkohol (90 Gr.) og hertil føies 90 Kvint Vand. Denne Opløsning blæses ved Hjælp af en Refraicheur ud over hele Tavlens Overflade, saa at den som en fin Regn trænger ind i hver Celle, og efterat Tavlerne ere undergaaede denne Proces, vil jeg ikke betænke mig paa at benytte dem i ethvert Stade. De smudsige Tavler maa først lægges i Blød og forsigtig udvaskes.

J. E. Wood.

Til Bivablerforeningens Medlemmer.

Henvendelser til Bestyrelsen bedes tildele til Bestyrelsen og adresserede til Kassereren.

I Anmeldelser m. v. bedes Navn, Bopæl, Sogn og Brevsamlingssted eller Postkontor tydelig skrevet. — Medlemmernes Navne opgives da af Sekretæren til Postvæsenet og Navnet bør findes paa det udlærende Brevsamlingssted eller Postkontor. Ankommer det første Nr. af Tidsskriftet, saa er Vedkommende rigtig anmeldt; ankommer det ikke, saa spørg først om Navnet er opgi- vet og findes det ikke, da skriv til Bestyrelsen. Udebliver Tidsskriftet, skjndt Navnet er opgi- vet, da anmodes Postfontoret eller Brevsamlingsstedet om, at drage Om- sorg for, at det Manglende bliver skaffet tilveie; i mod- sat Fald skrives en kort, tydelig Klage til Bestyrelsen: **Exemp.:** „Tidsskrift for Bivavl“ Nr. 1, 1878, er ikke modtaget og Postmesteren i N. nægter at forskaffe mig det; men svarede osv.

Virk for, at Tidsskriftet bliver bekjendt, og lad ogsaa Andre end Medlemmer læse det, eller saa dem til at holde det. En Krone er dog ikke nogen Gjenstand og sælges ofte til unyttige Ting.

Søg at vække Bladreдакторernes Opmærksomhed for Bivavlen og giv dem Meddelelser om Bivavlen i Kredsen. Søg at formaå dem til at optage passende inter- esante Artikler af Tidsskriftet i deres Blade. (De tages i Reglen gjerne).

Kundgjør Deres Møder i de stedlige Blade, idetmindste en Gang om Aaret, hvis Tidlerne ikke strække videre; men undlad ikke at bekjendtgjøre dem i Tidsskriftet, hvor det Intet koster. I Indbydelse til Møder bør nævnes Alt, hvad der skal forhandles, foretages eller foreviseS. Kun Saa besjge Møder, hvor Intet forhand- les. — Giv Meddelelser om Deres Bivavl saaledes:

Antal Staber indvintret og overvintret.

Formering.

Udbytte.

Fodring.

Seld eller Uheld og disses Årsager.

Hvilke Honningfilder, der haves.

Er der gode Honningplanter, som ere ukendte, da send Exemplarer deraf til Foreningens Sekretær, som giver Oplysning om Alt, Bivavlen vedkommende.

Sekretæren har Bøger, Staber og Redstaber, Frø og Planter; han modtager Prøver af Redstaber og Pro- dukter.

Send Spørgsmaal til Redaktionen og de ville om muligt blive besvarede i det følgende Hefte. Vnftes Svar pr. Post, da indlæg et Frimerke. Man bør ikke forlange, at Redaktøren, foruden Papir og Tid, skal be- tale Porto.

Uf „Tidsskrift for Bivavl“ kan Margangene: 5te Marg. 1870, 6te Marg. 1871, 8de Marg. 1874, 9de Marg. 1875, 10de Marg. 1876 og 11te Marg. 1877 faaes kom- plet a 50 Dre. Sjælz dem ud fra Redaktørens Loft, hvor Ingen læser dem!

De Medlemmer, der høre til Kredsforeninger, bedes om at erlægge deres Medlemsbidrag til KredsenS Kas- serer eller til Kredsformanden, og kun de, der ikke hører til nogen Kreds, erlægge deres Bidrag til Foreningens Kasserer. Tidsskriftet sluttes den 24de i den forudgaaende og udgaaer den 1ste i den paagældende Maaned. — Vrede Medlemmer kunne saa selv udregne naar det bør være hos dem.

Stenroop.

Grindringsliste.

Bivavlermøde afholdes Lørdagen den 25de Mai, Eftermiddag Kl. 2, hos Restauratør S. Tørgensen ved Jernbaneverkstedet i Nyborg.

Kl. 2 tages Maskinmester Woods og Kul- maaler Larsens Bistande i Vieslyn og der gives praktisk Undervisning i Bivavl. Derefter foreviseS Stader og Redstaber. Kl. 4 afholdes Diskussionsmøde.

Diskussion: Arbejderne ved Bierne i Som- mermaanederne.

Bivavlermøde afholdes Søndagen den 23de Juni, Eftermiddag Kl. 3, hos Plantør U. Hansen i Segalt Krat (Kaløvig Kreds). Forhandlings- gjenstand: „Svorledes virkes bedst for Bivavlens Udbredelse?“

U. Rasmussen,
Kredsformand.

Bekjendtgjørelser.

Hog ønskes tilkjøbs

og modtages i større og mindre Partier. Pris bedes opgi- vet.

U. Hansen,
Hunderup pr. Densje.

Mine saa ofte prisbelønnede Bistader og Red- staber anbefales d'Her. Bivavlere.

Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Evendborg, i Marts 1878.

Kristian Petersen,
Lønner og Bivavl.

Frø af et stort Antal af de bedste Biplanter faaes hos U. C. Andersen, Nyborg.

Alle Slags Bivavlsredstaber

og Kunstige Bogstrimler til Begyndelses- strimler faaes hos

U. C. Andersen,
Nyborg.

Samme Sted staa Bistader fra flere af Landets bedste Fabrikanter til behageligt Efterhyn og Bestillinger modtages.

Indhold: Mai. — Marts Maaned. — Straastadet i Forbindelse med Nammestadet. (Sluttet.) — Lavlebaer- nernes Udstyr med Anvisning til Bygning. — Biva- lermøder i Densje, Illerup og Holbak. — Spørgsmaal. — Svar paa Spørgsmaal. — Til Bivavlerforeningens Medlemmer. — Grindringsliste. — Bekjendtgjørelser.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlereforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Lyborg.

Nr. 6. (Dobbelt-Nr.)

Juni 1878.

12te Aargang.

 Biavlensstillingen i Svendborg. (Se første Side i Tillæget.)

Juni

er hos os den bedste Maaned for Bierne, og det er en Hovedbetingelse for at faa noget Udbytte af Biavl, at man paa den Tid har stærke Stader, der kunne sende mange Arbeidere i Marken.

Der maa sørges for tilstrækkelig Plads, enten ved at indhænge tomme Tavler eller Rammer, eller ved Formering (Deling). I denne Maaned udtrommes Kubestader (se 11te Aarg., Side 35) og foretages Overtøring (se 11te Aarg., Side 43). — Fodring af Sværme og Afslæggere bringes i Erindring, ligesom der overhovedet bør fodres, hvis Træffet ved Regn og Kulde skulde blive afbrudt i flere Dage. Svage Stader forstærkes enten ved at gives Yngeltavler med ældre Yngel eller ved at bytte Plads med folkerige Stader.

Dronevojet holdes borte fra Yngelrummet, og skulde Bierne have opført en saadan Tavle og den er befat med Yngel, udtages den, gennemskæres med en Kniv og hænges ind i Honningrummet. I Egne med tidligt Hovedtræk gjøres Afslæggere i den første Halvdel af Maaned, og ere Staderne til den Tid ikke stærke nok, undlader man at formere. I Egne med sildigt Hovedtræk blive Bierne sjældent stærke nok til at formere sig i denne Maaned.

Det er nu den bedste Tid til at holde Møder med praktisk Undervisning, men det er kun de færreste Kredsforeninger, der benytte denne gode Læremåde, og de Kredse, der endnu ikke have

holdt Møder med praktisk Undervisning, opfordres herved til at indbyde til saadanne i næste Maaned, da der endnu er nok at gjøre ved Bierne.

April Maaned

har iaar været meget mild, og saa den 10de var Veirliget saaledes, at Bierne med faa Dages Afbrydelse hver Dag have søgt Marken. Dette er ogsaa kommet de Biavlere meget tilgode, som interessere sig for at pleie deres Bier; thi naar Veiret er nogenlunde godt, saaledes at Bierne kunne flyve ud, saa er det især, at Fodringen kan bringe et godt Udbytte, og det er ogsaa paa mange Steder naaet. Det hedder saaledes fra Fo.manden for Veilby Kredsforening: "Mødet den 18de April var godt besøgt, og Kredsens Medlemmer meddelte Udfaldet af deres Fodring. De havde Alle fodret og vare særdeles tilfredse med Overtøringen, især i Sammenligning med de gamle Kubebiavlernes Overtøring paa Egnen, der var falden saa daarlig ud, at Størstedelen af Staderne vare døde, og Slendriansbiavl'en vil paa denne Maade snart ophøre."

Den højeste Varmegrad i April var + 14, den 15de. Den laveste var + 1, den 4de, 5te, 7de og 8de. Middelmperaturen: + 6½. Middelmperaturen var i 1877 + 3½ og i 1876 + 6. Solskin i 22 Dage, Regn 7 Dage, Taage 2 Dage, Sne 2 Dage (den 1ste og 4de). Kulning i 8 Dage, ellers isag eller isigt Brise. De østlige Vinde have været de fremherskende. Kulden eller streng Frost har ikke hæmmet Vegetationen, og der har været rigelig af Blomster.

Af gode Biplanter blomstrede i den første

Galobel af April flere Sorter Pil, Anemone, Hepatica, Primulaer, Violer, Krokus, Hestehov (Tusilago farfara og petasites) og i den sidste Galobel af Maanedens Elm, hvid Anemone (Anemone mamorosa), Lungeurt (Pulmonaria officinalis), Svøvetand m. fl. I de sidste Dage af Maanedens blomstrede Kirsebærtræerne, hvad der ellers i Almindelighed sjælden sker før Midten af Mai.

I den første Galobel af Mai blomstrede Vblez, Pære-, og Blommetræer, Raps m. fl.

Sværme eller Honningstader.

Foraaret har begyndt tidligt, og de, der have benyttet Eiden, fulgt Anvisningerne om Udvielingen af Yngelen i Staderne, ville nu ved Mai Maanedes Slutning have meget kraftige Folk — vi have et, der har 24 Tavler besatte.

Harde Mai været varmere end den var, da vilde man kunne have ventet et gunstigt Træk i mange Egne.

Spørgsmaalet er nu i disse Dage: Hvad skulle vi bruge vore stærkt udviklede Bisfolk til? Ville vi drive Sværmbiaul (d. e.: formere) eller samle Honning?

Vil man formere Antallet af Bisfolk, da er det paa høie Tid at dele det stærkeste, det som kunde ventes nu at være modent til at give en naturlig Sværm.

Man udfører dette nemt ved, en Dag naar en stor Del Bier er ude paa Træk, at udtage samtlige Tavler af Stadet. Den, paa hvilken Dronningen findes, hænges tilside, og naar Stadet er tømt, hænges en Honningtavle ind nærmest ved Enden, derpaa Tavlen med Dronningen, derefter ny Kammer med tomme Vorkager, Begyndelsesstrimler eller Konstavler. En ny Bolig sættes ved Siden af, og de af det tømte Stade udtagne Tavler renses for Bier, som børstes ind til Dronningen i det gamle Stade, hvorefter den for Bierne befriede Tavle indhænges i det ny Stade.

Naar dette er færdigt, lukkes for det gamle Stade, der har beholdt alle sine Bier, gamle og unge, og udgjør en meget stærk Sværm med sin gamle Dronning. Det ny Stade med de mange Yngel- og Honningtavler, men uden Bier, hænges paa et andet Stades Plads, haves en Kube, da paa dens Plads, og dette eller denne paa en ny Plads nogle Men, eller bedre Faane, borte med indsnævret Flyvehul.

Stadet befolkes hurtigt ved de fra Marken hjemværende Arbeidsbier og dels ved de bestandigt udløbende, fødte unge Bier. Det begynder inden 24 Timer at bygge Dronningceller og vil, alt efter sin Folkerigdom, have en Mængde Dronningceller, som om 8—9 Dage kunne anvendes til senere Afleggere.

Det bortflyttede Stade gives strax en Dosis varmt Foder, helst hellet ned gennem Spundshullet eller Foderhullet foroven, saa at Bierne strax slikke det op og ansføres til Forpil. De gamle Arbeidsbier flyve for Størstedelen til deres gamle Flyvehul, og gaa tabte for Stadet, saa den unge Yngel vilde være udsat for Mangel paa Vand, hvis der ikke gives en Foderflaste med stærk fortyndet Foder. Dette maa nøie passes. Om et Par Dage vil det bortflyttede Stade imidlertid have ny Trækbier, og Fodringen kan ophøre, hvis det har Honning.

Man vil heraf se, at vi, uden at svække nogen Part i nogen væsentlig Grad, af to stærke Folk have dannet et tredie; alle tre have Bier og Yngel, de to Dronning og den tredie Dronningceller. Otte Dage efter kan man af de to stærke Stader (det 3die og 4de Stamstade) paa samme Maade danne en ny Afsegger, der faaer Bier og Yngel. Men Dagen efter kan man af den første Afsegger tage en Tavle med en Dronningcelle og give den; den vil da faa en ung Dronning ligesaa tidlig som den første.

Har man flere sværmedygtige Stader og flere overflødige Dronningceller, saa danner man af Nr. 5 og 6, 7 og 8 to Afleggere paa samme Maade og giver hver en Dronningcelle, ligesom den af Nr. 3 og 4. Afleggere faa hver Dag flere unge Bier, der fødes, medens der efter otte Dages Forløb ikke findes flere Larver at fodre. Den faaer saaledes mange tomme Celler og vil blive et godt Honningstade. Naar den unge Dronning er født, gives der Afseggeren en Tavle med unge Larver, indtil den er befrugtet og har begyndt Uglægningen. Man kan tage denne Tavle fra det Stade, der afgav sin Yngel, og give dette i Bytte en Tavle med udløbende Yngel, der afgiver gode Ammer. Men begge Tavler maa være rene for Bier, at ikke disse ansaalde Dronningerne. Honningtavlerne maa tømnes for at staffe den unge Dronning Plads til Uglægningen.

Glem ikke Riendebdagen efter Afseggerens Dannelse at fjerne alle Dronningceller paa en nær, at der ikke udsendes en Sværm, som kun

svækker Stedet. At saavel Sværmen, Aflæggen, som de delte gamle Folk maa fodres i daarligt Veir er jo en Grundregel. De Stæder, som mistede deres Yngeltavler, men fik tomme istedet, ville snart staa fulde af Yngel, og hvis de, lig en naturlig Sværm, maa bygge deres Tavler, ville de ved lidt Foder rask udføre dette Arbejde og fuldføre dem lige og helt ned, hvis man sørger for at give Folket kneben Plads, at de sidde pakkede som Sild i en Tønde. Man kan godt aabne Honningrummet for et saadant Folk, naar det har Yngel i Yngelrummet.

Honningaavl er jo imidlertid det, man særlig ønsker, naar man har naaet sit Stædetal, og vi maa derfor anvise, hvorledes man opnaaer denne i størst muligt Omfang.

Medens man ved Formering af Stædeantal begynder at dele, saasnart Folkene ere saaledes, at de ville kunne sværme, for saa hurtigt som muligt at skaffe unge Dronninger, saa maa man vedblive at udvikle Ynglen i Honningtader saa længe og saa kraftigt som muligt, efter den i tidligere Artikler givne Anvisning. Et Yngelrummet fyldt med Yngel, flytter man de tildekkede Yngeltavler op i Honningrummet og giver Afgang dertil, men passer paa, at Dronningen bliver nede eller inde i Yngelrummet. Pladsen i Yngelrummet udfyldes med tomme Tavler eller Konftavler, fordelt mellem de øvrige Yngeltavler, at de snart belægges med Eg. Et Stædet saaledes fyldt med Yngel, da benytter man udløbende Yngeltavler uden Bier til at forstærke andre, mindre stærke Folk med. Man faaer saaledes kæmpesterke Folk, der ville faa Sværmsfeber, hvis de mangle Plads til Yngel og Honning. Man maa forhindre Sværmsfeberen ved at udvide Rummet til Yngelen og ved at ventilere. De gamle Dronninger, som ikke egne sig til Aul næste Aar, kasseres og Niendedagen udfjæres alle overflødige Dronningceller. De gamle Dronninger, som kunne beholdes til Aul næste Aar, fjernes otte Dage senere af Stædet med et Par Tavler og unge Bier, for at danne en lille Aflægger som Reserve for forulykkede Dronninger, eller for at kunne udvikles til Aulstæder, medens Folket Dagen efter faaer Dronningcelle fra de kasserede Dronningers Folk. Man sørge for at tømme de fyldte Honningtavler i Honningrummet og indhænge de tomme i Yngelrummet, medens andre fra dette, navnlig hvis de ere delvis fyldte med Honning,

hænges i Honningrummet, saa at de unge Dronninger finde tomme Celler til deres Eg.

For at give de unge Dronninger før deres Befrugtning ung Yngel, bytter man Yngeltavler uden Bier med de smaa Reserveceller.

Saaledes ville vi udvikle stærke Folk, holde dem samlede i Honningtrættet og opnaa det størst mulige Udbytte.

N. M. Argo siger: *Bier fordrer hver Ting gjort akkurat i rette Tid, ellers er der ingen Fremgang med dem." De første ni Ord sige, hvad der skal gøres, de syv sidste Straffen for Unladelsern. M.

Honninghøsten.

Honning har, som bekendt, i Oldtiden og Middelaalderen næsten været en Nødvendighedsartikel, da man dengang ikke havde Sukkeret; nu derimod maa Honningen nærmest betragtes som en Luxusartikel. Skal derfor vor Honning finde Kjøbere, da maa det ogsaa være virkelig bedste Vares, vi hyde Publikum, fri for alle fremmede Indblandinger, som: Blomsterstøv, Fodersaft, Bigift osv. Skjøndt Lynghonning i Farve og Smag staaer langt tilbage for f. Ex. Lindehonning, har man dog set den første blive foretrukket for den sidste, alene paa Grund af renere Behandling. Men hvorledes bærer man sig da ad med at høste Honningen? Ja, det er ikke altid saa let, som maaske Mange mene. For at komme rigtig tilbunds i denne Sag, vil det være bedst at undersøge, hvilke Midler man indtil Dato har anvendt og hvilket Værd disse Midler har.

Vil man høste Honningen ren af en Kube, da maa man, efterat alle Bier ere fjernede, omhyggelig bortskjære Yngelen og Blomsterstøvet, saa at man kun beholder de rene Honningtavler tilbage. Disse skjæres itu og lægges paa en Sie, hvorigjennem Honningen da løber ganske ren. Den Honning, som bliver hængende i Voget, kan presses eller varmes af, men den taber ved denne Behandling en Del af sin Velsmag. Denne Methode har dog den Ulempe, at man ødelægger Yngelen, Blomsterstøvet og Voget, men man gjorde snart den Opdagelse, at Bierne i Reglen have deres Yngel i Nærheden af Flyvehullet og Honningen fjernere derfra, altsaa i Tøppen, og de bageste Tavler i Kuben.

Paa Grundlag heraf indrettede man nu det bealelige Magasinstade.

Magasinstadet bestaaer af runde eller firkan-
tede Ringe, som sættes sammen til et Stade,
der kan være enten staaende eller liggende.
Hønninghøsten sker i et saadant Stade ved at
bortkjære den fra Flyvehullet længst bortjærne-
de Ring, altsaa i det staaende Stade den øverste
og i det liggende den bageste Ring. Som oftest
vil man da høste Tavler, som ere fri for Yngel,
men, da ingen Regel er uden Undtagelse, vil
det dog ogsaa undertiden hænde, at man finder
Yngel ansat i disse Tavler, og man nødes da
atter til at bruge Kniven.

I Aaret 1832 bekendtgjorde Englænderen
Thomas Nutt en af ham opfundne Diavlsme-
thode, som udmærkede sig ved et ganske nyt
Princip i Hønninghøstmethode. Nutts Stade
bestod af ice ved Siden af hverandre stillede
Kasser, som stode i Forbindelse ved flere store
Gjennemgange, men ogsaa Lunde affpærres fra
hverandre ved Bliffkjedere. Den midterste Kasse
var Yngelrummet, og de to andre vare Høn-
ningmagasiner. Det Siendommelige ved dette
Stade var nu, at de to Sideskasser bleve affjø-
lede ved Hjælp af Ventilatorer, hvorved der
altsaa kom til at herske en forskjellig Temperatur
i Stadet. Herved skulde Dronningen afholdes
fra at begive sig ind i de koldere Sideskasser,
som saaledes udelukkende vilde blive benyttede
til Oplagssted for Hønning, medens Yngelop-
drættet foregik i den midterste Kasse. Det slog
dog ikke altid til; naar Folket var rigtig kraf-
tigt og Dronningen frugtbar, blev der ogsaa
ynglet i Sideskasserne, trods Ventilationen. Da
der desuden var flere andre Mangler ved dette
Stade, er det nu ganske forjvundet.

Endelig kom det Aar, hvorfra den nyere ra-
tionelle Biavl regner sin Lidstregning. I Aaret
1845 bekendtgjorde Dzierzon sin Methode, som
nu er udbredt og kjendt overalt. I Dzierzons
Stade findes, ligesom i Nutts, et afgrændset
Hønningrum, hvorhen Dronningen ikke maa
komme, men Affjølingsprincippet er her helt op-
givet. Saavel Yngel- som Hønningrum kunne
her efter Behov udvides eller indsnævreres, og i
Skilledvæggen mellem disse ere anbragte en eller
flere smaa Abninger, som tillader Bierne at
passere, men ikke den større Dronning. Under-
tiden bruger man ogsaa som Skilledvæg et Fern-
traadsnet med 5 Rækker paa Tommen. Men
heller ikke denne Forholdsregel er rigtig betryg-

gende. Hvor en fuldt belæsjet Arbeidsbi kan
passere, kan ogsaa en Dronning tvinge sig igjen-
nem, især da der gives mange Dronninger, som
knap ere større end Arbeidsbier. Som et alde-
les tilforladeligt Middel anbefaler Berlepsch der-
imod den saakaldte Vogelske Kanal. Denne
Kanal udhugges i Lavstaden i Gulvet og i Høi-
staden i Forvæggen og munder ud omtrent midt
i Yngel- og Hønningrummet. Foroven er denne
Kanal dækket med en Zinkplade, undtagen ved
Enderne, og det skal ogsaa være godt at beslaa
den indvendig med Zink, som stræmmer Dron-
ningen tilbage ved sin Kølighed. Gjennem
denne lange Kanal gaaer Dronningen aldrig.
Alligevel ere vi dog komne fra Scylla i Cha-
rybdis. Dronningen gaaer ikke i Hønningrum-
met, men — Bierne ville ogsaa nødtigt derind,
og det ender ofte med at Bierne sværme, hellere
end at de ville tage Hønningrummet i Brug.
Mange Biavlere have derfor atter fjernet Skille-
væggen og benyttet Magasinmetoden, dog have
de den Fordel, at de kunne stille de med Yngel
besatte Tavler fra de rene Hønningtavler og
hænge Yngelen ind igjen til Udklækning. Blom-
sterstøvet har man ingen Uleilighed af siden
Opfindelsen af Udtømningsmaskinen, da dette
ikke kan slynges ud; derimod ville de smaa Lar-
ver med deres Fodersaft slynges ud og gjøre
Hønningen uren.

En ganske ny Ide har en tykt Biavler, Otto
Schulz, faaet. Han beskæftiger sig meget med
Fabrikationen af kunstige Bortavler og har for-
uden almindelige Mellemvægge med Cellebegyn-
delse og ogsaa fabrikeret Tavler med saakaldte
Ræmpeceller, d. v. s. Celler, som ere større end
Dronceller. Saabanne Celler ere selvsølgelig
aldeles uskiftede til Yngel og ville derfor kun
blive benyttede til Hønning, saafremt man kan
faa Bierne til at udbygge dem, da de kun kunne
fabrikeres som Begyndelser. Jeg har kun set
en Beretning om disse Celler, som gif ud paa,
at Bierne byggede dem spidse udester, saaledes,
at de ved Munden fik samme Størrelse som
Dronceller. I de derved frembragte Mellem-
rum byggedes da smaa runde Celler. Trudlet-
tid ser man ikke disse Ræmpeceller mere aver-
teret i „*Bienezeitung*“, sca at man vel kan
antage, at Bierne i de fleste Tilfælde ikke ville
have noget med dem at skaffe.

Disse Celler have dog hos mig fremkaldt den
Tanke, om man ikke skulde kunne benytte de
velbekendte naturlige Hønningceller i samme

Diemed. Honningceller ere, som bekendt, Arbeids- eller Dronceller, der ere forlængede. Saadanne forlængede Celler ere ganske uskikkede til Yngel og Blomstestøv, og man kan let bevæge Bierne til at bygge dem ved at fjerne Tavlerne lidt fra hverandre, dog ikke saa meget, at der kan bygges en ny Tavle imellem dem; siden kan man fjerne dem endnu mere fra hverandre og derved opnaa Tavler af mere end den dobbelte normale Tykkelse. Har man først en Gang forskaffet sig saadanne Tavler, kunne de ved Hjælp af Udtømningsmaskinen bevares saalænge det skal være. At Bierne, naar man det næste Aar hænger Tavlerne ind, skulle gnave dem ned og benytte dem til Yngel, troer jeg ikke, man behøver at frygte for, thi derved vil Gangen mellem Tavlerne blive altfor stor. Man vil altsaa herved opnaa, at Bierne have fri og ubindret Gang i hele Stedet eller i saa stor en Del deraf, som man anser for passende for Folket, medens dog Dronningen er nødt til at indskrænke Uglægningen til de dertil bestemte Tavler. Forholdet mellem Yngel- og Honningrummet kan naarsomhelst forandres ved at forandre Antallet af tynde og tykke Tavler. Men ogsaa andre Fordele opnaaes herved. Da Tavlerne ere dobbelt saa tykke, sparer man Plads i Stedet, idet der bliver færre Mellemrum, Bierne behøve ikke at tilvirke saa mange Cellelaag som før, hvorved Honning spares, og Biavleren har endelig færre Tavler at udslynge og færre Cellelaag at skjære af. Jeg har endnu ikke selv forsøgt denne Fremgangsmaade, men agter at gjøre det iaar, og det skalbe glæde mig, om ret mange andre Biavlere ogsaa vilde gjøre et Forsøg.

Orholm, den 18de April 1878.

J. Wiche.

Daarlige Eider.

Ere Bierne Skyld i, at der ingen Honning avles trods et gjentagende godt Træk? Er det Egnens, Klimaets eller Biavlerens Skyld?

Eggen kan være daarlig, men ingen Egn er saa daarlig, at Bierne ikke kunne trives. Klimaet kan ofte være foranderlig og vanskeligt, men det er ligesaa mange andre Steder, og det er da sjældent, at Veiriget hele Sommeren igjennem skalbe være ugunstig. Men Biavleren? Ja, vi ville i det Efterfølgende vise, hvorledes han ved en slet Bedømmelse og Benyttelse

af Forholdene kan gjøre Fiasko i den bedste Egn.

Sæt at April er god, Skov og Mark velbesat med Vaarblomster: de faa Bier, som have overlevet Vinteren, samle hver Dag Noget. Dette fremmer Yngelen og Dronningen skynder sig at lægge Æg til alle Celler ere belagte. Honninghøst er der ikke Tale om, Alt gaaer med til Yngelen; selv om der var Overflod i Marken, kunne saa Bier intet Overflod give.

De gamle Bier dø og de unge ere for unge endnu til udvendig Gjerning. Saaledes gaaer med saadanne Folk endog en stor Del af Mai Maanedes Udbytte ubenyttet hen; en ringe Del Honning samles og fortæres af Yngelen. Vaartrækket er forbi og nu kommer der en knap Tid uden betydeligt Træk; Bierne søge forgjæves, de fortære deres lille Forraad og Dronningen lægger næsten ikke i en saadan Tid. Naar Hvidkløveren eller Linden kommer, er Kuben tom for Yngel og med en ringe Folkestyrke. Men Kløveren eller Linden blomstrer, Dronningen mærker, at Høsten er god og Arbejderne saa, hun besætter Tavlerne med Æg fra Overst til Nederst saa langt Folket er istand til at ruge, den største Del af Folket maa ruge og fodre Yngel. Om 37 Dage er Kuben fuld af Bier og de ældste begynde Trækket; men — da er Høsten forbi og der kommer intet Overflod af Honning.

Der er endnu paa sine Steder en Mulighed tilstede for at samle Noget i August og September paa Boghvede eller Lyng til Vinterbehov, men dette er i det heldigste Tilfælde Alt. Hvis er Skylden?

Havde vi sat vore Stader i Vinterkvarter, vel befolkede med unge Bier og Yngel, fodret dem lidt hver Aften, saalænge Trækket i Efteraaret var ringe eller Veiret koldt og forhindrede dem i at flyve ud, vilde vi have holdt Stedet fuldt af Bier og de vilde have sparet paa det tilkapslede Forraad; de vilde have samlet Noget i April og Meget i Mai, ialfald have været folkestærke i Begyndelsen af Mai, vi kunde i Mai have slynget Honning ud, og om ikke opnaaet Mere, saa dog have haft Foder at give dem i Trækpausen efter Maitrækket, saa Yngel-opdrættet ikke var standset, — de vilde da have kunnet samle et smukt Overflod i Juni og Juli. Havde vi holdt Stedet fuldt af Bier hele Sommeren, og vi kunne det, naar vi vilde, da vilde det til en eller anden Tid have samlet Overflod til os.

Hvorledes skal man da samle Honning?

Sæt Bierne ud af Vinterkvarteret, naar varmere (mildere) Veir kommer i Foraaret, rens Stadet og Luf overalt (undtagen det indsnævrede Flyvehul), at Barmen ikke indslipper, stop ud ovenover og ved Siden af Yngelleiet. Tag bort alle Tavler, som Bierne ikke ville belægge, gjør Flyvehullet saa lille som muligt, sæt et Foderapparat i Honningrummet, fodre lidt, men regelmæssigt, varmt, hver Aften, naar Bierne ikke samle megen Honning. Saa snart Folket voyer, at det kan bedække flere Tavler, hæng en tom ind ad Gangen midt i Yngelleiet. Er Yngelleiet fuldt, f. Ex. i Høststaden, tag et Par Tavler tildækket Yngel, med paafidende Bier, men uden Dronning, ud og hæng dem i Honningrummet og Luf for dem samt stop ud bag Indstudsøren, fyld Yngelrummet med tomme Tavler, fordelt mellem Yngeltavlerne. Ere disse befatte med Yngel, da hæng atter tildækket Yngel op i Honningrummet og fyld hele Stadet med tomme Tavler. Hold Dronningen i Yngelrummet og alle Dronnetavler i Honningrummet. Slynk Honningen ud saa hurtigt Tavlerne ere fyldte, lad Bierne være fri for helt at tilkapsle Tavlen, pas paa, at Dronningen har tomme Celler nok til at udnytte hendes hele Frugtbarhed.

Gjør Du dette, Læser! da vil Du høste saa megen Honning, at Ingen vil tro det.

Udvintringen.

Mine Bier have holdt deres Rensningsudflugt; det stærkeste Forpil holdt Italienerne. Jeg benyttede det smukke Veir til at undersøge Rassestaderne, den 18de Februar. Staderne vare indvintrede aldeles som anvist i Artiklen i Tidsskriftet i Efteraaret, med et Stykke Sættelærred over Yngelleiets Rammer og derover Hækkelse og Saugmel, ligesom Stadets Sider vare dækkede mod Regn og Kulde, enten ved en større Rasse udenom, og Mellemrummet mellem de to Rasser udfyldt med Saugmel, eller omgivet med Hø. Udfaldet af Undersøgelsen var, at der var tæret meget lidt, og da Fugtigheden fra Bierne ved Udstopningsmaterialet var gaaet bort, have Bierne siddet tørt og godt, og befandt sig vel. To Stader vare kun lidt ude, og de syntes ikke at trænge til Rensning.

Jeg maa sige, jeg kan ikke noksom glæde mig over det Udfald, der maa tilskrives den gode

Anvisning. For at se, om Fugtigheden slet ikke havde virket paa Tavlerne, tog jeg nogle ud, men der fandtes ikke Spor af Skimmel, og Bundbrædtet var saa tørt som midt om Sommeren. At Bierne nu havde Forraad nok styldes ogsaa en Anvisning i Tidsskriftet, ellers havde jeg maasse ikke fodret saameget før Indvintringen. Det er altsaa forsaavidt godt. Nu vil jeg følge Anvisningen til Behandlingen om Foraaret, og fører den til et ligesaa godt Udfald som den om Indvintringen, saa er Tidsskriftets Artikler ikke til at betale med Penge.

Jeg maa ved denne Leilighed udtale min Tak for sidste Mars Tidsskrift. Det har indeholdt en Mængde verdifulde, klare Veiledninger, saa jeg har lært mere af dem, end ved at gennemlæse en Mængde tykke Bibøger i Dansk og Tysk, og jeg troer, at Alle ere enige om, at det er den bedste Udgang, vi have havt.

Skulle vi Læsere af Tidsskriftet nu i den kommende Sommer ikke alene læse Anvisningerne, men handle strengt derefter, skulle vi kappes om at opnaa det største Udbytte af vore Bier og saa meddele Redaktøren vore Resultater?

R.

Foreningsraads mødet i Svendborg den 29de April 1878.

Mødte vare: Foreningens Formand, Næstformand, Sekretær samt Repræsentanter for Kredsforeningen Svendborg, Lærer Madsen, Bornæs, og for Kredsforeningen Nyborg Kulmaalder J. Larsen.

Forhandlinger:

1. Forslag til Samvirken med Husflidsseksbet og Meddelelse om de pleiede Forhandlinger mellem de Delegerede fremlagdes.

Foreningsraadet fandt sig tiltalt af den fremfattede Tanke, at Bavlforeningens Kredse fremtidig maatte samvirke med og støtte Husflidsseksbetets Kredse i samme Omegn til fælles Interesse for at fremme Begges Formaal.

Foreningsraadet maatte anse det for heldigt, om de to Selskaber udveglede de to belærende Tidsskrifter med hinanden, nemlig „Nordisk Husflidstidende“ og „Tidsskrift for Bavl“.

2. Lovgivning om Bavl.

Fremlagdes et Udkast til Lov om Bier og Bihold med vedføjede Motiver.

Foreningsraadet vedtog, at Udkastet samt Motiver optages i Tidsskriftet for at komme til alle Medlemmers Kundskab, og derefter underkastes Kredsens Drøftelse, hvorefter det forelægges et senere Foreningsraads-møde.

3. Foreningens Status.

Foreningens Regnskab for Aaret 1877 fremlægges (det vil blive optaget i Tidsskriftet).

4. Bestyrelsen gjorde Meddelelse om, at der i Genhold til Besjendtgjørelsen i Tidsskriftet havde meldt sig to Mænd som Biavls lærere, medens Ingen havde anmeldt Ønske om Veiledning.

F. Møller. J. S. Wood. A. C. Andersen.
J. Larsen. S. Madsen.

Svar paa Spørgsmaal.

Røveri. (Svar paa Spørgsmaal 4 i Nr. 2, Marg. 1878.) Røveri bør forhindres, det er lettere end at standse det. Laal ikke viseløse Folk, hold ikke svage Folk. Smaa Folk ville nok værge sig, naar de have en god Dronning, ikke større Plads i Stedet end de kunne besætte tæt, ikke ere modløse ved Mangel paa Forraad, have et saa lille Flyvehul, at de kunne holde det besat og kunne forsvare det. Man bør mangen Gang indsnævre Flyvehullet, at kun en Bi ad Gangen kan passere.

Er Røveri udbrudt, da maa man sørge for, at de angrebne Stader behandles som ovenfor angivet, sæt en Skjerm for Flyvehullet, at Rovbierne fraoven maa gaa nedad til Flyvehullet. Nyttet det ikke, da luft aldeles for dem og giv Luft ved Blif for Flyvehullet med Luftpuller i, eller sæt de angrebne Stader i Kjelberen om Dagen indtil Rovbierne ere til Ro.

Selve Rovstabet kan i de fleste Tilfælde, navnlig i Begyndelsen, tvinges til at opgive Røveriet ved flere Gange at give det flere Dosis Tobaksrøg. Er dette ikke tilstrækkeligt, da maa det kues ved at give det Noget at bestille hjemme, f. Ex. strø lidt Avner, Boghvedestaller eller fin Saffelse ind mellem Yngeltavlerne. Bierne saa da travlt med at rense Boligen og glemme i Neglen at røve, navnlig hvis den ene Larv — manglende Træ — afhjælpes ved Fodring. Stulbe Rovlysten være saa stærk, at dette Mid-

del ikke er nok, da svælt Folket ved at fratage det al Yngel, uden Bier, som kan fordeles paa andre Folk og lad dem bygge som en Sværm. Manglen paa Yngel og Værk vil kurere dem fuldstændigt. Naar de ere manerlige og have bygget deres ny Tavler helt ud, kan man give dem de borttagne Yngeltavler tilbage. Stedet har da ikke lidt anden Svækkelse end en øjeblikkelig, der har ydmyget Folket.

Grindringsliste.

Uggerløse Kredsforening afholder Biavlermøde Søndagen den 16de Juni hos Erik Roie i Bjørnløse, og samme Dags Eftermiddag Kl. 2 hos Jens Nielsen, Lystrup.

Samme Kredsforening: Søndagen den 23de Juni, Formiddag Kl. 10, hos Bæver Jens Pedersen i Uggerløse. Ved disse Møder gives praktisk Undervisning i Biavl og, hvis Tiden tillader det, afholdes Diskussion. Alle, som have Interesse for Biavl, indbydes.

Uggerløse, i Mai 1878.

J. Pedersen,
Kredsformand.

Kredsforeningen Odense afholder Biavlermøde Søndagen den 16de Juni hos Husmand R. Ch. Madsen i Fruugde. Kl. 2 Eftermiddag tages hans Søn, S. Rasmussens Bistand og hans udmærkede Stader og Redskaber i Diebyn. Kl. 4 afholdes Diskussionsmøde samt Foredrag for Begyndere i Biavl. Alle, som have Interesse for Biavl, uden Genstigning til, om de ere Medlemmer af Biavlerforeningen, indbydes, og man venter talrigt Besøg fra Nabokredsen Kjørteminde, Nyborg, Svendborg og Arup.

R. Hansen,
Kredsformand.

Veilby Kredsforening afholder Biavlermøde Søndagen den 16de Juni, Eftermiddag Kl. 3, hos S. Kirkeby, Trede Mark. Praktisk Undervisning i Biavl samt Foredrag og Diskussion. Talrigt Møde forventes.

S. S. Grauslund,
Kredsformand.

Til Bivavlerforeningens Medlemmer.

Genvendelser til Bestyrelsen bedes tillede til Bestyrelsen og adressere til Kassereren.

I Anmeldelser m. v. bedes Navn, Bopæl, Sogn og Brevsamlingssted eller Postkontor tydelig fremet. — Medlemmernes Navne opgives da af Sekretæren til Postvæsenet og Navnet bør findes paa det udlæverende Brevsamlingssted eller Postkontor. Antommer det første Nr. af Tidsskriftet, saa er Bedkommende rigtig anmeldt; antommer det ikke, saa spørg først om Navnet er opgivet og findes det ikke, da skriv til Bestyrelsen. Ubesliver Tidsskriftet, skjøndt Navnet er opgivet, da anmodes Postkontoret eller Brevsamlingsstedet om, at drage Omsorg for, at det Manglende bliver skaffet tilveie; i modsat Fald skrives en kort, tydelig Klage til Bestyrelsen: Exemp.: „Tidsskrift for Bivavl“ Nr. 1, 1878, er ikke modtaget og Postmesteren i N. nægter at forskaffe mig det; men svarede osj.

Virk for, at Tidsskriftet bliver bekendt, og lad ogsaa Andre end Medlemmer læse det, eller saa dem til at holde det. En Krone er dog ikke nogen Gjenstand og sæles ofte til nyttige Ting.

Søg at vække Bladredaktørernes Opmærksomhed for Bivavl og giv dem Meddelelser om Bivavl i Kredsen. Søg at formaa dem til at optage passende interessante Artikler af Tidsskriftet i deres Blade. (De tages i Reglen gjerne).

Kundgør Deres Møder i de stedlige Blade, idetmindste en Gang om Aaret, hvis Midlerne ikke strække videre; men undlad ikke at bekjendtgjøre dem i Tidsskriftet, hvor det Intet koster. I Indbydelse til Møder bør nævnes Alt, hvad der skal forhandles, foretages eller forevises. Kun saa besjæge Møder, hvor Intet forhandles. — Giv Meddelelser om Deres Bivavl saaledes:

Antal Staber indvintret og overvintret.

Formering.

Udbytte.

Fodring.

Held eller Uheld og disses Aarsager.

Hvilke Honningstilder, der haves.

Er der gode Honningplanter, som ere ukjendte, da send Exemplarer deraf til Foreningens Sekretær, som giver Oplysning om Alt, Bivavl vedkommende.

Sekretæren har Bøger, Staber og Redstaber, Frø og Planter; han modtager Prøver af Redstaber og Produfter.

Send Spørgsmaal til Redaktionen og de ville om muligt blive besvarede i det følgende Hæfte. Vnsles Svar pr. Post, da indlæg af Frimærke. Man bør ikke forlange, at Redaktøren, foruden Papir og Tid, skal bestalle Porto.

Af „Tidsskrift for Bivavl“ kan Aargangene: 5te Aarg. 1870, 6te Aarg. 1871, 8de Aarg. 1874, 9de Aarg. 1875, 10de Aarg. 1876 og 11te Aarg. 1877 faaes komplet a 50 Dre. Hjælp dem ud fra Redaktørens Loft, hvor Ingen læser dem!

De Medlemmer, der høre til Kredsforeninger, bedes om at erlægge deres Medlemsbidrag til Kredens Kasserer eller til Kredsformanden, og kun de, der ikke hører til nogen Kreds, erlægge deres Bidrag til Foreningens Kasserer. Tidsskriftet luttas den 24de i den forudgaaende og udgaaer den 1ste i den paagældende Maaned. — Vrede Medlemmer kunne saa selv udregne naar det bør være hos dem.

Stenrotp.

Bekjendtgjørelser.

Kortfattet Anvisning til Bivavl

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar **32 Ø.** i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller til Oversergent A. C. Andersen i Nyborg.

Hog ønskes tilkjøbs

og modtages i større og mindre Partier. Pris bedes opgivet.

N. Hansen,

Hunderup pr. Odense.

Mine saa ofte prisbelønnede Bistaber og Redstaber anbefales d'Err. Bivavlere.

Prislisten sendes paa Forlangende.

Løved pr. Svendborg, i Marts 1878.

Kristian Petersen,

Lømrer og Bivavlere.

Sværme kunne faaes tilkjøbs hos Skredmester **N. Hansen** i Hunderup.

Æg

af **Crevecoeur-Søns**

faaes indtil 10 Str. for 35 Dre pr. Stk., over 10 Stk. 30 Dre pr. Stk.

A. C. Andersen,

Nyborg.

NEB. De, der have været uheldige med Æg, kjøbte 1877, saa dem iaar til halv Pris.

Omhjæggelig Emballage beregnes billigt.

Indhold: Juni. — April Maaned. — Sværme eller Honningstaber. — Honningstøsten. — Daarlige Lيدر. — Udvintringen. — Foreningsraads mødet i Svendborg den 29de April 1878. — Svar paa Spørgsmaal. — Erindringsliste. — Til Bivavlerforeningens Medlemmer. — Bekjendtgjørelser. — **Tillægsarket** indeholder: Landmandsforsamlingen i Svendborg 1878: Bivavlsubstillingen, Foreningsraads mødet, Diskussionsmødet, Meddelelse til Medlemmerne om Uopholdet i Svendborg. — Udstift til Lov om Bier og Bihold. — Engelse Bisforhold. — Ikke al hvid Honning er samlet af Frugttræernes Blomster. — Indsprøng af den italienske Bi paa Den Java.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Biavlsudstillingen 1878.

der afholdes ved Landmandsforsamlingen i Svendborg, aabnes den 2den Juli, Kl. 8 Morggen, og staaer derefter aaben hver Dag fra Kl. 8 Morgen til Kl. 7 Aften, indtil Lørdag Aften den 6te Juli.

Udstillingsgjenstandene adresseres til Komiteen for Biavlsudstillingen i Svendborg og indleveres til denne inden den 23de Juni i Overensstemmelse med Virksomhedsplanen.

Bedømmelsen finder Sted den 1ste Juli. Tiden for Præmieuddelingen vil nærmere blive bestemt.

Som Præmie uddeles Landmandsforsamlingens Medalje i Sølv og Bronze, i et Antal, som vil blive bestemt efter Forslag af Dommerkomiteen.

Foreningsraads mødet

afholdes Tirsdag den 2den Juli, Eftermiddag Kl. 2, paa Raadhuset i Svendborg.

Forhandlinger:

Valg af en Sekretær og Kassierer istedetfor A. C. Andersen, der efter Lur fratræder.

Valg af Tid og Sted for næste Udstilling.

Valg af to Revisorer.

Det reviderede Regnskab for 1877 fremlægges Meddelelse om, at Ingen har forlangt Biavlsklærere.

Diskussionsmøde

afholdes Onsdag den 3die Juli, Kl. 3 1/4 til 4 1/2, ligeledes paa Raadhuset.

Diskussionseminer:

Spørledes stiller Biavlsdriften sig nu?

Spvad kan der af Foreningen gøres for Biavlen?

Spørledes er Kredsvirksomheden? og hvorved kan denne fremmes?

Biavlerne foretage særskilte Udflugter i den smukke Egn.

Onsdagen den 3die Juli, Morgen Kl. 5 1/2, fra Vindeby Færgebrog til Bregninge, Balde-marsflot og Troense.

Hr. S. Lund, Nyby, hvis Bihave ligger ved Veien der skal passeres, indbyder til at tage denne i Diegn.

Torsdag den 4de Juli, Kl. 6 Morgen, fra Banegaarden over Nyhavn til Dynebjerg, gjen-

nem Christiansminde, Hestehaven, over Bellevue, Neder-Mølle, Karolineamalielund osv.

NB. Der vil sandsynligvis blive afholdt flere Diskussionsmøder, og vil Tid og Sted blive bekendtgjort ved Opflag i Biavlsudstillingen.

Meddelelse

til d'Hrr. Biavlere, som agte at besøge Svendborg under Landmandsforamlingen.

Ved at høre Priserne paa Kvarterer i Svendborg under Landmandsforamlingen, 4 a 6 Kr., ja noget derover pr. Nat, besluttede jeg at henvende mig til Naboer for at kunne tilbyde Biavlerne gode Logiser til en nogenlunde rimelig Betaling. Dette lykkedes ogsaa ret godt, idet der staaer 60 dobbelte og 4 enkelte Senge til Raadighed for 3 Kr. pr. Nat for Dobbelt- og 2 Kr. for Enkeltsejge, deri medregnet Kaffe eller The Morgen og Fodtøi pudset.

Beilængden er 2,000 a 6,000 Men fra Udstillingspladsen.

Det bemærkes, at nogle af Stederne have 2—3 Senge, og i Reglen særskilte Værelser for Familier eller Selskaber.

Bestilling paa Kvarterbilletter (enkelte eller dobbelte) modtages indtil den 24de Juni, ved Indsendelse af det paagjældende Beløb pr. Post-anvisning med Tillæg af 10 Ore for fri Tilbagevendelse af Billetterne. Det bedes nøiagtig opgivet paa Kuponen, til hvilken Dato Billetterne skal gjælde. Den 25de Juni ville de betalte Billetter blive affendte. De til den Tid ikke affatte Billetter gaa til Indkvarteringskomiteen i Svendborg og ville faa vanskelig komme Biavlere til gode.

Løved, den 17de Mai 1878.

Kristian Pedersen.

Udkast til Lov om Bier og Bihold.

§ 1. At holde Bier er frit for Enhver, uanset om han er Grundeier eller ikke, undtagen

- 1) hvor Trediemand har erhvervet Forbud derimod,
- 2) naar det i Genhold til Loven er forbudt at holde Bier, enten paa et bestemt Grundstykke eller overhovedet.

§ 2. Opstilling af Bistader ved offentlige Gader, Veie eller Fodstier i en saadan Nærhed

(jfr. Lov af 1793), at der kan opstaa Fare for Mennesker eller Dyr, der opholde sig i Flugtlinien, er forbudt, medmindre der mellem saadanne Veie p. p. og Bierne er opstillet et Hegn i Flugtlinien af mindst 8 Fods Høide, eller at Bierne flyve ud fra en saadan Høide. Samme Bestemmelse gjælder Grændser til Naboers Grundstykker.

§ 3. Ligesom der for Biers Vedkommende finder Eiendomsret Sted, saaledes bevares denne for Sværme, saalænge Eieren af Moderstaden i Forsølgelsen ikke taber den af Sigte eller paa anden Maade kan bevise sin Eiendomsret til den. Det samme gjælder allerede indfangede Sværme, som i de første Dage forlade Boligen. Hungerfæværme ere herreløse.

§ 4. Eieren af en Sværm kan forsølgge den over paa fremmed Grund og der indfange den, men er forpligtet til at erstatte al den Skade, som derved maatte anrettes.

§ 5. Nægter Grundeieren Sværmens Eier at indfange Sværmen, da erstatte han denne med 8 a 10 Rt. og bliver derved lovlig Eier af Sværmen. Indsigelse mod Sværmens Værdi kan ikke gjøres.

§ 6. Er en af Eieren forfulgt Sværm dragen ind i en fremmed, tom eller udbygget, bevægelig eller ubevægelig Bolig, der ikke er befolket af anden Sværm, kan Eieren af Sværmen udtage den, i fornødent Fald ved at udtage Løsebygningen og bærte Bierne af den.

§ 7. Flyver en af Eieren efterfulgt Sværm derimod enten helt eller delvis ind i et Andenmand tilhørende, befolket Stade, saa tilhører Sværmen Stadets Eier.

§ 8. Forene sig ved Sværmningen flere Sværme, tilhørende flere Eiere, og de ikke kunne adskilles, da blive de fælles Eiendom i Forhold til det Antal Sværme, der fra Enhver er tilføjet.

§ 9. Forlanger en af Deltagerne saadanne Fællesfæværme solgt, da skal saadant ske strax i Dørværelse af to Vidner og tilfælde Høistbydende. I Tilfælde af lige høit Bud afgjøres Sagen ved Lodtrækning.

Skulde før Salget, men efter Indfangsten, Sværmen dele sig, forblive de fraskilte Sværme som Dele af Fælleseiendommen.

§ 10. Herreløse Sværme tilhøre Grundeieren eller Leieren af Grundstykket.

§ 11. For særlige af Staten bestemte Distrikter vælge Biavlerne en Sagkyndig, der har

at afgive sit Stjøn angaaende Biavlen og Forstaaelsen af nærværende Lov. Valget gjælder for et Tidsrum af 6 Aar, og naar den Sagkyndige ikke før Udløbet af dette Tidsrum har indgivet sin Opsigelse, betragtes han som gjenvalgt, hvis ingen af de paagjældende Biavlere have ønsket Nyvalg.

Den Valgte kan kun fritages for Valget af Grunde, som maatte fritage ham for Valg til Baretagelse af Umyndiges Midler.

§ 12. Den Sagkyndige skal af Dyrigheden høres, før nogen Forandring i nærværende Lov foretages. Ved privatretlig Strid er det derhos forbeholdt Parterne at tilkalde hver en Sagkyndig.

§ 13. Enhver Biavler er forpligtet til i Dørværelse af Dyrigheden at forevise sin Vigaard og sine Bistader for Enhver indenfor en Omkreds af $\frac{1}{4}$ Mil boende Biavler, som indenfor den angivne Afstand har opstillet sine Bistader, dog kun mellem Solopgang og Solnedgang og med en Temperatur af mindst 10 Gr. Reaumur.

§ 14. Eieren af Bistader, ved hvilke der viser sig Roubier eller smitsom Sygdom, d. e. Pest (Raadensyngel), skal tillade, at disse undersøges og at de bortflyvende Bier bestrøes med pulveriseret Kridt, imod at yde dobbelt Erstatning for den derved forvoldte Skade.

§ 15. Bægrer en Biavler — eller i hans Fraværelse hans Huskæller — sig ved at tillade denne Undersøgelse eller at efterkomme de i § 23 foreskrevne Forpligtelser, maa Politidyrigheden strax gribe til Lovsforholdsregler, og er Vægringen alene strafflydbig.

§ 16. Hver af Parterne kan tilkalde to Vidner, og i den vedkommende Sagkyndiges Fraværelse kan den fremmede Biavler bestemme, hvilket eller hvilke Stader der er at undersøge og hvilke Bier at mærke med pulv. Kridt.

§ 17. Dyrigheden skal først give Tilladelsen til Undersøgelse af anden Mands Bistader, naar Refvirenten erlægger 1 Krone i Depositum. Bevist for, at der fandtes rovende Bier eller Sygdom paa vedkommende Bistad, maa leveres før 14 Dage ere forløbne, ellers fortabes Depositumet og tilflyder Distriktets Fattigkasse.

§ 18. Findes i den undersøgte Vigaard eller i sammes Nærhed aabne Kar med Honning eller andre søde Materier, da skal saadant af Dyrigheden konfiskeres og undersøges, hvorvidt mulig Forgiftning maatte kunne have hidrørt derfra.

§ 19. Rjøbmænd, Hønninghandlere, Rjøbbruggere, Sukkerfogere og andre Forretningsfolk, som handle med eller forarbejde Hønning, tør kun henstille Kar, i hvilke Sligt har været opbevaret, paa tilgængelige Steder, efterat de ere fuldstændig rensede, for at forhindre, at Bier loffes dertil og mulig Smitte (Raadenyngel) opstaa. Dvertrædelser straffes med 5 Kr. og i Gjentagelsestilfælde med 20 Kroner.

§ 20. Enhver, som tilbereder eller opbevarer søde Sager i Lokaler og ikke hindrer Biernes Udgang til disse, eller, hvis de ere trængte ind, ikke tillader dem fri Udgang, eller som, uden at kunne bevise, at de ere hans egne, fanger, bestadiger eller dræber Bierne, ligemeget om paa egen eller fremmed Grund eller af hvilketomhelst Aarsager; i lige Maade, hvo som dræber Bier ved Midler, som ere farlige for Menneskeliv, eller foranlediger dem dræbte med saadanne Midler, — straffes efter Loven som for Skade tilføjet eller tilfjetet Andres Liv eller Eiendom af Hævn, Ondskab eller Dvergiøenhed.

§ 21. I de i § 20 førstnævnte Tilfælde bøder den Skyldige til den brøstholdne Part 5 Kroner for hvert af Skaden berørt Bistade og i sidste Tilfælde 10 Kroner for hvert ødelagt Bistade.

§ 22. Bier i bevægelige Boliger er Arvegods, i ubevægelige derimod Tilbehør til Eiendommen.

§ 23. For at forhindre Udbredelse af smittomme Sygdomme blandt Bierne, er det Eierens Pligt at anmeldte saadanne, navnlig Pest (Raadenyngel) for det veterinære Sundhedspoliti, og stilles Bier i saa Henseende paa samme Fod med andre Husdyr. Det er Eierens Forpligtelse ufortøvet at sørge for Desinfektion og foranledige at de besvangte Bistader, befolkede eller ubefolkede, fjernes mindst $\frac{1}{4}$ Mil fra andre Bistader, indtil det efter Undersøgelse af den Sagkyndige af Veterinærpolitiet tillades at føre dem tilbage.

*
*
*
Motiver

til Udkaft til Lov om Bier og Bihold.

ad § 1. Retten til at holde Bier er resmerae facultatis og som saadan anerkjendt af alle de Retslærde i alle Lande.

Se Waldemars jyske Lov.

Item Christian V.s danske Lov.

ad § 2. Om Anlæg af Higaarde maatte gives nøie Forskrifter i Rabsøernes saavel al-

mindelige som offentlige Privatinteressje. Om de givne Forskrifter overholdes overalt, tør betvivles, og det offentlige Tilsyn er derfor ønskelig.

Efter Læggfolks Mening er Bien et farligt Insekt. Vel er det sandt, at Bien stikker, men dette gjør den kun under visse, nu absolut fastslaaede Betingelser. Den enfoldte Bi stikker kun, naar den trykkes. Det er et bekjendt Faktum og kan bemærkes her i Forbigaaende. Bier, forenede til et Folk, stikker Mennesker og Dyr kun da, naar de tro deres Bolig eller deres Dronning udsat for Fare. Saadant befrugtede, naar man i varmt, og især i fugtig varmt Veir stiller sig hen foran Bistadet, at Bierne ere nødsagede til at forandre deres vante Flugtlinie fra Stedet; endvidere stille de Enhver, der forstyrrer dem i deres Bolig, som de modigt forsvare. Flyve Bierne over et 10 Fod høit Hegn, saa ere de ikke farlige, hverken for Folk eller Fæ, fordi de flyve ovenover dem.

Naar det i vor Lovgivning er bestemt, at Bistader kun bør opstilles i en Afstand af 10 Alen fra offentlige Veie, da hidrører disse Bestemmelser fra et mangelfuldt Kjendskab til Biernes Natur og er mest egnet til at faa saa mange Sværme som muligt til at kaste sig paa Veie, og hvis der ad disse findes Buske eller Træer, hvor de kunne lægge sig, altsaa blive farlige for Mennesker og Dyr.

Ved den egentlige Sværme, Biernes Flyven omkring, sør de samle sig i Klump, er der ingen Fare, under selve Sværmingen stikker Bien ikke, den tænker da kun paa, hvor Dronningen bliver af. Saalænge Sværmen flyver i Luften kan man slaa iblandt Bierne, kaste Sord eller Vand osv. paa dem, de stikke ikke. Have de samlet sig om Dronningen, da stikke de ved første givne Leilighed, hvis de tro Dronningen truet, navnlig naar de stoffes paa en feitet Maade. De sværmende Bier flyve ei heller saa lavt at de komme i Berøring med Pasjanter. Hvor ofte more Folk i Landsbyer og Stæder sig ikke over Sværme, som tumle sig over Gaderne i Kredse; man veed, at de ikke stikke, om man end ikke kjender Grunden.

Folk, som ikke kjende Biernes Natur og Levevis, have i Reglen en forstrækkelig Angst for Distik og tro sig i Fare, saasnart de kun høre en Bi summe. Hvor ubegrundet denne Angst er, frengaaer deraf, at man kan gaa gennem blomstrende Naps eller Boghvedemarkter, i hvilke Hundredetusinder af Bier tumle sig, uden rim-

geste Fare, ja at Høstfolk høste Kløver, medens Alt vrimler af Bier, uden nogenfinde at blive stikken. Biernes Nærhed er, som alt sagt, kun farlig under visse Betingelser. Det kan ikke nægtes, at de kunne være farlige for Mennesker og Dyr, at de jo kunne stikke ihjel. Men saadanne Ulykkestilfælde kunne indtræffe overalt, og indtræffe, hvor de flyve over et 10 Fods Segn, ikke sandsynligere end hvorfomhelst andetsteds, langt borte fra Bigaarde. Hvor hele Sværme kaste sig paa Mennesker eller Dyr og ved Slag gjøres rasende, begynde de deres Udelæggelsesværk, men da er det altid bortfløine Sværme, som allerede i timevis have sværmet omkring og trætte vælge den første den bedste Gjenstand til at klumpe sig. Derfor hænder slige Uheld kun paa aabne, nøgne Steder, hvor der mangler Buste til Samlingsobjekter, og ikke paa saadanne Steder, hvor de finde bedre Samlingsobjekter end et levende Væsen.

ad § 3. Denne Paragraf indeholdes i den nuværende Lovgivning, Christian V.s danske Lov, og finder ogsaa Anvendelse i de fleste andre Landes Lovgivning.

En Sværm er en af et Distade til Dannelsen af en ny Koloni, med en eller flere Dronninger uddragende Hob Bier. Forsværmene kaldes den, naar den gamle, overvintrede Dronning følger med. Sværme, som drage ud med en eller flere Dronninger saa Dage eller senere efter Forsværmene, kaldes Eftersværme. Et stoffet Sværm kan af forskjellige Grunde, saalænge den ikke har bygget Tavler og har Yngel, saa ifinde at drage ud af Boligen for at søge en anden. Det er sjældent, at nogen Sværm forlader Boligen efter 3 Dage. Undertiden, navnlig om Foraar og Efteraar, drage Sværme ud af Mangel paa Forraad, og disse kaldes da Hunger-sværme, men ere egentlig ikke Sværme og søge ikke at danne nogen ny selostændig Koloni, men at flyve til et andet Distade. Derved anrette de i Reglen mere Skade end Gavn, idet en Mængde Bier gjensidig stikkes ihjel og da de ere Følgen af Hlet Nøgt, kunne de ikke betragtes som Sværme og bør ikke erstattes.

ad § 4. Fortaber Eieren af Moderdistadet ikke sin Eiendomsret til Sværmen, se § 3, saalænge han beholder den i Sigte eller kan bevise sin Eiendomsret, saa maa han have Ret til at indfangne den paa fremmed Grund; men denne Ret bør ikke medføre Ubillighed og tillade at

tilføie anden Mand's Eiendom Skade. Efter Grundfætningen: est modus in rebus bør Sværmens Eier, for at anvende al mulig Forsigtighed, forpligtes til at erstatte al forøvet Skade.

ad § 5. Hvilken Værdi en Sværm har er meget forskjellig, alt efter Sværmens Størrelse, Tiden den falder, eller Egnen. Vil Grundeieren hellere betale 8 Kr., end tillade Sværmens Eier at fange den, da staaer det til ham. Iøvrigt er 8 Kr. en passende Pris for en middelstor Sværm.

ad § 6. Denne Forstrift retfærdiggjøres derved, at det maa betragtes som Uret, naar Biavlere henstille udbyggede Distader med aabne Flyvehuller, da saadanne lokke fremmede Sværme til Boligen.

ad § 7. I dette Tilfælde er en Deling af Bierne umulig, og i de fleste Tilfælde har Eieren af det befolkede Stade kun Skade af den tilkomne Sværm, da mange Bier og ofte Dronningerne gaa tabte ved Kampen mellem de to Bisfolk.

ad § 8. At flere Sværme flyve sammen under Sværmaften er et saa ofte indtræffende Tilfælde og en saa hyppig Kilde til Strid, at en Bestemmelse er nødvendig. Den foreliggende Bestemmelse bevarer enhver Sværmeier sin Ret til den nu fælles Sværm.

ad § 9. Da Fælleseieendom i alle Tilfælde har mange flemme Sider, og i nærværende Tilfælde kun En kan overtage Røgten af Fællessværmen, saa maa Salget betragtes som den letteste Udvei. Ere alle Deltagerne enige om Fællessværmens fremtidige Skæbne, da behøves ingen Indgriben i Forholdet.

Efterat en af flere Sværme bestaaende Fællessværm er indfanget og stoffet, kan det Tilfælde indtræde, at en Del af dem med en Dronning atter sværmer ud og paany famler sig som en ny Sværm. Da ingen af Deltagerne kan paavise sin særlige Eiendomsret til saadan Sværm, bør den fremdeles forblive Fælleseieendom. Flyver en saadan paany udtagen Sværm derimod hen og forener sig med et andet Bisfolk, da maatte § 7 komme i Anvendelse.

ad § 10. Taber Eieren sin Sværm af Sigte eller opgiver Forsølgelsen, da bliver den herreløs og tilfalder Eieren af det Grundstykke, paa hvilket den falder.

Som særlig Bemærkning til Bestemmelserne om Sværme maa anføres, at en Sværm ikke

flyver bort, eller lader sig opstille som selvstændig, hvis ingen Dronning medfølger. Det staaer i Biavlerens Magt at forhindre den ældre, overvintrede Dronning (Forsværmens) i at følge Sværmen. Ved i Sværsmekten at fange den og, indespærret i Bur, at sætte den i en ny Bolig paa Moderstabet's Sted, vil den bortdragne Sværm vende tilbage til Dronningen og ikke atter drage ud. Ved de nyere Boliger kunne Eftersværme ligeledes hindres ved Borttagelsen af de overflødige Dronningceller. Skulde en Forsværm drage ud i Eierens Fraværelse og den gamle Dronning ikke kan følge, f. Ex. ved at Vingerne ere klippede af, da gaaer Sværmen tilbage og tabes ikke. For den intelligente Biavler er der derfor mindre Fare for at miste Sværme, men nok at de sværmende Bier faste sig paa Andres Sværme, der medføre Dronninger.

ad § 11—12. Valg af Sagkyndig for Distriktet er, hvis nærværende Udvalgt maatte blive til Lov, af største Vigtighed. Til ham bør de stridende Parter først henvende sig, og da de selv have valgt ham, maa han betragtes som deres Tillidsmand. Valget af en Sagkyndig for et Distrikt turde ogsaa være en ønskelig Hjælp for Øvrigheden, der ikke kan forudsættes at være sagkyndig. Ved at høre den Sagkyndige, undgaaes Feiltagelse og Biavlerne bevares mod den Skade, som kunde opstaa af Feilgreb. Af særdeles Vigtighed for Øvrigheden maatte det være at kunne konsulere den Sagkyndige ved Bestemmelser af ikke blot momentan Betydning, fordi denne netop kan bedømme deres Virkninger og Følger bedre end Øvrigheden, hvem det næstendels mangler paa Kendskab til Bier og deres Behandling.

Valget af Sagkyndige forudsætter en Inddeling i visse Distrikter, f. Ex. i Aanter eller Landsdele.

Da den Sagkyndige ikke tænkes som en blot Tillidsmand, men tillige som Biavler i Ordets fuldstændigste Betydning, hvis han skal svare til de Forventninger, der stilles til ham, turde det være forbunden med Vanskeligheder foreløbig at finde det ønskelige Antal af saadanne Mænd i de forskellige Distrikter. Hertil kommer, at der til Sagkyndig tillige udfordres Mænd med en vis Intelligens, medens de fleste Biavlere for Tiden findes blandt Landhaandværkere og Husmænd og hverten blandt Geistlige eller Godsbesiddere eller endog de intelligentere Landmænd.

Det turde altsaa være tvivlsomt, hvorvidt

Valget af de Sagkyndige maatte ske af Biavlerne eller om det maatte være heldigere at Øvrigheden vælger blandt de intelligenteste Biavlere.

ad § 14—23. Disse §§ anses for de vigtigste i hele Loven, fordi ene disse gjøre det muligt at stræbe hen til en bedre Biavl, beskyttet mod Følgerne af Ondskab, Havesyge, Sværm, Vanskundighed eller Eløseri hos Andre. Det er kun den daarlige Biavler, hvis Bier give Anledning til at Andres røve og derved begge Parter lide Skade; ja hvis den uopmærksomme, uvidende, skjodesløse Biholder af en eller anden forskyldt eller uforskyldt Grund har Bisfolk, der lide af Smitte, og som lettest ere udsatte for Angreb af stærke, kraftige, virksomme (velrøgte) Bier, saa lider den dygtige, intelligente Biavler den største Skade, ja hans Bier kunne derved gaa aldeles tilgrunde. Den værste Sygdom, som Bisfolk kan faa, er Bipest. Den bestaaer i, at Unglen i Nympfetilstanden ødelægges af Svampe, hvis Sporer ere yderst smitsomme og klæber ved Honning, Bogtaaler og de Bier, der komme i Berøring dermed. Nobbier, der komme i saadanne Stader, bringe Smittestoffet med hjem og forpæste hele Vigarden, naar Hjælp ikke skaffes.

Der foreligger ikke saa sjældne Tilfælde, hvor den intelligente Biavler har faaet sine Bier jमितte, ved store Ofre reddet dem, men da Naboen Intet har gjort for at fjerne eller overvinde Smitten, saa ere alle Ofre forgjæves og det er ikke muligt at komme videre. At en saadan Tilstand er utaalelig, og at Øvrigheden her maatte have den Opgave at gribe ind, og ved at tvinge den renitente Biavler beskytte den dygtige, behøver ingen videre Paavisning.

Maadenyngel kan bevisligt ogsaa opstaa af fordærvet Honning og deslige søde i Gjæring overgaaede Materier, og da det ikke kan nægtes, at Forhandlere og Forarbejdere ligesaa lidt kunne have Tilladelse til ved en skjodesløs Behandling af deres Materialier at bringe Mennesker Fare ved gennem Biernes Honning at udbrede skadelige Spijsvarer, som det paa anden Maade bør tillades at udsætte Mennesker eller Dyr for Fare paa Liv og Sundhed, og da dertil kommer, at der jo ikke foreligger nogen bydende Nødvendighed for en saadan Henstilling af urensede Kar, saa turde der næppe være Betænkelighed ved at forhindre det ved et Forbud.

Formedelsit den stærkt udviklede Lugtesands udspejder Bien i sin Flyvekrebs søde Sager,

selv i lukkede Lokaler, og finder de mindste Abninger, gjennem hvilke den trænger, og sjældent finder den Abningen igjen, men søger til Vinduer (Kystet), hvor den arbejder sig ihjel for at komme ud. Medens Folk i Umindelighed af Medlidenskab mod Bier aabne Vinduerne for at lade dem flyve ud og hjem til deres Bolig, er det ikke sjældent, at de nævnte Fabrikanter, efter at de ved aabne Vinduer have tilladt store Mængder af Bier at trænge ind, ødelægge dem. Sligt Uvæsen tilsigter Paragrafen at forhindre, og det er en let Sag for Giere af saadanne Lokaler at forsyne Vinduer med Traadnæt, saa at Bier ikke kunne trænge ind. Ere de engang trængte ind, bør de tillades at flyve bort.

Den i ovenstaaende Linier omtalte Leilighed til Ødelæggelse for Bier er hertillands væsentligst i Njødbryggerier, hvor om Efteraaret, naar Bierens Næring i Marken mindstes, og de derfor loffes særligt af den store Mængde af de i Njødbryggerierne forarbejdede Homning. En bekendt tysk Bivavler har i en til sin Regering i sin Tid afgiven Betænkning tilraadet et Forbud mod at blande Njød mellem Solopgang og Solnedgang, idet han har paavist, at derved ikke paalagdes Njødbryggerne nogen skadelig Evang for deres Fabrikation, da den kun vilde foranledige en anden Arbeidsinddeling.

Engelske Bi-Forhold.

Hr. Redaktør!

Da jeg ved Deres velvillige Medvirkning er sat istand til at blive bekendt med de engelske Bivavleres Tidsskrift, som jeg antager er ubekendt for de allerfleste af vor Forenings Medlemmer, saa vil jeg tillade mig Tid efter anden at meddele saadanne Ting, som jeg antager kan have Værd for mange af vort Tidsskrifts Læsere.

Det overraskede mig strax at se, at Engelskmændenes „bedste“ Bivoliger have et ganske andet Udseende og ere meget anderledes indrettede end vore. Medens hos os Berlepsch's Høistade med forskjellige mere eller mindre væsentlige Ændringer efterhaanden jynes at skulle fortrænge alle andre, endog saa Dzierzons Lavstade, der først har Prisen, er det derimod i England en forbedret Form af Dzierzons Trugstade, som anses for det bekvemteste og bedste Stade. Siden Dzierzons Opfindelse af den bevægelige Tavlebygning, der danner Grundlaget for hele den forbedrede Bivavlsmaade, har

man jo søgt paa alle mulige Leeder og Kanter at forbedre hans simple fikantebe Bivolig med Dør paa Bagsiden og Vinde som Tavlebærere. De selv forsøgte en Forbedring derved, at Stadet blev til at lukke op foroven, idet hele Loftet kunde aftages; Stadet var da fast paa de fire Sider. Opfinderen af dette Trugstade opgav, saavidt mig bekendt, senere selv denne Forandring som upraktisk, og Grunden dertil har vistnok været følgende: D. anbragte altid Tavlebærerne (Vindene) i en vis Afstand fra Loftet i Stadet. Bierne vilde da stedsje enten bygge mellem disse og Loftet eller dog tætte Sprækken mellem Loft og Sider med Bilim (Forvoj: Propolis). Dette var en stor Ulempe, naar Loftet skulde aftages. Men dernæst var det atter meget vanskeligt at faa den første Tavle løs, da der fraoven intet Sted var Plads til at føre Kniven ned langs Stadets Sider. Desuden vare Vindene ogsaa limeede fast af Bierne, og der var ikke heller Plads til at faa den første Vind lempelig løsnet. Endelig var det ikke muligt at hjælpe Bierne med at rense Stadets Bund, medmindre man udtog hele Stadets Indhold.

Alle disse store Ulemper ere dog afhjulpne i det engelske Stade:

Tavlebærerne ere ikke længere Vinde, men Helrammer. I denne Henseende ere vi vel hos os komne omtrent til samme Punkt, idet vore bedste Stader vel ogsaa ere Rammestader.

Loftet er aldeles borttaget og erstattet med et eller flere Tæpper. Som oftest bruges nederst umiddelbart ovenpaa Tavlebærerne et Stykke tykt Vaar eller Vølster, der er sømmet (ikke med Søm, men med Naal og Traad) i Randen og nøjagtig passer til Stadet. Ovenpaa dette lægges saa et eller flere Lag af Flonel, Gulvtæppetøi, Sættelærred eller gamle Klude. Dette Tæppe er i enhver Henseende en fortrinlig Opfindelse, som vi danske Bivavlere sikkert bør lægge os efter, thi ogsaa ved vore Stader, som de nu ere, kan den anvendes, dog ganske vist navnlig ved Høistaderne. Det hindrer fuldstændig Opjantling af Fugtighed i Stadet, fordi alle fugtige Dampene efterhaanden først indluges i det og siden fordampes derfra foroven. Derved befries Bivavleren for en af sine værste Fjender: Skimmel i Staderne. Desuden er det langt varmere end et Loft af Træ, dette er saa indlysende, at det ikke behøver noget Bevis. Endelig letter det baade Bierens og Bivavlerens Arbejde. Bierne

holde nemlig ikke af at arbejde paa dette Tæppe, de undlade derfor at lime Lævebæverne dertil, og de kunne heller ikke let til at bygge paa tværs igjennem Kammerne. For Biavleren er det jo overmaade bekvemt at kunne undersøge Stabets Tilstand i en ikke ringe Udstrækning ved blot lempelig at løfte Fligen af dette Tæppe eller ganske borttage det. Ikke et Stød sfer der, saa at Bierne næsten slet ikke forstyrres, medens vi nu maa slaaes med tillimede Dæbrædder, Indstudsdyre og Kammer. Men hvorledes foregaaer Fodring gjennem et saadant Tæppe? Ganste simpelt derved, at der er klipet et eller to Huller i Tæppet; til hvert Hul hører en Lap, som er syet fast med sin ene Side til Tæppet. Naar der skal fodres, løstes Lappen og Foderflasken stilles over Abningen. Om Sommeren benyttes et enkelt eller dobbelt Tæppe. Ved Indvintningen er det først, at de andre Lag eller Klude lægges fast derover. Er det nødvendigt at fodre et Stade om Vinteren eller meget tidligt i Foraaret, saa er her ingen Betæneligheder ved, at „Bierne paa denne Tid ikke formaa at sammenlime Kevnerne“, thi her fremkommer ingen Kevner i deres lune Winterfrakke.

Med Hensyn til at faa fat i Frugstabets første Kamme for at faa bedre Plads til at løsne de andre langs Siderne, da have Engelskmændene overvundet denne Ulempe paa to forskjellige Maader. Enten ved at anbringe bagerst en blind Kamme, som er udfyldt af Træ, og som Bierne derfor ikke bygge fast, eller ved at lade Stabets Bagvæg være løs. Dette sidste er dog kun i de Stader, som have dobbelte Trævægge med tomt Rum imellem. Det er da den indre Bagvæg, som kan falde ud mod den ydre.

Hvad endelig angaaer den af mig sidst omtalte Ulempe ved Frugstabet, at man ikke kan rense Bunden, da overvindes den let i det engelske Stade derved, at Bunden er en Hylde, der kan glide paa to Rister, fastslaaede paa Stabets fire Ben. Foraar og Efteraar tages Hyliden ud, renses og vendes.

Men hvor er det Stades Honningrum?

Folkelige Stader benytte hele Truget som Ingelrum og indvintres der. Men naar de saane Plads, lægges en Del af Tæppet dobbelt forfra. Over de derved blottede Kammer anbringes smaa Kasser, der kunne borttages, naar de ere fyldte, og tomme kunne da sættes i deres Sted. Der kunne Glasfløkker ogsaa let anbringes. Ovenover Truget er der en Kasse, der

omgiver disse Honningrum, og som med en Lisse falder udover dette, men denne Kasse kan aftages, naar man vil se til Stadet. Endelig er Taget ovenpaa denne Kasse.

Mit Studium af „The brittish bee journal“ har givet mig saa mange Oplysninger og meddelt mig saa meget Nytt paa Biavlens Omraade, at jeg kunde udbrede mig derover paa mange Spalter. Denne Gang tør jeg ikke trætte Dem og Deres Læsere længere, men jeg vil overlade det til Dem, om De ønsker en Fortsættelse.

Ulstrup Skole, den 12te Februar 1878.

Hans Erslev.

Ikke al hvid Honning er samlet af Frugtræernes Blomster.

I „Tidskrift for Biavl“ Nr. 11, November 1877, Side 83, findes blandt Andet følgende Udtalelse: „Det er aldeles afgjort, at det ikke var Opbevaringsstedets eller Glasenes eller Dverbindingens Skyld, men at det var Honningen af Frugtræblomster, der var mere tilbøielig til at gaa i Gjæring, end de andre Slags“. Da denne Honning var udstillet af Under tegnede, tillader jeg mig følgende Bemærkninger:

Det er ikke første Gang, kyndige Biavlere have anseet den hvide Honning, jeg er i Besiddelse af, for at være samlet paa Frugtræblomster; Benævnelsen Frugtræer kan her paa denne Egn kun gjælde Blomme-, Kirsebær-, Pære- og Æbletræer. Paa Udstillingen i Odense 1876 havde jeg 2 1/2 Pbd. Honning, hvoraf de 12 Pbd. i en Krukke og 9 1/2 Pbd. indeholdtes i 7 Glas; for de 5 Glas og Krukens Vedkommende kan der aldeles ikke være Tale om, at Indholdet kunde være samlet af Frugtræblomster, og for de 2 Glas, som rummede 3 Pbd., kan det næppe tænkes at være muligt, hvilket jeg i det Følgende vil bevise.

Ved at gennemse min Dagbog har jeg fundet, at Beiret fra 1ste til 12te Juni 1876 var daarligt for Bierne, og i „Tidskrift for Biavl“ Nr. 9, August 1876, findes en Beretning om et Møde, der den 11te Juni s. A. var afholdt hos Hr. J. Jensen i Sandager; af denne Meddelelse fremgaaer det, at to Kubestader vare saa matte, at næppe hver tiende Bi kunde krybe. Da Sandager ikke engang er to Mil herfra, vil man let kunne indse, at jeg umuligt paa samme Tid kunde høste Honning, samlet af Frugtræblomster. Ifølge mine Optegnelser vare Æbletræerne her

i Haven i deres høieste Blomsterflor den 7de Juni, og det er jo Enhver bekendt, at disse ere de sidst blomstrende af de nævnte Frugttræer. Den 20de Juni høstedes det første Pund Honning, og fortsattes dermed til den 8de Juli; den, der toges i de første 8 Dage var gul, ved at henstaa blev den fornet og krystalliseret, hvorefter imod den, der avledes i Juli var smuk hvid. I dette Tidsrum høstedes 230 Pd. Honning af 13 Stader; da Alt borttoges lige til Engelen, var Forommerens Høst dermed forbi. Jeg har aldrig naaet at høste Honning, og ei heller bemærket, at Bjerne samlede Noget i Honningrummet i den Tid Frugttræerne blomstrede, ikke engang iaar, da Veiret dog var saa gunstigt i denne Periode. Den første Honning til Dverflud samles her, naar Agerkaal, Agerfennop eller Ribikeblomster (jeg veed ikke hvilken af de tre Sorter, der er mest fremherskende), men den er aldrig rigtig smuk, førend Hvidkløveren staaer i fuld Blomstring og førnævnte Sorter falmede. I dette Tidsrum høstedes sidstnævnte to Glas Honning, der skuffende lignede hvidt Sukker paa Dverfladen.

Jeg antager, at man hellere maa nøies med en Smule ringere Udbytte, naar man derved bedre sikrer Bjerne det nødvendige Vinterforraad, af hvilken Grund jeg nævnte 8de Juli holdt op med Honninghøsten, gav tomme Kammer og tomme Tavler, hvor det behøvedes, til den 28de August, da Efteraarshøst og Indvintring paabegyndtes, hvilket Arbejde fuldførtes den 5te September; Dverfluddet var 200 Pd. af fortrinlig Beskaffenhed; den var væsenlig samlet af Hvidkløver, hvortil kommer, at der et Tusinde Alen herfra Vistanden findes en halv Snes Linde, hvoraf den tydelig smagte; ja, et Glas, som jeg lod en Kjender undersøge, blev af ham erklæret for ægte Lindeblomstthonning.

Da jeg haaber herved at have bevist, at ikke al hvid Honning er samlet af Frugttræblomster, vil jeg med et Par Ord omtale Holdbarheden. Efter min Erfaring er det et godt Tegns, naar Honningen paa Dverfladen bliver dygtig haard; en Krukke, indeholdende 23 Pd. af dette Slags, havde jeg iaar udstillet i Kolding, hvorimod 6 Glas, som jeg saamtidig fremsendte, ikke var i Besiddelse af denne Egenkab, hvorfor jeg antager, at disse næppe blive synderlig holdbare. Jeg har aldrig erfaret, at den hvide Honning i Holdbarhed staaer tilbage for andre Sorter, hvorimod jeg snarere tænker det modsatte, hvad

jeg dog mener nærmest kommer af, at den mørkere Honning her hos mig høstes tidligere paa Sommeren, og altsaa har en varm Tid at henstaa i, som den der tages i September er fri for; andre Steder kan Forholdet muligt være det modsatte; om min ærede Kjøbers Forsøg skulde være paavirket af lignende Aarsager, kan jeg ingen begrundet Mening have om. — Af den i September 1876 høstede Honning har jeg endnu et Par Pund, der er saa haard, at den kan brydes i Stykker, og denne stammer jo fra samme Honningkilbe, som den jeg ifjor udstillede i Odense. Honningen har henstaaet i Bundten af en Krukke, der fra først indeholdt 38 Pd.; denne fuldstændige Udelukkelse af Luften er vel Aarsagen til, at den har holdt sig saa udmærket. At udelukke Luften saa meget som muligt, er vistnok en Hovedbetingelse for Holdbarheden, hvorfor det maa anbefales at helde Honningen i Glas og Krukke, saa snart som man kan, da Luftklæverne igjennem den flydende Masse let komme paa Dverfladen; efterat den er bleven fast er det mindre helbdt, naar man overslytter den fra et Kar til andet, men da der tidt ingen anden Udvei er, maa den helst tages i saa store Stykker som muligt. Den ærede Kjøber har anbefalet at opbevare Honningen paa et tørt Sted, hvor Varmen ikke overstiger 10 Grader; dersom han med det samme havde lært mig og Andre, hvorledes man indretter et saadant Gjemmested, vilde jeg have været ham megen Tak skyldig, thi herved havde det været muligt at bevare megen Honning fra Gjæring.

Frørup, i November 1877.

Mads Olsen.

Indføring af den italienske Bi paa Den Java.

Da den Bi, der lever paa Den Java, ikke er til megen Nytte, er den hollandske Regering i Begreb med at indføre italienske Bier paa Den. En Befuldmægtiget fra Ministeren har bestilt en praktisk Bivabler, 8 Stader og 4 Magasinstader og de nødvendige Redskaber hos Dathe. Ogsaa Dzierzon leverer 8 Stader til Sendingen fra Rotterdam til Java. N. S. Nyfens, en Søn af Seminariedirektør Nyfens i Grønningen, forestaaer Dversendingen til Java og indsættes der som Lærer i Bivavl med en aarlig Løn af 5,000 Mark, der senere stiger til 10,000 Mark.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Ålborg.

Nr. 7.

Juli 1878.

12te Aargang.

Juli.

I denne Maaned ere Arbeiderne ved Bierne meget forskellige, og medens Hovedtrækket er forbi i mange af de frugtbare Egne, have Hede-biavlere endnu deres Hovedtræk tilbage, og der synes saaledes at være god Grund til at foretage Vandring med Bierne til Boghvede- og Lyngegnene i Slutningen af Maanedens. Hvor der haves Hvidtløver vedbarer Trækket endnu i Juli og August, og naar det ikke er for tørt, kan det være saa rigeligt, at baade Honninghøst og Formering kan fortsættes. Vinden, der blomstrer fra Midten af Juli til Midten af August, giver, hvor den forefindes i større Mængde, udmærket Træk og kan være af stor Betydning for Honninghøsten. Ved at udslynge Honningen i Honningrummene, naar Lindetrækket begynder, kan man høste ren Lindehonning, der er meget kraftig og har en egen aromatisk Smag. Bierne søge i denne Tid kun Lindeblomsten og forlade næsten alle andre Blomster, hvad der gjør, at Honningen kan høstes ublandet.

Skorter det, af en eller anden Grund, paa Trækket, bør Bierne ikke sidde uirksomme hen, men maa anspores til Virksomhed ved at fødes, og fortsætte da Ungelansætningen. Det sker jo paa mange Steder allerede i Begyndelsen af Juli, og det bliver da en altfor lang Tid for Bierne at leve ufrugtbare, hvad der vilde have tilfølgelse, at de blive for gamle det paafølgende Foraar og dø i Mængde, saasnart de begynde at brage i Marken.

Der har ofte været advaret imod at tage formegen Honning fra Bierne, men der gives nu flere Biavlere, der ikke tage det saa nøje

i denne Retning, men udslynge til en vis Tid Alt efterhaanden, og det tør være Forsøg værd, om det ikke er det Fordelagtigste, især for Biavlere med tidligt Hovedtræk. Det er en Selsølgelse, at Bierne senere (s. Ex. i August) fødes vinterstærke, og det mærkværdige ved denne Fremgangsmaade er, at Bierne anspores til større Flid, baade ved at tage Honningen bort og ved at give dem den igjen.

Sørg for, at ingen visserløse Folk haves, men forekommer i denne Tid saadanne, giv dem da en Dronning, en Dronningcelle, ung Ungel eller Arbeidsbiæg.

Nu var det paa rette Tid at gjøre Indkjøb af smaa Esterpærerne, som for de Biholdere, der overlade dem til sig selv, ere aldeles værdiløse; thi den Smule de samle er sjælden tilstrækkelig til at sætte dem istand at opføre deres Bygning; langt mindre kan der være Tale om, at de formere sig eller samle Vinterforraad. Det er derimod ofte Tilfælde, at de dø af Sult før den Tid kommer, da de ere dømt til Svølbøden. Naar derimod en Biavler, der vil pleie dem med Omhu, faaer dem i sin Voretægt, kan der blive gode Overvintningsstader af dem. Til de Rubebianlere, hvor de forekomme, rette vi den Opfordring: Foren dem med Andre, giv dem Foder og giv dem rigelig eller overlad dem til andre Biavlere. Det skal villig indrømmes, at for dem, der ikke have godt Efteraarstræk, skal der en Mængde Honning eller Sukkeropløsning til for at faa dem til at bygge, formere sig og saa tilstrækkelig Vinterforraad, men det er prøvet og kan gaa, og der er saa meget større Grund til at gjøre det iaar, da Staaetallet

er blevet formindsket saa betydelig. (Se omstaaende „Behandling af silbige Sværme“). Droneceller maa holdes borte fra Ingelrummet, men hævder det, at saadanne desuagtet findes og ere besatte med Vg og Ingel, gjen-nemstjæres Cellerne og Tavlerne hænges i Honningrummet, hvor Bierne da strax bortstaafe baade Ingel og Vg.

Skulde nogen Biavler være plaget af vor værste Fjende, Bipesten, da tilraades det at borttage Dronningerne og indstrænke Ingelrummet til det Allernødvendigste for at faa Bierne til at tilvirke saa megen Honning som muligt, og da om Efteraaret dræbe dem og anstaafe Andre. Det er jo ikke behageligt, og Tægerne-ster Brun siger herom: „Lungt er det at beslutte sig hertil, og grusomt synes det at være, men det er dog ikke Andet, end hvad man gjør ved en Besætning af Køer, naar Kvægsgygen er udbrudt“.

Mai—Juni.

April Maaned var iaar meget mild, saa at de Planter, der i Almindelighed blomstre sidst i Mai, iaar blomstrede først i Mai, og det synes som denne Maaned ret skulde blive udmærket for Bierne. Blæst og Kulde tog imidlertid til, og mange Dage i Mai vare saa kolde, at kun saa Bier forlod Staderne, saa der kom en hel Standsning i Biernes Udsvikling. Der var Blomster nok i Marken, men der var ingen Frodighed i Bæjterne, som der maa være, naar de skal give Bierne rigelig Næring. Først i Midten af Juni blev der lysligt i Bihaven, og fra mange Biavlere lyde Beretningerne gunstige og love en rig Høst. Planterne staa meget frodige, og Agerkaalen og Kløveren afgive for Dieblisset Hovedtrækket i Fyen.

Ikke saa Biavlere have fodret i de første Dage af Juni, men det er dem, der sige: „Vi maa blive ved til Enden, ellers have vi tabt hele Indsatten. Nu have vi givet Lærepenge nok.“ Der klages fra mange Biavlere over Tab af Dronninger, og dette giver Anledning til at erindre om Hensigtsmæssigheden af at have Reserverdronninger. Efter hvad der fremdeles er berettet, har Fodringen iaar været anvendt efter en langt større Maalestof end man har troet, og det gode Udfald vil ikke ubehlie.

Temperaturen i Mai var: Høieste Varmegrad + 15½, den 18de og 28de, laveste do. + 2, den 8de, Middelttemperaturen + 9¼. Solfkin

27 Dage, men dog med styfuld og graa Luft den meste Tid af Dagen. Regn 12 Dage i den sidste Halvdel af Maaned. Den første Halvdel af Juni var ligeledes kold og kun maadelig for Biavlen, men herefter blev Luften mild, og Trækket har fra den 16de til den 23de Juni været saa udmærket som det kan være, og det er forbausende, hvad de stærke Stader bringe hjem.

Honninghøsten.

Efterat jeg havde indsendt min Artikel om Honninghøsten, ser jeg i „Bienenzeitung“ Nr. 6, at en Hr. Thormann har havt den samme Ide som jeg, med Hensyn til tykke Honningtavler. Skjøndt jeg altsaa maa give Udfald paa at være den Første, som har fremdraget denne Sag, kan det dog kun glæde mig at se, at denne Tanke ikke alene er fremfat, men ogsaa praktisk prøvet med gunstigt Udfald af en anden Biavler.

Hr. Thormann bruger Honningtavler af 4¼ Centimeters Tykkelse eller omtr. 1½“. Listerne, hvoraf Kammerne ere forjærdigede, have samme Bredde. Tavlen kan altsaa ikke strax bygges i en saadan Kamme, men maa udfjæres af en almindelig Kamme og indsættes midt i den ny. Til at ynkle i indrømmes Bierne syv Dattede Kammer, som have et udvendigt Maal af 8½“ × 13¾“. Jeg har nu rykket Kammerne fra hverandre i 7 af mine Stader, saaledes at fire Kammer indtage samme Plads, som tidligere sej. Paa Grund af det kolde Veir have Bierne dog kun ubetydeligt forlænget Cellerne endnu. Da jeg har brugt mine sædvanlige Kammer, ville rimeligvis Bierne fastbygge Tavlerne til Stabets Sider, saa at jeg maa stjære dem ud, men jeg kan jo altid senere overføre dem i bredere Kammer.

Orholm, den 10de Juni 1878.

S. Wiehe.

Behandling af silbige Sværme.

Skjøndt silbige Sværme i Egne uden Efteraarstræk (paa Boghvede og Lyng) ikke er ondfelig, saa kan der dog gives Tilfælde, hvor Biavleren ønsker at tage imod dem, enten det er for at formere Antallet af sine Stamstader eller for ved Efteraarsreduktionen at have flere unge Dronninger at vælge iblandt.

Medens det er en let Sag at faa en tidlig, om end lille Sværm udsvillet til et godt Udsættede, saa er det vanskeligt med silbige Sværme,

selv om de ere stærke, idet al Forraad gaaer med til Tavlebygning og de i Reglen ved Trækets Ophør staa med halvfærdige Tavler uden Honning og fattige paa Bier. De gamle ere nemlig opslidte og den ny Slægt ikke færdig til at arbejde før Trækket er forbi.

Disse Ulemper maa Biavlerne afhjælpe ved:

- 1) at give Sværmen ubløvende Yngel fra de forskellige andre Stader; jo flere jo bedre;
- 2) fuldstændig Besætning af Bygning, enten færdige Tavler eller hele Konstavler.

Saalædes udrustet kan enhver silbig Sværm blive til Noget. Yngelen vil erstatte de ved Arbejdet opslidte Bier, og Bygningen befrier dem for:

- a) at forbruge den indsamlede Honning til Bøx,
- b) at spille Liden med at bygge,
- c) det Uheld ikke at have Celler til den Honning, de i den første Tid, vilde have samlet, da alt kan gaa paa Arbejdet.

Maa man benytte Konstavler, da give man dem hele, d. v. s.: Tavlen befæstes til Tavlepinden, tør ikke berøre Kammerets Sider, og fra Bunden til Konstavlens nederste Kant maa være $\frac{3}{8}$ " — $\frac{1}{2}$ " Spillerum, at den kan strække sig $\frac{1}{8}$ " er nok til de sædvanlige 8—9" høie Kammer, $\frac{1}{2}$ " til høiere).

Vi ere vel opmærksomme paa, at man kun har anbefalet Konstavler hos os som Begyndelsesstrimler. Jeg har ikke villet modstride, da de Forsøg, jeg tidligere havde gjort, vare saa faa, at jeg ikke turde udtale mig saa positivt for hele Konstavler, som jeg var tilbøielig til. Mine Forsøg iaar have havt et saadant Udfald, at jeg nu kan anbefale hele Konstavler (d. e.: Konstmellempægge) paa det Bedste. Jeg har i tidligere Aar brugt dem i smaa Kammer, $7\frac{1}{4}$ " høie 9" brede, og fik dem uddygtede. Saar har jeg ogsaa brugt dem i Kammer af 1 Fod i Firkant (d. e.: Tavlen er 1 Kv.-Fod stor). De ere byggede helt ud og det gaaer meget hurtigt. En Tavle, indsat midt imellem Yngeltavlerne, fandtes efter 24 Timers Forløb med næsten alle Celler forlængede halvt ud — og Forlængelsen viste at bestaa af Tavlens egen Bøx — og Cellerne befatte med Hg, uagtet de ikke vare færdige. Ved at benytte Begyndelsesstrimler kan man vel saa Bierne i et stærkt Stade til at begynde med smaa Celler, men jo kraftigere Folket er, jo hurtigere gaaer det over til Droneceller, — med hele Konstavler af rette Slags er det en hel Umulighed, der er

ikke Plads til Droneceller andetsteds end helt nede ved Tavlebunden, høist en Række. Jeg har faaet mine Konstavler fra Konstavfabrikant Schulz, Bufow ved Frankfurt v. D., Preussen. De koste pr. Kilo (2 Pbd.) 6 Mark t. M. og komme med Indpakning, Porto osv. paa 4 Kr. pr. Pbd. — en Pris jeg gjerne betaler for disse Tavler, hvis Cellebunde ere saa skarpt pressede og med en lille Kant, at de ikke kunne ønskes bedre.

Det er forresten nu Liden at sørge for at skaffe gode og unge Dronninger til Stamstaderne.

Man vil nu have overbevist sig om, hvilken Dronning har vist sig bedst, frembragt den talrigste Yngel, de flittigste Bier. Vælg dens Stade til Dronningaavl. Tag Dronningen hørt med nogle unge Bier og en Tavle med Honning og ubløvende Yngel, sæt den i et Stade og giv den Indstudsboer for, stop ud foroven og til Siden, giv den et lille Flyvehul, at kun en enkelt Bi kan passere. Det visjerløse Stade vil da — jeg forudsætter, at det er et stærkt Folk, der er deri — udklæfte en Mængde Dronninger. Naabn Stadet den niende Dag og udflyer alle overflødige Dronningceller. Disse sættes ind imellem Yngeltavlerne i de Stader, hvis Dronninger man Dagen iforveien har kasseret. Bierne kiste selv Dronningcellerne fast og modtage den i en Dagstid fødte Dronning som deres egen. Naar Dronningerne ere fødte, gives hvert Folk en Tavle Hg eller unge Larver uden Bier fra andre Stader for at sikre Folket, hvis de unge Dronninger skulde have Uheld.

Som jeg i en tidligere Artikel har omtalt, har jeg paa punktlig fulgt de givne Anvisninger. Jeg har fødret dagligt i April og Mai samt de kolde Dage i Juni. Udfaldet? Se her og døm. Forsøgsobjekterne ere en Kube og en til Folk, der ere overvintrede paa Sukkeropløsning og hver have faaet 12 Pbd. Buderfukkeropløsning i Foraaret, er 4 Kr. paa hver. Nogle ville finde dette dyrt. Men vent med Dommen.

Den 26de Mai vare begge saa stærke, at der kunde dannes Afslæggere. Italienerne afgav 24 Tavler ($7\frac{1}{4} \times 9$) = 65 □", deraf 20 fulde af Yngel = 60,000 Yngelobjekter, men beholdt alle sine Bier. Tavlerne hængtes i Kasser og sættes paa Kubens Plads, fik dennes Trækbier og om Aftenen en Reserverdronning. Italienerne fik tomme Tavler og Konstavler.

Flyvehullet er som oftest skaaret saaledes, at en Mus med Lethed kan krybe ind ad det, og da den nok liber Honning og ikke frygter Biernes Braad, forsømmer den sjelden at tage en saa hyggelig Bolig i Besiddelse. Star man det en Tomme bredt og $\frac{1}{4}$ Tomme høit*), et halvt Lag igjennem, vilde Bierne saa en mere passende Indgang. Om Sommeren i den gode Arbejdstid er Flyvehullet sjelden for stort; men om For- og Efteraaret maa det ikke være større end en Vi kan smutte igjennem, for at undgaa Indtrængen af Roobierne, som i denne Tid ere i Virksomhed overalt. Bierne i Straakuberne ere almindeligvis, naar Kuberne ikke ere forstore, villige til at sværme. En a to Sværme af et Stabe er nok, da det ikke saa meget gjælder om at saa mange, som at saa stærke Stader. Trediv Sværm maa helst forenes med en anden mindre Sværm eller med Moderfværmen, hvormed man bærer sig saaledes ab: Efterat Sværmen er indjanget, graves et lille Hul foran det Stabe, hvormed det skal forenes, heri sættes Ruben med Sværmen paa Toppen, det, hvormed det skal forenes, ovenpaa, derpaa pustes lidt Tobaksrøg ind ad Hullet, et Lager kastes over begge Kuber, et Par Støtter sættes til, for at de ikke skulle vælte, og næste eller anden Dags Morgen er Foreningen foregaaet til sienlylig Tilfredshed.

Af Bierne i en Kube er der to Slags, nemlig Hunbier og Hanbier eller Droner, men blandt Hunbierne er der kun en frugtbar; denne kaldes Dronningen eller Biseren. Æget, hvoraf hun udklæffes, er et Hunbiæg, der lægges i en særegen Celle, som almindelig vender nedad i Ruben, medens de øvrige vende til Siden. — Hun befrugtes af en Hanbi høit oppe i Luften, og denne Befrugtning gjælder for hele hendes Levetid, og daglig lægger hun Tusinder af Æg**). Hun stikker Dagtroppen, der er dobbelt saa lang som paa en almindelig Vi, ned i Cellen og efterat have forvovist sig om at den er tom, lader hun et Æg falde. I de smaa Celler lægges Hunbiæg og i de store lægges Hanbiæg. Hver Gang, der er udklæffet en ny Dronning i et Stabe, giver det Anledning til at Bierne sværme, idet den gamle Dronning drager ud med alle sine Tilhængere. Forsværmen har derfor altid en gammel Dronning og det gamle Stabe en ung. Ved Dronningstiftet kan et Stabe blive visserløst, hvilket er en stor Skade.

Om Foraaret kjendes det paa, at Bierne paa Flyvebrædtet gaa ængstelige frem og tilbage i stor Uro, som om de ledte efter Noget; kun Enkelte vove at flyve ud og komme strax tilbage uden Blomsterstøv paa Benene. De ere saa forkynte, at de sjældent stikke, og man kan løfte Ruben med Bierne op fra Standbrædtet, ja tage Ragerne ud en for en, uden at de tænke paa at forsvare sig. Om Efteraaret kjendes Visserløsheden paa, at Arbejdsbierne ikke, som i et sundt Stabe, jage Dronerne eller Hanbierne fra sig, og ikke sjelden samles de fra andre Stader udjagede Droner i et saadant Stabe, saa der mange Gange kun er lutter Hanbier at se. Hvad er der at gjøre ved et visserløst Stabe? Er det om Foraaret, forenes det med et andet Stabe, ligesom man forener to Sværme. Er det om Efteraaret, tages det op, d. e.: Bierne drøbes.

I Løbet af Foraaret og Sommeren samle Arbejdsbierne Blomsterstøv paa Benene og Blomsterstøv i Naven. Naar man ser dem flyve ind ad Ruben med Blomsterstøv paa Benene, siger man: de komme med Dræt eller Buger, og man er let tilbøielig til at tro, at de, som komme uden Dræt, have gjort Luren forgjæves; men de have i Reglen Naven fuld af Honning, som de jage af Blomsterne med deres Snabel og hvormed de, naar de komme ind i Kuberne, fylde Cellerne.

Mange Bier have tunlet sig saaledes i Blomsterstøvet, at de ere blevne hel gule, og utyndige Dianlere antage dem undertiden for Roobier eller fremmede Bier.

Folk tage almindelig deres Bier for tidlig op. Saa snart Bierne om Efteraaret indepærres formedelst daarligt Veir, pleier man at sige: „Nu samler de ikke mere, nu vil vi have dem taget op“. Her maa særlig tages i Betragtning, om der ikke er formegen Angel i Ragerne. Bierne tære saa ubetydeligt af Honningen paa denne Tid af Aaret, at man ikke af den Grund skal være saa forhippet paa Honninghøsten. Ved at tage Bierne silbig op, opnaar man en Fordel mere: Er der et Stabe, som de store Bier (Dronerne) holde til ved, er der Formodning om, at det er visserløst, og er det meget tungt, tøver man ikke med at tage det op, da det saa ingen Angel vil indholde.

Efterat have bestemt hvormange Stader man vil vintre, føres de Dødsdømte til Retterstedet, der bestaaer af et Hul i Jorden, hvori man sætter 2—4 Rinde med Svovllapper paa, og

*) Flyvehullet maa helst være 2 Tommer bredt.
**) Indtil 3,000 Æg daglig. Red.

efterat de ere tændte, sættes Ruben over et Par Minuter og Bierne ere døde. Der slaaes et Par Slag paa Ruben og de døde Bier falde ned i Gullet. Derpaa udtræktes Pindene, Ragerne bræktes løs fra en Side, de ny i en Del, de gamle i en anden, og er det Yngel, skjæres det af og lægges i en tredie Del. Efterat man har forteret Ragerne, tages de fineste og masces ud, saa at alle Celler knuses, og hældes paa et Dørslag, og den endnu varme Honning vil snart flyde ned i den understaaende Krukke ren og klar. Er det Solstin, sættes Honningen i Vin-duet, medens det løber af. Er det Graaveir, lægges i Raffelønnen, og Honningaffieningen foregaaer i Nærheden af samme. Den simple Honning kommes i en Stenrukke eller en email-leret Jerngryde og affmeltes i kogende Vand. Naar Voget er smeltet, sømmer det ovenpaa Honningen ligesom Fløden ovenpaa Mælken. Krukken eller Gryden tages da op af Vandet og staaer til næste Dag for at afkøles. Voget er da størket og Honningen sies. Derpaa omsmeltes Voget et Par Gange for at blive rent. Men hverken Honningen eller Voget maa koge, hvorved det kun taber sine gode Egenstaber.

Ovenpaa den affiede Honning sømmer undertiden noget Sort, der ligner Raffegrums, det er Blomsterstøv eller Bimad, det har ingen Sødhed og afstummes. (Sluttes.)

Engelske Bi-Forbhold.

(Fortsat.)

Voget, Begyndelsesstrimler og Bilin. Saa-vel i England som hos os har man paa mange forskjellige Maader forsøgt at vejlede Bierne for at faa dem til at bygge netop der og netop saaledes, som det passede Biværker bedst. Den ældste Maade, Anbringelsen af smalle Strimler Biværk, har jo adskillige Ulemper: Cellebundene i Strimlerne danne meget sjældent en ganske lige Retning, og derfor fremkomme ogsaa Bugter og Uregelmæssigheder i de derunder byggede Tavler. Undertiden synes Bierne slet ikke om disse Strimler, men agnave dem og bygge da ofte i en anden Retning end den angivne. Desuden ere disse Strimler vanskelige at fæste saa stærkt, at de kunne bære den derunder byggede Tavle med dens Indhold. Endelig ere disse

Strimler, saalænge Bierne ikke have begyndt at arbejde paa dem, udfatte for Voymøllenes Angreb.

For at fjerne disse Feil har man dels anvendt Voget, dels kunstige Begyndelsesstrimler. Vogetene ere tynde Plader, der enten kunne række gennem en Rammes hele Dybde og Vidde eller med nogle faa Tommers Dybde gennem den største Del af Vidden i Rammen. Disse Voget, som vel hos os kunde bruges med 6—8 Tommers Længde og 1—2 Tommers Brede, anbringes midt paa Undersiden af Tavlebæreren. De fæstnes ved med en lille Pensel at stryge smeltet Voget paa begge Sider af Sammensøningslinien. Man kan let selv lave dem; thi naar en glathøvlet Stok, 6 Tommer lang, 1 Tomme bred og 1 Tomme tyk, i den ene Ende forsynes med et Haandtag, da har man den nødvendige Støbeblot. (Mahogni er den bedste Træsart til det Brug). Den holdes først i Vand, saa at den mættes dermed, for at Voget ikke skal klæbe for stærkt til Siderne. Den af-tørres og dypes derefter i smeltet Voget. Naar den derpaa dypes ned i koldt Vand for at af-kjøles, kan man af Bloffens Sider fære fire Voget. Paa denne Maade kan man i meget kort Tid lave et stort Antal. Man har forsøgt med to dertil indrettede Plader at indtrykke saadanne Fordybninger i begge Sider af disse Voget, at de overalt kom til at danne Cellebunde af samme Maal og Udseende som i Arbejderceller. Nyttens heraf synes imidlertid meget tvivlsom. Man kan nemlig ikke paa denne Maade sikre sig imod Dronevoget, om end saadanne tryktede Voget dækkede hele Rammen. Desuden synes det, at Bierne bygge ligesaa let paa de glatte som paa de tryktede Voget. Grunden er formodentlig den, at de kunstige Cellebunde altid ere for tykke. Bierne maa derfor agnave dem, og dette Arbeide er dem ligesaa besværligt som at tilbanne de glatte Voget. Der er imidlertid en meget stor Ulempe ved Vogetene, dog mest ved glatte, sjældnere ved de trykte, det er, at Bierne undertiden ikke ville begynde deres Bygning fra Artets Overkant (Tavlebæreren Underside), men fra dets Underkant. Tavlen kommer da til at mangle den solide Befæstning, som ellers fremkommer ved Opsørelsen af Cellebunderne paa Tavlebæreren. Det svage Voget faaer da hele Tavlens Vægt at bære, og denne kan den i Almindelighed ikke taale uden at briste. Det laa da nær at prøve

med stedsje smalkere Bogart, indtil man tilsidst kom til de konstige Begyndelsesstrimler. Disse kunne altsaa være Bogart af f. Ex. $\frac{1}{4}$ Tommes Brede. Endnu nemmere frembringes de med en Kanbe, hvori der er smeltet Bog. Med denne kan man hælde Bog paa Tavlebærerenes Underside og derved nøiagtig langs Midten lægge en tyk Bogsnor (omtrent $\frac{1}{8}$ L. tyk). Naar denne er kold, kan man med et V-formet Jern, som glider langs med en Lineal, affkrabe de to runde Sider, saa at en fildannet tyk Bogsnor staaer tilbage. Disse Begyndelsesstrimler have den Dyb, at de ere godt befæstede med det sanne, de dannes. En anden Maade at danne Begyndelsesstrimler paa, er at byppe tynde trekantede Trælister i smeltet Bog (saa-danne Lister fremkomme f. Ex. som Affald ved Hørfædlesetning, da de tre runde Sider slækkes fra Spankspreet og anvendes, medens den indvendige trekantede Liste ikke anvendes). Disse med Bog overtrukne Lister kunne befæstes med smeltet Bog. (Hos os har jeg set anvendt og selv prøvet to andre Slags Begyndelsesstrimler, begge af Træ uden Bogovertræk. Den ene Slags er de i Christian Bebersens Stader paa Tavlebærerne paalimede 1—2 Linier tykke, fildannede Lister. Jeg har imidlertid aldrig kunnet formaa Bierne til at bruge disse. Den anden Slags har jeg i et Brettons Dobbeltstade. De bestaa af en halv Tomme tykke fildannede Lister, den nedadvendende Kant er retvinklet; de ere hæftede med Søm til Tavlebæreren. Paa disse Lister have Bierne altid været villige til at bygge. Den eneste Ulempe ved dem er den, at man paa Grund af Tavlebærerenes Lykkelse og Straaning har ondt ved at faa fat paa den med Tangen).

Hos vor Tids mest fremragende engelske Biavlere er der en Bestræbelse for i deres Stader at undgaa Biernes Anvendelse af Bilim. Da jeg troer, at vi ogsaa burde arbejde hen i den Retning, vil jeg gaa lidt nærmere ind paa denne Sag. Bilim er jo et Slags Harpir, som Bierne samle paa flere Træer, især paa Knopperne. Denne Lim anvendes til at tilstoppe alle Reoner og Sprækker i Stadet for at holde paa Varmen og undgaa Træk. Bierne samle dette Gumme i deres Kurv ligesom Blomsterstøv, men det er et betydeligt og vistnok særlig besværligt Arbejde, da Bierne ofte have vanskeligt ved at faa Limen ud af Kurven. Men naar Biavlere vil behandle sine Stader, kom-

mer denne Lim har desuden stadig ivoien. Den er en af Aarsagerne til den betydelige Forstyrrelse, man volder Stadet, blot for at ombytte et Par Kammer, give Plads eller lignende smaa Arbejder. Det vilde derfor uden Tvivl være haade til Fordel og Behagelighed for os om vi ganske eller tilbøielig kunde undgaa denne Tillimning. I min forrige Artikel omtalte jeg den fortrinlige Opfindelse af et Overtæppe ifædet for Dækbræder. Dette er ogsaa et vigtigt Skridt i den her omtalte Retning, da den største Mængde Bilim i vore Stader vel anvendes til at sammenlister Dækbræderne indbyrdes og med Tavlebærerne. Men der er særlig et andet Punkt, hvor Bilimen er slemt ivoien. Det er der, hvor Tavlebærerne hvile, hvad enten det nu er paa en Liste eller i en Fuge. I det i sidste Artikel omtalte engelske Trugstade hvile Tavlebærerne paa Trugets Kant, og naar nu Tavlebærerne desuden ere forsynede med Dyrer, saa indses det let, at Bierne slet ikke have Afgang hverten til Enderne eller til Oversiden af Tavlebærerne. Saa snart Overtæppet løstes, ligge disse derfor saagodtsom ganske frit, idet der kun mellem Trugets Rand og Tavlebærerne kan være anbragt lidt Bilim.

I vore Stader, baade Høistader og Lavstader, kan Bilimen ogsaa komme ivoien ved Dørene. Efter de nævnte Erfaringer med Hensyn til Overtæppet er der Rimelighed for, at Tillimningen ved Dørene kunde undgaaes, naar man omkring disse, navnlig Indfuds-dørene, anbragte tykke Klædeslister. Døren kom da til uden nogenformelt Støi at glide paa disse Klædeslister. Det vilde uden Tvivl give baade en lunere og en bedre ventilerende Dør.

Sluttelig vil jeg endnu gjøre opmærksom paa, at netop de Steder, hvor Bilimen anbringes, ogsaa benyttes af Bogmøllene til Anbringelse af deres Larver. Naar vi derfor kunde undgaa alle disse Kroge og Sprækker i Stadernes indre Rum, vilde det tillige lette vor Kamp med Bogmøllene, disse for de svage Stader saa yderst farlige Fiender.

Ulstrup Skole.

Hans Erslev.

Til Bialerforeningens Medlemmer.

Henvendelser til Bestyrelsen bedes stiles til Bestyrelsen og adresseres til Kassereren.

I Anmeldelser m. v. bedes Navn, Bopæl, Sogn og Brevsamlingssted eller Postkontor tydelig skrevet. — Medlemmernes Navne opgives da af Sekretæren til Postvæsenet og Navnet bør findes paa det udlærende Brevsamlingssted eller Postkontor. Ankommer det første Nr. af Tidsskriftet, saa er Bedkommende rigtig anmeldt; ankommer det ikke, saa spørg først om Navnet er opgivet og findes det ikke, da skriv til Bestyrelsen. Udebliver Tidsskriftet, kjendt Navnet er opgivet, da anmodes Postkontoret eller Brevsamlingsstedet om, at drage Omsorg for, at det Manglende bliver Staffet tilveie; i modsat Fald skrives en kort, tydelig Klage til Bestyrelsen: Exemp.: „Tidsskrift for Bial“ Nr. 1, 1878, er ikke modtaget og Postmesteren i N. nægter at forstaae mig det; men svarede osv.

Vær for, at Tidsskriftet bliver bekjendt, og lad ogsaa Andre end Medlemmer læse det, eller saa dem til at holde det. En Krone er dog ikke nogen Gjenstand og sælges ofte til unyttige Ting.

Søg at vække Bialredaktørernes Opmærksomhed for Bialen og giv dem Meddelelser om Bialen i Kredsen. Søg at formaa dem til at optage passende interessante Artikler af Tidsskriftet i deres Blade. (De tages i Reglen gjerne).

Rundtjør Deres Nøder i de steblige Blade, idetmindste en Gang om Aaret, hvis Nidlerne ikke strække videre; men undlad ikke at bekjendtgjøre dem i Tidsskriftet, hvor det Intet koster. I Indbydelsener til Nøder bør nævnes Alt, hvad der skal forhandles, foretages eller forevies. Kun saa besøge Nøder, hvor Intet forhandles. — Giv Meddelelser om Deres Bial saaledes:

Antal Stader indvintret og overvintret.
 Formering.
 Udbytte.
 Fodring.
 Held eller Uheld og disses Aarsager.
 Hvilke Honningstidder, der høves.
 Er der gode Honningsplanter, som ere ukjendte, da send Exemplarer deraf til Foreningens Sekretær, som giver Oplysning om Alt, Bialen vedkommende.
 Sekretæren har Bøger, Stader og Redstader, Frø og Planter; han modtager Prøver af Redstader og Produkter.

Send Spørgsmaal til Redaktionen og de ville om muligt blive besvarede i det følgende Hæfte. Dnflæs Svær pr. Post, da indlæg et Frimærke. Man bør ikke forlange, at Redaktøren, foruden Papir og Tid, skal betale Porto.

Alt „Tidsskrift for Bial“ kan Aargangene: 5te Aarg. 1870, 6te Aarg. 1871, 8de Aarg. 1874, 9de Aarg. 1875, 10de Aarg. 1876 og 11te Aarg. 1877 faaes komplet a 50 Dre. Hjælp dem ud fra Redaktørens Loft, hvor Ingen læser dem!

De Medlemmer, der høre til Kredsforeninger, bedes om at erlægge deres Medlemsbidrag til Kredens Kasserer eller til Kredsformanden, og kun de, der ikke hører til nogen Kreds, erlægge deres Bidrag til Foreningens Kasserer. Tidsskriftet sluttes den 24de i den forudgaaende og udgaaer den 1ste i den paagjældende Maaned. — Brede Medlemmer kunne saa selv udbringe naar det bør være hos dem.

Erindringsliste.

Bialermøde afholdes Søndagen den 7de Juli, Eftm. Kl. 2, i Herlufsmagle Kro, hvortil saavel Bialerforeningens Medlemmer som Alle, der have Interesse for denne vigtige Industrigen, herved indbydes.

Fabrikanter af Bistader anmodes om at udstille saadanne ved Mødet, og de ville efter al Sandsynlighed finde Afsetning.

J. Jøppesen,
 Kredsformand.

Kredsforeningen Aarup og Omegn afholder Bialermøde den 21de Juli, Eftermiddag Kl. 2, hos Højer J. Christensen i Søllested. Praktisk Undervisning i Bial.

C. Rielsen,
 Kredsformand.

Søndagen den 21de Juli afholdes Møde paa Højselballe Højskole (Kalsøvig Kreds). Forhandlingsgjenstand: Hvorvidt bør den almindelige Straafube bevares i den rationelle Bial?

A. V. Rasmussen,
 Kredsformand.

Bekjendtgjørelser.

Portfallet Anvisning til Bial

af J. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar 32 Ø. i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør J. Møller i Aarhus eller til Oversergent A. C. Andersen i Nyborg.

Æg

af Crevecoeur-Søns faaes indtil 10 Skr. for 35 Dre pr. Stk., over 10 Skr. 30 Dre pr. Stk.

A. C. Andersen,
 Nyborg.

NR. De, der have været uheldige med Æg, kjøbte 1877, saa dem iaar til halv Pris.

Omhyggelig Emballage beregnes billigt.

Indhold: Juli. — Mai—Juni. — Honninghøsten. — Behandlingen af silbige Sværme. — Om Bial. (Sluttes.) — Engeste Biforhold. — Til Bialerforeningens Medlemmer. — Erindringsliste. — Bekjendtgjørelser.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlereforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Ålborg.

Nr. 8.

August 1878.

12te Aargang.

August.

Ligesom den forrige Maaned ere Arbejderne ved Bierne i August forskellige, efter som Biavlerne bo i de frugtbare Egne af Landet eller i Heddeegnene. Paa mange Steder i de frugtbare Egne er Trækket nu taget betydelig af, og der gives kun faa Planter, som afgive Næring for Bierne af nogen Betydning. I den første Halvdel af Maanedeben haves i Reglen endnu Lindeblomster, men iaar have de udfoldet sig saa tidligt, at de i Almindelighed ville være forbi i Begyndelsen af August. Den Plante, der endnu kan give et godt Træk, er Hvidløvsveren; men for at udfolde sig saaledes, at dette kan ske, mangler den paa de fleste Steder Væske. Hvor det egentlige Træk saaledes er ophørt, der maa der allerede tages fat paa Efteraarsarbejderne, og de Stader, der ikke ere i Vinterstand, maa efter Omstændighederne forenes, forstærkes, gives ny Dromninger eller fodres, og det lønner sig ikke at lade saadanne Stader sidde uvirksomme hen til Efteraaret. Ved Fodring anspores Bierne til Flid, de kunne ogsaa derved bringes til at forstærke Ungelansætningen, og da der dog endnu overalt gives gode Honningplanter, der, selv om de kun forefindes i ringe Mængde (som f. Ex. Snebærbusken, Timian, Reseda og m. fl.), besøges flittig af Bierne, og i Forbindelse med Fodringen bidrager til, at Staderne gjøre god Fremgang. Den sildige Efteraarsfodring, som foregaaer paa Liden, da Bierne ikke kunne forlade Stedet, er ikke god, og Vinterfodringen bør aldeles undgaaes. Vær meget forsigtig med Fodringen, for at Intet spildes og Hovbierne derved hiblokes. Væg

Mærke til Droneslaget, der foregaaer, saasnart Trækket aftager, og undersøg de Stader, hvor Dronerne taales og hvor de samles, efterat de ere drevne ud fra andre Stader. Et saadant Dronestade er for det meste visserløst.

Det er paa høie Tid at gjøre Indtjøb af Kubestader før end Svoolpraajen bliver tændt; thi saa er det for sent, efter som Bislagterne meget ofte dræbe flere Stader, end de have bestemt; i Reglen tage de jo de letteste først, og naar Indholdet af disse ikke fylder nok i Honningkedelen, gaaer det ud over de tungeste. Kjøb Eftersværmene, der have de unge Droninger, og naar de kan faaes i denne Maaned, kunne de bringes op til gode Vinterstader. Det, der i Reglen er den største Mangel ved disse Smaastader, er Vortbygning, og det er derfor heldigst for de Biavlere, der have Vortavler i Reserve, som de kunne anvende hertil, da at udrydde dem og sætte dem i Dzierzonstader. Haves ingen Vortavler og kun lidt Bygning i Kuben, maa Bierne helst blive i denne, da Voret altid taber ved at omsættes i Rammer.

Glem ikke at gjøre Optegnelser over Biavlens. Saar er der dog Noget at sære Regnskab over, thi de fleste Biavlere faa jo et godt og Mange endogsaa et stort Udbytte.

Juni.

Den første Halvdel af Juni var Veirigt temmelig ustabig og veylede med Kulde, Regn, Blæst og Storm til den 16de. Fra 17de Juni til 3die Juli var Veiret godt og Trækket for Bierne udmærket. Ugerkaalen, hvoraf der var

stor Dørfloed, afgav paa mange Steder Hovedtræffet, og Hvidfløveren, der havde faaet tilstræffelig Vand, blomftræde faa rigelig og frodig, at den ogsaa bidrog betydelig til at faldftændiggjøre det gode Træet, der, fkjøndt det kun varede kort, dog afgav et Udbytte, fom hidtil har været ukjendt her i Landet. Et faa stort Udbytte have dog kun de Biavlere opnaaet, fom havde deres Stader i fuld Kraft den 17de Juni, og fom tillige have været i Befiddelse af tomme Bortavler, der have sparet Bierne Byggearbeidet. Af mange af de Bier, der have været overladte til fig selv, har Udbyttet kun været maadeligt, da Sværmene ere fæmne noget sent og ved mange Stader ubeblevne. Af de mange Bestillinger paa Udtømningsmaskiner fremgaaer det, at Biavlerne nu have indset den fulde Nytte af dette Redfkap, og adskillige Steder flaa flere Biavlere fig faammen om Anfkaffelsen og bruge den da i Fælleskab. — Under faa gunftige Træfforhold, fom i det ovennævnte Tidrum, formenes det, at en Bifland vel ontrent vil give det dobbelte Udbytte ved Brugen af Udtømningsmaskinen.

Den høiefte Varmegrad i Juni var + 20 Gr., den 25de og 26de, Kl. 3 Eftn.; den la-vefte + 5½, den 1fte, Kl. 6 Morgen; Middeltemperaturen + 12½ Gr.; Solffin hver Dag med Undtagelse af den 3die, 4de og 16de; Regn den 2den, 3die, 4de, 9de, 10de, 12te, 13de og 16de (8 Dage); Storm den 1fte og Natten mellem den 15de og 16de; stærk Kuling den 6te, 11te og 16de; Kuling den 2den, 9de, 10de, 12te og 15de. Den veftlige Vind har været den fremherfkende; Barometret ftoð i den første Halvdel af Maaneden paa uftadigt, fra 19de til 28de paa fnukt Veir. Fra 4de til 19de Juli har Veirfaget atter været uftadigt og hæmmet Træffet i høi Grad; Blæften har ifær ftaðet Træffet paa Vindeblomftrerne.

Formering af Stadel og Reduktion om Efteraaret.

Sværmtiden kaldte man det i det gamle Biavlersprog, da det var faa poetifk fkjønt, i Juni, Juli og Auguft (i Heden) at fe Biavleren fibende og holde Vagt ved fine Bistader, fordi de havde tilfjendegivet, at de muligvis vilde formere fig og, hvis man ikke pasfede paa, felføрге for en ny Bolig et eller andet Sted, heft

i Skoven. Sværmtiden kalder man ellers ogsaa den mindre befindige Ungdomstid, da man handler uden at overlægge faa nøie, men elfter det Poetiffe i høi Grad. Den nyere Biavler fvarmer ikke, han regnier ud, hvad der betaler fig; fkal der fvarmes, d. e.: dannes ny Kolonier, faa fter dette ikke ved Sværme, men ved Afleggere i rette Tid og pasfende Størrelfe; dermed er Bagtholdet forbi og Bierne ffulle være fnilde, om de fnyde Biavleren og knibe ud.

Der kan blandt andre Grunde ifor i Hovedtræffet at forøge Stadernes Antal, være den, at Dronningen vel kan være god nok iaar, men ikke fikker til næfte Aar, man vilde nødig kaffere hende før i Efteraaret. I faa Tilfælde kan man ikke vælge nogen fornuftigere Tid til at danne Afleggere (egentlig fuffe fig unge Dronninger), end Hovedtræffet, den Tid, da Bierne gjerne af fig felfo vilde fvarme.

Man maa iforveien være enig med fig felfo om, hvilket Folk har vift fig bedft, hvis Afleggere altsaa ventes at blive de bedfte, d. e.: hvis unge Dronninger man ventes at have og kunne medføde Arbejderne de bedfte Egenfkaber. Dette Folk har man altsaa udviklet stærkt, faa det ftaaer yngel- og birig i Slutningen af Mai eller Juni. Nu fanger man den gamle Dronning af dette Stade ved Udtagning af Tavlerne og gjemmer den Tavle, hvorpaa hun fidder (en Yngeltavle) med Bierne, i en ny Dierzonkaffe, der fættes paa Stadets Plads og faaer tomme Rammer med Begyndelsesftrimler, eller tomme Bort- eller Konftavler ind, medens det gamle Stade fættes paa et andet stærkt Stades Plads, og dette paa en hel ny Plads. Forftaa nu dette rigtigt. Det Stade, af hvilket jeg vil have de unge Dronninger, mifter fin Dronning og fine gamle Arbeidere, der blive i Stadet paa den gamle Plads, men beholder al Ynglen og alle unge Bier, famt faaer alle Arbeidsbier fra det Stade, paa hvis Plads det fættes hen; det faaer altsaa mange Bier og man kan være vis paa mange Dronningceller, der efter 8—9 Dages Forløb kunne fordeles paa ligefaa mange, Dagen iforveien, paa samme Maade dannede Afleggere.

Saaledes faaer man Afleggere med unge Dronninger og nybygget Værk med gamle Dronninger. Staderne med de ny Dronninger maa blive gode Hønningflader og de gamle Dronninger med de gamle Arbeidere kunne blive det, hvis man ftrax kan give dem hele Tavler, ellers

bygge de, navnlig ved lidt regelmæssig Fodring, kneben Plads, ypperlige ny Arbejdstavler til Brug i Yngelrum næste Aar.

Naar man nu har formeret af den Grund, at man vil affkaffe de gamle Dronninger til Efteraaret, da maa man efterhaanden rykke Staderne to og to nærmere hinanden, i det ene en ung, i det andet en gammel Dronning, men kun 1—2 Tommer ad Gangen (bedst at tænke herpaa ved Opstillingen af Afslæggerne), og efter det sidste Honningtræk, naar Bierne begynde at indrette sig paa Vinteren, borttager man den gamle Dronning, giver Bierne Dagen efter Røg, saa at de fylde deres Honningmaver, børste dem af deres Tavler paa deres Standbrædt, give dem Forbindelse med Naboet, til hvilket man ønsker dem; de ville da søge derind om Astenen, den bedste Tid, man kan gjøre det. Bierne føle sig visserløse, de tigge om Afgang. Værket med Yngel fordeles paa de Folk, der trænge til Folk, og hænges ind i disses Honningrum til Udfkæfning. Saaledes reducerer man om Efteraaret paa en meget let Maade; man har pundet unge Dronninger, nyt Bærk, Honning, uden at forsømme Tiden med "Sværmeri" i Honningtrækket; man reducerer Stadernes Antal, men forøger de enkelte Vinterstaders Folke-tal og disse vinde derved en større Gyde til at overvintre, og som Følge deraf til at begynde Yngelsætningen tidligt næste Aar; der vindes smukke, ny Arbejds- (Yngel-)tavler til at give et stærkt Folk i Yngelrummet næste Aar, hvor-ved undgaaes Dronnervogbygning og naaes en forre- ret Yngelsætning; endelig vindes af de kasterede Stader: 1) Tavler med Honning og Blomster- stov til at hænges ind i Vinterstaderne, og 2) Honning til Udslyngning.

Den 10de almindelige danske Biavls- udstilling, Foreningsraadmøde og Diskussionsmøde

afholdtes i Forbindelse med det 14de danske Landmandsmøde i Dagene fra den 2den til 6te Juli 1878 i Svendborg. Udstillingen afholdtes som en Hovedafdeling af Landmandsforamlingernes Udstillinger og havde fælles Lokale med Landbrugsproduktudstillingen samt Stovbrugs- og Fisteriudstillingen.

Biavlsudstillingen var i Forhold til de øvrige Afdelinger godt repræsenteret og optog omtrent

en Trediedel af Pladsen i Produktudstillings- bygningen. Opstillingen var forsaavidt heldig, som Stader, Redskaber og Produkter vare samlede paa et Sted (hvad der imidlertid ikke var efter den førsttagne Bestemmelse), men Pladsen var noget indskrænket, saa at de forskellige Ma- skiner og Redskaber maatte sættes for tæt op ad hverandre. De levende Bier vare opstillede paa et afsondret Sted udenfor Udstillingspladsen.

Af Biholiger var der udstillet 25, hvoraf Størstedelen vare Høststader af Træ og Straa og nogle af for Størstedelen Straa samt nogle alene af Træ. Det var ikke Alt nyt, da der i Tallet fandtes en gammel original Lynborger- kule af mønsterværdig Straaarbejde, 2 Tommer tykt, oversmurt med en Blanding af Ler og Kogjødning. Af Stader, der ikke før have været udstillede i Danmark, var der fire Lavstader, der senere skulle blive omtalte. Redskaberne vare færre end ved de tidligere Udstillinger, hvorimod Produkterne vare godt repræsenterede. Udfaldet af Bedømmelsen var følgende:

Sølvmedaille.

Træskomand H. Rasmussen, Fraugde, for et Lavstade med løst Honningrum, egen Kon- struktion;

Biavler H. Lund, Ny-Nyby, for Honning; Kjøbmand M. Hestbæk, Lemvig, for Mjød; Cand. pharm. Barthmann, Hornlet Apotek, for en Samling tørrede Biplanter (For- aarstrækket).

Broncemedaille:

Gartner A. C. Andersen, Nyborg, for Hon- ning og Honningvin;

Landmand R. Olsen, Frørup, for Honning; Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse, for Brystpunk;

Mølleeier, Bager og Fabrikant L. J. Jepsen, Svendborg, for Honningextrakt; Lærer Hørlück, Hesselager, for Mjød.

Hæderlig Omtale:

Lærer Erslev, Ulstrup, for et Lavstade efter engelsk Mønster;

Træskomand H. Rasmussen, Fraugde, for en Tavletang af ny Model;

Biavler C. Erikken, Yngby, for Honning; Kredsforeningen Svendborg for Honning; Teglvænder Føste, Eremitagen, Sørbjølping, for bleget Røg.

Foreningsraads mødet den 2den Juli 1878 paa Raadhuset i Svendborg.

Mødet vare Foreningens Næstformand, der i Formandens Fraværelse overtog dennes Funktioner, Foreningens Sekretær samt Repræsentanter fra Kredsföreningen Svendborg, Lærere K. Petersen, Tved, og for Kværndrup Landmand H. Jensen, Trunderup.

Forhandlinger:

- 1) Valg af en Sekretær istedetfor A. C. Andersen, der efter Lur frattraadte. Andersen gjenvalgte enstemmig.
- 2) Valg af Tid og Sted for næste Udstilling m. m. Det vedtoges, at Udstillingen for 1879 afholdes i Kjøbenhavn, og i Genhold til Udstillingsvedtægterne afholdes Foraarsforeningsraads mødet sammesteds.
- 3) Valg af to Revisorer istedetfor Lærer Hørlind, Hesselager, og Stationsforvalter K. Jensen, Weile. Begge gjenvalgte enstemmig.
- 4) Regnskabs Fremlæggelse.
Da Regnskabet, der var sendt til Revisorerne, ikke var kommen tilstede, fremlægges dette ved Foraarsforeningsraads mødet.
- 5) Angaaende Bialvlærere, da var der nu indkommen flere Andragender om at faa saadanne sendte, og vil Bestyrelsen træffe Foranstaltning til Antagelse af Lærerne.

J. S. Wood. A. C. Andersen.
K. Petersen. H. Jensen.

Fra Kredsföreningerne.

Odense Kredsförening afholdt Søndagen den 16de Juni et Bialvlermøde i Fraugde, der var godt besøgt og hvor der ogsaa var Keilighed til, især for Begyndere, at berige deres Rindstaber om Bialvl.

Hr. S. Rasmussen, hvis mønsterværdige Bistand var stillet til Disposition, foreviste flere Staber og Redstaber, der tiltrak sig de Tilstedeværendes Opmærksomhed, og dette saa meget mere, som Rasmussen kun saa at sige er en Nybegynder. Hans ny Stabe, der ved en anden Leilighed skal blive omtalt, var smukt og solidt Arbejde, og de Afvigelser fra vore almindelig bekendte Staber, der fandtes ved det, vidne om, at der var tænkt over Arbejdet, og

felv om de ikke alle kunne kaldes Forbedringer, kunne de dog muligvis lede til saadanne. Bl. A. fortjener den Raade, hvorpaa han fastgjorde sine Bogstrimler, at omtales. Han anbringer et lille Stykke firkantet Liste langs Undersiden af Tavlebæreren, saaledes at den ene Side af Listen gaar langs Midten af denne. Listen fastgjøres ved Hjælp af to Traadstifter, der ere slaaede igjennem den, og ere saa lange, at de kunne gaa $\frac{1}{8}$ Tomme ind i Tavlebæreren. Bogstrimlen sættes med den ene Kant paa Midten af Tavlebæreren, hvilende til Siden af Listen, og med et Stykke gloende Jerntraad stryger han nu langs Kanten, hvorved Bøyet smelter, og saasnart det atter er stivnet, sidder Strimlen fast til Tavlebæreren. Listen tages nu bort og anbringes paa den næste Tavlebærer ved at trykke Spidserne af Stifterne i denne. Denne Liste, hvorved Strimlerne kunne stilles nøiagtig langs Midten af Tavlebærerne, er ligesaa anvendelig ved Bruugen af Bogkanden, der dog vist er det sikreste Befæstningsmiddel. — Paa Grund af Regnveir blev der kun foretaget saa Experimenter paa Bistanden; dog blev der udtaget flere Tavler med Yngel i de forskjellige Udviklingsstadier, og en Dronning oplyst og forevist.

Derefter afholdtes Diskussionsmøde, der aabnedes af Næstformanden for Kredsföreningen, Kjøbmand F. Demant og indleedes af Bialvlforeningens Sekretær. Denne fremhævede de store Fremskridt, Kredsföreningen havde gjort siden Udstillingen i Odense og det Glædelige ved at se saa mange Begyndere benytte den gode Keilighed til at lære Bialvlen. Han lagde særdeles Vægt paa, at det nu overalt i Landet var saa let ad praktisk Vej at lære at behandle Bierne, i Modfætning til, da han for 20 Aar siden begyndte at drive Bialvl med bevægelig Tavlebygning. Dengang var der kun Faa, med hvem Begynderne kunde raadspøge sig, og disse boede saa fjært fra hinanden, at der kun yderst sjældent var Tale om at komme sammen. Nu kunde man snart naa dertil, at der i hvert Sogn var en eller flere kyndige Bialvlere, som vare istand til at give Veiledning, og god Villie dertil fandt man allevegne.

Murmester Andersen, Odense, ønskede at vide, om det i Tidsskriftet omtalte Homingrum til at anbringe under Staber, var anvendeligt og at anbefale.

Andersen, Nyborg, havde ingen Erfaring med

Henfyn til Brugten af Honningrummet, men var dog af den Mening, at det var uavendeligt.

3 Dage fra den 18de Juni til den 1ste Juli har et saadant Honningrum, fyldt med Bortavler, været anbragt under et Rubestade og er i den Tid bleven aldeles fyldt med Honning, uden at der var lagt et Æg i nogen Celle.

(Red.)

Kulmaaler Larsen, Nyborg, anbefalede at begynde Bavlten i det Smaa og ikke paa engang søge at blive store Bavltere ved at formere før stærkt. Han anførte flere Exempler paa, at et stærkt Stade gav større Udbytte end mange smaa. For at skaffe unge Bier til Overvintring tilraade han at fodre, naar Dronerne jagedes ud. Dronningen vilde da forcere Æglægningen, Bieren anspees til Virksomhed og Staderne tiltage i Vægt. Til Vinterforraad maatte hvert Stade have 25 Pbd. Honning og Bog, og al Honning gik ofte med. Han havde saaledes iaar underjagt sine Stader den 4de Juni og fandt dem yderst fattige paa Honning.

N. Andersen, Sællebjerg, bragte Sagen om Bavlslærere frem og fremhævede det Gavnlige herved.

Murermester Andersen, Odense, sluttede sig til den foregaaende Taler og foreslog, at der indgaves et Andragende til Bavlterforeningens Bestyrelse om at udrede en Trediedel af Omkostningerne herved, og at en Trediedel udredes af Kredsföreningen samt en Trediedel af den enkelte Bavltere, der ønske Veiledning i den praktiske Bavl paa deres Bistand. Han tilspøiede, at Kredsen selv ønskede at vælge deres Bavlslærere. Dette Forslag blev sat under Afstemning og vedtoges det strax at indgive et Andragende til Bestyrelsen.

Flere Spørgsmaal forhandlede og Forsamlingen stiltes først, da Tiden nærmede sig, at Fernveitoget, hvormed endel af de Besøgende skulde afgaa, ankom til Marslev og efterat have nydt nogle vedervægende Forfriskninger hos den gjæstfri Bært.

Den 14de Juli afholdtes et særdeles godt besøgt Bavltermøde hos Gaardeier Lars Ebbe i Løkkerup ved Nysted. Næst at forevise sin temmelig betydelige Bistand (saavidt vides ontr. 60 Dzierzonstader) foreviste han sin Honninghøst, 600 Pbd. Honning, og ved Synet heraf synes Lysten til at drive Bavl efter den ny Methode

ligesom paa engang at blive vakt hos Forsamlingen. — Der dannedes en Kredsförening for Kjettinge Sogn og Omegns Bavltere; Gaardeier Lars Ebbe i Løkkerup valgtes til Formand. Et Møde bestemtes afholdt i Efteraaret for at foretage Valg af Sogneformænd.

Kalsviggkredsen afholdt Bavltermøde hos Blandt Hansen i Segalt Krat den 23de Juni, hvorved 20 Personer, næsten udelukkende Bavltere, vare tilstede. Hr. Hansens smukke Bistand toges i Diefyn. Det tilsendte Udkast til en ny Lov forhandlede, og vedtoges det med Enstemmighed at foreslaa følgende Endringer:

ad § 2. Da det i Motiverne er udtalt, at Afstandsbestemmelsen, 10 Men (i den ældre Lov), hidrører fra et mangelfuldt Kjendskab til Biens Natur, finder Kredsen det ønskeligt, at der optages den fornødne Afstandsbestemmelse i Paragrafen.

ad § 12. Det første Punktum: „Den Sagkyndige skal af Dørrigheden høres, før nogen Forandring i nærværende Lov foretages“ — foreslaaer Kredsen at udelade, efter som en Lov formenes kun at kunne forandres ved en ny Lov og ikke ved en Foranstaltning af Dørrigheden.

Motiverne til § 11 angaaende Valgmaaden for den Sagkyndige fremtalte nogen Forhandling, men indtil man lærte Omfanget af Virkekredsen for en saadan Sagkyndig at kende, var der næsten Enstemmighed for at overlade Valget til Kredsenes Medlemmer, idet den almindelige Mening med en enkelt Undtagelse var, at hver Bavlterkreds skulde have sin Sagkyndige.

Det andet Forhandlingsæmne: „Hvad kan der gøres for Bavlens Udbredelse?“ — fremtalte en længere Ordskifte:

Medlemmerne forpligtede sig til overalt og ved alle tilladelige Midler at bekæmpe Bislageret.

Paa Spørgsmaal fra flere Begyndere, hvorledes de lettest kunde faa Veiledning og, naar det behøvedes, hurtig Hjælp, erklærede samtlige mere fremstredne Bavltere i Kredsen sig villige til at yde denne indenfor Sognets Grændser, hvori de havde Bopæl.

Benyttelsen af den stedlige Presse blev man i Principet enig om, og besluttedes det ved næste Møde at ordne Sagen nærmere. Stemningen var for en Artikel om Maaneden, og Flere af

de Tilstedeværende erklærede sig villige til at levere Artikler til dette Brug.

Fra et Medlems Side blev der gjort opmærksom paa, at Kredens Virksomhed ikke burde indskræntes til at udbrede Oplysning om Biaul, men at den tillige burde sætte sig det Maal at gjøre Biaulen til et indbringende Bierhørv for Smaakaarsfolk; man maatte ikke blot hjælpe dem til Kundskab om Bierne, men ogsaa til at faa fat i selve Bierne. Dette fandt almindelig Tilslutning, og der blev stillet forskellige Forslag, bl. A. at overlade oversflødige Sværne som Laan, til meget nedfat Pris eller allerhelst som Gave til Smaakaarsfolk, alene paa den Betingelse, at de affastede Bislagteriet.

Efterat have spillet tilaften sammen skiltes Medlemmerne i den bedste Stemning. Kredsforsmanden gav det gode Løfte paa det næste Møde at indlede Forhandlingsæmnet med et belærende Foredrag.

Hornslet Apothek, den 5te Juli 1878.

Paa Bestyrelsens Vegne:
Barthmann.

Engelske Bi-Forhold.

(Fortsat.)

Radix, langsom Fodring, Plads i Unglerummet. Radix. Som bekendt kalde Stjernetopperne det Punkt i Himmelrummet, som ligger lige over vort Hoved, Zenith. Det modsatte Punkt, der altsaa ligger lige under vore Fødder, kaldes Nadir. Dette Navn har man i England overført paa et Honningrum, der anbringes under Kuben i Mod sætning til de almindelige Honningrum, som anbringes ovenover den egentlige Bistof. Hvilke Fordele frembyder nu et saadant Nadirrum i Mod sætning til et Overrum? 1) Bierne ere villigere til at bygge deri, fordi de, som bekendt, hellere forlænge deres Tavler nedad, end de begynde at bygge i en høiere Stage. 2) Nadir vil altid være det køligste Sted i Stedet, medens Bierne paa meget varme Dage ofte ere bange for at arbejde i et Overrum, da dette netop er det varmeste Sted i Stedet. 3) Af denne Grund vil der, naar den varmeste Sommer er forbi, ikke findes Ingel i dette Rum. Det kan da borttages, og Honningen udslynges deraf. 4) Anbringelse og Borttagelse af et Nadirrum kan ved alle Enkeltstader, ja endogsaa ved de almindelige Kloffe-

kuber, gjøres saa let, at man ved Hjælp af saadanne Nadir vistnok allerbedst kan lære Biveælerne Nyttens af den bevægelige Tavlebygning.

Naar jeg her har fremhævet Fordele ved Nadirrum saa stærkt, maa man dog ikke heraf slutte, at dets Brug er ganske almindelig i England. Det anvendes kun af nogle ganske enkelte blandt de fremragende Bimestre, men derimod bruges det meget hyppig af Kubebiveælerne. For dem kan det blive et Slags Overgangsstade. Hos os er jo ogsaa endnu Kubebiveælerne i Antal langt overveiede, og derfor kan vel enhver Forbedring, der af dem let kan bringes i Anvendelse, fortjene Opmærksomhed. Jeg vil derfor med dette Maal for Die nærmere omtale Brugen af saadanne Nadir eller Underrum. De forudsætte først, at Stedet staaer paa Ben (helst fire), men ikke paa en enkelt Pæl. Midt i Bundbrættet er anbragt et firkantet Hul, 6" langt, 4" bredt. Herunder kan nu Nadirrummet hæftes. Hæftningen kan ske ved Hjælp af fire Spivoler, 2 paa hver Side paa Underfiden af Bundbrættet. Underrummets Størrelse maa jo rette sig efter det Maal, man vil bruge i sine Konfliktader. Vil man bruge Halvrammer (6—8), da kan man nøies med at give Underrummet en Dybde af 4 Tommer, og man kan da senere anvende de deri byggede Tavler i Stader med hvilken som helst Dybde. Rassen behøver ikke at have meget tykke Sider, da den kun skal anvendes i Aarvts varmeste Del, derimod maa den være tæt for at undgaa Træk. Foroven er paa de to Sider anbragt Rister udbøvdig, hvorunder Spivolerne kunne gribe. Disse maa naturligvis trykke Underrummet tæt op til Bundbrættet. I de to Sider (for og bag) er anbragt smaa Glasruder, som dækkes af en Lap Løi. Naar Underrummet ikke bruges, udfyldes Nabningen i Bundbrættet med et dertil aspasset Stykke Brædt, som er saa tykt, at det udfylder Nabningen helt, naar det hviler paa de fire Spivoler. Naar man henimod Sværmetiden vil give en Kube Plads enten blot for at undgaa Sværming eller for at høste Honning, da giver man et Puust Røg gennem Flyvehullet for at drive de fleste Bier fra Bundbrættet, dreier Spivolerne fra og udtager det løse Stykke Brædt. Derpaa hæftes Underrummet med de fire Spivoler. Havde Bierne tidligere knap Plads, ville de strax begynde at bygge i Underrummet. Gennem

Ruberne kan man af og til iagttage Bygningens Fremfærd. Naar Rummet er fuldbygget og Cellerne forseglede, da kan man borttage Underrummet. Men hvorledes? Mærke have vel nu bygget det sammen med den øvrige Kube, det er da ikke saa lige en Sag at stille det derfra? So det sker meget let ved Hjælp af en Østbue. (Dette er et Stykke Spankrør, 1½ Alen langt, hvis to Endere ere forbundne med en halv Alen lang tynd Messingtraad). Spiralerne dreies fra, Messingtraaden føres ind mellem Bundbrædtet og Radir, den trækkes langsomt tværs over dette, og Underrummet er frit. Man udtager nu Tavlerne, Seglene tages af Hovningcellerne, men ikke af Yngelen, hvis jaadan findes. Hovningen udslynges, Tavlerne indhænges atter og Underrummet anbringes igjen paa sin Plads. I et godt Hovningaar kan denne Operation gjentages mange Gange. Om Efteraaret borttages Rummet ganske og gjemmes, sikret imod Møl. Nabningen i Bundbrædtet, der nu er opfyldt af de forlængede Tavler, dækkes da med et tyndere Brædt. Om Foraaret har man da den Fordel at kunne give Bierne et fuldbygget Underriim og derved spare dem Byggearbejde. — Viserløse Stader kunne naturligvis let forsynes med utilbækket Yngel i Underrummet og derved sættes istand til at udklække en Dronning, der ogsaa vil kunne blive frugtbar, hvis der paa den Tid endnu findes flyvende Droner.

Langsom Fodring. I Biavlskrifter her-tillands har jeg ofte set anbefalet, at man paa visse Tider, saaledes om Efteraaret, skal jordre et fattigt Stade stærkt, d. e.: hurtigt, saa at det i en Nat opbærer eller nedfører flere Bundfoder. I Modsetning hertil anbefale engelske Biavlere, vistnok med fuld Ret, langsom og stadig Fodring. Aarsagen til denne Uoverensstemmelse ligger i en forskjellig Anskuelse med Hensyn til Biernes Evne til at udholde Vinteren. Det kunde synes naturligt at antage, at det var et let Arbejde for Bierne at hænge i Vinterhvile og at derfor gamle udslibte Bier ligesaagodt kunde taale denne som de unge. Dette er dog ikke saa: Under søger man om Foraaret de døde Bier paa Stabernes Bund, vil man finde, at de allerfleste ere glindsende og glatte (altsaa gamle), medens der træffes grumme saa lodne og matte i Farven (unge). Det er derfor af stor Betydning om Efteraaret, at der i Stedet fremkommer en ny Slægt af unge Bier. Men dette opnaaes ikke ved hurtig Fodring, thi der-

ved fyldes pludselig en Mængde af de Rum, der skulde være Bugger for de unge Bier. Saalænge denne Fodring foregaaer, indskrænkes derfor Dronningens Virksomhed; men naar Fodringen ophører, da sker der en pludselig Standsning i hele Stadets Virksomhed (da Naturens Hovningstid jo paa den Tid tillige ere udtørrede) og altsaa ogsaa i Dronningens. En langsom, men stadig og jævnt aftagende Efteraarsfodring, vil derimod langt naturligere spare til det aftagende Træk. Dronningen vil vedblive at lægge Æg til langt ind i Efteraaret, men stadig færre, indtil Fodringen ophører og dermed omtrent samtidig Uglægningen. Den langsomme Efteraarsfodring har desuden den meget store Fordel, at Bierne saa Tid til at forsegle Foderet, medens ved den hurtige Fodring ofte en meget stor Del af Foderet forbliver uforseglet, senere gaar i Gjæring og bevirker Ugløb eller raaden Yngel i Foraarsstiden. — Foraarsfodringen bør jo ligeledes, navnlig i Begyndelsen, foregaa langsomt, for lidt efter lidt at vænne Stadet og dets Dronning til større Virksomhed. Denne Fodring bør naturligvis ogsaa være stadig, om end tiltagende. Dog maa man vaage over, at ikke Dronningens Virksomhed skal indskrænkes derved, at altfor mange Celler fyldes med Foder. Et sikkert Tegns her-paa er det, naar man i mange Celler finder flere end et Æg i hver. Ved Foraarsfodringen gjør det naturligvis ikke Fortræd, at den pludselig standses, naar Naturen tilbyder godt Træk. — Der er et Slags Fodring, som ene tilhører Foraaret, det er Melkfodringen. Hertil anvendes jo især Urtemel. Det synes dog meget tvivlsomt, om denne Slags Fodring er gavnlig, da Naturen langt tidligere tilbyder Blomsterstøv end Hovning. Fra Amerika har jeg set meget stærke Udtalelser imod Melkfodringen, medens den rigtigst i England anvendes i temmelig stor Udstrækning. I ethvert Tilfælde bør denne Fodring da ogsaa foregaa langsomt, og der bør vaages over, at Bierne ikke pukke den største Del af Yngelrummet fuldt af Mel og Blomsterstøv, saa at Uglægningen derved hæmmes.

Mangel paa Plads i Yngelrummet. Det hænder jo meget ofte, at Stader med et særdeles rigeligt Hovningstraad b^o i Vinterens Løb. Dette tilskrives i Almindelighed Visetløshed, men det har saare ofte en ganske anden Grund. Det kan nemlig være, fordi Yngelrummet i det stærke Hovningstraad er blevet opfyldt

med Honning og Blomsterstøv, saa at Uglægningen af den Grund er bleven i høi Grad indskrænket. Der bliver da kun saa og navnlig saa unge Bier til Dvervintning, Familien kan da ikke holde Varme og bærer af Kulde midt i al sin Overflod. I Kuberne kan denne Feil undgaaes ved i Tide at anbringe et Radir. I Konfistaderne undgaaes Feilen let ved Udslugning af Honning fra Stadets (Bygningens) Midte. — Den samme Narfsag er ofte Skyld i, at Dronningen, meget imod Bivalerens Plan, gaaer op i Honningrummet. Saalænge der nemlig er rigelig Plads til Uglægning i Yngelrummet, vil Dronningen forblive der, om end Afdgangen til Honningrummet er ganske fri. Afstikelsen mellem disse to Rum tør derfor vistnok anses for temmelig overflødig, naar man blot i den gode Træktid jævnlig udslugter Honningen af de Tavler, som helst udelukkende burde anvendes til Yngel. Naar en saadan Tavle er helt eller for Størstedelen tilbækket, da lader det sig jo let gjøre at udslugne Honningen uden at beskadige Yngelen. Naar en stor Del deraf derimod er utildækket Yngel, bør man naturligtvis ikke udslugne den. Det er i det Hele taget af stor Vigtighed i Træktiden at have et vaagent Die med Yngeltavlerne, men i den Senfæende lader de hos os brugelige Stader endnu meget tilbage at ønske. Det er langt lettere at komme til disse Tavler i det engelske Frugstade (Gravenhorst's Bøilestade og Nielsens Patentstade frembyde den samme Fordel, men rigtig nok forbunden med flere meget store Ulemper, som ikke klæbe ved det engelske Stade).

Ullstrup Skole.

Hans Erslev.

Blanding.

En stor Honninghandler i Chicago ved Navn Ferrine har, skriver „Dagl.“, ladet bygge et Bihus, der kan rumme 2,000 Kuber, og det lader han bygge opad Mississipi fra Louisiana til Minnesota, saaledes at dets Stade forlægges, efterhaanden som de forskellige Blomster staa i Flor. Paa Hjemvejen vil han blive et Par Maanedre i Omegnen af St. Louis, og han vil komme tilbage til Louisiana i Oktober efter allevegne at have benyttet Efteraarblomster til sine Biers Forskning. Man har før efter en mindre Maalestok an-

vendt transportable Bistader; men dette maa siges at være det første større Forsøg paa saaledes at benytte den veglende Flora paa de forskellige Steder. (Ægypterne gjorde alt i Oldtiden det samme op og ned ad Nilen).

Bekjendtgjørelser.

Kortfattet Anvisning til Bivavl.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar **32 Ø.** i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller til Overfergent A. C. Andersen i Nyborg.

Biplanter,

Træer, Buske og urteagtige Planter samt Løg-værter faaes i stort Udvalg hos

A. C. Andersen
i Nyborg.

Krohus: 1 Kr. pr. 100 Stkr.

Mine saa ofte prisbelønnede Bistader og Redskaber anbefales d'Her. Bivalerer.

Prislister sendes paa Forlangende.

Ived pr. Svendborg, i Marts 1878.

Kristian Petersen,
Tømrer og Bivaler.

Høj ønskes tilkjøbs

og modtages i større og mindre Partier. Pris bedes opgivet.

N. Hansen,

Sunderup pr. Odense.

Soørme kunne faaes tilkjøbs hos Strædermester **N. Hansen** i Sunderup.

Indhold: August. — Juni. — Formering af Stadelstal og Reduktion om Efteraaret. — Den 10de almindelige danske Bivavlsubstilling, Foreningsraadsvalg og Diskussionsvalg. — Foreningsraadsvalget i Svendborg. — Fra Kredsforeningerne. — Engelske Bifors. hold. (Fortfat.) — Blanding. — Bekjendtgjørelser.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlereforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Ålborg.

Nr. 9.

September 1878.

12te Aargang.

September.

I denne Maaaned maa der holdes en Mønstring over alle Stader, og det maa iagttages, at de maa være folkerige, have tilstrækkeligt Forraad (mindst 20 Pd.) og unge Dronninger, og hvad der ikke kan bringes hertil, maa forenes med andre Stader eller kasseres. Skjøndt det iaar er mindre nødvendigt at fodre, eftersom Bierne have Forraad nok, saa er det af andre Hensyn maaske netop tilraadeligt at fodre. Paa Grund af den store Honningrigdom, mange Stader slebte have været overfyldt af, har Ingeleen været noget sparksom og Følgen heraf er jo Mangel paa unge Bier; og da man ved at fodre ofte og kun give lidt ad Gangen, kan vedligeholde V gelansætningen, vil det vist være heldigt om denne Fodring blev anvendt (se „Efteraarsbehandlingen“, 1de Aarg., Side 67).

Der maa sørges for, at Staderne kunne holde paa Varmen, men ikke paa Fugtigheden, og maa i denne Henseende Yngelrummene (Winterkvarterene) helst dækkes med Straa, der kan være indfattet i Kammer af Træ eller Fletninger. Omflytning af Bifolk enten for at istandsætte eller forandre, kan ogsaa foretages i denne Maaaned og bør ikke opsættes, hvis det har med Overvintringen at gjøre.

Trækket aftager nu i Mark og Skov, og kun enkelte sildighloimstrende Planter yde endnu nogen Næring for Bierne; derimod er Trækket paa vore dyrkede Viplanter endnu godt, og disse dyrkes af flere Biavlere, men kun saa Steder i saa stor Mængde, at de have nogen Betydning for Bierne.

I denne Tid gaa Rubebiaavlerne, der dog i

det sidste Aar ere blevne betydelig formindskede, løs paa de „fede“ Stader og de smaa Efterføvrerne, og mangen ypperlig ung Dronning, der først for et Aar Maaaneder siden har jet Dagens Lys, og som kunde blive Moder til flere hundrede Tusinder Bier, bliver nu med hele sit Folk bedøvet ved Svovldamp og derefter levende begravet enten i „Biværket“ eller, hvad værre er, i Jorden. Lad os købe saa mange af disse Smaaastader, som det er muligt at faa for en Pris, der svarer til Præjen paa Biværk; men desværre er der vel endnu mange af de gamle overtroiste Biholdere, der ikke tør sælge levende Bier, da de leve i den Tro, at de i saa Fald samtidig sælge baade Held og Lykke til Biholdet.

Juli.

Denne Maaaned var noget ustadigere i Veirliaget end den sidste Halvdel af Juni, men Bierne havde gjort saa god Frengang, at det synes ikke at have nogen Indflydelse paa dem, og de vedblev at samle Honning. Lindblomsten gav imidlertid ikke saa godt Udbytte som man havde ventet, da Bierne ved stærkt Blæst bleve forhindrede i at afsenytte Trækket. Var Veiret blevet gunstigt i denne Maaaned, vilde Lindetrækket her have givet et stort Udbytte, da Biavlerne havde kraftige Stader, og Honningen var udslynget saaledes, at der var tomme Tavler til at modtage Lindehonningen.

Linden blomstrede iaar fra Begyndelsen af Juli (ofte begynder den først i Midten af Juli), men Trækket af den ophørte ogsaa omtrent den

8de August. Kun 3—4 Dage var Trækket udmærket, men da forlod Bierne ogsaa næsten alle andre Blomster og arbejdede fra den tidlige Morgen til den sildige Aften i Vinden. Kun ganske faa Planter bleve besøgte af Bierne samtidig med Vinden. Dog fandtes der enkelte Bier i Røseba, Barago, Phacelia og Melolotus.

Det rige Honningtræk i Juni har fremkaldt forskjellige Afvigelser fra Biernes normale Forhold, hvoraf vi skal tillade os at omtale nogle: I Kube-stader har man Exempler paa, at den nederste Del af Kuben er aldeles tilsat med Honning, saa at Ynglen, der sidder i den øverste Del, næsten ikke kan ses i den omvendte Kube. I Afkæggerkuber eller Underfæt, der anbragtes under saadanne Stader, kom ingen Eg eller Yngel, men de fyldtes strax med Honning. I Dzierzjonstader, der have været overladte til sig selv, og først nu senere ere eftersejete for at afgive Honning, fandtes den underste Stages Tavler kun at indeholde Honning, og kun Yngel i endel af den øverste Stages Tavler. Dette hidrører jo fra, at Bierne i Foraaret ingen Forraad havde, og at Dronningen da har begyndt Eg-lægningen høit oppe i Yngelrummet; da det gode Træk kom, fyldtes alle Geller med Honning uden Henjyn til, om de vare over eller under Yngelen, og der blev saaledes ingen Plads for Dronningen til at lægge Eg. Saadanne Stader have i Forhold til det gode Træk kun givet et daarligt Udbytte, idet der vel findes endel Honning, men de ere blevene fattige paa Bier. Heraf fremgaar det, hvilken Betydning det har at kunne udtage og indjætte Tavler efter Omstændighederne, og at benytte disse Fordele paa rette Maade. Fra de Biavlere, der yde deres Bier en rationel Behandling, høres kun Udtalelser, der alle gaa i samme Retning, som: Et udmærket Biaar — Hlig Honninghøst — Stort Udbytte o. L.

Den høieste Varmegrad i Nyborg var + 19, den 16de og 22de, Kl. 3 Efterm.; den laveste Varmegrad var + 9, den 8de, Kl. 6 Morgen; Middelttemperaturen + 13½, 1877 + 14¼; Barometer: høiest 28,5, lavest 27,9½; Solskin hver Dag, med Undtagelse af den 6te, 10de, 11te, 12te, 13de, 27de og 30te; Regn 11 Dage, den 4de, 5te, 6te, 7de, 10de, 11te, 13de, 14de, 17de, 28de og 30te; Tordenveir den 4de; Storm den 19de; Kuling 15 Dage, den 1ste, 3die, 4de, 5te, 6te, 7de, 8de, 10de, 13de, 18de, 19de, 20de, 25de, 26de og 29de; fra den 1ste til den 24de

var Vinden Vest og Nordvest, Resten af Maanedens Sydøst.

Nøveri.

Forebyggelse er lettere end Rurering. Et folkestærkt Stade med en god Dronning, ikke mere Plads end Bierne kunne holde besat, et til Flugten passende Flyvehul, vil ikke let blive angrebet af Nøvere. Gølber Biavlere ikke sine Bier i For- og Efteraar saaledes, fortjener han at plyndres. Men den, hvis Bier forledes til at røve, lider maaske størst Skade, og han fortjener det ikke, thi det er gode Bier, der i Følelsen af Kraft gjør, at de, naar Trækket aftager, søge Honning hvor den kan faaes, selv om der maa kæmpes for den. I den knappe Tid ser man ofte, at Bier søge ængstelig om Dagen ved Flyvehullerne og søge at trænge ind; man maa da indsnævre Flyvehullerne og finde, fra hvilket Stade Snushanerne komme. Mærker man, naar Trækket er forbi om Aftenen, særlig Travlhed hos et Folk, da er det klart, at enten angribes det, eller det gaaer paa Plyndring. Man kan se hvorledes det forholder sig, thi Nøvbierne komme tynde ind og gaa tykke ud.

Blæser man en Dosis Røg ind ad Flyvehullet, ville Nøverne flygte, og da veed man, at Stabet angribes; flygte Bierne ikke, men trække sig ind og tilbage, da er det Nøveren selv. Flygte Nøverne, da maa man udfinde, hvor de høre hjemme. Ere de Ens egne, ses jo hvor de gaa ind, men ere de fra Nabolaget, maa man se den Retning, de tage, og man finder lettest deres Hjem ved at holde en lille Kasse for Flyvehullet, naar man har blæst Røg ind, da flygte de derind, navnlig naar der er lidt Traadnæt i Vunden.

Har man endel Nøvere i Kassen, lukkes denne med et Laag med en lille Abning i, som man lukker med Traadgaze.

Lader man nu af denne Kasse en enkelt Bi slippe ud, vil man se i hvilken Retning den flyver bort, og man gaaer da i den Retning, indtil man, ved at slippe nok en Bi ud, faaer ny Veiledning. Saaledes bliver man ved, til man tilsidst naaer Bihaven, hvor man lader de sidste slippe ud og vise, til hvilket Stade de ty.

Har man fundet Nøvstaden, kan man, hvis Eieren er at komme tilrette med, nok faa Bugt med Nøveriet.

Kuren deler sig i to Dele:

a) Røveren. Denne gives strax nogle stærke Dosis Nøg, hvilket gjentages flere Gange daglig i nogle Dage. Et Røveriet ikkun i sin Begyndelse, har dette hos mig vist sig tilstrækkeligt.

Giv Rovstaden et stort Flyvehul, held lidt Årner, sin Hækkelse eller Boghvedestaller ned mellem Tavlerne; de faa da travlt med at rense Voligen og glemme at røve.

Bliver den ved, da spær den inde et Par Dage i en mørk Kjælder med Ventilation i Flyvehul og Dør. Giv den en Foderflaske i Honningrummet med et Hul i Bliffet, for at Bierne mærke, de kunne hente Honning.

b) Det anjalne Stade. Efterat Røverne ere fordrevne ved Nøg, maa Staden aabnes henimod Mørkningen, for at se om det har Dronning. Har det ingen, da giv det en, eller ialtsald ung Yngel med paafidende unge Bier fra et kraftigt Stade. Indstrænk Rummet, saa at Bierne sidde tæt pakkede, indstrænk Flyvehullet, saa at kun en Bi ad Gangen kan komme igjennem, foder Folket med Honning, hvori god stærk Mjød eller noget Kognak blandes; dette giver Bierne Mod til at forsvare sig. Sæt et Brædt foran Flyvehullet med en jnever Kanal opad, saa at Bierne fra Flyvehullet maa gaa et Par Tommer opad og Røveren altsaa nedad; dette bringer dem i Forlegenhed, de opdages af Stadets egne Bier og angribes. Endmere forlegen kan man gjøre Røverne ved at stænke det angrebne Stades Folk og Væxt med Sukkeropløsning, hvori noget Pebermynte eller Ammisolie, saa at Opbløsningen antager den stærke Lugt. Dette skader ikke Bierne, men Luften i Staden og Flyvehullet samt Biernes Lugt faaer en saadan Forandring, at Røverne blive yderst forlegne, tro at tage fejl af Staden, de angribes og flygte. Skulde Røveriet være saa stærkt i Gang, at disse Midler ikke hjælpe, kan man lukke for Staden og sætte det i en Kjælder et Par Dage (med Ventilation). Men dette er kun halvt Arbejde, thi Røveren søger da at angribe andre Folk. Kan man ikke bevæge Cieren til at indespærre Røveren eller fure den, da tør det være tilladt at øve Nødværge ved, efter at have flyttet det angrebne Stade ned i en Kjælder, at tage en Tavle Honning og Væg fra et Stade og sætte den i en Kasse, der stilles paa det angrebne Stades Plads. Røverne ville da søge derind. Men for at de ikke skulle finde ud igjen, anbringes i Flyvehullet et Rør, lig Tuben paa en Thepotte,

der fra Flyvehullet gaar ind i Staden. Bierne løbe ind ad det, men da det udmunder frit oven i Staden, finde de ikke Abningen. De finde sig i Arresten, og naar man efter en Dags Forløb har samlet alle Røverne, flytter man dem en $\frac{1}{4}$ Mil bort, giver dem flere Inge-tavler, de udflette sig en Dronning og kunne blive til et godt, skikkeligt Stade. Det angrebne Stade sættes atter paa sin Plads.

Marfagen til Røveri er i første Række det ringe Træk — i godt Træk røves jo aldrig — sørg altsaa for Træk, thi da ville Bierne ikke røve. Ja, vil man sige, det er godt nok, men ikke saa let gjort. Ikke det? Hvorned erstatte vi da manglende Træk? Ved Fodring! Det Foder, man giver sine Bier, bæres ikke i Væxt-huset, siger et tykt Biaflermundheld. Foder alle Distader, svage jaavel som stærke, de ville da yngle og befinde sig vel, men giv kun lidt ad Gangen.

Der tales saameget om ikke at slynge umoden Honning ud om Sommeren. Hvad sige nu mine Læsere, om de udslynge umoden Honning i Hovedtrækket, gjenme den for sig til den magre Lid kommer, og saa fodre den tilbage? Saa ville Bierne modne den og tro, at de have fuld Træk, de blive bestjæstige, yngle godt, forsvare sig godt og røve ikke. Man taber intet derved, men vinder tværtimod mere Honning end ved at vente paa, at den hænger i Staden for at modne og optage de Celler, Bierne ellers vilde have til ny Nektar. Gjør kun det, og De ville næste Aar give mig Ret.

Gaves ingen umoden Honning, da slynge Honning ud og foder Sukkeropløsning til Vinter, den er billigere end Honning og ligesaa god til Vinterfoder som den bedste Honning.

Om Biavl.

(Af Leopold Bruun i Hareborg.)

(Sluttet.)

De flittige Bier faa en jørgelig Afgang og Mange af dem maa prøve Dødens Kvaler i tre til fire Skikkelser. Først blive de kvalt af Svovldampene, derpaa opjames de meget omhyggelig for at blandes med Honningen, — da Mange staa i den urigtige Formening, at der er Honning og Væg i dem — men da de ere meget feiglivede, komme Mange tillive igjen, hvortaf

Nogle drukne i Honningen, medens Andre reddede sig op paa de i samme svømmende tørre Skager. Sluttelig sættes de paa Ilden for at koges og klemmes tilbøde i den varme Honning. Saa bitter en Død give utænkfomme Mennesker den Stabning, der samler saa sød en Saft.

Da Mange ikke „næmie“ selv at beholde ret meget af den høstede Honning, sælges den til Mjødbryggeren og Kjøbmanden for en saa billig Pris, at de kunne have Honningen for den Alieilighed de have med at affmelte Voget. Hvormange Pund Suffer og Sirup kunde ikke spares i Husholdningen, naar man selv beholdt rigelig Honning, og hvor tidt kunde ikke Lægen og Apotheket undværes, naar man i Sygdom forstod ret at bruge den.

Af Honning gives der flere Slags, saasom Frugt- og Kløverhonning, der er hvid, Boghvede- og Lynghonning, der er brun, men ligesaa sød og velsmagende som førstnævnte Sort. Vil man høste Kløverhonning særskilt, maa den tages inden Boghveden blomstrer.

Blomstersaften blandes af Bierne med Vand; derfor er det ikke ligegyldigt, hvorledes Vandet er, de drikke. Hentes det fra juvlede Mosepyster, faaer Honningen en moseagtig Smag. Derfor gjør man rettest i at sætte Vand til Bierne, og for at væmme dem til at søge det, i de første Dage blande det med Honning. Vanddruffen maa være lige vid og et tyndt Trælaag, gjen-nemboret med Huller, svømme ovenpaa Vandet, for at Bierne ikke skulle drukne. Men Krukken maa jævnlig renses; thi bliver Vandet for-dæret søge Bierne det ikke.

Sætter man ikke Vand til Bierne, nødfages de til selv at opsoge det, ofte langt borte; ligesom de ogsaa, naar de selv udby sig Vandingsstedet, undertiden vælge en Plads, der er lige ubehagelig for dem selv og os, saasom ved Brønde, hvor der staaer Vandkar og Vandtruge. Hvor Bien væmmer sig til at drikke, søger den bestandig hen. Den eneste Tid Bien veier noget synderligt, er i den Tid de sværme; thi inden de drage ud fra Moderhjemmet, tage de deres Urvepart, d. e.: saamegen Honning, Mavnen kan rumme og to Par Vinger bære. En Sværm kan veie 4 Pund, men Bierne veie næppe et Pund, de tre Pund er altsaa Honning.

Efterat have sværmet 5—10 Minuter eller fløiet frem og tilbage med en særegen Glædeslyd, for vore Dine, krydsende hinandens Flugt i rette Vinkler, sætte de sig trætte til Hvile, hvor

Dronningen har sat sig. I Sværmetiden maa man have Kuberne ved Haanden, forsyne dem med Vinde eller Spiler, gnide dem først med frisk Rugtaag, senere med vellugtende Urter og Honning.

Sidder Sværmen paa en tynd Gren, rystes den enten ned i Kuben eller Grenen skjæres af, medens Kuben holdes under, hvorpaa den vendes og et Lagen kastes over, for at Solen ikke skal skinne paa den. Ere Bierne urolige, overprøvetes de af og til med foldt Band. Lykkes det ikke ret snart at faa dem i Kuben, maa man senere være meget varsom med at forurolige dem, for at de ikke skulle flyve bort.

Efterat have forsynet sig med Bihat og Bi-handster, gjør man en Lime før Aften Ulvor af at faa dem i Kuben, men saa varsomt som muligt. Er Sværmen for lille til at danne et selvstændigt Stade, forenes det med et andet og bliver altid vel modtaget, kun Dronningen bliver dræbt, da der i et Stade kun maa være en Dronning. Men en Hungerfværm, der i For- og Efteraaret søger ind til et fremmed Stade, bliver altid vist paa Døren og ubarmhertigt slukket tilbøde.

Men sniker man at høste Honning uden at dræbe Bierne, vil jeg tilraade at lade Kuberne lave 10, 11—12 Tommer høie og ligesaa vide, 10—11 Tommer og med flad Overdel, hvorpaa er et 2—3 Tommer rundt Hul. Paa Hullet lægges et Trælaag af almindelig Fjæls Tuffelse, der fastgjøres med fire Vinde i Overdelen og tilklines med sandblandet Ler. Den spiles som en almindelig Kube med to Sæt Korspinde, men istedetfor Topspilen tages en imidig Gren, som med begge Ender fæstes i Overdelen, saa den danner en Bue over eller under de øverste Spiler og i Flugt med dem. Naar Sværmen er indfanget, lader man den uforstyrret arbejde til henimod Sværmetiden næste Aar. Skjøntes da, at Stedet er bistarkt, tager man Laaget af og fastgjør med et Par Seilgarnsstrikker en lille firkantet Trækasse, 10 Tommer høi, bred og lang, hvori er indhængt 6 Rammer med paalimede 1 Tomme brede Boystrimler. Duffeligt vilde det være, om den midterste var en fuldbygget Vogtafle. Den ene Side af Kassen maa helst være en Dør med Glasrude, saa man kan iagttage Biernes Færd og skjøntes, naar man skal høste de fyldte Honningtafler.

Kassen laves af gennemsvævet Fjæl, sammen-

flaaes med Pariserstifter og kan have for samme Pris som en Straakube. Naar Honninghøsten er tilende, tages Kassen bort, Laaget lægges paa, befastes og tillines som før. Har man Toppen af en gammel Kube, lægges den paa med lidt Hø under og fastgjøres med nogle Pinde i Overdelen. Salmhetten sættes paa og saaledes er den færdig til Overvintring.

Dette billige Kubehøistade af Tag og Træ vil være lige anvendelig og kjærkommen for de Kubebavlere, der føle sig beførerede ved at skulle dræbe Bierne for at høste Honningen, og for de Dzierzonianere eller Kassebavlere, der have faaet Kasserne fulde og jaa Mange i Kuberne, at de ikke ønske flere, eller som ikke have Sind eller Raad til at anskaffe flere Kasser — der jo ere meget kostbare — og endnu mindre Sind til at vende tilbage til den gamle barbariske Maade, grusomt at myrde saa mange flittige Arbeidere.

Krebsforeningerne.

Ved Bavlermødet i Uggeløse den 23de Juni d. N. vedtoges det at foreslaa:

at § 5 i Udkast til Lov om Bier og Bihold udgaaer, da man kan befrygte, at Naboen vil tilegne sig alle de værdifulde Sværme, der sætte sig paa hans Grund, naar disse kunne erhverves til lovlig Eiendom for 8—10 Kr. Stykket;

at § 10 forandres derhen, at den, der finder en herreløs Sværm, har samme Ret til den, som Eieren, naar han forfølger den.

Det befrygtedes ellers, at flere Sværme ikke vilde komme til Nytte.

J. Pedersen.

Den 21de Juli afholdt Krebsforeningen Aarup og Omegn et Bavlermøde hos Højer S. Christensen i Søllested. Der var kun faa af Krebsens Medlemmer tilstede; derimod var der fra den nærmeste Omegn kommen flere Ikke-medlemmer, som tilspjelabende interesserede sig for Bavl, og det syntes, som denne Interesse blev betydelig styrket ved Synet af Hr. Christensens sunikke og gode Bihave, der var særdeles hensigtsmæssig indrettet i en Grotte med Tag over.

Honningrummene tømtes i flere Stader, Honningen blev udslynget ved en Centrifugalmaskine og de tømtede Bogtaavler bleve atter indsatte. Det ene af disse Honningrum bestod af en ganske

simpel firkantet, med Kammer forsynet Trækasse, der var sat ovenpaa en Straakube, hvoraf Epidisen var afstaaen.

Af Odense Krebsforening var mødt Gasværksbestyrer Hansen (Odense), som bl. N. meddelte, at han af et Dzierzonstade havde høstet 80 Pbd. Honning, og at han af samme Stade endnu ventede 20—30 Pbd. inden Honninghøstens Dphør.

Etterat flere forskjellige Bispørgsmaal vare drøftede, foretoges Valg af en Krebsformand isledetfor Lærer Nielsen, Frøbjerg, der efter Lur frattraadte og ikke ønskede Gjenvalg. Til Krebsformand valgtes Højer S. Christensen, Søllested, fra 1ste Januar 1879 at regne.

C. Nielsen,
Krebsformand.

Svad et Dzierzonstade og en Kube i Forening frembragte i 1878.

Kuben afgav 4 Gange Arbeidsbier til 4 Konstsværme og derefter 13³/₄ Pbd. Honning.

Dzierzonstadet afgav:

²⁶ / ₅ 24	å	65 []"	=	1,560 []" E. m.	60,000 Biobj.
⁹ / ₆ 3	—	144 "	=	432 "	— 21,000 do. m. B.
²⁰ / ₆ 1	—	144 "	=	144 "	— 7,000 " " "
¹⁵ / ₇ 3	—	144 "	=	432 "	— 21,000 " " "
²⁸ / ₇ 11	—	144 "	=	1,584 "	— 66,000 m. B. & S.

4,152 []" E. m. 175,000 Biobj.

Konstsværmen den ²⁶/₅ fik en Reserverdronning, de andre maatte selv udklække en Dronning.

Konstsværmen den ²⁶/₅ var den ²⁸/₇ jaa stærk, at den maatte deles ved at afgive sine Trækbier til de af dets Moderstade afgivne 11 Tavler Yngel.

Af Dzierzonstadet og dets Afslæggere udslyngetes:

³⁰ / ₆ 20	⊘	²⁵ / ₇ 65	⊘	²⁷ / ₇ 15	⊘
³⁰ / ₇ 22	⊘	¹¹ / ₈ 76 ¹ / ₂	⊘	¹³ / ₈ 13	⊘
²⁵ / ₈ 24	⊘				

Afløben af affkrællede Ujævnheder og Boglaag 4¹/₄ ⊘, ialt indtil ²⁵/₈ 239³/₄ ⊘ (+ Kubens 13³/₄ ⊘).

Endnu staaer Afslæggeren af ²⁶/₅ med 6 Tavler à 144 []" fuld af Honning, en anden med 6 Tavler af samme Størrelse, fyldte til Udslynning, foruden at de øvrige have deres Vinterbehov dels i Yngelrummet og dels i Honningrummet. Af de havende 6 Dzierzonstaber, henhørende til Moderstadet, have 3 Flyvehuller

af henholdsvis 4, 6 og 8 Tommers Længde for at give fornøden Plads ved godt Veir, som viser, at de ere vel befolkede, 1 har kun 3" Flyvehul, 2 kun 2".

Dzierzonstødet, der afgav den anførte Mængde Yngelobjekter, har kun opført Tavlebygning forsaavidt det har færdigbygget 15 [1] Konstavler og ubedret 10 [1] ældre Tavler, som ikke ganske udfyldte de 1 [1] store Kammer.

Foruden den megen Yngel, afgav Stødet de paa Tavlerne siddende unge Bier til 3 af Konstavlermene.

Udgiften var til Sukker 8 Kr.,
til Konstavler 8 Kr., ialt 16 Kr.

Af denne Udgift kan kun de 8 Kr. til Sukker siges at være brugt, thi Konstavlerne ere jo kun laante Stødet, de ere fremdeles i Behold og nu af større Værdi end da de indhængtes i Stødet; de ville jo i mange Aar gjøre Tjeneste, ligesom Holigen med Tag, Kammer, Standbrædt osv. Ere de endelig engang ubrugelige i Yngelrummet, ville de fremdeles kunne gjøre Tjeneste i Honningrum og være af stor Værdi paa Grund af deres Seighed.

Naar jeg har udslynget Nesten af Stødernes Overflud, skal jeg fuldstændiggjøre denne Meddelelse, som muligens turde give Opfordring til Andre, at komme frem med deres Udbytte.

Høftet er nu 254 \AA ; af Tavlebygning var Italieneren besat med 24 Tavler à 65 [1] = omtr. 10⁶⁷ [1]; nu staa Støderne med 70 Tavler à 65 [1] = omtr. 31½ [1], og 46 Tavler à 144 [1] = 46 [1], ialt 77½ [1]; altsaa er Forøgelsen omtr. 66 [1] Tavler.

Jeg kunde have vandret med Bierne til Boghveden og Lyngen, men det lader jeg være iaar; jeg er tilfreds for denne Gang.

F. Møller.

Biaolsprodukternes Anvendelse og Forhandling.

Nu ere vi Biaolere da komne dertil, at der ikke, som hidtil, klages over daarligt Udbytte af Biaolen; nu klages der over det store Udbytte; ganske vist ikke over, at Udbyttet er for stort, men over, at man ikke strax kan sælge den store Mængde Honning, der er avlet, til de samme høie Priser, som man i mange af de foregaaende Aar har solgt de smaa Partier. At Honningen ikke fortiden kan sælges til høie Priser, er jo

kun det samme, som er Tilfælde med Størstedelen af vore andre Produkter; og hertil kommer endnu, at de Priser, der have været opnaaede for vort indenlandske Produkt af Honning, i flere Aar har været høiere end for den indførte Honning, og høiere end Priserne i andre Lande.

Men hvorledes stiller da denne Sag sig? Bjør Biaoleren andet end Klager? Bjør han Noget for at forandre Sagen til det Bedre? For de Flestes Vedkommerde kan hertil kun svares Nei! Nu bliver Spørgsmaalet da: Er der Noget for ham at gjøre? og hertil maa ubetinget svares Ja!

For det Første maa Biaoleren selv anvende sit Produkt i sin Husholdning. Paa hans Frokost- og Aftensbord bør være Honning, hvorved han sparer paa Smør og Sukker.

Hertil, saavel som naar Honningen skal forhandles, maa den være i smukke, klare Glas, overbundne med rent Papir, og paaflæbet en smuk Etiket. Foruden at den saaledes nydes paa Brød, med eller uden Smør, i The, Kaffe, Oliebød osv., kan den anvendes til Syltning, til Honningkager og paa flere forskellige Maader i Husholdningen. Hvad der ogsaa burde findes hos Biaoleren, var et godt Glas Mjød eller Honningvin, hvad enten han selv producerede det, tilkjøbte sig det eller tilbyttede sig det for Honning. Sagen er, han burde gjøre, hvad han formaade til at gjøre de forædlede Biaolsprodukter bekendt, og til at udbrede deres Anvendelse. Hermed er ingenlunde Meningen, at Honningvin skal drikkes som Æl til Hverdag. Nei, den skal kun fornemmelig bruges ved saadanne Leiligheder, hvor der nu drikkes Vin, hvoraf der her i Landet nydes en stor Del, der staaer langt tilbage for Honningvinen.

Der burde endvidere oprettes Udsalgssteder og kundgjøres derom i Bladene, ligesom Honning og Honningvin bør fremstilles paa alle Udstillinger, som i nogen Maade staa i Forbindelse med disse Produkter, paa Torvet osv.; der maa gjøres Meget, før de staa den udbredte Anvendelse, de fortjene.

Brevveksling.

I. Fl. Om Tilberedning af Mjød m. v. se „Den danske Biven“, 1ste Aarg., Side 9 og 189; „Tidskrift for Biaol“, 2den Aarg., Side 19, 3die Aarg., Side 68, 5te Aarg., Side 114

og 189, 7de Aarg., Side 93. — Om Navnet Mjød se „Tidskrift for Bjaul“, 3die Aarg., Side 14 og 110 samt 4de Aarg., Side 1, og om Bedømmelse af Mjød 6te Aarg., Side 259.

B. i D. Bortavler opbevares bedst i en tæt Kasse, der sættes paa et tørt Sted, og for at forhindre Møl fra at udvikle sig i Voget, sættes 4—6 Edderkoppe i Kassen.

B. i D. Sjørnekloster til Rammer maa være 17/16 Tomme lange.

R. i R. Honningglas faaes i mindre Partier hos A. C. Andersen, Nyborg, og i større Partier paa Glasværket i Odense.

R. i F. Læs for Meddelelsen om Træffet paa Veronika. Hvilke Veronika er det? Skulde De ønske Navne paa Planter, bedes blomstrende Exemplarer indlagt i Brev.

Blandinger.

Ved at læse „Tidskrift for Bjaul“ Nr. 7, finder jeg paa Side 61—62, hvor Rubebjaul omhandles, en Maade beskrevet at dræbe Bier paa, som jeg affikter. Der staaer nemlig: „Retterstedet bestaaer af et Hul i Jorden, hvori man sætter 2—4 Pinde med Svovllapper paa, og efterat de ere tændte, sættes Ruben over et Par Minuter og Bierne ere døde“. Dette strider imod min Erfaring. Da jeg begyndte at drive Bjaul (for omtr. 30 Aar siden), dræbte jeg ogsaa Bierne paa denne Maade, kastede Jorden til over dem og traadte den med Fødderne saa fast som muligt. Syv Dage efter kom jeg atter til Stedet for at grave Hullet op i samme Diemed; men hvad ser jeg — o, Rædsel! — alle Bierne rørte sig og kunde krybe paa Jorden. Svovldampene udtrækkes nemlig af Jorden og saa ere de stakkels Bier henvisste til langsomt at pines som levende begravet. Saaledes gaar det, efter min Dørbetegnelse, Enhver, der uden at anvende andre Midler, bruger denne Fremgangsmaade ved at dræbe de flittige Bier.

En anden Erfaring, jeg først iaar har gjort, skal jeg ikke undlade at meddele, saameget mere som jeg ikke mindes at have læst Noget derom: I nogle udenfor mit Hus staaende Træer fredebe jeg den saameget loopryste Fugl: Stæren, indtil jeg en Dag blev vaer, at den gik foran Bierne og opjamsede alle de fra Marken hjemvendende trætte Bier; saaledes gif det ogsaa, hvor Bierne søgte Vand.

Af 11 Dzierzonstader har jeg iaar høstet 250 Pbd. Honning og faaet 8 Søvorme. Af en enkelt Forsværm har jeg høstet 20 Pbd.

Udslyngningsmaskinen gjør ypperlig Tjeneste. Endel Honning er solgt til Omegnens Beboere, men jeg mangler Kjøber til et større Parti.

Trøelsby ved Søllested paa Lolland, den 17de August 1878.

Christoffer Nielsen.

Brugen af en Refraicheur, hvorved Bierne overbruges med Honningvand, er just ikke noget Nyt, men har dog ikke været anvendt meget her i Landet. Hensigten med en Overbrusning er nærmest at berolige Bierne, og dette har ved et Bjaulermøde i Åfsvø vist sig fuldstændig at kunne opnaaes. Ved Forening af Bisfolk er en Overbrusning ogsaa at anbefale.

Erindringsliste.

Bjaulermøde afholdes Søndagen den 15de September, Eftm. Kl. 3, i Ørendrup Kro af Kredsföreningen Ørendrup. Ny Bjaulkredsfaber forevises og Foredrag over Bjaulen 1878 holdes. Handel med Bier, Kredsfaber og Produkter finder Sted, og anmodes Foreningens Medlemmer om at gjøre dette bekendt i deres Egn, for at vordende Bjaulere kunne komme tilstede ved Mødet, hvor de da ikke alene kunne faa Bier, men Alt hvad de behøve for at begynde en Bjaul; hermed indbefattet alle Spørgsmaal angaaende Bjaul besvarede.

R. Hørlück.

Bjaulermøde afholdes Søndagen den 22de September, Eftm. Kl. 3, hos Hjulmand N. Griksen i Vig (Kredsföreningen Nykjøbing p. S.) Diskussion: Lovforslaget om Bier og Bihold. — Hvad Forskjel har der i Sommer været paa Dzierzonsbjaul og Rubebjaul?

Portfattet Anvisning til Bjaul.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar **32 Ø.** i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller til Oversergent A. C. Andersen i Nyborg.

Til Biavlerforeningens Medlemmer.

Genvendelser til Bestyrelsen bedes stiledes til Bestyrelsen og adresserede til Kassereren.

I Anmeldelser m. v. bedes Navn, Bopæl, Sogn og Brevsamlingssted eller Postkontor tydelig skrevet. — Medlemmernes Navne opgives da af Sekretæren til Postvesenet og Navnet bør findes paa det udliverende Brevsamlingssted eller Postkontor. Ankommer det første Nr. af Tidsskriftet, saa er Vedkommende rigtig anmeldt; ankommer det ikke, saa spørg først om Navnet er opgivet og findes det ikke, da skriv til Bestyrelsen. Udebliver Tidsskriftet, skjøndt Navnet er opgivet, da anmodes Postkontoret eller Brevsamlingsstedet om, at drage Omhu for, at det Manglende bliver skaffet tilveie; i modsat Fald skrives en kort, tydelig Klage til Bestyrelsen: Exemp.: „Tidsskrift for Biavl“ Nr. 1, 1878, er ikke modtaget og Postmesteren i N. nægter at forstaffe mig det; men svarede osv.

Vær for, at Tidsskriftet bliver bekendt, og lad ogsaa Andre end Medlemmer læse det, eller saa dem til at holde det. En Krone er dog ikke nogen Gienstand og påsles ofte til unyttige Ting.

Søg at vække Bladbredaktørernes Opmærksomhed for Biavlens og giv dem Meddelelser om Biavlens i Kredsen. Søg at formaa dem til at optage passende interessante Artikler af Tidsskriftet i deres Blade. (De tages i Reglen gjerne).

Kundgjør Deres Møder i de stedlige Blade, idetmindste en Gang om Aaret, hvis Midlerne ikke strække videre; men unblad ikke at bekjendtgjøre dem i Tidsskriftet, hvor det Intet koster. I Indbydelse til Møder bør nævnes Alt, hvad der skal forhandles, foretages eller forevies. Kun Saa besøge Møder, hvor Intet forhandles. — Giv Meddelelser om Deres Biavl saaledes:

Antal Stader indvintret og overvintret.

Formering.

Udbytte.

Fodring.

Held eller Uheld og disses Aarsager.

Quilte Honningtilder, der haves.

Er der gode Honningplanter, som ere ukendte, da send Exemplarer deraf til Foreningens Sekretær, som giver Oplysning om Alt, Biavlens vedkommende.

Sekretæren har Bøger, Stader og Redstaber, Frø og Planter; han modtager Prøver af Redstaber og Produkter.

Send Spørgsmaal til Redaktionen og de ville om muligt blive besvarede i det følgende Hæfte. Dines Soar pr. Post, da indlæg et Frimærke. Man bør ikke forlange, at Redaktøren, foruden Papir og Løb, skal betale Porto.

„Tidsskrift for Biavl“ kan Aargangene: 5te Aarg. 1870, 6te Aarg. 1871, 8de Aarg. 1874, 9de Aarg. 1875, 10de Aarg. 1876 og 11te Aarg. 1877 faaes komplet a 50 Ore. Hjælp dem ud fra Redaktørens Loft, hvor Ingen læser dem!

De Medlemmer, der høre til Kredsforeninger, bedes om at erlægge deres Medlemsbidrag til Kredsen Kasserer eller til Kredsformanden, og kun de, der ikke hører til nogen Kreds, erlægge deres Bidrag til Foreningens Kasserer. Tidsskriftet sluttet den 24de i den forudgaaende og udgaaer den 1ste i den paagjældende Maaned. — Værede Medlemmer kunne saa selv udregne naar det bør være hos dem.

Bekjendtgjørelser.

Et stort Parti Honning

følges til Tidens billigste Priser. Prøver sendes paa Forlangende.

Hinderup ved Skive, i August 1878.

Jens Christensen,
Biavler.

Honning, i større og mindre Partier, samt fuldtbyggede Glasflasker faaes hos **Søren Chr. Christensen** i Ålbjerg ved Skive.

Et stort Antal Rubestader,

hvoraf endel muligvis vil blive sendt til Norge, ønskes tilkjøbs. Tilbud, med Opgivelse af Pris pr. Rd., modtages af Foreningens Sekretær.

Da der i Decemberheftet skal optages en Overigt over Biavlens, saa fremsendes hermed en Blanket (som Tillæg til Tidsskriftet), som alle Biavlere anmodes om at udfylde og til den 15de Oktober indsende til deres Kredsformand; de, som ikke høre til nogen Kredsforening, bedes indsende dem til Foreningens Sekretær. Kredsformændene anmodes om at indsende Listerne den 16de Oktober til Sekretæren og samtidig at vedlægge en Navneliste over de større Biholdere i deres Distrikter, med Angivelse af hvor mange Stader disse have.

Distriktsformændene anmodes om at vedlægge en Liste over alle Biholdere i deres Distrikt, der ikke ere Medlemmer af Biavlerforeningen, hvert Sogn for sig. Disse Listes angive kun Navn og Stadetal.

Tidsskriftets Liste vil blive affattet i Rubrikker, og for at saa alle disse udfyldte, anmodes Biavlerne ærbødigt om at indgive denne Meddelelse saa nøiagtig udfyldt som mulig. — I Anmærkningsrubriken bliver at anføre, om der haves italienske Bier, Bastarder eller andre Racer osv.

Indhold: September. — Juli. — Nøveri. — Om Biavl. (Sluttet.) — Kredsforeningerne. — Hvad et Dzierzonsstade og en Kube i Forening frembragte i 1878. — Biavlensprodukternes Anvendelse og Forhandling. — Brevvevling. — Blandinger. — Grindingsliste. — Til Biavlerforeningens Medlemmer. — Bekjendtgjørelser.

Sermed et Tillægssblad. (Schema.)

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Ålborg.

Nr. 10.

Oktober 1878.

12te Aargang.

Oktober.

Man maa endnu være opmærksom paa Kovbier og Bedehamske, der, saalænge Kulden ikke forhindrer dem i at flyve, ere meget paatrængende. Flyvehullerne maa derfor, hvis disse Snushaner indfinde sig, indsnævreres til, at kun en enkelt Bi kan passere. Man kan vel fange endel af Bedehamskene i Glasfer med tyrlig Frugtsaft, men det forslaaer ikke, da de iaar ere usædvanlig talrige og det er bragt i Erfaring, at Biavlere næppe have kunnet aabne for et Stade, før hele Sværmene af dem have indfundet sig.

Lad Bierne, især mindre Folk, ikke have for megen Plads, og pas paa, at der ikke er Kvevner i Kubestadernes Bundbrædder, hvilke ofte findes hos de gamle Biholdere. Gjennem saadanne Kvevner gaa Røverne uantastet ind, og saasnart de have faaet Indpas ere Bedehamskene strax ved Haanden og hjælpe af alle Kræfter med at bortføre Forraadet.

Bierne maa nu bringes i Vinterro (se herom 11te Aarg., Side 67).

Som omtalt i Septemberhestet, er Fodringen iaar mere nødvendig for at formaa Bierne til at vedligeholde Ungelanfætningen, end for at forsyne dem med Forraad, og i dette Viemed kan der endnu fodres, saalænge Bierne kunne brage i Marken.

Som bekjendt kan Bierne flyttes til enhver Tid af Aaret, naar de da flyttes saa langt fra deres gamle Plads, at de ikke kunne flyve tilbage til denne; men iaar er det noget vanskeligt at føre dem, da Tavlerne med deres tunge Vægt let brække af. Dette er især Tilfælde med

Sværmene, der have nyt Boy. Ældre Stader, hvori der har været Ungel, ere stærkere, og en Betingelse for, at Kubestader kan føres, er, at der er Pinde tværs igjennem Tavlerne.

Ved det sidste Gjennemgyn af Staderne maa der nøie efterses i Krogene og i mulig fremkomne Kvevner, for at ingen Møllarver forefindes.

Sørg for, at Staderne staa fast og at de ere tætte, saaledes at hverken Regn, Sne eller Blæst kan trænge ind til Bierne. Produkternes Behandling hører ogsaa til Arbejderne i denne Maaned, og da Honningen forefindes i saa stor Mængde, at den næppe strax finder Anvendelse, saa bliver det af Vigtighed at kunne opbevare den i uskadt Tilstand. Den maa stilles hen paa tørre Steder og emballeres saaledes, at Luften ikke kan virke paa den. Den, man agter at gjenne i længere Tid, kan dækkes med et tyndt Lag Boy, der i smeltet Tilstand hældes ovenpaa Honningen.

August og September.

Beirliget har i August Maaned været meget uroligt, og der er faldet ikke lidt Regn, hvad der meget har forsinket Indavlingen af Sæden. Det har imidlertid ingen skadelig Indflydelse haft paa Biavl. Linden gav vel ikke saa godt Udbytte, som man havde ventet, men de gode Efterretninger vedblive fremdeles at indkomme, og en saadan Honninghøst, som iaar, er hidtil uhørt her i Danmark.

Honninghøst af fra 40 indtil 127 Pd. pr. Stade i Gjennefsnit høves paa mange, og endogsaa paa nogle større Distande. Desuden ere

Stadernes Antal paa flere af disse Bistande formerede, saa den hele Indtægt bliver ikke ubetydelig, og kun saa Foretagender ville kunne give et forholdsvis bedre Nettoudbytte. Det bedste Udbytte, der endnu er indberettet, er fra Diablerforeningens Formand, Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus, som af to Stader har høstet 254 Pd. Honning, ansat til den lave Pris 40 Ore Pd., er 101 Kr. 60 Ore, og taget 4 Aflæggere a 10 Kr., bliver ialt 141 Kr. 60 Ore; heri fragaer for Konstavler og Sukker til Foder 16 Kr., bliver til Rest 125 Kr. 60 Ore, altsaa i Nettoindtægt pr. Stade 62 Kr. 80 Ore. — Det største Udbytte af Slagtemethoden, der endnu er bragt i Erfaring, er en Formering af 5 Stader til 13, og hvoraf de otte, der bleve dræbte, veiede 240 Pd. a 10 Ore, er 48 Kr., altsaa af hvert af de fem Stamstader 9 Kr. 60 Ore. — Det bedste Træk har i de frugtbare Egne af Landet været af Hvidkløver, Snebærtræet, Kefeda, Barago og Rømpelkløver. Røpkløveren, paa Steder, hvor den anden Gang er kommen frem, har ogsaa været besøgt, og Bierne have ogsaa trukket af Skabiosa, Brombær, Katost m. Fl. Hvorledes Trækket af Syng og Voghvede har været, vides endnu ikke.

Den højeste Varmegrad var i Nyborg + 19½, den 4de, 5te og 7de; i Frederikshavn + 20, den 9de og 13de; den laveste Varmegrad var i Nyborg + 8, den 20de; i Frederikshavn + 5, den 21de, 22de og 23de. Solen har skinnet hver Dag, med Undtagelse af den 13de, 17de og 25de. Regn og Laage ved Nyborg den 6te, 7de, 9de, 11te, 12te, 13de, 14de, 15de, 17de, 18de, 19de, 21de, 22de, 25de, 26de, 27de, 28de, 30te og 31te; ved Frederikshavn den 7de, 8de, 9de, 12te, 13de, 14de, 19de, 21de, 25de, 30te og 31te. Vinden har været meget afvejlende og i alle Retninger, undtagen i Nord.

Biernes Fjender.

Alt i denne Verden har Fjender og det skulde da være underligt, om Bierne ikke havde saadanne, dels i Dyre-, dels i Planteverdenen, dels i Klimaet.

Biernes Fjender kunne forresten ogsaa inddeles, eftersom de angribe selve Bierne eller blot deres Forraab. Forrest i Rækken blandt Biernes Fjender staar Mennesket. Dette angriber

ikke alene Forraadet, men ødelægger, med Overlæg eller af Dumhed, Bier enkeltvis og i hele Kolonier, for at faa fat i Forraadet. Endnu flere Bier og Kolonier ødelægger Mennesket ved Slet Nøgt.

Hvorvel Mennesket maa have Ret til at benytte Dyret til sin Tjeneste, drage Nytte af dets Kræfter og Instinkter, saa har det ikke Ret til at mishandle gavnlige Væsener eller rent ødelægge dem uden Nødvendighed. Vi sigte blandt Andet til det Uvæsen blandt gammelbogs Diablere, at udklække endel unge Bier, uden at have den ringeste Nytte af dem, og saa dræbe dem med Svovl om Efteraaret; vi sigte til alle dem, der give sig af med at røgte Bierne, uden at kende de Love, efter hvilke Dyrene leve, ikke kende, hvad der gavner eller skader Dyret. At dræbe et Bistades Bier for at høste Honningen, er for længe siden lignet med at omhugge Træet for at plukke Frugten, slagte Faaret for at faa Ulben, eller dræbe Gaasen, som lagde Guldgæg, for at faa „alle paa en Gang“. Det er med Diabl som med enhver anden Ting: Uvidenhed og Uegnyldighed i Driften af en Forretning fremmer selv dens Ruin.

Af de Dyr, som almindeligvis regnes blandt Biernes Fjender, maa nævnes: Vogmøllet, Edderkopper, Svesper, Myrer, Ludser, Frøer, Mus og Fugle.

Vogmøllet kende vel de fleste Diablere. Hunnen er større end Hannen, en graa Natfværmer, en Tomme mellem Vingepidjerne, naar de ere udfraakte. Naar den sidder stille, ere Vingerne foldede over Kroppen som Taget paa et Hus. Møllene findes fra Foraaret til jent paa Efteraaret, og Hunnerne lægge deres Æg i Staderne. Forhindres de heri ved tætte Stader og Biernes Narvaagenhed, da lægge de dem saa nær ved Flyvehullet som muligt, for at de unge Larver kunne smutte ind. Æggene ere aldeles runde og kun ⅓ Linie i Gjennemsnit, og de udklækkes snart. Tre Uger efterat Larven er født, er den udvoget, og er da en god Tomme lang. Den har en Rjærtel, gjennem hvilken den udspeder en Art Silke, hvormed den udpolstrer sine Gange og umuliggjør Biens Angreb paa den. Udvoget søger den et skjult Sted i Stedet, hvor den indspinder sig i et tykt hvidt Gylster og forvandler sig. Puppen er en halv Tomme lang. Fjorten Dage efter fødes Insektet.

Da Larven lever af Vogfagerne og gennemborer Cellerne tværs over dem, ødelægge de ikke

alene Borbygningen, men ogsaa de i Cellerne værende Bilarver og Pupper, de unge Bier fødes med forkrøblede Binger og kasseres. De angribe hverken Bierne eller Forraadet, men den angivne Skade er saa stor, at mangt et Folk ødelægges og forlader i Fortvivlelse deres Bolig. Et velbesat Stade med en frugtbar Dronning vil nok holde Møllarverne borte; et visertøst Folk kan derimod vanskeligere passe paa, det er, som Bierne ikke ere saa skræppe til at holde Huset rent. Et Stade med ubesatte Tavler synes særligt udsat, idet Møllet her ret faaar No til at muntre sig.

Stader, der ere fattige paa Forraad, hvor Bierne blive mødløse, ere sikte paa at blive angrebne af Møl, ligemeget om Folket er stærkt (stort) eller ei. Kommer der atter et godt Træk, saa Bierne Mod, besætte Cellerne med Honning eller Yngel, og gaa da løs paa Møllarverne, om de saa skulle nebbryde og ombygge Tavlerne.

For at holde Møllet ude, maa man have stærke Folk med frugtbare Dronninger og et godt Honningsforraad.

Stærke Folk ere bedst i alle andre Henseender. Er Folket ikke stærkt, bør man sørge for, at det ikke har flere Tavler end det kan holde besat. De øvrige Tavler maa gjemmes i en tæt Kasse, til hvilken Møllet ikke kan faa Adgang. De maa nøie efterjes. Findes der smaa hvide Pletter, som af Mel, paa dem, da er det Mølæg, og de bør ødelægges. Larverne, men ikke Eggene, ødelægges af Svooldamp. Nu og da røgges Tavlerne gennem et Hul i Bunden af Kassen med Svooldamp (man kan gjøre det ved at tænde en Svoollap i Røgpusteren og saa blæse Dampen ind i Kassen). Folket bør fodres nogle Dage eller saalænge der er ringe Træk, Bierne ville da nok skaffe sig dette Utsi fra Halsen.

Man har saa ofte klaget over Vanskeligheden med at overvintre tomme Bortavler; om Foraaret bleve de angrebne af Vormøllet, før der blev Anvendelse for dem. Larverne opstaa i Neglen af Egg, der er lagt om Efteraaret, og da de kunne holde sig i ringe Varme og først udflækkes ved den Varme, der om Foraaret findes i Bistadet eller Husene, saa bør man blot røge dem vel, inden de indvintres. Vormøl trives ikke i Træk; har man et Sted paa Loftet, hvor de ere udsatte for Træk, da hæng dem der frit. Kan man udsætte dem for en god Frost,

da vil den dræbe Eggene, og saa kan man gjemme dem i Kasse.

Mange Midler anvendes for at fange Møllene i Staderne. Da de gjerne søge snævre Ridser og Sprækker, hvor Bierne ikke kunne forfølge dem, saa har man henlagt hule Nør, Hylbepinde samt smaa, tynde Brædder paa Stadebunden og saa jevnlig set efter og ødelagt Egg og Larver. Men disse Midler kunne blive meget farlige, hvis de ikke passes. Det er bedre at holde aldeles tætte Stadesider, tæt Bund samt ren for Smul. Hold stærke Folk med en god Dronning, tilstrækkelige Forraad og en afpasset Bolig. Hvis der ikke kan passes det, bør ikke holde Bier og fortjener, at Møllet optræder og gjør det af med Biavlens. Det eneste Middel til at fange Møllet, vi kunne tilraade, er en lille hvidmalet Kasse med en gammel Bortavle i, opstillet i Nærheden af Staderne. Der vil Møllet søge til og lægge sine Egg. Naar Tavlen affvoles hver fjortende Dag, ville Larverne blive ødelagte og man vil, ved at trække Møllene til denne Tavle, paa en sikker Maade ødelægge hele Møllaskommet.

Edderkopperne ødelægge en Mængde Bier, der paa Flugten slyde i deres Spind. Jeg var for ikke længe siden i en Plantage, der var som besaaet af Edderkoppespind, og der fandtes en Mængde Bier hængende døde i Spindet. Kan man end ikke ødelægge Spinderæv i Skovene og paa Markerne, saa kan man dog holde Bihaven ren.

Hvesper ere meget paatrængende om Efteraaret, og nogle Urter fange Bierne i Flugten og fodre deres Larver med Biens Legeme. Man bør om Foraaret fange alle de Hvesper, man kan overkomme; hver Hvespe, man da fanger, er en Dronning, der vilde være bleven Moder til en hel Koloni.

Myrer ere i Skovegnene meget ubehagelige Gæster, og Bierne ere ikke istand til at kaste dem paa Porten. Man bør derfor hindre dem i at trænge ind i Stedet. Dette kan ske ved at sætte Stadets Ben i Vandtskaaler, eller ved nu og da at kridte alle Benene. Stenolie synes, efter hvad vi have læst her i Tidskriftet, et godt Middel mod Myrer. Ødelæg Luerne ved at helde kogende Vand i dem, eller strø Salt paa dem i Regnveir.

Ludser og Frøer kunne æde mange Bier. Man sørge for Renlighed omkring Staderne, taal ikke Ukrudt i Nærheden, men hav en Gang

med Grus rundt om Staderne. Flest Bier snappes vel væk af disse Dyr i Grøfterne, hvor Bierne søge Vand om Foraaret. Denne Fare kan man dog forskaane sine Bier for ved at give dem Vand i selve Bihaven, saa ville de ikke søge til Damme og Grøfter.

Mus ere ofte flomm om Efteraaret. Naar Kornet er hjerget og Marken tom, søge Markmusene til Husene og især til Bistaderne. De almindelige Mus angribe kun Forraadet og lave deres Nider i Etabet; men de bringe om Vinteren Uro i Etabet og ødelægge Folket. Spidsmusen æder derimod Bier. Gode tette Træstader med snevert ($\frac{1}{8}$ Tom. høit) Flyvehul vil nok holde dem ude. Den lille Spidsmus kan derimod komme ind, hvor en Drone kan passere, og her er alene Fælden istand til at hjælpe. Sæt Musfælber med Fkæst i nær Flyvehullerne. Imod de almindelige Mus anbefales de smaa Fælber til at sætte foran selve Flyvehullet. De udstilles i sin Tid af Biavler Sepstrup i Sammerum.

Blandt Fuglene nævnes der mange Arter, navnlig Meiser, Spætter m. fl., men Faren for dem er næppe stor.

Kobbier maa desuden blandt Dyrene henregnes til Biernes Fjender, men da det hører hen under Røveri, behøver det ikke at omtales her.

Vintersolskin i Flyvehullet, Foraarsolskin med pludselige Skyer for Solen, naar Temperaturen er lav, og pludselige Regn- og Haglbyger ere Bifjender.

Forjaaviddt man er Herre over dem, bør man benytte sig deraf: Skyg for Solen, at Bierne ikke løffes ud i Utide.

Sonninghandel.

I daarlige Sonningaar klages der over den daarlige Høst, skjøndt det dobbelte kunde have været opnaaet ved en rigtig Røgt af Bierne, og det tør vel nu udtales, at de dygtige Biavlere i Fremtiden aldrig ville faa en saa daarlig Høst, som i noget af de tidligere Aar.

Ville Klagerne da ophøre, naar der avles mere? Sikkert ikke. Vi have før og atter iaar hørt Klager over, at den store Høst ikke kan affættes, ialtsald ikke til saa høie Priser, som man maatte ønske. Det forekommer mig nu

rigtignok, at Hovedsagen er at høste Meget og at Afsetningens Kansseligheder maatte kunne overvindes, naar det gjælder en Vare, der, i Modsetning til andre Produkter (Smør, Æg, Kartofler, Frugt m. m.) kan gjemmes. Det er netop et Særkjende for de Varer, der ikke kunne gjemmes, at deres Pris vælger betydeligt, hvorimod den holder sig mere ensartet for de, der ere uafhængige af Fordærvelse, altsaa ikke absolut skulle forbruges itar.

Sonning er en Vare, der kan gjemmes saa længe det skal være, altsaa burde Prisen holde sig nogenlunde ens, medmindre Udbyttet deraf bliver betydelig større end Markedet har Brug for. Da nu imidlertid Sonningudbyttet ikke hidtil kan siges at have været ens stor hvert Aar, saa er denne ikke varsel til Klagerne.

Nei, Markedet er ikke hvert Aar overfyldt med Sonning, det vide vi Alle, men vi mangle:

- 1) Sonninggrosserere;
- 2) Biavlere, der, som Ryneborgerne, have Aaad til at gemme deres Sonning;
- 3) Biavlere, der forstaa, at det er med Sonning som med enhver anden Vare, der tilbydes; man maa gjøre Noget, ja Meget for at skaffe den i Handelen; man maa, som det altid sker ved ny Varer, se at give Kjøbere Smag for dem, og man maa fremfor Alt ikke sidde hjemme i Kaffeovnstrøgen og tro, at Folk ikke blot skulle vide, at man har Sonning at sælge, men endog at Kjøberne skal uleilige sig til os; det gjør han maaft, naar han veed, at vi have Noget, som han er i svær Betryk for at saa fat i.

Skvad nu disse tre Punkter angaaer, da vil jeg gaa noget nærmere ind paa ethvert især, for, om det skulde være muligt, at behjæ dem noget nærmere, for at vore Biavlere kunne se dem fra flere end en Side.

ad 1. Det er nu 9 Aar siden, vor afsøde Ven Møller fra Sjernind paa Mødet i Horsens morede Selskabet med den Lære, at Biavlerforeningens vigtigste Formaal egentlig maatte være: til høieste Pris at affjøre ham og formodentlig alle andre Biavlere deres Sonning.

Alt saa Biavlerforeningen, hvis Stræben har gaaet ud paa at lære Folk at avle Sonning, ombannet til et Handelshus en gros med Sonning, er ikke lykkes og vil formentlig heller ikke lykkes, da dette jo ligger lige saa langt udenfor dens Virksomhed og Plan, som om Land-

mændene, der ere Medlemmer af Landbosforeninger, vilde forlange eller vente, at disse Foreninger skulde kjøbe deres Korn, Smør, Kjød, Ost, naar Markedspriserne ikke vare dem tilpas.

Kan der da ikke haabes paa, at Handelshuse ville fremstaa og gjøre Forretning med Honning, opkjøbe, samle de smaa Partier fra Landets Bivavlere og sælge til Udførsel, eller paa andre Maader skaffe Afsetning for den?

Jeg troer det nok. Men Betingelserne ere, at Bivavlerne kunne hvert Aar være forsynede med Honning; thi at vente, at Nogen skulde kaste sig paa en Forretning af en saa usikker Bestaaffenhed, som den hidtil vilde have været, det kan dog intet fornuftigt Menneske have Haab om. Bliv en dygtig Bivavler, der er uafhængig af de Forhold, som knuget og hæmmer Bivavlen; høst hvert Aar Honning saaledes, at en Grossist kan vente at kjøbe noget tilstrækkeligt, saameget, at en mindre Fortjeneste kan dække hans Rejse og Arbejde; høst saameget, at han kan blive istand til at give Tilbud i Ud- og Indland, ikke paa nogle saa Centner, men paa Vognladninger, da skulde det være foruindeligt, om ikke et Honninghus skulde fremstaa hos os.

ad 2. Hvorfor saa hidfide med at sælge Honningen, forbi man et Aar har høstet rigeligt? hvorfor overfyldte Markedet iaar? næste Aar kan der muligvis opnaaes dobbelt Pris. I stede jo kun Eder selv med denne Fremgangsmaade; se til Lyneborgeren, som til ham naar I ville, hans Dplag af Honning er næsten altid lige stort, om Høsten har været stor eller lille, han kan sælge hvert Aar og til hver Tid paa Aaret, han er uafhængig, og Grossererne vide, at han har Honning. Ja, siige Mange, men tænk paa, at vi danske Bivavlere høre i Reglen ikke til den velhavende Del af Folket, vi trænge til Penge, og da vi nu en Gang imellem have endel Honning, saa kunne vi ikke godt gjenne den. Jo, saamænd kunne I det, thi havde I intet høstet, som saa ofte er flet og for mange af Eder endnu ofte vil blive Eders Lod, saa havde I ei heller jaaet Penge for Honning. Gjem den, hvis den ikke kan sælges til ordenlig Pris. Honning paa Dplag er ofte bedre end Penge i Sparekasserne. Der kommer nok en Tid, da den kan sælges, endog saa til høi Pris.

ad 3. Al Handel (Omsætning) i det Store er afhængig af den Lov, som Produktion og

Efterspørgsel foreskriver; da denne Lov i det Store ikke kan roffes, saa skal jeg herom ikke sige mere, end hvad forhen er sagt. Men i det Smaa — og vore Bivavlsforhold ere endnu smaa — hvilken Bivavler kan opvise at have høstet 10,000 Pbd. Honning i et Aar — ja, der kan gjøres Meget!

En Bivavler i Randersseggen fortalte mig allerede for et Par Aar siden, at hans Hustru paa Torvedagene tog med til Markederne endel Honning, som hun opstillede til Salg, og at hun havde havt Dage, hvor hun havde kunnet sælge indtil 80 Pbd., fordelt i mindre Glas. At se Læfferier giver Lykt; — man vil maasse indvende: „ja slikt sker en Gang, men hvem kjøber oftere?“ Ja, det gaaer saaledes til: Man finder, at Honning dog egentlig er meget behagelig, er saa godt for Børnene, godt for Forskjølse osv., det er altsaa ikke nogen Lurus; man kjøber igjen, og sluttelig finder man, at det er en Nødvendighed, og det er det i Virkeligheden. Bekjendte komme og smage denne mageløse (!) Honning, der er saa klar, saa ren, har en saa aromatisk Smag, de maa ogsaa have Noget, bare de vidste, hvor man kunde saa den; — jo, Knuden kan nok løses!

Ja, naar Spørgsmaalet er om, hvad der kan gjøres i det Smaa, da er det igrunden sagt i det Foregaaende. Har Bivavleren i sin Kreds, sin Omegn, henledet Folks Opmærksomhed paa hans Honning, — ja, har han i Egnens Blade søgt at saa dens Nytte paavist? har han forevist Prove paa Torvet, i Hoteller og i private Huse, paa de store Markeder? At den ikke findes udstillet i Delikatesseboders, Urtekram- eller Kolonialboders Binduer, behøver jeg vel ikke at paavise, og dog vilde jeg ikke tøve, før jeg fik min Kolonialhandler til at udstille min Honning i sit Bindue som Gjengjæld for at jeg kjøber mine Varer hos ham; men han gjør det ogsaa, thi han vil ikke miste en Kunde.

Et Skildt i Glas og Ramme, med Anbefaling af Honningen, maa ligge i Binduet. Hvorfor er alt dette unødigt? og dog klager man over al den Honning, man har hjemme, medens den burde vise sig allevegne for at vække Kjøbelyst.

Men det er ikke nok at fremvise sit Produkt paa de nævnte Steder (vore Apothekere foretrække for en Del at tage deres Honning fra Udlandet —, maasse tro de, at den er bedre, lad dem det, Gud naade Bivavlen, om den skulde leve af Apothekerne); der er Noget, som ikke

bør forsømmes: I hvilken Tilstand og i hvilke Klar tilhødes Honningen endnu hos os af en stor Del Biavlere? Det er med dem som med Smørproducenter, jeg i Jylland har set sende deres Smør, som de kaldte det, til deres Kjøbmænd i Spande, Sæbebøtter og lignende Emballage.

- 1) Produktet maa være vel sorteret, hver Art Honning, f. Ex. Frugttræ-, Hvidkløver-, Lind-, Boghvede- eller Lynghonning, udslugget for sig. Hvorledes vilde man kunne sælge Frugt eller Druer, dersom alle Slags vare kastede i en Bunke? Mon nogen Vinhandler kunde sælge en Vare, bestaaende af alle mulige Slags Vine? Mon nogen Kaffe- eller Sukkerhandler kunde gjøre Forretning, hvis han blandede alle Arter af Kaffe eller Sukker imellem hinanden?
- 2) Honningen maa være fuldstændig ren og klar, kort sagt behandlet godt.
- 3) Det maa sælges i Glas af en smuk Form og ren Maske, for at man kan se Honningens Renhed, Farve osv. derigjennem. Glasenes Størrelse maa passe til Efterspørgselen, dersom det f. Ex. viser sig, at 1-Pds.- eller et halvt Pds.-Glas gaa lettere end 2- eller 4-Pds.-Glas, saa venter man sig derefter; de tomte Glas bør tages tilbage til en vis Pris, ligesom dette sker for andre Vares Vedkommende.
- 4) Glasfæt bør overhendes saaledes, at Indholdet ikke udsættes for Luftens Paavirkning eller spildes ved at føres i flydende Tilstand. Over Dækket bør klæbes en smuk Etiket, ikke en faadan, som Sælgeren, men som Kjøberen finder smuk; paa Siden af Glasfæt klæbes en anden Etiket med Emblem og Biavlerens Navn (ligesom Gaardens Mærke paa Smørtræet), Honningens Art osv. Man maa kunne købe Honning efter Mærke med samme Sikkerhed mod at blive snydt, som man køber Smør efter det indbrændte Mærke. Paa Etiketten sættes en Anvisning til Brugen af Honningen, nemlig: at tage Dækket af Glasfæt, stille dette i lunkent Vand indtil Honningen, hvis den er stivnet eller endog fornet, er smeltet og i samme tyndflydende Tilstand, som da den kom i Glasfæt, før den nydes. Det er en bekendt Sag, at Folk i Almindelighed ikke forstaa at spise Honning. De smør

den paa Brød, ligesom Smør, i stivnet eller fornet Tilstand, og dens Smag er da lig Sukker og smager, idetmindste mig, mindre behageligt. Ved at opløses til en flydende Tilstand er det, som om Honningens Sjæl blev frigjort fra Forsteningen. Aromaens forskellige Nuancer komme frem og tiltale baade Næsen og Ganen. Den stivnede Honning, naar den er hvid, ligner i Udseende Svinefedt, men se min flydende, vandklare Kløverhonning med sit lysegrønne Skjær, eller min ligesaa klare Lindehonning med sit lysegule Skjær, det er noget andet for Diet! Se saaledes bør Honningen være, og vises, at den kan tale for sig selv, naar Cieren ikke er tilstede, da kunne mine Biavlskolleger ogsaa være bekendt at fremstille sig og vente Kjøbere, naar de tilbyde deres Varer.

Saa tilbydes maa den. Hvor travlt Folk end have, saa de dog Tid til at besøge Byen paa Torvedagene. At Biavleren skulde holdes hjemme i Sværmtiden, er kun Bevis for, at han ikke har lært Biavlens tilgavn. Altsaa bereis Kredsene en Gang imellem og se efter, om man mangler din Honning i dine Udstillingslokaler, og bring den med dig. Sælg paa Torvet og henstil det Udsolgte i Butiken til næste Gang.

Forening imellem en Egn's Biavlere er nødvendig, ogsaa ved Honningens Afættning. Mød til Kredsmoderne, bliv enige om Eder's Fremgangsmaade og Eder's Pris, vær ikke ivoien for hverandre, men indbel Egnen, Byerne og de Handelende mellem Eder, saa at I alle have samme Lethed ved at afsætte Produkterne, og hjælp hinanden, hvis den Ene kan sælge mere end den Anden; det kommer jo den, der har udsolgt, tilgode, at han kan forsyne sin Kreds.

Bliver vore Biavlere en Gang meget store Biavlere, saa de høste Honning i tusindpundsvis, da lad de Større læge de store Kunder, en grov-Folk, som nok de ville indfinde sig. Jeg kunde saaledes viffe Nønnen af og være tilfreds med mit Arbejde og overlade Andre at fuldkomme det; men der er endel Mjødbruggere og Honningvinblandere, som læse dette Lidskrift, og da deres Virksomheds Omfang har Indflydelse paa Efterspørgselen, altsaa Prisen paa Maastofet, Honning, saa troer jeg at maatte tillade mig at holde en lille Gardinprædiken for dem. Hvorfor købe I ikke større Mængder af Honning? Hvorfor blande I ikke meget mere Honningvin eller god Mjød? Hvorfor udvide I ikke Forretningen? Vente I paa, at Folk skulde

reise til Eder for at bede Eder om venligst at overlade dem et Par Flasker? I Sandhed, d'Err. Vinhandlere ere klogere end saa; de vide, at man skal ud i Verden, tilbyde, pine og plage Folk til at gjøre Bestillinger. Men de skulle have Indtægt af og leve af deres Forretning. Det er muligen ikke saaledes fat med Mjødbryggerne; men da vilde jeg ønske, at det kneb ret haardt for dem, saa at de bleve tvungne til at gjøre Omfætning.

Jeg reiser hyppigt ad Jernveien, og ser da, hvorledes der i Restaurationerne formelig udstilles Drifkevarer, hvis Godhed, Sundhed eller Indhold vist ofte er tvivlsom; man ser dem, smager dem, og vælger eller vrager dem, Alt efter som man er oplagt til. Jeg vilde ønske, at jeg kunde finde et Glas — helst en Flaske — god gammel Honningvin, en Anden vilde foretrække et Glas god gammel Mjød, som den nu tilberedes; men — som Svenskeren siger: den finns alls inte! Restauratørerne blive formelig overrendte af Reisende fra Vin-, Punsch-, Ol-, Bitter- og andre Guse, men der er dem, som ikke alene paastaa, aldrig at have set en Mjødbrygger, men ere frække nok til ogsaa at paastaa, at det er imaginære Væsener af samme Art som Nisser, Vætter, Ulfer, Elverpiger m. Fl. Punktum!

Diavlen paa Nefsnæs.

Maret 1878 er vistnok uidentvial det bedste Bjaar, man kan mindes her paa Egnen. Udbyttet af Ruberne vil dog næppe blive saa særdeles stort, dels fordi Sværmens Antal ingenlunde har været stort, dels fordi disje meget ufuldkomne Boliger passes saa maadeligt. Det har saaledes iaar været ganske almindeligt i 4—8 Uger at se Staderne pose meget stærkt. Det Tab, som under denne Sommers fortrinlige Træk er forarsaget Rubediavleren ved denne Posning, kan ofte regnes til 10—15 Kr. pr. Stabe. Viernes Flid er med Rette blevet til et Ordsprog; naar de i tusindvis, ja undertiden i en Klump af over 50,000 hænge uirtksomme udenfor Stadet, da er det Diavlens egen Skyld, og det er ogsaa han, der maa udgjælde derfor. Hvor simpelt det end er at passe Ruberne: forsyne dem med gode Galmhætter, og give Bierne Plads, naar de behøve den, saa er det dog faare saa Rubediavlere, der blot opfylde disje Betingelser for at opnaa et nogenlunde

sikkert og godt Udbytte. Hvad er vel den egentlige Marjag til dette Særsyn, at Folk, som ofte med stor Omhu passe deres andre Hvero, skænke deres Vikuber saa liden Opmærksomhed? Grunden dertil er vistnok, at Diavlen i den gammel-dags Form i saa ringe Grad kan beskæftige Tænkningen, at de fleste Rubeeiere kun et Par Uger om Maret (i Sværmtiden og i Høsttiden) tænke paa, at de ere Diavlere. Saasnart Interessen for denne Sag blot bliver vaft, viser det sig snart, at Rubeeieren ikke vil nøies med at passe sine Ruber godt, han faaer da ogsaa Lyft til at prøve de konstige Stader. I Løbet af de sidste 5 Aar have Konststaderne jævnt udbreedt sig her paa Egnen, og dette Aar har her, som formentlig overalt i Danmark, bragt den nyere Diavl et kæmpefærdt fremad. Det, der nemlig bedst formaar at vække Interessen for en saadan Sag, er naturligvis et godt Udbytte, og et saadant kan i rigt Maal angives herfra Egnen. En Diavler har saaledes af 8 Konststader høstet 450 Pd., selv har jeg af 4 Konststader høstet 300 Pd. ren udslynget Honning. De ny Stader (Sværme) have naturligvis ikke givet saa stort Udbytte, men flere have dog givet 20—30 Pd.

Under disje Forhold er naturligvis Honningprisen falden endel, men netop den Dimstændighed kan i Tiden gavne Diavleren meget. De sidste to Aars knappe Honninghøst havde nemlig skruet Honningprisen saa høit op, at Forbruget af Honning hos os var indskrænket til en ren Ubetydelighed. Naar nu iaar uange Centner ren Honning kan tilbydes til omtrent samme Pris som godt Sukker, da er der Grund til at vente, at Honning kan indføres som en daglig Forbrugsartikel i næsten ethvert Hus. Et saadant Udfald vilde uidentvial være gavnligt for alle Parter, thi Diavleren vilde da altid være sikker paa god Afsetning for sin Honning, og Forbrugeren vilde snart erfare, at Honning, nydt med Maade, er et særdeles sundt og godt Næringsmiddel. I flere Sygdomme (Hoste, Sten) anvendes den jo endog som et vigtigt Lægemiddel.

Under det gode Honningtræk iaar har det aldeles klart vist sig, at Stadernes Flyvehuller næsten overalt ere for smaa. De bør være 8—10 Tommer brede og kun $\frac{1}{3}$ Tomme høie. Et saa bredt Flyvehul er jo let at indskrænke ved Hjælp af Træklodjer, naar Trættet aftager. Ere Flyvehullerne derimod for smaa, da kan under

stærkt Træk megen Honning gaa tabt, idet Trængselen ved Stadets Indgang hæmmer Biernes Virksomhed. Hos mig have stærke Stader med brede Flyvehuller samlet betydeligt mere end dem med smaa.

Ukstrup Stole, den 6te September 1878.

Hans Erslev.

Svorledes Mr. Doolittle fik 566 Pb. Honning af et Bistade.

(Ogsaa lidt om, hvorledes man opdrætter en Mængde Bier).

Vi ere blevne opfordrede til at give Oplysninger om Maaden, hvorpaa vi opnaaede, at et Folk (Stade) gav os 566 Pb. udslunget Honning sidste Aar. Stadet var valgt blandt dem, der vare nær Huset, og var ikke bedre end de halve af vore Stader. De vare opdrættede paa den af os saa ofte omtalte Maade: at indsnævre Yngelrummet ved et Indskudsbrædt og senere Tid efter anden sprede Yngeltavlerne og hænge tomme Tavler ind saa ofte de kunne taale det. Omtrent den 1ste Juni flyttedes Bierne fra en af vore sædvanlige Boliger til en, der er 4 Fod lang og rummer 32 Gallup Rammer (disse Rammer maale indvendig 11 $\frac{1}{4}$ " \times 11 $\frac{1}{4}$ "; hele Stadet havde altsaa 4,200 [] Tavleslade), men fik ikke det fulde Antal Rammer før den 20de Juni. Vi formodede at kunne holde Dronningen paa omkring 16—20 Rammer, men udsandt, at dette kun kunde ske ved Indskudsbrædt, saa vi paa Hødepunktet af Sæsonen, omkring 15de Juli, havde Yngel i samtlige Rammer, til Beløb af 1,400 [], hvilket Læseren vil se, vil give 70,000 Bier i 21 Dage (der maa altsaa være lagt over 3,300 Eg daglig). Det var langt det Meste vi havde faaet præsteret af en Dronning. Vi flyngede ud, naar Bierne begyndte at forsegle Honningcellerne foroven i Tavlerne. Honningen var samlet af omtrent i det Forhold: 15 Pb. Veblømsst, 185 Pb. Svindløver, 290 Pb. Lind og Lidsel samt 76 Pb. Boghvede. Ved Sommerens Udgang var der ikke flere Bier i Stadet end i de fleste andre. De bleve ikke hjulpede paa anden Maade end ved at saa tomme Tavler i tilstrækkeligt Antal. (Efter Doolittle af M.)

Spørgsmaal.

Spørgsmaal Nr. 6. Er det tænkeligt, at Bierne kunne have en Bolig i Klitbanker uden Trævært, eller kan det tænkes, at Bierne søge 3—4 Mil efter Føde? Paa Anholt findes i Præstegaardens Have et stort Thornt træ, der i Blomstringstiden besøges af Tusinder af Bier, uagtet der ikke findes et eneste Stade paa Den. Navnlig paa dette Træ har jeg lagt Mærke til dem, men der er næppe Tvivl om, at de ogsaa trække af Blomsterne i Engen og i Sandflugten saavel som af Frugttræerne. Er det nu utænkeligt, baade at de bygge i Flyvesandsbakker, og at de drage mindst 3—4 Mil, saa maatte der gives et Insekt, der ligner Bienen i en forbauende Grad, men dog ikke er nogen Bi, og det vilde da være interessant at saa Oplysning derom.

n.

Bekjendtgørelser.

Kortfattet Anvisning til Bivol.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar **32 Ø.** i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller til Oversergent A. C. Andersen i Nyborg.

Et stort Parti Honning

sælges til Tidens billigste Priser. Prøver sendes paa Forlangende.

Hinderup ved Skive, i August 1878.

Jens Christensen,
Bivol.

Honning, i større og mindre Partier, samt fuldtbyggede Glasflasker faaes hos **Søren Chr. Christensen** i Slbjerg ved Skive.

Et stort Antal Rubestader,

hvoraf endel muligvis vil blive sendt til Norge, ønskes tilkjøbt. Tilbud, med Opgivelse af Pris pr. Pb., modtages af Foreningens Sekretær.

Indhold: Oktober. — August og September. — Biernes Fjender. — Honninghandel. — Bivol paa Refsnæs. — Svorledes Mr. Doolittle fik 566 Pb. Honning af et Bistade. — Spørgsmaal. — Bekjendtgørelser.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af Biavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Ålborg.

Nr. 11.

November 1878.

12te Aargang.

November.

I denne Maaned er der kun lidt at gjøre ved Bierne, da de paa denne Tid helst maa have Ro. Dog anbefales det at forstyrre dem, eller rettere foranledige dem til at gjøre en Rensningsudflugt paa en varm Dag, hvis en saadan maatte indtræffe.

Vær opmærksom paa, at Musene ikke tage Ophold mellem Halmhætterne og Kuben, thi det forstyrrer Bierne og, hvad værre er, Musene skaffe sig let Udgang til det Indre af Kuben, naar den strenge Vinter indtræffer. De ere istand til at gnave Hul midt paa en Kube. Ligeledes bør de heller ikke taales under Tagene paa Djerzonsstaderne eller i det Hele i Bi-haven.

For lettere at holde faavel Mus som Fugle fra Flyvehullerne, kan Flyvebrædderne (der bør være løse) nu borttages og Halmhætten trækkes da for Flyvehullet og holdes fast ved Hjælp af et Tøndebaand. Skulde der mangle Læ i Bi-haven, da er det nu den mest passende Tid at tilveiebringe Plankeværter, Nør- eller Straavægge, Jordvolbe, Gjerder af Grantop, Lyng eller andet Lignende. Læ maa der være, og der er ogsaa i enhver ældre Bihave gjort Noget for at beskytte Bierne mod de skarpe Vinde. En Plantning af Gran, der dog bedst sker om Foraaret, er ogsaa meget godt, men den kan ikke strax staves tilveie; men der kan plantes bagved Nørveggen, eller hvad der nu er anvendt for at stave væbliffelig Læ.

Vær opmærksom paa, at alle Stader staa fast. Hvis Maatter, Tæpper, Halm, eller hvad der ellers maatte anvendes til at udfylde de

tomme Rum ved Vinduerne eller over Bierne, ikke ere anbragte før, maa det nu gjøres, og er Bunden i Djerzonsstaderne eller Bundebrædderne til Kubestaderne for tynde, da er det tilraadelig her ogsaa at anvende Maatter eller Lignende.

De lange Vinterastener ere nu alt forhaanden, og disse bør flittig benyttes til Læsning af Bøger og Skrifter.

September—Oktober.

Bierne have i September ofte gjort Udflugter, uden at det dog kan siges, at de have haft noget egenligt Træk, men saasnart Veiret har tilladt det, have de besøgt Borago, Refeba, Milolotus m. fl., medens de sjældent have været at se paa en Blomst i Marken. Det er mærkværdig med Agerkaalen, der i denne Maaned undertiden kan forekomme i fuld Flor, uden at den besøges af en eneste Bi. Primularer besøges flittig af Bierne i Foraaret, men i denne Tid blomstre de vel smukt uden at Bierne søge dem, og det er Tilfældet med mange Blomster, som Bierne søge i Sommertiden, men saasnart der indtræder køligt Veir, ser man aldrig Bier paa dem.

Flere Biavlere have kjøbt svage, jildige Efterføerme og opfodret dem, saa de ere blevne gode Vinterstader. Bierne ere kjøbt efter Vægt til 20—25 Dre Pd., og der har været de Stader, der kun veiede 4 Pd., og altsaa kostede 1 Kr.

Den høieste Varmegrad var i Ålborg + 18, den 5te, Efterm., i Frederikshavn + 20, den 7de og 8de; den laveste Varmegrad var i Ny-

borg + 5½, den 20de, Kl. 6 Formd., i Frederikshavn + 2, den 22de; Middelttemperaturen i Nyborg + 12½, i Frederikshavn + 10¹⁹/₁₅. Veiret har været temmelig afvejlende med Klart, Taage og Regn. Dog har der været Solkin hver Dag med Undtagelse af den 6te, 8de, 17de, 18de, 19de og 28de. Vestvinden har været den fremherskende, Storm ved Nyborg den 16de og ved Frederikshavn den 17de. Stiv Kuling ved Nyborg den 15de, 16de, 18de, 19de og 23de, ved Frederikshavn den 14de, 15de, 16de, 17de, 18de, 19de og 20de.

Kortskjønelse af Landsbyerne.

Medens der paa mange Steder ikke er gjort saa lidt for at pynte vore Landsbyer ved Plantning, Forbedring af Veiene og Fodstierne i disse, finde vi dem ofte i en saadan Tilstand, at man maa skamme sig derover. Hvor meget kunne vore Landsbyer ikke vinde i Venlighed og Sygge ved Plantning af Alletræer langs Veiene, smukke blomstrende Buskværter paa Hegnene, blomstrende Slyngeplanter langs Stakit og Rækværker, baade Træer og blomstrende Buske paa ødeliggende Pletter. Folk har ofte ingen Sands herfor, fordi de ingen Nytte have deraf, og for Fornøielsen alene gjør man ofte saare lidt. For at forene det Nyttige med det Fornøielige har jeg troet at burde henlede mine Viavlsvenner paa, at det er dem, der have særlig Opfordring til at søge at faa saadanne Plantninger igang. Naar de vælge Honningplanter, saavel Træer som Buske, da ville de have Nytte og dele Fornøielse med Andre, og derved bidrage til at fremme Sandfsen for Plantningen.

Se at faa dannet en Komite i Byen til at lægge Planen, vælge Planterne, lede Anlægget og bevæge Andre til at hjælpe ved at yde Bidrag i Arbeidskraft, ved Planter eller et Par Kroner. Begynd kun, om end saa smaat, og bliv ikke træt, udfør noget hvert Aar, og de ville da se, at de om et Par Aar ville kunne høste baade Gavn og Glæde. M.

Honningproduktion.

Stjøndt Rørsukker alt var kjendt i Ostindien og Kina før vor Tidsregning, er det dog et for-

holdsvis ungt Produkt i vor Verdensdel og ligesaa i Amerika. Der bruges nu aarlig omtrent 2 Millioner Tons (1 Tons = 2,000 Pd.) Sukker, og det har efterhaanden faaet Overhaand over Honningen, som i Oldtiden og Midtaldertiden var det eneste Sukkerstof i den største Del af den da kjendte Verden.

Mange Aarsager maa have bidraget til at fortrænge Honningen, men den vigtigste tør vel antages at være den, at Viavlen mere og mere forfalder, saa at den ikke kunde forsyne Markedet i rigelig Mængde med gode Varer.

I de senere Aar er Honningproduktionen, f. Ex. i Amerika, tiltagen efter en saa forbausende Maalestok, at man nu kan sælge Honning med større Profit end raffineret Sukker, og derfor tiltager ogsaa Forbruget og Efterspørgselen i en forbausende Grad.

Naar vi hos os tale med Kjøbmænd, som forhandle Sukkeret en detail, ikke at tale om Grosjererne, da hører man kun en Forsikring: Konkurrencen er en saadan, at de ikke alene ikke tjener noget, men at de ofte, da den maa "føres" (haves) for de øvrige Kolonialvarers Skyld, sættes Penge til.

Naar vi have set, hvilke Djere man har maattet bringe for at holde Sukkerfogeriet igang paa vore vestindiske Der, da vil man saa en Ide om, hvor ringe det lønner sig at producere Sukkeret, at dyrke Rørene, holde Knuseværkerne og Raffinaderierne igang; det maa blive klart, at den Forretning ikke kaster meget af sig, hverken for Producenter, Forædlere eller Forhandlere.

Sukkeret er sunket ned til en lav Pris, og dog kunne Viavlerne i Amerika optage Konkurrencen. Hvorledes det?

Fordi Viavlen fordrer en saa ubetydelig Anlægs- og Driftskapital, fordi Produktet er særbidg fra Producenternes (Viernes) Side, og fordi det frembringes i saa store Mængder ved en rigtig Nøgt af Vierne, at Viavleren, ved at forsøge Udbyttets Mængde, kan ned sætte sine Priser.

Et Bisfolks Værdi i Amerika regnes til 40 Kr., Boligen til 20 Kr., ialt 60 Kr. Naar Viavleren altsaa høster 100 Pd. Tavlehonning a 22 Cts. pr. Pd. (omtr. 80 Ore), da er dette lig 80 Kr. pr. Folk, altsaa over 100 pCt. — det giver ingen anden Forretning. Høster han udslunget Honning, saa avler han det dobbelte, da han altid kan faa 40 Ore pr. Pd., saa har han samme Indtægt, og saa koster Honningen

dog ikke Forbrugeren saameget, som vi betale for raffineret Sukker.

Lil disse Udfald, ikke alene i Kvantitet, men ogsaa i Kvalitet, har man ikke saa meget Klima og Vegetation at takke, som det rette. Greb paa at forstaa og benytte den ny Viavlsmethode. Naar vi, som for kort siden, se en bekjendt amerikansk Viavler bringe det til 566 Pd. Honning af et Folk, som det høieste Udbytte af et enkelt Folk, saa høre vi Folk sige: ja dette er kun muligt i et Land med et saa udmærket Klima og en saa rig Vegetation. Vi maa da oplyse om, at Biholdere i samme Egn, hvor de 566 Pd. høstede, knapt nok høstede saa mange Lod af hvert Folk, og finde Viavlen et lidet lønnende Foretagende.

Vel er det muligt, at Klima og Vegetation hos os er mindre heldig, end de bedste Egne i Amerika, men saa behøver vor Drifts- og Anlægskapital ei heller at være saa stor. Et Bistad med Bolig, der i Amerika staaer Viavleren i 80 Kr., vil hos os kunne have for 20 Kr.

For at faa et Udbytte af 100 pCt. af vor Kapital anbragt i Viavl, ville vi altsaa kunne nøies med 40 Pd. Honning a 50 Dre pr. Bistade i Egne, der give den af Folk kaldte „fine“, o: hvide Honning, og i Egne, hvor den brune avles, hvis Pris er omtr. 30 Dre, vilde der fordres 60 Pd. pr. Bistade. Men da Boghvede- og Lyngegne yde et meget yppigt Træk, hvis Viavleren blot er istand til at udnytte det, saa kan Udbyttet let naaes, ja burde faktisk kunne naaes som Overskud med 12 Dages Hovedtræk.

Det er et Faktum, at der ved et sej Ugers Træk kan høstes fra 100—200 Pd. Honning af et godt Bistade, medens i samme Egn, ja i samme Bigaard, daarlige Folk, slet røgtet, kun have henter til eget Behov, og knap nok det.

Sidste Sommer høstede et Sted her i Landet paa et Gladerium af en Halvcirkels, hvis Radius er $\frac{1}{4}$ Mil (omtr. 250 Tdr. Land) 300 Pd. Honning, og andre Bihaver findes desuden i Nærheden, som kunde have samlet paa samme Trækflade; men det var dog paa det ene Sted et Pd. pr. Tde. Land. Regnes vort Lands 700 Kv.-Mil til 7,000,000 Tdr. Land, vilde dette sidste Sommer have kunnet yde 7 Mill. Pd. Honning, regnet til 40 Dre Pd., en Værdi af 2,800,000 Kr.

Lil Nogen paastaa, at jeg har regnet formeget? Jeg paastaaer, at der vilde kunne være hølet det dobbelte, hvis der havde været Bier

nok, men der var ikke Bier nok, og jeg tør paastaa iugensteds her i Landet. Det er ikke med Nektar som med Græs; hvad Græs ikke ædes eller bjergeres idag, kan ædes eller bjergeres imorgen eller senere, men den Nektar, som udsædes af Blomsten idag, maa samles idag, ellers er den tabt. Der er længe til, at vi saa formange Bier, men den Dag turde vel komme, at Nærjucker maa falde for Hønningen.

Behandling af silbige Sværme.

Jeg holder af at levere Bevijer for hvad jeg siger. I min Artikel i Juli, Nr. 7, d. A. sagde jeg, hvorledes man skal sikre sig, at silbige Sværme ikke bruge deres indsamlede Honning til Bygbygning og saa tomme, naar Høsten er forbi.

Den 26de Juli sendte en Ven mig en lille Sværm i en Kube. Jeg omlogerede den i en udbygget Kube, jeg havde fra iffor. Sex Dage efter var den tung, og Bierne sad helt nede paa Standbrædtet. Jeg blev ængstelig for, at Dronningen muligvis maatte komme til at mangle Blads, og gav den derfor en af de af Hr. Erslev omtalte Nadier (Underføet) under, for at Bierne der kunde gjenne deres Honning.

For et Par Dage siden, 4 Uger efterat Sværmen var opstillet, løstede jeg den af Underføet; den var saa tung, at jeg maatte tage godt fat. Men i Kassen var slet ikke arbeidet. Sværmen mangler altsaa ikke Honning til Vinter, og de unge Bier ville snart vise sig. M.

Viavlen i Theori og Praxis.

De mindes mig maaffe fra Mai 1877, da jeg sendte Dem en Meddelelse om et Viavlermøde, som De optog i Tidsskriftet. Gæsten gjorde nogle Bemærkninger paa Grundlag af egen Læsning og hvad han hørte paa Mødet, og De vil maaffe mindes, at han kom til det, efter min Mening, noget høitflyvende Udfald, at et Bistade, behandlet som det bør, fødret rigelig, det er med god Træk i Mai 14 Dage, Juni 14 Dage, Juli og August 14 Dage, vilde med en Afslægger kunne give et Udbytte af 392 Pd. Honning. Dette var Theorien.

Jeg har nu af Tidsskriftet for September 1878 set Praxis. Foreningens Formand angiv-

ver sit Udbytte af et Dzierzonstade og en Kube til — 4 Afslæggere og 254 Pbd. Honning.

Hvordan stemmer dette med Theorien paa Mødet i 1877?

Jeg vilde have ønsket, at den ærede Formand ikke havde slaaet de to forskjellige Slags Bistader i Hartkorn, men ladet hver arbejde for sig, da havde vi vist faaet bedre at se, hvad hver havde kunnet præstere. Saavidt jeg kan se, har Ruben egentlig ikke ydet noget stort Bidrag til Udbyttet, idet den kun har afgivet Bier til de fire Konstsværme, hvorimod Dzierzonstaden ved den enorme Mængde Yngel er bleven berøvet en uhyre Mængde Arbeidere, der, bibeholdt i Moderstaden, turde, med passende Plads, have givet et større Udbytte end nu. Jeg troer, altsaa at Konstsværmene have forhindret Moderstaden i at samle saa megen Honning, som det havde kunnet, hvis det havde beholdt al sin Yngel.

Hr. M. har ei heller anvendt saa meget Foder, som Theorien i Mødet bestemte. Vilde en stærkere Fodring ikke have drevet Yngeludviklingen endnu stærkere?

Theoriens Forudsætninger om 14 Dages Træk i Mai sloge ogsaa feil; Mai var daarlig, uden noget Hovedtræk.

Endelig ses, at Hr. M. ikke har benyttet Boghvedetrækket i Juli og August.

Regnes altsaa fra de i Mødet anslaaede 392 Pbd. for manglende Træk i Mai 98 Pbd.,

” ” Boghvedetræk 98 ” ” = 294 Pbd.,
 ” ” do. af Afslæggere 98 ” ” = 294 Pbd.,
 ” ” saaa ” kommer rigtigt nok en Nest af 98 Pbd.

Ogsaa maa det indrømmes, at de to Stader med deres Døtre, ved at give ialt 254 Pbd., have givet to Gange 127 Pbd., at de altsaa, hvis Forudsætningerne have slaaet til, kunde have givet det Udbytte, det theoretiske Overflag lovede.

Theorien i Vibøger lærer nu rigtigt nok, saavidt jeg har set, at man kan være glad, hvis Konstsværmene første Aar kunne samle nok til dem selv, og da Ruben jo efter Hr. M.s Opgivelse kun har givet Bier til Afslæggerne, og at deres mulige Udbytte vist maa tilskrives den Yngel og de Tavler, de fik fra Dzierzonstaden. Trække vi altsaa fra de 254 Pbd. de 13 Pbd., der høstedes af Ruben, da saaar vi Nest 241 Pbd. af Dzierzonstaden. Lægges hertil for manglende Maitræk 98 Pbd. og for manglende Boghvedetræk 98 Pbd., som vist ikke er for lidt reg-

net, da forekommer det os, at Staden maatte have givet et Udbytte af 437 Pbd.

Det vilde være af Interesse at erfare noget mere om Dzierzonsladet, dets Styrke ved Indvintningen 1877, hvorvidt Udviklingen ikke kunde have været fremmet mere i Foraaret 1878 m. m.

(Vi have anmodet Hr. M. om de ønskede Oplysninger, som meddeles nedenfor. Red.)

Hr. Redaktør!

Dzierzonstaden var et lille italiensk Folk paa 1½ Pbd., som den 11te Juli 1877 modtoges fra Lykkland; det fik 8 Berlepfke Kammer Yngel og fodredes for at udvikle sig. Sommeren 1877 var jo ugunstig, og da Fodringen maaske var lidt vel kneben, om end regelmæssig, saa var Folket ved Indvintningen ikke stærkt, men Bierne vare unge. De indvintredes i to Afslæggertasker med 8 Tavler i hver, og fyldte hele den nederste Kasse, og med Honning i de øverste 8 Tavler.

Hvornidt jeg kunde have fodret stærkere i Foraaret, tør jeg ikke sige, jeg vil næste Foraar, naar Folket er ialtrigere, give dem mere, men formeget skader jo ogsaa.

Naar den ærede Meddeler mener, at jeg har berøvet Moderstaden en „enorm“ Mængde Yngel, da er dette rigtigt, og jeg indrømmer, at de, bibeholdt i Moderstaden, vilde have kunnet præstere mere Honning i dette; men jeg vilde have Konstsværme med italienske Dronninger, og jeg vilde have stærke Afslæggere, der kunde blive gode Folk, og dette opnaaes, efter min Erfaring, kun ved at danne dem af mange Bier og megen Yngel, naar man ikke kan give dem en frugtbar (befrugtet) Dronning strag.

Det turde isørigt være tvivlsomt, hvorvidt det vilde have lykkedes mig at holde en saadan Mængde Bier samlet i et Stade, som da, hvis de 175,000 Biobjekter samt de unge Bier, som fulgte med Yngeltavlerne til de tre sidste Konstsværme, vare forblevne i Moderstaden. Havde dette faaet Sværmenytker, da er det et Spørgsmaal, om de havde været saa slittige. Jeg skal ogsaa i denne Henseende til næste Sommer gjøre Forsøg, ved at give et Folk en Bølge af dobbelt Størrelse, nemlig omt. 6,000 Kubikfot indre Rum med behørig Ventilation.

Det er rigtigt, at der i Mai intet Træk var

af nogen Betydning, men i Juli var der godt Træk, saa Regningen maa stilles saaledes:

Sej Ugers godt Træk i Juni og Juli burde efter Overslaget have givet 3X98 Pd. = 284 Pd., og det bragte de ikke. Om Skylden ligger i, at jeg plyndrede Moderstaden saa stærkt, veed jeg ikke.
F. Møller.

Bogmøl.

Denne yderst besværlige Biffende er nylig omtalt i en Artikel (Tidskrift Nr. 10) om „Biernes Fjender“. Da jeg imidlertid er af den Mening, at Bogmøl maa betragtes som den nyere Biaols allerfarligste Fjende, troer jeg, den fortjener, at Biaolerne stænke den endnu lidt Opmærksomhed.

Af Slægten Møl (Tinea) er der flere Arter, som angribe Bog. For Biaoleren kan det dog være tilstrækkeligt at betegne dem som to Arter: det store og det lille Bogmøl. I den nævnte Artikel omtales kun den store Art. Det lille Bogmøl har kun 5“ Vingefang. Larven er kun halv saa lang og ikke engang halv saa tyk som Larven af den større Art. De leve selskabeligt og forpuppe sig i store Fællesspind. I Staderne er det i Almindelighed temmelig let at beseire disse Fjender, da folkerige Familier selv kunne ødelægge dem. Desuden kan Biaoleren, ved hyppigt Efterjyn, udrense Larver og Pupper af alle saadanne Nævner og Sprækker, hvor Bierne ikke kunne naa dem. Det er altsaa ikke her, den store Fare fremtræder. Nei, det er med Hensyn til Opbevaringen af tomme Bogtaavler. Det er dette Forraad af færdig Bygning, der kan sætte os istand til under godt Træk at naa et saa forbausende Udbytte, som vi iaar have set. Derfor har det en uhyre stor Betydning for Biaolerne at kunne gjemme Bygbygningen i usfadt Stand. Der er dog ubestvigeligt megen Forskjel paa Landets forskjellige Egne med Hensyn til Antallet af Møl, ellers kunde der næppe fremkomme saa høist afvigende Domme om deres Farlighed. Hos mig ere de ofte optraadt i meget stort Antal, saa at jeg stadig har maattet være paa min Post for at beskytte den hængjente Bygning. At ophænge den frit, udsat for Træk, har ikke paa nogen Maade kunnet hjælpe her. Noget bedre har det vist sig at gjemme den i tætte Kasser, men disse maa da ogsaa være meget tætte, da navn-

lig det lille Møl kan komme igjennem meget smaa Abninger. Det tilraadede Middel „nu og da at fylde disse Kasser med Svovldamp“ kan maaste afhjælpe Ondet; men jeg er meget bange for, at de Fleste ville finde det Middel for besværligt. Det skal desuden vistnok anvendes meget grundigt, hvis det skal hjælpe. Der skal saaledes meget stærk Svovldamp til virkelig at dræbe Bierne, og man maa jo vel erindre, at det ikke er nok at bedøve Møllarverne. Jeg har prøvet meget jevnlig at efterse Tavlerne ved at holde dem op mod Lyset og da at jage en lille Pincet gjennem Tavlen paa ethvert mistænkeligt Sted og gribe Larverne, som derefter udtømmes med Pincetten og ødelægges. I lyse Tavler kan dette gaa, men det er et besværligt Middel. I mørke Tavler lader det sig ikke gjøre.

For om muligt at faa et godt Raad i denne for Biaolen saa vigtige Sag henvendte jeg mig derfor for saa Dage siden til vor berømte Entomolog, Hr. Professor Schjødte i København. Fra denne sagkyndige Haand modtog jeg under 1ste ds. følgende Svar:

„Ved at gjemme Tavlerne i Østern med et Forraad af pulveriseret Kamfer og dernæst tæt klæbede til med Papir, ville Møllarverne sagtens kunne dræbes; men om Bierne ikke senere ville lide ved Kamferlugten, selv om Tavlerne godt udluftes, inden de bringes i Staderne, tør jeg ikke indestaa for“.

Ved denne velvillige Oplysning har Professorens vistnok hjulpet os ud af Forlegenheden, thi den af ham udtalte Betænkelse ved Kamferlugten kan næppe antages at have nogen Betydning, da man jo tidligere uden Fare har anvendt Kamfer til at meddele Bierne eienbdimelig Lugt. Jeg vil nu ønske, at ret mange Biaolere i dette Østeraar ville forsøge at gjemme den opsparede Bygning paa den angivne Maade. Man behøver da ikke at sjerne hverken Møllenes Larver eller Æg, inden man anbringer Tavlerne i Østern. I det tidlige Foraar, naar Møllene atter komme i Virksomhed, vil det vel være rettest at bryde et Hul i Østern, for derigjennem paany at nedbryste noget stødt Kamfer. Hullet tilklistres naturligvis igjen, saa at Østern er ganske tillukket, indtil Tavlerne skulle bruges i Staderne.

Ulstrup Skole, den 8de Oktober 1878.

Hans Erølev.

Ny Kredsforening.

I Ribe Omegn, hvor der i flere Aar har bestaaet en særskilt Forening af Bavlere, er der nu dannet en Kredsforening, der hører til den danske Bavlforening, med Pastor Sodemann i Hjortlund som Formand.

Kredsen tæller endnu kun 10 Medlemmer, men den vil efter al Sandsynlighed snart blive talrig. For at give Medlemmerne Leilighed til at se Foreningens Mønsterredskaber, har Formanden staaet refortireret endel af disse, der ville blive foreviste ved given Leilighed i den nærmeste Fremtid.

Søndagen den 29de Septbr. holdt Kredsforeningen et Møde i Grestedbro Kro, hvortil der var indvarslet gennem det stedlige Blad og ved Kirkestævne i de omliggende Sogne; men desto værre gave, paa Grund af Omstændighederne (samtidig stedfjendende Kredspræmiefydning o. L.) kun 13 Medlemmer Møde.

Hr. Overdriftsinspektør Møller, som efter Opfordring af Formanden var kommen tilstede, holdt et livligt og særdeles interessant Foredrag om Behandlingen af Dzierzonstader, hvoraf de Tilstedeværende fik et klart Indblik i de Fordele, som den rationelle Bavl byder, og hvorved Kjærligheden til disse nyttige og interessante Dyr blev høilig næret. Efter Foredraget blev der fremsat adskillige Spørgsmaal, vedrørende Bierne og deres Behandling, der alle fandt tilfredsstillende Besvarelse.

Vi staa her langt tilbage for Dernes og Østfynens Bavlere, saa at det for disse — og blandt dem findes fortiden vist Tidsskriftets fleste Læsere — sandsynligvis ikke vilde være andet end Spørgsmaal og Svar af Bavlens Borneleerdou, men et af dem turde muligvis dog have Interesse for dem og give Anledning til Dplysninger. Kredsformanden forespurgte: Jeg har et Stabe, oprindelig en Kube, som jeg i Foraaret vilde forhindre i at sværme, hvorfor jeg satte en Magazin-Straa-kasse under. Denne byggede Bierne fuld og fik da atter en Straa-kasse under, der ligeledes byggedes fuld. Da Droneslaget havde fundet Sted — idetmindste ved flere af Staderne — tog jeg Kuben bort og høstede Honningen, men nu viser der sig ved Stabet endel Droner. Maa jeg nu antage, at Dronningen er gaaet tilgrunde eller er usfrugtbar, saa at der findes Dronemødre? Jeg kan ikke tage Tavlerne ud, da Kassen er uhensigts-

mæssig indrettet og Kagerne ere fastbyggede til Stadets Sider. Det antoges for givet, at Stadet manglede Dronning, og at dette var Grunden til, at Dronerne endnu levede, og det tilraadedes at forene Stadet med et andet. Spørgsmaalet om Dronemødrene besvarede med Henvisning til den bekjendte Ruffelsyngel. Men dermed er Sagen ikke klar. Thi under 4de Oktober tilskrev Hr. Overdriftsinspektøren mig venligst iaalede: „Efter min Hjemkomst bemærkede jeg, at et Stabe var isærd med at udjage et Par Droner, som altjaa maa have undgaaet Masakren for en Maaned siden. Dette til Beroligelse med Hensyn til Deres enkelte Droner.“ Meget beroliget blev jeg imidlertid ikke, da Dronerne paa en smuk Dag viste sig i uhyggelig Mængde ved dette Stabe. I de senere Dage har jeg været forhindret i at se til Bierne, men paa et Løb gennem Haven idag opdagede jeg, at der laa endel døde Droner udenfor, saa at der nu maa have fundet et Droneslag Sted.

Den naturligte Forklaring, forudsat at Dronerne nu alle ere borte, forekommer mig at være den, at Biseren er gaaet tilgrunde lang Tid efterat Kuben blev taget fra, men at der har været tilstrækkelig ung Yngel til at Bierne kunde oplække en ny, og at denne da i de milde Solskinsdage, da Dronerne sværmede stærkt, har holdt sin Farringsubflugt.

Siden vil vise, hvorvidt denne Gising er rigtig, og dette skal da blive meddelt i Tidsskriftet. Imidlertid har jeg en Tak at bringe Bavlforeningens Formand fra hans opmærksomme Tilhørere fra Mødet og en Beklagelse fra Mange, der vare forhindrede i at komme. Jeg troer, at jeg tør love ham et langt talrigere, men visstelig ikke noget taknemligere Publikum end denne Gang, forudsat at han nogensinde kan formaaes til igjen at glæde Vestfynens Bavlere med et Besøg.

Hjortlund, den 18de Oktober 1878.

G. Sodemann.

Angaaende det sildige Droneslag, da er det indtruffen flere Steder iaar, og Grunden hertil maa vel nærmest søges i det vedvarende gode Træk. Ved en saa stærk Udvikling eller Forøgning som iaar, forekommer jo ogsaa flere visserløse Stader, og disse staaer jo Dronerne til de saa en Dronning befrugtet.

Det fremgaaer heraf, at et Stabe jo ikke bør kasseres, jordi det ikke i August eller September

ubjager dets Droner. Et saadant Stæde bør
stilles under Observation. Med.

Svørgsmaal.

Hvorledes floroforinerer man Bier?
Hvor faaes Gummihandsker og til hvilken
Pris? W. D.

Hvad Forskjel er der paa Mjød og Hønning-
vin? S.

I det sidste Nr. af Tidsskriftet stod anført,
at Hønningen bør være vandklar; det strider
mod min og Nleres Mening, som gjøre os al
Uleilighed for at faa vor Hønning til at stione.
Derfor det bør være Formaalet at faa Høn-
ningen stio, hvordan opnaaes det da bedst ved
den Hønning, som er udslønyet af halvt-ufor-
seglede Tavler? S. N.

Svar paa Svørgsmaal.

Nr. 6. Bier, der samle Hønning og Blom-
sterstøv, kunne meget godt have Bøllig i tværløse
Sandbanter. Den Antagelse, at Hønningbier
skulde flyve 3—4 Mil for at søge Næring paa
Anholt, kan vistnok bestemt nægtes. Vel har
man Exempler paa, at denne Bi (Apis mellifica)
flyver over en Mil bort fra sit Hjem efter
Næring, men det er da under ganske særegne
Førhold og kun i meget godt Veir. Over hele
Danmark findes udbredt flere Arter af Bier, dels
ensomme, dels festsabelige, der have deres Bo-
liger i smaa Jordhuller paa den aabne Mark.
De paa Anholt forekommende Bier kunne maaske
ved nøiere Undersøgelse vise sig alle at høre til
disse Arter. Forsvørgt er der jo megen Sand-
synlighed for, at enkelte Bisamilier (A. melli-
fica) i Sværmtiden komme ogsaa til Anholt.
Det vilde da være meget underligt, om de ikke
der skulde finde en passende Bøllig i et hult
Træ, paa et Loft eller i et eller andet Skur.
I Sandbanter vil denne Bi næppe kunne bygge,
dels fordi den der vilde faae et fast Udgangs-
punkt, dels af Frygt for Mus. Duffer den
ærede Forepørger yderligere Oplysninger om
de Bier, der kunne tænkes at bo i Jorden paa
Anholt, da er jeg villig til at meddele dem;
men det vilde da være meget veilevende for
mig at faa tilsendt et Par Exemplarer af de
der forekommende Bier.

Ullstrup ved Kalundborg.

Hans Erslev.

Til Bialersforeningens Medlemmer.

Henvendelser til Bestyrelsen bedes stlede til Besty-
relsen og adresserede til Kassereren.

I Anmeldelser m. v. bedes Navn, Bopæl, Sogn og
Brevsamlingsstæde eller Postkontor tydelig skrevet. —
Medlemmernes Navne opgives da af Sekretæren til
Postvæsenet og Navnet bør findes paa det ubleverende
Brevsamlingsstæde eller Postkontor. Ankommer det første
Nr. af Tidsskriftet, saa er Vedkommende rigtig anmeldt;
ankommer det ikke, saa spørg først om Navnet er opgi-
vet og findes det ikke, da skriv til Bestyrelsen. Udbli-
ver Tidsskriftet, sljøndt Navnet er opgivet, da anmodes
Postkontoret eller Brevsamplingsstædet om, at drage Om-
sorg for, at det Manglende bliver ffasset tilveie; i mod-
sat Falb skrives en fort, tydelig Klage til Bestyrelsen:
Exemp.: „Tidsskrift for Bialer“ Nr. 1, 1878, er ikke
modtaget og Postmesteren i N. nægter at forffasse
mig det; men svarede oso.

Birk for, at Tidsskriftet bliver bekendt, og Iad ogsaa
Andre end Medlemmer læse det, eller faa dem til at
holde det. En Krone er dog ikke nogen Gjenstand og
påsles ofte til unyttige Ting.

Søg at vække Bladredaktørernes Opmærksomhed for
Biaalen og giv dem Meddelelser om Biaalen i Kred-
sen. Søg at formaa dem til at optage passende inter-
essante Artikler af Tidsskriftet i deres Blade. (De tæ-
ges i Reglen gjerne).

Rundgjør Deres Møder i de stedlige Blade, idetmindste
en Gang om Aaret, hvis Bidlerne ikke strække videre;
men indlad ikke at bekjendtgjøre dem i Tidsskriftet,
hvor det Intet koster. I Indbydelser til Møder bør
nævnes Alt, hvad der skal forhandles, foretages eller
forevises. Kun Faa besjge Møder, hvor Intet forhand-
les. — Giv Meddelelser om Deres Bialul saaledes:

Antal Staber indvintret og overvintret.

Formering.

Udbytte.

Fodrning.

Seld eller Uheld og disses Aarsager.

Hvilke Hønningstider, der haues.

Er der gode Hønningplanter, som ere ukjendte, da
send Exemplarer deraf til Foreningens Sekretær, som
giver Oplysning om Alt, Biaalen vedkommende.

Sekretæren har Bøger, Staber og Redstaber, Frø og
Planter; han modtager Prøver af Redstaber og Pro-
dukter.

Send Svørgsmaal til Redaktionens og de ville om
muligt blive besvarede i det følgende Hæfte. Omfles
Svar pr. Post, da indlag et Frimærke. Man bør ikke
forlange, at Redaktøren, foruden Papir og Tid, skal be-
tale Porto.

Al „Tidsskrift for Bialer“ kan Aargangene: 5te Aarg.
1870, 6te Aarg. 1871, 8de Aarg. 1874, 9de Aarg.
1875, 10de Aarg. 1876 og 11te Aarg. 1877 faaes kom-
plet a 50 Dre. Sjælp dem ud fra Redaktørrens Loft,
hvor Ingen læser dem!

De Medlemmer, der høre til Kredsforeninger, bedes
om at erlægge deres Medlemsbidrag til Kredsens Kas-
serer eller til Kredsformanden, og kun de, der ikke hører
til nogen Kreds, erlægge deres Bidrag til Foreningens
Kasserer. Tidsskriftet sluttes den 24de i den forudgaaende
og udgaaer den 1ste i den paagjældende Maaned. —
Værdede Medlemmer kunne saa selv udregne naar det bør
være hos dem.

Brevvevling.

D. S. M. i L.: Deres Navn findes ikke i Medlemslisten og De er vist Abbonnent paa Foreningens Tidsskrift, men det er ikke det samme som at være Medlem.

H. E. D. i U.: Prisen paa Honning er 40 til 50 Ore pr. Pbd.

R. i F.: Jeg har ikke den blaa Asters, som De sendte mig en Blomst af, i min Samling, men jeg skal nok finde Navnet paa den.

Erindringsliste.

Blavlermøde afholdes Lørdagen den 23de November, Eftermiddag Kl. 3, hos Gjæstgiver Peterfen i Nysted. Valg af Distriktsformænd for Egnens Kredsforening vil finde Sted.

Lars Ebbe,
Kredsformand.

Kværndrup Kredsforening holder Møde Søndagen den 24de November, Eftermiddag Kl. 2 bestemt, hos Kredsen's Formand. — Foredrag holdes af Dyrsløge Jensen.

Blavlermøde afholdes Søndagen den 24de November, Efterm. Kl. 2, i Industriforeningens Lokale i Odense. Blavlerforeningens Sekretær holder Foredrag over Blavlen 1878, og alle fremkomne Spørgsmaal diskuteres.

Bekjendtgjørelser.

Kortfattet Anvisning til Blavl.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar **32 S.** i Postfrimærker indsendes enten til Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller til Overfergent A. C. Andersen i Nyborg

Honning tilsalgs.

Et Parti meget god Honning, omtr. 300 Pbd., er tilsalgs hos Undertegnede. Prøver deraf kan faaes, naar man snarest henvender sig til

Niels Rasmussen,
Kjøbmand.

Lydum pr. Varde, den 23de Oktober 1878.

Undertegnede anbefaler sig med Alt til Blavlen henhørende:

Et smukt Stabe med dobbelte Brædderøge, Mellemrummet udfyldt med 1 Tomme Straa, tækket med Spaan, Plads til 30 Str. 10 Tommer brede og 8 Tommer høje Rammer. Pris 30 Kr.

Et do. af Brædder, tækket med Galn som et Sustag. Pris 11 Kr. 50 Ore.

Et do. af presfet Straa, udvendig Rør, Pris 12 Kr.

Udtømningsmaskiner fra 8 Kr. til højere Priser.

Staderne ere alle Høstader med tre Etager og 10 Rammer i hver Etage.

Harritslev Mark pr. Bogenfse, i Oktbr. 1878.

M. W. Hansen.

Snukke Etiketter til Honningglas, med Plads til at paaskrive Navn og Opholdssted, faaes hos

A. C. Andersen

i Nyborg.

Et lille Stykke Vox, omtr. 2—3 Pbd., ønskes tilkjøbt.

Mogenstrup ved Bunderup, i Oktober 1878.

Jens Nørgaard.

Et stort Parti Honning

fælges til Tidens billigste Priser. Prøver sendes paa Forlangende.

Bunderup ved Skive, i August 1878.

Jens Christensen,
Blavler.

Honning, i større og mindre Partier, samt fuldtbyggede Glasfloker faaes hos **Søren Chr. Christensen** i Albjerg ved Skive.

Indhold: November. — September—Oktober. — Forstjæmmelse af Landsbyerne. — Honningproduktion. — Behandling af sildige Sværme. — Blavlen i Theori og Praxis. — Bogopl. — Ny Kredsforening. — Spørgsmaal. — Svar paa Spørgsmaal. — Til Blavlerforeningens Medlemmer. — Brevvevling. — Erindringsliste. — Bekjendtgjørelser.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.

Tidskrift for Bavl.

Udgivet af Bavlforeningen.

Redigeret af A. C. Andersen i Aalborg.

Nr. 12.

December 1878.

12te Aargang.

December.

Bavlerne have i denne Maaned kun lidt at gjøre i Bihaven, og naar der er sørget for tilstrækkelig La, bliver der kun at paase, at Bierne Ito ikke forstyrres. Det er sjældent, at Veirret er saar godt, at Bierne tør anspores til at gjøre Udflugter, men skulde en saadan mild og varm Dag indtræffe, da bør den benyttes. Det er nu paa rette Tid at tænke over, hvilke Stader og Kæstaber, der vil blive Brug for i det næste Aar, og hvad enten Gjenstandene skulde kjøbes eller Vedkommende selv forfærdiger dem, saa maa det jo være af lige stor Bigtighed at udfinde det bedst mulige af hvad der foresindes paa disse Omraader.

Al Stader ville vi dog tilraade ikke altfor hurtig at tage fat paa de ny, men holde fast ved det Prøvede. Det har vist sig flere Gange, at naar der ved et nyt Stade fandtes enkelte Fortrin, saa kræbede der saa mange Mængder ved, at de gode Egenstaber langt fra kunde opveie dem. For Begyndere, der ikke ere pvede i at haandtere Tavler, fylbte med Honning og med paasiddende Bier, maa Høststader med de jmaa Kammer anbefales, da disse ogsaa ere hensigtsmæssige ved Formering ved Afleggere. Lavstader med særskilte løse Honningrum til mindre Tavler ere ogsaa lette at behandle og ville vist ogsaa vinde Indgang.

Oktober.

Jaar have vi, som ofte omtalt, havt en rig Honninghøst, men Handelen med Honningen har gaaet noget trevent, hvilket for en Del er foraarsaget ved, at mange af de gamle Biholdere have havt store Partier af afløben Honning, som de strax bringe til Stæderne og løbe om med fra Dør til Dør indtil de, for hvilken- somhelst Pris, blive den „kvit“. De mene jo

at gjøre gode Forretninger, naar de opnaa 30—35 Ore for Bundet, medens de for det øvrige Rist-Mask kunne faa 16—20 Ore for Bundet.

Skjøndt der i denne Honning fra de almindelige Bislagterier meget ofte findes forskellige Urenligheder, ja endog saa Braabde af Bier, saa forsikres det dog i Almindelighed, at den er lige saa ren som Honningen af „Kasserne“. Det stader imidlertid meget for Handelen med den gode og rene Honning, da Priserne blive saaledes nedtrykkede, at de kun langfont høve sig, naar Fortaadet af denne Honning er forbrugt.

Veirlyget har i denne Maaned ikke havt nogen Indflydelse paa Bierne; det har, som almindeligt, været noget ustabigt.

Den højeste Varmegrad i Aalborg + 14½ Gr. den 9de.

Den højeste Varmegrad ved Frederikshavn + 14 Gr. den 9de og 14de.

Den laveste Varmegrad i Aalborg + 1½ Gr. den 31te.

Den laveste Varmegrad i Frederikshavn ÷ 1½ Gr. den 31te.

Middeltemperaturen i Aalborg 8¾.

Middeltemperaturen i Frederikshavn 7¾.

Solen har vist sig hver Dag, undtagen den 20de, 21de, 25de, 27de, 29de.

Regn 13 Dage ved Aalborg, 8 Dage ved Frederikshavn.

Drkanagtig Storm den 24de og 25de.

Den 31te vare Bierne stærkt ude ved Frederikshavn, skjøndt Thermometret kun viste + 7 Gr. i Skyggen.

Meddelelse om Biaul

I Efteraaret 1877 vedtog Biaulforeningens Bestyrelse, at der i Tidsskriftets December-udsendtes der Stemaer til alle Biaulforeningens Medlemmer med Annodning om at udfylde og

Disse Meddelelser ere imidlertid indkomne meget sparsomt, hvad der er saa meget rende Udfigt over den rationelle Biauls store Fortrin og Fremskridt, naar alle eller dog Størstedelen

Der er dog det Glædelige ved Sagen, at næsten alle indkomne Meddelelser bringe gode

Der er ialt indsendt Meddelelser fra 90 Biaulere, og disse have i Efteraaret 1877 kun 732 Stader tilbage. — Stadeantallet formeredes i 1878 med 364, altsaa 251 mere end der

Honninghøsten var 25,347 Pd. (omtr. 34½ Pd. pr. Stade) . . . 13,377 Kr. 13 Ø.

Boghøsten — 213¾ — 251 — 67 —

For 15 folgte Stader 126 — — —

13,754 Kr. 80 Ø.

Efter Fradrag af de 15 folgte Stader og en Reduktion af 34 Stader (ved Forening) blev der endnu 202 Stader mere end der i 1877 var indvintret; disse maa jo ogsaa betragtes som Indtægt, beregnet til 9 Kr. pr. Stade, udgjør

1,818 Kr. — Ø.

15,572 Kr. 80 Ø.

Heri fragaaer for Foder

826 Kr. 25 Ø.

14,746 Kr. 55 Ø.

Nr.	Navn.	Indvintret 1877		Udvintret 1878		Formeret ved			Sæft		
		Djirejons	Kube	Summa	Djirejons	Kube	Summa	Sverne		Hjæggere	Tromtinger
Sjælland.											
1	Rjøbmand Chr. Ulstrup, Helsingør	20	7	27	19	6	25	11	"	"	11
2	Stræder N. N. Larsen, Sægerspris	2	10	12	2	10	12	8	"	"	8
3	Stræder N. Rielsen, Tolsager	7	2	9	7	2	9	1	1	"	2
4	Uhrm. J. C. Frederiksen, Biig, Nykjøb. p. S.	7	3	10	6	3	9	"	"	2	2
5	Uhrmager Chr. Jensen, Biig	15	2	17	11	1	12	1	1	"	2
6	Parcellist N. Andersen, Sneglekup	29	"	29	24	"	24	"	1	"	1
7	Christen Jensen, Skinnede	24	"	24	24	"	24	"	"	"	"
8	Lærer Hans Erslev, Ulstrup, Kalundborg	4	1	5	4	1	5	2	"	"	2
9	Sognef. Søren Larsen, Kongstrup, Refsnæs	8	"	8	8	"	8	2	"	"	2
10	Lærer B. E. B. Smith, Bjergsted, Kalundb.	20	"	20	16	4	20	5	2	"	7
11	Lærer B. Holst, Seiersø, Kalundborg	4	"	4	4	"	4	1	1	"	2
12	Skomager Thøger Hansen, Udeby	23	6	29	20	6	26	"	"	"	"
13	Lønner Christen Olsen, Johnstrup, Uggerløse	8	"	8	6	"	6	2	"	"	2
14	Boelsmand D. P. Hansen, Løserup, Holbæk	8	2	10	6	1	7	"	"	2	2
15	Farver P. Fabricius, Slagelse	4	"	4	4	"	4	"	"	"	"
16	C. P. Zannerup, Klakkebjerg	8	"	8	8	"	8	5	"	"	5
17	Hulmand C. Andersen, Flaarup	1	1	2	1	1	2	3	"	"	3
18	Lærer Brendstrup, Haldagermagle, Fuglebj.	7	1	8	6	1	7	2	"	"	2
Ialt		199	35	234	176	36	112	43	6	4	53

i Danmark i 1878.

Hefte for 1878 skulde optages statistiske Meddelelser om Biaalen i Danmark, og i denne Anledning indsende dem til Foreningens Sekretær.

mere beklageligt, som Aaret jo har været saa særdeles gunstigt, at det vilde have givet en glim af Foreningens Medlemmer havde indsendt deres Meddelelse.

Udfald, og mange af dem saa udmærkede, at der aldrig er opnaaet noget Lignende her i Danmark. tilfsammen indvintret 845 Familier. — Deraf gif 113 tabt i Vinteren 1878 og blev der saaledes i 1877 indvintredes.

Anlægskapialen:

617 Djerzonsstader med Familier a 21 Kr.	12,957 Kr.
228 Kubestader a 9 Kr.	2,052 —
<hr/>	
Sagt 15,009 Kr.	

Udbyttet bliver saaledes 98 1/2 pCt.

Dette Udbytte er noget forskjellig i de forskjellige Landsdele, nemlig i Sjælland 118 pCt., Sjælland 104 pCt., Fyen 97 pCt. og Lolland 90 pCt.

Fodret med				Høstet										Indvintret 1878			Anm.
Pb. Søanning	Pb. Sutter	Pb. Mel	Bærde	Pb. Søanning	Kog		Sølgtsøverme		Hele Indtegt		Djerzons	Kube	Summa				
					Kr.	D.	Kr.	D.	Kr.	D.				Kr.	D.		
11	138	"	"	952	476	"	8	8	"	"	"	484	"	31	3	34	
20	"	"	"	208	104	"	"	"	"	"	"	104	"	3	10	13	
"	2 1/2	"	1 20	150	75	"	"	"	"	"	"	75	"	10	2	12	
"	"	"	"	206	135	96	"	"	"	"	"	135	96	9	"	9	
"	12	"	6	100	50	"	4	4	32	"	"	54	32	13	1	14	
"	28	"	10 8	980	441	"	15	18	"	"	"	459	"	25	"	25	
"	52	"	29 12	1700	903	"	27	33	75	"	"	935	75	24	"	24	
8	16	"	12 80	320	176	"	2 1/3	1	"	"	"	177	"	8	2	10	
"	10	"	5	340	238	"	"	"	"	"	"	238	"	10	"	10	
"	100	"	45	1000	500	"	"	"	"	"	"	500	"	23	3	26	
"	"	"	"	185	92	50	2 1/2	2	50	"	10	105	"	6	"	6	
"	100	"	46	1073	536	50	"	"	"	"	"	536	50	20	6	26	
8	"	"	3 20	98	64	68	"	"	"	"	"	64	68	8	"	8	
"	20	"	9	254 1/2	139	70	2 1/4	3	"	"	"	142	70	8	1	9	
"	"	"	"	70	35	"	"	"	"	"	"	35	"	4	1	5	
"	28	"	15 40	360	180	"	"	"	"	"	"	180	"	13	"	13	
10	"	"	"	40	20	"	1 1/2	2	"	"	"	22	"	1	4	5	
"	22	"	12 76	150	60	"	6 1/2	6	"	"	"	66	"	6	4	10	
57	528 1/2	"	196 56	8886 1/2	4726	34	66 1/2	78	57	"	10	4314	91	222	37	259	

Nr.	Navn.	Indvintret 1877			Udvintret 1878			Formeret ved			
		Djirjons	Kube	Summa	Djirjons	Kube	Summa	Soerme	Afleggere	Ærominger	Salt
	Transport	199	35	234	176	36	112	43	6	4	53
19	Parc. Hans Rasmussen, Krabbeshus, Sorø	7	3	10	7	2	9	5	"	"	5
20	Rjøbm. S. M. F. Thisen, Nyraad, Bordingb.	8	2	10	8	2	10	2	"	"	2
21	Blikkenslager A. Turby, Bordingborg . . .	7	1	8	6	"	6	15	"	"	15
22	Lærer Jensen, Langebæk, Kallehave	3	2	5	3	2	5	5	"	1	6
23	Kirkebud Hans Jensen, Kallehave	6	3	9	6	2	8	9	"	"	9
	Summa	230	46	276	206	44	250	79	6	5	90
	Lolland.										
24	Teglbrænder B. Føste, Gremitagen, Lolland	13	3	16	9	3	12	5	"	"	5
25	Niels Jørgensen, Ragerup	12	2	14	12	2	14	5	"	"	5
26	Lærer N. B. Jensen, Kalø, Sægtjøbing . .	2	2	4	2	2	4	5	"	"	5
27	Bøver Peder Jørgensen, Grænge	"	4	4	"	4	4	5	"	"	5
28	Gaardeier Christen Hansen, Nlebsølle, Nysted	9	4	13	9	3	12	2	1	"	3
29	Rasmus Larsen Volle, Kalø, Sægtjøbing . .	3	3	6	3	2	5	1	"	"	1
30	Gaardeier Lars Ebbe, Tøkkerup, Nysted . .	32	8	40	29	6	35	1	1	"	2
31	Stomager Christian Larsen, Sørup, Nysted	3	2	5	3	2	5	3	"	"	3
32	Gaardeier J. Jørgensen, Østerulskov, Nysted	6	2	8	5	2	7	5	"	"	5
	Summa	80	30	110	72	26	98	32	2	"	34
	Fyen.										
33	Lømrer P. Christensen, Brolykke	10	3	13	10	3	13	6	"	"	6
34	Bøver A. J. Hansen, Nabylund, NørreaaBy	"	2	2	"	1	1	2	"	"	2
35	Høter J. Christensen Søllested	1	8	9	1	7	8	9	"	"	9
36	Stomager Buck, Beringe	4	4	8	4	4	8	12	"	"	12
37	Træskomand J. Larsen, Fraugde	"	2	2	"	5	5	"	"	"	"
38	Lærer Torup, Hovense	14	"	14	14	"	14	2	"	"	2
39	H. N. Staavre, Juelsbjerg, Nyborg	19	3	22	16	3	19	"	"	"	"
40	Lærer J. C. Thorup, Munslev, Ullerslev St.	10	1	11	10	1	11	"	"	"	"
41	Oversergent A. C. Andersen, Nyborg . . .	6	3	9	5	2	7	1	4	"	5
42	Brødrene Olsen hos Gmd. Ole Rasmussen, Frørup	17	3	20	16	3	19	3	"	"	3
43	Snedker P. Rasmussen, Mullerup Mark . .	2	1	3	2	1	3	"	"	"	"
44	Lars Andersen, Herringe, Rudme	"	1	1	"	1	1	2	"	"	2
45	Træskomand Mads Larsen, Saaderup . . .	2	1	3	2	1	3	2	"	"	2
46	H. Jensen, Trunderup	7	3	10	6	2	8	6	3	"	9
47	Hans Christian Theill, Holmelund, Gislev	2	3	5	2	2	4	3	"	1	4
48	Snedker Lars Hansen, Gislev	8	1	9	7	1	8	"	1	"	1
49	Skæder Jacob Jensen, Gislev Sylt	3	2	5	2	1	3	"	1	"	1
50	Hans Jørgen Hansen, Østerhæsinge Mark .	7	4	11	7	4	11	4	"	"	4
51	L. P. Jørgensen, Gilsø, Vesterhæsinge . .	3	7	10	3	7	10	7	"	"	7
	Ialt	151	52	158	107	49	156	59	9	1	69

Fodret med					Søstet										Indvintret 1878			Ann.	
Pb. Sønnen	Pb. Søster	Pb. Mel		Pb. Sønnen	Kv.		Kv.	Kv.		Kv.	Kv.		Kv.		Kv.	Kv.	Kv.		
		Kr.	D.		Kr.	D.		Kr.	D.		Kr.	D.	Kr.	D.				Kv.	Kv.
57	258 1/2	"	196	56	888	6 1/2	4726	34	66 1/2	78	57	"	10	"	431	491	222	37	259
"	12	"	5	40	130		75	40	4	4	80	"	"	"	80	20	8	6	14
"	16	"	1	8	15		291	"	1 1/2	1	50	"	"	"	292	50	10	2	12
"	4	"	"	2	80		120	"	3	3	"	"	"	"	123	"	11	4	15
"	4	"	"	5	44		65	50	"	"	"	"	"	"	65	50	8	1	9
"	24	"	"	12	"		144	"	"	"	"	"	"	"	144	"	12	3	15
65	583 1/2	1	229	35	919	5 1/2	4922	24	76	87	87	"	10	"	5023	11	271	53	324
"	24	"	13	20	475		358	10	11	14	85	"	"	"	372	95	14	3	17
"	2	"	"	72	238		119	"	16 1/4	18	83	"	"	"	137	83	13	4	17
"	12	"	6	24	139		110	40	2	2	60	"	"	"	113	"	4	4	8
"	2	"	1	12	18		12	"	1/2	"	33	"	"	"	12	33	2	7	9
"	12	"	6	"	122		80	"	1	1	"	"	"	"	81	"	9	4	13
"	6	"	2	88	112		81	"	3	3	"	"	"	"	84	"	4	1	5
"	100	"	50	"	800		592	"	"	"	"	"	2	24	616	"	32	12	44
"	12	"	6	20	67		30	"	"	"	"	"	"	"	30	"	5	3	8
"	40	"	20	"	144		96	"	2	2	"	"	"	"	98	"	7	3	10
"	210	"	2	106	36		2115		35 3/4	42	61	"	2	24	1545	11	90	41	131
"	12	"	7	20	700		350	"	"	"	"	"	"	"	350	"	15	4	19
"	6	"	3	"	30		15	"	2	2	"	"	"	"	17	"	2	2	4
"	20	"	12	"	39		19	50	"	"	"	"	"	"	19	50	4	13	17
"	20	"	10	"	55		27	50	"	"	"	"	"	"	27	50	9	7	16
"	3	"	2	66	"		"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	5	5	
"	27	"	23	50	390		195	"	"	"	"	"	"	"	195	"	16	"	16
"	8	"	2	48	60		176	"	2	2	"	"	"	"	178	"	16	3	19
"	24	"	24	"	508		230	"	4	4	"	"	"	"	234	"	11	1	12
"	20	"	10	"	170		85	"	"	"	"	"	"	"	85	"	10	2	12
"	5	"	2	90	875		437	50	"	"	"	"	"	"	437	50	19	2	21
"	9	"	4	50	30		13	95	"	"	"	"	"	"	13	95	2	1	3
"	"	"	"	"	"		"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	3	3
"	"	"	"	"	75		35	50	"	"	"	"	"	"	35	50	4	1	5
"	8	"	7	52	225		112	50	6	6	"	"	"	"	118	50	10	4	14
"	5	"	2	10	160		64	"	"	"	"	"	"	"	64	"	5	3	8
"	44	"	4	19	78		144	"	"	"	"	"	"	"	144	"	8	1	9
"	12	"	5	40	114		45	"	"	"	"	"	"	"	45	"	3	1	4
"	20	"	10	90	235		105	46	2 1/2	3	10	"	2	16	124	56	10	5	15
"	"	"	"	"	198		99	"	"	"	"	"	3	24	123	"	6	7	13
63	302		6	194	6		2476		17 1/2	17	10		5	40	2214	18	150	65	215

Nr.	Navn.	Indvintret 1877			Udvintret 1878			Formeret ved			Salt
		Djærons	Rube	Summa	Djærons	Rube	Summa	Overne	Flæggers	Frontinger	
	Transport	115	52	158	107	49	156	59	9	1	69
52	Lærer S. Madsen, Bornæs	6	3	9	6	3	9	3	"	"	3
53	Lærret J. Andersen, Skovsbo, Svendborg	9	2	11	9	2	11	4	"	"	4
54	Lærer C. E. Hansen, Søndermark Skole,	7	4	11	4	2	6	3	"	"	3
55	H. S. Lund, Ny Nyby, Laasinge	12	"	12	12	"	12	1	"	"	1
56	Træskovb. Hans Rasmussen, Gravvænget	6	2	8	6	2	8	2	"	"	2
57	H. Jacob Hansen, Hjern, Fuglsballe . . .	9	3	12	9	3	12	3	"	1	4
59	Gnd. D. Hansen, Snøde, Tranekjær	8	"	8	8	"	8	1	"	"	1
	Summa	172	66	238	161	61	222	76	9	2	87
	Inland.										
59	Lærremester J. Johansen, Sæby	4	"	4	3	"	3	1	1	"	2
60	Skæder Søren Nielsen, Høislev, Skive . .	"	3	3	"	1	1	2	"	"	2
61	Hars Larsen, Strandby, Løgstør	1	4	5	1	2	3	"	"	"	9
62	Henrik Pedersen, Felling, Hølstebro . . .	4	1	5	3	1	4	6	3	"	4
63	Fotograf Vorbeck, Hølstebro	8	2	10	5	1	6	2	2	"	3
64	Ole Pedersen, Biemose Skov	1	3	4	1	3	4	3	"	"	1
65	Fru Ingeborg Kosob, Aldershvile, Ringkjøb.	10	2	12	5	1	6	"	1	"	3
66	Prop. Laurits Høier, Selbjerggd., Hjerritslev	"	2	2	"	2	2	3	"	"	6
67	J. Berg, Sjørstev, Kjellerup	6	6	12	1	4	5	4	1	1	1
68	Jens Nielsen Stræ, Demstrup, Kjellerup .	"	2	2	"	1	1	1	"	"	9
69	Smed Hans Nielsen, Kjellerup	"	5	5	"	5	5	9	"	"	2
70	Ole Julius Møller, Lemning, Aarhus . . .	6	3	9	5	3	8	1	1	"	4
71	Overdriftsinspektør Møller, Aarhus . . .	2	1	3	1	1	2	"	4	"	1
72	Maler N. Jensen, Raunholt, Aarhus	1	1	2	"	1	1	1	"	"	6
73	N. Nielsen, Bølbjerg	4	2	6	3	2	5	4	1	"	7
74	Snedker N. Jensen, Østerbording, Silkeborg	6	"	6	5	"	5	5	1	"	2
75	H. Christensen, Sønderg. Trøjbjerg, Hølstebro	6	2	8	6	2	8	5	1	1	9
76	Jens Nørgaard Mogenstrup, Sevel, Vinderup	2	0	12	"	9	9	2	"	"	13
77	Skomag. E. Silling, Ived, Ebeltoft	2	13	5	2	3	5	13	"	"	7
78	Lærer N. Jensen, Bøes	4	3	7	4	3	7	1	"	"	4
79	Jørgen Andersen, Bjerre	0	3	23	6	"	6	7	"	"	1
80	Lærer Skive, Bjerre	22	1	3	2	1	3	4	"	"	7
81	Hans Pedersen, Braae	9	3	12	7	2	9	"	"	1	4
82	Niels Sørensen, Taabøl	1	6	7	1	4	5	4	"	"	9
83	Thomas N. Christensen, Vilholdt, Brædstrup	2	3	5	2	3	5	9	"	"	9
84	Barber J. Horst, Lille Velling	3	3	6	2	1	3	9	"	"	6
85	Rasmus Lauritsen, Østerrum Daugaard . .	8	2	10	5	2	7	3	2	1	2
86	J. P. Laugeesen, Trælde	2	"	2	2	"	2	1	1	"	6
87	Hans Sørensen, Gravenslund, Frederitz . .	6	1	7	4	1	5	5	1	"	2
88	Hans Andersen, Raadvad, Rølding	"	"	"	1	2	3	2	"	"	18
89	Fabr. J. P. Hansen, Natjersdal, Lunderskov	12	7	19	12	7	19	18	"	"	4
90	Cand. pharm. Barthmann, Hornslet Apothek	3	2	5	3	2	5	3	1	"	
	Summa	135	86	221	92	70	162	128	21	4	153

Fodret med				Søft										Indvintret 1878			Ann.	
Pb. Sønning	Pb. Suffer	Pb. Mel		Pb. Sønning	Rr.		D.	Fog		Solgt	Sæmme		Hele Indtægt		Djersens	Kube		Summa
		Rr.	D.		Rr.	D.		Rr.	D.		Rr.	D.	Rr.	D.				
63	302	6	194	6	2476	2154	81	17 1/2	17	10	5	40	2214	18	150	65	512	
"	"	"	"	"	132	66	"	"	"	"	"	"	66	"	8	4	12	
24	"	"	13	20	450	234	50	8	10	"	"	"	244	50	9	2	11	
"	32	"	16	"	200	110	"	4	5	33	"	"	115	33	6	3	9	
"	"	"	"	"	480	270	"	2	3	"	"	"	273	"	13	1	14	
"	10	"	4	50	303	145	"	1	1	35	"	"	146	35	6	3	9	
8	24	8	16	96	652	176	"	"	"	"	"	"	176	"	10	10	20	
"	"	"	"	"	654	327	"	"	"	"	"	"	327	"	9	"	9	
95	358	14	244	72	7047	3483	31	31 1/2	36	78	5	40	3560	9	211	88	299	
4	4	"	4	66	130	85	80	"	"	"	"	"	85	80	5	"	5	
6	"	"	3	"	74	37	"	"	"	"	"	"	37	"	1	1	2	
5	4	"	3	59	108	22	83	"	"	"	"	"	22	83	2	2	4	
8	2	"	5	20	270	135	"	"	"	2	16	"	151	"	11	"	11	
"	18	"	9	"	500	300	"	"	"	"	"	"	300	"	8	2	10	
"	"	"	"	"	35	17	50	1	1	"	"	"	18	50	1	6	7	
"	5	"	2	50	116	60	"	5 1/2	5	50	"	"	65	50	6	1	7	
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	1	4	5	
"	8	"	4	"	150	75	"	2	3	"	"	"	78	"	7	9	16	
"	"	"	"	"	8	4	"	"	"	"	"	"	4	"	1	1	2	
"	"	"	"	"	186	40	92	"	"	"	1	8	48	92	"	7	7	
"	60	"	27	"	368	184	"	2	"	"	1	10	194	"	6	2	8	
"	24	1	8	74	254	127	"	"	"	"	"	"	127	"	6	1	7	
"	8	"	4	"	177	88	50	1/2	"	50	"	"	89	"	2	"	2	
8	"	"	4	"	50	25	"	"	"	"	"	"	25	"	6	3	9	
"	"	"	"	"	80	40	"	"	"	"	"	"	40	"	11	"	11	
"	10	"	5	"	394	197	"	6	6	"	"	8	211	"	11	3	14	
"	9	"	4	20	36	18	25	"	"	"	2	10	28	25	4	13	17	
"	10	"	5	"	179 1/2	89	50	"	2	"	"	"	89	50	4	3	7	
24	"	"	9	60	256	166	40	2	2	"	"	"	168	40	4	3	7	
"	38	"	17	"	400	200	"	16	16	"	"	"	216	"	13	"	13	
"	24	"	12	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	7	"	7	
"	35	"	17	50	300	150	"	11	13	75	"	"	163	75	8	2	10	
4	3	"	2	80	58	17	"	"	"	"	"	"	17	"	2	7	9	
"	"	"	"	"	50	20	20	3	4	"	"	"	24	20	4	8	12	
"	10	"	4	"	100	75	"	"	"	"	"	"	75	"	6	8	14	
"	8	"	4	"	640	320	"	"	"	"	"	"	320	"	10	3	13	
"	"	"	"	"	130	55	"	"	"	"	"	"	55	"	4	"	4	
"	32	"	17	28	473	280	33	3	4	"	"	"	284	33	10	1	11	
"	"	"	"	"	34	17	"	"	"	"	"	"	"	"	3	2	5	
"	130	"	54	60	1096	493	20	16	24	"	"	"	517	20	15	15	30	
2	35	"	17	15	337	151	65	2 1/2	3	66	2	"	155	31	4	3	7	
61	477	1	245	82	6989 1/2	3493	8	70 1/2	84	41	8	52	3628	49	183	110	293	

Fra Kredsføringerne.

Ved Bivulermødet den 23de November i Ny-
sted (Kjettinge Sogn og Omegns Kredsføring)
valgtes som Sogne- eller Distriktsformænd:

Hjulmand Chr. Anderjen, Flaarup,
Gaardeier Chr. Hansen, Ollebølle,
do. Søren Larsen, Muse og
Huseier P. Tørgensen, Grøenge.

Kontingentet, der kan betales til Distrikts-
formændene, bedes indbetalt inden Ugangen af
December Maaned.

Erindringsliste.

Kredsføringen ved Kaløvig afholder Møde
Søndagen den 15de December, Eftermiddag Kl.
1, i Uggeløse Byes Forsamlingslokale.

Diskussion af forskellige Spørgsmaal an-
gaaende Bivulen. — Bidrag for 1879 erlægges.
A. W. Rasmussen,
Kredsførmænd.

Kredsføringen Laars, Sættjøbing, afholder
sit aarlige Bivulermøde Søndagen den 22de
December, Eftermiddag Kl. 3, i Kalø Skole.

Valg af en ny Bestyrelse vil finde Sted.
Diskussion af forskellige Spørgsmaal.
Kontingent for 1879 erlægges.

B. Føste,
Kredsførmænd.

Undertegnede Medlemmer af Bivulerförening-
en tillade sig herved at opfordre Medlemmerne
i Vesterhæfinge, Østerhæfinge, Haastrup, Tord-
løse m. fl. Sogne i Salling Herred til at give
Møde i Vesterhæfinge Kro Fredagen den 27de
December, Eftermiddag Kl. 1, med det Formaal
for Die at danne en Kredsføring for Egnen.
Udfølgelig vilde det være, om Medlemmerne vilde
indbyde andre Bivulere eller Bivulner, om hvem
de maatte formode, at de kunde faa Lyft til at
indtræde som Medlemmer.

Lars F. Jensen, Hans J. Hansen,
Eilfsgaarden, B.-Hæfinge. Østerhæfinge.
S. Tørgensen,
Lærer i Ristrup.

Bivulermøde afholdes Søndagen den 29de
December, Kl. 12, hos Smed N. Hansen paa
Uggeløse Mark (Uggeløse, Frederiksborg Kredsfø-
ring). Regnskabet for 1878 fremlægges og
Kontingent for 1879 bedes indbetalt.

J. Petersen,
Kredsførmænd.

Bekjendtgjørelser.

Portfattet Anvisning til Bivul.

Af F. Møller.

Denne lille Bog faaes portofrit tilsendt, naar
32 Ø. i Postfrimærker indsendes enten til
Overdriftsinspektør F. Møller i Aarhus eller
til Oversergent A. C. Andersen i Nyborg

Hvid og gul Honning kjøbes. Prø-
ver og Pris bedes tilsendt

Kulmaaler J. Larsen, Nyborg.

Fineste hvid, fast Honning

faaes for 42 Øre pr. Pd., centnervis, pr. kon-
tant hos

Hans Christian Andersen,
Silbjerg ved Skive

Undertegnede anbefaler sig med Alt til Bi-
vulen henhørende:

Et smukt Stude med dobbelte Bræddevægge,
Mellemrummet udfyldt med 1 Tomme Straa,
tækket med Spaan, Plads til 30 Ftr. 10 Tom-
mer brede og 8 Tommer høie Rammet. Pris
30 Kr.

Et do. af Brædder, tækket med Halv som et
Hustag. Pris 11 Kr. 50 Øre.

Et do. af presset Straa, udbendig Nør, Pris
12 Kr.

Udtømningsmaskiner fra 8 Kr. til høiere
Priser.

Staderne ere alle Høistader med tre Etager
og 10 Kammer i hver Etage.

Harritslev Mark pr. Bogenise, i Oktbr. 1878.

M. P. Hansen.

Smukke Etiketter til Honningglas, med Plads
til at paastrive Navn og Opholdssted, faaes hos

A. C. Andersen
i Nyborg.

Indhold: December — Oktober. — Meddelelse om
Bivul i Danmark i 1878. — Fra Kredsføringerne.
— Erindringsliste. — Bekjendtgjørelser.

Claudius Madsens Bogtrykkeri i Middelfart.